ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1: Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους - Μετονομασία του αδικήματος της ψευδορκίας σε ψευδή κατάθεση - Τροποποίηση της περ. ε΄ του άρθρου 8 ΠΚ
Άρθρο 2: Απρόσφορη απόπειρα - Προσθήκη άρθρου 43 στον ΠΚ
Άρθρο 3: Δικαστική επιμέτρηση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ
Άρθρο 4: Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 80 ΠΚ
Άρθρο 5: Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 81 ΠΚ
Άρθρο 6: Προσθήκη της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας για τον υπολογισμό του χρόνου προσωρινής κράτησης - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ
Άρθρο 7: Μειωμένη ποινή - Τροποποίηση του άρθρου 83 ΠΚ
Άρθρο 8: Συνολική ποινή στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 94 ΠΚ
Άρθρο 9: Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο - Αντικατάσταση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 ΠΚ
Άρθρο 10: Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής - Αντικατάσταση του άρθρου 100 ΠΚ
Άρθρο 11: Ανάκληση της αναστολής - Αντικατάσταση του άρθρου 101 ΠΚ
Άρθρο 12: Άρση της αναστολής - Αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 102 ΠΚ
Άρθρο 13: Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης - Τροποποίηση του άρθρου 103 ΠΚ
Άρθρο 14: Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104 ΠΚ
Άρθρο 15: Διάρκεια κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Α ΠΚ
Άρθρο 16: Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ
Άρθρο 17: Έκτιση της ποινής στην κατοικία - Τροποποίηση του άρθρου 105 ΠΚ
Άρθρο 18: Παροχή κοινωφελούς εργασίας - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ
Άρθρο 19: Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης - Τροποποίηση των παρ. 1, 4 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ
Άρθρο 20: Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 106 ΠΚ
Άρθρο 21: Ανάκληση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 107 ΠΚ
Άρθρο 22: Άρση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 108 ΠΚ
Άρθρο 23: Συνέπειες της μη ανάκλησης - Τροποποίηση του άρθρου 109 ΠΚ
Άρθρο 24: Χορήγηση της υπό όρο απόλυσης - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 110 ΠΚ
Άρθρο 25: Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 6, 7 και 8 και προσθήκη παρ. 11 στο άρθρο 110Α ΠΚ
Άρθρο 26: Αναστολή της παραγραφής - Τροποποίηση της παρ. 2 και αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 113 ΠΚ
Άρθρο 27: Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 119 ΠΚ

Άρθρο 28: Απόλυση υπό όρο - Τροποποίηση των παρ. 3 και 6 του άρθρου 129 ΠΚ
Άρθρο 29: Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 129Α ΠΚ
Άρθρο 30: Νεαροί ενήλικες - Τροποποίηση του άρθρου του 133 ΠΚ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ**
Άρθρο 31: Εσχάτη προδοσία - Αναμόρφωση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ
Άρθρο 32: Δωροληψία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ
Άρθρο 33: Δωροδοκία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της περ. γ΄ της παρ. 4 του άρθρου 159Α ΠΚ
Άρθρο 34: Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ
Άρθρο 35: Αξιόποινη υποστήριξη - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 187Β ΠΚ
Άρθρο 36: Διασπορά ψευδών ειδήσεων - Αντικατάσταση του άρθρου 191 ΠΚ
Άρθρο 37: Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 207 ΠΚ
Άρθρο 38: Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 208 ΠΚ
Άρθρο 39: Προπαρασκευαστικές πράξεις - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΠΚ
Άρθρο 40: Διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ
Άρθρο 41: Ψευδής κατάθεση - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 224 ΠΚ
Άρθρο 42: Δωροληψία υπαλλήλου - Αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ
Άρθρο 43: Δωροδοκία υπαλλήλου - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ
Άρθρο 44: Ευνοϊκά μέτρα - Κατάργηση της παρ. 1 και τροποποίηση των παρ. 2, 3, 4 του άρθρου 263Α ΠΚ
Άρθρο 45: Εμπρησμός - Αντικατάσταση του άρθρου 264 ΠΚ
Άρθρο 46: Εμπρησμός σε δάση - Αντικατάσταση του άρθρου 265 ΠΚ
Άρθρο 47: Πλημμύρα - Τροποποίηση του άρθρου 268 ΠΚ
Άρθρο 48: Έκρηξη - Τροποποίηση του άρθρου 270 ΠΚ
Άρθρο 49: Κοινώς επικίνδυνη βλάβη - Τροποποίηση του άρθρου 273 ΠΚ
Άρθρο 50: Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ
Άρθρο 51: Πρόκληση ναυαγίου - Τροποποίηση του άρθρου 277 ΠΚ
Άρθρο 52: Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ
Άρθρο 53: Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ
Άρθρο 54: Παραβίαση κανόνων οικοδομικής από αμέλεια - Τροποποίηση του άρθρου 286 ΠΚ
Άρθρο 55: Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 289 ΠΚ
Άρθρο 56: Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία - Τροποποίηση του άρθρου 290 ΠΚ
Άρθρο 57: Επικίνδυνη οδήγηση - Τροποποίηση του άρθρου 290Α ΠΚ
Άρθρο 58: Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών - Τροποποίηση του άρθρου 291 ΠΚ
Άρθρο 59: Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 292Α ΠΚ
Άρθρο 60: Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ
Άρθρο 61: Ανθρωποκτονία με δόλο - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ

Άρθρο 62: Σωματική βλάβη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 308 ΠΚ
Άρθρο 63: Επικίνδυνη σωματική βλάβη - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση του άρθρου 309 ΠΚ
Άρθρο 64: Βαριά σωματική βλάβη - Αντικατάσταση του άρθρου 310 ΠΚ
Άρθρο 65: Σωματική βλάβη από αμέλεια - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 314 ΠΚ
Άρθρο 66: Εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας υπαλλήλου - Ιδιαίτερα επιβαρυντική περίσταση - Προσθήκη άρθρου 315Α στον ΠΚ
Άρθρο 67: Εμπορία ανθρώπων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 323Α ΠΚ
Άρθρο 68: Αυτοδικία - Τροποποίηση του άρθρου 331 ΠΚ
Άρθρο 69: Βιασμός - Τροποποίηση των παρ. 3 και 4 του άρθρου 336 ΠΚ
Άρθρο 70: Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας - Τροποποίηση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 337 ΠΚ
Άρθρο 71: Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 ΠΚ
Άρθρο 72: Γενετήσιες πράξεις με ανηλίκους ή ενώπιόν τους - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 339 ΠΚ
Άρθρο 73: Γενική διάταξη για τα άρθρα 338 και 339 ΠΚ - Προσθήκη άρθρου 340 στον ΠΚ
Άρθρο 74: Κατάχρηση ανηλίκων - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 342 ΠΚ
Άρθρο 75: Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη προσώπου που αναζητά εργασία - Αντικατάσταση της περ. β΄ του άρθρου 343 ΠΚ
Άρθρο 76: Έγκληση - Τροποποίηση του άρθρου 344 ΠΚ
Άρθρο 77: Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 345 ΠΚ
Άρθρο 78: Πορνογραφία ανηλίκων - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 348Α ΠΚ
Άρθρο 79: Μαστροπεία – Τροποποίηση του άρθρου 349 ΠΚ
Άρθρο 80: Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής - Τροποποίηση του άρθρου 351Α ΠΚ
Άρθρο 81: Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 353 ΠΚ
Άρθρο 82: Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου - Τροποποίηση του άρθρου 360 ΠΚ
Άρθρο 83: Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ
Άρθρο 84: Κλοπή - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ
Άρθρο 85: Υπεξαίρεση - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 375 ΠΚ
Άρθρο 86: Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας - Τροποποίηση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 377 ΠΚ
Άρθρο 87: Ληστεία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 380 ΠΚ
Άρθρο 88: Εκβίαση - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 385 ΠΚ
Άρθρο 89: Απάτη - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 386 ΠΚ
Άρθρο 90: Απάτη με υπολογιστή - Τροποποίηση της περ. ε΄ του άρθρου 386Α ΠΚ
Άρθρο 91: Απιστία - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 390 ΠΚ
Άρθρο 92: Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 394 ΠΚ
Άρθρο 93: Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα - Τροποποίηση του άρθρου 396 ΠΚ
Άρθρο 94: Αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα - Προσθήκη άρθρου 398 στον ΠΚ
Άρθρο 95: Τοκογλυφία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση του άρθρου 404 ΠΚ
Άρθρο 96: Γενική διάταξη για την άσκηση της ποινικής δίωξης κατ' έγκληση στο αδίκημα του άρθρου 394 ΠΚ - Τροποποίηση του άρθρου 405 ΠΚ
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

Άρθρο 97: Δικαιώματα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στο πλαίσιο της ανώτατης εποπτείας στην ανάκριση - Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 32 ΚΠΔ
Άρθρο 98: Προθεσμία περάτωσης προκαταρκτικής εξέτασης και έλεγχος αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 35 ΚΠΔ
Άρθρο 99: Κίνηση ποινικής δίωξης επί ανηλίκων για πράξεις που αν τις διέπραττε ο ανήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 43 ΚΠΔ
Άρθρο 100: Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος με πράξεις του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση του άρθρου 47 ΚΠΔ
Άρθρο 101: Κήρυξη απαράδεκτης νέας δίωξης για την ίδια πράξη λόγω εκκρεμοδικίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 57 ΚΠΔ
Άρθρο 102: Αναβολή με πράξη του εισαγγελέα κάθε ενέργειας κατά του θύματος για την περίπτωση διάπραξης του εγκλήματος του άρθρου 351Α ΠΚ - Τροποποίηση των παρ. 2,3 και 4 του άρθρου 59 ΚΠΔ
Άρθρο 103: Δικαίωμα παράστασης του κατηγορούμενου ανηλίκου με συνήγορο - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ
Άρθρο 104: Αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου επί εγκλημάτων του Δασικού Κώδικα και του νόμου περί προστασίας των δασών - Τροποποίηση της περ. β΄ του άρθρου 110 ΚΠΔ
Άρθρο 105: Αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου επί κακουργημάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου - Τροποποίηση των περ. 5 και 6 της παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ
Άρθρο 106: Αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου επί των αδικημάτων του άρθρου 57 του ν. 4497/2017 και της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ – Τροποποίηση του άρθρου 115 ΚΠΔ
Άρθρο 107: Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα περί Δικηγόρων επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου - Αντικατάσταση τίτλου και τροποποίηση άρθρου 117 ΚΠΔ
Άρθρο 108: Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Τροποποίηση της περ. β΄ του άρθρου 119 ΚΠΔ
Άρθρο 109: Εξαίρεση από την παραπομπή στον εισαγγελέα σε περίπτωση αναρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 120 ΚΠΔ
Άρθρο 110: Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως - Αντικατάσταση του άρθρου 121 ΚΠΔ
Άρθρο 111: Αρμοδιότητα προϊσταμένου οικονομικού εγκλήματος επί της εποπτείας και του συντονισμού των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ
Άρθρο 112: Ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ως διόρθωση και συμπλήρωση της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 145 ΚΠΔ
Άρθρο 113: Ανάλυση DNA επί αυτοφώρων εγκλημάτων - Εποπτεία του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων - Καταστροφή στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 201 ΚΠΔ
Άρθρο 114: Μαρτυρία συγκατηγορουμένου ως μόνο αποδεικτικό μέσο - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΚΠΔ
Άρθρο 115: Προστασία μαρτύρων μέσω μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 218 ΚΠΔ
Άρθρο 116: Κατάθεση μάρτυρα χωρίς αναφορά της πηγής πληροφοριών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 224 ΚΠΔ
Άρθρο 117: Εξέταση ανήλικων μαρτύρων θυμάτων προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας - Τροποποίηση της παρ. 1 και αντικατάσταση της παρ. 7 του άρθρου 227 ΚΠΔ
Άρθρο 118: Μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής - Τροποποίηση των παρ. 1 και 6 του άρθρου 228 ΚΠΔ

Άρθρο 119: Χωρισμός της υπόθεσης επί συναφών εγκλημάτων και εισαγωγή της στο δικαστικό συμβούλιο - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ
Άρθρο 120: Λόγοι επιβολής περιοριστικών όρων - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 282 ΚΠΔ
Άρθρο 121: Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση - Διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση των παρ. 2 και 4 του άρθρου 284 ΚΠΔ
Άρθρο 122: Ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης μετά από παραπεμπτικό βούλευμα επί του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση σε σχέση με τη διάρκεια, άρση, εξακολούθηση ή παράτασή του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ
Άρθρο 123: Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων - Τροποποίηση του άρθρου 287 ΚΠΔ
Άρθρο 124: Έναρξη υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης προσφυγής του κατηγορουμένου - Δυνατότητα άρσης των περιοριστικών όρων - Τροποποίηση του τίτλου και των παρ. 1 και 4 του άρθρου 290 ΚΠΔ
Άρθρο 125: Επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 292 ΚΠΔ
Άρθρο 126: Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων - Αντικατάσταση τίτλου του άρθρου 293 ΚΠΔ
Άρθρο 127: Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου - Αντικατάσταση τίτλου και της παρ. 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ
Άρθρο 128: Προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης -Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 299 ΚΠΔ
Άρθρο 129: Περάτωση της κύριας ανάκρισης σε υποθέσεις ανηλίκων κατηγορουμένων, πλημμελημάτων και αγνώστου δράστη - Τροποποίηση των παρ. 1, 3 και 5 του άρθρου 308 ΚΠΔ
Άρθρο 130: Υποχρεωτικός διορισμός δικηγόρου για πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 340 ΚΠΔ
Άρθρο 131: Ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν από την απόφαση για την ενοχή - Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 343 ΚΠΔ
Άρθρο 132: Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης, εφόσον ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να ασκήσει έφεση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 430 ΚΠΔ
Άρθρο 133: Ποια είναι τα ένδικα μέσα - Αντικατάσταση του άρθρου 462 ΚΠΔ
Άρθρο 134: Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα - Τροποποίηση του άρθρου 465 ΚΠΔ
Άρθρο 135: Παραδεκτή άσκηση ενδίκου μέσου ως προϋπόθεση αναστολής - Χορήγηση αναστολής από το τριμελές ή πενταμελές εφετείο – Τροποποίηση του άρθρου 471 ΚΠΔ
Άρθρο 136: Προθεσμία για την άσκηση των ένδικων μέσων σε περίπτωση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης - Πότε άρχεται η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 473 ΚΠΔ
Άρθρο 137: Τρόπος άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 474 ΚΠΔ
Άρθρο 138: Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος - Άσκηση ενδίκου μέσου από κρατούμενο αναιρεσείοντα - Παραδεκτό ενδίκου μέσου - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 και προσθήκη νέας παρ. 2Α στο άρθρο 476 ΚΠΔ
Άρθρο 139: Σε ποιους επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος - Τροποποίηση του άρθρου 477 ΚΠΔ
Άρθρο 140: Άσκηση έφεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών από τον κατηγορούμενο για λόγους εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης - Τροποποίηση της περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 478 ΚΠΔ

Άρθρο 141: Προθεσμία άσκησης αίτησης αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ
Άρθρο 142: Παραδεκτό άσκησης αίτησης αναίρεσης ως προϋπόθεση για την εξέτασή της - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 484 ΚΠΔ
Άρθρο 143: Αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενα ζητήματα επί παραδεκτής έφεσης κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα - Τροποποίηση του άρθρου 488 ΚΠΔ
Άρθρο 144: Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφετείου για πλημμελήματα από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα - Τροποποίηση της περ. β΄ και κατάργηση της περ. δ΄ του άρθρου 489 ΚΠΔ
Άρθρο 145: Έφεση στην περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής - Αντικατάσταση τίτλου και άρθρου 490 ΚΠΔ
Άρθρο 146: Άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα εφετών κατά καταδικαστικής απόφασης του μονομελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 491 ΚΠΔ
Άρθρο 147: Ανασταλτική δύναμη της έφεσης επί περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων - Τροποποίηση της παρ. 3 και αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 497 ΚΠΔ
Άρθρο 148: Επιδόσεις επί έφεσης σε περίπτωση μη διορισμού αντικλήτου ή μη ακριβούς δηλωθείσας διεύθυνσης - Τροποποίηση του άρθρου 498 ΚΠΔ
Άρθρο 149: Παραδεκτό της έφεσης - Απουσία του εκκαλούντος κατά τη νέα συζήτηση μετά από διακοπή ή αναβολή - Τροποποίηση των παρ. 2 και 3 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 501 ΚΠΔ
Άρθρο 150: Αρμόδιο δικαστήριο για την τύχη της εγγύησης - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 503 ΚΠΔ
Άρθρο 151: Προθεσμία αναίρεσης για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 507 ΚΠΔ
Άρθρο 152: Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως - Αυτεπάγγελτη εφαρμογή του επιεικέστερου νόμου που ισχύει μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 511 ΚΠΔ
Άρθρο 153: Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση σημειώματος - Αντικατάσταση του άρθρου 513 ΚΠΔ
Άρθρο 154: Μη δυνατότητα άσκησης δεύτερης αναίρεσης - Τροποποίηση του άρθρου 514 ΚΠΔ
Άρθρο 155: Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής - Αντικατάσταση του άρθρου 522 ΚΠΔ
Άρθρο 156: Προθεσμία για την υποβολή της αίτησης για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης - Τροποποίηση του άρθρου 523 ΚΠΔ
Άρθρο 157: Δέσμευση των αποφάσεων της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου κατά τη συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής - Προσθήκη εδαφίου στην παρ. 1 του άρθρου 524 ΚΠΔ
Άρθρο 158: Αίτηση και προϋποθέσεις για επανάληψη ποινικής διαδικασίας σε όφελος του καταδικασμένου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 525 ΚΠΔ
Άρθρο 159: Αντικατάσταση τίτλου εβδόμου βιβλίου ΚΠΔ
Άρθρο 160: Εκτέλεση περισσοτέρων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα - Τρόπος κλήτευσης του καταδικασθέντος στο αρμόδιο δικαστήριο - Τροποποίηση του άρθρου 550 ΚΠΔ
Άρθρο 161: Αρμόδιο δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής επί καταδικών που απαγγέλθηκαν από δικαστήρια ανηλίκων για διαφορετικά εγκλήματα - Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 2 του άρθρου 551 ΚΠΔ
Άρθρο 162: Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής επί περισσότερων καταδικαστικών αποφάσεων κατά του ιδίου προσώπου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 552 ΚΠΔ
Άρθρο 163: Βεβαίωση χρηματικών ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 553 ΚΠΔ
Άρθρο 164: Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης - Τροποποίηση του άρθρου 556 ΚΠΔ

Άρθρο 165: Μη εξαίρεση από την ιδιάζουσα δωσιδικία δικηγόρων ή δικαστών για τα αδικήματα του α.ν. 86/1967 και του α.ν. 690/1945 - Τροποποίηση του άρθρου 586 ΚΠΔ
Άρθρο 166: Αναβολή εκτέλεσης επί ποινής που έχει μετατραπεί σε χρηματική - Προσθήκη άρθρου 593 στον ΚΠΔ
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ **ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**
Άρθρο 167: Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 7, 8 και 10 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018
Άρθρο 168: Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST - Τροποποίηση του άρθρου 2 του ν. 3663/2008
Άρθρο 169: Αρμόδια Αρχή για κοινή ομάδα έρευνας - Τροποποίηση του άρθρου 15 του ν. 3663/2008
Άρθρο 170: Δυνατότητα άρσης του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουργημάτων της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης και του εμπρησμού σε δάση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ **ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**
Άρθρο 171: Μεταβατικές διατάξεις - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2, 3 και 4 στο άρθρο 465 ΠΚ
Άρθρο 172: Μεταβατική διάταξη για την αποδέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν από την Αρχή καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες
ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ **ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**
Άρθρο 173: Καταργούμενες διατάξεις
ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ **ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ**
Άρθρο 174: Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 1
Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους - Μετονομασία του αδικήματος της ψευδορκίας σε ψευδή κατάθεση - Τροποποίηση της περ. ε΄ του άρθρου 8 ΠΚ

Στην περ. ε΄ του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α΄ 95) η λέξη «ψευδορκία» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ψευδή κατάθεση» και το άρθρο 8 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 8
Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους

Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης, για τις εξής πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή:

α) εσχάτη προδοσία ή προσβολές της διεθνούς υπόστασης της Χώρας σε βάρος του ελληνικού κράτους,

β) εγκλήματα που αφορούν τη στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση στράτευσης στην Ελλάδα,

γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους, ή οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα,

δ) πράξη που στρέφεται εναντίον υπαλλήλου του ελληνικού κράτους ή Έλληνα υπαλλήλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απευθύνεται προς αυτούς, εφόσον τελείται κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους,

ε) ψευδή κατάθεση σε διαδικασία που εκκρεμεί στις ελληνικές αρχές,

στ) τρομοκρατικές πράξεις,

ζ) πειρατεία,

η) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα,

θ) παράνομη εμπορία ναρκωτικών,

ι) εμπορία ανθρώπων,

ια) κάθε άλλο έγκλημα, για το οποίο ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις υπογραμμένες και επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος προβλέπουν την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων.»

Άρθρο 2
Απρόσφορη απόπειρα - Προσθήκη άρθρου 43 στον ΠΚ

Μετά από το άρθρο 42 ΠΚ προστίθεται άρθρο 43 ως εξής:

«Άρθρο 43
Απρόσφορη απόπειρα

1. Όποιος επιχείρησε να εκτελέσει έγκλημα με μέσο ή κατά αντικειμένου τέτοιας φύσης ώστε να αποβαίνει απολύτως αδύνατη η τέλεση του εγκλήματος αυτού τιμωρείται με την ποινή του άρθρου 83 μειωμένη στο μισό.
2. Όποιος επιχείρησε τέτοια απρόσφορη απόπειρα από ευήθεια παραμένει ατιμώρητος.»

Άρθρο 3
Δικαστική επιμέτρηση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ

Στην παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ: α) η λέξη «του εγκλήματος» αντικαθίσταται με τη λέξη «της πράξης», β) στην περ. α΄ μετά από τις λέξεις «τη βλάβη που» προστίθεται η λέξη «αυτή» και το άρθρο 79 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 79
Δικαστική επιμέτρηση της ποινής

1. Με την επιμέτρηση της ποινής καθορίζεται η ανάλογη και δίκαιη τιμωρία του εγκλήματος με βάση τη βαρύτητα της πράξης και το βαθμό ενοχής του υπαιτίου γι' αυτή. Το δικαστήριο σταθμίζει τα στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου και συνεκτιμά τις συνέπειες της ποινής για τον ίδιο και τους οικείους του.
2. Για την εκτίμηση της βαρύτητας της πράξης το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του: α) τη βλάβη που αυτή προξένησε ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, β) τη φύση, το είδος και το αντικείμενο της πράξης, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή της.
3. Για την εκτίμηση του βαθμού ενοχής του υπαιτίου, το δικαστήριο εξετάζει: α) την ένταση του δόλου ή το βαθμό της αμέλειάς του, β) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, γ) τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, δ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, ε) τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, στ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του.
4. Στοιχεία που λειτουργούν υπέρ του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) το ότι αυτός διαδραμάτισε έναν σαφώς υποδεέστερο ρόλο σε πράξη που τελέστηκε από πολλούς, β) το ότι τέλεσε την πράξη σε δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση, γ) το ότι έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση των αρχών χωρίς σημαντική καθυστέρηση, ενώ μπορούσε να διαφύγει, δ) το ότι διευκόλυνε ουσιωδώς την εξιχνίαση του εγκλήματος.
5. Στοιχεία που λειτουργούν σε βάρος του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) η κατ' επάγγελμα τέλεση της πράξης, β) η ιδιαίτερη σκληρότητα, γ) η εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης του θύματος, δ) το γεγονός ότι το θύμα δεν μπορούσε να προστατεύσει τον εαυτό του, ε) το ότι ο υπαίτιος διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών.
6. Στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρησή της.
7. Στην απόφαση αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε.»

Άρθρο 4
Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 80 ΠΚ

Στο άρθρο 80 ΠΚ: α) στην παρ. 4 προστίθενται οι λέξεις «, και αυτεπαγγέλτως,» μετά τη φράση «το δικαστήριο καθορίζει» και οι λέξεις «ή εφάπαξ» μετά τη φράση «να καταβάλει σε δόσεις», β) οι παρ. 5 και 6 αντικαθίστανται και το άρθρο 80 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 80
Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής

1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο ορίζει στην απόφαση τόσο τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων όσο και το ύψος τους.
2. Κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των ημερήσιων μονάδων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του μόνο τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι' αυτή.
3. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας με βάση την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο.
4. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει, και αυτεπαγγέλτως, προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις ή εφάπαξ την ποινή του.
5. Αν η αδυναμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή των δόσεων αυτής οφείλεται σε ουσιώδη αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του καταδικασθέντος μετά την επιβολή της ποινής, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση: α) προθεσμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή επέκταση αυτής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα πέντε (5) έτη, β) μείωση του ύψους της ημερήσιας μονάδας ή γ) αντικατάσταση της χρηματικής ποινής από την προσφορά κοινωφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει το δικαστήριο. Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.
6. Σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής σύμφωνα με τα παραπάνω αυτή ή το μη καταβληθέν μέρος, βεβαιώνεται κατά το άρθρο 553 ΚΠΔ.»

Άρθρο 5
Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 4 και αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 81 ΠΚ

Στο άρθρο 81 ΠΚ: α) στην παρ. 4 απαλείφονται οι λέξεις «η φυλάκιση ή» και οι λέξεις «μία μέρα φυλάκισης ή», η λέξη «εκτελέσει» αντικαθίσταται από τη λέξη «παρέχει» β) αντικαθίσταται η παρ. 5 και το άρθρο 81 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 81
Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας

1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του υπαιτίου, καθώς και οι επαγγελματικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις.

2. Στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις μήνες.
3. Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών. Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του. Με την ίδια απόφαση ορίζονται επίσης η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.
4. Στην απόφαση καθορίζεται και η χρηματική ποινή που θα πρέπει να αποτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν παρέχει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν προς μια ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής.
5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το Δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί: α) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα (1) επιπλέον έτος, β) να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παρ., αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτιθείσα ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε δύο (2) ώρες εργασίας μία ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.»

Άρθρο 6
Προσθήκη της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας για τον υπολογισμό του χρόνου προσωρινής κράτησης - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ

Στην παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ μετά από τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «ή ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας» και το άρθρο 82 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 82
Υπολογισμός του χρόνου της προσωρινής κράτησης

1. Όταν επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, αφαιρείται ο χρόνος κράτησης μετά τη σύλληψη, ο χρόνος της προσωρινής κράτησης, καθώς και ο χρόνος παραμονής σε θεραπευτικές μονάδες για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.
2. Στην περίπτωση συρροής εγκλημάτων που συνεκδικάζονται, αφαιρείται από την επιβληθείσα συνολική ποινή ο χρόνος της κράτησης που διατάχθηκε για οποιοδήποτε από αυτά, ακόμη και όταν η απόφαση κήρυξε τον καταδικασθέντα αθώο για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί. Αν ο κρατηθείς αθωωθεί για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί και γι' αυτά που συνεκδικάσθηκαν, ο χρόνος κράτησης αφαιρείται από άλλες ποινές, εφόσον επιβάλλονται για εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν από την κράτηση.
3. Η αρμόδια αρχή για την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων αφαιρεί από την ποινή τον χρόνο κράτησης που μεσολάβησε από την έκδοση της απόφασης έως τότε που αυτή έγινε αμετάκλητη.
4. Όταν επιβάλλεται μόνο χρηματική ποινή ή ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας για το έγκλημα για το οποίο ο καταδικασθείς είχε κρατηθεί, αφαιρούνται από την ποινή που του επιβλήθηκε οι ημερήσιες μονάδες που αντιστοιχούν στον χρόνο κράτησης.»

Άρθρο 7
Μειωμένη ποινή - Τροποποίηση του άρθρου 83 ΠΚ

Στο άρθρο 83 ΠΚ προστίθεται περ. γ΄, αναριθμούνται οι περ. γ΄ και σε περ. δ΄ και ε΄ και το άρθρο 83 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 83
Μειωμένη ποινή

Όπου στον νόμο προβλέπεται μειωμένη ποινή χωρίς άλλο προσδιορισμό, το πλαίσιό της καθορίζεται ως εξής: α) αντί για την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη, β) αντί για την ποινή της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών ή κάθειρξη έως οκτώ έτη, γ) αντί για την ποινή της κάθειρξης επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξη έως οκτώ έτη, δ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξη έως έξι έτη, ε) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο δικαστής μειώνει την ποινή ελεύθερα έως το ελάχιστο όριό της. Αν ο νόμος προβλέπει σωρευτικά ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, μπορεί να επιβληθεί και μόνο η τελευταία.»

Άρθρο 8
Συνολική ποινή στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 94 ΠΚ

Στην παρ. 2 του άρθρου 94 ΠΚ προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 94 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 94
Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών

1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση.
2. Αν τα εγκλήματα που συρρέουν τελέστηκαν με μία πράξη, το δικαστήριο επαυξάνει ελεύθερα τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές, αλλά όχι πέρα από το ανώτατο όριο του είδους της ποινής. Στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, το δικαστήριο σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να επιβάλει συνολική ποινή σύμφωνα με την παρ. 1.
3. Αν χορηγήθηκε αμνηστία, χάρη, αναστολή δίωξης, απόλυση υπό όρο ή επήλθε παραγραφή ή αφέθηκε οπωσδήποτε η ποινή για ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που συρρέουν και των οποίων οι ποινές προσμετρήθηκαν κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εξακολουθεί η εκτέλεση των υπόλοιπων ποινών και, αν συντρέχει περίπτωση, ο εισαγγελέας προκαλεί νέα προσμέτρηση γι' αυτές, αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του καταδικασθέντος.

4. Ποινές στερητικές της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.»

Άρθρο 9
Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο - Αντικατάσταση της παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 ΠΚ

Οι παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 ΠΚ αντικαθίστανται και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 99
Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο

1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για εγκλήματα δόλου σε στερητική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη από τρία (3) έτη με μία ή με περισσότερες αποφάσεις, που οι ποινές τους δεν υπερβαίνουν συνολικά το πιο πάνω όριο, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα (1) και ανώτερο από τρία (3) έτη. Αν το δικαστήριο κρίνει, με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία της απόφασης στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, εφαρμόζει το άρθρο 104Α ΠΚ, εκτός αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του, οπότε διατάσσει την εκτέλεση μέρους ή ολόκληρης της ποινής. Το δικαστήριο μπορεί με ειδική αιτιολογία να χορηγήσει την αναστολή και εφόσον οι προηγούμενες καταδίκες δεν υπερβαίνουν συνολικά τα πέντε (5) έτη φυλάκισης, εκτός αν συντρέχει η εξαίρεση της απόλυτης αναγκαιότητας εκτέλεσης της ποινής. Ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής, και αρχίζει από τότε που η απόφαση η οποία την χορηγεί καθίσταται εκτελεστή.
2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινης πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωφελείς σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αρωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα.
3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης.
4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί κατά την κρίση του σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Το τελευταίο, με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει τη μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ, γ) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 100 ΠΚ ή την έκτιση ολόκληρης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.»

Άρθρο 10
Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής - Αντικατάσταση του άρθρου 100 ΠΚ

Το άρθρο 100 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 100
Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής

1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο, εφόσον κρίνει ότι η μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ δεν θα είναι επαρκής για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων και ότι για τον σκοπό αυτό είναι απολύτως αναγκαία η έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής, μπορεί να διατάξει την πραγματική εκτέλεση του μέρους αυτού, η διάρκεια του οποίου δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δέκα ημερών ούτε ανώτερη των τριών μηνών, και την αναστολή εκτέλεσης του υπολοίπου. Στην περίπτωση αυτή αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 105Β ΠΚ. Ο χρόνος δοκιμασίας για το αναστελλόμενο μέρος της ποινής αρχίζει μετά την ολοκλήρωση της έκτισης του μέρους της ποινής που δεν ανεστάλη.
2. Οι παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου έχουν και εδώ ανάλογη εφαρμογή. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων μετά την έκτιση μέρους της ποινής το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των παραβιάσεων, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες, γ) να διατάξει την έκτιση του υπολοίπου της ποινής που ανεστάλη. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.»

Άρθρο 11
Ανάκληση της αναστολής - Αντικατάσταση του άρθρου 101 ΠΚ

Το άρθρο 101 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 101
Ανάκληση της αναστολής

1. Αν μετά τη χορήγηση της αναστολής, αλλά κατά τη διάρκειά της, αποδειχθεί ότι αυτός που την έλαβε είχε προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή για κάποια από τις πράξεις που ορίζει το άρθρο 99, το δικαστήριο με αίτηση του εισαγγελέα ανακαλεί την αναστολή που χορηγήθηκε.
2. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής, καταστεί αμετάκλητη καταδίκη για έγκλημα δόλου που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η ποινή που επιβλήθηκε με μια ή περισσότερες αποφάσεις υπερβαίνει συνολικά τα τρία έτη, η αναστολή θεωρείται ότι δεν χορηγήθηκε ποτέ, εκτός αν το δικαστήριο, απαγγέλλοντας τη νέα καταδίκη, ρητά διατάξει με την ίδια απόφαση να διατηρηθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.»

Άρθρο 12
Άρση της αναστολής - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 102 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 102 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 102 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 102
Άρση της αναστολής

1. Αν κατά τον χρόνο της αναστολής ο καταδικασθείς καταδικαστεί και πάλι σε στερητική της ελευθερίας ποινή για έγκλημα δόλου που τελέστηκε κατά τη διάρκεια της αναστολής, η αναστολή αίρεται μόλις καταστεί αμετάκλητη η νέα καταδίκη. Η ποινή που επιβλήθηκε με τη νέα καταδίκη εκτελείται στη συνέχεια μετά την ποινή που είχε ανασταλεί, εκτός αν το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ρητά διατάξει να μην αρθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.»
2. Αν η αναστολή δεν ανακληθεί και δεν αρθεί, η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί.

Άρθρο 13
Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης - Τροποποίηση του άρθρου 103 ΠΚ

Στο άρθρο 103 ΠΚ: α) τροποποιούνται τα άρθρα του ΠΚ στα οποία γίνεται παραπομπή, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 103 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 103
Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης

Αν η καταδίκη που ορίζουν τα άρθρα 99, 101, 102 επήλθε με απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου, η ενέργειά της όσον αφορά τη χορήγηση, την ανάκληση και την άρση της αναστολής κρίνεται ελεύθερα από το δικαστήριο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε διατάξεις διεθνών ή ευρωπαϊκών κειμένων που δεσμεύουν τη χώρα. Σε περίπτωση άρσης της αναστολής, αρμόδιο είναι το δικαστήριο που χορήγησε την αναστολή.»

Άρθρο 14
Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104 ΠΚ

Στο άρθρο 104 ΠΚ: α) τροποποιείται ο τίτλος με τη διαγραφή της λέξης «αποζημιώσεις», β) τροποποιείται η παρ. 1 με την απαλοιφή των περιπτώσεων πληρωμής αστικής αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης και το άρθρο 104 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 104
Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές

1. Η αναστολή της ποινής δεν απαλλάσσει τον καταδικασθέντα από την πληρωμή των δικαστικών εξόδων.
2. Οι παρεπόμενες ποινές αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή. Αν όμως πρόκειται για αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων κατά το άρθρο 60, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη μη αναστολή.»

Άρθρο 15
Διάρκεια κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Α ΠΚ

Στο άρθρο 104Α ΠΚ: α) στην παρ. 1 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο με την απαλοιφή της αναφοράς στο άρθρο 100 ΠΚ, β) στην παρ. 1 τροποποιούνται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο με τη μείωση των ωρών κοινωφελούς εργασίας, γ) προστίθεται νέα παρ. 4 και το άρθρο 104Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 104Α
Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία

1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 99, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από δύο ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών.
2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του.
3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παραγράφου 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του.
4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 1.»

Άρθρο 16
Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ: α) αντικαθίστανται οι περ. α΄, γ΄ και δ΄, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 104Β διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 104Β
Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής

1. Το δικαστήριο μπορεί να μην επιβάλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος αν: α) η βλάβη ή ο κίνδυνος που προκλήθηκαν από την πράξη του ήταν ιδιαιτέρως μικρής βαρύτητας, β) ο υπαίτιος έχει αποκαταστήσει στο μέτρο του δυνατού την προσβολή που έχει προκαλέσει στον παθόντα, δείχνοντας ειλικρινή μετάνοια, γ) ο υπαίτιος έχει πληγεί ιδιαίτερα σοβαρά από το αποτέλεσμα της πράξης του, ή δ) έχει περάσει ασυνήθιστα μεγάλο χρονικό διάστημα από την τέλεση του εγκλήματος. Για να κρίνει το δικαστήριο αν δεν θα επιβάλλει ποινή ελέγχει αν αυτή, εξαιτίας μίας των ανωτέρω περιστάσεων, δεν εμφανίζεται πλέον αναγκαία ή εμφανίζεται δυσανάλογα επαχθής.

2. Το δικαστήριο δεν επιβάλλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος, αν έχει ολοκληρωθεί επιτυχώς διαδικασία αποκαταστατικής δικαιοσύνης μεταξύ αυτού και του παθόντος.»

Άρθρο 17
Έκτιση της ποινής στην κατοικία - Τροποποίηση του άρθρου 105 ΠΚ

Στο άρθρο 105 ΠΚ: α) στην παρ. 1 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο ως προς την προϋπόθεση καταδίκης σε πρόσκαιρη ποινή στέρησης της ελευθερίας και προστίθεται τέταρτο εδάφιο, β) στην παρ. 2 τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο με την προσθήκη ως προϋπόθεσης για την εξουσιοδοτική διάταξη της γνώμης του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.), γ) στην παρ. 3, τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς τις προϋποθέσεις για την ανάκληση της έκτισης της ποινής στην κατοικία και προστίθεται τρίτο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 105 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 105
Έκτιση της ποινής στην κατοικία

1. Όποιος καταδικάστηκε σε πρόσκαιρη στερητική της ελευθερίας ποινή και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας εκτίει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, εκτός αν το δικαστήριο, με ειδική αιτιολογία, κρίνει ότι η έκτιση της ποινής σε κατάστημα κράτησης είναι απολύτως αναγκαία για να αποτραπεί από την τέλεση άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. Αν το πιο πάνω όριο ηλικίας έχει συμπληρωθεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, αποφασίζει το δικαστήριο που επιβάλλει την ποινή. Σε κάθε άλλη περίπτωση αποφασίζει το συμβούλιο πλημμελειοδικών της περιοχής που εδρεύει το δικαστήριο αυτό, μετά από αίτηση του καταδικασθέντος. Το βούλευμα που απορρίπτει την αίτηση υπόκειται σε έφεση.
2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει, ανεξαρτήτως ποινής, και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Ισχύει επίσης, χωρίς τις προϋποθέσεις της παρ. 1, για εκείνους που νοσούν από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας τελικού σταδίου, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλονται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικοί, από κίρρωση του ήπατος με αναπηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%), από γεροντική άνοια ή από κακοήθη νεοπλάσματα τελικού σταδίου. Για τη διακρίβωση των προϋποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται γνωμάτευση δύο ιατρών δημόσιου νοσοκομείου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας μπορεί, ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕΣΥ), να προστίθενται και άλλα είδη ασθενειών ανάλογης βαρύτητας.
3. Το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο εάν κατά τις προηγούμενες παραγράφους αντικαταστήσει την στερητική της ελευθερίας ποινή με έκτισή της στην κατοικία, μπορεί να επιβάλει στον καταδικασθέντα κατάλληλους κατά την κρίση του όρους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 99 παρ. 2 περιπτώσεις δ΄ έως στ΄, με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, ή έκτιση με ηλεκτρονική επιτήρηση. Το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να ανακαλέσει την έκτιση της ποινής στην κατοικία, αν διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 1 και 2 ή ότι ο καταδικασθείς αδικαιολογήτως δεν εκτίει πραγματικά την ποινή στην κατοικία. Για την ανάκληση εφαρμόζεται ανάλογα η παρ. 3 του άρθρου 110 ΠΚ.
4. Ο αρμόδιος για την έκτιση της ποινής εισαγγελέας δύναται: α) να χορηγεί άδεια εξόδου από την κατοικία για αποδεδειγμένα σοβαρούς λόγους, β) να παραγγέλλει το αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του καταδικασθέντος να ελέγχει την πραγματική κατ' οίκον έκτιση της ποινής.»

Άρθρο 18
Παροχή κοινωφελούς εργασίας - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ

Η παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 105Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 105Α
Παροχή κοινωφελούς εργασίας

1. Ο καταδικαζόμενος σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει συνολικά τα πέντε έτη, μπορεί να δηλώσει προς το δικαστήριο ότι επιθυμεί να μετατραπεί το υπόλοιπο της ποινής του έως τον χρόνο της υπό όρο απόλυσης, κατά το επόμενο άρθρο, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, αφού θα έχει εκτίσει πραγματικά το ένα δέκατο αυτής. Το Δικαστήριο, μετατρέπει την ποινή, εν όλω ή εν μέρει, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει ότι η βαρύτητα της πράξης, οι συνθήκες τέλεσής της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καταδικασθέντος, καθιστούν απολύτως αναγκαία την έκτιση της ποινής στο κατάστημα κράτησης για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων.
2. Για τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, κάθε μήνας φυλάκισης αντιστοιχεί σε σαράντα ώρες κοινωφελούς εργασίας, η οποία πρέπει να εκτελεστεί εντός του οριζόμενου στην προηγούμενη παρ. χρόνου.
3. Η μετατροπή δεν προϋποθέτει αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση.
4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης τωνυποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ.2.»

Άρθρο 19
Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης - Τροποποίηση των παρ. 1, 4 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ

Στο άρθρο 105Β ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη νέας περ. γ) και την αναρίθμηση της περ. γ) σε περ. δ), β) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 ως προς τις διακριβούμενες ασθένειες, γ) το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 αντικαθίσταται από δύο εδάφια και το άρθρο 105Β διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 105Β
Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης

1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινής μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης, τα δύο πέμπτα αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης, τα τρία πέμπτα αυτής, γ) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6, τα τέσσερα πέμπτα αυτής και δ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι έτη.
2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.
3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παρ. 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.
4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή

παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλάσματα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατουμένους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατουμένους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατουμένους που συμμετέχουν σε θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το άρθρο 51 του ν. 4139/2013 οργανισμού και ζ) κρατουμένους για όσο διάστημα διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου καθώς και της αναπηρίας στις περ. α΄ και β΄ γίνεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 105.

5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παρ. είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό.

6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ΄ και δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, των άρθρων 323Α, 324, 380, 385, καθώς και για αυτά του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε έτη.»

Άρθρο 20

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 106 ΠΚ

Στο άρθρο 106 ΠΚ: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τη λέξη «καθιστά» διαγράφεται η λέξη «απολύτως», β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τις λέξεις «μόνη η» προστίθεται η λέξη «αναιτιολόγητη», γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 το στοιχείο «στ΄» αντικαθίσταται από το στοιχείο«ζ΄», δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «, όπως και αυτές που επιβάλλονται από τον νόμο,» και το άρθρο 106 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 106

Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης

1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μην χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να

αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Μόνη η αναιτιολόγητη επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής δεν αρκεί για τη μη χορήγηση της απόλυσης.
2. Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, με ανάλογη εφαρμογή των περ. δ΄ έως ζ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 99. Οι υποχρεώσεις αυτές, όπως και αυτές που επιβάλλονται από τον νόμο, μπορούν πάντοτε να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν με αίτηση εκείνου που απολύθηκε.
3. Η εποπτεία για την τήρηση των κατά την προηγούμενη παρ. υποχρεώσεων μπορεί να ανατεθεί και σε εταιρεία προστασίας αποφυλακιζομένων.»

Άρθρο 21
Ανάκληση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 107 ΠΚ

Στο άρθρο 107 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη περαιτέρω προϋπόθεσης για την ανάκληση απόλυσης, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τη δυνατότητα που απολείπεται στον κατάδικο να ζητήσει εκ νέου την υπό όρο απόλυσή του και το άρθρο 107 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 107
Ανάκληση της απόλυσης

1. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν εκείνος που απολύθηκε δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν κατά την απόλυση ή εφόσον ασκήθηκε σε βάρος του δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους, το οποίο τελέστηκε στο χρονικό διάστημα του άρθρου 109.
2. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στη διάρκεια της ποινής, ο κατάδικος όμως δεν εμποδίζεται να ζητήσει εκ νέου την υπό όρο απόλυσή του.»

Άρθρο 22
Άρση της απόλυσης - Τροποποίηση του άρθρου 108 ΠΚ

Στο άρθρο 108 ΠΚ: α) τα δύο πρώτα εδάφια αριθμούνται ως παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη», γ) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 108 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 108
Άρση της απόλυσης

1. Η απόλυση αίρεται αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το επόμενο άρθρο, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα με δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από ένα έτος. Στην περίπτωση αυτή εκτίει αθροιστικά, από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη, και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο όφειλε να εκτίσει κατά τον χρόνο της απόλυσης. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης για καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη εκτίει δέκα επιπλέον έτη και επί σωρευτικής συνδρομής ισοβίων καθείρξεων δεκαπέντε επιπλέον έτη.
2. Η άρση της απόλυσης δεν εμποδίζει τη χορήγηση νέας υπό όρο απόλυσης.».

Άρθρο 23
Συνέπειες της μη ανάκλησης - Τροποποίηση του άρθρου 109 ΠΚ

Στο άρθρο 109 ΠΚ στο τίτλο και στα δύο εδάφια μετά από τη λέξη «ανάκληση» διαγράφονται οι λέξεις «ή άρση» και το άρθρο 109 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 109
Συνέπειες της μη ανάκλησης

Αν από την απόλυση περάσει το χρονικό διάστημα της ποινής το οποίο υπολειπόταν για έκτιση, σε όσες περιπτώσεις αυτό είναι ανώτερο από τρία έτη, ή αν περάσουν τρία έτη χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε. Η ισόβια κάθειρξη θεωρείται ότι εκτίθηκε, αν περάσουν δέκα έτη από την απόλυση χωρίς να γίνει ανάκληση της απόλυσης.»

Άρθρο 24
Χορήγηση της υπό όρο απόλυσης - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 110 ΠΚ

Στο άρθρο 110 ΠΚ προστίθεται παρ. 5 και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 110
Διαδικασία για τη χορήγηση και την ανάκληση της απόλυσης

1. Για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο αποφασίζει το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από τον διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές.
2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο καταδικασθείς. Η αίτηση υποβάλλεται δύο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που προβλέπει το άρθρο 105Β. Αν η διεύθυνση του καταστήματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για τη μη χορήγηση της απόλυσης, υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο.
3. Για την ανάκληση αποφασίζει το ίδιο δικαστικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση των αρχών που εποπτεύουν αυτόν που απολύθηκε. Το εδάφιο β΄ της πρώτης παραγράφου εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή.
4. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, για να προληφθεί κίνδυνος της δημόσιας τάξης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής εκείνου που απολύθηκε μπορεί να διατάξει την προσωρινή σύλληψή του ύστερα από την οποία προκαλείται αμέσως με τη νόμιμη διαδικασία η απόφαση για την ανάκληση. Αν αποφασιστεί η ανάκληση, θεωρείται ότι αυτή επήλθε την ημέρα της σύλληψης.
5. Κατά του βουλεύματος που κρίνει τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης επιτρέπεται έφεση από τον εισαγγελέα και τον καταδικασθέντα για οποιοδήποτε λόγο με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 473 έως 476 ΚΠΔ.»

Άρθρο 25
Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 6, 7 και 8 και προσθήκη παρ. 11 στο άρθρο 110Α ΠΚ

Στο άρθρο 110Α ΠΚ: α) τροποποιείται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 6 με την προσθήκη αναφοράς στην παρ. 3 του άρθρου 106 του ΠΚ, β) στην παρ. 7 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, γ) στην παρ. 8 προστίθεται τέταρτο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 11 και το άρθρο 110Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 110Α
Απόλυση υπό τον όρο της κατ’ οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν, με αίτησή τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 1, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ’ οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει:
α) προκειμένου για φυλάκιση, το ένα πέμπτο αυτής,
β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα δύο πέμπτα αυτής και
γ) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον δεκατέσσερα έτη.
2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παρ.. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό.
3. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας.
4. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά την προηγούμενη παρ.. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, για δώδεκα έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός πέμπτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δώδεκα ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι έτη.
5. Για την απόλυση του καταδικασθέντος κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.
6. Ο απολυθείς σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ` οίκον περιορισμού του αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί. Οι ώρες απουσίας του καταδικασθέντος από τον τόπο του κατ’ οίκον περιορισμού του και το σύνολο των υποχρεώσεών του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε μετά τη χορηγηθείσα απόλυση, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Με διάταξή του, ο ίδιος εισαγγελέας είτε κατόπιν αίτησης του καταδικασθέντος είτε αυτεπαγγέλτως, αποφασίζει για την αλλαγή του τόπου του κατ’ οίκον περιορισμού, την τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδικασθέντος από αυτόν και την επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 2 και 3.
7. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να μη χορηγηθεί, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 106. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 110 εφαρμόζεται αναλόγως.
8. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν ο καταδικασθείς δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς διατηρεί πάντως το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ’ άρθρο 105Β. Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 110 εφαρμόζονται αναλόγως.

9. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αίρεται, όταν ο καταδικασθείς, κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παρ. 10, τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς στην περίπτωση αυτή δικαιούται να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 105Β, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105Β παρ. 1. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί απόλυση κατ' άρθρο 105Β, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 109. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 105Β, χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση να θεωρείται ότι έχει ήδη εκτιθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 109.
10. Η με το παρόν άρθρο χορηγούμενη απόλυση εκτείνεται μέχρι του χρονικού σημείου της χορήγησης στον καταδικασθέντα της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105Β.
11. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ΄ και δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, 323Α, 324, 380, 385, καθώς και γι' αυτά του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, δεν επιτρέπεται απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση.»

Άρθρο 26
Αναστολή της παραγραφής - Τροποποίηση της παρ. 2 και αντικατάσταση της παρ. 4 τουάρθρου 113 ΠΚ

Στο άρθρο 113 ΠΚ: α) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «ή της παρ. 4Α του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α΄ 24)», β) η παρ. 4 αντικαθίσταται και το άρθρο 113 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 113
Αναστολή της παραγραφής

1. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρόνο, σύμφωνα με διάταξη νόμου, δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη, καθώς και για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση.
2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αναστολή δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από πέντε έτη για τα κακουργήματα και τρία έτη για τα πλημμελήματα. Ο χρονικός περιορισμός της αναστολής δεν ισχύει όταν η αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης, ή η αναβολή της δίκης, λαμβάνει χώρα κατ' εφαρμογή των άρθρων 29, 59 και 61 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή της παρ. 4Α του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α΄ 24).
3. Αν για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, η έλλειψή της δεν αναστέλλει την παραγραφή.
4. Η προθεσμία της παραγραφής των κακουργημάτων που στρέφονται κατά ανηλίκου αρχίζει από την ενηλικίωση του θύματος. Η προθεσμία της παραγραφής των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 323Α, 324 και στο 19ο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, όταν αυτά στρέφονται κατά ανηλίκου, αρχίζει ένα έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.»

Άρθρο 27
Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 119 ΠΚ

Στο άρθρο 119 ΠΚ, προστίθεται η επιφύλαξη σε άλλες διατάξεις και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 119
Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών

Η παραγραφή των ποινών αρχίζει από την ημέρα που η απόφαση έγινε αμετάκλητη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.»

Άρθρο 28
Απόλυση υπό όρο - Τροποποίηση των παρ. 3 και 6 του άρθρου 129 ΠΚ

Στο άρθρο 129 ΠΚ: α) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, β) τροποποιείται η παρ. 6 ως προς την αναφορά στο τελούμενο έγκλημα και την ποινή του και το άρθρο 129 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 129
Απόλυση υπό όρο

1. Το δικαστήριο απολύει υπό όρο τον ανήλικο μετά τη λήξη του ενός δευτέρου του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων και ορίζει τον χρόνο της δοκιμασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το υπόλοιπο της ποινής. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως περιορισμός που εκτίθηκε θεωρείται και αυτός που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.
2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του ανηλίκου κατά την έκτιση του περιορισμού καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων.
3. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, η διεύθυνση του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο ανήλικος υποβάλλει αίτηση προς το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων στο Πλημμελειοδικείο του τόπου όπου εκτίεται ο περιορισμός μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος δύο μήνες πριν συμπληρωθεί η έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε. Ο ανήλικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του δικαστηρίου, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή να εκπροσωπηθεί από συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο, ως προς το γνήσιο της υπογραφής, από το διευθυντή του καταστήματος κράτησης, από δικηγόρο ή από τις αρμόδιες αρχές. Το δικαστήριο συνεδριάζει υποχρεωτικά μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από τη συμπλήρωση της έκτισης του ημίσεος του περιορισμού που επιβλήθηκε. Αν η αίτηση για απόλυση υπό όρο δε γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά δύο μήνες από την απόρριψη, εκτός αν υπάρξουν νέα στοιχεία.
4. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να χορηγηθεί και πριν από την έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε, μόνο για σπουδαίους λόγους και εφόσον έχει εκτιθεί πραγματικά το ένα τρίτο αυτού.
5. Στον απολυόμενο μπορεί να επιβληθούν κατά τη διάρκεια του χρόνου δοκιμασίας υποχρεώσεις που αφορούν στον τρόπο ζωής του και ιδίως στον τόπο διαμονής, στη διαπαιδαγώγηση ή την παρακολούθηση εγκεκριμένου από το νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης από ναρκωτικές ή άλλες ουσίες. Αν ο απολυόμενος παραβιάσει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, όταν πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέσθηκε, δεν παρέχει ο ανήλικος την προσδοκία ότι στο μέλλον θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή.
6. Αν ο απολυθείς κατά το χρόνο της δοκιμασίας καταδικασθεί για κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο σε ποινή άνω του ενός έτους, η απόλυση αίρεται και εφαρμόζεται το άρθρο 132.
7. Αν μετά την απόλυση παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας τον οποίο όρισε η απόφαση χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε.»

Άρθρο 29
Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 129Α ΠΚ

Στο άρθρο 129Α ΠΚ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 ως προς τις προϋποθέσεις άρσης της απόλυσης υπό όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση του ανηλίκου, β) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 ως προς τις προϋποθέσεις άρσης της απόλυσης υπό όρο του απολυθέντος ανηλίκου και το άρθρο 129Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 129Α
Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Ανήλικοι οι οποίοι καταδικάσθηκαν σε ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, μπορούν, μετά από αίτησή τους, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει το ένα τρίτο της ποινής τους. Η αίτηση συνοδεύεται από έκθεση της Κοινωνικής Υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης και έκθεση της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων, όπου γίνεται ειδική μνεία στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον του καταδικασθέντος, με ιδιαίτερη αναφορά στις σχέσεις του με τα πρόσωπα με τα οποία ενδέχεται να συνοικήσει εάν του χορηγηθεί η απόλυση. Οι παρ. 2 και 3 εδ. Β΄ και γ΄ του άρθρου 129 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή.
2. Ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί πάντως να χορηγηθεί, αν ο ανήλικος δεν έχει παραμείνει στο κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής του.
3. Η παρ. 6 του άρθρου 110 Α έχει και στην περίπτωση αυτή εφαρμογή.
4. Το ίδιο ισχύει και για την παρ. 5 του άρθρου 129. Αν η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ανακληθεί, ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129.
5. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται, αν ο απολυθείς κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση τέλεσε, ως ενήλικος, πλημμέλημα με δόλο για το οποίο καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους. Στην περίπτωση αυτή, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129.
6. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται αν ο απολυθείς, όσο διαρκεί η εν λόγω απόλυση, τέλεσε, ως ενήλικος, κακούργημα ή ως ανήλικος, πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα, για την οποία και καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή και ο ανήλικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129, αφού παραμείνει στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 1 και 4. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 129, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 129 παρ. 7. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν κατά τον χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ' άρθρο 129 χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα να θεωρείται η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση ήδη εκτιθείσα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 7.
7. Η παρ. 7 του άρθρου 129 ισχύει και στην περίπτωση αυτή.»

Άρθρο 30
Νεαροί ενήλικες - Τροποποίηση του άρθρου 133 ΠΚ

Στο άρθρο 133 ΠΚ: α) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται ως προς την κατάργηση της δυνατότητας περιορισμού του δράστη σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, β) στο δεύτερο εδάφιο γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 133 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 133
Νεαροί ενήλικες

Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 130.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 31
Εσχάτη προδοσία - Αναμόρφωση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την προβλεπόμενη ποινή και το άρθρο 134 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 134
Εσχάτη προδοσία

1. Όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσκαίρως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού ή να αποστερήσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή αυτόν που ασκεί την προεδρική εξουσία, τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση ή τη Βουλή από την εξουσία που έχουν κατά το Σύνταγμα, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και: α) όποιος επιχειρεί να τελέσει την πράξη της προηγούμενης παραγράφου με κατάχρηση της ιδιότητάς του ως οργάνου του κράτους ή με σφετερισμό της ιδιότητας αυτής, καθώς και β) όποιος ασκεί την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό.
3. Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο Κεφάλαιο αυτό: α) η ανάδειξη του Αρχηγού του Κράτους με εκλογή, β) το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τη Βουλή με γενικές, άμεσες, ελεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ) το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης, δ) η αρχή του πολυκομματισμού, ε) η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής λειτουργίας από το Σύνταγμα και τους νόμους, ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και η) η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.»

Άρθρο 32
Δωροληψία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ

Στην παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ: α) στο δεύτερο εδάφιο διασαφηνίζεται η εφαρμογή της διάταξης στην

περίπτωση τέλεσης της πράξης στην αλλοδαπή από ημεδαπό, β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 159 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 159
Δωροληψία πολιτικών προσώπων

1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιοσδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.
2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.
3. Σε περίπτωση καταδίκης για τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλεται και έκπτωση από τη δημόσια θέση που κατέχει ο καταδικασθείς.
4. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελέστηκε στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης όταν η πράξη τελείται από τον Πρωθυπουργό, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό άλλου κράτους, καθώς και από μέλη του κοινοβουλίου ή συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους.
5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263Α παρ. 2 έως 5 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 33
Δωροδοκία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση της περ. γ΄ της παρ. 4 του άρθρου 159Α ΠΚ

Η περ. γ΄ της παρ. 4 του άρθρου 159Α ΠΚ, τροποποιείται με τη διεύρυνση του κύκλου των πολιτικών προσώπων και το άρθρο 159Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 159Α
Δωροδοκία πολιτικών προσώπων

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος σχετικά με εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή, ή το κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή τους, υπόσχεται ή παρέχει σε μέλος των πιο πάνω σωμάτων ή των επιτροπών τους οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται, για τον εαυτό του ή για άλλον, για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.
3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγουμένων παραγράφων.
4. Οι παρ. 1 έως 3 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται προς: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γ) τον Πρωθυπουργό, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό άλλου κράτους, καθώς και μέλη του Κοινοβουλίου ή οποιουδήποτε συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.
5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263 Α έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.»

Άρθρο 34
Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την προσθήκη της διαζευκτικής δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 168 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 168
Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας

1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας ή παραμένει στους χώρους αυτούς παρά τη ρητή εναντίωση της υπηρεσίας που τους χρησιμοποιεί, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή.

2. Όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, προκαλεί διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διαταράξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τη λειτουργία συλλογικού ή μονοπρόσωπου οργάνου των φορέων του προηγούμενου εδαφίου.
3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Με φυλάκιση έως έξι (6) μηνών ή χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμού με σκοπό την παρακώλυση αυτού.»

Άρθρο 35
Αξιόποινη υποστήριξη - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 187Β ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 187Β ΠΚ, τροποποιείται ως προς την παραπομπή σε άρθρο του ΠΚ και το άρθρο 187Β διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 187Β
Αξιόποινη υποστήριξη

1. Όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε μεμονωμένο τρομοκράτη ή για τη συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από τη διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί ή σκοπείται να συσταθεί μόνο για την τέλεση πλημμελημάτων. Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεί να τελέσει μόνο πλημμελήματα.
2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησής τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε κακουργήματος.
3. Με κάθειρξη ως δέκα έτη τιμωρείται όποιος, με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διερμηνέων, ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων, ματαιώνει την αποκάλυψη, τη δίωξη ή την τιμωρία των εγκλημάτων των άρθρων 187 παρ. 1 και 187Α, καθώς και των κακουργημάτων που τελέστηκαν από εγκληματικές ή τρομοκρατικές οργανώσεις, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ' άλλη διάταξη.
4. Κατά την επιμέτρηση της ποινής των εγκλημάτων της παραγράφου 1 λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών - μερών της Σύμβασης της Βαρσοβίας της 16ης Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.»

Άρθρο 36
Διασπορά ψευδών ειδήσεων - Αντικατάσταση του άρθρου 191 ΠΚ

Το άρθρο 191 ΠΚ, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 191
Διασπορά ψευδών ειδήσεων

Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή στη δημόσια υγεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Εάν η πράξη τελέστηκε επανειλημμένα μέσω του τύπου ή μέσω διαδικτύου, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο πραγματικός ιδιοκτήτης ή εκδότης του μέσου με το οποίο τελέστηκαν οι πράξεις των προηγούμενων εδαφίων.»

Άρθρο 37
Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 207 ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 207 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την απαλοιφή της δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 207 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 207
Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής

1. Όποιος παραποιεί ή νοθεύει νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από το χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς, με σκοπό να το θέσει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο, ή κατέχει πλαστό νόμισμα με τον ίδιο σκοπό, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, με τον ίδιο σκοπό, παραποιεί ή νοθεύει κάθε άλλο ενσώματο μέσο, εκτός από το νόμισμα, που λόγω της ιδιαίτερης φύσης του, μόνο του ή σε συνδυασμό με άλλο μέσο πληρωμής, επιτρέπει στον κάτοχο ή στο χρήστη του να μεταφέρει χρήματα ή νομισματική αξία και προστατεύεται από την απομίμηση ή τη δόλια χρήση μέσω σχεδιασμού, κωδικού ή υπογραφής ή άλλου πρόσφορου τρόπου, όπως πιστωτικές κάρτες, κάρτες των ευρωεπιταγών, λοιπές κάρτες εκδιδόμενες από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ταξιδιωτικές επιταγές, ευρωεπιταγές, λοιπές επιταγές και συναλλαγματικές.
3. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους, οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 38
Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής
- Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 208 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 208 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την απαλοιφή της δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 208 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 208
Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής

1. Όποιος, εν γνώσει της πλαστότητας, θέτει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο πλαστό νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από τον χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς ή άλλο μέσο πληρωμής, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη.
2. Αν ο υπαίτιος ή αντιπρόσωπός του είχε δεχτεί το πλαστό νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται, αν ο υπαίτιος ενήργησε εκτελώντας εντολή εκείνου στον οποίο δόθηκε το νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, όταν βρίσκεται σε σχέση εξάρτησης με τον εντολέα ή ζει μαζί του στην ίδια κατοικία.»

Άρθρο 39
Προπαρασκευαστικές πράξεις - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΠΚ

Στο άρθρο 211 ΠΚ, τροποποιείται η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, ώστε οι πράξεις που περιγράφονται να είναι άδικες, αν με αυτές προετοιμάζεται η τέλεση των αδικημάτων των άρθρων 207, 208Α και 208Β και το άρθρο 211 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 211
Προπαρασκευαστικές πράξεις

Όποιος προετοιμάζοντας τη διάπραξη κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 207, 208Α και 208Β, κατασκευάζει ή κατέχει εργαλεία, αντικείμενα, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλα μέσα ειδικά προσαρμοσμένα, κατάλληλα γι' αυτόν το σκοπό, καθώς και ολογραφήματα ή λοιπά συστατικά στοιχεία του νομίσματος, τα οποία χρησιμεύουν για την προστασία από την παραχάραξη, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 40
Διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ, τροποποιείται νομοτεχνικά και ως προς το πλαίσιο της ποινής ανάλογα με τον βαθμό της ζημίας και το άρθρο 216 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 216
Πλαστογραφία

1. Όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο.
3. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των παρ. 1 και 2 σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται:
α) εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή,
β) εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τις 120.000 ευρώ, με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
4. Αν οι πράξεις των παρ. 1 και 2 στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού Δημοσίου, των νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και το συνολικό

περιουσιακό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει συνολικά τις 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι έτη.»

Άρθρο 41
Ψευδής κατάθεση - Προσθήκη της παρ. 4 στο άρθρο 224 ΠΚ

Στο άρθρο 224 ΠΚ, προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 224 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 224
Ψευδής κατάθεση

1. Όποιος, ενώ εξετάζεται ως διάδικος ή μάρτυρας σε δικαστήριο ή ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση για την κρινόμενη υπόθεση, εν γνώσει του καταθέτει ψευδή στοιχεία σχετικά με την υπόθεση αυτή ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών έως τρία έτη και χρηματική ποινή.
2. Όποιος εμφανίζεται ως μάρτυρας ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση και αρνείται να δώσει τη μαρτυρία του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.
3. Αν ο υπαίτιος τέλεσε τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων για να αποφύγει ποινική ευθύνη είτε δική του είτε κάποιου από τους οικείους του, χωρίς να ενοχοποιήσει ψευδώς άλλον, το δικαστήριο μπορεί να τον απαλλάξει από κάθε ποινή.
4. Όποιος, σε κάθε άλλη περίπτωση, όταν εξετάζεται από κάποια αρχή ή από εξουσιοδοτημένο όργανό της ή όταν αναφέρεται σε αυτή, εκθέτει εν γνώσει του ψέματα ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 42
Δωροληψία υπαλλήλου - Αντικατάσταση της παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ

Η παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ, αντικαθίσταται και το άρθρο 235 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 235
Δωροληψία υπαλλήλου

1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.
2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.
3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη.
4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν

τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων.
5. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους που απασχολούνται με οποιαδήποτε συμβατική σχέση σε: α) όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) κάθε δημόσιο διεθνή ή υπερεθνικό οργανισμό ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και από κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν οι πράξεις των περ. α΄ και β΄ δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από υπάλληλο ξένης χώρας.»

Άρθρο 43
Δωροδοκία υπαλλήλου - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ, τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 236 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 236
Δωροδοκία υπαλλήλου

1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση.
2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή.
3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.
4. Οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα.
Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παραγράφου 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παρ. 3 έγκληση ή αίτηση.»

Άρθρο 44
Ευνοϊκά μέτρα - Κατάργηση της παρ. 1 και τροποποίηση των παρ. 2, 3, 4 του άρθρου 263Α ΠΚ

Στο άρθρο 263Α ΠΚ: α) καταργείται η παρ. 1 περί του θεσμού της έμπρακτης μετάνοιας για το αδίκημα της δωροδοκίας και δωροδοκίας δικαστή, β) τροποποιούνται οι παρ. 2, 3 και 4 ως προς τις παραπεμπόμενες

διατάξεις του ΠΚ και το άρθρο 263Α ΠΚ διαμορφώνεται εξής:

«Άρθρο 263Α
Ευνοϊκά μέτρα

1. [Καταργείται]
2. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3 και 237 παρ. 2 και 3 ή ο συμμέτοχος στις πράξεις των άρθρων 235 παρ. 1, 2 και 3, 237 παρ. 1 και 239 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται από υπάλληλο, συμβάλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής υπαλλήλου στις πράξεις αυτές, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 99. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμοδίου εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των εισφερόμενων στοιχείων. Την αναστολή της δίωξης μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί. Αν μετά την αναστολή της ποινικής δίωξης προκύψει ότι τα εισφερθέντα από τον υπαίτιο στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του υπαλλήλου, το σχετικό βούλευμα ή απόφαση ανακαλείται και συνεχίζεται κατά του υπαιτίου η ανασταλείσα ποινική δίωξη.
3. Υπάλληλος, υπαίτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, ή συμμέτοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση ανώτερη της δικής του και ο ίδιος έχει μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των παραπάνω εγκλημάτων. Αν κατ` εξαίρεση η μεταβίβαση αυτή δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι το στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, το δικαστήριο μπορεί να επιφυλαχθεί ως προς την επί ποινής κρίση του, διακόπτοντας προς τούτο τη διαδικασία για ορισμένη ημερομηνία και χωρίς το χρονικό περιορισμό του άρθρου 352 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή ορίζει και τις συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ή άλλες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί ο δράστης για να τύχει του σχετικού ευεργετήματος. Με την απόφαση περί διακοπής της δίκης το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την άρση ή την αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί.
4.α) Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 260, 390 και 396 ή πράξεων νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται άμεσα από τις συγκεκριμένες εγκληματικές δραστηριότητες, εισφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές προσώπων που διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης και την αμελλητί παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει το δικαστήριο και όταν τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν ταχθεί.
β) Αν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταδίκης από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμέτοχος που εισέφερε

τα αποδεικτικά στοιχεία τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2.
5. Αν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω εξάλειψης του αξιόποινου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. Β΄ του Συντάγματος, στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, κατά τα οριζόμενα στην παρ. 2.»

Άρθρο 45
Εμπρησμός - Αντικατάσταση του άρθρου 264 ΠΚ

Το άρθρο 264 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 264
Εμπρησμός

1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται:
α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,
β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,
δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περίπτωση της περ. β΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 46
Εμπρησμός σε δάση - Αντικατάσταση του άρθρου 265 ΠΚ

Το άρθρο 265 ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 265
Εμπρησμός σε δάση

1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή, αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή,
β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή,
δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περ. β΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση, και αν από αμέλεια προκαλεί μια τέτοια πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.»

Άρθρο 47
Πλημμύρα - Τροποποίηση του άρθρου 268 ΠΚ

Στο άρθρο 268 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 268 του ΠΚ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 268
Πλημμύρα

1. Όποιος προξενεί πλημμύρα τιμωρείται:
α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,
β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,
δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πλημμύρααπό την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 48
Έκρηξη - Τροποποίηση του άρθρου 270 ΠΚ

Στο άρθρο 270 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο της ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 270 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 270
Έκρηξη

1. Όποιος προξενεί έκρηξη με οποιοδήποτε τρόπο, και ιδίως με την χρήση εκρηκτικών υλών, τιμωρείται:
α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,
β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,

δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την έκρηξη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 49
Κοινώς επικίνδυνη βλάβη - Τροποποίηση του άρθρου 273 ΠΚ

Στο άρθρο 273 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο της ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο» και το άρθρο 273 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 273
Κοινώς επικίνδυνη βλάβη

1. Όποιος καταστρέφει ή προξενεί βλάβη σε πράγμα δικό του ή ξένο, κινητό ή ακίνητο, όπως ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, οικοδομικά ή άλλα έργα για την προστασία από φυσικές και άλλες καταστροφές, τιμωρείται:
α) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,
β) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
γ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν στην περίπτωση του στοιχείου β΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, ή τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή ή τη βλάβη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 50
Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή, η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει» και το άρθρο 275 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 275
Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων

1. Όποιος σε μεταλλεία, σε εργοστάσια ή σε άλλες εργασίες που η λειτουργία τους είναι επικίνδυνη για τη ζωή των εργαζομένων, καταστρέφει ή με οποιονδήποτε τρόπο αχρηστεύει εγκαταστάσεις που ασφαλίζουν από αυτόν τον κίνδυνο ή διακόπτει τη λειτουργία τους, τιμωρείται:
α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη,

γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή, την αχρήστευση ή τη διακοπή λειτουργίας ασφαλιστικής εγκατάστασης από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 51
Πρόκληση ναυαγίου - Τροποποίηση του άρθρου 277 ΠΚ

Στο άρθρο 277 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 277 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 277
Πρόκληση ναυαγίου

1. Όποιος προκαλεί τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου τιμωρείται:
α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα,
β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,
γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου,
δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 52
Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό από αμέλεια – Αντικατάσταση της παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ

Η παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 279 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 279
Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό

1. Όποιος δηλητηριάζει: α) πηγές, πηγάδια, βρύσες ή άλλες διοχετεύσεις ή δεξαμενές νερού, β) τρόφιμα, ποτά ή άλλα πράγματα που είναι προορισμένα για πώληση ή για χρήση από το κοινό των οποίων η χρήση μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος εισάγει σε κάποιο από αυτά άλλες ύλες που μπορούν να προκαλέσουν το ίδιο αποτέλεσμα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται επίσης όποιος κατέχει προς πώληση, πωλεί ή θέτει με οποιοδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία τα υπό στοιχείο β΄ πράγματα.
2. Οι πράξεις της παρ. 1 τιμωρούνται: α) με κάθειρξη αν είχαν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, β)

με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
3. Αν στις περιπτώσεις της παρ. 1 η πράξη τελείται από αμέλεια και από αυτήν μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 53
Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών από αμέλεια - Αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ

Η παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 285
Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών

1. Όποιος παραβιάζει τα μέτρα που έχει διατάξει ο νόμος ή η αρμόδια αρχή για να αποτραπεί η εισβολή ή η διάδοση μιας μεταδοτικής ασθένειας τιμωρείται: α) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ζώα, β) με φυλάκιση και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων.
2. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα μεταδοθεί η ασθένεια σε ζώα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, και αν είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθεί σε άνθρωπο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη.
3. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και αν προκλήθηκε ο θάνατος, μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει ισόβια κάθειρξη.
4. Όποιος στις περιπτώσεις της παρ. 1 από αμέλεια παραβιάζει τα μέτρα και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει: α) κοινός κίνδυνος για ζώα, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, και β) κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 54
Παραβίαση κανόνων οικοδομικής από αμέλεια - Τροποποίηση του άρθρου 286 ΠΚ

Στην παρ. 2 του άρθρου 286 ΠΚ προστίθεται η φράση «και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο» και το άρθρο 286 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 286
Παραβίαση κανόνων οικοδομικής

1. Όποιος κατά την εκπόνηση μελέτης ή τη διεύθυνση ή την εκτέλεση οικοδομικού ή άλλου ανάλογου έργου ή κατεδάφισης ενεργεί παρά τους κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου παραβιάζει από αμέλεια τους κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο

τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.
3. Η παραγραφή των εγκλημάτων της παραγράφου 1 στοιχεία β΄ και γ΄ αρχίζει από την επέλευση του θανάτου ή της βαριάς σωματικής βλάβης και πάντως δεν μπορεί να υπερβεί τα τριάντα έτη από την παραβίαση των κανόνων.»

Άρθρο 55
Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 289 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 289 ΠΚ η αναφορά στην παρ. 3 του άρθρου 265 αντικαθίσταται από την αναφορά στην παρ. 2 του ιδίου άρθρου και το άρθρο 289 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 289
Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής

1. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 των άρθρων 264, 265, 268, 270, 273, 275, 277 και 286, της παρ. 3 του άρθρου 279, και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του.
2. Στις περιπτώσεις των εγκλημάτων του παρόντος κεφαλαίου το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη αν ο υπαίτιος με τη θέλησή του αποτρέψει την εξέλιξη του κινδύνου ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή της.»

Άρθρο 56
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία - Τροποποίηση του άρθρου 290 ΠΚ

Στο άρθρο 290 ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η υποπερ. αα΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», αβ) στην υποπερ. ββ΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. γγ΄ προστίθεται η λέξη «σημαντική» πριν από τη λέξη «βλάβη», β) στην παρ. 2: βα) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», ββ) μετά από τις λέξεις «ξένα πράγματα ή» προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» και το άρθρο 290 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 290
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία

1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 57
Επικίνδυνη οδήγηση - Τροποποίηση του άρθρου 290Α ΠΚ

Στο άρθρο 290Α ΠΚ: α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η υποπερ. αα΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην υποπερ. ββ΄η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. γγ΄ πριν τη λέξη «βλάβη» προστίθεται η λέξη «σημαντική», β) στην παρ. 2: βα) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», ββ) μετά από τις λέξεις «ξένα πράγματα ή» προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» και το άρθρο 290Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 290Α
Επικίνδυνη οδήγηση

1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου οδηγεί επικίνδυνα από αμέλεια καιαπό την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 58
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών - Τροποποίηση του άρθρου 291 ΠΚ

Στο άρθρο 291 ΠΚ: α) στην παρ. 1 αα) προστίθεται περ. ε΄ και η υφιστάμενη περ. ε΄ αναριθμείται σε περ. στ΄, αβ) τροποποιείται η υποπερ. αα΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. ββ΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αδ) στην υποπερ. γγ΄ πριν τη λέξη «βλάβη» προστίθεται η λέξη «σημαντική», β) στην παρ. 2 μετά από τη λέξη «αεροπλάνο» προστίθενται οι λέξεις «ή χειρίζεται εξ αποστάσεως σύστημα μη επανδρωμένου αεροσκάφους», γ) στην παρ. 3: γα) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής, γβ) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει» και γγ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τη φράση «για άνθρωπο» και το άρθρο 291 του ΠΚ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 291
Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών

1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων, β) με τοποθέτηση ή

διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων, ε) με παραβίαση των κανόνων λειτουργίας συστημάτων μη επανδρωμένων αεροσκαφών, στ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις τιμωρείται: αα) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Με τις ίδιες ποινές κατά τις διακρίσεις των στοιχείων αα΄ έως δδ΄ της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται, εάν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις, όποιος οδηγεί όχημα σταθερής τροχιάς ή κυβερνά πλοίο ή αεροπλάνο ή χειρίζεται εξ αποστάσεως σύστημα μη επανδρωμένου αεροσκάφους χωρίς να είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης.
3. Όποιος στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων από αμέλεια προκαλεί τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας ή οδηγεί επικίνδυνα και από την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 59
Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 292Α ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 292 ΠΚ ,προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 292Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 292Α
Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα αποκτά πρόσβαση σε σύνδεση ή σε δίκτυο παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ή σε σύστημα υλικού ή λογισμικού, που χρησιμοποιείται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, και με τον τρόπο αυτόν θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος της πράξης του προηγούμενου εδαφίου είναι ο εργαζόμενος ή συνεργάτης του παρόχου υπηρεσιών τηλεφωνίας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Με την ποινή του προηγουμένου εδαφίου τιμωρείται και ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του ο οποίος αθέμιτα θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού, ο οποίος παραβιάζει διάταξη κανονισμού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) ή όρο της Γενικής Άδειας ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνότητας ή του δικαιώματος χρήσης αριθμού, που αναφέρονται στην ασφάλεια των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή.
3. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού ή ο κατά τον νόμο υπεύθυνος για τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών, που παραλείπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή πράξης της παραγράφου 1, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη τελέστηκε ή έγινε απόπειρα τέλεσής της, ανεξάρτητα αν θα τιμωρηθεί ο υπαίτιος.
4. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να προκαλέσει περιουσιακή ζημία σε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. Εφόσον το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία

υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν από τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να τεθούν σε κίνδυνο θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του Πολιτεύματος, όπως μνημονεύονται στο άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα ή απόρρητο που αναφέρεται στην ασφάλεια του κράτους ή στην ασφάλεια εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, επιβάλλεται κάθειρξη.
5. Όποιος αθέμιτα διαθέτει στο εμπόριο ή με άλλον τρόπο προσφέρει προς εγκατάσταση ειδικά τεχνικά μέσα για την τέλεση των πράξεων της παραγράφου 1 ή δημόσια διαφημίζει ή προσφέρει τις υπηρεσίες του για την τέλεσή τους τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 60
Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ: α) μετά από τη λέξη «όποιος» προστίθενται οι λέξεις «αθέμιτα με οποιοδήποτε τρόπο», β) στην περ. β΄ διαγράφονται οι λέξεις «με αθέμιτη παρέμβαση σε πράγμα ή σε σύστημα πληροφοριών ή σε ηλεκτρονικά δεδομένα που εξυπηρετούν τη λειτουργία της εγκατάστασης» και το άρθρο 293 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 293
Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων

1. Όποιος αθέμιτα με οποιοδήποτε τρόπο παρεμποδίζει ή διαταράσσει σε μεγάλη έκταση ή για μεγάλο χρονικό διάστημα τη λειτουργία εγκατάστασης που εξυπηρετεί την παροχή στο κοινό: α) ταχυδρομικών υπηρεσιών, β) νερού, φωτισμού, φυσικού αερίου, θερμότητας ή κινητήριας δύναμης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.»
2. Η παρ. 2 του άρθρου 292Β εφαρμόζεται και για την πράξη της παραγράφου 1.
3. Αν από την πράξη προκλήθηκε κατάσταση κοινής ανάγκης, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη.
4. Αν η πράξη τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή.

Άρθρο 61
Ανθρωποκτονία με δόλο - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 299 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 299
Ανθρωποκτονία με δόλο

1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη.
2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη.»

Άρθρο 62
Σωματική βλάβη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 308 ΠΚ

Στο άρθρο 308 ΠΚ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 ως προς το πλαίσιο της ποινής, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς την ιδιότητα του παθόντος και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 308
Σωματική βλάβη

1. Όποιος προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. Αν η κάκωση ή βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι εντελώς ελαφρά, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.
2. Για τη δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της ή υπάλληλος του πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και η πράξη τελέσθηκε με αφορμή τον πλειστηριασμό, οπότε η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη.
3. Η σωματική βλάβη της παραγράφου 1 δεν είναι άδικη, όταν επιχειρείται με τη συναίνεση του παθόντος και δεν προσκρούει στα χρηστά ήθη.
4. Ο υπαίτιος της πράξης της παραγράφου 1 είναι δυνατό να απαλλαγεί από κάθε ποινή αν παρασύρθηκε στην πράξη από δικαιολογημένη αγανάκτηση, εξαιτίας μιας αμέσως προηγούμενης πράξης που τέλεσε ο παθών εναντίον του ή ενώπιόν του και που ήταν ιδιαίτερα σκληρή ή βάναυση.»

Άρθρο 63
Επικίνδυνη σωματική βλάβη - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση του άρθρου 309 ΠΚ

Το άρθρο 309 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 309 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 309
Επικίνδυνη σωματική βλάβη

Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε με τρόπο που μπορούσε να προκαλέσειστον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 64
Βαριά σωματική βλάβη - Αντικατάσταση του άρθρου 310 ΠΚ

Το άρθρο 310 ΠΚ, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 310
Βαριά σωματική βλάβη

1. Αν η πράξη του άρθρου 308 είχε ως επακόλουθο τη βαριά σωματική βλάβη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.
2. Όποιος προκαλεί σε άλλον βαριά σωματική βλάβη τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν επιδίωκε την πρόκληση της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Βαριά σωματική βλάβη υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αναπηρία ή μόνιμη παραμόρφωση ή αν τον εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του.»

Άρθρο 65
Σωματική βλάβη από αμέλεια - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 314 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 314 ΠΚ τροποποιείται ως προς: α) τη σειρά των προβλεπόμενων ποινών, β) την προσθήκη της περίπτωσης προκληθείσας βαριάς σωματικής βλάβης και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 314 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 314
Σωματική βλάβη από αμέλεια

1. Όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι βαριά, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη, καιαν αυτή είναι εντελώς ελαφρά, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.
2. Για την ποινική δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση. Η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη αν ο υπαίτιος ήταν οδηγός οχήματος ή υπόχρεος λόγω της υπηρεσίας ή του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια ή προσοχή. Όταν ο υπαίτιος οδηγός οχήματος δεν μεταφέρει επιβάτες ή πράγματα με σκοπό βιοπορισμού, η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως με διάταξή του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν.»

Άρθρο 66
Εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας υπαλλήλου - Ιδιαίτερα επιβαρυντική περίσταση - Προσθήκη άρθρου 315Α ΠΚ

Μετά από το άρθρο 315 ΠΚ, προστίθεται νέο άρθρο 315Α ως εξής:

«Άρθρο 315Α
Εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας υπαλλήλου – Ιδιαίτερα επιβαρυντική περίσταση

Η τέλεση των εγκλημάτων των άρθρων 308 έως 311 εναντίον υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της συνιστά ιδιαίτερα επιβαρυντική περίσταση.»

Άρθρο 67
Εμπορία ανθρώπων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 323Α ΠΚ

Στις παρ. 1 και 3 του άρθρου 323Α ΠΚ, τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 323Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 323Α
Εμπορία ανθρώπων

1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής βίας ή άλλων εξαναγκαστικών μέσων ή με επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας, στρατολογεί, απάγει, μεταφέρει, κατακρατεί παράνομα, υποθάλπει, παραδίδει ή παραλαμβάνει άλλον με σκοπό την εκμετάλλευσή του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή.
2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος και αν, για να επιτύχει τον ίδιο σκοπό, τελεί τις πράξεις της προηγούμενης παραγράφου αποσπώντας τη συναίνεση άλλου με τη χρήση απατηλών μέσων ή παρασύροντάς τον εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση στην οποία βρίσκεται.
3. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη των προηγούμενων παραγράφων όταν: α) τελείται κατ` επάγγελμα, β) τελείται από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, γ) συνδέεται με την παράνομη είσοδο, παραμονή ή έξοδο του παθόντος από τη χώρα ή

δ) είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος. Επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο.

4. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται η πράξη των παραγράφων 1 και 2 όταν στρέφεται κατά ανηλίκου, ακόμα κι όταν τελείται χωρίς τη χρήση των μέσων που αναφέρονται σε αυτές. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος, με τα μέσα των παραγράφων 1 και 2 στρατολογεί ανήλικο με σκοπό τη χρησιμοποίησή του σε ένοπλες επιχειρήσεις.

5. Η έννοια της εκμετάλλευσης στις προηγούμενες παραγράφους περιλαμβάνει τον πορισμό παράνομου περιουσιακού οφέλους από: α) την υπαγωγή του σε καθεστώς δουλείας ή σε παρεμφερείς προς τη δουλεία πρακτικές, β) την υπαγωγή του σε καθεστώς ειλωτείας, γ) την εργασία ή την επαιτεία του θύματος (εργασιακή εκμετάλλευση), δ) την τέλεση εγκληματικών πράξεων από αυτό, ε) την αφαίρεση κυττάρων, ιστών ή οργάνων του σώματός του, στ) την τέλεση από αυτό γενετήσιων πράξεων, πραγματικών ή προσποιητών, ή την παροχή εργασίας ή υπηρεσιών που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη γενετήσια διέγερση (γενετήσια εκμετάλλευση) ή ζ) τον εξαναγκασμό του σε τέλεση γάμου.

6. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος εν γνώσει, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2, προσλαμβάνει στην εργασία του πρόσωπο που είναι θύμα εμπορίας, δέχεται τις υπηρεσίες του προσώπου αυτού, τελεί μαζί του γενετήσια πράξη ή δέχεται τα έσοδα από την εκμετάλλευσή του.

7. Τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή όποιος, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2, εξωθεί σε επαιτεία ανηλίκους, με σκοπό την εκμετάλλευση των εσόδων τους.

8. Για όποιον καταγγέλλει αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν σε βάρος του από υπαιτίους των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, εφόσον η καταγγελία πιθανολογείται βάσιμη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων, καθώς και για παραβάσεις λόγω συμμετοχής τους σε εγκληματικές δραστηριότητες, εφόσον η συμμετοχή αυτή ήταν άμεση συνέπεια του γεγονότος ότι ήταν παθόντες των αδικημάτων των προηγούμενων παραγράφων, ώσπου να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέλθηκαν. Αν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη, η αποχή από την ποινική δίωξη γίνεται οριστική.»

Άρθρο 68
Αυτοδικία - Τροποποίηση του άρθρου 331 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 331 ΠΚ, τροποποιείται ως προς τη σειρά των προβλεπόμενων εναλλακτικών ποινών και το άρθρο 331 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 331
Αυτοδικία

Όποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική με δικαίωμα που ή το έχει πραγματικά ή από πεποίθηση το οικειοποιείται τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.»

Άρθρο 69
Βιασμός - Τροποποίηση των παρ. 3 και 4 του άρθρου 336 ΠΚ

Στο άρθρο 336 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της περίπτωσης του ανήλικου θύματος και ως προς το πλαίσιο ποινής, β) στην παρ. 4 η λέξη «επιχειρεί» αντικαθίσταται από τη λέξη «τελεί» και το άρθρο 336 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 336
Βιασμός

1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
2. Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις.
3. Αν η πράξη της παραγράφου 1 έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού ή είχε ως συνέπεια τον θάνατο του παθόντος ή αν ο παθών είναι ανήλικος, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.
4. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1, τελεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη.»

Άρθρο 70
Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας - Τροποποίηση των παρ. 1 και 4 του άρθρου 337 ΠΚ

Στο άρθρο 337 ΠΚ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη της περίπτωσης του ανήλικου παθόντος, β) τροποποιείται η παρ. 4 ως προς τον αποδέκτη των πράξεων και το πλαίσιο ποινής και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 337 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 337
Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας

1. Όποιος με χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα, με προτάσεις που αφορούν γενετήσιες πράξεις, με γενετήσιες πράξεις που τελούνται ενώπιον άλλου ή με επίδειξη των γεννητικών του οργάνων, προσβάλλει βάναυσα την τιμή άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι ανήλικος.

2. Με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγουμένης παραγράφου, αν ο παθών είναι νεότερος των δώδεκα ετών.
3. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλων μέσων ή τεχνολογιών πληροφορικής αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δέκα πέντε έτη και με χειρονομίες ή προτάσεις, προσβάλλει την τιμή του ανηλίκου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν επακολούθησε συνάντηση ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών.
4. Όποιος προβαίνει σε χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα ή διατυπώνει προτάσεις για τέλεση γενετήσιων πράξεων σε πρόσωπο που εξαρτάται εργασιακά από αυτόν ή εκμεταλλευόμενος τη θέση προσώπου που έχει ενταχθεί σε διαδικασία αναζήτησης θέσης εργασίας, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.»

Άρθρο 71
Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 ΠΚ

Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 ΠΚ, τροποποιούνται ως προς την ποινή και το άρθρο 338 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 338
Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη

1. Όποιος με κατάχρηση της διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας άλλου ή της από οποιαδήποτε αιτία ανικανότητάς του να αντισταθεί ενεργεί με αυτόν γενετήσια πράξη τιμωρείται με κάθειρξη.
2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δύο ή περισσότερους που ενεργούσαν από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.»

Άρθρο 72
Γενετήσιες πράξεις με ανηλίκους ή ενώπιόν τους - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 339 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 339 ΠΚ: α) τροποποιείται το εισαγωγικό εδάφιο ως προς τα άρθρα του ΠΚ στα οποία γίνεται παραπομπή, β) αντικαθίσταται η περ. α΄, γ) αντικαθίσταται η περ. β΄, δ) διαγράφεται η περ. γ΄ και το άρθρο 339 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 339
Γενετήσιες πράξεις με ανηλίκους ή ενώπιόν τους

1. Όποιος ενεργεί γενετήσια πράξη με πρόσωπο νεότερο των δεκαπέντε ετών ή το παραπλανά με αποτέλεσμα να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη τιμωρείται, αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα με τα άρθρα 342 και 351Α, ως εξής:
α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών,
β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη.
2. Οι γενετήσιες πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, οπότε μπορούν να επιβληθούν μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα.
3. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, να παρίσταται σε γενετήσια πράξη μεταξύ άλλων, χωρίς να συμμετέχει σε αυτήν, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή αν ο ανήλικος είναι μικρότερος των δεκατεσσάρων ετών και με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του.»

Άρθρο 73
Γενική διάταξη για τα άρθρα 338 και 339 ΠΚ - Προσθήκη άρθρου 340 ΠΚ

Προστίθεται άρθρο 340 ΠΚ ως εξής:

«Άρθρο 340
Γενική διάταξη

Αν κάποια από τις πράξεις των άρθρων 338 και 339 είχε ως συνέπεια τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.»

Άρθρο 74
Κατάχρηση ανηλίκων - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 342 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 342 ΠΚ: α) στο πρώτο εδάφιο αα) τροποποιούνται οι περ. α΄ και β΄ ως προς την αναπροσαρμογή των ηλικιακών ορίων και ως προς την επιβαλλόμενη ποινή, αβ) διαγράφεται η περ. γ΄, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 342 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 342
Κατάχρηση ανηλίκων

1. Ο ενήλικος ο οποίος ενεργεί γενετήσιες πράξεις με ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται ως εξής :
α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή,
β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή.
Συνιστά επιβαρυντική περίσταση η τέλεση της πράξης της παρ. 1: α) από οικείο, β) από πρόσωπο που συνοικεί με τον ανήλικο ή διατηρεί φιλικές σχέσεις με τους οικείους του, γ) από εκπαιδευτικό, παιδαγωγό, γυμναστή ή άλλο πρόσωπο που παραδίδει μαθήματα στον ανήλικο, δ) από πρόσωπο που δέχεται τις υπηρεσίες του ανηλίκου, ε) από κληρικό με τον οποίο ο ανήλικος διατηρεί πνευματική σχέση, στ) από ψυχολόγο, ιατρό, νοσοκόμο ή από ειδικό επιστήμονα που παρέχει τις υπηρεσίες του στον ανήλικο, ζ) από πρόσωπο που καταχράται τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλίκου.
2. Ο ενήλικος ο οποίος απευθύνει χειρονομίες, προτάσεις ή εξιστορεί ή απεικονίζει ή παρουσιάζει πράξεις γενετήσιου χαρακτήρα σε ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.»

Άρθρο 75
Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη προσώπου που αναζητά εργασία - Αντικατάσταση περ. β΄ άρθρου 343 ΠΚ

Η περ. β΄ του άρθρου 343 ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 343
Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη

Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τιμωρούνται: α) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, με κατάχρηση σχέσης εργασιακής εξάρτησης οποιασδήποτε φύσης, β) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, εκμεταλλευόμενος την θέση του παθόντος, ως προσώπου, το οποίο αναζητά εργασία, γ) οι διορισμένοι ή οπωσδήποτε εργαζόμενοι σε φυλακές ή άλλα κρατητήρια, σε αστυνομικές υπηρεσίες, σε σχολές, παιδαγωγικά ιδρύματα, νοσοκομεία, κλινικές ή κάθε είδους θεραπευτικά καταστήματα ή σε άλλα ιδρύματα προορισμένα να περιθάλπουν πρόσωπα που έχουν ανάγκη από βοήθεια αν, με κατάχρηση της θέσης τους, υποχρεώσουν σε γενετήσια πράξη πρόσωπο που έχει εισαχθεί σε αυτά τα ιδρύματα.»

Άρθρο 76
Έγκληση - Τροποποίηση του άρθρου 344 ΠΚ

Το άρθρο 344 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την παραπομπή σε άρθρο του ΠΚ, στο τέλος του άρθρου προστίθεται η φράση «εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει συνέπεια τον σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του» και το άρθρο 344 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 344
Έγκληση

Στην περίπτωση του άρθρου 336 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, αλλά αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη ή, αν αυτή έχει ασκηθεί, να εισαγάγει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει συνέπεια τον σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του.»

Άρθρο 77
Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 345 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 345 ΠΚ, τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 345 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 345
Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών

1. Η γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών εξ αίματος ή από υιοθεσία, ανιούσας και κατιούσας γραμμής και μεταξύ αμφιθαλών ή ετεροθαλών αδελφών τιμωρείται: α) ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη έως δέκα ετώνβ) ως προς τους κατιόντες με φυλάκιση και γ) μεταξύ αδελφών με φυλάκιση έως δύο έτη.
2. Συγγενείς κατιούσας γραμμής ή αδελφοί μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ποινή, αν κατά τον χρόνο της πράξης δεν είχαν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος.»

Άρθρο 78
Πορνογραφία ανηλίκων - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 348Α ΠΚ

Η παρ. 4 και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 348Α ΠΚ, τροποποιούνται ως προς τις επιβαλλόμενες ποινές και το άρθρο 348Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 348Α
Πορνογραφία ανηλίκων

1. Όποιος με πρόθεση παράγει, διανέμει, δημοσιεύει, επιδεικνύει, εισάγει στην Επικράτεια ή εξάγει από αυτήν, μεταφέρει, προσφέρει, πωλεί ή με άλλον τρόπο διαθέτει, αγοράζει, προμηθεύεται, αποκτά ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει ή μεταδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.
2. Όποιος με πρόθεση παράγει, προσφέρει, πωλεί ή με οποιονδήποτε τρόπο διαθέτει, διανέμει, διαβιβάζει, αγοράζει, προμηθεύεται ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή.
3. Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή η εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα των γεννητικών οργάνων ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και της πραγματικής ή εικονικής γενετήσιας πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο.
4. Οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τιμωρούνται με κάθειρξη και χρηματική ποινή:
α. αν τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα,
β. αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή της σωματικής δυσλειτουργίας, λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος ή αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας εξέθεσε τη ζωή του ανηλίκου σε σοβαρό κίνδυνο και
γ. αν δράστης της παραγωγής του υλικού παιδικής πορνογραφίας είναι πρόσωπο στο οποίο έχουν εμπιστευθεί ανήλικο για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά.
5. Αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δωδέκατο έτος της ηλικίας του, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται αν η πράξη των περ. β΄ και γ΄ της προηγούμενης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, αν δε αυτή είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.
6. Όποιος εν γνώσει αποκτά πρόσβαση σε υλικό παιδικής πορνογραφίας μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.»

Άρθρο 79
Μαστροπεία - Τροποποίηση του άρθρου 349 ΠΚ

Στο άρθρο 349 ΠΚ, προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 349 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 349
Μαστροπεία

1. Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος αν το έγκλημα τελέστηκε: α) εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών, β) με απατηλά μέσα, γ) από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ) από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε

τρόπο στην πράξη, ε) με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, στ) με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος.
3. Εκτός των περιπτώσεων του άρθρου 323Α, όποιος κατ` επάγγελμα ή από κερδοσκοπία προάγει ή εξωθεί ή εξαναγκάζει άλλον στην πορνεία ή εκμεταλλεύεται τα έσοδα από την πορνεία άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών και με χρηματική ποινή. Η τέλεση της πράξης από υπάλληλο, ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, συνιστά επιβαρυντική περίσταση.»

Άρθρο 80
Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής - Τροποποίηση του άρθρου 351Α ΠΚ

Στο άρθρο 351Α ΠΚ: α) τροποποιούνται οι περ. β΄ και γ΄ της παρ. 1 ως προς τα ηλικιακά όρια, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 351Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 351Α
Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής

1. Η γενετήσια πράξη με ανήλικο που τελείται από ενήλικο με αμοιβή ή με άλλα υλικά ανταλλάγματα ή η γενετήσια πράξη μεταξύ ανηλίκων που προκαλείται από ενήλικο με τον ίδιο τρόπο και τελείται ενώπιον αυτού ή άλλου ενηλίκου τιμωρείται:
α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή,
β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα, όχι όμως και τα δεκαπέντε έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή και
γ) αν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.»

Άρθρο 81
Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 353 ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 353 ΠΚ τροποποιείται με την αναφορά στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και το άρθρο 353 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 353
Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας

1. Όποιος εν γνώσει προσβάλλει βάναυσα τη γενετήσια ευπρέπεια άλλου με πράξη γενετήσιου χαρακτήρα που ενεργείται ενώπιόν του τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου ενεργείται ενώπιον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
2. Για την ποινική δίωξη της πράξης του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 απαιτείται έγκληση.»

Άρθρο 82
Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου - Τροποποίηση του άρθρου 360 ΠΚ

Στο άρθρο 360 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς το ηλικιακό όριο, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 360 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 360
Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου

1. Όποιος, ενώ έχει υποχρέωση εποπτείας ανηλίκου παραλείπει να τον παρεμποδίσει από την τέλεση αξιόποινης πράξης, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, αν δεν συντρέχει περίπτωση να τιμωρηθεί αυστηρότερα με άλλη διάταξη.
2. Αν ο υπαίτιος της παράλειψης είναι πρόσωπο που έχει την επιμέλεια του ανηλίκου και ιδίως γονέας ή επίτροπος υπό την υπεύθυνη επιμέλεια του οποίου έχει τεθεί ο ανήλικος σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 123, επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη.»

Άρθρο 83
Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ τροποποιείται ως προς την επέκταση του αξιοποίνου σ' εκείνον που υιοθιετεί και το άρθρο 360Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 360Α
Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου

1. Όποιος υιοθετεί ανήλικο με σκοπό να τον απασχολήσει σε δραστηριότητες επικίνδυνες για την υγεία του και τον απασχολεί σε αυτές, τιμωρείται, εφόσον δεν συντρέχει άλλη αξιόποινη πράξη που τιμωρείται βαρύτερα, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.
2. Με φυλάκιση και χρηματική ποινή τιμωρείται εκείνος που δίνει σε υιοθεσία το παιδί του, εκείνος που υιοθετεί καθώς και εκείνος που μεσολαβεί στην υιοθεσία αποκομίζοντας ο ίδιος ή προσπορίζοντας σε άλλον αθέμιτο όφελος.
3. Εκείνος που τελεί κατ` επάγγελμα τις αξιόποινες πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.».

Άρθρο 84
Κλοπή - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και διαγράφεται η περίπτωση τέλεσης κλοπής με διάρρηξη και το άρθρο 372 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 372
Κλοπή

1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.
2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.»

Άρθρο 85

Υπεξαίρεση - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 1 του ρθρου 375 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 375 ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 375 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 375
Υπεξαίρεση

1. Όποιος ιδιοποιείται παράνομα ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα που περιήλθε στηνκατοχή του με οποιονδήποτε τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη και αν το αντικείμενο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν πρόκειται για αντικείμενο που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω ανάγκης ή λόγω της ιδιότητάς του ως εντολοδόχου, επιτρόπου ή κηδεμόνα του παθόντος ή ως μεσεγγυούχου ή διαχειριστή ξένης περιουσίας, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.
2. Αν η αξία του αντικειμένου στην παρ. 1 υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
3. Αν η υπεξαίρεση στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η αξία του αντικειμένου της υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.
4. Με το ξένο πράγμα εξομοιώνεται και: α) το τίμημα που έλαβε ο υπαίτιος για κινητό πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να το πουλήσει, καθώς και β) το κινητό πράγμα που απέκτησε ο υπαίτιος με χρήματα ή με άλλο πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να αγοράσει ή να ανταλλάξει αντίστοιχα το πράγμα που απέκτησε.»

Άρθρο 86
Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας - Τροποποίηση του πρώτου εδαφίου του άρθρου 377 ΠΚ

Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 377 ΠΚ απαλείφεται η αναφορά στο άρθρο 374 ΠΚ και το άρθρο 377 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 377
Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας

Αν τα εγκλήματα των άρθρων 372 και 375 παρ. 1 έχουν αντικείμενο πράγμα μικρής αξίας, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν όμως η πράξη τελέστηκε από ανάγκη για άμεση χρήση ή ανάλωση του αντικειμένου της κλοπής ή υπεξαίρεσης, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη.»

Άρθρο 87
Ληστεία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 380 ΠΚ

Η παρ. 2 του άρθρου 380 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 380 τροποποιείται ως εξής:

«Άρθρο 380
Ληστεία

1. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή.
2. Αν από την πράξη επήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.
3. Οι ποινές των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλονται και σε εκείνον που καταλήφθηκε επ` αυτοφώρω να κλέβει και μεταχειρίζεται σωματική βία εναντίον προσώπου ή απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής για να διατηρήσει το κλοπιμαίο.»

Άρθρο 88
Εκβίαση - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 385 ΠΚ

Στο άρθρο 385 ΠΚ: α) τροποποιείται η παρ. 1 με την απαλοιφή της αναφοράς στις περιπτώσεις του άρθρου 380 του ΠΚ, β) στην παρ. 2 τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 385 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 385
Εκβίαση

1. Όποιος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή τρίτος παράνομο περιουσιακό όφελος, εξαναγκάζει άλλον με βία ή απειλή σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία του εξαναγκαζομένου ή άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.
2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου, τελέστηκε με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής τιμωρείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 380 του ΠΚ.
3. Η εκβίαση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή αν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε βία ή απειλή βλάβης της επιχείρησης, του επαγγέλματος, του λειτουργήματος ή άλλης δραστηριότητας που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος ή άλλος ή προσφέρθηκε να παρέχει ή παρέχει προστασία για την αποτροπή πρόκλησης τέτοιας βλάβης από τρίτον. Αν την παραπάνω πράξη τέλεσε πρόσωπο που διαπράττει τέτοιες πράξεις κατ` επάγγελμα, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.»

Άρθρο 89
Απάτη - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 386 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 386 ΠΚ τροποποιείται με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενηθείσας ζημίας και του πλαισίου ποινής και το άρθρο 386 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 386
Απάτη

1. Όποιος με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με σκοπό από τη βλάβη αυτής της περιουσίας να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος τιμωρείται με φυλάκιση, και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Αν η απάτη στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημιά που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.»

Άρθρο 90
Απάτη με υπολογιστή - Τροποποίηση της περ. ε΄ της παρ. 1 του άρθρου 386Α ΠΚ

Η περ. ε΄ του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 386Α ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενηθείσας ζημίας και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 386Α διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 386Α
Απάτη με υπολογιστή

1. Όποιος, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία, επηρεάζοντας το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας επεξεργασίας δεδομένων υπολογιστή: α) με τη μη ορθή διαμόρφωση προγράμματος υπολογιστή, β) με τη χωρίς δικαίωμα παρέμβαση στη λειτουργία προγράμματος ή συστήματος υπολογιστή, γ) με τη χρησιμοποίηση μη ορθών ή ελλιπών δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, δ) με τη χωρίς δικαίωμα εισαγωγή, αλλοίωση, διαγραφή ή εξάλειψη δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, ή ε) με τη χωρίς δικαίωμα αξιοποίηση λογισμικού προορισμένου για τη μετακίνηση χρημάτων τιμωρείται με φυλάκιση, και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Όποιος κατασκευάζει, διαθέτει ή κατέχει πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή που προορίζεται για τη διάπραξη του εγκλήματος της παραγράφου 1 τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη και χρηματική ποινή. Απαλλάσσεται από κάθε ποινή όποιος καταστρέφει με δική του θέληση το παραπάνω πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή πριν το χρησιμοποιήσει για τη διάπραξη του εγκλήματος της παρ. 1.
3. Αν η απάτη με υπολογιστή στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.»

Άρθρο 91
Απιστία - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 390 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενηθείσας ζημίας και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 390 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 390
Απιστία

1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώσει βέβαιη ζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας βάσει νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
2. Αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.»

Άρθρο 92
Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη της παρ. 4 στο άρθρο 394 ΠΚ

Η παρ. 1 του άρθρου 394 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 394 διαμορφώνεται ως εξής:
«Άρθρο 394
Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος

1. Όποιος αποκρύπτει, αγοράζει, λαμβάνει ως ενέχυρο ή με άλλον τρόπο δέχεται στην κατοχή του πράγμα που προήλθε από αξιόποινη πράξη ή μεταβιβάζει σε άλλον την κατοχή τέτοιου πράγματος ή συνεργεί σε μεταβίβαση ή με οποιονδήποτε τρόπο ασφαλίζει την κατοχή του σε άλλον, τιμωρείται, ανεξάρτητα αν είναι τιμωρητέος ή όχι ο υπαίτιος του εγκλήματος από το οποίο προέρχεται το πράγμα, με φυλάκιση έως τρία έτη, και αν πρόκειται για πράγμα ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή.
2. Αν το αντικείμενο της πράξης της προηγούμενης παραγράφου είναι μικρής αξίας, ο δράστης τιμωρείται με χρηματική ποινή.
3. Με τα πράγματα που προέρχονται από αξιόποινη πράξη εξομοιώνεται και το τίμημά τους, καθώς επίσης και τα αντικείμενα που αποκτήθηκαν μέσω αυτών.»

Άρθρο 93
Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα - Τροποποίηση άρθρου 396 ΠΚ

Στο άρθρο 396 του ΠΚ προστίθεται παρ. 2Α και το άρθρο 396 διαμορφώνεται ως εξής :

«Άρθρο 396
Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή, τιμωρείται όποιος εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση στον ιδιωτικό τομέα και, κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα για τον ίδιο ή για άλλον ή δέχεται υπόσχεση τέτοιου ωφελήματος ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή του κατά παράβαση των καθηκόντων του, όπως αυτά διαγράφονται από τον νόμο, ή προκύπτουν από τη φύση της θέσης ή της υπηρεσίας του.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, υπόσχεται, προσφέρει ή παρέχει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα σε πρόσωπο που εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα στον ιδιωτικό τομέα, για τον ίδιο ή για τρίτον, για ενέργεια ή για παράλειψη κατά παράβαση των ως άνω καθηκόντων του.
2Α. Οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μένουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν εξετασθεί ως ύποπτος ή κατηγορούμενος για την πράξη του, την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση.
3. Η διάταξη του άρθρου 263Α εφαρμόζεται αναλόγως.»

Άρθρο 94
Αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα - Προσθήκη άρθρου 398 ΠΚ

1. Στον ΠΚ προστίθεται άρθρο 398 ως εξής:

«Άρθρο 398
Αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνη και τα εσωτερικά ύδατα

Όποιος ασκεί αλιευτική δραστηριότητα με σκάφος ή άλλο πλωτό μέσο που φέρει σημαία τρίτης χώρας, χωρίς την προβλεπόμενη κατά τις οικείες διατάξεις άδεια της αρμόδιας αρχής, εντός της αιγιαλίτιδας ζώνης και των εσωτερικών υδάτων της ελληνικής Επικράτειας, τιμωρείται με φυλάκιση.»

2. Το άρθρο 33 του Αλιευτικού Κώδικα (ν.δ. 420/1970, Α΄27) αναδιατυπώνεται, προσαρμόζεται προς το άρθρο 398 ΠΚ και διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 33
Ποινές

Σε περίπτωση επιβολής ποινής σύμφωνα με το άρθρο 398 του Ποινικού Κώδικα σε όποιον ασκεί αλιευτική δραστηριότητα με σκάφος ή άλλο πλωτό μέσο που φέρει σημαία τρίτης χώρας, χωρίς την προβλεπόμενη άδεια της αρμόδιας Αρχής, εντός της αιγιαλίτιδας ζώνης και των εσωτερικών υδάτων της ελληνικής Επικράτειας, ειδοποιούνται οι λιμενικές αρχές να μεριμνήσουν για την εκτέλεση της ποινής που έχει επιβληθεί όταν το σκάφος ή το πλωτό μέσο ελλιμενιστεί μελλοντικά σε οποιονδήποτε ελληνικό λιμένα.»

Άρθρο 95
Τοκογλυφία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση άρθρου 404 ΠΚ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και η παρ. 2 του άρθρου 404 ΠΚ τροποποιούνται ως προς την ποινή και το άρθρο 404 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 404
Τοκογλυφία

1. Όποιος σε δικαιοπραξία για την παροχή οποιασδήποτε πίστωσης, ανανέωσής της ή παράταση της προθεσμίας πληρωμής εκμεταλλεύεται την οικονομική ανάγκη, την πνευματική αδυναμία, την κουφότητα ή την απειρία εκείνου που παίρνει την πίστωση, συνομολογώντας ή παίρνοντας για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφελήματα, που με βάση τις ειδικές περιστάσεις είναι προφανώς δυσανάλογα προς την παροχή του υπαιτίου ή συνομολογεί ή παίρνει για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφελήματα

που υπερβαίνουν το κατά τον νόμο θεμιτό ποσοστό τόκου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή. Αν η πράξη έχει τελεστεί με περισσότερους τρόπους αφορά όμως τα ίδια περιουσιακά ωφελήματα, στον υπαίτιο επιβάλλεται μία μόνο ποινή, κατά την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη η συνολική εγκληματική δράση του.
2. Αν ο υπαίτιος επιχειρεί κατ' επάγγελμα τις τοκογλυφικές πράξεις της παρ. 1 τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή.»

Άρθρο 96
Γενική διάταξη για την άσκηση της ποινικής δίωξης κατ' έγκληση στο αδίκημα του άρθρου 394 ΠΚ-Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 405 ΠΚ

Στην παρ. 1 του άρθρου 405 ΠΚ: α) στο πρώτο εδάφιο απαλείφεται η αναφορά στο άρθρο 394 και γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο και το άρθρο 405 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 405

1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 386, στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 386Α, στα άρθρα 387 και 389, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 και στα άρθρα 397 και 404 απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 390 παρ. 1 εδάφιο β΄ αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 394, απαιτείται έγκληση, αν το πράγμα προήλθε από πράξη, η οποία διώκεται κατ' έγκληση.
2. Το αξιόποινο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 386, 386Α, 386Β, 387, 389, 390, 394, 397 και 404 εξαλείφεται αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν από την πρώτη εξέτασή του ως υπόπτου ή κατηγορουμένου ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου. Η μερική μόνο ικανοποίηση εξαλείφει το αξιόποινο κατά το αντίστοιχο μόνο μέρος.
3. Εάν ο υπαίτιος των εγκλημάτων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας, από την ημέρα τέλεσης του εγκλήματος, απαλλάσσεται από κάθε ποινή. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για τα πλημμελήματα που προβλέπονται στα ίδια άρθρα μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.»

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 97
Δικαιώματα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στο πλαίσιο της ανώτατης εποπτείας στην ανάκριση - Τροποποίηση του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 32 ΚΠΔ

Στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 32 ΚΠΔ (ν. 4620/2019, Α΄ 96) προστίθενται τα κακουργήματα του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του ΠΚ και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 32
Ανώτατη εποπτεία στην ανάκριση

Η ανώτατη εποπτεία του ανακριτικού έργου ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης ή επί κακουργημάτων του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα να διατάσσει την διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα».

Άρθρο 98
Προθεσμία περάτωσης προκαταρκτικής εξέτασης και έλεγχος αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 35 ΚΠΔ

Στην αρχή της παρ. 4 του άρθρου 35 ΚΠΔ προστίθενται δύο νέα εδάφια και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 35
Καθήκοντα εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος

1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης μείζονος ποινικής απαξίας, κατά την κρίση του Προϊσταμένου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α΄ του άρθρου 13 ΠΚ και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ίδιων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.

2. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος έχει την εποπτεία, καθοδήγηση και τον συντονισμό των ενεργειών των γενικών κατά την περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 31 και ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού

Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος (Δ.Ε.Ο.Ε.) και της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, σε σχέση με τις υποθέσεις, των οποίων οι ως άνω υπάλληλοι έχουν επιληφθεί ως ανακριτικοί υπάλληλοι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες ή πληροφορίες που περιέρχονται στις υπηρεσίες του προηγούμενου εδαφίου για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη σχετική είδηση που περιέρχεται σε γνώση του με οποιονδήποτε τρόπον και μέσο προτάσσοντας εκείνες τις υποθέσεις που βλάπτουν σοβαρά τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιλύοντας ζητήματα σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος και των κατά τόπους εισαγγελέων πλημμελειοδικών. Αν η καταγγελία, πληροφορία ή είδηση δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, τη θέτει στο αρχείο.

3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης παραγγέλλεται αποκλειστικά και μόνο στους τελωνειακούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων και μόνο για υποθέσεις που εμπίπτουν στις ελεγκτικές τους αρμοδιότητες. Οι λοιποί υπάλληλοι της Α.Α.Δ.Ε. που έχουν προανακριτικά καθήκοντα σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας που εκδίδεται μόνο μετά από αίτημα της ελεγκτικής υπηρεσίας της Α.Α.Δ.Ε. στην οποία ανήκουν προς τον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος και οι λοιποί εισαγγελείς δεν παραγγέλλουν στις υπηρεσίες και το προσωπικό της Α.Α.Δ.Ε. τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ούτε διαβιβάζουν με οποιαδήποτε διαδικασία εντολές ή αιτήματα διενέργειας φορολογικών ελέγχων. Η εκτέλεση των ανωτέρω εισαγγελικών παραγγελιών ανατίθεται σε υπηρεσία εκτός της Α.Α.Δ.Ε. με ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους, που εποπτεύονται από εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και με αρμοδιότητα την έρευνα τέλεσης εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή λοιπών οικονομικών αδικημάτων.

4. Οι εισαγγελείς οφείλουν να περατώσουν την προκαταρκτική εξέταση μέσα σε έξι μήνες, αφότου η δικογραφία περιέλθει σ΄ αυτούς, εκτός εάν η φύση της υπόθεσης ή των πράξεων που πρέπει να διερευνηθούν επιβάλλει την υπέρβαση της προθεσμίας αυτής. Αρμόδιος για να κρίνει το δικαιολογημένο της υπέρβασης της παραπάνω προθεσμίας είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, ο οποίος σε περίπτωση αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής εξετάζει, εάν συντρέχει περίπτωση ορισμού άλλου εισαγγελέα για τον χειρισμό της υπόθεσης. Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος είτε παραγγέλλει στον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών την κίνηση ποινικής δίωξης είτε αρχειοθετεί την υπόθεση.

5. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος υποστηρίζονται στο έργο τους από αριθμό ειδικών επιστημόνων που κρίνεται αναγκαίος για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης. Οι ειδικοί αυτοί επιστήμονες συνεπικουρούν με κάθε πρόσφορο τρόπο τους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, καθώς και τους γενικούς και ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους για την ακριβέστερη διάγνωση και κρίση γεγονότων για τα οποία απαιτούνται ειδικές γνώσεις επιστήμης και τέχνης. Ο ορισμός των προσώπων αυτών γίνεται με πράξη του προϊσταμένου εισαγγελέα του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος μεταξύ αυτών που υπηρετούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις και από τον ιδιωτικό τομέα, εφόσον στο Δημόσιο δεν υπηρετούν πρόσωπα με τις γνώσεις αυτές, εφαρμόζονται δε αναλόγως ως προς αυτούς τα άρθρα 188 έως 193.»

Άρθρο 99

Κίνηση ποινικής δίωξης επί ανηλίκων για πράξεις που αν τις διέπραττε ο ανήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 43 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 43 ΚΠΔ προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, στο τέταρτο εδάφιο επικαιροποιούνται τα αρμόδια όργανα και το άρθρο 43 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 43
Έναρξη ποινικής δίωξης - Τρόποι κίνησης - Αρχειοθέτηση

1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και επί ανηλίκων, για πράξεις που αν τις διέπραττε ενήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε. ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση ελέγχου.
2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων του άρθρου 111 της παρ. 6, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού.
3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει υποχρέωση να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης.
4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 της παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης.
5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκτο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσεται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.
6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του

την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.»

Άρθρο 100
Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος με πράξεις του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση του άρθρου 47 ΚΠΔ

Στο άρθρο 47 ΚΠΔ: α) τροποποιούνται οι παρ. 1, 2 και 3 ως προς τα αρμόδια όργανα, β) τροποποιείται η παρ. 2 με την απαλοιφή του εγκλήματος της ψευδούς κατάθεσης και το άρθρο 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 47
Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος

1. Σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α ΠΚ και τις συναφείς με αυτές πράξεις, είναι δυνατόν, μετά από έγκριση του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος να χαρακτηρίζεται ως μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος με πράξη των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος ή των αναπληρωτών τους ή των επίκουρων εισαγγελέων του οικονομικού εγκλήματος όποιος, χωρίς να εμπλέκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στις εν λόγω πράξεις και χωρίς να αποβλέπει σε ίδιον όφελος, συμβάλλει ουσιωδώς, με τις πληροφορίες που παρέχει στις διωκτικές αρχές, στην αποκάλυψη και δίωξή τους. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο πράξη του εισαγγελέα μπορεί να ανακαλείται με τον ίδιο τρόπο και σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης, αν ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι που τον οδήγησαν στην έκδοσή της.
2. Αν έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση για τα εγκλήματα της ψευδούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμησης ή της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου του ποινικού κώδικα ή για τις πράξεις των παρ. 4 ή 8 του άρθρου 22 του ν. 2472/1997 σε υπόθεση σχετική με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ο αρμόδιος για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια, ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος.
3. Αν ο προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος, κρίνει μετά από την κατά την προηγούμενη παράγραφο ενημέρωσή του ότι η ποινική δίωξη των εγκλημάτων της προηγούμενης παραγράφου δεν είναι απαραίτητη για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος , μπορεί να παραγγείλει στον αρμόδιο για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέα την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις. Αν ανακληθεί η πράξη χαρακτηρισμού μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος ο αρμόδιος προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος ανακαλεί την παραγγελία του για την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη.»

Άρθρο 101
Κήρυξη απαράδεκτης νέας δίωξης για την ίδια πράξη λόγω εκκρεμοδικίας - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 57 ΚΠΔ

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 57 ΚΠΔ διαγράφεται η φράση «εφόσον δεν προηγούνται διαδικαστικά» και το άρθρο 57 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 57
Κώλυμα για νέα δίωξη

1. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει παύσει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σε αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός.
2. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 58, 81 παρ. 2, 525 και 527. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου.
3. Αν σε βάρος του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη ασκήθηκαν περισσότερες διώξεις, κηρύσσονται απαράδεκτες λόγω εκκρεμοδικίας εκείνες οι οποίες ασκήθηκαν μεταγενέστερα.
4. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να απόσχει από τη δίωξη συγκεκριμένου προσώπου, εάν ύστερα από τη διενέργεια ευρωπαϊκής δικαστικής συνδρομής προκύψει ότι έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σε βάρος του για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Άρθρο 102
Αναβολή με πράξη του εισαγγελέα κάθε ενέργειας κατά του θύματος για την περίπτωση διάπραξης του εγκλήματος του άρθρου 351Α ΠΚ - Τροποποίηση της παρ. 2,3 και 4 του άρθρου 59 ΚΠΔ

Στο άρθρο 59ΚΠΔ: α) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τις περιπτώσεις αναβολής κάθε ενέργειας κατά του θύματος, β) επικαιροποιείται η παρ. 3 ως προς τα αρμόδια όργανα, γ) το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 τροποποιείται ως προς την αντικατάσταση του εγκλήματος του άρθρου 351 ΠΚ με εκείνο του άρθρου 351Α ΠΚ και το άρθρο 59 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 59
Προδικαστικά ζητήματα στην ποινική δίκη

1. Όταν η απόφαση σε ποινική δίκη εξαρτάται από άλλη υπόθεση για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η πρώτη αναβάλλεται ωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στη δεύτερη δίκη.
2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 ΠΚ, αν για το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη ή διενεργείται προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση της παρ. 2 του άρθρου 245, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 243, 43 παρ. 1 εδ. Β΄), αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.
3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλεται μήνυση ή έγκληση σε βάρος των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας για παράβαση των άρθρων 224, 229, 242, 259, 362, 363 ΠΚ, που τέλεσαν με πόρισμα, έκθεση ή κατάθεση κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή ελέγχου ή εξαιτίας αυτών, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την ένορκη διοικητική εξέταση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης που ασκήθηκε κατά του υπαιτίου με βάση την έκθεση, το πόρισμα ή την κατάθεση των ανωτέρω, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.
4. Στις περιπτώσεις οποιασδήποτε από τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης εισόδου στη χώρα και εξόδου από αυτή, της κατοχής και της χρήσης ταξιδιωτικών εγγράφων ή δελτίων ταυτοτήτων ή αδειών διαμονής ή άλλων εγγράφων πλαστών ή γνησίων, που εκδόθηκαν για άλλο πρόσωπο, της παράνομης εργασίας και της πορνείας ή άλλης πράξης διευκόλυνσής τους, που φέρεται ότι διαπράχθηκε από θύμα εγκλήματος των άρθρων 323Α, 348 παρ. 2, 348Α, 348Β, 348Γ, 349 και 351Α ΠΚ, του άρθρου 29 παρ. 5 και 6 και του άρθρου 30 του ν. 4251/2014, εξαιτίας της σε βάρος του συμπεριφοράς του δράστη των ανωτέρω πράξεων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την αυτεπάγγελτη προανάκριση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια κατά του θύματος έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. Μετά την

αμετάκλητη εκδίκαση οποιουδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, δεν ασκείται ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Ο εισαγγελέας, ωστόσο, μπορεί με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα εφετών να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη, ακόμα κι αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική ή αν η καταγγελία τεθεί στο αρχείο αγνώστων δραστών, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.
5. Αν έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του θύματος των αξιόποινων πράξεων της παρ. 4, το δικαστήριο αναστέλλει τη δίκη έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιουδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, παύει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Επίσης, το δικαστήριο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, ακόμα και αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.»

Άρθρο 103
Δικαίωμα παράστασης του κατηγορούμενου ανηλίκου με συνήγορο - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ

Στην παρ. 3 του άρθρου 99 ΚΠΔ προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 99
Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου με συνήγορο

1. Ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα στην απολογία του, ακόμη και σε αυτήν που γίνεται σε αντιπαράσταση με μάρτυρες ή άλλους κατηγορουμένους, να παρίσταται με συνήγορο. Για αυτόν το σκοπό καλείται εικοσιτέσσερις ώρες πριν από κάθε ανακριτική ενέργεια.
2. Επιτρέπεται σύντμηση της προθεσμίας αυτής, αν από την αναβολή δημιουργείται κίνδυνος που η ύπαρξή του βεβαιώνεται ειδικά με έκθεση του ανακριτή ή του ανακριτικού υπαλλήλου.
3. Ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο στον κατηγορούμενο για κακούργημα, εκτός αν ο τελευταίος δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμά του αυτό. Την ίδια υποχρέωση έχει και στα πλημμελήματα, αν το ζητήσει ρητά ο κατηγορούμενος. Αν ο κατηγορούμενος για κακούργημα ή πλημμέλημα είναι ανήλικος, ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να του διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο, χωρίς τη δυνατότητα παραίτησης από το δικαίωμα αυτό.
4. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να απαγορευθεί η επικοινωνία του κατηγορουμένου με τον συνήγορό του. Η επικοινωνία αυτή είναι απολύτως απόρρητη.»

Άρθρο 104
Αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου επί εγκλημάτων του Δασικού Κώδικα και του νόμου περί προστασίας των δασών - Τροποποίηση της περ. β΄ του άρθρου 110 ΚΠΔ

Η περ. β΄ του άρθρου 110 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη της αναφοράς σε δασικά κακουργήματα και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 110
Μονομελές εφετείο

Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν:

α) Η εκδίκαση των κακουργημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης.
β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακουργημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μετανάστευσης (ν. 4251/2014), του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. 4139/2013), των περ. β΄ έως και ε΄ της παρ. 1 και της παρ. 3 του άρθρου 268 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α΄ 7), και της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979 «περί προστασίας δασών» (Α΄ 289), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου.
γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.»

Άρθρο 105
Αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου επί κακουργημάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου-Τροποποίηση των περ. 5 και 6 της παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ

Στην παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ: α) στην περ. 5 απαλείφεται η αναφορά στο αδίκημα της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979, β) η περ. 6 τροποποιείται με την προσθήκη των κακουργημάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και το άρθρο 111 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 111
Τριμελές και πενταμελές εφετείο

Α. Το τριμελές εφετείο δικάζει:
1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακουργήματα της ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ.
2. Τα κακουργήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235, 236 και 237 ΠΚ καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 ΠΚ.
3. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους.
4. Τα κακουργήματα τα οποία τελούμενα υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις και τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους.
5. Τα κακουργήματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ, των άρθρων 66 του ν. 2121/1993, 52 του ν. 4002/2011, καθώς και τα κακουργήματα των ν. 4139/2013, 3028/2002, 2960/2001, 2725/1999, 4174/2013, 4251/2014 και 2168/1993 και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων.
6. Τα κακουργήματα αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και τα πλημμελήματα των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων,

εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου.
Β. Το πενταμελές εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς εφετείου.»

Άρθρο 106
Αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου επί των αδικημάτων του άρθρου 57 του ν. 4497/2017 και της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ - Τροποποίηση του άρθρου 115 ΚΠΔ

Στο άρθρο 115ΚΠΔ: α) τροποποιείται η περ. δ΄ της παρ. 1 με την απαλοιφή των εγκλημάτων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 235 και της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ, β) στην παρ. 2 προστίθενται περ. η΄ και θ΄ και το άρθρο 115 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 115
Μονομελές πλημμελειοδικείο

1. Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στον νόμο φυλάκιση έως τριών ετών ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή συνδυασμός των ανωτέρω ποινών, εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται διά του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 167 παρ. 1, 172 παρ. 1, 173 παρ. 2 εδ. α΄, 224, 259 και 397 ΠΚ.
2. Τα δασικά, τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος, τα αγορανομικά αδικήματα, τα πλημμελήματα του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 «περί επιταγής», β) του άρθρου 1 και 2 του α.ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως», γ) του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις, δ) των άρθρων 82 παρ. 4 και 83 παρ. 1 του ν. 3386/2005 και του άρθρου 29 παρ. 7 του ν. 4251/2014, ε) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, στ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011, ζ) τα πλημμελήματα του άρθρου 66 του ν. 4174/2013, η) του άρθρου 57 του ν. 4497/2017 και θ) του άρθρου 372 παρ. 1 ΠΚ.»

Άρθρο 107
Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα περί Δικηγόρων επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου - Αντικατάσταση τίτλου και τροποποίηση του άρθρου 117 ΚΠΔ

Στο άρθρο 117ΚΠΔ: α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 117 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 117
Δικαιοδοσία επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου

Αν το πλημμέλημα έχει τελεστεί σε βάρος μέλους του δικαστηρίου, η τυχόν απαιτούμενη κατά τον νόμο έγκληση από μέρους του υποβάλλεται με δήλωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν ο δράστης του

πλημμελήματος είναι συνήγορος του διαδίκου, αφού ολοκληρωθεί η άσκηση των καθηκόντων του, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα περί δικηγόρων.»

Άρθρο 108
Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Τροποποίηση της περ. β΄ του άρθρου 119 ΚΠΔ

Στο τέλος της περ. β΄ του άρθρου 119 ΚΠΔ προστίθεται η φράση «και το δικαστήριο είναι ανώτερο από το καθ' ύλην αρμόδιο» και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 119
Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα

Το δικαστήριο είναι κατ' εξαίρεση αρμόδιο να δικάσει και α) όταν προκύπτει από τη συζήτηση ότι το έγκλημα ανήκει στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου ή β) αν συντρέχει περίπτωση οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης ή κήρυξης της ποινικής δίωξης απαράδεκτης κατά το άρθρο 368 περ. β΄ και γ΄ και το δικαστήριο είναι ανώτερο από το καθ' ύλην αρμόδιο.»

Άρθρο 109
Εξαίρεση από την παραπομπή στον εισαγγελέα σε περίπτωση αναρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 120 ΚΠΔ

Στο άρθρο 120ΚΠΔ προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 120 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 120
Αναρμοδιότητα

1. Το δικαστήριο οφείλει και αυτεπαγγέλτως να εξετάσει την καθ' ύλην αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης.
2. Το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αντίστοιχο αρμόδιο. Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυνητικά τις εξουσίες του άρθρου 315.
3. Κατ' εξαίρεση το δικαστήριο που χαρακτηρίζει εαυτό αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα, αν κρίνει ότι η πράξη, όπως χαρακτηρίζεται από αυτό, είναι κακούργημα. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας παραγγέλλει κυρία ανάκριση.
4. Παραπομπή στον εισαγγελέα δεν γίνεται εάν διενεργήθηκε κύρια ανάκριση ή ο χαρακτήρας της πράξης ως κακουργήματος προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο.»

Άρθρο 110
Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως - Αντικατάσταση του άρθρου 121 ΚΠΔ

Το άρθρο 121 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 121
Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως

Το δικαστήριο που δικάζει κατ' έφεση, αν κρίνει ότι το δικαστήριο που δίκασε σε πρώτο βαθμό ήταν αναρμόδιο, επειδή το έγκλημα υπαγόταν σε κατώτερο από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ακυρώνει την

απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και δικάζει ανέκκλητα το ίδιο την υπόθεση στην ουσία (άρθρο 502 παρ. 3). Εάν το δευτεροβάθμιο είναι το αρμόδιο δικαστήριο σε πρώτο βαθμό, ακυρώνει την απόφαση, κρατεί και δικάζει την υπόθεση σε πρώτο βαθμό. Σε κάθε άλλη περίπτωση καθ' ύλην αναρμοδιότητας το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, ενεργώντας ταυτόχρονα όσα προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 120.»

Άρθρο 111
Αρμοδιότητα προϊσταμένου οικονομικού εγκλήματος επί της εποπτείας και του συντονισμού των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ διαγράφεται και το άρθρο 132 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 132
Κανονισμός της αρμοδιότητας

1. Αν μεταξύ πολλών δικαστηρίων εξίσου αρμοδίων που δεν υπάγονται το ένα στο άλλο ή μεταξύ ανακριτικών υπαλλήλων αμφισβητείται η αρμοδιότητα για το ίδιο έγκλημα είτε για συναφή εγκλήματα, ή αν με βουλεύματα του ίδιου ή διαφορετικών συμβουλίων αποφασίστηκε η παραπομπή για το ίδιο έγκλημα στο ακροατήριο δύο ή περισσοτέρων εξίσου αρμόδιων δικαστηρίων, η αρμοδιότητα καθορίζεται ως εξής: Το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγονται τα δικαστήρια μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε αμφισβήτηση, ή ο Άρειος Πάγος, αν υπάγονται σε διαφορετικά εφετεία ή αν ένα από τα δικαστήρια αυτά είναι το εφετείο ή αν η σύγκρουση δημιουργήθηκε μεταξύ των κοινών ποινικών δικαστηρίων και των στρατιωτικών, προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο με αίτηση του κατηγορουμένου, του παριστάμενου για την υποστήριξη της κατηγορίας ή του εισαγγελέα ενός από τα πολλά αρμόδια δικαστήρια. Η αίτηση πρέπει να είναι νομότυπη και να απευθύνεται στον εισαγγελέα εφετών ή του Αρείου Πάγου. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει την αίτηση στο συμβούλιο εφετών ή στον Άρειο Πάγο που συνέρχεται σε συμβούλιο.
2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της αρμοδιότητας μεταξύ εισαγγελέων αυτή κανονίζεται από τον εισαγγελέα εφετών όταν η αμφισβήτηση ανακύπτει μεταξύ εισαγγελέων της περιφέρειάς του, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αν όσο διαρκεί η διαδικασία της παρ. 1 του άρθρου αυτού ανακύψουν ζητήματα που αφορούν μέτρα δικονομικού καταναγκασμού, επιλαμβάνεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου όπου διενεργήθηκε η κύρια ανάκριση.»

Άρθρο 112
Ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ως λόγος διόρθωσης και συμπλήρωσης της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 145 ΚΠΔ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 145 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς τους λόγους διόρθωσης και συμπλήρωσης και το άρθρο 145 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 145
Διόρθωση και συμπλήρωση της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών

1. Όταν στην απόφαση, στην ποινική διαταγή ή στην διάταξη υπάρχουν λάθη ή παραλείψεις που δεν δημιουργούν ακυρότητα ο δικαστής που τις εξέδωσε διατάσσει αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του εισαγγελέα

ή κάποιου από τους διαδίκους τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή τους, εφόσον δεν επέρχεται ουσιώδης μεταβολή στην απόφαση ή στη διάταξη και δεν αλλοιώνεται η αληθινή εικόνα αυτών που πράγματι συνέβησαν στο ακροατήριο. Ουσιώδης μεταβολή υπάρχει ιδίως όταν εκφέρεται νέα δικαιοδοτική κρίση, επιβάλλεται κύρια ποινή, παρεπόμενη ποινή ή μέτρο ασφαλείας.
2. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση μπορεί να αφορά, εκτός από τις άλλες παραλείψεις και τα όσα αναφέρονται ως προς την ταυτότητα του κατηγορουμένου, την ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ιδίως όταν αυτή προκύπτει χωρίς αμφιβολία από τα στοιχεία του φακέλου, την απάλειψη προφανών παραδρομών του αιτιολογικού και τη διευκρίνιση του διατακτικού της απόφασης όταν αυτό έχει ασάφειες ή είναι διαφορετικό από εκείνο που απαγγέλθηκε στο ακροατήριο ή που σημειώθηκε στα πρακτικά. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση διατάσσεται με απόφαση ή διάταξη, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που εμφανίστηκαν. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, στην περίπτωση που έληξε η σύνοδος κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση, διατάσσεται από το δικαστήριο των εφετών στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το μικτό ορκωτό δικαστήριο. Αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ένδικο μέσο, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή της τη διατάσσει το δικαστήριο που την εξέδωσε, αν το ένδικο μέσο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο. Σε αντίθετη περίπτωση, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει το δικαστήριο που αποφασίζει για το ένδικο μέσο.
3. Μέσα σε είκοσι ημέρες από την, κατά το άρθρο 142 παρ. 2 εδάφιο τελευταίο, καταχώριση στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων των πρακτικών, είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διαδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή η διόρθωση λαθών, που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1. Τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που ήταν παρόντες, όποιος διευθύνει τη συνεδρίαση, και σε περίπτωση άρνησής του το δικαστήριο που δίκασε αποτελούμενο από τους ίδιους, αν είναι δυνατόν, δικαστές».

Άρθρο 113
Ανάλυση DNA επί αυτοφώρων εγκλημάτων - Εποπτεία του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων - Καταστροφή στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 201 ΚΠΔ

Στο άρθρο 201 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη εξαίρεσης από την εφαρμοζόμενη διαδικασία ανάλυσης DNA των αυτόφωρων εγκλημάτων, β) τροποποιείται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 ως προς το εποπτευόμενο όργανο επί του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο, γ) αντικαθίσταται η παρ. 3 και το άρθρο 201 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 201
Ανάλυση DNA

1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεια του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος, είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για την διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος

για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση, πλην εκείνης που αφορά αυτόφωρα εγκλήματα, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208.

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό. Αυτό έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας**,** εποπτευόμενο από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσης της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παρ. 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με αταυτοποίητα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στην διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν.

3. Στην καταστροφή ειδοποιείται με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά) να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο ελήφθη το γενετικό υλικό. Την ειδοποίηση ενεργεί ο αρμόδιος υπάλληλος της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών του αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από την καταστροφή, συντάσσοντας για αυτή σχετική βεβαίωση.

4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις D.N.A στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παρ. 2.»

Άρθρο 114

Μαρτυρία συγκατηγορουμένου ως μόνο αποδεικτικό μέσο - Τροποποίηση του άρθρου 211 ΚΠΔ

Στο άρθρο 211ΚΠΔ: α) διαγράφεται η λέξη «μόνη», β) μετά από τη λέξη «κατηγορουμένου» προστίθεται η αναφορά και σε άλλα ρητά κατονομαζόμενα στην απόφαση αποδεικτικά μέσα και το άρθρο 211 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 211

Μαρτυρία συγκατηγορουμένου

Η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατανομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.»

Άρθρο 115

Προστασία μαρτύρων μέσω μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 218 ΚΠΔ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 218 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη του μέτρου της μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα και το άρθρο 218 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 218
Προστασία μαρτύρων

1. Κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση της παρ. 1 του άρθρου 187 ΠΚ ή σε τρομοκρατική οργάνωση της παρ. 2 του άρθρου 187Α ΠΚ και για συναφείς πράξεις, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιωδών μαρτύρων, των προσώπων που κατά το άρθρο 187Γ ΠΚ βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων ή των οικείων τους.
2. Κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις εμπορίας ανθρώπων κατά τα άρθρα 323Α και 348 παρ. 2 ΠΚ, καθώς και για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης διακίνησης μεταναστών κατά τα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό του θύματος αυτών των πράξεων, όπως αυτό χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περ. ι΄ και ια΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4251/2014, των οικείων του θύματος ή των ουσιωδών μαρτύρων, ακόμη και όταν οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις δεν έχει τελεσθεί στο πλαίσιο οργανωμένου εγκλήματος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 ΠΚ.
3. Σε υποθέσεις σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α ΠΚ, ακόμα κι αν δεν τελέσθηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ’ άρθρο 47, στους ιδιώτες κατ’ άρθρο 255 και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποίνων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη στην παρ. 4 προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης.
4. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας του, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητας, η μετεγκατάσταση σε άλλη χώρα**,** καθώς και η μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις από τους αρμόδιους Υπουργούς, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η υπουργική απόφαση μπορεί να προβλέπει τη μη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και άλλους τρόπους διασφάλισης της μυστικότητας της πράξης. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για την επιτυχία τους.
5. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν τούτο ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο ή και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354.
6. Αν δεν έχουν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.»

Άρθρο 116
Κατάθεση μάρτυρα χωρίς αναφορά της πηγής πληροφοριών - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 224 ΚΠΔ

Η παρ. 2 του άρθρου 224 τροποποιείται με την προσθήκη ειδικής πρόβλεψης για την περίπτωση της ύπαρξης άλλου ρητά κατονομαζόμενου στην απόφαση αποδεικτικού μέσου και το άρθρο 224 ΚΠΔ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 224
Πώς έμαθε ο μάρτυρας όσα καταθέτει

1. Ο μάρτυρας πρέπει να αποκαλύπτει πώς έμαθε όσα καταθέτει. Αν πρόκειται για γεγονότα που άκουσε από άλλους, πρέπει σε κάθε περίπτωση να κατονομάσει ταυτόχρονα και εκείνους από τους οποίους τα άκουσε, εκτός αν στον νόμο ορίζεται διαφορετικά.
2. Αν ο μάρτυρας δεν κατονομάζει την πηγή των πληροφοριών του, η κατάθεση του δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατονομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.»

Άρθρο 117
Εξέταση ανήλικων μαρτύρων θυμάτων προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας - Τροποποίηση της παρ. 1 και αντικατάσταση της παρ. 7 του άρθρου 227 ΚΠΔ

Στο άρθρο 227ΚΠΔ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 ως προς τη διαδικασία διεξαγωγής της εξέτασης ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος, β) αντικαθίσταται η παρ. 7 και το άρθρο 227 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 227
Ανήλικοι μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας.

1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3, 338, 339, 342, 343, 345, 348, 348Α, 348Β, 348Γ, 349, 351Α ΠΚ, καθώς και στα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ειδικά εκπαιδευμένος παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, που υπηρετεί στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων ή που περιλαμβάνεται στον πίνακα πραγματογνωμόνων, όπου αυτά δεν λειτουργούν. Η εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος διενεργείται στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανηλίκων Θυμάτων της Εφετειακής Περιφέρειας ή, όπου αυτά δεν λειτουργούν, σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για τον σκοπό αυτόν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και με όσο το δυνατόν περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων.
2. Ο παιδοψυχολόγος ή ο παιδοψυχίατρος προετοιμάζει τον ανήλικο για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και με τους τυχόν διορισμένους τεχνικούς συμβούλους του κατηγορουμένου, μη εφαρμοζομένου κατά τα λοιπά του άρθρου 207 ως προς το θέμα της προσωπικής επαφής αυτών με τον ανήλικο. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαίνεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση, που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Η εξέταση του ανηλίκου διενεργείται από τους προανακριτικούς υπαλλήλους και τους δικαστικούς λειτουργούς διά του παρισταμένου παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου. Κατά την εξέταση ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφασή του για σπουδαίο λόγο, ιδίως, σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη.
3. Οι συνήγοροι των διαδίκων έχουν δικαίωμα να ζητήσουν να υποβληθούν στον ανήλικο από τον ανακρίνοντα ερωτήσεις, τις οποίες έχουν προηγουμένως διατυπώσει εγγράφως, εκτός αν κατά την κρίση

του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου οι ερωτήσεις αυτές είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου.
4. Η κατάθεση του ανηλίκου συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας.
5. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου, η γραπτή κατάθεσή του αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο. Αν ο ανήλικος κατά την ακροαματική διαδικασία έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος, μπορεί να παρίσταται αυτοπροσώπως, εφόσον κρίνεται απολύτως αναγκαίο.
6. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του ανηλίκου, αν δεν έχει εξετασθεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξετασθεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του ανηλίκου γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. Οι ερωτήσεις τίθενται από το δικαστήριο μετά από ακρόαση του εισαγγελέα και των παριστάμενων διαδίκων και υποβάλλονται στον ανήλικο, εκτός αν κατά την κρίση του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου.
7. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 εφαρμόζονται και στα ανήλικα θύματα των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων.»

Άρθρο 118
Μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής - Τροποποίηση των παρ. 1 και 6 του άρθρου 228 ΚΠΔ

Στο άρθρο 228 ΚΠΔ: α) προστίθενται επιπλέον αδικήματα στην παρ. 1, β) το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 τροποποιείται ως προς την αναφορά των εφαρμοζόμενων διατάξεων και το άρθρο 228 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 228
Μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων

1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α, 336, στην παρ. 4 του άρθρου 337, στα άρθρα 338, 343, 345 και στην παρ. 3 του άρθρου 349 ΠΚ διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, χωρίς να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά τα άρθρα 204 έως 208.
2. Ο ψυχολόγος ή ο ψυχίατρος προετοιμάζει τον παθόντα για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαίνεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του παθόντα και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Κατά την εξέταση παρίσταται ο ψυχίατρος ή ο ψυχολόγος και ο παθών μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφαση του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως.
3. Η κατάθεση του παθόντα συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο, όταν αυτό είναι δυνατόν. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του παθόντα αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας.

4. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της, η γραπτή κατάθεση του παθόντα αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο.
5. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του παθόντα, αν δεν έχει εξεταστεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξεταστεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του παθόντα γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές.
6. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 εφαρμόζονται αναλόγως και επί ενήλικων θυμάτων των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων. Στην περίπτωση αυτή η κοινωνική έρευνα μπορεί να διεξαχθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς δήμων ή περιφερειών.»

Άρθρο 119
Χωρισμός της υπόθεσης επί συναφών εγκλημάτων και εισαγωγή της στο δικαστικό συμβούλιο - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ προστίθεται νέο εδάφιο και το άρθρο 245 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 245
Πότε και από ποιον ενεργείται

1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του εδ. δ΄ της παρ. 3 του παρόντος άρθρου καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 43 παρ. 2 εδ. β΄, 322 παρ. 3 εδ. α΄ περ. γ΄ και 323 εδ. γ΄ περ. γ΄. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδ. α΄ είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγείλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και επί συναφών εγκλημάτων, είτε πρόκειται για έναν είτε για περισσότερους κατηγορούμενους.

2. Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι τελέστηκε αδίκημα και από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος απώλειας των αποδεικτικών στοιχείων ή υπάρχει δυσχέρεια πραγματοποίησης συγκεκριμένης ανακριτικής πράξης ή κτήσης αποδεικτικού στοιχείου στο μέλλον ή αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, οι κατά το άρθρο 31 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις ανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονοτριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε..
3. Αν από την προανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, η δικογραφία τίθεται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στο αρχείο. Το ίδιο μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας και αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά από προκαταρκτική εξέταση. Στην περίπτωση αυτήν η κατά το άρθρο 43 ποινική δίωξη θεωρείται ότι ασκήθηκε με την έκδοση της πιο πάνω πράξης του εισαγγελέα, η οποία πρέπει να περιέχει και τον χαρακτηρισμό του αδικήματος και τον χρόνο τέλεσής του. Αν ακολούθως αποκαλυφθεί ο δράστης, η δικογραφία ανασύρεται από το αρχείο και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία. Αν οι κατηγορούμενοι είναι περισσότεροι, η αρχειοθέτηση γίνεται μόνον ως προς αυτόν που παρέμεινε άγνωστος.»

Άρθρο 120
Λόγοι επιβολής περιοριστικών όρων - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 282 ΚΠΔ

Η παρ. 3 του άρθρου 282 ΚΠΔ τροποποιείται και το άρθρο 282 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 282
Σκοπός και γενικές προϋποθέσεις επιβολής προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων

1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι ή κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να επιβληθεί προσωρινή κράτηση, υπό τις προϋποθέσεις των επόμενων άρθρων.
2. Ο σκοπός των περιοριστικών όρων, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και της προσωρινής κράτησης είναι να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης.
3. Περιοριστικοί όροι επιβάλλονται εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι για την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 2 και αν αυτοί δεν επαρκούν επιβάλλεται κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση και αν αυτό το μέτρο κρίνεται ανεπαρκές τότε μόνο εκδίδεται ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης.»

Άρθρο 121
Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση - Διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση των παρ. 2 και 4 άρθρου 284 ΚΠΔ

Στο άρθρο 284ΚΠΔ: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 διαγράφεται η λέξη «άλλοι» πριν από τις λέξεις «περιοριστικοί όροι», β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 οι λέξεις «του περιοριστικού όρου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του κατ΄οίκον περιορισμού» και το άρθρο 284 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 284
Ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση

1. Ως κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση νοείται η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο στην διάταξη του ανακριτή κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων, που αποδεδειγμένα συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Η διάταξη που επιβάλλει τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση μπορεί να ορίζει την ευρύτερη περιοχή γύρω από τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του κατηγορουμένου, στην οποία θα μπορεί αυτός να κινείται για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών του. Για τον σκοπό αυτόν ο κατηγορούμενος επιτηρείται με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων. Ο κατηγορούμενος υποχρεούται να μην επεμβαίνει ή επιδρά καθ` οιονδήποτε τρόπο στα ηλεκτρονικά μέσα και στα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αρμόδια υπηρεσία παρακολουθεί και καταγράφει μέσω συστήματος γεωεντοπισμού, μόνο την γεωγραφική θέση του κατηγορούμενου και τηρεί σχετικό αρχείο.
2. Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση επιβάλλεται μόνον εφόσον προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα και κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν για την επίτευξη των σκοπών της παρ. 2 του άρθρου 282, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος έχει γνωστή διαμονή στην χώρα και
α) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από την συνδρομή ενός εκ των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή β) κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του για ομοειδή αξιόποινη πράξη, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα.
3. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη ή αν το έγκλημα τελέσθηκε κατ` εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα.
4. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση του κατηγορουμένου και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην παρ. 2 και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 2. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο διαρκείας του κατ' οίκον περιορισμού είναι έξι μήνες.
5. Μόνο η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν διατάσσεται χωρίς να προηγηθεί σχετικό αίτημα του κατηγορουμένου. Μόνο το γεγονός της μη υποβολής τέτοιου αιτήματος από τον τελευταίο δεν τον καθιστά δίχως άλλο ύποπτο φυγής ή διάπραξης νέων εγκλημάτων και αυτό δεν αρκεί για την επιβολή της προσωρινής κράτησης.
6. Αν ο κατηγορούμενος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 296. Σε περίπτωση όμως τέλεσης από τον κατηγορούμενο του εγκλήματος του άρθρου 173Α ΠΚ, ο κατ΄ οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση αντικαθίσταται με προσωρινή κράτηση.

7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 294. Το αίτημα για κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση υποβάλλεται σωρευτικά από τον ανήλικο κατηγορούμενο και από εκείνον που έχει την επιμέλειά του. Αν ο ανήλικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή τελέσει το έγκλημα του άρθρου 173Α ΠΚ, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση.»

Άρθρο 122
Ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης μετά από παραπεμπτικό βούλευμα επί του κατ΄οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση σε σχέση με τη διάρκεια, άρση, εξακολούθηση ή παράτασή του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ

Η παρ. 1 του άρθρου 285 ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη της αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 294 και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 285
Διάρκεια του κατ’ οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και προκαταβολή εξόδων

1. Ως προς τη διάρκεια ισχύος του μέτρου του κατ’ οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τη διαδικασία άρσης, εξακολούθησης ή παράτασής του εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στα άρθρα 292, 293 και 294.
2. Το κόστος των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης φέρει ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3. Για τον σκοπό αυτόν με τη διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται η υποχρέωση προκαταβολής των εξόδων επιτήρησης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Σε περίπτωση παράτασης της διάρκειας του μέτρου κατά το άρθρο 292, επιβάλλεται με το σχετικό βούλευμα η προκαταβολή των επιπλέον εξόδων. Αν για οποιονδήποτε λόγο αρθεί ή αντικατασταθεί το μέτρο πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού διαστήματος για το οποίο έχουν προκαταβληθεί τα έξοδα, τότε με την σχετική απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσεται η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που τα προκατέβαλε. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί, καταδικασθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, εφαρμόζεται ως προς τη διαφορά αντίστοιχα το άρθρο 299.
3. Σε περίπτωση μη προκαταβολής των εξόδων εντός της χορηγηθείσας από τον ανακριτή προθεσμίας, ο τελευταίος, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, επιβάλλει προσωρινή κράτηση, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι ο κατηγορούμενος στερείται την οικονομική δυνατότητα να τα καταβάλει, οπότε τα έξοδα επιβάλλονται στο δημόσιο.
4. Εκείνος σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το μέτρο του κατ΄ οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση κρατείται μέχρι να προκαταβληθούν τα σχετικά έξοδα που του επιβλήθηκαν. Αφού καταβληθούν αυτά, οδηγείται στο αρμόδιο όργανο για την προσαρμογή του τεχνικού μέσου επιτήρησης, μαζί με την σχετική διάταξη του ανακριτή. Αν στην δικαστική περιφέρεια, στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο, δεν είναι αυτό δυνατόν, ο κατηγορούμενος οδηγείται χωρίς αναβολή στην πλησιέστερη δικαστική περιφέρεια, στην οποία λειτουργεί αρμόδιο όργανο. Αφού προσαρμοσθεί και ενεργοποιηθεί ο τεχνικός εξοπλισμός για την ηλεκτρονική επιτήρηση, οδηγείται στο προκαθορισμένο κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων και συντάσσεται έκθεση, αντίγραφο της οποίας εντάσσεται στη δικογραφία. Η διάρκεια του κατ` οίκον περιορισμού αρχίζει από την ημέρα έκδοσης της διάταξης επιβολής του.»

Άρθρο 123
Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων - Τροποποίηση του άρθρου 287 ΚΠΔ

Στο άρθρο 287ΚΠΔ: α) η υφιστάμενη παρ. αριθμείται ως παρ. 1, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 287 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 287
Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων

1. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και σε ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, υπό τους όρους του προηγούμενου άρθρου και εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση. Το ένταλμα προσωρινής κράτησης πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου.
2. Εάν ο ανήλικος τέλεσε πράξη που για τον ενήλικο είναι κακούργημα, εκτός των περιπτώσεων της παρ. 1, ο ανακριτής μπορεί να επιβάλει αναμορφωτικά μέτρα των περ. α΄ έως ια΄ της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ.»

Άρθρο 124
Έναρξη υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης προσφυγής του κατηγορουμένου - Δυνατότητα άρσης των περιοριστικών όρων - Τροποποίηση τίτλου και παρ. 1 και 4 άρθρου 290 ΚΠΔ

Στο άρθρο 290ΚΠΔ: α) στον τίτλο διαγράφεται η λέξη «προσωρινώς», β) στην παρ. 1 τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς την αφετηρία του χρόνου υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης της προσφυγής, γ) τροποποιείται η παρ. 4 με την προσθήκη της δυνατότητας άρσης των περιοριστικών όρων και το άρθρο 290 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 290
Προσφυγή του κρατουμένου

1. Κατά του εντάλματος για την προσωρινή κράτηση και της διάταξης του ανακριτή που επέβαλε περιοριστικούς όρους επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να προσφύγει στο συμβούλιο των πλημμελειοδικών. Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την έκδοση του εντάλματος προσωρινής κράτησης ή από την κοινοποίηση της διάταξης επιβολής περιοριστικών όρων και συντάσσεται έκθεση δήλωσης ή εγχείρισης δικογράφου από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1. Η προσφυγή διαβιβάζεται στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών και εισάγεται από αυτόν χωρίς χρονοτριβή μαζί με την πρότασή του στο συμβούλιο, το οποίο και αποφασίζει αμετάκλητα.
2. Η προσφυγή δεν έχει ανασταλτική δύναμη.
3. Αν το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκδόθηκε ύστερα από βούλευμα δικαστικού συμβουλίου που έκρινε σε σχετική διαφωνία του ανακριτή και του εισαγγελέα, δεν επιτρέπεται προσφυγή.

4. Το Συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν ασχολείται με την προσφυγή μπορεί να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με τους περιοριστικούς όρους που επιβάλλονται κατά την κρίση του ή να άρει ή να αντικαταστήσει με άλλους τους όρους που έχουν τεθεί**.**
5. Και μετά την άσκηση της προσφυγής ο ανακριτής εξακολουθεί την ανάκριση χωρίς διακοπή.»

Άρθρο 125
Επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 292 ΚΠΔ

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 292 ΚΠΔ οι λέξεις «ή άλλων όρων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση» και το άρθρο 292 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 292
Διάρκεια της προσωρινής κράτησης

1. Αν η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι μήνες, ή στην εντελώς εξαιρετική περίπτωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή τους τρεις μήνες, το δικαστικό συμβούλιο αποφαίνεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, αν πρέπει να απολυθεί ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του. Για το σκοπό αυτόν:
α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει αμέσως στο συμβούλιο πλημμελειοδικών με έγγραφη αιτιολογημένη πρότασή του. Ο γραμματέας του συμβουλίου ειδοποιεί με οποιοδήποτε μέσο (έγγραφο, τηλεγράφημα, τηλετύπημα ή τηλεομοιοτυπία) τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του για να διατυπώσει τις απόψεις του με έγγραφο υπόμνημα, μέσα σε προθεσμία που καθορίζει ο πρόεδρος του συμβουλίου και η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 48 ωρών από την υποβολή της πρότασης στο συμβούλιο. Ο κατηγορούμενος, έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης. Ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του δεν εμφανίζονται ενώπιον του συμβουλίου, μπορεί όμως το συμβούλιο, αν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, να διατάξει την ενώπιόν του εμφάνιση του κατηγορουμένου, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας. Μετά ταύτα, το συμβούλιο αποφαίνεται αμετάκλητα αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος ή να εξακολουθήσει η προσωρινή του κράτηση. Αν η ανάκριση ενεργείται από εφέτη, κατά το άρθρο 28, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο εφετών.
β) Αν η ανάκριση έχει περατωθεί, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου, στο οποίο θα δικαστεί η υπόθεση ή ο εισαγγελέας εφετών, αν έχει ασκηθεί έφεση κατά βουλεύματος, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρονικού διαστήματος εισάγει τη δικογραφία με αιτιολογημένη πρότασή του στο αρμόδιο κατά την επόμενη παρ. συμβούλιο. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη περίπτωση α` για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, τη μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.
2. Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα: α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετείου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση.

Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παρ. 1, ο ανακριτής τριάντα ημέρες πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτήν την παρ., διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, ο οποίος μέσα σε δεκαπέντε ημέρες την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, είκοσι πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτήν την παρ. ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, υποβάλλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης. Κατά τα λοιπά, ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παρ. για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.

3. Αν δεν διαταχθεί η εξακολούθηση της προσωρινής κράτησης μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών μετά τη συμπλήρωση των τριών (3) ή των έξι (6) μηνών που προβλέπονται στην παρ. 1, το ένταλμα ή το βούλευμα με το οποίο είχε διαταχθεί παύει να ισχύει και ο αρμόδιος εισαγγελέας διατάσσει την απόλυση του προσωρινώς κρατουμένου. Αν το βούλευμα με το οποίο παρατείνεται η προσωρινή κράτηση δεν εκδοθεί πριν την παρέλευση του έτους, ο κατηγορούμενος απολύεται.

4. Όσα αναφέρονται στην παρ. 5 του άρθρου 290 και στα άρθρα 283 και 284 για την επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού. Μετά την παύση ισχύος του εντάλματος ή του βουλεύματος, με το οποίο διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, μπορεί να του επιβληθούν περιοριστικοί όροι.

5. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση ως προς την παράταση ή τη συμπλήρωση των ανώτατων ορίων της προσωρινής κράτησης επιλύεται από το κατά την παρ. 2 αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, εφαρμόζονται δε και στην περίπτωση αυτήν όσα ορίζονται στην παρ. 1 στοιχ. α΄ για την ακρόαση του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα.»

Άρθρο 126
Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων - Αντικατάσταση τίτλου του άρθρου 293 ΚΠΔ

Ο τίτλος του άρθρου 293 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 293
Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων»

Άρθρο 127
Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου - Αντικατάσταση τίτλου και της παρ. 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ

Ο τίτλος και η παρ. 1 του άρθρου 294 ΚΠΔ αντικαθίστανται και το άρθρο 294 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 294

Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου

1. Αν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου συνεχίστηκε και μετά την παραπομπή του σε δίκη, το αρμόδιο συμβούλιο οποτεδήποτε, ή το δικαστήριο κατά την διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης ή σε περίπτωση που θα αναβληθεί για οποιονδήποτε λόγο η εκδίκαση, μπορεί ύστερα από αίτηση του κατηγορουμένου, του εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως να άρει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει τα προηγούμενα μέτρα με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους. Το δικαστήριο που αποφασίζει την αναβολή ή ακυρώνει την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο ή εκδικάζει την υπόθεση αποφαίνεται και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν στις επόμενες τριάντα ημέρες συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος.
2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παρ. είναι το συμβούλιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλημμελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την προσωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο.
3. Για να γίνει τυπικά παραδεκτή η αίτηση, δεν χρειάζεται να υποβληθεί προηγουμένως ο αιτών στην εκτέλεση του βουλεύματος ή της απόφασης.»

Άρθρο 128
Προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 299 ΚΠΔ

Στο άρθρο 299ΚΠΔ: α) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς τις προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης, β) προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 299 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 299
Απόδοση της εγγύησης

1. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή δεν γίνει σε βάρος του κατηγορία ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, ή αυτή κηρυχθεί απαράδεκτη, η εγγύηση επιστρέφεται άμεσα, ανεξάρτητα αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ή του βουλεύματος ένδικο μέσο. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ή το συμβούλιο με το ίδιο βούλευμα.
2. Αν καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο διατάσσει την απόδοση της εγγύησης. Η απόδοση εκτελείται από τον εισαγγελέα, μόλις ο αμετάκλητα καταδικασμένος φυλακιστεί για να εκτίσει την ποινή του, εκτός αν διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Από το ποσό της εγγύησης που επιστρέφεται και όταν ακόμη έχει κατατεθεί από τρίτους, αφαιρούνται τα δικαστικά έξοδα και οι χρηματικές ποινές.
3. Αν το δικαστήριο ή το συμβούλιο των παρ. 1 και 2 παρέλειψε να αποφανθεί, εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 145.»

Άρθρο 129
Περάτωση της κύριας ανάκρισης σε υποθέσεις ανηλίκων κατηγορουμένων, πλημμελημάτων και αγνώστου δράστη - Τροποποίηση των παρ. 1, 3 και 5 του άρθρου 308 ΚΠΔ

Στο άρθρο 308ΚΠΔ: α) στην παρ. 1 διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο, β) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, γ) τροποποιείται η παρ. 5 ως προς τις αναλογικά εφαρμοζόμενες διατάξεις και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 308
Περάτωση της κύριας ανάκρισης

1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για τον σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο μήνες ή, αν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Ο εισαγγελέας, εφόσον στη δικογραφία που του διαβιβάστηκε από τον ανακριτή μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης υπάρχουν κατηγορούμενοι κατά των οποίων έχει εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης, οφείλει εντός μηνός να υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο, για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του.
2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας καταρτίσει τη σχετική πρόταση, πριν την υποβάλει στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφό της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους.
3. Η κύρια ανάκριση στα πλημμελήματα περατώνεται και με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου με διαταγή του εισαγγελέα, εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ανακριτή. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 322. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα, αν δεχτεί την προσφυγή, να διατάξει είτε να υποβληθεί η προσφυγή στο συμβούλιο είτε να συμπληρωθεί η ανάκριση, που περατώνεται με βούλευμα του συμβουλίου. Η παρ. 1 του άρθρου 245 εφαρμόζεται αναλόγως. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαίνεται για την συνέχιση ή όχι της προσωρινής κράτησης, καθώς και για την διατήρηση ή όχι των περιοριστικών όρων.
4. Στην περίπτωση της παρ. 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 100, 107 και 108. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να διορίσουν αντίκλητο δικηγόρο από τους διορισμένους στην έδρα του ανακριτή, και σε αυτόν γίνεται η γνωστοποίηση. Αν όμως οι διάδικοι κατοικούν έξω από την έδρα του ανακριτή, η γνωστοποίηση γίνεται μόνο αν έχουν διορίσει αντίκλητο.
5. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια πρώτο, τέταρτο και πέμπτο της παρ. 3 του άρθρου 245.»

Άρθρο 130
Υποχρεωτικός διορισμός δικηγόρου για πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 340 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 340 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς τον υποχρεωτικό διορισμό συνηγόρου για πλημμελήματα που επισύρουν ποινή φυλάκισης τριών τουλάχιστον ετών, β) στο τελευταίο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «του κακουργήματος» και το άρθρο 340 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 340
Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου

1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα και στα πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για τον σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακριβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνηγόρου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικάζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης χωρίς διορισμό συνηγόρου.

2. Σε δίκες για κακούργημα, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να έχουν μακρά διάρκεια, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει με την ίδια, διαδικασία στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο δύο (2) ή τρεις (3) συνηγόρους από τον ίδιο πίνακα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός (1) μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από ένας. Σε δίκες για κακούργημα με μακρά διάρκεια η μη εμφάνιση ή μη παράσταση ή με οποιονδήποτε τρόπο μη εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από πληρεξούσιο δικηγόρο στις επόμενες της εναρκτήριας συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Σε περίπτωση δικαιολογημένης παραίτησης του πληρεξουσίου δικηγόρου ή ανάκλησης της προς αυτόν εντολής εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια α΄ και β΄ της παρούσας παραγράφου.

3. Σε πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτήν ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

4. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης ή μη εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην.

Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό.

5. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης και τον καθορισμό συνολικής εκτιτέας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παρ. 3.
Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.»

Άρθρο 131
Ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν από την απόφαση για την ενοχή - Αντικατάσταση της παρ. 2 του άρθρου 343 ΚΠΔ

Η παρ. 2 του άρθρου 343 ΚΠΔ αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 343
Θέση επί της κατηγορίας - Ενημέρωση του κατηγορουμένου

1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του ύστερα από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.
2. Εφόσον το δικαστήριο μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας και πριν από την απόφαση για την ενοχή, προσανατολίζεται σε βελτίωση της κατηγορίας ή ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, οφείλει να ενημερώσει τον κατηγορούμενο και να του δώσει τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη βελτίωση της κατηγορίας ή ο ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός ουδέποτε συνιστούν λόγο αναβολής της δίκης.»

Άρθρο 132
Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης, εφόσον ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να ασκήσει έφεση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 430 ΚΠΔ

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 430 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς την προϋπόθεση της άσκησης αίτησης ακύρωσης της απόφασης από τον κατηγορούμενο και το άρθρο 430 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 430
Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης

1. Ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από συνήγορο, εφόσον δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης, μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για τον λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαράδεκτη. Η αίτηση γίνεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία οκτώ ημερών από την εκτέλεση της απόφασης ή και πριν από αυτή, με έκθεση που συντάσσεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή του δικαστηρίου του τόπου εκτέλεσης. Στην έκθεση εκείνος που υπέβαλε την αίτηση οφείλει να δηλώσει την τωρινή διαμονή του και να ορίσει αντίκλητο στην έδρα του δικαστηρίου, προς τον οποίο θα γίνονται όλες οι επιδόσεις και οι κοινοποιήσεις που αφορούν τον κατηγορούμενο, διαφορετικά, η αίτησή του είναι απαράδεκτη. Η αίτηση εισάγεται για συζήτηση στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, την πρώτη δικάσιμο ύστερα από τρεις ημέρες από τη σύνταξη της σχετικής έκθεσης, χωρίς να προσκαλείται εκείνος που υπέβαλε την αίτηση. Ο

αρμόδιος εισαγγελέας οφείλει να κλητεύσει, χωρίς να τηρήσει καμιά προθεσμία, τους μάρτυρες που τυχόν του προτάθηκαν από εκείνον που υπέβαλε την αίτηση.
2. Η αίτηση ακύρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης. Μπορεί όμως ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μόλις πληροφορηθεί ότι ασκήθηκε η αίτηση ακύρωσης, να διατάξει την αναβολή ή την διακοπή της εκτέλεσης.»

Άρθρο 133
Ποια είναι τα ένδικα μέσα - Αντικατάσταση του άρθρου 462 ΚΠΔ

Το άρθρο 462 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 462
Ποια είναι τα ένδικα μέσα

Τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στην ποινική διαδικασία κατά των βουλευμάτων και των αποφάσεων, εκτός από όσα ορίζονται με ειδικές διατάξεις του Κώδικα, είναι: α) η έφεση και β) η αίτηση για αναίρεση.»

Άρθρο 134
Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα - Τροποποίηση του άρθρου 465 ΚΠΔ

Το τρίτο εδάφιο του άρθρο 465ΚΠΔ τροποποιείται με την προσθήκη των λέξεων «σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας» και το άρθρο 465 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 465
Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα

Ο εισαγγελέας εφετών και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, σε όσες περιπτώσεις τους παρέχει ο νόμος ένδικα μέσα, μπορούν να τα ασκήσουν, οποιαδήποτε γνώμη ή πρόταση και αν είχαν διατυπώσει κατά τη συζήτηση ύστερα από την οποία εκδόθηκε η απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται, είτε οι ίδιοι είτε κατώτερος εκπρόσωπος της εισαγγελικής αρχής. Ο ανώτερος σε βαθμό εισαγγελέας έχει την ίδια δυνατότητα, ακόμη και αν ο κατώτερος αποδέχτηκε την απόφαση. Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.»

Άρθρο 135
Παραδεκτή άσκηση ενδίκου μέσου ως προϋπόθεση αναστολής - Χορήγηση αναστολής από το τριμελές ή πενταμελές εφετείο - Τροποποίηση του άρθρου 471 ΚΠΔ

Στο άρθρο 471 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 ως προς την αποτύπωση της άσκησης παραδεκτού ενδίκου μέσου, β) στην παρ. 2: βα) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, ββ) στην αρχή του τελευταίου εδαφίου η λέξη «δεύτερη» αντικαθίσταται από τη λέξη «νέα» και το άρθρο 471 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 471
Ανασταλτική δύναμη των ενδίκων μέσων

1. Το ένδικο μέσο που ασκήθηκε παραδεκτά, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Δεν

αναστέλλεται όμως η διάταξη του βουλεύματος που αφορά τη σύλληψη και την προσωρινή κράτηση. Αν το βούλευμα αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές.
2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Αν το εκδόν δικαστήριο είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο ή το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, και εφόσον αυτό δεν συνεδριάζει κατά το άρθρο 377 ΚΠΔ, την αναστολή χορηγεί το Τριμελές ή Πενταμελές Εφετείο αντίστοιχα. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Νέα αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.»

Άρθρο 136

Προθεσμία για την άσκηση των ένδικων μέσων σε περίπτωση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης - Πότε άρχεται η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης - Τροποποίηση των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 473 ΚΠΔ

Στο άρθρο 473 ΚΠΔ: α) στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 1: αα) μετά τις λέξεις «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» προστίθεται η φράση «ή ζητήθηκε η έκδοση», αβ) οι λέξεις «σε εκτέλεση του εντάλματος» διαγράφονται, β) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2, γ) τροποποιείται το τρίτο εδάφιο της παρ. 3 ως προς την έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση αναίρεσης και προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο σχετικά με την καθαρογραφή της προσβαλλόμενης απόφασης και το άρθρο 473 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 473
Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων

1. Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης, η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη, εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για την προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων. Για τον εισαγγελέα η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων είναι ενός μήνα από την έκδοση του βουλεύματος.
Σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, που εκδόθηκε ερήμην του κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να έχει εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιό του δικηγόρο ή να έχει κλητευθεί αυτοπροσώπως ή να έχει ενημερωθεί με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και με βάση την οποία εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή ζητήθηκε η έκδοση, η απόφαση επιδίδεται εκ νέου στον κατηγορούμενο αμέσως μετά την παράδοσή του στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός αν αυτή του επιδόθηκε ήδη αυτοπροσώπως ή έχει δηλωθεί ρητά από αυτόν η μη αμφισβήτησή της. Η νέα επίδοση αποτελεί την αφετηρία της ανωτέρω προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της αρχικής και της νέας επίδοσης αναστέλλεται η προθεσμία παραγραφής του εγκλήματος.

2. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3.
3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Ειδικά για τον κατηγορούμενο, ο οποίος αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης γνωστοποίησε με δήλωση του ιδίου ή του συνηγόρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθαρογραμμένης. Η καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει την παραγραφή της ποινής, η οποία αρχίζει τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση. Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρίζονται καθαρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέλθηκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης, το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Στην περίπτωση αυτήν η απόφαση καθαρογράφεται εντός του απολύτως αναγκαίου χρόνου. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει και στην περίπτωση αυτή, από την ως άνω καταχώριση.
4. Οι παραπάνω προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων καθώς και για την άσκηση οιονεί ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου.»

Άρθρο 137
Τρόπος άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 474 ΚΠΔ

Στο άρθρο 474 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την απαλοιφή της επιφύλαξης της παρ. 2 του άρθρου 473, β) προστίθεται νέα παρ. 2Α και το άρθρο 474 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 474
Τρόποι και λόγοι άσκησης ενδίκου μέσου

1. Το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (ή το βούλευμα) ή στον γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Αν αυτός κρατείται στη φυλακή, η δήλωση μπορεί να γίνει και σ` εκείνον που τη διευθύνει. Για τη δήλωση συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από εκείνον που την υποβάλλει ή τον αντιπρόσωπό του (άρθρο 466 παρ. 1) και από κείνον που τη δέχεται. Ο εισαγγελέας μπορεί να δηλώσει την άσκηση του ενδίκου μέσου και με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονική αλληλογραφία, οπότε το ένδικο μέσο θεωρείται ότι ασκήθηκε με την αποδεδειγμένη αποστολή τους.
2. Το ένδικο μέσο μπορεί επίσης να ασκηθεί και με κατάθεση δικογράφου στα παραπάνω πρόσωπα, για την οποία συντάσσεται έκθεση εγχείρησης.
2Α. Η αναίρεση μπορεί να ασκηθεί από τον κατηγορούμενο και με δήλωση που περιέχει όσα ορίζονται στην παρ. 4 και επιδίδεται στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.
3. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλον γραμματέα ή στον διευθυντή των φυλακών, αποστέλλεται αμέσως στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση.
4. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται το ένδικο μέσο.»

Άρθρο 138
Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος - Άσκηση ενδίκου μέσου από κρατούμενο αναιρεσείοντα - Παραδεκτό ενδίκου μέσου - Τροποποίηση των παρ. 1 και 2 και προσθήκη νέας παρ. 2Α στο άρθρο 476 ΚΠΔ

Στο άρθρο 476 ΚΠΔ: α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη της προϋπόθεσης έλλειψης εννόμου συμφέροντος για την κήρυξη απαραδέκτου του ενδίκου μέσου, β) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 αναφορικά με τη δυνατότητα συμπλήρωσης τυπικών διατυπώσεων που δεν έχουν τηρηθεί, γ) στην παρ. 1 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, δ) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τον ορισμό της έφεσης ως ενδίκου μέσου, ε) προστίθεται νέα παρ. 2Α και το άρθρο 476 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 476
Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο

1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή δεν είχε έννομο συμφέρον ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νόμιμα παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον συνήγορο αντίκλητό του, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο, εκτός εάν η διατύπωση που δεν έχει τηρηθεί για την άσκησή του είναι τυπική και μπορεί να συμπληρωθεί. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον αντίκλητό του για να προσέλθει στο συμβούλιο και να εκθέσει τις απόψεις του ή να συμπληρώσει την τυπική διατύπωση που δεν έχει τηρηθεί, σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο). Αν ο αναιρεσείων κρατείται, δεν μετάγεται αλλά μπορεί να υποβάλλει υπόμνημα και να εκπροσωπηθεί από συνήγορο. Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά), η οποία αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωσή του που επισυνάπτεται στη δικογραφία.
2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο της έφεσης ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση.
2Α. Ελλείψεις και σφάλματα της έκθεσης που συντάσσεται κατά τη δήλωση άσκησης ενδίκου μέσου ή της έκθεσης εγχείρισης που συντάσσεται κατά την κατάθεση του σχετικού δικογράφου, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 474, τα οποία αποδίδονται χωρίς αμφιβολία στα αρμόδια για τη σύνταξη της έκθεσης πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 474 και αφορούν στον τύπο ή στο περιεχόμενο της έκθεσης, δεν συνιστούν λόγους απαραδέκτου του ενδίκου μέσου.
3. Αν το ένδικο μέσο κηρυχθεί απαράδεκτο, τα αποτελέσματά του παύουν αυτοδικαίως κατά το άρθρο 469.»

Άρθρο 139
Σε ποιους επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος - Τροποποίηση του άρθρου 477 ΚΠΔ

Στο άρθρο 477 ΚΠΔ μετά τις λέξεις «στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων» προστίθενται οι λέξεις «και για οποιονδήποτε λόγο» και το άρθρο 477 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 477

Σε ποιους επιτρέπεται

Έφεση κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα, στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων και για οποιονδήποτε λόγο σε όσες άλλες περιπτώσεις ειδικά ορίζει ο νόμος.»

Άρθρο 140
Άσκηση έφεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών από τον κατηγορούμενο για λόγους εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης - Τροποποίηση της περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 478 ΚΠΔ

Στην περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 478 ΚΠΔ διαγράφεται η λέξη «ευθείας» και το άρθρο 478 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 478
Πότε επιτρέπεται στον κατηγορούμενο

1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α) της απόλυτης ακυρότητας και β) της εσφαλμένης ερμηνείας ή εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης.
2. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται επίσης στον ανήλικο κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για έγκλημα που, αν το τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και για το οποίο επιβάλλεται η ποινή του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων, σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, και μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος.»

Άρθρο 141
Προθεσμία άσκησης αίτησης αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών - Τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 483 ΚΠΔ αντικαθίσταται και το άρθρο 483 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 483
Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα

1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος, που αφορά κακούργημα, όταν αυτό παραπέμπει τον κατηγορούμενο ή αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη.
2. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας εφετών για τα βουλεύματα του συμβουλίου των εφετών.
3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί, εφόσον δεν έχει ήδη ασκηθεί έφεση από τον εισαγγελέα εφετών, να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εκδίδονται αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 480, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει για τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου από τη λήξη της προθεσμίας

έφεσης του εισαγγελέα εφετών και του κατηγορουμένου. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

Άρθρο 142
Παραδεκτό άσκησης αίτησης αναίρεσης ως προϋπόθεση για την εξέτασή της - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 484 ΚΠΔ

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 484 ΚΠΔ η φράση «είναι εμπρόθεσμη και νομότυπη» αντικαθίσταται από τη φράση «ασκήθηκε παραδεκτά» και το άρθρο 484 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 484
Λόγοι αναίρεσης

1. Λόγοι για να αναιρεθεί το βούλευμα είναι μόνο: α) η απόλυτη ακυρότητα (άρθρο 171 αριθ. 1), β) η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόστηκε στο βούλευμα, γ) η παραβίαση του δεδικασμένου ή της εκκρεμοδικίας (άρθρο 57), δ) η έλλειψη ειδικής αιτιολογίας (άρθρο 139), ε) η παράνομη απόρριψη της έφεσης κατά του βουλεύματος ως απαράδεκτης (άρθρο 476) και στ) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει, όταν το συμβούλιο άσκησε δικαιοδοσία που δεν του δίνει ο νόμος και ιδιαίτερα όταν αποφάνθηκε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του ή έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που με ρητή διάταξη του νόμου υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων ή αποφάνθηκε πέρα από την εξουσία του κατά τα άρθρα 307, 310 και 318 ή, τέλος, παρέπεμψε σε δίκη τον κατηγορούμενο για έγκλημα για τον οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη για την ποινική δίωξη αίτηση ή έγκληση (άρθρα 41 και 53) ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 56) ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητά η έκδοση (άρθρο 438).
2. Αν η αίτηση για αναίρεση ασκήθηκε παραδεκτά**,** ο Άρειος Πάγος εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τους πιο πάνω λόγους αναίρεσης. Το άρθρο 318 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτήν.»

Άρθρο 143
Αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενα ζητήματα επί παραδεκτής έφεσης κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα - Τροποποίηση του άρθρου 488 ΚΠΔ

Στο άρθρο 488 ΚΠΔ: α) η υφιστάμενη παρ. αριθμείται ως παρ. 1, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 488 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 488
Έφεση κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα

1. Στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα επιτρέπεται έφεση κατά της απόφασης με την οποία το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι είναι καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο ή στον εισαγγελέα (άρθρο 120), μόνο για παραβίαση των διατάξεων περί αρμοδιότητας.
2. Αν η έφεση είναι παραδεκτή, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του αυτεπαγγέλτως το δεδικασμένο, την εκκρεμοδικία, την παραγραφή του αξιοποίνου και την απόλυτη ακυρότητα.»

Άρθρο 144

Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφετείου για πλημμελήματα από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα -Τροποποίηση της περ. β΄ και κατάργηση της περ. δ΄ του άρθρου 489 ΚΠΔ

Στο άρθρο 489 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η περ. β΄ ως προς την ιδιότητα του κατηγορουμένου, β) καταργείται η περ. δ΄ και το άρθρο 489 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 489
Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα

Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από δύο μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από δύο χιλιάδες ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από δύο μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παρ. 6), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσιδικίας ή συμμέτοχος ή δράστης συναφούς πλημμελήματος, σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις (4) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από τρεις χιλιάδες ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις μήνες, γ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) (καταργείται), ε) κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.»

Άρθρο 145
Έφεση στην περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής - Αντικατάσταση τίτλου και άρθρου 490 ΚΠΔ

Στον τίτλο του άρθρου 490 ΚΠΔ οι λέξεις «ειδικές περιπτώσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής», η φράση «της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή» διαγράφεται και το άρθρο 490 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 490
Έφεση σε περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής

Στην περίπτωση του άρθρου 80 παρ. 6 του ΠΚ, το δικαίωμα για την άσκηση έφεσης ρυθμίζεται από το ύψος της χρηματικής ποινής που προσδιορίστηκε σύμφωνα με αυτό, αν εξαιτίας του ύψους αυτού μπορεί η απόφαση να προσβληθεί με έφεση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο.»

Άρθρο 146
Άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα εφετών κατά καταδικαστικής απόφασης του μονομελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 491 ΚΠΔ

Η παρ. 1 του άρθρου 491 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς το αντικείμενο της έφεσης κατά καταδικαστικής απόφασης που ασκείται από τον εισαγγελέα εφετών και το άρθρο 491 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 491
Ιδίως από τον εισαγγελέα

1. Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 489, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλει με έφεση κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών πλημμελειοδικείων της περιφέρειάς του και ο εισαγγελέας εφετών κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών και τριμελών πλημμελειοδικείων και των δικαστηρίων ανηλίκων, του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς και του τριμελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του, είτε υπέρ είτε εναντίον εκείνου που καταδικάστηκε.
2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατά τα άρθρα 489 και 490, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.»

Άρθρο 147
Ανασταλτική δύναμη της έφεσης επί περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων - Τροποποίηση της παρ. 3 και αντικατάσταση της παρ. 4 του άρθρου 497 ΚΠΔ

Στο άρθρο 497 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της ποινής του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, β) αντικαθίσταται η παρ. 4 και το άρθρο 497 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 497
Ανασταλτική δύναμη της έφεσης

1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της.
2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έως τριών ετών, η έφεση έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα.
3. Αν η ποινή που επιβλήθηκε είναι φυλάκιση μεγαλύτερη των τριών ετών ή περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει αλλιώς.
4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση.
5. Το δικαστήριο μπορεί στις περιπτώσεις των παρ. 3, 4 και 7 να επιβάλει περιοριστικούς όρους. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295.
6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε.
7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται

και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παρ. 1 του τελευταίου άρθρου.

8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης.

9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό.

10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.»

Άρθρο 148

Επιδόσεις επί έφεσης σε περίπτωση μη διορισμού αντικλήτου ή μη ακριβούς δηλωθείσας διεύθυνσης - Τροποποίηση του άρθρου 498 ΚΠΔ

Στο άρθρο 498 ΚΠΔ προστίθεται νέο τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 498 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 498
Διατυπώσεις της έφεσης

Η έφεση ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 474. Ο διάδικος που ασκεί την έφεση οφείλει στην έκθεση αυτή να διορίσει αντίκλητο έναν από τους δικηγόρους που υπηρετούν στην έδρα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή που δικάζει σε δεύτερο βαθμό. Στον αντίκλητο αυτόν μπορούν να γίνονται οι επιδόσεις οι οποίες αφορούν τον διάδικο που τον διόρισε, εκτός από την κλήση για τη συζήτηση της έφεσης. Ο διάδικος αυτός οφείλει επίσης στην ίδια έκθεση να δηλώσει την κατοικία του, ορίζοντας ακριβώς τη διεύθυνσή του (πόλη, χωριό, οδό, αριθμό) και να δηλώνει κάθε μεταβολή της μέσα σε πέντε ημέρες στον εισαγγελέα εφετών. Αν δεν διοριστεί αντίκλητος ή αν δεν δηλωθεί με ακρίβεια η κατοικία ή κάθε μεταβολή αυτής, οι επιδόσεις γίνονται κατά την παρ. 4 του άρθρου 156 ΚΠΔ.»

Άρθρο 149

Παραδεκτό της έφεσης - Απουσία του εκκαλούντος κατά τη νέα συζήτηση μετά από διακοπή ή αναβολή - Τροποποίηση των παρ. 2 και 3 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 501 ΚΠΔ

Στο άρθρο 501 ΚΠΔ: α) στην παρ. 2 η λέξη «προσώπου» αντικαθίσταται από τη λέξη «διαδίκου», β) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της προϋπόθεσης του παραδεκτού της έφεσης, γ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 501 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 501
Κύρια συζήτηση α) Όταν απουσιάζει ο εκκαλών

1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή διά συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, εκτός αν έχει προηγηθεί παραίτηση, οπότε κηρύσσεται απαράδεκτη. Διατάσσεται επίσης με την ίδια απόφαση του εφετείου να καταπέσει η εγγύηση η οποία δόθηκε κατά το άρθρο 497. Η απόφαση που απορρίπτει την έφεση μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση. Η διάταξη του άρθρου 349 για αναβολή της συζήτησης εφαρμόζεται και υπέρ του εκκαλούντος. Εφαρμόζονται επίσης ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 341 και 435.
2. Η απόρριψη της έφεσης εκείνου που την άσκησε και απουσιάζει δεν εμποδίζει την κατά το άρθρο 502 συζήτηση της έφεσης άλλου διαδίκου που εμφανίστηκε ή της έφεσης του εισαγγελέα.
3. Αν η έφεση ασκήθηκε παραδεκτά και συντρέχει περίπτωση του άρθρου 368 εδ. β΄ και γ΄ ή η πράξη κατέστη ανέγκλητη, το δικαστήριο παρά την απουσία του εκκαλούντος προχωρεί στην έκδοση σχετικής απόφασης.
4. Αν μετά την έναρξη της συζήτησης της έφεσης λάβει χώρα διακοπή ή αναβολή αυτής και κατά τη νέα συζήτηση ο εκκαλών κατηγορούμενος αν και κλητεύθηκε νομίμως, δεν εμφανιστεί όπως ορίζεται στη παρ. 1 δικάζεται σαν να ήταν παρών. Τα άρθρα 341 και 435 εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση αυτήν.»

Άρθρο 150
Αρμόδιο δικαστήριο για την τύχη της εγγύησης - Τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 503 ΚΠΔ

Η παρ. 2 του άρθρου 503 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς το αρμόδιο δικαστήριο και το άρθρο 503 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 503
Τύχη της εγγύησης

1. Με την απόφαση που εκδίδει για την έφεση, το δικαστήριο αποφασίζει ταυτόχρονα και για την απόδοση της εγγύησης που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497, αν η κατάπτωσή της δεν έχει διαταχθεί σύμφωνα με τα άρθρα 501 και 298 παρ. 1.
2. Αν ο εκκαλών καταδικάστηκε χωρίς να είναι παρών όταν απαγγέλθηκε η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, προσκαλείται από τον εισαγγελέα αυτού, είτε ο ίδιος είτε με τον αντίκλητό του, να εμφανιστεί μέσα σε οκτώ ημέρες στον εισαγγελέα του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου που ορίζεται στην πρόσκληση και να υποβληθεί με την θέλησή του στην εκτέλεση της απόφασης. Αν δεν εμφανιστεί, η εγγύηση που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497 καταπίπτει με απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, στο οποίο κλητεύεται και ο κατηγορούμενος και εκείνος που έδωσε την εγγύηση, εκτός αν αυτή είχε προηγουμένως καταπέσει σύμφωνα με το άρθρο 501 παρ. 1.»

Άρθρο 151
Προθεσμία αναίρεσης για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 507 ΚΠΔ

Στο άρθρο 507 ΚΠΔτροποποιείται η προθεσμία άσκησης αναίρεσης από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και το άρθρο 507 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 507
Προθεσμία αναίρεσης για τους εισαγγελείς

Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώριση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και για μεν τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι ενός μηνός, για δε τους λοιπούς εισαγγελείς είκοσι ημερών, από την καταχώριση αυτήν.»

Άρθρο 152
Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως - Αυτεπάγγελτη εφαρμογή του επιεικέστερου νόμου που ισχύει μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου - Τροποποίηση του άρθρου 511 ΚΠΔ

Στο άρθρο 511 ΚΠΔ: α) στο τρίτο εδάφιο μετά από τη λέξη «δεδικασμένο» προστίθενται οι λέξεις «και την εκκρεμοδικία», β) στο τέλος του τελευταίου εδαφίου προστίθεται οι λέξεις «και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου» και το άρθρο 511 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 511
Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως

Αν εμφανιστεί ο αναιρεσείων και κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, όλους τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 510, εκτός από τον προβλεπόμενο στο στοιχ. Β. Δεν επιτρέπεται όμως να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και την εκκρεμοδικία και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθαν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου.»

Άρθρο 153
Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση σημειώματος - Αντικατάσταση του άρθρου 513 ΚΠΔ

Το άρθρο 513 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 513
Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση σημειώματος

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει σημείωμα στη γραμματεία του Αρείου Πάγου το αργότερο την προηγούμενη ημέρα της συζήτησης της αναίρεσης. Το ίδιο ισχύει και για τη μετ' αναβολή συζήτηση, αν ο εισαγγελέας της έδρας δεν υιοθετεί το προηγούμενο σημείωμα. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου του σημειώματος.»

Άρθρο 154
Μη δυνατότητα άσκησης δεύτερης αναίρεσης - Τροποποίηση του άρθρου 514 ΚΠΔ

Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 514 ΚΠΔ διαγράφεται και το άρθρο 514 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 514
Συζήτηση α) Μη εμφάνιση του αναιρεσείοντος

Αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, η αίτησή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη και μπορεί να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ. Κατά της απορριπτικής απόφασης του Αρείου Πάγου δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο. Κατ' εξαίρεση, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως: α) παραθέτει το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου που εφαρμόστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, αν αυτό δεν έχει παρατεθεί σε αυτή ή έχει παρατεθεί εσφαλμένα και β) εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 511).»

Άρθρο 155
Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής - Αντικατάσταση του άρθρου 522 ΚΠΔ

Το άρθρο 522 ΚΠΔ αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 522
Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής

Στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση δεν επιτρέπεται να συμμετέχει ένορκος και δικαστής από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως.»

Άρθρο 156
Προθεσμία για την υποβολή της αίτησης για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης - Τροποποίηση του άρθρου 523 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 523 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς την προθεσμία άσκησης της αίτησης επανεξέτασης του προταθέντος λόγου αναίρεσης και το άρθρο 523 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 523
Επανεξέταση

Αν η αίτηση για αναίρεση απορρίφθηκε από παραδρομή ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή αν κάποιος προταθείς λόγος αναίρεσης δεν κρίθηκε, με αίτηση του αναιρεσείοντα ή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή αυτεπαγγέλτως, ο Άρειος Πάγος επανέρχεται για αποκατάσταση της παραδρομής ή κρίση του μη εξετασθέντος λόγου. Η αίτηση για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε πρέπει να υποβληθεί, με ποινή απαραδέκτου, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την καθαρογραφή της απόφασης του Αρείου Πάγου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται όσα ορίζει το άρθρο 512.»

Άρθρο 157
Δέσμευση των αποφάσεων της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου κατά τη συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής - Προσθήκη εδαφίου στην παρ. 1 του άρθρου 524 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 524 ΚΠΔ προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 524 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 524
Συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής

1. Η συζήτηση στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα. Επίσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 134. Οι αποφάσεις της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση, ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν.
2. Αν η νέα συζήτηση διατάχθηκε ύστερα από αναίρεση που ασκήθηκε μόνο από εκείνον που καταδικάστηκε ή σε όφελός του, το δικαστήριο της παραπομπής δεσμεύεται από την απαγόρευση του άρθρου 470.»

Άρθρο 158
Αίτηση και προϋποθέσεις για επανάληψη ποινικής διαδικασίας σε όφελος του καταδικασμένου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 525 ΚΠΔ

Στην παρ. 1 του άρθρου 525 ΚΠΔ: α) τροποποιείται η περ. 6 με την προσθήκη της περίπτωσης αναγνώρισης της παραβίασης με μονομερή δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 525 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 525
Επανάληψη σε όφελος του καταδικασμένου

1. Η ποινική διαδικασία που περατώθηκε με αμετάκλητη απόφαση επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για πλημμέλημα ή κακούργημα, μόνο στις εξής περιπτώσεις: 1) αν δύο άνθρωποι καταδικάστηκαν για την ίδια πράξη με δύο διαφορετικές αποφάσεις και γίνεται αναμφισβήτητα φανερό από τη σύγκρισή τους ότι ένας από τους δύο είναι αθώος, 2) αν, ύστερα από την οριστική καταδίκη κάποιου, αποκαλύφθηκαν νέα - άγνωστα στους δικαστές που τον καταδίκασαν - γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προσκομιστεί προηγουμένως, κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε, 3) αν βεβαιωθεί ότι άσκησαν ουσιώδη επιρροή στην καταδίκη του κατηγορουμένου ψευδείς καταθέσεις μαρτύρων ή γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ή πλαστά αποδεικτικά έγγραφα ή πειστήρια, τα οποία είχαν προσαχθεί ή ληφθεί υπόψη στη διαδικασία του ακροατηρίου, 4) αν αποδείχθηκε δωροληψία δικαστή ή ενόρκου που μετείχε στο δικαστήριο που απήγγειλε την καταδίκη ή άλλη από πρόθεση παράβαση του δικαστικού τους καθήκοντος, 5) αν μετά την αμετάκλητη καταδίκη αποδείχθηκε ότι ο καταδικασμένος αθωώθηκε με άλλη αμετάκλητη απόφαση ή βούλευμα, 6) αν διαπιστώνεται με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔ.Δ.Α.) ή αναγνωρίζεται με μονομερή δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του ΕΔΔΑ, η οποία έγινε αποδεκτή με απόφασή του, παραβίαση δικαιώματος που αφορά στον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή στην ουσιαστική διάταξη που εφαρμόσθηκε. Στη τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται η διαπιστωθείσα από το Ε.Δ.Δ.Α. δικονομική παραβίαση να επηρέασε αρνητικά την κρίση του ποινικού δικαστηρίου. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή από την κοινοποίηση της απόφασης του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε αποδεκτή μονομερής δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του και διαγράφηκε η προσφυγή από το πινάκιο.
2. Οι κατά την παρ. 1 αριθ. 3 αξιόποινες πράξεις της ψευδούς κατάθεσης της πλαστογραφίας, της ψευδούς βεβαίωσης, της υφαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης, της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος πρέπει να

αποδεικνύονται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκτός αν δεν εκδόθηκε τέτοια απόφαση επειδή υπήρχαν νόμιμοι λόγοι που εμπόδιζαν την εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της ή ανέστειλαν την ποινική δίωξη.»

Άρθρο 159
Αντικατάσταση τίτλου εβδόμου βιβλίου ΚΠΔ

Ο τίτλος του ΕΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ» αντικαθίσταται ως εξής:

«ΕΒΔΟΜΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ»

Άρθρο 160
Εκτέλεση περισσοτέρων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα - Τρόπος κλήτευσης του καταδικασθέντος στο αρμόδιο δικαστήριο - Τροποποίηση του άρθρου 550 ΚΠΔ

Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 550 ΚΠΔ τροποποιείται ως προς την εφαρμοζόμενη διάταξη επί αμφιβολίας του δικαστηρίου και το άρθρο 550 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 550
Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα

Στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες αμετάκλητες αποφάσεις εναντίον του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη, εκτελείται μόνο εκείνη που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή. Αν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 563. Με την εκτέλεση της απόφασης που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή, ακυρώνονται αυτοδικαίως όλες οι άλλες αποφάσεις.»

Άρθρο 161
Αρμόδιο δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής επί καταδικών που απαγγέλθηκαν από δικαστήρια ανηλίκων για διαφορετικά εγκλήματα - Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 2 του άρθρου 551 ΚΠΔ

Στην παρ. 2 του άρθρου 551 ΚΠΔ προστίθενται νέο δεύτερο και τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 551 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 551
Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για διαφορετικά εγκλήματα

1. Αν πρόκειται να εκτελεστούν κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν, εφαρμόζονται οι ορισμοί του ΠΚ για τη συρροή.
2. Αν στις καταδίκες που απαγγέλθηκαν η κατά την επόμενη παρ. ποινή βάσης επιβλήθηκε από το τριμελές ή μονομελές πλημμελειοδικείο, αρμόδιο για να καθορίσει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί είναι το μονομελές πλημμελειοδικείο. Αν οι καταδίκες απαγγέλθηκαν από το Μονομελές ή Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων ή και από το Μονομελές ή Τριμελές Πλημμελειοδικείο, αρμόδιο είναι το Μονομελές Δικαστήριο

Ανηλίκων. Σε κάθε άλλη περίπτωση αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο. Το ανωτέρω κατά περίπτωση αρμόδιο Δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής έχει και τη δικαιοδοσία των παρ. 4 και 5 του άρθρου 80 ΠΚ.

3. Για τον καθορισμό της συνολικής ποινής, ως ποινή βάσης λαμβάνεται υπόψη η βαρύτερη από αυτές, σε περίπτωση δε ίσης διάρκειας αυτών λαμβάνεται υπόψη η νεότερη απόφαση. Αν μεταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική ποινή, αν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις. Στην περίπτωση αυτή για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παρ. αρμοδιότητας λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει την συνολική ποινή.

4. Η αίτηση για καθορισμό συνολικής ποινής υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική εντολή γι' αυτό. Εκείνος που καταδικάστηκε κλητεύεται και αν κρατείται, δεν προσάγεται στο δικαστήριο, μπορεί, όμως, να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο διοριζόμενο κατά τους όρους του άρθρου 42 παρ. 2.

5. Το δικαστήριο αποφαίνεται αφού ακούσει τον καταδικασμένο ή τον συνήγορο του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα. Κατά της απόφασης επιτρέπεται αναίρεση στον καταδικασμένο και τον εισαγγελέα.»

Άρθρο 162
Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής επί περισσότερων καταδικαστικών αποφάσεων κατά του ιδίου προσώπου - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 552 ΚΠΔ

Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 552ΚΠΔ προστίθεται νέο εδάφιο και το άρθρο 552 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 552
Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής και της δήμευσης

1. Η έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε με την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών νόμων για την εκτέλεση των ποινών. Για την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, προκειμένου να εκτίσει την στερητική της ελευθερίας ποινή, συντάσσεται έκθεση, υπογραφόμενη από το όργανο της δημόσιας δύναμης που τον παραδίδει και από τον διευθυντή της φυλακής που τον παραλαμβάνει. Η έκθεση επισυνάπτεται στη δικογραφία. Όταν εκτελούνται κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις, μέχρις ότου καθοριστεί συνολική ποινή θεωρείται ότι εκτίεται η βαρύτερη ποινή.

2. Αν ο καταδικασμένος σε ποινή στερητική της ελευθερίας δεν κρατείται προσωρινά, είναι όμως παρών στην απαγγελία της απόφασης, εκείνος που φροντίζει για την εκτέλεση της απόφασης (άρθρο 549) διατάσσει και προφορικά ακόμη την εκτέλεσή της, όταν αυτή μπορεί να εκτελεστεί αμέσως. Διαφορετικά, μόλις η απόφαση γίνει αμετάκλητη διαβιβάζει στην αρμόδια αστυνομική αρχή έγγραφη εντολή για εκτέλεση, που περιέχει το ονοματεπώνυμο και κάθε άλλο στοιχείο ταυτότητας του καταδικασμένου, τον αριθμό, τη χρονολογία της απόφασης και την ποινή που επιβλήθηκε.

3. Αν η δήμευση αφορά απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου ταμείου, κατ' εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά.

4. Αν η δήμευση αφορά ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, κοινοποιεί αντίγραφό τους στον αρμόδιο φύλακα

μεταγραφών ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.»

Άρθρο 163
Βεβαίωση χρηματικών ποινών - Τροποποίηση του άρθρου 553 ΚΠΔ

Στο άρθρο 553 ΚΠΔ: α) στην παρ. 1 μετά τις λέξεις «οφείλουν να βεβαιώσουν» προστίθενται οι λέξεις «, μετά από παραγγελία του εισαγγελέα», β) στην παρ. 2 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, γ) η παρ. 3 καταργείται και το άρθρο 553 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 553
Βεβαίωση χρηματικών ποινών

1. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν να βεβαιώσουν, μετά από παραγγελία του εισαγγελέα, στην αρμόδια ΔΟΥ τα χρηματικά ποσά των χρηματικών ποινών, μαζί με τις υπόλοιπες προσαυξήσεις, μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που έγιναν αμετάκλητες οι αποφάσεις που τις επέβαλαν.
2. Οι σχετικές με την είσπραξη δημοσίων εσόδων διατάξεις εφαρμόζονται και στην προκειμένη περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται προσωπική κράτηση.
3. Καταργείται.»

Άρθρο 164
Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης - Τροποποίηση του άρθρου 556 ΚΠΔ

Στο άρθρο 556ΚΠΔ: α) στην παρ. 1: αα) στην περ. γ΄ διαγράφονται οι λέξεις «μόνο μία φορά», αβ) η περ. ε΄ καταργείται, αγ) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται, β) στην παρ. 2 μετά από τη λέξη «διατάσσει» προστίθεται η φράση «μέχρι την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή» και το άρθρο 556 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 556
Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης

1. Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής μπορεί να αναβληθεί: α) αν η γυναίκα που καταδικάστηκε έχει συμπληρώσει πάνω από τρεις μήνες εγκυμοσύνης ή γέννησε πρόσφατα, ωσότου περάσουν έξι το πολύ μήνες από τον τοκετό, β) στην περίπτωση του άρθρου 430 παρ. 2, γ) αν η υπό εκτέλεση στερητική της ελευθερίας ποινή δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, για αποδεδειγμένες οικογενειακές ή επαγγελματικές ανάγκες και έως έξι το πολύ μήνες, δ) αν εκείνος που καταδικάστηκε πάσχει από σοβαρή ασθένεια και η άμεση εκτέλεση της ποινής εμφανίζεται ως υπέρμετρα σκληρή μεταχείριση. Η αναβολή για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα διατάσσεται, έστω και προφορικά, από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου σύλληψης.
2. Την κατά την προηγούμενη παρ. αναβολή διατάσσει, μέχρι την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, με αιτιολογημένη διάταξή του ο εισαγγελέας που έχει την επιμέλεια εκτέλεσης της ποινής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε με αίτηση του καταδίκου.»

Άρθρο 165
Μη εξαίρεση από την ιδιάζουσα δωσιδικία δικηγόρων ή δικαστών για τα αδικήματα του α.ν. 86/1967 και του α.ν. 690/1945 - Τροποποίηση του άρθρου 586 ΚΠΔ

Στο άρθρο 586 προστίθεται νέα περ. θ΄, η υφιστάμενη περ. θ΄ αναριθμείται σε περ. ι΄ και το άρθρο 586 ΚΠΔ διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 586

Από την έναρξη ισχύος του παρόντος ΚΠΔ καταργούνται: α) ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 1493/17.8.1950, όπως μεταγλωττίστηκε με το π.δ. 258/1986 και συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με μεταγενέστερους νόμους, β) οι παρ. 1 έως και 8 του άρθρου 17Α του ν. 2523/1997, όπως ισχύουν, γ) το άρθρο 1, το άρθρο 2 παρ. 1, τα άρθρα 3, 4, 5 παρ. 2 και το άρθρο 7 του ν. 4022/2011, η παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4022/2011 καταργείται μόνο κατά το μέρος που αφορά στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, δ) κάθε άλλη διάταξη που υπάγει οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στην ιδιάζουσα δωσιδικία της παρ. 6 του άρθρου 111 του καταργούμενου κώδικα ποινικής δικονομίας, ε) το άρθρο μόνο της παρ. 3 του ν. 2243/1994, «, καθώς και το άρθρο 46 του ν. 5060/1931» στ) τα εδάφια β΄ και γ΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 111 του ν. 4055/2012 που αφορούν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών του Πειραιά για τα ποινικά αδικήματα ή εγκλήματα, που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές ή διαπράχθηκαν σε ελληνικά πλοία ή σε πλοία με ξένη σημαία στο εξωτερικό ή σε ανοικτή θάλασσα, ζ) τα άρθρα 1 έως 9 του ν. 4312/2014, η) το άρθρο 65 του ν. 4356/2015, θ) η παρ. 13 του άρθρου 5 του ν. 1738/1987 και ι) κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζει ο παρών Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.»

Άρθρο 166
Αναβολή εκτέλεσης επί ποινής που έχει μετατραπεί σε χρηματική - Προσθήκη άρθρου 593 στον ΚΠΔ

Μετά από το άρθρο 592 ΚΠΔ προστίθεται άρθρο 593 ως εξής:

«Άρθρο 593

Εάν η ποινή έχει μετατραπεί σε χρηματική και δεν καθίσταται δυνατή από τον συλληφθέντα η καταβολή του ποσού της μετατροπής της, λόγω μη λειτουργίας της αρμόδιας προς είσπραξη δημόσιας υπηρεσίας, ο εισαγγελέας πρωτοδικών του τόπου σύλληψης διατάσσει, έστω και προφορικά, την αναβολή εκτέλεσης για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα.»

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Άρθρο 167
Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων - Τροποποίηση των παρ. 7, 8 και 10 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018

Στο άρθρο 42 του ν. 4557/2018 (Α΄ 139) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στην παρ. 7, αα) απαλείφεται το δεύτερο εδάφιο, αβ) στο τρίτο εδάφιο αποσαφηνίζονται τα έγγραφα που υποβάλλονται στην κατά περίπτωση αρμόδια δικαστική αρχή, β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 8, βα) τροποποιείται η αρμόδια αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση, ββ) η παραπομπή της παρ. 7 αντικαθίσταται από εκείνη της παρ. 6, γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10, γα) καταργείται η εναλλακτική δυνατότητα γνωστοποίησης των διατάξεων, βουλευμάτων ή δικαστικών αποφάσεων, γβ) τροποποιείται η αναφορά σε αρμόδιες εισαγγελικές αρχές που μεριμνούν για τις σχετικές επιδόσεις, γγ) απαλείφεται η δυνατότητα μεταβολής του βουλεύματος με διάταξη του Προέδρου της Αρχής και οι παρ. 7, 8 και 10 διαμορφώνονται ως εξής:

«7. Όταν διεξάγεται έρευνα από την Αρχή, η δέσμευση των λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων και του περιεχομένου των θυρίδων, καθώς και η απαγόρευση της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου μπορεί να διαταχθούν σε επείγουσες περιπτώσεις από τον Πρόεδρο της Αρχής, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3, εφόσον συντρέχουν βάσιμες υπόνοιες κατά την περ. δ΄ της παρ. 2 του άρθρου 48. Το αντίγραφο της διάταξης του Προέδρου της Αρχής διαβιβάζεται αμελλητί στον αρμόδιο εισαγγελέα, χωρίς αυτό να παρακωλύει την συνέχιση της έρευνας από την Αρχή. Τα πρόσωπα που βλάπτονται από την παραπάνω δέσμευση έχουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στις παρ. 4, 5 και 6. Τα χρονικά όρια διάρκειας των μέτρων δέσμευσης που περιγράφονται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ ισχύουν και για τη δέσμευση ή απαγόρευση μεταβίβασης ή εκποίησης, η οποία διατάσσεται από τον Πρόεδρο της Αρχής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας. Για την εξακολούθηση της ισχύος της διάταξης του Προέδρου της Αρχής πέραν των χρονικών ορίων του προηγούμενου εδαφίου αποφαίνεται, πριν από την παρέλευση αυτών, ο ανακριτής με διάταξή του, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή το δικαστικό συμβούλιο σε κάθε άλλη περίπτωση, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις των παρ. 1 έως 3.»

«8. Κατά την έκδοση της διάταξης ή του βουλεύματος των παρ. 1, 3 και 7 εξαιρούνται τα ποσά που είναι αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας των ενδιαφερόμενων προσώπων ή των οικογενειών τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, με αίτησή τους που απευθύνεται στην αρμόδια δικαστική αρχή ενώπιον της οποία εκκρεμεί η υπόθεση ή με την προσφυγή ή την αίτηση που προβλέπεται στις παρ. 4, 5 και 6, μπορούν να ζητούν την αποδέσμευση συγκεκριμένων ποσών για τους παραπάνω λόγους. Είναι δυνατόν, επίσης, να εξαιρεθούν από τη δέσμευση, ολικά ή μερικά, τραπεζικοί λογαριασμοί στους οποίους κατατίθενται μισθοί, συντάξεις ή ανάλογες πρόσοδοι εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση.»

«10. Κάθε διάταξη, βούλευμα ή δικαστική απόφαση με τα οποία τροποποιείται ή αίρεται επιβληθείσα δέσμευση ή εξακολουθεί η ισχύς της κατά την παρ. 7, καθώς και κάθε παραπεμπτικό βούλευμα με το οποίο διατηρείται η δέσμευση, επιδίδεται εντός είκοσι (20) ημερών από την έκδοσή του, με μέριμνα των κατά περίπτωση αρμοδίων εισαγγελικών αρχών, στους αποδέκτες στους οποίους γνωστοποιείται ή επιδίδεται και η αντίστοιχη διάταξη ή το βούλευμα με τα οποία επιβάλλεται το μέτρο αυτό. Οι υπηρεσίες της παρ. 3 οφείλουν, στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, να προβούν σε σχετική σημείωση στα βιβλία τα οποία τηρούν. Οι τρίτοι συγκύριοι του περιουσιακού στοιχείου ή δικαιούχοι δικαιώματος επ' αυτού, καθώς και οι παραπάνω αποδέκτες έχουν δικαίωμα να πληροφορούνται τις παραπάνω μεταβολές από τα στοιχεία της οικείας δικογραφίας και να λαμβάνουν αντίγραφα από τα σχετικά έγγραφα, κατόπιν εγκρίσεως του ανακριτή, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή του εισαγγελέα σε κάθε άλλη περίπτωση. Για κάθε αμφιβολία, ως προς την ισχύ, τη χρονική διάρκεια, την έκταση ή την άρση της δέσμευσης αποφαίνεται το αρμόδιο κατά τις περ. α΄ και β΄ του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 292 ΚΠΔ δικαστικό συμβούλιο, ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της εκδίκασης κατ' άρθρο 373 ΚΠΔ, κατόπιν αιτήσεως εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση, του τρίτου συγκύριου ή δικαιούχου επί του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου, καθώς και των παραπάνω αποδεκτών. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης άρσης της ισχύος της διάταξης, διαπιστώνεται η παρέλευση των χρονικών ορίων με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση και το αποτέλεσμά της γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο.»

Άρθρο 168

Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST - Τροποποίηση του άρθρου 2 του ν. 3663/2008

Στο άρθρο 2 του ν. 3663/2008 (Α΄ 99): α) τροποποιείται η περ. β΄ της παρ. 1 ως προς τον Εθνικό Ανταποκριτή αρμόδιο για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των Κοινών Ομάδων Έρευνας, β) στην παρ. 2 διαγράφονται οι λέξεις «των περιφερειών της αρμοδιότητάς

τους», γ) τροποποιείται η παρ. 3 σύμφωνα με την περ. β΄ της παρ. 1, δ) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και το άρθρο 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 2
Εθνικός Ανταποκριτής

1. Εθνικοί ανταποκριτές ορίζονται:
α. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα τρομοκρατίας, ο Εισαγγελέας ο οποίος έχει ορισθεί Πρόεδρος του Συμβουλίου Συντονισμού Ανάλυσης και Ερευνών, ειδικά για τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187Α ΠΚ), που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2265/1994 (Α 209), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2622/1998 (Α΄ 138) και με το άρθρο 12 του ν. 3424/2005 (Α 305).
β. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Έρευνας, ορίζεται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και ετήσια, ανανεώσιμη έως δύο (2) φορές, θητεία, ένας Αντεισαγγελέας Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, με αρμοδιότητα στο σύνολο των εφετειακών περιφερειών της χώρας.
2. Οι Εθνικοί Ανταποκριτές συνεπικουρούν το Εθνικό Μέλος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και συνεργάζονται με τους Εισαγγελείς Εφετών για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Έρευνας και για θέματα τρομοκρατίας.
3. Θεσπίζεται Εθνικό Σύστημα Συντονισμού της EUROJUST, βάσει του άρθρου 20 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727, για τη λειτουργία του οποίου αρμόδιος είναι ο Εθνικός Ανταποκριτής της περ. β΄ της παρ. 1.
4. Ο Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST που αναφέρεται στην περ. β΄ της παρ. 1, πρέπει να διαθέτει την ανάλογη εμπειρία για την εκτέλεση των καθηκόντων του και ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.»

Άρθρο 169
Αρμόδια Αρχή για κοινή ομάδα έρευνας - Τροποποίηση του άρθρου 15 του ν. 3663/2008

Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3663/2008 (Α΄ 99) τροποποιείται προκειμένου να εναρμονισθεί με το άρθρο 169 του παρόντος και το άρθρο 15 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 15
Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας

1. Ύστερα από αίτηση της αρμόδιας Αρχής της Ελλάδας, όπως αυτή ορίζεται στην παρ. 2 του παρόντος, ή άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτρέπεται να καταρτιστεί έγγραφη συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και άλλου ή άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας. Η ομάδα αυτή διενεργεί έρευνα για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 13 του παρόντος νόμου σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη μέλη, τα οποία τη συνιστούν.
2. Αρμόδια ελληνική Αρχή για την υποβολή ή την παραλαβή της ανωτέρω αίτησης και τη σύναψη της έγγραφης συμφωνίας είναι ο Εθνικός Ανταποκριτής που αναφέρεται στην περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 2
3. Η αίτηση για Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας πρέπει να περιλαμβάνει: α) την αρχή από την οποία προέρχεται, β) το αντικείμενο και το λόγο για τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση, καθώς και τη φύση των προς έρευνα θεμάτων, γ) την ταυτότητα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται και δ) πρόταση για τα πρόσωπα, τα οποία θα συγκροτήσουν την ομάδα.»

Άρθρο 170
Δυνατότητα άρσης του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουργημάτων της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης και του εμπρησμού σε δάση - Τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994

Στην περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 (Α΄ 121) προστίθεται η αναφορά στο άρθρο 265 και στο άρθρο 310 παρ. 2 εδ. β΄, και το άρθρο 4 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 4
Άρση του απορρήτου για διακρίβωση εγκλημάτων

1. Η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από:
α) τα άρθρα 134, 135 παρ. 1, 2, 135Α, 137Α, 137Β, 138, 139, 140, 143, 144, 146, 148 παρ. 2, 150, 151, 157 παρ. 1, 159, 159Α, 168 παρ. 1, 187 παρ. 1, 2, 187Α παρ. 1 και 4, 207, 208 παρ. 1, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παρ. 2 και 3β΄, 264 περ. β΄ και γ΄, 265, 270, 272, 275 περ.β΄, 291 παρ. 1 περ. β΄ και γ΄, 292Α παρ. 4 εδάφιο β΄ και παρ. 5, 299, 310 παρ. 2 εδ. β’, 322, 323Α παρ. 1, 2, 4, 5 και 6, 324 παρ. 2 και 3, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 παρ. 1 σε βάρος ανηλίκου, 339 παρ. 1 περ. α΄ και β΄, 342 παρ. 1 και 2, 348Α παρ. 4, 348Γ παρ. 1 περ. α΄ και β΄, 349 παρ. 1 και 2, 351 παρ.1, 2, 4 και 5, 351Α παρ. 1 περ. α΄ και β΄ και 3, 370Α, 370Δ, 374, 380, 385 παρ. 1 περ. α΄ και β΄ του Ποινικού Κώδικα,
β) τα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 46, 47, 59, 140 και 144 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα,
γ) το άρθρο 15 παρ. 1 του ν. 2168/1993,
δ) τα άρθρα 20, 22 και 23 του ν. 4139/2013,
ε) το άρθρο 157 παρ. 1γ του ν. 2960/2001,
στ) το άρθρο 3 περ. ιε΄ του ν. 3691/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο δεύτερο του ν. 2656/1998,
ζ) το άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 2803/2000,
η) το άρθρο 45 παρ. 1 περ. α΄, β΄ και γ΄ του ν. 3691/2008,
θ) το άρθρο 28 του ν. 1650/1986.
Επίσης, επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των προπαρασκευαστικών πράξεων για το έγκλημα της παραχάραξης νομίσματος κατά το άρθρο 211 του Ποινικού Κώδικα, καθώς επίσης και για τα εγκλήματα των παρ. 1, 2, 3, 4 εδ. α΄ και 6 του άρθρου 292Α, του άρθρου 292Β, του άρθρου 292Γ, των παρ. 1 περ. γ΄ και 4 του άρθρου 339, της παρ. 3 του άρθρου 342, του άρθρου 348, των παρ. 1, 2 και 5 του άρθρου 348Α, του άρθρου 348Β, της παρ. 1 περ. γ΄ και δ΄ του άρθρου 348Γ και της παρ. 1 περ. γ΄ του άρθρου 351Α, των άρθρων 370Γ και 370Ε, του άρθρου 381Α, του άρθρου 381Β και του άρθρου 386Α του Ποινικού Κώδικα.
Επιπλέον, η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των εγκλημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 11 του ν. 3917/2011, το άρθρο 15 του ν. 3471/2006 και το άρθρο 10 του ν. 3115/2003.
1α. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α΄ 112).
1β. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από το ν. 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (Α΄ 153), όπως ο νόμος αυτός εκάστοτε ισχύει.
1γ. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α΄ 250).
1δ. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που τελείται στο διαδίκτυο σε βαθμό κακουργήματος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στο ν. 2121/1993 (Α΄ 25).

2. Η άρση στις περιπτώσεις αυτές είναι επιτρεπτή μόνο αν αιτιολογημένα το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο διαπιστώσει ότι η διερεύνηση της υπόθεσης ή η εξακρίβωση του τόπου διαμονής του κατηγορουμένου είναι αδύνατη ή ουσιωδώς δυσχερής χωρίς αυτήν.

3. Η άρση στρέφεται μόνο κατά συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων που έχουν σχέση με την υπόθεση που ερευνάται ή για τα οποία, βάσει συγκεκριμένων περιστατικών, προκύπτει ότι λαμβάνουν ή μεταφέρουν συγκεκριμένα μηνύματα που αφορούν ή προέρχονται από τον κατηγορούμενο ή χρησιμοποιούνται ως σύνδεσμοί του.

4. Η άρση του απορρήτου στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου επιβάλλεται με διάταξη του Συμβουλίου Εφετών ή Πλημμελειοδικών στην καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η διακρίβωση του συγκεκριμένου εγκλήματος με το οποίο σχετίζεται η άρση.

5. Την αίτηση για την άρση υποβάλλει στο Συμβούλιο ο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιος εισαγγελέας, ο οποίος εποπτεύει ή ενεργεί προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής, ο οποίος ενεργεί τακτική ανάκριση για τα πιο πάνω εγκλήματα. Το Συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου, με διάταξή του, στην οποία περιέχονται τα κατά την παρ. 2 του άρθρου 5 στοιχεία.

Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1α και 1γ την άρση μπορεί να ζητήσει και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, με απόφαση της Εκτελεστικής της Επιτροπής, η οποία υποβάλλεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών ή τον ανακριτή, οι οποίοι την υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εφετών.

6. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις την άρση μπορεί να διατάξει ο εισαγγελέας που ενεργεί την προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής που ενεργεί την τακτική ανάκριση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής υποχρεούνται να εισαγάγουν το ζήτημα με σχετική αίτηση τους στο Συμβούλιο μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών. Η ισχύς της διάταξης του Εισαγγελέα ή του ανακριτή για την άρση παύει αυτοδικαίως με τη λήξη της τριήμερης αυτής προθεσμίας ή, αν το ζήτημα εισαχθεί εμπροθέσμως, από την έκδοση της σχετικής διάταξης του Συμβουλίου.

7. Στις περιπτώσεις εγκλημάτων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των στρατιωτικών δικαστηρίων την άρση του απορρήτου επιβάλλει, με απόφασή του, το δικαστικό συμβούλιο του καθ` ύλην και κατά τόπο αρμόδιου στρατιωτικού δικαστηρίου μετά από αίτηση του ασκούντος την ποινική δίωξη ή του ανακριτή που ενεργεί τακτική ανάκριση.»

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 171
Μεταβατικές διατάξεις - Τροποποίηση της παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2, 3 και 4 στο άρθρο 465 ΠΚ

Στο άρθρο 465 ΠΚ: α) η ισχύουσα διάταξη τίθεται ως παρ. 1 και το δεύτερο εδάφιο αυτής τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, β) προστίθενται παρ. 2, 3 και 4 και το άρθρο 465 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 465

1. Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του προϊσχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν σχηματίζεται συνολική ποινή κατά το άρθρο 96 ΠΚ.
2. Για τους μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα [ν. 4619/2019 (Α΄ 95)] καταδικασθέντες αμετακλήτως σε πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, για τις οποίες καθορίστηκε, σύμφωνα με της παρ. 1 και 2 του άρθρου 94 ΠΚ, συνολική ποινή υπερβαίνουσα τα είκοσι (20) ή δεκαπέντε (15) έτη πρόσκαιρης κάθειρξης, καθώς και τα οχτώ (8) ή πέντε (5) έτη φυλάκισης αντίστοιχα, ως εκτιτέα ποινή για την απόλυση υπό όρο αυτών λογίζονται τα είκοσι (20), δεκαπέντε (15), οχτώ (8) και πέντε (5) έτη, αντίστοιχα.
3. Τυχόν επιβληθείς μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος ποινικός σωφρονισμός σε νεαρούς ενήλικες πουδεν είχαν συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους μετατρέπεται με απόφαση του δικαστηρίουσε μειωμένη ποινή κατά το άρθρο 133.
4. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί.»

Άρθρο 172
Μεταβατική διάταξη για την αποδέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων που δεσμεύθηκαν από την Αρχή καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες

Εκκρεμείς αιτήσεις αποδέσμευσης περιουσιακών στοιχείων ενώπιον της Αρχής καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες του άρθρου 47 του ν. 4557/2018 (Α΄ 139) διαβιβάζονται στην αρμόδια δικαστική Αρχή.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ
ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 173
Καταργούμενες διατάξεις

Το άρθρο 10 του ν. 2447/1996 (Α΄ 278) περί αξιόποινων πράξεων επί υιοθεσίας καταργείται.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟ
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 174
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2021

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Χρ. Σταϊκούρας	Σπ. - Άδ. Γεωργιάδης	Ν. - Γ. Δένδιας
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ	ΥΓΕΙΑΣ
Ν. Παναγιωτόπουλος	Κων. Χατζηδάκης	Αθ. Πλεύρης
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Κων. Σκρέκας	Π. Θεοδωρικάκος	Κων. Τσιάρας
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μ. Βορίδης

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

Κων. Καραμανλής

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Ι. Πλακιωτάκης

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Σπ. - Π. Λιβανός

Χρ. Στυλιανίδης

Γ. Γεραπετρίτης

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Κ. Πιερρακάκης

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θ. Σκυλακάκης

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Μ. Βαρβιτσιώτης

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Στ. Πέτσας

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης»

Επισπεύδον Υπουργείο: Υπουργείο Δικαιοσύνης

Στοιχεία επικοινωνίας: Φώτιος Στεφανής, Λεωφ. Μεσογείων 96, Τ.Κ 11527, Αθήνα, Τηλ. 210 7709 660 , email: fstefanis@justice.gr

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ

	(Χ)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ[1]	
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ[2]	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ[3]	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ[4]	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ[5]	**Χ**
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ[6]	

[1] Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

[2] Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

[3] Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

[4] Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

[5] Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

[6] Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

Α. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση;
	Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου τροποποιούνται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με γνώμονα το πόρισμα που υποβλήθηκε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης από τη Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που συστήθηκε τον Μάρτιο του 2020 για την παρακολούθηση της εφαρμογής του νέου Ποινικού Κώδικα και του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μετά την έναρξη ισχύος τους την 1η.7.2019. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τροποποιήσεις, βελτιώσεις, εξορθολογισμό των προβλεπόμενων ποινών, επαναφορά σημαντικών διατάξεων, οι οποίες είτε είχαν καταργηθεί, είτε είχαν υποβαθμιστεί σε πλημμελήματα, επισύροντας χαμηλότερες ποινές και προκαλώντας το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Επιπλέον, εισάγει διατάξεις με στόχο να αντιμετωπισθούν οι δυσλειτουργίες που παρατηρήθηκαν κατά την προηγούμενη διετία εφαρμογής των νέων κωδίκων και να αποκαταστήσουν την ασφάλεια δικαίου.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	Το νομοθετικό κενό που δημιούργησε η κατάργηση ή η υποβάθμιση μείζονος ποινικής απαξίας αδικημάτων, μετά την ισχύ των νέων κωδίκων, που αποτελούν εγγύηση για το κράτος δικαίου, αλλά και η αυξανόμενη εγκληματικότητα απαιτούν τη διαρκή επανεξέταση και προσαρμογή των υφιστάμενων προβλέψεων τόσο στον Ποινικό Κώδικα όσο και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας όπου συμπληρώθηκαν νομοθετικές παραλείψεις ή αστοχίες που η δικαστηριακή πρακτική έχει αναδείξει, με γνώμονα την προάσπιση των δικονομικών δικαιωμάτων των διαδίκων, την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;
	Οι ρυθμίσεις του πρώτου Μέρους του προτεινόμενου σχεδίου νόμου αφορούν σε οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο (Έλληνα ή αλλοδαπό) τελεί στην Ελλάδα οποιαδήποτε πράξη που περιγράφεται στην αξιολογούμενη ρύθμιση. Οι ρυθμίσεις του δεύτερου Μέρους αφορούν στους διαδίκους, δικηγόρους, δικαστικούς λειτουργούς, δικαστικούς επιμελητές και στα άτομα που εμπλέκονται στην απονομή της δικαιοσύνης.

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης	
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;

	α) Ο ν. 4619/2019 (Α' 95) που κατήργησε τον Ποινικό Κώδικα που ίσχυε από την 1η.1.1951. β) Ο ν. 4637/2019 (Α' 180) που τροποποίησε τον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. γ) Ο ν. 4620/2019 (Α' 96) που κατήργησε τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με τον ν. 1493/1950. δ) Οι ν. 4640/2019 (Α' 190), 4745/2020 (Α' 214), 4689/2020 (Α' 103), 4800/2021 (Α' 81) που τροποποίησαν σταδιακά τα άρθρα 34-36 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας	
	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αφορούν σε τροποποίηση τυπικού νόμου, οπότε η ρύθμισή τους με τυπικό νόμο θεωρείται επιβεβλημένη.
	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Τα ρυθμιζόμενα θέματα δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής και δεν επιδέχονται νέας ερμηνευτικής προσέγγισης.
	iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων.

	Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:	
	i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	Άρθρο 2: Όσον αφορά στην επαναφορά της απρόσφορης απόπειρας ελήφθησαν υπόψη οι πρακτικές που ακολουθούν οι έννομες τάξεις της Γερμανίας, Γαλλίας, Ελβετίας καθώς επίσης και του Ηνωμένου Βασιλείου.

ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
	 ☒ **Στόχος 16: Ειρήνη, Δικαιοσύνη και Ισχυροί Θεσμοί.**

8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;	
	i) βραχυπρόθεσμοι:	Κύριο στόχο της παρούσας νομοθετικής παρέμβασης αποτελεί η απόλυτη και αποτελεσματική προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως για παράδειγμα των ανηλίκων, των πολιτών τρίτων χωρών, των θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης που, λόγω της θέσης τους και της κακοποίησης που έχουν υποστεί, χρειάζονται αυξημένες νομοθετικές δικλείδες, ώστε να νιώσουν ασφάλεια και να καταγγείλουν έγκαιρα τα σε βάρος τους εγκλήματα. Επιπλέον, η αλλαγή στον τρόπο εξέτασης των θυμάτων, προκειμένου να αποφεύγεται η δευτερογενής θυματοποίησή τους, η κατ' απόλυτη προτεραιότητα εκδίκαση των υποθέσεων που αφορούν σε εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της

	γενετήσιας ζωής, η αυστηροποίηση των διατάξεων που προσβάλλουν τη γενετήσια αξιοπρέπεια και ελευθερία, όταν τελούνται στον χώρο εργασίας ή στο πλαίσιο αναζήτησης θέσης εργασίας, η έναρξη της παραγραφής εγκλημάτων που στρέφονται σε βάρος ανηλίκων μετά την ενηλικίωσή τους, η αυστηροποίηση των ποινών σε σοβαρά εγκλήματα κακουργηματικής φύσεως, όπως η ανθρωποκτονία, ο βιασμός, η θανατηφόρα ληστεία, αλλά και η αυστηροποίηση της απόλυσης των καταδίκων υπό όρο, στοχεύουν στη δημιουργία κλίματος ασφάλειας για τους πολίτες, αλλά και στην αποκατάσταση της πεποίθησης, ότι κανένα έγκλημα δεν μένει ατιμώρητο.
ii) μακροπρόθεσμοι:	Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιδιώκεται η αναθεώρηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας με σκοπό να ενισχυθούν η ασφάλεια και η προστασία του κοινωνικού συνόλου από την ολοένα αυξανόμενη εγκληματικότητα αλλά και από το νομοθετικό κενό που προκάλεσε η κατάργηση ή η υποβάθμιση μείζονος ποινικής απαξίας παραδοσιακών αδικημάτων μετά την ισχύ των νέων κωδίκων, που αποτελούν τον βασικό άξονα του ποινικού μας πολιτισμού. Επιπλέον, το νομικό μας οπλοστάσιο θωρακίζεται ακόμα περισσότερο απέναντι στις εγκληματικές συμπεριφορές και εναρμονίζεται με ευρωπαϊκές συμβάσεις που ρυθμίζουν τα δικαιώματα προστασίας και αξιολόγησης των ανηλίκων και ενηλίκων θυμάτων.

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης[7]

➢ *Δημόσια Διοίκηση – Δημόσια τάξη – Δικαιοσύνη:*

Δεν περιλαμβάνεται σε κανέναν από τους κατωτέρω στόχους νομοθέτησης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία
Αριθμός εισερχόμενων αστικών, εργατικών και εμπορικών διαφορών						
Αριθμός εισερχόμενων διοικητικών περιπτώσεων						
Συνολικός χρόνος που απαιτείται για την επίλυση αστικών, εμπορικών, εργατικών, διοικητικών και άλλων υποθέσεων						
Μέσος χρόνος έκδοσης δικαστικών αποφάσεων (Ειρηνοδικεία, Πρωτοδικεία,						

[7] Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (https://data.oecd.org/Greece.htm) και της ΕΛΣΤΑΤ (http://www.statistics.gr/).

Εφετεία, Άρειος Πάγος/Συμβούλιο Επικρατείας)						
Μέσος όρος των υποθέσεων ανά δικαστή (ποινικά, πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια)						
Ποσοστό δικαστικών αποφάσεων που ακυρώνονται μετά από έφεση ή αναίρεση						
Αριθμός υποθέσεων που επιλύονται με το σύστημα του εξωδικαστικού συμβιβασμού						
Αξιοποίηση εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών, πχ. διαμεσολάβηση						
Στήριξη των ατόμων που χρήζουν προστασίας αλλά δεν διαθέτουν πόρους (νομική προστασία)						
Κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη						
Ποσοστό ηλεκτρονικής υποβολής δικογράφων						
Ποσοστό διεκπεραιουμένων κατ' έτος υποθέσεων έναντι εκκρεμών (σε ετήσια και συνολική βάση εκκρεμοτήτων)						
Ποσοστό ποινικών υποθέσεων, σε ετήσια βάση, για τις οποίες επιβλήθηκαν ποινές μετατρέψιμες σε χρήμα						
Μέσο κόστος σωφρονιστικού συστήματος ανά κρατούμενο						
Αναλογία προσωπικού φύλαξης (φυλάκων) ανά κρατούμενο						

	Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης	
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	Άρθρο	*Στόχος*
	1	Με την τροποποίηση της περ. ε' του άρθρου 8 ΠΚ διορθώνεται η παραδρομή ως προς το αναφερόμενο στη συγκεκριμένη διάταξη έγκλημα της ψευδορκίας, το οποίο από την εισαγωγή του νέου Ποινικού Κώδικα έχει τροποποιηθεί σε ψευδή κατάθεση (άρθρο 224).
	2	Η κατάργηση του αξιόποινου της απρόσφορης απόπειρας προκάλεσε σοβαρό κενό τιμώρησης, που επισημάνθηκε στη θεωρία. Η ισχύουσα ρύθμιση θεωρεί ότι όλες οι περιπτώσεις απρόσφορης απόπειρας συνιστούν απλώς φρονηματικό άδικο ενώ υπάρχουν πολλές που διαταράσσουν σοβαρά την έννομη τάξη, όπως ο κυνηγός που αποπειράται να φονεύσει συγχωριανό του αλλά λησμονεί να βάλει φυσίγγια στο όπλο του, υπό την ισχύουσα ρύθμιση δεν μπορεί όμως να τιμωρηθεί για απρόσφορη απόπειρα ανθρωποκτονίας με πρόθεση. Ομοίως, ο ληστής, που με την απειλή σωματικής βίας σε βάρος ηλικιωμένης κυρίας ερευνά το πορτοφόλι της και

	διαπιστώνοντας ότι είναι άδειο την εγκαταλείπει, σήμερα δεν μπορεί να τιμωρηθεί για απρόσφορη απόπειρα ληστείας, παρά μόνο για το ασήμαντο πλημμέλημα της απειλής (φυλάκιση από δέκα μέρες έως ένα έτος). Οι ανωτέρω πράξεις υπό την ισχύουσα ρύθμιση θα ήταν απλά πλημμελήματα (όπως διατάραξη οικιακής ειρήνης, απειλή).
3	Η τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 79 ΠΚ με την αναφορά στην «πράξη» επιβάλλεται από λόγους συστηματικής συνέπειας προς την παρ. 1 του άρθρου.
4	Η νέα πρόβλεψη της παρ. 4 άρθρου 80 ΠΚ καθιστά σαφές ότι το δικαστήριο μπορεί να κρίνει και αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτημα την πραγματική αδυναμία καταβολής της χρηματικής ποινής για τον καταδικασθέντα και την προσαρμογή της προθεσμίας σε αυτήν, ενώ η χορήγηση προθεσμίας για την καταβολή μπορεί να αφορά σε δόσεις ή εφάπαξ καταβολή. Εξάλλου, η τροποποίηση της παρ. 5 του ίδιου άρθρου ρυθμίζει το θέμα της αλλαγής των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του καταδικασθέντος σε χρηματική ποινή, η οποία επέρχεται το πρώτον μετά την επιβολή της ποινής, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η καταβολή της. Με τη νέα ρύθμιση ο καταδικασθείς μπορεί να αιτηθεί παράταση, μείωση ή αντικατάστασή της από το δικαστήριο που τον καταδίκασε. Τέλος, η ρύθμιση με την οποία επιτρέπεται η υποκατάσταση της χρηματικής ποινής από στέρηση της ελευθερίας με αριθμό ημερών που δεν υπερβαίνει τις ορισθείσες από το δικαστήριο ημερήσιες μονάδες, αντικαθίσταται. Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 6 η εκτέλεση και έκτιση των χρηματικών ποινών επανέρχεται στο καθεστώς της βεβαίωσής τους στο δημόσιο ταμείο. Η υποκατάσταση της χρηματικής ποινής με ποινή βαρύτερη κατ' είδος (στέρηση της ελευθερίας) κρίθηκε ότι θέτει ζητήματα συμβατότητας με την αρχή της αναλογικότητας.
5	Η τροποποίηση των παρ. 4 και 5 του άρθρου 81 ΠΚ κρίνεται αναγκαία ενόψει του ότι η υποκατάσταση της παροχής κοινωφελούς εργασίας με στερητική της ελευθερίας ποινή δεν είναι απαραιτήτως συμβατή με την αρχή της αναλογικότητας, παρά το μέτρο αντιστοίχισης που ορίζει ο νομοθέτης. Και τούτο, γιατί η στερητική της ελευθερίας ποινή είναι a priori και σε γενικό επίπεδο πολύ βαρύτερη από την παροχή κοινωφελούς εργασίας. Τούτο καθίσταται σαφές και από το γεγονός ότι στον Ποινικό Κώδικα απειλείται διαζευκτικά παροχή κοινωφελούς εργασίας με φυλάκιση έως δύο έτη μόνο στην περίπτωση του εγκλήματος της από αμέλεια πρόκλησης σωματικής βλάβης (άρθρο 314), όπου η διάταξη καλύπτει όλες τις μορφές σωματικών βλαβών, άρα και τη βαριά αμέλεια, στοιχείο που εξηγεί και τη διάζευξη της ποινής παροχής κοινωφελούς εργασίας με την ποινή της φυλάκισης. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις η παροχή κοινωφελούς εργασίας, όταν απειλείται διαζευκτικά με άλλη ποινή, εναλλάσσεται αποκλειστικά με τη χρηματική ποινή. Τούτη η βασική επιλογή του νομοθέτη πρέπει να ακολουθείται και στην υποκατάστασή της, όταν η τελευταία καθίσταται αναγκαία λόγω ελλι-

	πούς ή πλημμελούς παροχής της κοινωφελούς εργασίας από τον καταδικασθέντα. Επίσης, λόγω της σπουδαιότητας της σχετικής απόφασης για αντικατάσταση το όργανο που κρίνει πρέπει να είναι το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής και όχι ο Εισαγγελέας.
6	Η συμπλήρωση της παρ. 4 του άρθρου 82 ΠΚ υπήρξε αναγκαία για λόγους συστηματικής συνέπειας. Όπως σε περίπτωση επιβολής χρηματικής και μόνο ποινής, η οποία σηματοδοτεί την τέλεση ήπιας αξιόποινης πράξης, η μη αναγνώριση και προσμέτρηση του χρόνου κράτησης που μεσολάβησε μέχρι την επιβολή της, θα αποτελούσε προσβολή της αρχής της αναλογικότητας, το ίδιο ισχύει και για τις περιπτώσεις επιβολής αποκλειστικά κοινωφελούς εργασίας. Στο μέτρο μάλιστα που στη δικαστική απόφαση ορίζεται η χρηματική ποινή ως διαζευκτική της παροχής κοινωφελούς εργασίας, σε περίπτωση που ο καταδικασθείς δεν εκτελέσει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία, δεν θα ήταν ορθό να μην υπάρχει η ίδια πρόβλεψη για την αφαίρεση του χρόνου κράτησης και επί επιβολής ποινής παροχής κοινωφελούς εργασίας.
7	Στο άρθρο 83 ΠΚ προστίθεται περ. γ’, που αφορά στο πλαίσιο μείωσης της ποινής της κάθειρξης, για να επιλυθεί το ζήτημα που απασχόλησε τη νομολογία ως προς το ορθό μειωμένο πλαίσιο ποινής αυτής της περίπτωσης με τρόπο που να ανταποκρίνεται στην αρχή της αναλογικότητας.
8	Στο άρθρο 94 ΠΚ επαναφέρεται η ρύθμιση του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, η οποία αντιμετωπίζει περιπτώσεις αμελούς πρόκλησης μαζικών θανάτων, με αφορμή ιδίως κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα από αμέλεια, όπου η απαξία της μαζικής θανάτωσης ανθρώπων με τη σαφώς διαφορετική της ποιότητα δεν μπορεί να απαντηθεί ικανοποιητικά στο πλαίσιο του ανωτάτου ορίου της φυλάκισης. Έτσι, η διάταξη, πέρα από την αρχή της αναλογικότητας, ευθυγραμμίζεται και με την παρ. 2 του άρθρου 286 ΚΠΔ που έχει διατηρήσει την κατ’ εξαίρεση επιβολή προσωρινής κράτησης σε περιπτώσεις από αμέλεια ανθρωποκτονίας κατά συρροή.
9	Η παρ. 1 του άρθρου 99 ΠΚ τροποποιείται, λόγω του ότι ορισμένες καταδικαστικές ποινές, όπως της πρόσκαιρης ή ισόβιας κάθειρξης, δεν μπορούν να δικαιολογούν, ως κανόνα, τη χορήγηση της αναστολής εκτέλεσης της ποινής, όπως συμβαίνει με το ισχύον δίκαιο. Η μη χορήγηση της αναστολής οδηγεί πρώτα σε μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, εφόσον αυτή είναι εφικτή κατά το άρθρο 104Α ΠΚ. Εξάλλου, η αναστολή παραμένει εφικτή όταν τούτο δικαιολογείται για τη συγκεκριμένη περίπτωση, ακόμη και αν οι προηγούμενες καταδίκες φτάνουν συνολικά μέχρι και τα πέντε έτη φυλάκισης. Τέλος, η διάταξη τροποποιείται και ως προς τον χρόνο έναρξης της αναστολής, ώστε να μην παρατηρείται η αντίφαση να έχει παρέλθει ο χρόνος της δοκιμασίας πριν καν η απόφαση καταστεί εκτελεστή. Συνακόλουθα, η προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 4 αφενός είναι προσαρμοσμένη ειδικά στην αναστολή εκτέλεσης, και αφετέρου λόγω της σπουδαιότητας της απόφασης για τροποποίηση ή προσθήκη όρων, όπως και για έκτιση μέρους

	ή ολόκληρης της ποινής που ανεστάλη, ως κρίνον όργανο προβλέπεται το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής και όχι ο εισαγγελέας.
10	Η αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 100 ΠΚ είναι αναγκαία, ώστε να προκύπτουν από το γράμμα του νόμου: α) η επικουρικότητα της αναστολής εκτέλεσης μέρους της ποινής απέναντι στη μετατροπή της σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, β) ο αποκλεισμός της υπό όρο απόλυσης για το εκτιόμενο μέρος της ποινής και γ) η έναρξη του χρόνου δοκιμασίας. Εξάλλου, η αντικατάσταση της παρ. 2 καθιστά σαφές ότι η παραβίαση των όρων της αναστολής μπορεί να οδηγήσει σε έκτιση και του υπολοίπου της ποινής μετά από επιπρόσθετη μερική της έκτιση, η οποία πρέπει να αποφασιστεί από το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής.
11	Στο άρθρο 101 ΠΚ προστίθεται νέα παρ. 1, η οποία υπήρχε και στον προϊσχύσαντα Ποινικό Κώδικα, με την οποία ρυθμίζεται η περίπτωση ανάκλησης της αναστολής της ποινής σε περίπτωση που αποκαλυφθεί κατά τη διάρκεια της ότι ο καταδικασθείς είχε προηγουμένως καταδικασθεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή για κάποια από τις πράξεις του άρθρου 99 ΠΚ. Επιπλέον, η τροποποίηση της υφιστάμενης παρ. 1, που πλέον αναριθμείται σε παρ. 2, αφενός στοιχεί τη διάταξη προς το άρθρο 99, αφού καταδίκες για σοβαρά εγκλήματα δόλου μπορούν να οδηγήσουν και στη μη χορήγηση της αναστολής, και αφετέρου διαγράφει την αναφορά στο άρθρο 97 ΠΚ. Αν πρόκειται για αμετάκλητη καταδίκη σε συνολική ποινή, αυτή καλύπτεται από την αναφορά στην ποινή που επιβλήθηκε.
12	Η αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 102 ΠΚ αποσαφηνίζει αφενός ότι για να αρθεί η αναστολή πρέπει να έχει καταστεί αμετάκλητη η καταδίκη, και αφετέρου ότι η καταδίκη αυτή πρέπει να αφορά στερητική της ελευθερίας ποινή και όχι χρηματική ποινή ή καταδίκη σε παροχή κοινωφελούς εργασίας. Εξάλλου, η άρση της αναστολής δεν χρειάζεται να διαταχθεί από δικαστήριο, γιατί είναι δεδομένος ο βαθμός ωριμότητας της νέας αμετάκλητης καταδίκης.
13	Η τροποποίηση του άρθρου 103 ΠΚ επιβάλλεται από το γεγονός ότι δεν είναι δικαιολογημένο να εκτιμάται ελεύθερα μια καταδικαστική απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου μόνο για την άρση της αναστολής και όχι για την κατ' εξαίρεση μη χορήγησή της και την ανάκληση αυτής. Επί άρσης της αναστολής, όπου αυτή κατά το άρθρο 102 επέρχεται αυτοδίκαια, ορίζεται ως αρμόδιο το δικαστήριο που χορήγησε την αναστολή ενόψει της αλλοδαπής προέλευσης της απόφασης.
14	Η διαγραφή της αστικής αποζημίωσης και της χρηματικής ικανοποίησης από την παρ. 1 του άρθρου 104 ΠΚ είναι επιβεβλημένη για να στοιχηθεί η διάταξη με τα άρθρα 63 επ. ΚΠΔ, σύμφωνα με τα οποία οι δικαιούμενοι κατά τον ΑΚ σε αποζημίωση ή σε αποκατάσταση από το έγκλημα ή σε χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης έχουν δικαίωμα παράστασης μόνο προς υποστήριξη της κατηγορίας.

15	Από την παρ. 1 του άρθρου 104Α ΠΚ διαγράφεται η αναφορά στο άρθρο 100, γιατί η κρίση για το αναγκαίο έκτισης μέρους της ποινής και αναστολή του υπολοίπου δεν μπορεί να προηγείται της μετατροπής αυτής σε κοινωφελή εργασία, ενόψει των βλαβών που προκαλεί η έκτιση βραχυχρόνιων ποινών. Η λογική σειρά είναι: α) να προηγείται η κρίση για την αναστολή εκτέλεσης της ποινής (άρθρο 99 ΠΚ), β) αν η εκτέλεση της τελευταίας εμφανίζεται απόλυτα αναγκαία, να χορηγείται μετατροπή, εφόσον συμφωνεί ο καταδικασθείς (άρθρο 104Α ΠΚ) και γ) αν και η μετατροπή δεν εμφανίζεται αρκετή για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων εγκλημάτων, τότε μόνο να ελέγχει το δικαστήριο αν είναι αναγκαία η έκτιση μέρους μόνο της φυλάκισης και να αναστείλει το υπόλοιπο. Τη λογική αυτή διαδοχή υποδεικνύει και η αιτιολογική έκθεση του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα. Εξάλλου, η κρίση για μερική έκτιση της ποινής φυλάκισης δεν είναι λογικό να προηγείται, αφού για να χορηγήσει το δικαστήριο τη μετατροπή της ποινής σε κοινωφελή εργασία πρέπει να μην έχει καταλήξει στην κρίση ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Η παρ. 1 τροποποιείται, επίσης, ως προς την αντιστοίχιση της μιας ημέρας φυλάκισης με την παροχή κοινωφελούς εργασίας, η οποία ορίζεται στις δυο (2) ώρες ενόψει του ότι η παροχή κοινωφελούς εργασίας, για να υπηρετήσει τον ρόλο της, πρέπει να μπορεί να συνδυαστεί με τα οικογενειακά και επαγγελματικά καθήκοντα του καταδικασθέντος. Η τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 104Α ΠΚ επιβλήθηκε από την τροποποίηση του άρθρου 81 στο οποίο αυτή παρέπεμπε και την ανάγκη ειδικότερης πρόβλεψης για την περίπτωση ελλιπούς ή πλημμελούς παροχής της κοινωφελούς εργασίας.
16	Αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ για να καταστούν σαφή τα κριτήρια στη βάση των οποίων ο δικαστής αποφασίζει για την ατιμωρησία του υπαίτιου, ενόψει του ότι η ισχύουσα διατύπωση της ρύθμισης επιτρέπει στο δικαστήριο να επιβάλει ποινή ακόμη και αν αυτή είναι στη συγκεκριμένη περίπτωση δυσανάλογα επαχθής ή μη αναγκαία, κάτι που αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας.
17	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 105 ΠΚ ακολουθεί τη βασική φιλοσοφία του νομοθέτη να καθιστά εφικτή την έκτιση στην κατοικία για υπερήλικες όταν πρόκειται για πρόσκαιρη κάθειρξη και διασφαλίζει τα δικαιώματα του καταδικασθέντος. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 προβλέπεται η δυνατότητα ασκήσεως έφεσης επί απορριπτικού της αίτησης βουλεύματος. Στην παρ. 2, για την προσθήκη ασθενειών ανάλογης βαρύτητας με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας, καθίσταται αναγκαία προηγούμενη γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.) προς εξασφάλιση σχετικής εκτίμησης με βάση επιστημονικά δεδομένα. Η τροποποίηση της παρ. 3 επιβάλλεται για την κάλυψη του κενού: α) ανάκλησης της έκτισης στην κατοικία, όταν διαπιστώνεται ότι δεν συντρέχει το όριο του ηλικίας του

	καταδίκου, όπως επί χρήσης πλαστού πιστοποιητικού γέννησης, β) ανάκλησης αυτής για την περίπτωση αδικαιολόγητης μη πραγματικής έκτισης της ποινής στην κατοικία και γ) της διαδικασίας που πρέπει να εφαρμοστεί σχετικά, ώστε να είναι και εδώ διασφαλισμένη η υποχρεωτική κλήτευση του καταδίκου δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν τη συνεδρίαση του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών. Στην παρ. 4 προβλέπονται η διαδικασία κατ΄εξαίρεση χορήγησης άδειας εξόδου από την κατοικία για αποδεδειγμένα σοβαρούς λόγους και ο έλεγχος από το αστυνομικό τμήμα για την πραγματική έκτιση της ποινής.
18	Η τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 105Α ΠΚ επιβάλλεται από την τροποποίηση του άρθρου 81 στο οποίο αυτή παρέπεμπε και την ανάγκη ειδικότερης πρόβλεψης για την περίπτωση ελλιπούς ή πλημμελούς παροχής της κοινωφελούς εργασίας.
19	Στα άρθρα 105Β-110Α ΠΚ που ρυθμίζουν την απόλυση καταδίκου υπό όρο, σκοπείται ενίσχυση της αντεγκληματικής αποτελεσματικότητας λόγω της μείζονος βαρύτητας και της συχνότητας εμφάνισης των συγκεκριμένων εγκλημάτων. Η ενίσχυση αυτή επιτυγχάνεται όχι μόνο με την απειλή σε αφηρημένο επίπεδο αυξημένων κυρώσεων, αλλά και με την αυστηροποίηση των προϋποθέσεων της απόλυσης υπό όρο στο επίπεδο έκτισης των ποινών. Ειδικότερα με τη προτεινόμενη ρύθμιση του άρθρου 105Β, αυστηροποιούνται οι τυπικές προϋποθέσεις για την απόλυση υπό όρο του κρατούμενου. Με την παρ. 1, σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του νόμου περί ναρκωτικών (σε διακεκριμένη μορφή), για εγκληματική οργάνωση, τρομοκρατικές πράξεις, εσχάτη προδοσία, εμπρησμό σε δάση η οποία είχε ως επακόλουθο σοβαρές περιβαλλοντικές συνέπειες ή τον θάνατο άλλου, ανθρωποκτονία, ληστεία, εκβίαση, βιασμό ανηλίκου, εμπορία ανθρώπων, αρπαγή ανηλίκου και όλα τα κατά της γενετήσιας ελευθερίας εγκλήματα, δίνεται η δυνατότητα για απόλυση υπό όρο μόνο αν έχουν εκτιθεί με ευεργετικό υπολογισμό τα τέσσερα πέμπτα (4/5) της ποινής. Άρα, από τα τρία πέμπτα (3/5) που ισχύει σήμερα, η ελάχιστη έκτιση της ποινής αυξάνεται στα τέσσερα πέμπτα (4/5). Η τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 105Β ΠΚ για τη διαπίστωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου είναι αναγκαία, ώστε να καλυφθεί το σχετικό κενό πρόβλεψης, ενώ αυτή στοιχείται από άποψη περιεχομένου με την πρόβλεψη για τη διαπίστωση της αναπηρίας των περ. α’ και β’. Με την παρ. 6 για τα παραπάνω εγκλήματα, θα απαιτείται πραγματική παραμονή σε σωφρονιστικό κατάστημα, ίση με τα τρία πέμπτα (3/5) της ποινής (πραγματική έκτιση της ποινής). Άρα, από τα δύο πέμπτα (2/5) που ισχύει σήμερα η ελάχιστη έκτιση της ποινής αυξάνεται στα τρία πέμπτα (3/5). Ακόμη, προβλέπεται ότι σε περίπτωση καταδίκης για τα παραπάνω εγκλήματα σε ποινή ισοβίου καθείρξεως, το κατώτατο όριο παραμονής στο σωφρονιστικό κατάστημα του καταδίκου αυξάνεται από δεκαέξι (16) έτη σε δεκαοκτώ (18) έτη (πραγματική έκτιση).

20	Στην παρ. 1 του άρθρου 106 ΠΚ κρίνεται απαραίτητη η διαγραφή της λέξης «απολύτως», προκειμένου να αποφευχθεί η υπέρμετρη δέσμευση της κρίσης του δικαστικού συμβουλίου κατά τον έλεγχο της βασιμότητας της ουσιαστικής προϋπόθεσης για την απόλυση υπό όρο. Ταυτόχρονα, προβλέπεται ως πρόσθετη υποχρέωση του δικαστικού συμβουλίου η αποφυγή αναιτιολόγητης επίκλησης πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής για την άρνηση χορήγησης της απόλυσης. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 106 ΠΚ, προστίθεται στους περιοριστικούς όρους που μπορεί να επιβάλλει το δικαστικό συμβούλιο στον απολυόμενο και η υποχρέωση εμφάνισής του στο Αστυνομικό Τμήμα. Επίσης ως προς το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2, η εν λόγω προσθήκη παρέχει τη δυνατότητα στο δικαστικό συμβούλιο να μην επιβάλλει εξ αρχής, να άρει ή να τροποποιήσει επιπλέον και υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους απολυομένους κατά τον χρόνο δοκιμασίας δυνάμει ειδικών νόμων [λ.χ. άρθρο 2 ν. 2475/1920 περί αποδημίας, που απαγορεύει την έξοδο από την χώρα απολυομένου μέχρι τη λήξη του χρόνου δοκιμασίας].
21	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 107 ΠΚ καθίσταται αναγκαία, επειδή δεν είναι ορθό η υπό όρο απόλυση να ανακαλείται με την παραβίαση των τιθέμενων όρων και τούτο να μη συμβαίνει όταν ο απολυθείς τελεί σοβαρή αξιόποινη πράξη για την οποία έχει ασκηθεί δίωξη, γεγονός που σημαίνει ότι συντρέχουν σε βάρος του επαρκείς ενδείξεις ενοχής. Στην παρ. 2 ορίζεται ρητά αυτό που γίνεται δεκτό και στη νομολογία, ότι ο κατάδικος δεν εμποδίζεται να ζητήσει εκ νέου την απόλυσή του.
22	Η προσθήκη του τελευταίου εδαφίου στην υφιστάμενη ρύθμιση, του άρθρου 108 ΠΚ, που αριθμήθηκε πλέον ως παρ. 1, είναι αναγκαία για να είναι σαφές το διάστημα που πρέπει να εκτιθεί σε περίπτωση άρσης της υπό όρο απόλυσης που είχε χορηγηθεί για μια ισόβια κάθειρξη, αφού γι' αυτή δεν υπάρχει συγκεκριμένο υπόλοιπο ποινής που πρέπει να εκτιθεί σωρευτικά με τη νέα καταδίκη. Το διάστημα των δέκα ετών συμβαδίζει με το χρονικό διάστημα των δέκα ετών που κατά το άρθρο 109 χρειάζεται για να θεωρηθεί ότι αποτίθηκε η ισόβια κάθειρξη σε περίπτωση υπό όρο απόλυσης που χορηγήθηκε γι' αυτή. Για την περίπτωση σωρευτικής συνδρομής ισοβίων καθείρξεων το διάστημα αυτό ορίζεται σε δεκαπέντε έτη, ενόψει και της ήδη εκτιθείσας ποινής πριν την υπό όρο απόλυση. Τέλος, ορίζεται ρητά για άρση κάθε αμφιβολίας ότι η νέα καταδίκη πρέπει να έχει καταστεί αμετάκλητη και ότι η άρση της απόλυσης δεν εμποδίζει την χορήγηση νέας υπό όρο απόλυσης, εφόσον συντρέξουν γι' αυτήν οι νόμιμες προϋποθέσεις.
23	Η διαγραφή της αναφοράς στην «άρση» της απόλυσης από το άρθρο 109 ΠΚ είναι αναγκαία για να αρθεί η αντίφαση σε σχέση με το άρθρο 108, το οποίο ορίζει ότι η άρση της απόλυσης επέρχεται οποτεδήποτε και αν γίνει αμετάκλητη καταδίκη σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη από ένα έτος.

24	Η προσθήκη νέας παρ. 5 στο άρθρο 110 ΠΚ είναι αναγκαία για την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των καταδικασθέντων, καθώς και για την εξασφάλιση της δυνατότητας τυχόν άρσης λαθών κατά τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης.
25	Οι προσθήκες και τροποποιήσεις του άρθρου 110Α ΠΚ καλύπτουν κενά ρύθμισης, κυρίως της σχετικής με την απόλυση υπό τον όρο της έκτισης της ποινής στην κατοικία με ηλεκτρονική επιτήρηση διαδικασίας, και αποβλέπουν στην ενίσχυση της ασφάλειας δικαίου. Ταυτόχρονα, προστίθεται παρ. 11 που προβλέπει ότι στις περιπτώσεις των κακουργημάτων που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 105Β, δεν επιτρέπεται απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση.
26	Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 113 ΠΚ ορίζεται το σημείο έναρξης της παραγραφής των αδικημάτων του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα που στρέφονται κατά ανηλίκου και των εγκλημάτων της αρπαγής ανηλίκου και εμπορίας ανθρώπων για κάλυψη σχετικής υποχρέωσης που απορρέει από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Με την προσθήκη και της παρ. 4^{Α} του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α' 24) στις περιπτώσεις της μη εφαρμογής του χρονικού περιορισμού της αναστολής, σκοπείται η συμμόρφωση της Ελλάδας με αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (υπόθεση Βαμβακάς 2 κατά Ελλάδας, αρ. προσφ. 2870/11 απόφαση της 9ης.4.2015), στις οποίες διαπιστώθηκε παραβίαση των παρ. 1 και 3γ του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Η παραβίαση συνίστατο στον μη έλεγχο εκ μέρους του εθνικού δικαστηρίου του τρόπου άσκησης των καθηκόντων του συνηγόρου που διορίστηκε στο πλαίσιο παροχής νομικής βοήθειας σε ποινικές υποθέσεις. Με τη συγκεκριμένη τροποποίηση, αντιμετωπίζεται ο κίνδυνος παραγραφής εγκλημάτων λόγω αναβολής στην εκδίκαση της ποινικής υπόθεσης από το Δικαστήριο σε περίπτωση απουσίας συνηγόρου, που διορίστηκε στο πλαίσιο παροχής νομικής βοήθειας σε ποινικές υποθέσεις. Στην παρ. 4 του άρθρου 113 ΠΚ προστίθεται και τελευταίο εδάφιο αναφορικά με την αναστολή της παραγραφής των ως άνω αδικημάτων.
27	Η τροποποίηση του άρθρου 119 ΠΚ στοιχεί τη διάταξη με την παρ. 3 του άρθρου 473 ΚΠΔ, το οποίο τροποποιείται επίσης για να καταστήσει σαφή την ακριβή έναρξη της παραγραφής της ποινής.
28	Η προσθήκη εδαφίου στην παρ. 3 του άρθρου 129 ΠΚ κρίνεται αναγκαία, επειδή η συνεδρίαση του Δικαστηρίου λαμβάνει χώρα πολλές φορές ενόψει του σχετικού κανονισμού με σημαντική καθυστέρηση, με αποτέλεσμα τούτο να λειτουργεί σε βάρος του απολυόμενου ανηλίκου. Επιπλέον, η τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 129 καθίσταται αναγκαία για την ορθή μεταχείριση των προσώπων που αφορά το 8^{ο} Κεφάλαιο. Θεωρείται αυτονόητο ότι και για τους ανηλίκους, με βάση τη γενική ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 129 που ορίζει ότι «για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης ως περιορισμός που εκτίθηκε θεωρείται και αυτός που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα

	με τις ισχύουσες διατάξεις», βρίσκει εφαρμογή και ο ευεργετικός υπολογισμός των ημερών κράτησης που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 105Β.
29	Η τροποποίηση των παρ. 5 και 6 του άρθρου 129Α ΠΚ με τη χρήση του όρου «απολυθείς» αντί του όρου «ανήλικος» είναι αναγκαία, γιατί ρυθμίζονται, πλέον, και οι περιπτώσεις τέλεσης πλημμελήματος ή κακουργήματος από τον απολυθέντα που, κατά το διάστημα που διαρκεί η απόλυση, έχει πλέον ενηλικιωθεί.
30	Η τροποποίηση του άρθρου 133 ΠΚ κρίνεται αναγκαία, επειδή η επιβολή ποινικού σωφρονισμού σε νεαρούς ενήλικες, και μάλιστα μέχρι την ηλικία των είκοσι πέντε ετών, δεν φαίνεται πλέον σκόπιμη. Αντίθετα, η επιεικής μεταχείρισή τους μπορεί να υπηρετηθεί με επάρκεια από τη δυνατότητα επιβολής μειωμένης ποινής.
31	Από την παρ. 1 του άρθρου 134 ΠΚ απαλείφεται η διάζευξη της πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών καθώς κρίνεται απαραίτητη η τιμωρία του δράστη του αδικήματος της εσχάτης προδοσίας μόνο με ισόβια κάθειρξη λόγω της μείζονος απαξίας του εν λόγω αδικήματος που προσβάλλει το δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας.
32	Διευρύνεται στην παρ. 4 του άρθρου 159 ΠΚ η έννοια του πολιτικού αξιωματούχου, ως υποκειμένου τέλεσης του εγκλήματος της δωροληψίας, ώστε να καλύψει και τους πολιτικούς αξιωματούχους άλλου κράτους και συγκεκριμένα τον Πρωθυπουργό, τα μέλη της Κυβέρνησης, τους Υφυπουργούς άλλου κράτους, καθώς και τα μέλη του κοινοβουλίου ή του συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. Διατηρείται, ωστόσο, για τις περιπτώσεις αυτές το διπλό αξιόποινο που θέτει η γενική διάταξη του άρθρου 7 του ΠΚ (εγκλήματα αλλοδαπών στην αλλοδαπή) για τη δωσιδικία των ελληνικών δικαστηρίων. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται από τα άρθρα 5 και 6 της Σύμβασης Ποινικού Δικαίου για τη Διαφθορά και το Πρόσθετο Πρωτόκολλό αυτής.
33	Προστίθεται στην παρ. 4 του άρθρου 159 Α ΠΚ στην έννοια του πολιτικού αξιωματούχου άλλου κράτους, προς τον οποίο απευθύνεται η δωροδοκία του ημεδαπού, και ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Υφυπουργοί εκτός από τα μέλη του κοινοβουλίου ή του συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους.
34	Η προσθήκη της διαζευκτικά απειλούμενης χρηματικής ποινής στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 168 ΠΚ είναι αναγκαία, επειδή είναι αντιφατικό στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 168 να απειλείται φυλάκιση μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή, και στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 168, όπου η απειλούμενη ποινή φυλάκισης είναι μικρότερη και συγκεκριμένα έως έξι μηνών, αυτό να μη συμβαίνει.
35	Η τροποποίηση της παρ. 3 είναι αναγκαία, επειδή στην παρ. 1 του άρθρου 187 ΠΚ δεν υπάρχει πλέον δεύτερο εδάφιο.

36	Αντικαθίσταται το άρθρο 191 ΠΚ και επαναφέρεται κατά βάση στη μορφή, την οποία είχε υπό το καθεστώς του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, καθόσον η ισχύουσα μορφή του, η οποία απαιτεί τη διενέργεια εκ μέρους των πολιτών μη προγραμματισμένων πράξεων ή τη ματαίωση αυτών, δεν εισφέρει στον σκοπό της ύπαρξης της προκείμενης διάταξης, που αποβλέπει στην προστασία της υπό στενή έννοια δημόσιας τάξης, δηλαδή της επικρατούσας στο κράτος ευταξίας συνεπεία της γενικής υποταγής στην έννομη τάξη. Ειδικότερα, αυτή συνίσταται στην ειρηνική και ήρεμη συνύπαρξη και διαβίωση των πολιτών, οι δε αναφερόμενες σε αυτή ψευδείς ειδήσεις πρέπει να είναι επιτήδειες να κλονίσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών όσον αφορά στην εξασφάλιση της κοινής ειρήνης και την πεποίθησή τους περί της διατήρησης της ειρηνικής διαβίωσης τους εντός του κράτους. Επιπλέον, με την προτεινόμενη διάταξη συμπεριλαμβάνεται ρητά και η δημόσια υγεία, προσθήκη αναγκαία, καθώς, κατά τη διάρκεια της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, έχουν παρατηρηθεί φαινόμενα εκτεταμένης διασποράς ειδήσεων και πρόκλησης ανησυχίας και πανικού στους πολίτες ιδίως για θέματα δημόσιας υγείας. Επιπλέον, εισάγεται πρόβλεψη και για τον πραγματικό ιδιοκτήτη ή εκδότη του μέσου με το οποίο τελέστηκαν οι πράξεις που περιγράφονται στο άρθρο αυτό, σε περίπτωση βέβαια που αποδειχθεί ο δόλος του, ο οποίος πρέπει να καλύπτει τη συνείδησή του ότι οι ειδήσεις είναι ψευδείς και ικανές να επιφέρουν κάποια από τα περιγραφόμενα αποτελέσματα. Τέλος, καταργείται η παρ. 2 του άρθρου 191 ΠΚ που τιμωρεί την εξ αμελείας τέλεση της πράξης διότι η ποινική της απαξία εξαντλείται στους δράστες εκείνους, συντάκτες, εμφαινόμενους ή υποκρυπτόμενους ιδιοκτήτες ή εκδότες που εκ προθέσεως και συνειδητά μεταδίδουν ψευδείς ειδήσεις.
37	Απαλείφεται από την παρ. 3 του άρθρου 207 ΠΚ η χρηματική ποινή, προς συμμόρφωση προς τις επιταγές της Οδηγίας 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου, και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 151).
38	Απαλείφεται από την παρ. 1 του άρθρου 208 ΠΚ η χρηματική ποινή, προς συμμόρφωση προς τις επιταγές της Οδηγίας 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου, και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 151).
39	Η τροποποίηση του άρθρου 211 ΠΚ κρίνεται αναγκαία, με σκοπό την πλήρη συμμόρφωση με το περιεχόμενο της περ. δ’ της παρ. 1 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου,

	και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 151).
40	Με την προτεινόμενη ρύθμιση αναμορφώνεται η παρ. 3 του άρθρου 216 ΠΚ, η οποία αναφέρεται στη διακεκριμένη πλαστογραφία. Εισάγεται μια ενδιάμεση διακεκριμένη περίπτωση μεταξύ της βασικής πλαστογραφίας και της βαριάς κακουργηματικής της μορφής, στην οποία το επιδιωκόμενο συνολικό όφελος ή η ζημιά είναι άνω των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. Πρόκειται για μια βαρύτερη μορφή πλαστογραφίας σε βαθμό πλημμελήματος (φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή), αν το όφελος ή η ζημιά είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, χωρίς ωστόσο το ύψος της να φτάνει τα εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ.
41	Προστίθεται παρ. 4 στο άρθρο 224 ΠΚ με το οποίο τυποποιείται το αδίκημα της ψευδούς αναφοράς στην αρχή, προκειμένου να καλυφθεί το νομοθετικό κενό που υφίσταται ως προς την τιμώρηση της εν λόγω πράξης (λ.χ. ψευδή στοιχεία ταυτότητας κατά την προσαγωγή, δακτυλοσκόπηση). Επιπλέον τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 27 του π.δ. 342/1977 (Α΄ 109) ως προς το άρθρο στο οποίο παραπέμπει για την ποινική κύρωση για λόγους νομοθετικής συνέπειας.
42	Τροποποιείται η παρ. 5 του άρθρου 235 ΠΚ, η οποία αναφέρεται στη διεύρυνση της έννοιας του υπαλλήλου, ως υποκειμένου του εγκλήματος της δωροληψίας, ώστε να καλύπτει και τους αλλοδαπούς υπαλλήλους. Συγκεκριμένα, ως προς τους υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης παύει να ισχύει ως προϋπόθεση το όργανο ή ο οργανισμός στον οποίο απασχολείται ο υπάλληλος να έχει έδρα του την Ελλάδα. Επομένως, δωροληψία διαπράττει και εκείνος που απασχολείται με οποιαδήποτε σχέση σε οποιονδήποτε οργανισμό ή όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία έχει την έδρα του ο οργανισμός και φυσικά ανεξάρτητα από την ιθαγένεια του υπαλλήλου. Επίσης, υποκείμενο του εγκλήματος της δωροληψίας θεωρείται και ο υπάλληλος κάθε τρίτης χώρας, όπως η έννοια αυτή προσδιορίζεται από το δίκαιο της τρίτης χώρας. Η επέκταση αυτή της έννοιας του υπαλλήλου, ως υποκειμένου του εγκλήματος της δωροληψίας, εναρμονίζεται με τις διεθνείς συνθήκες για την πάταξη της διαφθοράς, ενώ διατηρείται για τις περιπτώσεις αυτές το διπλό αξιόποινο που θέτει η γενική διάταξη του άρθρου 7 ΠΚ σχετικά με τη δωσιδικία των ελληνικών δικαστηρίων.
43	Αυξάνεται στην παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ η απειλούμενη ποινή για τη δωροδοκία χάριν νομίμων πράξεων από φυλάκιση έως τριών ετών σε φυλάκιση, χωρίς να προβλέπεται διαζευκτικά η δυνατότητα επιβολής μόνο χρηματικής ποινής, προκειμένου να καλυφθούν και σοβαρότερες περιπτώσεις δωροδοκίας.
44	Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται η παρ. 1 του άρθρου 263Α, με την οποία προβλέπεται ο θεσμός της έμπρακτης μετάνοιας για το αδίκημα της δωροδοκίας και δωροδοκίας δικαστή, καθώς δεν λειτουργεί στο εν λόγω

	αδίκημα τυχόν αποκατάσταση της προσβολής του εννόμου αγαθού που είναι ο βασικός λόγος, ο οποίος δικαιολογεί τη λειτουργία της έμπρακτης μετάνοιας ως λόγου εξάλειψης του αξιοποίνου. Ο θεσμός αυτός είναι δύσκολα συμβατός με τις συνέπειες, με τις οποίες συνδέεται μια πράξη διαφθοράς με τη μορφή της δωροδοκίας. Το προτεινόμενο άρθρο τροποποιείται και ως προς την αναφορά του στο άρθρο 260 ΠΚ.
45	Σε κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα όπως είναι ο εμπρησμός, δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η βλάβη. Ως εκ τούτου, με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν απαιτείται πλέον να έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει. Η ίδια πρόβλεψη γίνεται και για το αδίκημα του εμπρησμού από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 264 ΠΚ, ενώ τροποποιείται η ποινή αυτού, με αφαίρεση της διαζευκτικά απειλούμενης χρηματικής ποινής που δεν ανταποκρίνεται στην απαξία των συγκεκριμένων πράξεων λόγω της επικινδυνότητάς τους. Επιπλέον, προβλέπεται ισόβια κάθειρξη στην περίπτωση που η πράξη του εμπρησμού είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο ανθρώπου, λόγω της μείζονος απαξίας του εν λόγω αδικήματος που προσβάλλει την ανθρώπινη ζωή.
46	Γίνεται σαφής διάκριση του εγκλήματος του εμπρησμού σε δάση ως έγκλημα βλάβης και στη διακεκριμένη μορφή του, όπως και στην εξ αμελείας τέλεσή του. Επιπλέον, προστίθεται περίπτωση, που προβλέπει την ποινή της κάθειρξης στη περίπτωση που το εν λόγω αδίκημα είχε ως αποτέλεσμα μεγάλη οικολογική διατάραξη ή καταστροφή. Επιπλέον, προβλέπεται ότι το αδίκημα του εμπρησμού δάσους τιμωρείται ως κακούργημα σε όλες του τις μορφές, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι συνήθως εμπνεόμενες από επιδίωξη οικονομικού κέρδους συμπεριφορές και για τις οποίες η πρόσφατη εμπειρία έδειξε ότι χρειάζεται αυστηρότερη αντιμετώπιση.
47	Σε κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα, όπως είναι η πλημμύρα, δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η βλάβη. Ως εκ τούτου με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν απαιτείται πλέον να έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει, να υπάρχει δηλαδή δυνητική διακινδύνευση. Τέλος, η ίδια πρόβλεψη γίνεται και για το αδίκημα της πλημμύρας από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 268 ΠΚ, ενώ τροποποιείται η ποινή αυτού, με αφαίρεση της διαζευκτικά απειλούμενης χρηματικής ποινής που δεν ανταποκρίνεται στην απαξία των συγκεκριμένων πράξεων λόγω της επικινδυνότητάς τους.
48	Σε κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα όπως είναι η έκρηξη δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η βλάβη. Ως εκ τούτου με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν απαιτείται πλέον να

	έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει. Τέλος, η ίδια πρόβλεψη γίνεται και για το αδίκημα της έκρηξης από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 270 ΠΚ, ενώ τροποποιείται η ποινή αυτού, με αφαίρεση της διαζευκτικά απειλούμενης χρηματικής ποινής που δεν ανταποκρίνεται στην απαξία των συγκεκριμένων πράξεων λόγω της επικινδυνότητάς τους.
49	Σε κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα όπως είναι η κοινώς επικίνδυνη βλάβη δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η βλάβη. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, δεν απαιτείται πλέον να έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει. Τέλος, η ίδια πρόβλεψη γίνεται και για το αδίκημα της κοινώς επικίνδυνης βλάβης από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 273 ΠΚ.
50	Για το αδίκημα της άρσης ασφαλιστικών εγκαταστάσεων από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 275 ΠΚ, αφαιρείται η διαζευκτικά απειλούμενη χρηματική ποινή που δεν ανταποκρίνεται στην απαξία των συγκεκριμένων πράξεων λόγω της επικινδυνότητάς τους.
51	Σε κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα όπως είναι η πρόκληση ναυαγίου δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η βλάβη. Ως εκ τούτου, με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν απαιτείται πλέον να έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει. Τέλος, η ίδια πρόβλεψη γίνεται και για το αδίκημα της πρόκλησης ναυαγίου από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 277 ΠΚ, ενώ τροποποιείται η ποινή αυτού, με αφαίρεση της διαζευκτικά απειλούμενης χρηματικής ποινής που δεν ανταποκρίνεται στην απαξία των συγκεκριμένων πράξεων λόγω της επικινδυνότητάς τους.
52	Για το αδίκημα της δηλητηρίασης πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 279 ΠΚ, αφαιρείται η διαζευκτικά απειλούμενη χρηματική ποινή που δεν ανταποκρίνεται στην απαξία των συγκεκριμένων πράξεων λόγω της επικινδυνότητάς τους.
53	Για το αδίκημα της παραβίασης μέτρων για την πρόληψη ασθενειών από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 285 ΠΚ, απαιτείται να μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ζώα και κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων.
54	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, για το αδίκημα της παραβίασης κανόνων οικοδομικής από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 286 ΠΚ, απαιτείται να μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε άνθρωπο.
55	Προστίθεται στο άρθρο 289 ΠΚ περί έμπρακτης μετάνοιας και δικαστικής άφεσης ποινής και το αδίκημα του εμπρησμού των δασών.

56	Σε εγκλήματα κατά των συγκοινωνιών, όπως είναι η επικίνδυνη παρέμβαση στην οδική συγκοινωνία, δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η σημαντική βλάβη. Ως εκ τούτου με την προτεινόμενη ρύθμιση δεν απαιτείται πλέον να έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει. Τέλος, η ίδια πρόβλεψη γίνεται και για το ως άνω αδίκημα τελούμενο από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 290 ΠΚ.
57	Σε εγκλήματα κατά των συγκοινωνιών, όπως είναι η επικίνδυνη οδήγηση, δεν είναι δικαιοπολιτικά σκόπιμο για την κατάφαση του αξιοποίνου να έχει όντως πραγματωθεί ο κίνδυνος, αφού τότε είναι συνήθως πολύ δύσκολο να αποφευχθεί η σημαντική βλάβη. Με το αξιολογούμενο άρθρο, δεν απαιτείται πλέον να έχει προκύψει ο κίνδυνος, τόσο για άνθρωπο, όσο και για ξένα πράγματα, αλλά αρκεί η δυνατότητα να προκύψει. Τέλος, το ίδιο ισχύει και για το ως άνω αδίκημα τελούμενο από αμέλεια που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 290Α ΠΚ.
58	Συμπληρώνεται το άρθρο 291 ΠΚ ως προς τις επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία που σχετίζονται με συστήματα μη επανδρωμένων αεροσκαφών.
59	Τροποποιείται το άρθρο 292Α ΠΚ, με την προσθήκη διακεκριμένης περίπτωσης του αναφερόμενου εγκλήματος στον πάροχο υπηρεσιών τηλεφωνίας που αποβλέπει να αντιμετωπίσει την αντίφαση που δημιουργείται όταν τιμωρείται ο εργαζόμενος στον πάροχο με αυξημένη ποινή και όχι ο ίδιος ο πάροχος ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του όταν και αυτός θέτει σε κίνδυνο αθέμιτα την ασφάλεια των τηλεπικοινωνιών.
60	Τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 293 ΠΚ η οποία αποβλέπει να καταστήσει σαφές ότι όσα απαριθμούνται στην περ. β’ ως επιμέρους εκφάνσεις τέλεσης της παρεμπόδισης ή διατάραξης, με αθέμιτη παρέμβαση σε πράγμα ή σύστημα πληροφοριών αναφέρονται και στην περ. α’ των ταχυδρομικών επικοινωνιών, ενώ παράλληλα ο τρόπος της παρεμπόδισης αρκεί να είναι αθέμιτος, αφού η τεχνολογική εξέλιξη υπερβαίνει εύκολα τους περιγραφόμενους επιμέρους τρόπους.
61	Από την παρ. 1 του άρθρου 299 ΠΚ απαλείφεται η διάζευξη της πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών και κρίνεται απαραίτητη η τιμωρία του δράστη του αδικήματος της ανθρωποκτονίας με δόλο μόνο με ισόβια κάθειρξη, λόγω της μείζονος απαξίας του εν λόγω αδικήματος που προσβάλλει την ανθρώπινη ζωή.
62	Στην περίπτωση της ελαφράς σωματικής βλάβης προστίθεται ως ποινική κύρωση εναλλακτικά με την κοινωφελή εργασία και η χρηματική ποινή, διευρύνοντας έτσι τη δυνατότητα του δικαστή, ιδίως όταν σήμερα η κοινωφελής εργασία ως μοναδική κύρωση δεν μπορεί ακόμη να λειτουργήσει. Επιπλέον,

	από την παρ. 2 απαλείφεται η λέξη «δημόσιος», διότι πρόθεση του νομοθέτη είναι να υπαχθεί στη ρύθμιση κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α' του άρθρου 13 του ΠΚ.
63	Στην περίπτωση της επικίνδυνης σωματικής βλάβης παύει η χρηματική ποινή να υφίσταται ως δυνατότητα επιβολής ως μοναδικής ποινής, διότι μια σωματική βλάβη που ενέχει κίνδυνο βαριάς σωματικής βλάβης ή δυνατότητα κινδύνου ζωής δεν μπορεί να τιμωρείται μόνο με χρηματική ποινή. Μόνη η τελευταία ποινή δεν προσφέρει επαρκή προστασία του εννόμου αγαθού, ενώ παράλληλα δεν ανταποκρίνεται στην αρχή της αναλογικότητας, συγκρινόμενη με τις προβλεπόμενες ποινές άλλων αδικημάτων.
64	Επανέρχεται ως διακεκριμένη περίπτωση η βαριά σωματική βλάβη που προκύπτει ως περαιτέρω αποτέλεσμα μιας απλής ή επικίνδυνης σωματικής βλάβης, όπως ένα κτύπημα που καταλήγει σε αναπηρία. Πρόκειται για εκ του αποτελέσματος διακρινόμενο έγκλημα, όπου από μια απλή ή επικίνδυνη σωματική βλάβη, τελούμενη με δόλο, προκύπτει από αμέλεια το βαρύτερο αποτέλεσμα της βαριάς σωματικής βλάβης. Η αυξημένη απαξία της περίπτωσης αυτής δεν μπορεί να καλυφθεί από την επικίνδυνη σωματική βλάβη του άρθρου 309 ΠΚ, αφενός διότι η τελευταία δεν προϋποθέτει ως αποτέλεσμα τη βαριά βλάβη αλλά μόνο τον κίνδυνό της και αφετέρου διότι, αν ο δράστης αποδέχεται μόνο την απλή αλλά όχι και τον κίνδυνο βαριάς βλάβης, θα εφαρμοζόταν το άρθρο 308 ΠΚ που αφορά στην απλή βλάβη, μολονότι παρήγαγε από αμέλεια τη βαριά βλάβη. Ακόμα επιβάλλεται αναλογικά η απαξία της εκ του αποτελέσματος βαριάς σωματικής βλάβης να διαφοροποιηθεί από εκείνη των βαρύτερων περιπτώσεων που η βαριά βλάβη καλύπτεται με δόλο, όπως ενδεχόμενο ή άμεσο β΄ βαθμού. Αυξάνεται επομένως η ποινή της τελευταίας σε φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών. Τέλος, προτείνεται η αυστηροποίηση της ποινής στην περίπτωση κατά την οποία ο δράστης επεδίωκε την πρόκληση της βαριάς σωματικής βλάβης και προστίθενται στην έννοια της βαριάς σωματικής βλάβης η αναπηρία και η μόνιμη παραμόρφωση, αν και καλύπτονται νομολογιακά. Η απαρίθμηση των περιπτώσεων της βαριάς σωματικής βλάβης, καίτοι είναι ενδεικτική, κρίνεται εν προκειμένω επιβεβλημένο να συμπληρωθεί με την προσθήκη των ανωτέρω περιπτώσεων, λόγω της αυξημένης ποινικής απαξίας του εγκλήματος αυτού.
65	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, στις σωματικές βλάβες από αμέλεια διαφοροποιείται η περίπτωση που η σωματική βλάβη είναι βαριά. Αυξάνεται έτσι στην περίπτωση αυτή η ποινή μέχρι τα τρία έτη, καθώς το όριο των δύο ετών δεν κάλυπτε επαρκώς το αξιόποινο συμπεριφορών, όπως περιπτώσεων πρόκλησης αναπηρίας από ιατρικά λάθη ή αυτοκινητικά ατυχήματα. Επιπλέον, συχνές νομοθετικές επεμβάσεις που καθιέρωναν την παραγραφή ελαφρών πλημμελημάτων συμπαρέσυραν σε παραγραφή και τα αδικήματα βαριάς σωματικής βλάβης από αμέλεια.

66	Προστίθεται νέα ποινική διάταξη κατά την οποία συνιστά επιβαρυντική περίσταση η τέλεση σωματικής βλάβης σε βάρος υπαλλήλου κατά την εκτέλεση της εργασίας ή στο πλαίσιο της εργασίας του.
67	Αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινής στις παρ. 1 και 3 προκειμένου να προστατευτούν οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, όπως πολίτες τρίτων χωρών και θύματα σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης, Με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 προβλέπεται ισόβια κάθειρξη στην περίπτωση που η πράξη της εμπορίας ανθρώπων είχε ως επακόλουθο τον θάνατο για λόγους συστηματικής συνέπειας με τις διατάξεις του άρθρου 299, της παρ. 3 του άρθρου 336 και της παρ. 2 του άρθρου 380.
68	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, αλλάζει απλώς η σειρά των προβλεπόμενων εναλλακτικών ποινών, της χρηματικής ποινής και της παροχής κοινωφελούς εργασίας, προκειμένου να εναρμονιστεί η διάταξη με την φθίνουσα σχέση της βαρύτητας των κύριων ποινών, ήτοι στερητική της ελευθερίας, χρηματική ποινή, παροχή κοινωφελούς εργασίας.
69	Στην παρ. 3 του άρθρου 336 ΠΚ απαλείφεται η διαζευκτικότητα των ποινών ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης στην περίπτωση του ομαδικού βιασμού και του βιασμού σε βάρος ανηλίκου και παραμένει μόνο η ποινή της ισόβιας κάθειρξης. Με αυτή την πρόβλεψη καθίσταται σαφής με τον πλέον εμφατικό τρόπο η βούληση του νομοθέτη για την απόλυτη προστασία των εννόμων αγαθών της ζωής, της γενετήσιας ελευθερίας και της ανηλικότητας. Ακόμη, στην παρ. 4 της προτεινόμενης ρύθμισης, η λέξη «επιχειρεί» αντικαθίσταται από τη λέξη «τελεί».
70	Με την προτεινόμενη ρύθμιση η προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας διώκεται αυτεπαγγέλτως, όταν έχει ως θύμα ανήλικο πρόσωπο, ηλικίας από δώδεκα έως δεκαοκτώ ετών, καθώς κάτω των δώδεκα ετών η πράξη είναι βαρύτερη και αυτεπαγγέλτως διωκόμενη. Παράλληλα αφαιρείται από τη διακεκριμένη περίπτωση της προσβολής στον χώρο της εργασίας η δυνατότητα επιβολής της χρηματικής ποινής ως διαζευκτικής ποινής.
71	Αυστηροποιούνται οι ποινές που προβλέπονται για το αδίκημα της κατάχρησης ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη. Με αυτή την πρόβλεψη καθίσταται σαφής με τον πλέον εμφατικό τρόπο η βούληση του νομοθέτη για την απόλυτη προστασία των εννόμων αγαθών της γενετήσιας ελευθερίας, της ανηλικότητας, της διανοητικής ανικανότητας και της σωματικής αναπηρίας.
72	Επεκτείνεται η ρήτρα επικουρικότητας του αδικήματος του 339 ΠΚ σε σχέση με το αδίκημα του άρθρου 342 ΠΚ, εκτός εκείνου του άρθρου 351Α ΠΚ, ώστε το αδίκημα της γενετήσιας πράξης με ανηλίκους (339 ΠΚ) να είναι επικουρικό τόσο σε σχέση με αυτό της γενετήσιας πράξης με ανήλικο έναντι αμοιβής (351Α ΠΚ), όσο και με εκείνο της κατάχρησης ανηλίκων (342 ΠΚ). Ο λόγος είναι ότι η κύρια απαξία σε όλα αυτά τα αδικήματα βρίσκεται στην προσβολή της ανηλικότητας, οπότε η βαρύτερη κάθε φορά μορφή εμφάνισής

	της, είτε η γενετήσια πράξη γίνεται έναντι αμοιβής είτε με κατάχρηση σχέσης εμπιστοσύνης ή φύλαξης, καλύπτει πλήρως τη σχετική απαξία της προσβολής. Ιδιαίτερα σημαντική αλλαγή είναι ότι για την περίπτωση του αδικήματος των γενετήσιων πράξεων με ανηλίκους ή ενώπιόν τους (άρθρο 339 ΠΚ) το αδίκημα στη βασική του μορφή τιμωρείται πλέον μόνο ως κακούργημα, απαλείφεται δηλαδή η περίπτωση της πλημμεληματικής τιμώρησης. Στην ίδια λογική έχουν αναδιαμορφωθεί σε όλο το 19ο Κεφάλαιο τα ηλικιακά όρια των ανηλίκων και έχουν αναπροσαρμοσθεί και αυστηροποιηθεί οι προβλεπόμενες ποινές.
73	Επανέρχεται η γενική διάταξη του άρθρου 340 ΠΚ, σύμφωνα με την οποία αν κάποια από τις πράξεις των άρθρων 338 και 339 είχε ως συνέπεια τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη, προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με την πρόβλεψη των παρ. 1 του άρθρου 299 που προβλέπει την ανθρωποκτονία με δόλο και 3 του άρθρου 336 ΠΚ που προβλέπει τον θανατηφόρο βιασμό.
74	Στο αδίκημα της κατάχρησης ανηλίκων προβλέπεται ότι ο ενήλικος, ο οποίος ενεργεί γενετήσιες πράξεις με ανήλικο, τον οποίο του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται, αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή ενώ αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή. Τα ηλικιακά όρια των ανηλίκων δηλαδή αναπροσαρμόζονται και οι προβλεπόμενες ποινές αυστηροποιούνται. Επιπλέον, προβλέπεται επιβαρυντική περίσταση με την οποία διευρύνεται ο κύκλος των προσώπων που καταχράται είτε την ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης είτε τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλίκου. Στόχος της ρύθμισης είναι η πληρέστερη προστασία των εννόμων αγαθών της γενετήσιας ελευθερίας, της ανηλικότητας και της διανοητικής και σωματικής ανικανότητας.
75	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, στο αδίκημα της κατάχρησης σε γενετήσια πράξη, του άρθρου 343 ΠΚ, η προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας, όταν τελείται στο πλαίσιο σχέσης εξάρτησης, όπως στον χώρο εργασίας, τιμωρείται πλέον μόνο με φυλάκιση, καθώς καταργείται η δυνατότητα τιμώρησης της πράξης εναλλακτικά με χρηματική ποινή, και διώκεται αυτεπάγγελτα.
76	Καταργείται η κατ' έγκληση δίωξη στο αδίκημα της κατάχρησης σε γενετήσια πράξη (343 ΠΚ), ενώ διευκρινίζεται ότι για την παύση της ποινικής δίωξης στο αδίκημα του βιασμού εξαιτίας της δήλωσης του παθόντος θα πρέπει ο δικαστής να εκτιμά ότι η δήλωση γίνεται για να αποφευχθεί λόγω της δημοσιότητας της δίκης ο ψυχικός τραυματισμός του θύματος και ότι δεν υποκρύπτει κάποιου είδους συναλλαγή δράστη-θύματος.
77	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, η αιμομιξία λαμβάνει χαρακτήρα κακουργήματος μόνο στην περίπτωση που τελείται από ανιόντα σε βάρος κατιόντος,

	καθώς στην περίπτωση αυτή ενυπάρχει επιπλέον και το στοιχείο της εκμετάλλευσης της ευάλωτης θέσης του κατιόντος από τον ανιόντα στο πλαίσιο των στενών οικογενειακών σχέσεων.
78	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, οι ποινές που προβλέπονται για το αδίκημα της πορνογραφίας ανηλίκου στην παρ. 4 του άρθρου 348Α ΠΚ αυστηροποιούνται, με την ίδια λογική που ακολουθείται σε όλο το 19ο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα.
79	Με την προτεινόμενη προσθήκη της παρ. 3 στο άρθρο 349 ΠΚ, επαναφέρεται το αδίκημα της μαστροπείας σε βάρος ενηλίκων, καθότι η κατάργηση του εν λόγω εγκλήματος από τον νέο Ποινικό Κώδικα προκάλεσε ένα σημαντικό κενό στο πεδίο της ποινικής αντιμετώπισης της σχετικής εγκληματικότητας. Ειδικότερα, το αδίκημα της εμπορίας ανθρώπων για σεξουαλική εκμετάλλευση δεν καλύπτει επαρκώς όλες τις μορφές εκμετάλλευσης της πορνείας ενηλίκων, ιδίως όταν το θύμα δεν διαθέτει τον ευάλωτο χαρακτήρα που απαιτείται για τη στοιχειοθέτηση της εμπορίας ανθρώπων ή όπου ο ευάλωτος χαρακτήρας δεν μπορεί να θεμελιωθεί λόγω αποδεικτικών δυσχερειών.
80	Οι ποινές που προβλέπονται για το αδίκημα της γενετήσιας πράξης με ανήλικο έναντι αμοιβής, ήτοι στην παρ. 1 του άρθρου 351Α ΠΚ, αυστηροποιούνται και τα ηλικιακά όρια διευρύνονται με την ίδια λογική που ακολουθείται σε όλο το 19ο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα. Ταυτόχρονα, απαλείφεται η διαζευκτικότητα των ποινών ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης στην περίπτωση που η πράξη της παρ. 1 του ίδιου άρθρου είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο του παθόντος και παραμένει μόνο η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.
81	Διευρύνεται η προστασία του ανηλίκου με την κατάργηση της κατ' έγκληση δίωξης της βάναυσης προσβολής της γενετήσιας ευπρέπειας προσώπων νεότερων των δεκαπέντε ετών.
82	Διευρύνεται η προστασία των ανηλίκων με επέκταση της υποχρέωσης εποπτείας και σε ανηλίκους άνω των δεκαπέντε ετών, ενώ στην επιβαρυντική περίπτωση των γονέων ή επιτρόπων καταργείται η δυνατότητα επιβολής της χρηματικής ως μοναδικής ποινής.
83	Επεκτείνεται το αξιόποινο στην παρ. 2 του άρθρου 360Α ΠΚ, που αφορά στην εκμετάλλευση του υιοθετημένου παιδιού, προκειμένου να καλύψει ως δράστη, εκτός από αυτόν που δίνει κάποιον σε υιοθεσία ή μεσολαβεί σε αυτή, και εκείνον που υιοθετεί το παιδί, αποκομίζοντας έτσι ο ίδιος ή προσπορίζοντας σε άλλον αθέμιτο όφελος.
84	Καταργείται η διακεκριμένη κλοπή με διάρρηξη καθώς ο όρος διάρρηξη δεν είχε προσδιοριστεί νομοθετικά, οδηγώντας τη νομολογία σε μια προβληματική διεύρυνση, η οποία δεν εξηγείται δικαιοπολιτικά (όπως μια διάρρηξη συρταριού, τσάντας ή χρηματοκιβωτίου). Η βαρύτερη απαξία που ενέχει η αφαίρεση με διάρρηξη κατοικιών ή καταστημάτων μπορεί να καλυφθεί από την ποινή του βασικού αδικήματος της κλοπής στο πλαίσιο της επιμέτρησης

	της, ποινή η οποία αυξάνεται σε φυλάκιση, εναρμονιζόμενη με εκείνη του εγκλήματος της απάτης, ώστε στο ευρύτερο αυτό πλαίσιο να καλύπτονται και περιπτώσεις που ο τρόπος ή οι συνθήκες τέλεσης της κλοπής εκφράζουν μια επιβάρυνση του θύματος και ιδιαίτερη προκλητικότητα. Καταργείται, επίσης, η δυνατότητα μια κλοπή, που δεν αφορά αντικείμενο μικρής αξίας, να τιμωρείται μόνο με χρηματική ποινή.
85	Αυξάνεται η ποινή της διακεκριμένης υπεξαίρεσης πράγματος ιδιαίτερα μεγάλης αξίας από φυλάκιση και χρηματική ποινή σε φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.
86	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, οι περιπτώσεις κλοπής και υπεξαίρεσης μικρής αξίας αναφέρονται μόνο στο βασικό αδίκημα των εν λόγω εγκλημάτων. Αφαιρείται συνεπώς από το άρθρο 377 ΠΚ η αναφορά στη περ. α' της παρ. 1 του 374, διότι είναι αντιφατικό ένα πράγμα θρησκευτικής λατρείας με καλλιτεχνική, αρχαιολογική ή ιστορική σημασία να μπορεί να έχει μικρή αξία.
87	Απαλείφεται στην παρ. 2 του άρθρου 380 ΠΚ η διαζευκτικότητα των ποινών ισόβιας ή πρόσκαιρης κάθειρξης στην περίπτωση που η ληστεία είχε ως επακόλουθο τον θάνατο ή τη βαριά σωματική βλάβη ή τελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου και παραμένει μόνο η ποινή της ισόβιας κάθειρξης.
88	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, στην παρ. 1 του βασικού εγκλήματος της εκβίασης αφαιρείται ως περιττή η αναφορά στις περιπτώσεις του άρθρου 380 ΠΚ, η οποία έχει προκαλέσει σύγχυση όσον αφορά στη σχέση του εγκλήματος της εκβίασης με εκείνο της ληστείας, ενώ στις διακεκριμένες μορφές εκβίασης της παρ. 2 γίνεται ευθεία παραπομπή στις ανάλογες διακεκριμένες μορφές της ληστείας χωρίς να χρειάζεται η επανάληψη των επιμέρους στοιχείων τους.
89	Προβλέπεται και μια άλλη διακεκριμένη μορφή στο έγκλημα της απάτης, προκειμένου να καλύψει τον χώρο της απαξίας μεταξύ του βασικού εγκλήματος και της κακουργηματικής του μορφής, στην οποία η ζημιά είναι άνω των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. Πρόκειται για την απάτη με ζημία ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, κάτω όμως των 120.000 ευρώ, για την οποία προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Τέλος, στο βασικό αδίκημα περιορίζεται η ποινή μόνο στη στερητική της ελευθερίας σε αντίθεση με τις διακεκριμένες μορφές που απειλούνται σωρευτικά και με χρηματική ποινή.
90	Προβλέπεται μια διακεκριμένη μορφή στο έγκλημα της απάτης με υπολογιστή, προκειμένου να καλύψει τον χώρο της απαξίας μεταξύ του βασικού εγκλήματος και της κακουργηματικής του μορφής, στην οποία η ζημιά είναι άνω των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. Πρόκειται για την απάτη με ζημία ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, κάτω όμως των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, για την οποία προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Τέλος, στο βασικό αδίκημα περιορίζεται η ποινή

	μόνο στη στερητική της ελευθερίας σε αντίθεση με τις διακεκριμένες μορφές που απειλούνται σωρευτικά και με χρηματική ποινή.
91	Προβλέπεται και μια άλλη διακεκριμένη μορφή στο έγκλημα της απιστίας, προκειμένου να καλύψει τον χώρο της απαξίας μεταξύ του βασικού εγκλήματος και της κακουργηματικής του μορφής, στην οποία η ζημιά είναι άνω των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. Πρόκειται για την απιστία με ζημία ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, κάτω όμως των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, για την οποία προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή. Τέλος, στο βασικό αδίκημα περιορίζεται η ποινή μόνο στη στερητική της ελευθερίας σε αντίθεση με τις διακεκριμένες μορφές που απειλούνται σωρευτικά και με χρηματική ποινή.
92	Για το αδίκημα της αποδοχής και διάθεσης προϊόντων εγκλήματος προβλέπεται αυξημένη ποινή έως τρία (3) έτη χωρίς τη δυνατότητα επιβολής μόνο χρηματικής ποινής, προκειμένου να καλυφθούν και βαρύτερες περιπτώσεις κλεπταποδόχων, όπως αυτών που στην ουσία λειτουργούν επαγγελματικά. Ανάλογη αύξηση της στερητικής της ελευθερίας ποινής γίνεται και στη διακεκριμένη περίπτωση που το αδίκημα αφορά πράγμα ιδιαίτερα μεγάλης αξίας. Στην περίπτωση αυτή, αντί της ποινής φυλάκισης και χρηματικής ποινής προβλέπεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή.
93	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, στην περίπτωση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα γίνεται ρητή αναφορά στη δυνατότητα έμπρακτης μετάνοιας και απαλλαγής από την ποινή, δυνατότητα η οποία απαλείφθηκε από την αντίστοιχη περίπτωση δωροληψίας στον δημόσιο τομέα (235 ΠΚ).
94	Με την προτεινόμενη ρύθμιση σκοπείται η προστασία αφενός του δοκιμαζόμενου από την κλιματική αλλαγή θαλάσσιου περιβάλλοντος της ελληνικής επικράτειας από την αλόγιστη και μη ελεγχόμενη αλιεία και αφετέρου του κυριαρχικού δικαιώματος της πολιτείας να διαχειριστεί την πλουτοπαραγωγική πηγή της αλιείας. Ως προς το πεδίο εφαρμογής της διάταξης καταλαμβάνει όλους, ανεξαρτήτως υπηκοότητας (ημεδαπούς, πολίτες της ΕΕ, αλλοδαπούς), που ασκούν αλιευτική δραστηριότητα με σκάφος ή άλλο πλωτό μέσο σημαίας τρίτης χώρας χωρίς άδεια της αρμόδιας Αρχής εντός της αιγιαλίτιδας ζώνης και των εσωτερικών υδάτων της Ελληνικής Επικράτειας. Επιπλέον, σκοπείται η τιμώρηση της αλιείας χωρίς άδεια. Τέλος, με την παρ. 2 γίνεται επικαιροποίηση του άρθρου 33 του ν.δ. 420/1970 προς τη νέα ρύθμιση του άρθρου 398 ΠΚ.
95	Αυξάνεται η ποινή του βασικού εγκλήματος της τοκογλυφίας στην παρ. 1 του άρθρου 404 ΠΚ όσον αφορά στο κατώτερό της όριο [τρεις (3) μήνες αντί των δέκα (10) ημερών], ενώ προβλέπεται σωρευτικά και όχι διαζευκτικά χρηματική ποινή. Με αυτόν τον τρόπο μπορούν να καλυφθούν και βαρύτερες μορφές εκμετάλλευσης της αδυναμίας του θύματος. Ταυτόχρονα, στην

	παρ. 2 αναβαθμίζεται σε κακούργημα αν ο υπαίτιος επιχειρεί κατ' επάγγελμα τις τοκογλυφικές πράξεις της προηγούμενης παραγράφου και έτσι τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή.
96	Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο στην παρ. 1 του άρθρου 405 ΠΚ, το οποίο προβλέπει ότι η αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος θα διώκονται κατ΄ έγκληση, εάν το αδίκημα από το οποίο προήλθε το προϊόν διώκεται και αυτό κατ' έγκληση. Εναρμονίζεται έτσι η δίωξη του εν λόγω αδικήματος με εκείνη του αδικήματος από το οποίο προέρχεται το πράγμα, καθώς το ένα έγκλημα συνδέεται αξιολογικά με το άλλο.
97	Αναγνωρίζεται ρητά στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου το δικαίωμα να διατάξει την κατ' απόλυτη προτεραιότητα διεξαγωγή της ανάκρισης και εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο επί των κακουργημάτων του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του ΠΚ. Έτσι, τονίζεται εμφατικά η εξαιρετική φύση των συγκεκριμένων εγκλημάτων, διευκολύνεται η αμεσότητα των νόμιμων ενεργειών του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και αναδεικνύεται η λειτουργικότητα της παρέμβασής του.
98	Σκοπείται η επιτάχυνση της διερεύνησης τέλεσης εγκλημάτων μείζονος ποινικής απαξίας, όπως τα οικονομικά, φορολογικά και συναφή εγκλήματα που στρέφονται σε βάρος του ελληνικού Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Κατ΄ αυτόν τον τρόπο τίθεται ένα ενδεικτικό χρονικό όριο για τη διακρίβωση τέλεσης των ανωτέρω εγκλημάτων, η υπέρβαση του οποίου, δικαιολογημένη ή μη, επαφίεται στην κρίση του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος, ο οποίος, κρίνοντας κατά περίπτωση, εξετάζει τον ορισμό άλλου εισαγγελέα για τον χειρισμό της υπόθεσης.
99	Επιλύεται χρονίζον δογματικό πρόβλημα, που προκάλεσε διχογνωμίες σε επιστήμη και νομολογία, με την πρόβλεψη περιπτώσεων υποχρεωτικής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης όταν η πράξη φέρεται να έχει τελεσθεί από ανήλικο. Έτσι, αποφεύγεται το ενδεχόμενο μειωμένης προστασίας του ανηλίκου.
100	Σύμφωνα με το άρθρο 53 του ν. 4745/2020 (Α΄ 214) καταργήθηκε η αρμοδιότητα του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου για την εποπτεία και τον συντονισμό των εισαγγελέων διαφθοράς και οικονομικού εγκλήματος, με τη σχετική αρμοδιότητα να έχει περιέλθει πλέον, δυνάμει του άρθρου 35 ΚΠΔ, στον Προϊστάμενο Εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος. Κατά το άρθρο 34 ΚΠΔ, η κατά τόπον αρμοδιότητα των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος εκτείνεται σε όλη την Επικράτεια και ως εκ τούτου την αρμοδιότητα του άρθρου 47 για την έκδοση της σχετικής πράξης χαρακτηρισμού ως μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος ασκούν, πλέον, μόνο οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος.
101	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, επί εκκρεμοδικίας, εισάγεται ρητά το απαράδεκτο της χρονικά μεταγενέστερης ποινικής δίωξης, ανεξάρτητα από τον

	δείκτη της δικονομικής της ωριμότητας. Κατά συνέπεια, η διαδικασία απλουστεύεται, αλλά και σε πρακτικό επίπεδο οι μεθοδεύσεις αποφεύγονται.
102	Προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 59 ΚΠΔ ως λόγοι αναβολής της ποινικής δίκης με πράξη του εισαγγελέα, πλην της ασκήσεως της ποινικής δίωξης, και η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης της παρ. 2 του άρθρου 245 ΚΠΔ επί της αντιθέτου δικογραφίας, προκειμένου να αποφεύγονται οι άσκοπες δικονομικές ενέργειες μέχρι την αμετάκλητη περαίωση της ποινικής διαδικασίας. Επιπλέον, στην παρ. 4 προβλέπεται η αντικατάσταση του άρθρου 351 ΠΚ με το άρθρο 351Α ΠΚ για λόγους εναρμόνισης με τον ΠΚ.
103	Προβλέπεται, πλέον, κατά τη διάρκεια κύριας ανάκρισης ο αυτεπάγγελτος διορισμός συνηγόρου από το δικαστήριο και σε ανηλίκους που κατηγορούνται για κακούργημα ή πλημμέλημα χωρίς, μάλιστα, τη δυνατότητα παραίτησης από το δικαίωμα αυτό. Η διάταξη αυτή αποσκοπεί να συμπληρώσει την πρόβλεψη που υφίσταται ως προς το δικαίωμα παράστασης με συνήγορο κατά τη διάρκεια της κύριας ανάκρισης και για τους ανήλικους κατηγορουμένους, καθώς και να εναρμονιστεί με την παρ. 6 του άρθρου 6 του ν. 4689/2020 (Α΄103), που ενσωμάτωσε σχετική Οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήτοι την Οδηγία 2016/800 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαΐου 2016 σχετικά με τις δικονομικές εγγυήσεις για τα παιδιά που είναι ύποπτοι ή κατηγορούμενοι στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών (L 132), και προβλέπει τη συνδρομή από δικηγόρο σε ανήλικους δράστες σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας.
104	Ενισχύεται, κατά λελογισμένο τρόπο, η αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου κακουργημάτων, με την προσθήκη κακουργημάτων του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α΄7) και του ν. 998/1979 «περί προστασίας δασών» (Α΄289). Επί των προστιθέμενων κακουργημάτων, η αποδεικτική διαδικασία είναι απλή και τα αναφυόμενα ερμηνευτικά προβλήματα ευχερή στην αντιμετώπιση τους.
105	Απαλείφονται από την περ. 5 της παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ, τα αδικήματα του ν. 998/1979 (Α' 289), για λόγους νομοθετικής συνέπειας, καθώς υπάγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου. Περαιτέρω, αναδιατυπώνεται η περ. 6 της παρ. Α του άρθρου 111 ΚΠΔ και μεταφέρονται στην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου και τα κακουργήματα αρμοδιότητας μονομελούς εφετείου των προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας. Έτσι, αποφεύγεται το λογικά και δογματικά ανακόλουθο σχήμα, βαρύτερα εγκλήματα, όπως κακουργήματα αρμοδιότητας μονομελούς εφετείου, να υπάγονται στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου.
106	Προβλέπονται η διαγραφή των εγκλημάτων της παρ. 1 του άρθρου 235 ΠΚ και της παρ. 1 του άρθρου 236 ΠΚ από την αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου και η υπαγωγή τους στο τριμελές πλημμελειοδικείο,

	λόγω του ότι έχουν αυξηθεί οι ποινές τους. Επιπλέον, προβλέπεται η υπαγωγή στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου των εγκλημάτων του άρθρου 57 του ν. 4497/2017 (Α΄ 171) και της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ, λόγω της φύσεως των συγκεκριμένων αδικημάτων.
107	Η αλλαγή του τίτλου συντελείται για να ευθυγραμμιστεί με το περιεχόμενο του άρθρου, αφού το άρθρο αφορά σε όλα τα πλημμελήματα σε βάρος μελών δικαστηρίου και όχι μόνον στην εξύβριση ή δυσφήμιση μελών δικαστηρίου. Η μεταβολή του περιεχομένου του δεύτερου εδαφίου έγινε, προκειμένου να εναρμονισθεί η ρύθμιση με τα ισχύοντα στον Κώδικα περί Δικηγόρων.
108	Η προσθήκη στην περ. β' γίνεται, προκειμένου να διευκρινιστεί ότι το αναρμόδιο δικαστήριο παύει οριστικά ή κηρύσσει απαράδεκτη την ποινική δίωξη, με την προϋπόθεση ότι είναι κατά βαθμό ανώτερο από το αρμόδιο. Με τον τρόπο αυτό, επιτυγχάνονται η οικονομία της δίκης και η μη επανάληψη των διαδικαστικών πράξεων.
109	Με την προσθήκη νέας παρ. 4, αποφεύγεται η επαναφορά της υπόθεσης στη προδικασία, αφού η αποδεικτική διαδικασία του ακροατηρίου υποκαθιστά την κυρία ανάκριση, επανάληψη της οποίας δεν είναι αναγκαία εάν ήδη αυτή είχε διενεργηθεί. Έτσι, και η ταχύτητα της δίκης προωθείται και τα δικαιώματα του κατηγορουμένου δεν παραβλάπτονται.
110	Η προτεινόμενη ρύθμιση εισάγει πρόβλεψη για ανέκκλητη εκδίκαση της υπόθεσης από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο με στόχο την επιτάχυνση της διαδικασίας χωρίς να παρουσιάζεται δικαιοκρατικό έλλειμμα, στον βαθμό που έχουν συντελεσθεί σε επίπεδο ουσίας δύο συζητήσεις εκ των οποίων η μία σε ανώτερο δικαστήριο κατά βαθμό.
111	Η προτεινόμενη ρύθμιση, ήτοι η διαγραφή του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 132 ΚΠΔ, αποσκοπεί στην επικαιροποίηση του άρθρου, καθότι με την παρ. 1 του άρθρου 53 του ν. 4745/2020 (Α΄ 214) που αντικατέστησε το άρθρο 33 του ΚΠΔ, καταργήθηκε η αρμοδιότητα του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου για την εποπτεία και τον συντονισμό των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος, με τη σχετική αρμοδιότητα να έχει πλέον περιέλθει, δυνάμει της παρ. 2 του άρθρου 33 ΚΠΔ, στον Προϊστάμενο του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος.
112	Προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 145 ΚΠΔ, ούτως ώστε να υπάρξει συμμόρφωση σε διάφορες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου που εκδόθηκαν κατά τα έτη 2008-2017, στις οποίες το Δικαστήριο διαπίστωσε παραβίαση της παρ. 1 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, όσον αφορά στο δικαίωμα πρόσβασης σε ποινικό δικαστήριο, είτε λόγω σφαλμάτων κατά την αποτύπωση στα πρακτικά της δίκης της δήλωσης παράστασης πολιτικής αγωγής (υπόθεση Λούλη-Γεωργοπούλου κατά Ελλάδας, αρ. προσφ. 22756/09 απόφαση της 16ης.3.2017), είτε λόγω μίας υπερβολικά τυπολατρικής ερμηνείας των προϋποθέσεων παραδεκτού των ασκηθέντων από

	τους προσφεύγοντες ενδίκων μέσων (ενδεικτικά Ευαγγέλου κατά Ελλάδας αρ. προσφ. 44078/07, απόφαση της 13ης.1.2011, Καλλέργης κατά Ελλάδας, αρ. προσφ. 37349/07, απόφαση της 2ης.4.2009, Λούλη κατά Ελλάδας, αρ. προσφ. 43374/06, απόφαση της 31ης.7.2008, Σικ κατά Ελλάδας, αρ. προσφ. 28157/09, απόφαση της 29ης.1.2015). Με την προτεινόμενη τροποποίηση παρέχεται η δυνατότητα διόρθωσης σφαλμάτων των πρακτικών που εμποδίζουν τη συμμετοχή του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας.
113	Η εξαίρεση των αυτόφωρων εγκλημάτων από την εφαρμογή των άρθρων 204 έως 208 είναι αναγκαία, αφού σε διαφορετική περίπτωση, κατά κανόνα, η υλοποίηση της αυτόφωρης διαδικασίας καθίσταται ανέφικτη. Η αναμόρφωση των παρ. 2 και 3 του ίδιου άρθρου αποσκοπεί στην απλούστευση των αντίστοιχων διαδικασιών.
114	Η αναδιατύπωση του κειμένου κρίνεται νομοτεχνικά επιβεβλημένη, επιπλέον δε ουσιαστικοποιείται ο αποδεικτικός περιορισμός με την εισαγόμενη αξίωση για ρητή αναφορά στην καταδικαστική απόφαση και του άλλου αποδεικτικού μέσου που ενισχύει τη συμβολή του συγκατηγορουμένου.
115	Στα μέτρα προστασίας του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 προστίθεται και η μετεγκατάσταση σε άλλη χώρα, μέτρο που σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να κριθεί αναγκαίο για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιωδών μαρτύρων και των προσώπων που βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση ή σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε συναφείς πράξεις.
116	Με την προτεινόμενη ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία η αναδιατύπωση του περιεχομένου της παρ. 2, με την προσθήκη ειδικής πρόβλεψης για την περίπτωση της ύπαρξης άλλου ρητά κατονομαζόμενου στην απόφαση αποδεικτικού μέσου, προκειμένου να διασφαλιστούν τα δικαιώματα του κατηγορούμενου για μια δίκαιη δίκη.
117	Η προτεινόμενη ρύθμιση αποσκοπεί στην κάλυψη του κενού που δημιουργήθηκε με την κατάργηση του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 239 του ΚΠΔ με το άρθρο 20 του ν. 4689/2020 (Α' 103), λόγω της ρύθμισης των θεμάτων που αφορούν στην ατομική αξιολόγηση των ανηλίκων υπόπτων ή κατηγορουμένων με το άρθρο 7 του ως άνω νόμου, καθώς και στην εναρμόνιση της εν λόγω διάταξης με το άρθρο 68 του ν. 4478/2017 (Α' 91) που αφορά στην ατομική αξιολόγηση των ανήλικων θυμάτων (άρθρο 22 της Οδηγίας 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου). Το ανήλικο θύμα χρήζει ειδι-

	κής ανάγκης προστασίας λόγω ιδιαίτερου κινδύνου να υποστεί δευτερογενή και επαναλαμβανόμενη θυματοποίηση, εκφοβισμό και αντεκδίκηση. Ως εκ τούτου με την απάλειψη του όρου «υποχρεωτικά» δίνεται η δυνατότητα να υποβάλλεται σε ατομική αξιολόγηση στα αυτοτελή γραφεία προστασίας ανήλικων θυμάτων «Σπίτι του Παιδιού» ενώ όπου δεν υπάρχουν αυτά, η αξιολόγηση θα διενεργείται από τα αυτοτελή γραφεία επιμελητών ανηλίκων και κοινωνικής αρωγής σε συνεργασία με τους ειδικούς παιδοψυχολόγους.
118	Εμπλουτίζεται ο κατάλογος των αδικημάτων της παρ. 1 του άρθρου 228 ΚΠΔ, με τα αδικήματα της αρπαγής ανηλίκων, του βιασμού, της προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας σε εργασιακό χώρο, της κατάχρησης ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη, της κατάχρησης σε γενετήσια πράξη, της γενετήσιας πράξης μεταξύ συγγενών και της μαστροπείας. Με την ανωτέρω προσθήκη σκοπείται η προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, όπως πολιτών τρίτων χωρών, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης, που, λόγω της θέσης τους και της κακοποίησης που έχουν υποστεί, αδυνατούν να καταθέτουν χωρίς την υποστήριξη ειδικών επιστημόνων, στο πλαίσιο εναρμόνισης του ποινικού δικαιϊκού μας συστήματος με διεθνείς συμβάσεις που κατοχυρώνουν τα δικαιώματα προστασίας και αξιολόγησης των ενηλίκων θυμάτων. Επιπλέον, η προτεινόμενη διάταξη στοχεύει στην αποφυγή της δευτερογενούς θυματοποίησης των θυμάτων, που προέρχεται από την επανειλημμένη εξέτασή τους από τις αρχές. Η παρ. 6 αποσκοπεί στο να καλύψει το κενό που δημιουργήθηκε με την κατάργηση του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 239 ΚΠΔ με το άρθρο 20 του ν. 4689/2020 (Α' 103) και να εναρμονίσει την εν λόγω διάταξη με το άρθρο 68 του ν. 4478/2017 (Α' 91) που αφορά στην ατομική αξιολόγηση των ενήλικων θυμάτων (άρθρο 22 της Οδηγίας 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου).
119	Η προσθήκη νέου εδαφίου στο τέλος της παρ. 1 στοχεύει στην υπέρβαση του διχασμού της νομολογίας των ελληνικών δικαστηρίων που ανέκυψαν ως προς τα τελούμενα από έναν ή περισσότερους κατηγορουμένους συναφή εγκλήματα.
120	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, η διαγραφή από την παρ. 3 της λέξης «Οι» γίνεται για λόγους νομοτεχνικής ορθότητας.
121	Η αξιολογούμενη ρύθμιση είναι αναγκαία για να υπάρξει εναρμόνιση με τη παραδοχή του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ότι ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, σε αντίθεση με τον προϊσχύσαντα Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δεν αποτελεί περιοριστικό όρο.

122	Η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 294 που αφορά στην αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης μετά το παραπεμπτικό βούλευμα στοχεύει στην κανονιστική ρύθμιση του μετά την παραπομπή διαδικαστικού σταδίου.
123	Επιλύεται το διχάσαν επιστήμη και νομολογία ζήτημα της επιβολής ή μη περιοριστικών όρων σε βάρος ανηλίκου πέραν των πράξεων για τις οποίες επιτρέπεται προσωρινή κράτηση.
124	Με τη διαγραφή της λέξης «προσωρινώς» από τον τίτλο του άρθρου, επιτυγχάνεται η εναρμόνισή του με το περιεχόμενο της διάταξης. Επιπλέον, η προσθήκη στο περιεχόμενο του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 ήταν αναγκαία, προκειμένου να αντιμετωπισθεί το θέμα της προθεσμίας, εντός της οποίας πρέπει να ασκηθεί η προσφυγή κατά επιβάλλουσας περιοριστικούς όρους διάταξης του ανακριτή. Η προσθήκη της δυνατότητας άρσης των περιοριστικών όρων που γίνεται στην παρ. 4 πληρώνει αντίστοιχο κενό που αφορά στην άρση ή αντικατάσταση των περιοριστικών όρων.
125	Η αναδιατύπωση της παρ. 4 αποτυπώνει την εναρμόνιση με τη νέα φύση του μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, ο οποίος δεν αποτελεί, πλέον, περιοριστικό όρο.
126	Η αντικατάσταση του τίτλου οφείλεται στην ανάγκη ανταπόκρισής του προς το όλο περιεχόμενο της διάταξης που αφορά εγκλήματα που συρρέουν κατ' ιδέαν ή κατ' εξακολούθηση.
127	Η αντικατάσταση του τίτλου πρέπει να αποδοθεί στην αναγκαιότητα ευθυγράμμισής του με το περιεχόμενο του άρθρου. Επιπλέον, η αντικατάσταση της παρ. 1 κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου να καλυφθούν περιπτώσεις όπου ακυρώνεται η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο ή εκδικάζεται η υπόθεση από το δικαστήριο.
128	Η προτεινόμενη ρύθμιση αποσκοπεί στο να αρθεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση ως προς την απόδοση της εγγύησης στην περίπτωση που ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή δεν γίνει κατηγορία, ή παύσει εναντίον του η ποινική δίωξη ή αυτή κηρυχθεί απαράδεκτη και έχει ασκηθεί ένδικο μέσο ή δεν έχει παρέλθει η προθεσμία για την άσκηση αυτού, ή εφόσον παύει να ισχύει ο δικαιολογητικός λόγος για τον οποίο επιβλήθηκε, ήτοι η εξασφάλιση της παρουσίας του κατηγορουμένου στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και η υποβολή του στην εκτέλεση της απόφασης που θα εκδοθεί. Επιπλέον, η τροποποίηση της παρ. 1 και η προσθήκη παρ. 3 συντελέσθηκαν με σκοπό την αντιμετώπιση προβλημάτων αρμοδιότητας που ανέκυψαν στην πράξη και για να τονισθεί η δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 145 ΚΠΔ.
129	Με την απάλειψη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 308 ΚΠΔ, σκοπείται η επιτάχυνση της εκδίκασης κάθε κακουργήματος που έχει τελεστεί από ανήλικους δράστες, χωρίς την ενδιάμεση διαδικασία του Συμβουλίου και αποτρέπεται πρώτον ο κίνδυνος παραγραφής λόγω της εξομοίωσής τους με πλημμελήματα σύμφωνα με το άρθρο 18 ΠΚ και δεύτερον ο κίνδυνος απόλυσης προσωρινά κρατουμένων λόγω υπέρβασης του μεγίστου ορίου προσωρινής κράτησης των έξι (6) μηνών. Επιπλέον, προβλέπεται

	στην παρ. 3 η αναλογική εφαρμογή του άρθρου 245 ΚΠΔ, ως προς την περάτωση της κυρίας ανάκρισης επί πλημμελημάτων. Τέλος, η τροποποίηση στην παρ. 5 γίνεται για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας.
130	Η προσθήκη των πλημμελημάτων για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, κρίνεται αναγκαία λόγω της βαρύτητας των συγκεκριμένων πράξεων και των συνεπειών που για αυτές επιφυλάσσει ο ΠΚ.
131	Η αναδιατύπωση της παρ. 2 κρίθηκε αναγκαία για να διευκρινιστεί απολύτως ότι η διάταξη αφορά και στη βελτίωση της κατηγορίας και τον ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, επιπλέον δε για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο επιβαρύνσεως της θέσης του κατηγορουμένου από το δικαστήριο με την απαγγελία της απόφασής του, χωρίς να έχει ακουστεί προηγουμένως ο κατηγορούμενος.
132	Η αναδιατύπωση του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 οφείλεται σε καθαρά νομοτεχνικούς λόγους, με δεδομένο ότι η ακύρωση απόφασης είναι επιτρεπτή και επί εξαρχής ανέκκλητης και επί, μεταγενέστερα, καταστήσασας ανέκκλητης απόφασης.
133	Επανέρχεται το περιεχόμενο του ταυτάριθμου άρθρου του προϊσχύσαντος ΚΠΔ, ενόψει του ότι κρίθηκε πως η επανάληψη διαδικασίας δεν αποτελεί, ως στρεφόμενη κατά αμετάκλητης απόφασης, ένδικο μέσο, αλλά ένδικο βοήθημα, όπως παγίως δέχεται ο Άρειος Πάγος. Εξάλλου, η αίτηση επανάληψης της διαδικασίας εντάσσεται ως ένδικό βοήθημα στην πρόβλεψη του άρθρου 463. Από την άλλη, οι περισσότερες από τις γενικές αρχές των ενδίκων μέσων καταγράφονται ειδικότερα στα άρθρα 525 επ. ΚΠΔ.
134	Η προτεινόμενη ρύθμιση κρίνεται απαραίτητη για να διασαφηνιστεί ότι η κρίση για την άσκηση των ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα γίνεται άπαξ σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας, προς αποφυγή ερμηνευτικών προβλημάτων.
135	Με την αναδιατύπωση του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 δηλώνεται ότι η ανασταλτική δύναμη του ενδίκου μέσου προϋποθέτει παραδεκτό ένδικο μέσο. Με την προσθήκη της παρ. 2 αναφορικά με τα ορκωτά δικαστήρια διευκρινίζεται το ζήτημα της χορήγησης αναστολής σε περίπτωση που δεν συνεδριάζει το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο (Μ.Ο.Δ.) ή το Μικτό Ορκωτό Εφετείο (Μ.Ο.Ε.) επιλύοντας έτσι συγκεκριμένο ερμηνευτικό πρόβλημα ως προς το ποιο δικαστήριο είναι αρμόδιο να χορηγήσει αναστολή, κατά τρόπο όμοιο με αυτόν που δέχθηκε η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.
136	Η προσθήκη της περίπτωσης αίτησης της «έκδοσης» ευρωπαϊκού εντάλματος στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 1, οφείλεται στην ταυτότητα του νομικού λόγου. Οι αλλαγές αποσκοπούν στο να λυθούν ανακύψαντα προβλήματα και κυρίως εκείνα που αφορούν στην έναρξη του χρόνου παραγραφής της ποινής και τον προσδιορισμό του χρόνου εντός του οποίου πρέπει να καθαρογραφεί η εκκλητή πρωτόδικη απόφαση.

137	Προβλέπεται η δυνατότητα άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο και με δήλωσή του, διατυπώνοντας τους λόγους για τους οποίους ασκείται το εν λόγω ένδικο μέσο.
138	Τροποποιείται το άρθρο 476 ΚΠΔ, ούτως ώστε να υπάρξει συμμόρφωση σε διάφορες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.), στις οποίες το Δικαστήριο διαπίστωσε παραβίαση της παρ. 1 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), όσον αφορά στο δικαίωμα πρόσβασης σε ποινικό δικαστήριο, είτε λόγω σφαλμάτων κατά την αποτύπωση στα πρακτικά της δίκης της δήλωσης παράστασης πολιτικής αγωγής [υπόθεση Λούλη-Γεωργοπούλου κατά Ελλάδας (αρ. προσφ. 22756/09, απόφαση της 16ης.3.2017], είτε λόγω μίας τυπολατρικής ερμηνείας των προϋποθέσεων παραδεκτού των ασκηθέντων από τους προσφεύγοντες ενδίκων μέσων [ενδεικτικά Ευαγγέλου κατά Ελλάδας (αρ. προσφ. 44078/07) απόφαση της 13ης.1.2011, Καλλέργης κατά Ελλάδας, (αρ. προσφ. 37349/07), απόφαση της 2ας.4.2009, Λούλη κατά Ελλάδας, (αρ. προσφ. 43374/06), απόφαση της 31ης.7.2008, Σικ κατά Ελλάδας, (αρ. προσφ. 28157/09), απόφαση της 29ης.1.2015]. Με την αξιολογούμενη ρύθμιση, αντιμετωπίζονται ζητήματα ορισμένων τυπικών, σύμφωνα με τις ανωτέρω αποφάσεις του Ε.Δ.Δ.Α., σφαλμάτων κατά την άσκηση ενδίκων μέσων και ορίζεται πλέον ρητά ότι οι εν λόγω ελλείψεις δεν συνιστούν λόγους απαραδέκτου του ενδίκου μέσου.
139	Η προτεινόμενη προσθήκη επιδιώκει να διευκρινίσει με καθαρότητα ότι οι περιοριστικά αναφερόμενοι στο άρθρο 478 ΚΠΔ λόγοι έφεσης δεν αφορούν παρά μόνο το είδος του βουλεύματος που καταγράφεται στο άρθρο αυτό.
140	Η απάλειψη του όρου «ευθεία» γίνεται με σκοπό να περιληφθεί στους λόγους εφέσεως και η έλλειψη νόμιμης βάσης του βουλεύματος, ρύθμιση που κρίνεται αναγκαία εξαιτίας της βαρύτητας της συγκεκριμένης πλημμέλειας και της ανυπαρξίας αντίστοιχης διάκρισης στο αναιρετικό πεδίο.
141	Η προτεινόμενη ρύθμιση κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου να αποφεύγεται η αναιρετική κρίση όσο εκκρεμεί η εκφορά κρίσεως για την ίδια υπόθεση από δικαστικούς σχηματισμούς ουσίας.
142	Με την αναδιατύπωση της παρ. 2 καθίσταται σαφές ότι η αυτεπάγγελτη έρευνα προϋποθέτει συνολικά παραδεκτή αναίρεση.
143	Επιτρέπεται η αυτεπάγγελτη έρευνα πλημμελειών, όπως δεδικασμένου – εκκρεμοδικίας – παραγραφής του αξιοποίνου και απόλυτης ακυρότητας, με την προϋπόθεση ότι η έφεση είναι παραδεκτή. Κατ΄αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται η οικονομία της δίκης και ουσιαστικοποιείται η προστασία του εκκαλούντος.
144	Η διαγραφή της περ. δ’ στη παρ. 1 οφείλεται στο ότι τέτοια περίπτωση δεν υπάρχει στον ισχύοντα ΠΚ. Στην περ. β’ της παρ. 1 η προσθήκη δίπλα στον συμμέτοχο και του δράστη συναφούς εγκλήματος στοχεύει στην ενότητα αντιμετώπισης των αδικημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 128 ΚΠΔ.

145	Σκοπείται η επίτευξη συμβατότητας με τις μεταβολές που επήλθαν στα άρθρα 80 και 81 ΠΚ, ενόψει του ότι καταργήθηκε η φυλάκιση ως υποκατάσταση ποινής της χρηματικής ποινής και της κοινωφελούς εργασίας. Ως εκ τούτου παύει πλέον να αποτελεί και μέγεθος για το εκκλητό της απόφασης κατά το άρθρο 490 ΚΠΔ.
146	Η προσθήκη και του «Μονομελούς» εφετείου αποσκοπεί σε αποκατάσταση παραδρομής.
147	Η αναδιατύπωση των παρ. 3 και 4 οφείλεται στην εκτίμηση ότι οι πράξεις των ανηλίκων αποτελούν κατά το άρθρο 18 ΠΚ πλημμελήματα, η παραγνώριση δε αυτού του χαρακτήρα τους εγκυμονεί κίνδυνο δυσμενέστερης μεταχείρισης του ανηλίκου από τον ενήλικο.
148	Η προσθήκη του τελευταίου εδαφίου αφενός πληρώνει νομοθετικό κενό, αφετέρου αποτρέπει τον κίνδυνο θεωρήσεως του ενδίκου μέσου ως απαραδέκτου.
149	Η τροποποίηση της παρ. 2 έγκειται στην ανάγκη ικανοποίησης συστηματικής ερμηνείας. Η αναδιατύπωση της παρ. 3 στοχεύει να καταδείξει ότι η δικαιοδοσία του δικαστηρίου προϋποθέτει συνολικά παραδεκτή έφεση. Με την προσθήκη της παρ. 4 επαναφέρεται αντίστοιχη ρύθμιση του προϊσχύσαντος ΚΠΔ, ενισχυμένη όμως δικαιοκρατικά με την πρόβλεψη της δυνατότητας ακύρωσης της διαδικασίας.
150	Διευκρινίζεται το αρμόδιο για την τύχη της εγγύησης δικαστήριο, προκειμένου να επιλυθούν ερμηνευτικά προβλήματα που ανακύπτουν στην πράξη.
151	Η αντικατάσταση της προθεσμίας των «τριάντα (30) ημερών» σε «ένα (1) μήνα» αποτρέπει εσφαλμένους υπολογισμούς της σχετικής προθεσμίας, εναρμονίζοντας την τελευταία σε επίπεδο εκτάσεως με τις ρυθμίσεις άλλων άρθρων.
152	Η προσθήκη της εκκρεμοδικίας ως αυτεπαγγέλτως ερευνώμενου λόγου καθίσταται αναγκαία μετά τη ρητή πρόβλεψή του στον ΚΠΔ. Η επιλογή του χρόνου δημοσίευσης της απόφασης του Αρείου Πάγου ως κρίσιμου μεγέθους για την εφαρμογή του επιεικέστερου νόμου επιλύει αντίστοιχο, ανακύψαν νομολογιακά, πρόβλημα.
153	Με την προτεινόμενη ρύθμιση, αποτρέπεται το ήδη παρατηρούμενο φαινόμενο καταθέσεως σημειώματος από μέρους του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την ημέρα συζήτησης της αναιρέσεως – πρακτική που δεν υπηρετούσε τη δυνατότητα οργανώσεως άμυνας από μέρους των διαδίκων.
154	Απαλείφεται το τρίτο εδάφιο του άρθρου 514, καθώς το περιεχόμενό του καλύπτεται από τη γενική πρόβλεψη της παρ. του άρθρου 466.
155	Κρίθηκε αναγκαία η διαγραφή της εξαίρεσης περί της δυνατότητας συμμετοχής ενόρκου και δικαστή από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως στην περίπτωση που η απόφαση αναιρέθηκε μόνο ως προς την ποινή, διότι σε πρακτικό επίπεδο προκαλεί προβλήματα κυρίως στους δικαστικούς σχηματισμούς των μεγάλων περιφερειών.

156	Η διεύρυνση της προθεσμίας από έναν (1) σε δύο (2) μήνες αποβλέπει στο να καταστήσει ευχερέστερη την υποβολή του σχετικού αιτήματος για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε.
157	Η προσθήκη τρίτου εδαφίου στην παρ. 1 γίνεται, προκειμένου να πληρωθεί ρητά υπάρχον κενό, το οποίο προκάλεσε διχογνωμία σε επιστήμη και νομολογία. Άλλωστε, παρόμοια ρύθμιση υφίσταται και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Σε κάθε περίπτωση, η φύση των ενδίκων μέσων επιβάλλει τη ρύθμιση αυτή.
158	Προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 525 ΚΠΔ, που ρυθμίζει τη διαδικασία επανάληψης διαδικασίας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων, ύστερα από έκδοση απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.), ούτως ώστε η σχετική δυνατότητα επανάληψης της διαδικασίας να επεκταθεί και στις περιπτώσεις εκείνες κατά τις οποίες αναγνωρίζεται παραβίαση δικαιώματος που αφορά στον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή την ουσιαστική διάταξη που εφαρμόσθηκε, δυνάμει μονομερούς δήλωσης της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του Ε.Δ.Δ.Α., η οποία έγινε αποδεκτή με απόφαση του Ε.Δ.Δ.Α. Με την προτεινόμενη τροποποίηση, επεκτείνεται η δυνατότητα αποκατάστασης της παραβίασης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) και στην περίπτωση των μονομερών δηλώσεων, γεγονός που οδηγεί κατ΄ αποτέλεσμα στη μείωση του αριθμού των προσφυγών που άγονται ενώπιον του Ε.Δ.Δ.Α.. Σημειώνεται, ότι η παραπάνω μονομερής δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας γίνεται αποκλειστικά και μόνο σε περιπτώσεις προσφυγών, για τις οποίες είναι βέβαιη η καταδίκη της Ελλάδας για τη δηλούμενη παραβίαση, δεδομένου ότι το Ε.Δ.Δ.Α., με προηγούμενες αποφάσεις του, έχει διαπιστώσει την παραβίαση αυτή σε όμοιες υποθέσεις προσφυγών κατά της Ελλάδας.
159	Ο τίτλος του εβδόμου κεφαλαίου μεταβάλλεται σε «ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ», ενόψει του ότι η επανάληψη διαδικασίας προτείνεται να μην θεωρείται έκτακτο ένδικο μέσο.
160	Αποκαθίσταται η εκ παραδρομής αναφορά ως εφαρμοζόμενου του άρθρου 561 αντί του ορθώς εφαρμοζόμενου 563.
161	Η αναμόρφωση του περιεχομένου της παρ. 2 οφείλεται στην ανάγκη επίλυσης αναφυέντων σε πρακτικό επίπεδο προβλημάτων. Αντιμετωπίζονται προβλήματα αρμοδιότητας των δικαστηρίων ανηλίκων για σχηματισμό συνολικής ποινής. Επιπλέον ανατίθεται στο αρμόδιο για σχηματισμό συνολικής ποινής δικαστήριο η δικαιοδοσία των διατάξεων των παρ. 4 και 5 του άρθρου 80 ΠΚ.
162	Η προσθήκη τελευταίου εδαφίου στην παρ. 1 επιλύει υφιστάμενο ζήτημα και μάλιστα κατά τρόπο δικαιοκρατικά πειστικό, αφού θεωρείται ότι εκτίεται η βαρύτερη ποινή μέχρι να σχηματιστεί συνολική ποινή, αποτρεπομένου έτσι του ενδεχομένου να εκτιθεί ολοκληρωτικά ποινή και να μη συμπεριληφθεί στη συνολική.

163	Η αξιολογούμενη ρύθμιση αποβλέπει στην ανάληψη της σχετικής επιμέλειας εκτέλεσης της ποινής από τον αρμόδιο εισαγγελέα και όχι τους γραμματείς των δικαστηρίων. Επίσης, καθίσταται σαφές το ανεπίτρεπτο της προσωπικής κράτησης.
164	Επιδιώκεται η διευκόλυνση του καταδίκου με την αναβολή εκτέλεσης της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του έχει επιβληθεί για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 556 ΚΠΔ και διευκρινίζονται με σαφήνεια τα όρια αναβολής εκτέλεσης της ποινής.
165	Επιδιώκεται να αποτυπωθεί η βούληση του νομοθέτη για ίση μεταχείριση ως προς όλα τα πλημμελήματα. Κατ' αυτό τον τρόπο με την προσθήκη στις εξαιρούμενες περιπτώσεις του άρθρου 586 ΚΠΔ, της παρ. 13 του άρθρου 5 του ν. 1738/1987 (Α΄ 200), που προβλέπει επιβολή κυρώσεων για παραβάσεις του α.ν. 86/1967 (Α΄ 136) και του α.ν. 690/1945 (Α' 0), δεν θα εξαιρούνται από την ιδιάζουσα δωσιδικία δικηγόροι ή δικαστές για τα ανωτέρω αδικήματα.
166	Με την προτεινόμενη προσθήκη του άρθρου 593 επιδιώκεται να ρυθμιστεί το θέμα της χορήγησης αναβολής εκτέλεσης από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών σε ποινές στερητικές της ελευθερίας που δεν εμπίπτουν στην εφαρμογή του άρθρου 556 ΚΠΔ και αφορούν σε στερητικές της ελευθερίας ποινές, οι οποίες με το άρθρο 82 του προϊσχύοντος ΠΚ έχουν μετατραπεί σε χρηματικές για πράξεις τελεσθείσες μέχρι την 30ή.6.2019. Η εν λόγω ρύθμιση ευθυγραμμίζεται με τη διάταξη του άρθρου 465 του ΠΚ που παραμένει σε ισχύ.
167	Με την πρόταση τροποποίησης της παρ. 7 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018 (Α΄139), αποσαφηνίζονται τα έγγραφα που υποβάλλονται στην κατά περίπτωση αρμόδια δικαστική αρχή μαζί με τη διάταξη δέσμευσης λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων και του περιεχομένου των θυρίδων, και της απαγόρευσης μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου, των ερευνώμενων προσώπων, που εκδίδει ο Πρόεδρος της Αρχής. Πιο συγκεκριμένα, στον κατά περίπτωση αρμόδιο Εισαγγελέα αποστέλλεται μόνον η διάταξη δέσμευσης, η οποία εκδίδεται σε επείγουσες περιπτώσεις και εφόσον συντρέχουν βάσιμες υπόνοιες και σκοπείται με αυτήν η διασφάλιση των συμφερόντων του δημοσίου. Η Α΄ Μονάδα της Αρχής συνιστά την ελληνική Μ.Χ.Π. (Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών) δηλαδή υπηρεσία πληροφοριών και όχι προανακριτική αρχή. Οι φάκελοι των υποθέσεών της Αρχής δεν μπορεί να αποτελούν αποδεικτικό υλικό στην ποινική δικογραφία καθόσον αφορούν σε επεξεργασμένη χρηματοοικονομική πληροφορία, υποκείμενη σε περιορισμούς χρήσης. Άλλωστε, η δικαστική αρχή που επιλαμβάνεται έχει εννέα (9) μήνες να διερευνήσει την ποινική δικογραφία που θα σχηματισθεί και να διατηρήσει ή να καταργήσει την ισχύ της εκδοθείσας διάταξης του Προέδρου της Αρχής. Περαιτέρω, με την πρόταση τροποποίησης της παρ. 8 του άρθρου 42 επιτυγχάνεται ο εξορθολογισμός της διαδικασίας μερικής αποδέσμευσης των

	ποσών που είναι αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας των ενδιαφερόμενων προσώπων ή των οικογενειών τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων. Πιο συγκεκριμένα, πλέον προβλέπεται η αποκλειστική αρμοδιότητα της επιληφθείσας δικαστικής αρχής να εξετάσει τόσο την αίτηση του ενδιαφερομένου για τη μερική αποδέσμευση των αναγκαίων ποσών για την κάλυψη των βασικών αναγκών αυτού και της οικογένειάς του (διαβίωση, συντήρηση ή νομική εκπροσώπηση) όσο και την προσφυγή κατά της διάταξης δέσμευσης. Μετά την υποβολή της διάταξης στην αρμόδια δικαστική αρχή, η Αρχή ναι μεν δεν κωλύεται στην συνέχιση της έρευνάς της, η οποία όμως είναι έρευνα χρηματοοικονομική και όχι ποινική, ωστόσο απεκδύεται κάθε άλλης αρμοδιότητας. Εξάλλου, ως Υπηρεσία Πληροφοριών η Α΄ Μονάδα της Αρχής εξομοιώνεται de facto με την Ε.Υ.Π. (Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών) και είναι ευνόητο ότι δεν δύναται εκ της φύσεώς της να επιλαμβάνεται των ως άνω αιτήσεων καθόσον κάτι τέτοιο θα προσέκρουε στις διεθνείς προδιαγραφές που υφίστανται όσον αφορά τις Μ.Χ.Π.. Τέλος, με την πρόταση τροποποίησης της παρ. 10 του άρθρου 42, η εν λόγω διάταξη αναδιατυπώνεται ώστε να συνάδει με τις προτεινόμενες αλλαγές των παρ. 7 και 8.
168	Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3663/2008 (Α' 99) προβλέπεται ο περιορισμός του εθνικού ανταποκριτή της EUROJUST για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των Κοινών Ομάδων Έρευνας, από δύο (2) σε έναν (1) Αντεισαγγελέα Εφετών, που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών με εδαφική αρμοδιότητα που επεκτείνεται στο σύνολο των εφετειακών περιφερειών της χώρας, προκειμένου να έχει τη συνολική εικόνα και εποπτεία και τον καλύτερο συντονισμό των υποθέσεων ανά την επικράτεια. Η απασχόλησή του παραμένει πλήρης και αποκλειστική και η θητεία του ορίζεται πλέον σε ετήσια με δυνατότητα ανανέωσης έως δύο (2) φορές με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, προκειμένου να αξιολογούνται κάθε χρόνο η ικανότητα και η επάρκειά του.
169	Η προτεινόμενη τροποποίηση στην παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3663/2008 (Α' 99) γίνεται για λόγους συστηματικής συνέπειας και εναρμόνισης με την περ. β' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ιδίου νόμου, που προβλέπει πλέον τον ορισμό ως εθνικού ανταποκριτή της EUROJUST μεταξύ άλλων, και για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας, ενός Αντεισαγγελέα Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών για όλη την ελληνική επικράτεια.
170	Συγκαταλέγεται στον κατάλογο των αδικημάτων για τα οποία είναι επιτρεπτή η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών για τη διακρίβωση κακουργημάτων, και η περίπτωση της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, καθώς και το κακούργημα του εμπρησμού δάσους, εξαιτίας της μείζονος ποινικής απαξίας του συγκεκριμένου αδικήματος.

171	Προβλέπεται ο σχηματισμός συνολικής ποινής σε περίπτωση συρροής της χρηματικής ποινής του άρθρου 57 ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν με χρηματική ποινή του άρθρου 80 του προϊσχύσαντος ΠΚ. Στην παρ. 2 καθορίζονται τα όρια της συνολικής εκτιτέας ποινής φυλάκισης ή κάθειρξης για τους αμετακλήτως καταδικασθέντες. Με την παρ. 3 παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να εναρμονίσει την ποινή που έχει επιβληθεί σε νεαρούς ενήλικες που δεν έχουν συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο (25ο) έτος της ηλικίας με τις προβλέψεις του άρθρου 133 ΠΚ. Με την παρ. 4 θεμελιώνεται η αρμοδιότητα του δικαστηρίου στο οποίο έχουν εισαχθεί υποθέσεις μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος είτε με κλήση είτε με την επίδοση κλητηρίου θεσπίσματος.
172	Καθορίζεται η αρμόδια δικαστική αρχή που θα αναλάβει τις εκκρεμείς αιτήσεις ενώπιον της αρχής καταπολέμησης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.
173	Καταργείται το άρθρο 10 του ν. 2447/1996 (Α’ 278) περί αξιοποίνων πράξεων επί υιοθεσίας, καθότι επικαλύπτεται από την διάταξη του άρθρου 360Α ΠΚ.
174	Καθορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος.

Δ. ΈΚΘΕΣΗ ΓΕΝΙΚΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου					
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα	**x**				
		Άλλο					

	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών	x		x		
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Το όφελος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου έγκειται στην αντιμετώπιση των δυσλειτουργιών που παρατηρήθηκαν κατά την προηγούμενη διετία εφαρμογής των νέων κωδίκων (Ποινικού και Ποινικής Δικονομίας) και την αποκατάσταση της ασφάλειας δικαίου. Συγκεκριμένα, επέρχονται τροποποιήσεις, βελτιώσεις, εξορθολογισμός των προβλεπόμενων ποινών, επαναφορά σημαντικών διατάξεων, οι οποίες είτε είχαν καταργηθεί, είτε είχαν υποβαθμιστεί σε πλημμελήματα, επισύροντας χαμηλότερες ποινές και προκαλώντας το κοινό περί δικαίου αίσθημα. Με τις προτεινόμενες διατάξεις ενδυναμώνεται η εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτεία και η ορθή εφαρμογή των δικαιϊκών μας κανόνων.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					

		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκομένων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Το κόστος των αξιολογούμενων ρυθμίσεων αποτυπώνεται στην οικεία έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					

		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν προκύπτει κάποιος κίνδυνος από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών *(ηλεκτρονική επισύναψη).* Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
❒	Συνεργασία με άλλα υ-πουργεία / υπηρεσίες	

❒	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	
❒	Διεθνής διαβούλευση	

23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr *(ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)*		
	Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	
		Σχόλια που υιοθετήθηκαν	
		Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	
			107 (επισυνάπτονται αναλυτικά)

Επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	
	Σχόλια που υιοθετήθηκαν	Έγινε ενσωμάτωση σχολίου που αναρτήθηκε στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης και αφορά στο άρθρο 5 του σχεδίου νόμου. Πιο συγκεκριμένα, στο άρθρο 5 του σχεδίου νόμου που τροποποιεί τις παραγράφους 4 και 5 του άρθρου 81 ΠΚ , κρίνεται ορθότερη η διατύπωση «παροχή» της κοινωφελούς εργασίας αντί του όρου «εκτέλεση».
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	Εξαιτίας της διηγηματικής, της άκρως περιγραφικής και εξατομικευμένης φύσης των περισσοτέρων εκ των αναρτηθέντων σχολίων, δεν συμπεριελήφθησαν πολλά από αυτά στο σχέδιο νόμου καθώς δεν συμπεριλαμβάνονται στην τρέχουσα νομοθετική πρόβλεψη αλλά ενδεχομένως να αποτελέσουν μελλοντικά αντικείμενο επεξεργασίας από την διαρκή επιτροπή παρακολούθησης εφαρμογής του νέου ΠΚ και ΚΠΔ. Πιο συγκεκριμένα, πολλά σχόλια υποστήριζαν την απόσυρση της τροποποίησης του άρθρου 191 ΠΚ, καθότι θεωρήθηκε αναχρονιστική και αντίθετη με το άρθρο 14 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει την ελευθερία της έκφρασης. Η προτεινόμενη αλλαγή αφορά στη διάδοση ή διασπορά ψευδών ειδήσεων που δύναται να επιφέρουν ανησυχία ή φόβο στους πολίτες ή να ταράξουν τη δημόσια πίστη ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού μεταξύ άλλων και για τη δημόσια υγεία. Ο σκοπός που εξυπηρετεί είναι αφενός η προστασία της δημόσιας υγείας σε καιρούς πανδημικής κρίσης και αφετέρου η θωράκιση της Δημοκρατίας έναντι της διοχέτευσης και άσκοπης ή σκόπιμης αναπαραγωγής ψευδών ειδήσεων . Θεωρείται πως δεν υφίσταται περιορισμός του δικαιώματος

		της ελεύθερης έκφρασης κατ' άρθρον 14Σ, αλλά προσαρμογή του τρόπου άσκησής του. έτσι ώστε να συνάδει με την προστασία της δημόσιας υγείας και ανθρώπινης ζωής. Εξάλλου το ίδιο το Σύνταγμα θέτει περιορισμό στην άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης και διάδοσης, προφορικά, γραπτά ή δια του τύπου, των στοχασμών των πολιτών προϋποθέτοντας την τήρηση των νόμων του κράτους. Ακόμα δεν υιοθετήθηκαν τα σχόλια για την οριζόντια πρόβλεψη της ισόβιας κάθειρξης σε περίπτωση θανάτου ενός ανθρώπου σε όλα τα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα, καθότι κριτήριο του νομοθέτη είναι η αυστηροποίηση του εμπρησμού από πρόθεση.

Επισυνάπτεται αναλυτική έκθεση διαβούλευσης.

ΕΚΘΕΣΗ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ

ΕΠΙΣΠΕΥΔΩΝ ΦΟΡΕΑΣ: **ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ « **Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και λοιπές επείγουσες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης** ».

Το Σ/Ν αναρτήθηκε σε Δημόσια Διαβούλευση στις 24.09.2021 και ώρα 22.00 ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ 08.10.2021 και ώρα 22.00 **Δικτυακός τόπος Ανάρτησης** : **www.opengov.gr** **ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ**: Γ.Σαρρή , - Μ.Νούλα
Συνεργασία με άλλα Υπουργεία / Υπηρεσίες: -
Συνεργασία με Κοινωνικούς Φορείς/Ανεξάρτητες Αρχές : -
Διεθνής Διαβούλευση: -

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΝΤΩΝ:
Σχόλια που αναρτήθηκαν : 107
Σχόλια που δεν αναρτήθηκαν : 13 Αιτιολόγηση : Η Ομάδα Συντονισμού Διαβούλευσης προχώρησε στη διαγραφή συνολικά δώδεκα (12) σχολίων, εκ των οποίων έξι (6) που υποβλήθηκαν από τον ίδιο πολίτη και ήταν υβριστικά, καθώς και επτά (7) που υπεβλήθησαν από πολίτες εις διπλούν

ΠΛΗΘΟΣ ΑΡΘΡΩΝ: 1 **ΠΛΗΘΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ :107(αναρτημένα)+13(μη αναρτητέα)=120**

<u>ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ :</u>

8 Οκτωβρίου 2021, 21:30 : ⚖Μισογυνικές τροπολογίες μιας μισητής κυβέρνησης!🔻 Εν μέσω καλοκαιριού η κυβέρνηση έθεσε σε δημόσια διαβούλευση αλλαγές στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσκοπεί στην ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας του συστήματος απονομής δικαιοσύνης⃣ στη χώρα μας, με την εφαρμογή και χρήση σύγχρονων τεχνολογιών. Ανάμεσα στις αλλαγές ανακαλύπτουμε και την τροποποίηση του άρθρου 950 που αφορά τις ποινές στις περιπτώσεις παραβίασης δικαστικών αποφάσεων για την παράδοση τέκνων.🔻 Σύμφωνα με το άρθρο 950 στη πρώτη παράγραφο που ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΕΙ, όταν διατάζεται ή απόδοση ή παράδοση τέκνου καταδικάζεται ο γονέας που έχει το τέκνο να εκτελέσει αυτή την πράξη και με την ίδια απόφαση, για την περίπτωση που δεν την εκτελέσει, απαγγέλλεται αυτεπαγγέλτως χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή παράδοση και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν το τέκνο δεν βρεθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 861 έως 86🔻 Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου: Άν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο, η απόφαση που ρυθμίζει την επικοινωνία μπορεί να απειλήσει με χρηματική ποινή και προσωπική κράτηση εκείνον που εμποδίζει την επικοινωνία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 947.. ΑΛΛΑΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ. Άν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο, το δικαστήριο που ρυθμίζει το δικαίωμα επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο καθορίζει τα χρονικά διαστήματα αυτής και απειλεί και αυτεπάγγελτα σε βάρος εκείνου που εμποδίζει κάθε φορά την επικοινωνία για κάθε παράβαση,χρηματική ποινή έως ΔΕΚΑ ΧΙΛ. ΕΥΡΩ (10.000) και προσωρινή κράτηση έως ένα (1) έτος. Η ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΓΟΝΕΑ ΜΕ ΤΟ ΤΕΚΝΟ ΒΕΒΑΙΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΠΑΡΕΥΡΊΣΚΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΟΡΙΣΘΕΝΤΑ ΧΡΟΝΟ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.🔻 Ο κύριος υπουργός επιλέγει να νομοθετήσει και να αυξήσει και τις ποινές για την παρεμπόδιση επικοινωνίας στοχεύοντας στην ουσία στην ενίσχυση των διατάξεων του νέου οικογενειακού δικαίου Ν 4800/2021 που στρέφονται κατά των γυναικών και των παιδιών αντί να εξομαλύνει και να μειώσει τις εξοντωτικές και εξωπραγματικές χρηματικές ποινές των προηγούμενων κυβερνήσεων στις περιπτώσεις παραβίασης δικαστικών αποφάσεων για την παράδοση τέκνων.🔻 Επιλέγει την δημιουργία κλίματος απειλής και εκφοβισμού μέσω του νόμου προς τις γυναίκες στις περιπτώσεις καταγγελίας άσκησης οποιασδήποτε μορφής βίας εναντίων των ίδιων και των παιδιών τους κατά την διάρκεια της διάστασης ή του διαζυγίου καθώς

δεν προχωρά στην διάκριση δικαιολογημένης και αδικαιολόγητης παραβίασης δικαστικών αποφάσεων και δικαιολογημένης ή αδικαιολόγητης παρεμπόδισης της επικοινωνίας και φυσικά παραβιάζει το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή του παιδιού ανεξαρτήτου ηλικίας σε όλες τις διαδικασίες που το αφορούν όπως αυτό ορίζεται με το υπ αριθμού B90164/2021 της 11/3/2021 ψήφισμα της ΕΕ και για την εφαρμογή του οποίου θα ελέγχεται ανά εξάμηνο η κυβέρνηση.🔻 Επιπρόσθετα η κυβέρνηση στην προσπάθεια της να ξεπληρώσει γραμμάτια στα altright κινήματα μισογυνισμού συλλόγων μπαμπάδων που αναπτύχτηκαν στην Ελλάδα και έφτασαν μέχρι την απειλή προγραφών δικαστών καθιερώνει τον γαλλικό θεσμό της διαπιστωτικής έκθεσης δικαστικού επιμελητή (constant dossier) την οποία θα χρησιμοποιεί ο εκδικητικός πρώην σύζυγος για ν` αποδείξει παραβίαση του νόμου.Όμως στο γαλλικό δίκαιο ο θεσμός αυτός χρησιμοποιείται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπως αυτές καθορίζονται από το άρθρο 9 του Γαλλικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και πληρώντας συγκεκριμένες προϋποθέσεις που προσδιορίζονται από ειδικά γαλλικά νομοθετήματα όπως πχ το Διάταγμα αριθ. 45-2592 της 2 Νοεμβρίου 1945 που ορίζει την τήρηση των όρων της ουδετερότητας και της αμεροληψίας ,την απλή καταγραφή του συμβάντος και την αποφυγή κρίσης για το συμβάν ,την απαγόρευση της σύνταξης έκθεσης σε ιδιωτικό χώρο ενώ όταν η έκθεση αφορά στα μέσα επικοινωνίας ηλεκτρονικά ή μη, οι συνθήκες είναι ακόμα πιο αυστηρές και αυτό έχει σχέση και με τον νόμο περί προσωπικών δεδομένων. Και γίνεται κατ `εντολή του δικαστικού λειτουργού και όχι του ιδιώτη. Το κόστος δε της έκθεσης ποικίλει και σίγουρα δεν πρόκειται για το κόστος των 50 ευρώ της επίδοσης.Αυτό συνεπάγεται περισσότερα δικαστικά έξοδα,μεγαλύτερες αντιδικίες και προσπάθεια παγίδευσης των οικονομικά ασθενέστερων γυναικών και παιδιών σε κακοποιητικούς γάμους και οικογενειακά περιβάλλοντα καθώς δεν θα έχουν τα έσοδα να προβούν σε δικές τους διαπιστωτικές εκθέσεις.🔻 Για μια ακόμα φορά η κυβέρνηση επιλέγει την ταλαιπωρία των ατέλειωτων δικαστηρίων αντί να προχωρήσει και να αξιοποιήσει τον θεσμό των κοινωνικών λειτουργών και να ιδρύσει οικογενειακά δικαστήρια ώστε η δικαστής να έχει καλύτερη και εγκυρότερη ενημέρωση υπό την ευθύνη του κρατικών λειτουργών και όχι πληρωμένων και εξαρτώμενων από τους πελάτες δικαστικών επιμελητών.🔻 Με το νόμο για την συνεπιμέλεια και την ενίσχυσή του με τροπολογίες όπως αυτή του άρθρου 950 αποδεικνύει τη πρόθεσή της να τιμωρεί τις γυναίκες που διεκδικούν το δικαίωμα να διαλύουν κακοποιητικούς ή αποτυχημένους γάμους αφού για την κυβέρνηση υπέρτατη αξία είναι ο θεσμός της οικογένειας. Θεσμός ιδιαίτερα χρήσιμος στη σημερινή εποχή που το κράτος αποσύρεται από τις υπηρεσίες φροντίδας και γίνονται ιδιωτική υπόθεση των γυναικών.☂ Άρα για ποια βελτίωση της ποιότητας του συστήματος απονομής δικαιοσύνης μιλάμε; Απέναντι στην υποκρισία και την εγκληματική πολιτική σε βάρος των φτωχών γυναικών και των παιδιών τους, ο νομικός κόσμος οφείλει να σταθεί αρωγός πληροφορώντας και φτιάχνοντας ένα παρατηρητήριο για την εφαρμογή του νόμου. Οι ανατροπές που δρομολογούνται στο οικογενειακό δίκαιο πρέπει να γίνουν υπόθεση των συνδικάτων και της αριστεράς αν θέλουν να υπερασπιστούν τα μέλη τους. Όσο για μας τις φεμινίστριες, απέναντι στη κυβέρνηση της φτώχιας και του μισογυνισμού ο ανυποχώρητος αγώνας για την ανατροπή της πολιτικής αυτής είναι μονόδρομος!

8 Οκτωβρίου 2021, 21:10 : Οι Κύριοι Μητσοτάκης και Τσιάρας δεν μπορούν πλέον να αγνοήσουν τι συμβαίνει στην Ευρώπη και θα πρέπει να προσαρμοστούν στις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – «να κατανοήσουν την σημασία του ψηφίσματος και το ξεκάθαρο μήνυμα προς την Επιτροπή και τα Κράτη Μέλη για την αντιμετώπιση της Έμφυλης και

ενδοοικογενειακής βίας και τον αντίκτυπο που έχει η βία όχι μόνο στις κακοποιημένες γυναίκες αλλά και στα παιδιά». Με βάση το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΆΜΕΣΑ ο Ν4800/2021 – δεν μπορούμε να πηγαίνουμε πίσω από την Ευρώπη – δεν μπορούμε να αγνοούμε τα ψηφίσματα της Ευρώπης!

8 Οκτωβρίου 2021, 21:36 :

Με αφορμή την νέα νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργού Δικαιοσύνης για τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας συνεδρίασε η επιτροπή των γυναικείων οργανώσεων και συζήτησε επίμαχα άρθρα, που συνδέονται με τον ψηφισθέντα νόμο για το οικογενειακό δίκαιο και δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο την ζωή των διαζευγμένων ζευγαριών και παιδιών, ιδιαίτερα των γυναικών και παιδιών. Και αυτός είναι ο στόχος. Α. Το άρθρο 64 του φερόμενου προς ψήφιση νομοσχεδίου για την τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων για παράδοση ή απόδοση τέκνου και για παρεμπόδιση του δικαιώματος της προσωπικής επικοινωνίας, καταργεί την δυνατότητα βεβαίωσης της τυχόν παραβίασης από το Δικαστήριο και την αντικαθιστά από έκθεση δικαστικού επιμελητή. Ο δικαστικός επιμελητής δεν είναι δικαστικός λειτουργός αμείβεται από τον εντολέα ιδιώτη και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποκτά αρμοδιότητα να βεβαιώσει γεγονότα και να αποφασίσει αν συνιστούν ή όχι αδικήματα αντικαθιστώντας τον φυσικό Δικαστή, ο οποίος είναι ο μόνος αρμόδιος να κρίνει και βεβαιώσει χρηματικές ποινές ή προσωποκράτηση.

Μάλιστα οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν προχωρούν στην διάκριση δικαιολογημένης ή αδικαιολόγητης παρεμπόδισης της επικοινωνίας και φυσικά παραβιάζουν το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή του παιδιού ανεξαρτήτου ηλικίας σε όλες τις διαδικασίες που το αφορούν όπως αυτό ορίζεται με το υπ.αριθμ Β90164/2021 της 11/3/2021 ψήφισμα της ΕΕ και για την εφαρμογή του οποίου μάλιστα θα ελέγχεται ανά εξάμηνο η κυβέρνηση.

Η ως άνω τροποποίηση βρίσκεται σε πλήρη νομική αντίφαση με τον κανονισμό της ΕΕ 1111/2019 την εφαρμογή του οποίου επικαλείται το Υπ. Δικαιοσύνης και είναι συνεπής μόνον προς την δημιουργία κλίματος απειλής και εκφοβισμού σε βάρος γυναικών και ανηλίκων παιδιών. Επί πλέον η ως άνω τροποποίηση αντίκειται στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και στο Σύνταγμα της χώρας μας. Για τον λόγο αυτό ζητάμε 1) την κατάργηση της διαπιστωτικής έκθεσης δικαστικών επιμελητών στις περιπτώσεις των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων μη παρεμπόδισης επικοινωνίας με το τέκνο για την εναρμόνιση της νομοθεσίας με την κοινοτική οδηγία 1111/2019 2) την διάκριση των παραβιάσεων σε δικαιολογημένες ή αδικαιολόγητες ώστε να υπάρχει και εναρμόνιση με την κοιν. οδηγία 1111/2019 3)την μη εφαρμογή της πιλοτικής δίκης στις υποθέσεις οικογενειακού δίκαιου. Β. Αναφορικά με την επικείμενη τροποποίηση του ποινικού κώδικα (σχέδιο νόμου του οποίου έχει ήδη αναρτηθεί για δημόσια διαβούλευση) θεωρούμε ότι αποτελεί εξαιρετική ευκαιρία ένταξης των άρθρων 36 και 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην εθνική μας νομοθεσία (κάτι που αποτελεί άλλωστε και υποχρέωση της χώρας μας), και με μεγάλη μας λύπη διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμη φορά πολύ απέχουμε από την ενσωμάτωση των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική μας νομοθεσία παρότι η σύμβαση έχει ψηφιστεί πριν 10 έτη και έχει κυρωθεί με νόμο από την χώρα μας ήδη από το έτος 2018.

Συνεπώς προς τα ανωτέρω στο άρθρο 68 της διαβούλευσης το αναφερόμενο στο αδίκημα του βιασμού, θα πρέπει να ενσωματωθεί το αντίστοιχο άρθρο 36 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης που και πολύ πιο συγκεκριμένο είναι σε ότι αφορά τις πράξεις του βιασμού και αποσαφηνίζει το ζήτημα της συναίνεσης ορίζοντας ότι η συγκατάθεση πρέπει να

παρέχεται εκουσίως ως αποτέλεσμα ελεύθερης βούλησης του ατόμου η οποία αξιολογείται στο πλαίσιο των συνοδών περιστάσεων.
Στο ίδιο πλαίσιο θα έπρεπε να έχει αξιολογηθεί και η ενσωμάτωση στο ποινικό μας δίκαιο των άρθρων 40 και 54 της συμβάσεως της Κωνσταντινούπολης. Ακολούθως στο άρθρο 336, παρ.4 για το αδίκημα του βιασμού δεν θωρούμε εύστοχη την προτεινόμενη αντικατάσταση της λέξεως «τελεί» με την λέξη «επιχειρεί» καθόσον η υπάρχουσα έκφραση είναι ακριβέστερη αφού αναφέρεται ευθέως και στην απόπειρα βιασμού και η αντικατάσταση της γεννά εύλογο προβληματισμό σε σχέση με την αντιμετώπιση της απόπειρας βιασμού.
Επίσης στο άρθρο 3 της διαβούλευσης αναφερόμενο στο άρθρο 79 παρ.5, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης οι οποίες ανταποκρίνονται στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας και συγκεκριμένα να θεωρείται επιβαρυντική η περίσταση που ζ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συγκατοικούσε με το θύμα η άτομο που είχε προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του, η)το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών, θ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά η ενώπιον παιδιού. Θα πρέπει δε να αξιολογηθεί το σύνολο των επιβαρυντικών περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και η ενσωμάτωση τους στον ποινικό κώδικα .
Γ. Η προθεσμία της παραγραφής των αδικημάτων γενετήσιας ελευθερίας κατά ανηλίκων θα πρέπει να ξεκινάει από το 30ο έτος της ηλικίας του θύματος. Θυμίζουμε ότι σε πολλές χώρες του δυτικού κόσμου τα όρια αυτά είναι αυξημένα και το αδίκημα του βιασμού ανηλίκου σε πολλές χώρες απαράγραπτο .Δ. Οι πολύ πρόσφατες συγκλονιστικές εξελίξεις στο ζήτημα των γυναικοκτονιών στην χώρα μας , φρονούμε ότι έχουν καταδείξει την αναγκαιότητα της εξατομίκευσης του αδικήματος της γυναικοκτονίας ως ιδιαίτερης περίπτωσης ανθρωποκτονίας με έμφυλα χαρακτηριστικά.
Συνακόλουθα και ανεξαρτήτως του ζητήματος της γυναικοκτονίας, στα άρθρα 79 παρ. 5 και 82Α του ποινικού Κώδικα επιβάλλεται η ένταξη της υποπεριπτώσεως <> ώστε να φωτιστούν γενικά τα αδικήματα βίας κατά γυναικών ως αδικήματα με έμφυλο χαρακτήρα.
Ε. Πιστεύουμε ότι η ανθρωποκτονία λόγω φύλου και τα αδικήματα βίας με έμφυλα και ρατσιστικά χαρακτηριστικά δεν τελούνται εν βρασμώ ψυχικής ορμής. Ο θύτης δεν διαλέγει το θύμα του σε παρόρμηση στιγμής. Η πράξη του αποτελεί την έκφραση βαθιά ριζωμένων έμφυλων και σεξιστικών συνδρόμων με βάση τα οποία έχει διανύσει τον μέχρι τούδε βίο του, θα έπρεπε επομένως η γυναικοκτονία και τα αδικήματα του άρθρου 82 Α να οδηγούν στον αποκλεισμό της επίκλησης του βρασμού ψυχικής ορμής της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 299 αφού τα αδικήματα με έμφυλα ή ρατσιστικά χαρακτηριστικά διαπράττονται κατά κανόνα εξαιτίας των πεποιθήσεων του θύτη και έμφυλων ή ρατσιστικών στερεοτύπων και όχι εν βρασμώ ψυχικής ορμής.ΣΤ. Τέλος θεωρούμε αναγκαίο να περιληφθούν στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου και τα εγκλήματα της μαστροπείας και εκμετάλλευσης πόρνης τα οποία προβλέπονταν στον ποινικό κώδικα στο παρελθόν στα άρθρα 349 περίπτωση γ και 350 αντιστοίχως . Δυστυχώς τα εγκλήματα αυτά που προσβάλλουν ευθέως την γυναικεία αξιοπρέπεια αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα εν γένει αφαιρέθηκαν από τον ποινικό κώδικα κατά την τροποποίηση του με το νόμο 4619 / 2019 και μάλιστα χωρίς να συνοδεύεται η αφαίρεση αυτή από την απαιτούμενη αιτιολογική έκθεση.Οι γυναικείες οργανώσεις θα αντιπαλέψουν αυτές τις τροποποιήσεις με προσφυγή σε ευρωπαϊκούς και διεθνείς οργανισμούς.

8 Οκτωβρίου 2021, 21:36: Β.Αναφορικά με την επικείμενη τροποποίηση του ποινικού κώδικα (σχέδιο νόμου του οποίου έχει ήδη αναρτηθεί για δημόσια διαβούλευση) θεωρούμε ότι αποτελεί εξαιρετική ευκαιρία ένταξης των άρθρων 36 και 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην εθνική μας νομοθεσία (κάτι που αποτελεί άλλωστε και υποχρέωση της χώρας μας), και με μεγάλη μας λύπη διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμη φορά πολύ απέχουμε από την ενσωμάτωση των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική μας νομοθεσία παρότι η σύμβαση έχει ψηφιστεί πριν 10 έτη και έχει κυρωθεί με νόμο από την χώρα μας ήδη από το έτος 2018.
Συνεπώς προς τα ανωτέρω στο άρθρο 68 της διαβούλευσης το αναφερόμενο στο αδίκημα του βιασμού, θα πρέπει να ενσωματωθεί το αντίστοιχο άρθρο 36 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης που και πολύ πιο συγκεκριμένο είναι σε ότι αφορά τις πράξεις του βιασμού και αποσαφηνίζει το ζήτημα της συναίνεσης ορίζοντας ότι η συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται εκουσίως ως αποτέλεσμα ελεύθερης βούλησης του ατόμου η οποία αξιολογείται στο πλαίσιο των συνοδών περιστάσεων.
Στο ίδιο πλαίσιο θα έπρεπε να έχει αξιολογηθεί και η ενσωμάτωση στο ποινικό μας δίκαιο των άρθρων 40 και 54 της συμβάσεως της Κωνσταντινούπολης.
8 Οκτωβρίου 2021, 21:59: Με αφορμή την νέα νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργού Δικαιοσύνης για τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας συνεδρίασε η επιτροπή των γυναικείων οργανώσεων και συζήτησε επίμαχα άρθρα, που συνδέονται με τον ψηφισθέντα νόμο για το οικογενειακό δίκαιο και δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο την ζωή των διαζευγμένων ζευγαριών και παιδιών, ιδιαίτερα των γυναικών και παιδιών. Και αυτός είναι ο στόχος.Α. Το άρθρο 64 του φερόμενου προς ψήφιση νομοσχεδίου για την τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων για παράδοση ή απόδοση τέκνου και για παρεμπόδιση του δικαιώματος της προσωπικής επικοινωνίας, καταργεί την δυνατότητα βεβαίωσης της τυχόν παραβίασης από το Δικαστήριο και την αντικαθιστά από έκθεση δικαστικού επιμελητή. Ο δικαστικός επιμελητής δεν είναι δικαστικός λειτουργός αμείβεται από τον εντολέα ιδιώτη και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποκτά αρμοδιότητα να βεβαιώσει γεγονότα και να αποφασίσει αν συνιστούν ή όχι αδικήματα αντικαθιστώντας τον φυσικό Δικαστή, ο οποίος είναι ο μόνος αρμόδιος να κρίνει και βεβαιώσει χρηματικές ποινές ή προσωποκράτηση.
Μάλιστα οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν προχωρούν στην διάκριση δικαιολογημένης ή αδικαιολόγητης παρεμπόδισης της επικοινωνίας και φυσικά παραβιάζουν το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή του παιδιού ανεξαρτήτου ηλικίας σε όλες τις διαδικασίες που το αφορούν όπως αυτό ορίζεται με το υπ.αριθμΒ90164/2021 της 11/3/2021 ψήφισμα της ΕΕ και για την εφαρμογή του οποίου μάλιστα θα ελέγχεται ανά εξάμηνο η κυβέρνηση.
Η ως άνω τροποποίηση βρίσκεται σε πλήρη νομική αντίφαση με τον κανονισμό της ΕΕ 1111/2019 την εφαρμογή του οποίου επικαλείται το Υπ. Δικαιοσύνης και είναι συνεπής μόνον προς την δημιουργία κλίματος απειλής και εκφοβισμού σε βάρος γυναικών και ανηλίκων παιδιών. Επί πλέον η ως άνω τροποποίηση αντίκειται στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και στο Σύνταγμα της χώρας μας.Για τον λόγο αυτό ζητάμε 1) την κατάργηση της διαπιστωτικής έκθεσης δικαστικών επιμελητών στις περιπτώσεις των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων μη παρεμπόδισης επικοινωνίας με το τέκνο για την εναρμόνιση της νομοθεσίας με την κοινοτική οδηγία 1111/2019 2) την διάκριση των παραβιάσεων σε δικαιολογημένες ή αδικαιολόγητες ώστε να υπάρχει και εναρμόνιση με την κοιν.

οδηγία 1111/2019 3)την μη εφαρμογή της πιλοτικής δίκης στις υποθέσεις οικογενειακού δίκαιου.

8 Οκτωβρίου 2021, 21:33 :Το άρθρο 36 πρέπει να αποσυρθεί γιατί αποτελεί παραβίαση της ελευθερίας του λόγου και της σκέψης, που αποτελούν προϋπόθεση της Δημοκρατίας. Όποιοι ασκούν κριτική κλονίζουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, ασφάλεια, υγεία; Η διατύπωση περί κλονισμού της εμπιστοσύνης είναι υποκειμενική, ασαφής και επικίνδυνη για την ελευθερία του λόγου και θα οδηγήσει σε διώξεις ελεύθερων πολιτών γεγονός που καθιστά την Ελλάδα μη δημοκρατική χώρα.

8 Οκτωβρίου 2021, 20:29 :

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΠΚ-ΚΠΔΗ Ένωση Ποινικολόγων και Μαχόμενων Δικηγόρων, σε συνέχεια των προτάσεων που είχε υποβάλει στις 12 και 13 Ιουνίου 2021 στον Προέδρο της Νομοπαρασκευαστικής για τις νέες τροποποιήσεις ΠΚ-ΚΠΔ καθηγητή κ.Λάμπρο Μαργαρίτη, υπέβαλλε σήμερα (8.10.2021) στην δημόσια διαβούλευση, συμπληρωματικά και τις παρακάτω προτάσεις τονίζοντας επί της αρχής τη γενικότερη αντίθεσή της, σε κάθε μορφή αυστηροποίησης τόσο των υφιστάμενων ποινών, όσο και στα θέματα της έκτισης αυτών.ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ

1 . Ορθή (όπως προτείναμε τον Ιούνιο) η επαναφορά της διάταξης του άρθρ. 42 παρ. 1 ΠΚ 1950 για την έννοια της απόπειρας προς αποφυγή συγχύσεων, όπως επίσης και των διατάξεων του άρθρου 43 του προϊσχύσαντος Π.Κ. περί απρόσφορης απόπειρας. Σημειώνουμε μόνο ότι στο άρθρ. 44 παρ. 2 οι λέξεις: «αποτυχημένου εγκλήματος» να αντικατασταθούν με τη λ.: «απόπειρας» . Δεν πρόκειται εδώ για «αποτυχημένη απόπειρα», η δε έκφραση «αποτυχημένο έγκλημα» δεν είναι δόκιμη.

2. Επαναφορά της διάκρισης της συνέργειας σε άμεση και απλή και πάντως κατάργηση του εδαφ. β΄του άρθρ. 47 ΠΚ («θέτει το αντικείμενο της προσβολής στη διάθεση του αυτουργού»).

3. Αυτεπάγγελτη ποινική δίωξη των εγκλημάτων κατά περιουσιακών εννόμων αγαθών, στην κακουργηματική τους μορφή – ακόμα και όταν στρέφονται κατά ιδιωτών. Δυνατότητα πρόβλεψης δήλωσης του παθόντος ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη. Αναστολή προθεσμιών για υποβολή έγκλησης για όσο χρόνο το ν.π. στερείται διοικήσεως.

4. ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΚΑΤ' ΑΡΘΡ. 99 και του 100 ΠΚ: Πρόταση για χορήγηση αναστολής σε ποινές φυλάκισης μέχρι 5 ετών, άνευ εκτίσεως μέρους της ποινής.

5. Πρόταση τροποποίησης άρθρου 168 ΠΚ ως εξής (οι αλλαγές με κεφαλαία) «..1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας ή παραμένει στους χώρους αυτούς παρά τη ρητή εναντίωση της υπηρεσίας που τους χρησιμοποιεί, ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΕΤΣΙ ΔΙΑΚΟΠΗ Η ΣΟΒΑΡΗ ΔΙΑΤΑΡΡΑΞΗ ΤΗΣ ΟΜΑΛΗΣ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. 2. Όποιος, ΠΑΡΑΝΟΜΑ, προκαλεί διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διαταράξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τη λειτουργία συλλογικού ή μονοπρόσωπου οργάνου των φορέων του προηγούμενου εδαφίου…»

6. κατάργηση της παρ, 2 του άρθρου 191 ΠΚ «..2. Όποιος από αμέλεια γίνεται υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.».

7. Επανεξέταση της κατάργησης της επιβαρυντικής περίστασης της κατά συνήθεια τέλεσης. Είναι ανεπαρκής η αιτιολογία της Αιτιολογ. Έκθεσης. Επίσης, επανεξέταση της κατάργησης της κατ' επάγγελμα τέλεσης κατά περίπτωση.
8. Πρόταση για μετατροπή του εξ' αμελείας εμπρησμού μεγάλων δασών σε διακεκριμένο έγκλημα και ο εξ' αμελείας εμπρησμός να τιμωρείται ως πρότερον. Ο εμπρησμός δε εκ προθέσεως του άρθρ. 264 παρ. 1. Β΄ ΠΚ να καταστεί πάλι έγκλημα δυνητικής διακινδύνευσης από συγκεκριμένης.
8. Προσθήκη της φράσης «χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου» στο άρθρ. 405 παρ. 3 ΠΚ.
9. Πρόταση ώστε η κάθειρξη των 25 ετών να εντάσσεται στις διατάξεις της υφ' όρον απόλυσης στα 20 έτη . (αντίθετη ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΛΟΜ. Α.Π.).ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
1. άρθρο 47 Κάθετη αντίθεση στην τροποποίηση της σχετικής διάταξης
2. Τροποποίηση άρθρου 83ΠΚ:Κρίνεται σκόπιμη η προσθήκη του μειωμένου πλαισίου ποινής (2-8 έτη) στην περίπτωση αδικημάτων με επαπειλούμενη ποινή ισόβιου καθείρξεως η διαζευκτικά καθείρξεως τουλάχιστον δέκα ετών
3. άρθρο 143 παρ. 2 ΚΠΔ να τροποποιηθεί ως εξής: « Σε δίκες μακράς διάρκειας το δικαστήριο, εφ΄οσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον εισαγγελέα ή τους διαδίκους αλλά και άνευ ειδικού αιτήματος, με αίτηση στον γραμματέα του Δικαστηρίου, οποτεδήποτε κατά της διάρκεια της δίκης, να επιτρέπει την χορήγηση αντίγραφων των ως άνω πρόχειρων πρακτικών καθ΄ολη την διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας και μετά».
4. Προσθήκη άρθρου 211Β ΚΠΔ ως εξής:"Μόνη η κατάθεση αστυνομικού ή άλλου διωκτικού οργάνου ή , η ανάγνωση στο ακροατήριο κατάθεσής του , που μεταφέρει όσα πληροφορήθηκε ως εξ ακοής μάρτυρας απ' τον ίδιο τον κατηγορούμενο και, ιδίως, ως εξετάσας, ατύπως και προφορικώς, τον κατηγορούμενο, μετά την σύλληψη του ως δράστη ή ύποπτο ποινικά κολάσιμης πράξης , δεν μπορεί να ληφθεί υπόψιν για την καταδίκη του κατηγορουμένου , επί ποινή ακυρότητας της διαδικασίας."
5. Τροποποίηση άρθρου 225 ΚΠΔ « εξετάσεις και αναγνωρίσεις που γίνονται μόνο κατ' αντικατάσταση"
6. Αρ.273 παρ.2 Να προστεθεί εδάφιο «..Ο κατηγορούμενος κατά τη διάρκεια της απολογίας του στον ανακριτή μπορεί να συμβουλεύεται τον συνήγορο του πριν απαντήσει σε ερώτηση που του έχει υποβληθεί. Ο συνήγορος μπορεί να ζητά το λόγο κατά τη διάρκεια της απολογίας του κατηγορουμένου προκειμένου να αναπτύξει ισχυρισμούς και παρατηρήσεις του για την υπεράσπιση του κατηγορουμένου…»
7. Να προστεθεί εδάφιο στο άρθρο 290 παρ.4 ΚΠΔ που να αναφέρει « Εφόσον το αιτηθεί η κατηγορούμενος, παρίσταται κατά την συζήτηση της προσφυγής του στο Συμβούλιο»
8. Να τροποποιηθεί η παράγραφος 1α εδάφιο τέταρτο άρθρου 292 ΚΠΔ ως εξής «….Εάν το αιτηθεί ο κατηγορούμενος, εμφανίζεται υποχρεωτικά μετά του συνηγόρου του στο Συμβούλιο, οπότε καλείται και ο Εισαγγελέας»
9. Στο άρθρ. 303 παρ.2 ΚΠΔ θα πρέπει να αφαιρεθεί η φράση «οι οποίοι οφείλουν να κρίνουν αν η συγκεκριμένη ποινική υπόθεση είναι λαμβανομένων των περιστάσεων τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του κατηγορουμένου κατάλληλη προς διαπραγμάτευση». Εφόσον το αδίκημα/τα δεν εμπίπτει/ουν αυτονόητα στις εξαιρέσεις της παρ.1 του ίδιου άρθρου τότε θα πρέπει ο Εισαγγελέας να εισέρχεται ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ στην ουσία της διαπραγμάτευσης (ασχέτως με την τελική ή όχι συμφωνία με τον κατηγορούμενο), ειδάλλως ο κατηγορούμενος εκτίθεται διττά στον «κίνδυνο» μίας πρώιμης ομολογίας της ενοχής του, η οποία, σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας με την εισαγγελική αρχή, ενδέχεται

(στην εκδίκαση εν συνεχεία της υπόθεσης) να επιβαρύνει την θέση του. Για τον λόγο αυτό, ίσως πρέπει να προβλεφθεί επί πλέον ότι σε περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας μεταξύ Εισαγγελέως και κατηγορουμένου, θα πρέπει ο Εισαγγελέας της αρχικής σύνθεσης(με τον οποίον δεν επετεύχθη η συμφωνία) να αντικαθίσταται από τον αναπληρούντα κατά την κλήρωση αυτόν.

10. Αρ.365 Να προστεθεί εδάφιο «..Ο κατηγορούμενος κατά τη διάρκεια της απολογίας του μπορεί να συμβουλεύεται τον συνήγορο του πριν απαντήσει σε ερώτηση που του έχει υποβληθεί. Ο συνήγορος μπορεί να ζητά το λόγο κατά τη διάρκεια της απολογίας του κατηγορουμένου προκειμένου να αναπτύξει ισχυρισμούς και παρατηρήσεις του για την υπεράσπιση του κατηγορουμένου…»

11. Προτεινόμενη τροποποίηση του αρθρ.373 παρ.5 ΚΠΔ (οι αλλαγές με κεφαλαία): «…5.Σε περίπτωση οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης λόγω παραγραφής ή θανάτου ή κήρυξης αυτής απαράδεκτης το δικαστήριο διατάσσει την απόδοση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων στον παθόντα, ΜΟΝΟ εφόσον ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΣ ότι αυτά προέρχονται ΑΜΕΣΑ από την αξιόποινη πράξη και συνιστούν την περιουσιακή ζημία που υπέστη αυτός. Διαφορετικά ΑΙΡΕΙ ΤΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ ΤΗΝ ΑΠΌΔΟΣΗ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΤΟΥΣ ή διατάσσει τη δήμευσή τους, εφόσον αυτή προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις. Στις προηγούμενες περιπτώσεις εφαρμόζεται αναλόγως και η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 311.

12. Προτεινόμενη τροποποίηση του αρθρ.471 ΚΠΔ: 1. Το ένδικο μέσο που ασκήθηκε από εκείνον που έχει το σχετικό δικαίωμα εμπρόθεσμα και νομότυπα, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Δεν αναστέλλεται όμως η διάταξη του βουλεύματος που αφορά τη σύλληψη και την προσωρινή κράτηση. Αν το βούλευμα αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές. 2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον, πιθανολογείται η ευδοκίμηση της ασκηθείσας αναίρεσης ή έχει ασκηθεί αναίρεση προς το συμφέρον του κατηγορουμένου από τον αρμόδιο εισαγγελέα ή προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής έως ότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη ή (αντί για και ώστε να είναι διαζευκτικό και όχι σωρευτικό) ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Σε κάθε περίπτωση η απόρριψη του αιτήματος για τη χορήγηση του ανασταλτικού αποτελέσματος θα πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένη. Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.

13. Αρ.497 παρ.7 . Να υπάρξει διάταξη που να προβλέπει ότι χορηγείται η αναστολή όταν από την διαδρομή της υπόθεσης πιθανολογείται τέτοια μείωση της ποινής ώστε αυτή να έχει εκτιθει σε μεγάλο βαθμό πριν από την έφεση και ανάλογες περιπτώσεις. Προτεινόμενη Τροποποίηση «…1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της.2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε

ποινή φυλάκισης έως τριών ετών, η έφεση έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα.3. Αν η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει αλλιώς με ειδικά αιτιολογημένο τρόπο.4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης ή περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8 του παρόντος άρθρου, καθώς και, στις αντίστοιχες περιπτώσεις, λαμβάνοντας πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του ανηλίκου, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση.5. Το δικαστήριο μπορεί στις περιπτώσεις των παρ. 3, 4 και 7 να επιβάλει περιοριστικούς όρους. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295.6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε.7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο, απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παράγραφο 1 του τελευταίου άρθρου.8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης,ακόμα και αν ελλείπει κάποια από τις ανωτέρω περιοριστικά αναφερόμενες προϋποθέσεις αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη ή (όχι και ώστε να είναι διαζευκτικό και όχι σωρευτικό)ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης. 9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου,

δεν προσάγεται σε αυτό.10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.
14. Κατασχέσεις μεταφορικών μέσων (και ενδεχομένως και άλλων περιουσιακών στοιχείων) Να προβλεφθεί ρητά ότι ο ανακριτής ή του συμβουλίου μπορεί να προχωρήσει σε αλλαγή μεσεγγυούχου μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης ή και να το αποδώσει εφόσον κρίνει ότι είναι πολύ πιθανό αυτό να αποδοθεί από το δικαστήριο. Οι εγγυοδοσίες να εκτελούνται αμέσως με την έκδοση της απόφασης όπως γίνεται και με την παύση των άλλων περιοριστικών όρων
8 Οκτωβρίου 2021, 19:18 :
Αξιότιμοι κύριοι,
Α) ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
1) ΑΠΡΟΣΦΟΡΗ ΑΠΟΠΕΙΡΑ
Μετά το άρθρο 42 του ΠΚ προστίθεται άρθρο 43 (Απρόσφορη Απόπειρα), το οποίο έχει ως εξής : «Απρόσφορη απόπειρα Άρθρο 43 1. Όποιος επιχείρησε να εκτελέσει έγκλημα με μέσο ή κατά αντικειμένου τέτοιας φύσης ώστε να αποβαίνει απολύτως αδύνατη η τέλεση του εγκλήματος αυτού τιμωρείται με την ποινή του άρθρου 83 μειωμένη στο μισό. 2. Όποιος επιχείρησε τέτοια απρόσφορη απόπειρα από ευήθεια παραμένει ατιμώρητος». Σχόλιο: Υπενθυμίζουμε ότι η διάταξη αυτή είχε καταργηθεί με το Ν. 4619/2019 και ο νομοθέτης κρίνει, ορθώς, ότι πρέπει να επανέλθει, λαμβάνοντας υπόψιν την αντιφατικότητα σε ορισμένες περιπτώσεις με τη διάταξη του άρ. 44 παρ. 2 ΠΚ. Ειδικά η διάταξη του άρ. 44 παρ. 2 ΠΚ δεν αντιμετωπίζεται καθόλου στο σχέδιο που έχει εισαχθεί σε δημόσια διαβούλευση, ενώ περιλαμβάνει το ίδιο αντιφατικές διατάξεις, όπως η δυνατότητα ατιμωρησίας της πεπερασμένης απόπειρας αφενός και η υποχρεωτική τιμώρηση της αποτυχημένης με μειωμένη ποινή αφετέρου.
Έχουν υποστηριχθεί απόψεις υπέρ και κατά του αξιοποίνου της απρόσφορης απόπειρας, ιδίως δε οι πολέμιοι της απρόσφορης απόπειρας εστιάζουν στον ιδιαίτερα φρονηματικό χαρακτήρα της συμπεριφοράς που τυποποιείται ως έγκλημα στη διάταξη αυτή. Πλην όμως, δεν είναι μόνον τα φρονηματικού χαρακτήρα στοιχεία που θα πρέπει να μας απασχολήσουν από την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως, αλλά η αναγκαιότητά της για άλλους λόγους συστηματικής ένταξης αυτής εν σχέσει προς την εφαρμογή της διάταξης της άμυνας ή/και της κατάστασης ανάγκης. Στη διάταξη για την άμυνα ο πράττων πρέπει να ενεργεί «προς υπεράσπιση του εαυτού του ή άλλου» (άρθρ. 22 ΠΚ), και στην κατάσταση ανάγκης (άρθρ. 25 ΠΚ) «προς αποτροπή παρόντος και αναπότρεπτου με άλλα μέσα κινδύνου».Στην απρόσφορη απόπειρα τυποποιείται έγκλημα με μέσο ή κατά αντικειμένου τέτοιας φύσης ώστε να αποβαίνει απολύτως αδύνατη η τέλεση του εγκλήματος αυτού, με αποτέλεσμα να είναι αναγκαία η ρητή πρόβλεψή του, για την αντιμετώπιση των περιπτώσεων της άμυνας ή της κατάστασης ανάγκης.Επί παραδείγματι, αν ο δράστης στρέψει το όπλο του κατά του θύματος και πιέσει τη σκανδάλη, ξεχνώντας, λόγω της ταραχής του, να το γεμίσει με φυσίγγια, η πράξη δεν θα έπρεπε να είναι ποινικώς αδιάφορη, καθώς η περίπτωση αυτή δεν καλύπτεται από το άρ. 44 παρ. 3 ΠΚ. Ομοίως αν ο έμπορος ναρκωτικών νομίζει ότι εισάγει στη χώρα ένα κιλό ηρωίνης, ενώ ο προμηθευτής του τον έχει εξαπατήσει και του έδωσε ταλκ, μένει ατιμώρητος.Στο επιχείρημα περί του φρονηματικού χαρακτήρα της τιμώρησης της απρόσφορης απόπειρας αντιτάσσεται το επιχείρημα ότι η επιλογή να μην τιμωρείται η απρόσφορη απόπειρα αντανακλά προφανή ιδεολογική τοποθέτηση σε αντίθεση με τις σύγχρονες νομοθετικές και νομολογιακές αντιλήψεις. Δεν μπορεί δηλαδή ο νομοθέτης να αφήσει ατιμώρητο το δράστη της μεταφοράς ναρκωτικών επειδή «στάθηκε

άτυχος» και τέλεσε το έγκλημα με μέσο τέτοιας φύσης ώστε να αποβαίνει απολύτως αδύνατη η τέλεση του εγκλήματος. Συμπερασματικά η επαναφορά της διάταξης του άρ. 43 ΠΚ περί τιμώρησης της απρόσφορης απόπειρας κρίνεται απολύτως επιβεβλημένη.2) Στο άρθρο 47 εδ β ΠΚ παραμένει ακατανόητος ο περιορισμός της άμεσης συνέργειας με τη φράση «θέτοντας το αντικείμενο στη διάθεση του αυτουργού», στοιχείο που δεν έχει απασχολήσει το νομοθέτη στις προτεινόμενες τροποποιήσεις.3) ΠΑΡΟΧΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣΣτο άρθρο 81 Π.Κ. εισάγονται οι επιμέρους προϋποθέσεις επιμέτρησης της ποινής κατά την παροχή κοινωφελούς εργασίας και η τροποποίηση αφορά στην περίπτωση που ο καταδικασθείς δεν εκτελέσει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία, δίνοντάς του μια ευκαιρία έγγραφης προειδοποίησης εκείνου που καταδικάσθηκε από τον εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής, ενώ παρέχεται η δυνατότητα παράτασης «εκτέλεσης της εργασίας» ή την εκτέλεση της χρηματικής ποινής. Δικαιοπολιτικά ο όρος εκτέλεση εργασίας δεν ανταποκρίνεται στους σκοπούς της αντεγκληματικής πολιτικής, καθώς η κοινωφελής εργασία δεν εκτελείται αλλά παρέχεται ως εναλλακτική της στερητικής της ελευθερίας ποινής, γι΄αυτό και προτείνεται η αντικατάσταση των όρων «εκτέλεσης της εργασίας» από την «παροχή της εργασίας».

Κατά το προτεινόμενο σχέδιο, οι παρ. 4 και 5 του άρθρου 81 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «4. Στην απόφαση καθορίζεται και η χρηματική ποινή που θα πρέπει να αποτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν εκτελέσει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν προς μια ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. 5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το Δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί: α) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση (παροχή) της εργασίας μέχρι ένα επιπλέον έτος, β) να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτιθείσα ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε δύο ώρες εργασίας μία ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο».Με τις εισαγόμενες τροποποιήσεις, η παρ. 1 του άρθρου 104Α του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής :

«1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 99, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από δύο ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών».Η παρ. 1 του άρθρου 104 Β του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «1. Το δικαστήριο μπορεί να μην επιβάλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος αν: α) η βλάβη ή ο κίνδυνος που προκλήθηκαν από την πράξη του ήταν ιδιαιτέρως μικρής βαρύτητας, β) ο υπαίτιος έχει αποκαταστήσει στο μέτρο του δυνατού την προσβολή που έχει προκαλέσει στον παθόντα, δείχνοντας ειλικρινή μετάνοια, γ) ο υπαίτιος έχει πληγεί ιδιαίτερα σοβαρά από το αποτέλεσμα της πράξης του, ή δ) έχει

περάσει ασυνήθιστα μεγάλο χρονικό διάστημα από την τέλεση του εγκλήματος. Για να κρίνει το δικαστήριο αν δεν θα επιβάλλει ποινή ελέγχει αν αυτή, εξαιτίας μίας των ανωτέρω περιστάσεων, δεν εμφανίζεται πλέον αναγκαία ή εμφανίζεται δυσανάλογα επαχθής.». Οι παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 του ΠΚ όπως αντικαθίστανται, εισάγουν με τη νέα διατύπωσή τους και πάλι τη δυνατότητα παροχής κοινωφελούς εργασίας κατά το άρ. 104 Α ΠΚ, και διατυπώνονται ως εξής : «1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για εγκλήματα δόλου σε στερητική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη από 3 έτη με μία ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές τους δεν υπερβαίνουν συνολικά το πιο πάνω όριο, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα και ανώτερο από τρία έτη. Αν το δικαστήριο κρίνει, με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία της αποφάσεως στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, εφαρμόζει το άρθρο 104Α ΠΚ, εκτός αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του, οπότε διατάσσει την εκτέλεση μέρους ή ολόκληρης της ποινής. Το δικαστήριο μπορεί με ειδική αιτιολογία να χορηγήσει την αναστολή και εφόσον οι προηγούμενες καταδίκες δεν υπερβαίνουν συνολικά τα πέντε έτη φυλάκισης, εκτός αν συντρέχει η εξαίρεση της απόλυτης αναγκαιότητας εκτέλεσης της ποινής. Ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής, και αρχίζει από τότε που η απόφαση η οποία την χορηγεί καθίσταται εκτελεστή. …. 4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί κατά την κρίση του σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Το τελευταίο, με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει την μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ, γ) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 100 ΠΚ ή την έκτιση ολόκληρης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο». Περαιτέρω, ρυθμίζεται η περίπτωση κατά την οποία η κοινωφελής εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, όπου ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής λαμβάνει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του και ορίζει τους όρους που επιβάλλει στον καταδικασθέντα που παραβιάζει τη διάταξη παροχής κοινωφελούς εργασίας. Έτσι η παρ. 4 του άρθρου 105Α του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής :
«4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 2.». ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ: ΠΑΡΟΧΗ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΩΣ

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΣΤΕΡΗΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΙΝΗ Διαφαίνεται πλέον, προφανώς καθυστερημένα, η πρόθεση του νομοθέτη να καταργήσει το άρ. 98 ν. 4623/2019 και να επανέλθει σε εφαρμογή ο θεσμός της κοινωφελούς εργασίας, ως εναλλακτικής της ποινής φυλάκισης, με σκοπό την αναβάθμιση του σωφρονιστικού συστήματος και της δικαιοσύνης. Συγχρόνως δεν έχει ανακοινωθεί η αναγκαμεταρρύθμιση ως προς την οργάνωση των υποστηρικτικών δομών της Διοίκησης, οι οποίες κάνουν πράξη αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία. Οι προτάσεις μας: (α) Η κοινωφελής εργασία θα πρέπει άμεσα να μετουσιωθεί σε διοικητική πρακτική προεχόντως με τα μέσα της ψηφιακής διακυβέρνησης. (β) Ο έχων έννομο συμφέρον για την άσκηση αιτήσεως παροχής κοινωφελούς εργασίας, αντί στερητικής της ελευθερίας ποινής, πρέπει να εισάγει υποχρεωτικώς διά νομίμως διορισθέντος συνηγόρου το αίτημά του σε ψηφιακή πλατφόρμα της κυβέρνησης, στην οποία θα πρέπει να καταχωρούνται οι ανάγκες των οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα σε εργασία, έτσι ώστε από τη διασταύρωση των στοιχείων προσφοράς και ζήτησης, να αποδίδεται με την καλύτερη δυνατή ακρίβεια η εκπλήρωση των αναγκών. (γ) Μετά τον ψηφιακό συσχετισμό της κοινωφελούς εργασίας θα πρέπει να εκδίδεται το ψηφιακό πιστοποιητικό δυνατότητας κάλυψης κοινωφελούς εργασίας από τον αιτούντα, ως δημόσιο έγγραφο, το οποίο θα φέρει το Μοναδικό Αριθμό Καταχώρισης (Μ.ΑΡ.Κ.) με το όνομα του συνηγόρου και θα προσκομίζεται, από τον ίδιο συνήγορο, είτε στο δικαστήριο, που θα εκδικάσει την ποινική υπόθεση είτε στον εισαγγελέα που θα καλείται να κρίνει αίτημα ποινικής συνδιαλλαγής ή ποινικής διαπραγμάτευσης εκ μέρους του κατηγορουμένου. Με τον τρόπο αυτόν δίδεται η ασφαλής δυνατότητα εναλλακτικής ποινής στον κατηγορούμενο, η ευχέρεια αποδοχής της από τον εισαγγελέα ή το δικαστήριο, ενώ τέλος επιτυγχάνεται ταχέως η πολυπόθητη αποσυμφόρηση των φυλακών και η εκπλήρωση των σκοπών της σωφρονιστικής επιστήμης με την σταδιακή κοινωνική επανένταξη μέσα από τον χαρακτήρα της κοινωφελούς εργασίας. Για την επίτευξη του Ψηφιακού Πιστοποιητικού Κοινωφελούς Εργασίας (Ψ.Π.Κ.Ε.) είναι αναγκαία η ψηφιακή διασύνεδση και διαλειτουργικότητα συναρμόδιων υπουργείων, όπως του υπ. Δικαιοσύνης για το συντονισμό της αντεγκληματικής πολιτικής, του υπ. Εσωτερικών για τη συμμετοχή του ευρύτερου δημόσιου τομέα στη διάθεση θέσεων απασχόλησης, του υπ. Ψηφιακής Διακυβέρνησης για τη δημιουργία της ψηφιακής πλατφόρμας, του υπ. Εργασίας για τη σύνταξη κανονισμού εργασίας κοινωφελώς εργαζομένων και του υπ. Οικονομικών για εξεύρεση πόρων στήριξης του θεσμού.
Έτσι θα επιτευχθούν οι στόχοι για τον σωφρονισμό δραστών μικρής ή μεγάλης παραβατικότητας, με την ασφάλεια να μη γεννηθούν μεγαλύτερες μελλοντικές παραβατικές συμπεριφορές, την αποσυμφόρηση των καταστημάτων κράτησης και την εύρυθμη λειτουργία τους, την κάλυψη των αναγκών δημόσιων φορέων και τη βελτίωση των συνθηκών ζωής. Ιστορικά είναι αναγκαία η αναφορά ότι ο θεσμός της μετατροπής της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας εισήχθη για πρώτη φορά στη χώρα μας με το άρθρο 2 του ν. 1941/1991 ως εναλλακτικός τρόπος έκτισης της στερητικής ελευθερίας ποινής. Η συνταγματικότητα του θεσμού προϋποθέτει την ύπαρξη σχετικού αιτήματος του καταδικασθέντος για τη μετατροπή ποινής στερητικής της ελευθερίας σε ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθώς το Σύνταγμα απαγορεύει απόλυτα την αναγκαστική εργασία (άρθρο 22 παρ. 4α). Το δικαίωμα στην εργασία είναι συνυφασμένο άρρηκτα με το δικαίωμα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας του ατόμου. Έτσι το άτομο είναι ελεύθερο να αποφασίσει εάν θα παράσχει εργασία ή όχι και να επιλέξει το είδος της εργασίας που θα διεκδικήσει.Μέσα από το Ψ.Π.Κ.Ε., είναι δυνατή η καταχώριση επιλογών και ειδικοτήτων απασχόλησης του αιτούντα, ώστε να συσχετισθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο με τις ανάγκες

του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ένας καταδικασθείς που έχει ειδικότητα υγειονομικής φύσεως θα (πρέπει να) μπορεί να δηλώσει στην ψηφιακή πλατφόρμα την ειδικότητά του, ώστε να συσχετισθεί διαλειτουργικώς με τις αντίστοιχες ανάγκες του Υπουργείου Υγείας, και να αποδοθεί σε αυτόν η κοινωφελής εργασία που αντιστοιχεί στην ειδικότητά του. Υπό το πρίσμα αυτό, το άτομο είναι απολύτως ελεύθερο να αποφασίσει αν θα εργαστεί ή όχι καθώς επίσης και να επιλέξει ποια συγκεκριμένη θέση εργασίας θα διεκδικήσει, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που τάσσει το Σύνταγμα, ώστε να μπορεί να θεωρείται πλέον ότι είναι απολύτως συνταγματική η θέσπιση του θεσμού, αιρομένων των σχετικών επιφυλάξεων. Η δυνατότητα ελεύθερης επιλογής ειδικότητας απασχόλησης στην παροχή κοινωφελούς εργασίας οδηγεί σε εξισορρόπηση των συνεπειών της υποχρεωτικής παροχής κοινωφελούς εργασίας. Αντί να θεωρείται ότι ο καταδικασθείς προκειμένου να αποφύγει το εγκλεισμό σε κατάστημα κράτησης αναγκάζεται να παρέχει την εργασία του αμισθί σε όποιον φορέα την δέχεται, αντιθέτως εκτιμάται ότι με την ελεύθερη επιλογή συγκεκριμένου είδους εργασίας, αντί της ποινής, αναπτύσσει την προσωπικότητά του και διατηρεί την ειδικότητά του κατά την ενάσκηση της εργασίας του.Η κοινωφελής εργασία που παρέχει το Ψ.Π.Κ.Ε. αποκαθιστά πλήρως τη διαρραγείσα σχέση μεταξύ του δράστη και της κοινότητας. Για εγκληματοπολιτικούς λόγους είναι αναγκαία η αντικατάσταση του όρου «δράστης» με αυτόν του «κοινωφελώς εργαζομένου». Ο κοινωφελώς εργαζόμενος δίνει μια εναλλακτική ποινή «εντός της κοινότητας» και έρχεται να αποκαταστήσει τη διατάραξη που προκάλεσε στη σχέση του με την κοινωνία ή ακόμα και με τον φορέα του εννόμου αγαθού το οποίο εβλάβη ή τέθηκε σε διακινδύνευση, κάτι που είναι αδύνατον να συμβεί σήμερα με την έκτιση ποινής εντός ενός καταστήματος κράτησης.Το κατάστημα κράτησης δεν αποδίδει αναγκαίως στην κοινωνία πρόσωπα εντός κοινότητας, αλλά ενδέχεται να προετοιμάζει πρόσωπα αποδέσμια κοινότητας και απομονωμένα από τον κοινωνικό ιστό. Κατά τον Beccaria (Dei Delitti e delle poene, 1764), ο νομοθέτης μπορεί να επιβάλλει ποινή, τότε μόνον, όταν είναι κοινωνικώς αναγκαία, για την κοινή ευημερία και την ελευθερία όλων. Στον προισχύσαντα ποινικό κώδικα, σε περίπτωση που δεν συνέτρεχαν οι όροι χορήγησης αναστολής, η στερητική της ελευθερίας ποινής μετατρεπόταν αρχικά σε χρηματική και, εφόσον, ο καταδικασθείς βρισκόταν σε αδυναμία καταβολής του ποσού, τότε μόνο η στερητική της ελευθερίας ποινή εξετίετο εναλλακτικά με τη μορφή της παροχής κοινωφελούς εργασίας.Οι διαστάσεις του θεσμού της παροχής κοινωφελούς εργασίας ενσωματώθηκαν με το νέο ποινικό κώδικα, που όρισε ως κύρια ποινή την κοινωφελή εργασία μαζί με τις ποινές στερητικές της ελευθερίας και την χρηματική ποινή. Σύμφωνα με το άρ. 50 του Ποινικού Κώδικα (Ν. 4619/2019), κύριες ποινές είναι α) οι στερητικές της ελευθερίας, β) η χρηματική ποινή και γ) η προσφορά κοινωφελούς εργασίας. Σύμφωνα με το άρ. 104 Α Π.Κ., όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των προϋποθέσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής (άρ. 99 και 100 Π.Κ.), η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, εκτός εάν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει το δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών. Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρ. 104 Α Π.Κ., η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή αυτοτελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή

του. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων παροχής κοινωφελούς εργασίας, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. Κατά την επιμέτρηση της ποινής παροχής κοινωφελούς εργασίας λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας και οι οικογενειακές υποχρεώσεις του αιτούντος, ενώ στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας. Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. Εάν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάσθηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας έκτισης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, το βαθμό της υπαιτιότητάς του και το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, μπορεί να προβεί σε προειδοποίησή του, να παρατείνει την προθεσμία εκτέλεσης εργασίας μέχρι ένα επιπλέον έτος, να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθορισθεί, να διατάσσει την έκτιση της φυλάκισης μερικώς ή ολικώς (άρ. 81 Π.Κ.) Σε αδικήματα ήσσονος βαρύτητας η παροχή κοινωφελούς εργασίας αποτελεί τη μοναδική απειλούμενη ποινή, όπως η εντελώς ελαφρά σωματική βλάβη, η σωματική βλάβη από αμέλεια, η αυτοδικία, η προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας, η προσβολή μνήμης νεκρού, η προσβολή συμβόλων άλλου κράτους, η αντιποίηση δημόσιας υπηρεσίας, η πρόκληση και προσφορά στην τέλεση πλημμελήματος, η διασπορά ψευδών ειδήσεων από αμέλεια, η πλαστογραφία πιστοποιητικών, η παρακώλυση συγκοινωνιών από αμέλεια, η παρακώλυση τηλεπικοινωνιών από αμέλεια, η χωρίς δικαίωμα αντιγραφή ή χρήση προγραμμάτων υπολογιστών, η κλοπή και η υπεξαίρεση μικρής αξίας. Δυστυχώς όμως, οι εξαιρετικά καινοτόμες μεταρρυθμίσεις του νομοθέτη δεν εφαρμόσθηκαν στην πράξη, διότι ανεστάλησαν με τη ρύθμιση του άρθρου 98 του ν. 4623/2019, με την οποία ορίσθηκε ότι: «1. Αναστέλλεται η ισχύς των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 4619/11.6.2019 (Α΄ 95), κατά το μέρος που προβλέπουν την παροχή κοινωφελούς εργασίας είτε ως κύρια ποινή είτε ως μετατροπή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή χρηματικής ποινής. 2. Πλημμελήματα, που προβλέπονται σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 4619/11.6.2019 (Α΄ 95), και απειλούνται με μοναδική ποινή την παροχή κοινωφελούς εργασίας, τιμωρούνται με χρηματική ποινή.» Δεν χωρεί αμφιβολία, ότι η ρύθμιση αυτή αποφασίσθηκε λόγω της αδυναμίας της Διοίκησης να εφαρμόσει διοικητικά το μέτρο παροχής κοινωφελούς εργασίας. Τούτο όμως δεν σημαίνει ότι δεν αποτελεί οπισθοδρόμηση του ποινικοδογματικού συστήματος. Δεν μπορεί να ασκείται η αντεγκληματική πολιτική με ρυθμίσεις «πήγαινε – έλα», διότι έτσι θα αντιδρά αντίστοιχα και η κατανόηση της κοινότητας. «Πήγαινε – έλα» ο νομοθέτης, «πήγαινε – έλα» κι η κοινωνία. Κι η τελευταία ανυπαιτίως. Τριάντα χρόνια μετά την εφαρμογή του θεσμού της παροχής κοινωφελούς εργασίας ως εναλλακτικής ποινής, δεν έχει καταφέρει η Ελλάδα να αποκρυσταλλώσει μια σαφή αντίληψη αντεκληματικής πολιτικής, ενώ είναι η πρώτη φορά από το 1991 που τέθηκε σε αναστολή ο συγκεκριμένος θεσμός χωρίς διαφαινόμενη προοπτική επαναφοράς του, πλην κάποιων σοβαρών δηλώσεων για το μέλλον. 4) Άρ. 105 Β ΑΠΟΛΥΣΗ ΥΠΟ ΟΡΟ Με την εν λόγω τροποποίηση εισάγεται νέα, αυστηρότερη, περίπτωση υφ΄όρον απόλυσης στα 4/5 έκτισης για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013 (φοροδιαφυγή), 134 (εσχάτη προδοσία), 187 (εγκληματική οργάνωση), 187 Α (τρομοκρατικές πράξεις), 299 παρ. 1 (ανθρωποκτονία εκ προθέσεως), 323Α (εμπορία ανθρώπων), 324 (αρπαγή ανηλίκων), 380 (ληστεία), 385 (εκβίαση) καθώς και γι' αυτά του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα (Εγκλήματα κατά της γενετήσιας αξιοπρέπειας, βιασμός, κατάχρηση ανηλίκων κλπ.), ενώ ορίζεται

και η πραγματική έκτιση και ειδικά ότι για τα εγκλήματα αυτά ο καταδικασθείς θα πρέπει να έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ ετών. ((Στο άρθρο 105Β του ΠΚ, α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη νέας περ. γ) και την αναρίθμηση της περ. γ) σε περ. δ), β) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 ως προς τις διακριβούμενες ασθένειες, γ) το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 αντικαθίσταται από δύο εδάφια)) Το άρθρο 105Β διαμορφώνεται ως εξής : 1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινής μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης, τα δύο πέμπτα αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης, τα τρία πέμπτα αυτής, γ) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6, τα τέσσερα πέμπτα αυτής και δ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι έτη. 2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. 3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλάσματα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατουμένους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατουμένους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατουμένους που συμμετέχουν σε θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το άρθρο 51 του ν. 4139/2013 οργανισμού και ζ) κρατουμένους για όσο διάστημα διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου καθώς και της αναπηρίας στις περ. α΄ και β΄ γίνεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 105. 5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παράγραφο είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό. 6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, 299 παρ. 1, 323Α, 324, 380, 385 καθώς και γι’ αυτά του

19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε έτη». ΟΜΩΣ, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 81 ΣωφρΚ «Η Πολιτεία οφείλει να μεριμνά έγκαιρα για την ομαλή επάνοδο και προσαρμογή του κρατουμένου, που πρόκειται να απολυθεί οριστικά, στο κοινωνικό, επαγγελματικό και οικογενειακό του περιβάλλον. Περαιτέρω, κατά τη μεταχείριση των κρατουμένων διασφαλίζεται ο σεβασμός, της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ενισχύεται ο αυτοσεβασμός και η συναίσθηση της κοινωνικής τους ευθύνης (άρ. 2 ΣωφρΚ). Ο έλεγχος της νομιμότητας στη μεταχείριση των κρατουμένων ασκείται από τον αρμόδιο δικαστικό λειτουργό και από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Τέλος, στο Σωφρονιστικό Κώδικα καθορίζονται οι προϋποθέσεις οργάνωσης και εφαρμογής συγκεκριμένων προγραμμάτων, που αποσκοπούν στον έλεγχο της λειτουργίας υφιστάμενων θεσμών ή συστημάτων μεταχείρισης των κρατουμένων, καθώς και στην πειραματική δοκιμή της αποτελεσματικότητας νέων θεσμών, ενώ αν προς υλοποίηση παρόμοιων προγραμμάτων απαιτείται συμμετοχή κρατουμένων, η συμμετοχή αυτή συνεκτιμάται θετικά για τή χορήγηση ευεργετικών μέτρων. Οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης ορίζονται στο άρ. 106 ΠΚ, όπου προβλέπεται ότι η απόλυση υπό όρο μπορεί να μην χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων, ενώ μόνη η αναιτιολόγητη επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής δεν αρκεί για τη μη χορήγηση της απόλυσης. Περαιτέρω, στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, με ανάλογη εφαρμογή των περιπτώσεων δ` έως στ` της παραγράφου 2 του άρθρου 99. Ελλείπει από τις προϋποθέσεις χορήγησης της απόλυσης υπό όρο η εξατομίκευση των προϋποθέσεων και ειδικότερων περιστάσεων κοινωνικής επανένταξης του απολυομένου υπό τη μορφή μιας πρόγνωσης επί τη βάσει δεδομένων που άπτονται της εκ μέρους του κατανόησης της συμπεριφοράς για την οποία εξέτισε την επιβληθείσα ποινή.

5) Άρ. 133 Νεαροί Ενήλικες Το άρθρο 133 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «Άρθρο 133 Νεαροί ενήλικες Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 3 εδ. β΄ του άρθρου 130.» Εν προκειμένω, με την εν λόγω τροποποίηση απαλείφεται χωρίς καμία αιτιολόγηση η δυνατότητα που έχει το δικαστήριο «να διατάξει τον περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων του άρ. 54 Π.Κ.εφόσον κρίνει ότι η τέλεση της πράξης οφείλεται σε ελλιπή ανάπτυξη της προσωπικότητας λόγω της νεαρής ηλικίας και ότι ο περιορισμός αυτός θα είναι αρκετός για να αποφευχθεί η τέλεση άλλων εγκλημάτων» και περιορίζει πλέον τα εγκλήματα νεαρών δραστών στον κοινό σωφρονισμό και δίνει τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να επιβάλει μειωμένη ποινή (άρθρο 83). 6) Το άρθρο 191 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «Άρθρο 191 Διασπορά ψευδών ειδήσεων 1. Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις ή φήμες ικανές να

επιφέρουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να ταράξουν τη δημόσια πίστη ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, στην δημόσια υγεία ή στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή να επιφέρουν διαταραχή στις διεθνείς σχέσεις της χώρας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Εάν η πράξη τελέστηκε επανειλημμένα μέσω του τύπου ή μέσω διαδικτύου, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 6 μηνών και χρηματική ποινή. 2. Με τις ποινές της παρ. 1 τιμωρείται όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις ή φήμες που προσβάλλουν το κύρος ή την αξιοπιστία προσώπων που ασκούν δημόσιο λειτούργημα και είναι ικανές να κλονίσουν την εμπιστοσύνη των πολιτών για την αξιόπιστη εκτέλεση των καθηκόντων τους.
3. Όποιος από αμέλεια γίνεται υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.» Διαφαίνεται ότι με την τροποποίηση αυτή εισάγονται πλέον έντονα φρονηματικά στοιχεία, τα οποία μετουσιώνονται σε αξιόποινη συμπεριφορά, ακόμη και εξ αμελείας τιμωρούμενη χωρίς όμως να αιτιολογείται ή έστω να αναφέρεται κατά ποίον τρόπο δύνανται να βλαφθούν τα έννομα αγαθά που προστίθενται στους όρους της αντικειμενικής υπόστασης του οικείου εγκλήματος. Ειδικότερα, καθίσταται αξιόποινη η εκφορά απόψεων δημοσίως ή μέσω του διαδικτύου, οι οποίες μπορούν να χαρακτηρισθούν ως ψευδείς ειδήσεις ή φήμες ικανές να επιφέρουν ανησυχίες ή να ταράξουν τη δημόσια πίστη ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, τη δημόσια υγεία ή την αμυντική ικανότητα της χώρας, τομείς που κατ΄εξοχήν αποτελούν αντικείμενο του δημοσίου διαλόγου ! Και μάλιστα η εκφορά των απόψεων αυτών ενδεδυμένων ως ψευδών ειδήσεων ή φημών, θα μπορούσε να αποτελεί η έντονη και μη αρεστή, προδήλως σε πολιτικούς πολέμιους της νομοθετικής επικαιρότητας, αρνητική κριτική, στην εθνική οικονομία, τη δημόσια υγεία ή την αμυντική ικανότητα της χώρας. Η παράθεση άραγε μιας επιστημονικής θέσης ως γεγονότος, έχουσας το χαρακτήρα της φήμης, σχετικά με την αποτελεσματικότητα της υποχρεωτικότητας του εμβολιασμού δύναται να συνιστά διασπορά ψευδών ειδήσεων και να συνεφέλκεται την παραγγελία προκαταρκτικής εξέτασης για τη διερεύνηση της πράξης με συνέπεια το διασυρμό αυτού που επικαλέστηκε την θέση αυτή ; το ίδιο θα μπορούσε να υποστηριχθεί για την κριτική στην εθνική οικονομία ή την αμυντική ικανότητα της χώρας. Γι΄αυτό και η συγκεκριμένη διάταξη δεν μπρεί να γίνει αποδεκτή λόγω του προφανούς δικαιοπολιτικού ελλείμματος που τη χαρακτηρίζει. 7) ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ Το άρθρο 264 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «Άρθρο 264 Εμπρησμός 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται: α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη». Υπερβολική φαίνεται ότι είναι η αυστηροποίηση της διάταξης του εμπρησμού, που εισάγει κακουργηματική μορφή εγκλήματος αφηρημένης διακινδύνευσης, με την απειλούμενη ποινή της καθείρξεως έως δέκα ετών για όποιον προξενεί πυρκαγιά, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, ενώ στην προηγούμενη διατύπωση απαιτούσε

να έχει προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο. Θεωρητικά και μια απομακρυσμένη πρόκληση πυρκαγιάς, σε απόσταση χιλιομέτρων, μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο, με συνέπεια κάθε τέτοια συμπεριφορά να είναι κακουργηματική με απειλούμενη κάθειρξη έως δέκα ετών. Απαιτείται βαθύτερη μελέτη της τροποποίησης με άλλου είδους ποινική μεταχείριση.8) ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΣΕ ΔΑΣΗ Το άρθρο 265 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «Άρθρο 265 Εμπρησμός σε δάση 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2. Όποιος στις περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση, και αν από αμέλεια προκαλεί μια τέτοια πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.» ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ : σε αντίθεση με τις προηγούμενες σκέψεις, εν προκειμένω στην περίπτωση του εμπρησμού σε δάση, προφανώς, κρίνεται αιτιολογημένη η εισαγωγή του όρου τέλεσης της πράξης με το στοιχείο του παρανόμου περιουσιακού οφέλους, και απειλείται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου.9) Το άρθρο 270 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής :«Άρθρο 270 Έκρηξη 1. Όποιος προξενεί έκρηξη με οποιοδήποτε τρόπο, και ιδίως με την χρήση εκρηκτικών υλών, τιμωρείται: α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την έκρηξη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη». Αιτιολογημένη η τροποποίηση της συγκεκριμένης διατάξεως σε κακούργημα αφηρημένης διακινδύνευσης, καθώς η πρό-

κληση έκρηξης ιδίως με την χρήση εκρηκτικών υλών είναι ex naturam πρόσφορη να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο, ώστε ο χαρακτηρισμός ως κακουργήματος της συγκεκριμένης συμπεριφοράς να αποτελεί πρόδηλη και αναγκαία έκφραση προστασίας της ανθρώπινης ζωής. 10) ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΦΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ Η παρ. 1 του άρθρου 289 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «1. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 των άρθρων 264, 265, 268, 270, 273, 275, 277 και 286, της παρ. 3 του άρθρου 279, και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του» Πρέπει να προστεθεί στις δυνατότητες δικαστικής άφεσης και η διάταξη του άρ. 285 ΠΚ. 11) ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΟΔΗΓΗΣΗ Το άρθρο 290Α του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής :«Άρθρο 290 Α. Επικίνδυνη οδήγηση 1.Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης, ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.
2.Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου οδηγεί επικίνδυνα από αμέλεια και από την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.». Η συγκεκριμένη διάταξη πρέπει να αναθεωρηθεί σε ορισμένα σημεία, κατά τα οποία συγχέονται συμπεριφορές εξ αμελείας και εξ δόλου τελούμενες με μια πράξη, όπως π.χ. η οδήγηση με πνευματική εξάντληση ή με όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές (!) και απειλείται κάθειρξη έως δέκα ετών, εάν προκλήθηκε βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις. Δεν συμφωνούμε με την συγκεκριμένη διατύπωση, όπως εισάγεται με την τροποποίηση. 12) ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑ ΕΚ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ Στο αντίστοιχο άρθρο 299 του Ν.Π.Κ., που φέρει τον τίτλο «Ανθρωποκτονία με δόλο», ορίζεται, ότι «1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών.
2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη». Η παρ. 1 του άρθρου 299 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «Άρθρο 299. Ανθρωποκτονία με δόλο «1.Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη.» Εν προκειμένω εγείρεται το ουσιώδες ερώτημα, (που έχει τεθεί και από το ΕΔΔΑ), περί του αναγκαίου πλαισίου ποινής που απαιτείται να έχει ο εφαρμοστής του δικαίου, ώστε να κρίνει τη συγκεκριμένη ποινή που πρέπει να επιβάλει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Μετά την απόρριψη του ισχυρισμού περί αναγνώρισης ελαφρυντικών περιστάσεων, όλες οι ανθρωποκτονίες δεν (πρέπει να) εξομοιώνονται κατά την ποινική μεταχείρισή τους, καθώς στην περίπτωση αυτή ουσιαστικά καταργείται η διάταξη του άρ. 79 περί επιμέτρησης της ποινής. Ειδικότερα, με την επιμέτρηση της ποινής καθορίζεται η ανάλογη και δίκαιη τιμωρία του εγκλήματος με βάση τη βαρύτητα της πράξης και το βαθμό ενοχής του υπαιτίου γι’

αυτή. Το δικαστήριο σταθμίζει τα στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου και συνεκτιμά τις συνέπειες της ποινής για τον ίδιο και τους οικείους του. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του: α) τη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, β) τη φύση, το είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή του. Για την εκτίμηση του βαθμού ενοχής του υπαιτίου, το δικαστήριο εξετάζει: α) την ένταση του δόλου ή το βαθμό της αμέλειάς του, β) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, γ) τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, δ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, ε) τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, στ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του. Στοιχεία που λειτουργούν υπέρ του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) το ότι αυτός διαδραμάτισε έναν σαφώς υποδεέστερο ρόλο σε πράξη που τελέστηκε από πολλούς, β) το ότι τέλεσε την πράξη σε δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση, γ) το ότι έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση των αρχών χωρίς σημαντική καθυστέρηση, ενώ μπορούσε να διαφύγει, δ) το ότι διευκόλυνε ουσιωδώς την εξιχνίαση του εγκλήματος. Στοιχεία που λειτουργούν σε βάρος του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) η κατ' επάγγελμα τέλεση της πράξης, β) η ιδιαίτερη σκληρότητα, γ) η εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης του θύματος, δ) το γεγονός ότι το θύμα δεν μπορούσε να προστατεύσει τον εαυτό του, ε) το ότι ο υπαίτιος διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών. Στο άρ. 79 Π.Κ. προβλέπεται ότι στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρησή της, ενώ στην απόφαση (πρέπει να) αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε. Στο σημείο αυτό καθίσταται σαφής η αξιολογική αντινομία. Αξιολογική αντινομία υπάρχει όταν ο νομοθέτης εκφράζει σε έναν κανόνα δικαίου αξιολόγηση η οποία βρίσκεται σε αντίφαση με αξιολόγηση που εξέφρασε σε άλλον κανόνα, ενώ βέβαια οι δύο κανόνες έχουν διαφορετικό πραγματικό (αλλιώς θα είχαμε κανονιστική αντινομία). Δεν είναι δυνατόν να έχουν αξιολογηθεί από το νομοθέτη όλα τα στοιχεία του άρ. 79 ώστε να προσδιορίσει ενιαία μια απειλούμενη ποινή, και δη την ισόβια κάθειρξη. Καθίσταται προφανές, ότι εάν ισχύει ο κανόνας του άρ. 79 ΠΚ, ότι στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρησή της, τότε η πρόβλεψη μιας ποινής, και μόνον, καθιστά αδύνατη τη λήψη υπόψιν οιουδήποτε εκ των στοιχείων που απαρτίζουν τους όρους επιμέτρησης, καθώς είτε συντρέχουν αυτοί είτε όχι, μια ποινή επιβάλλεται, η ισόβια κάθειρξη.

Με άλλα λόγια, παρά την ύπαρξη σχετικού κανόνα δικαίου που προβλέπει την υποχρέωση του δικαστηρίου να τα λάβει υπόψιν, παρέλκει η εξέταση αυτών των στοιχείων που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψιν για την επιμέτρηση της ποινής, μετά το στάδιο απαγγελίας της ενοχής του κατηγορουμένου και της απόρριψης ισχυρισμού ελαφρυντικών περιστάσεων. Π.χ. Ισόβια κάθειρξη θα προβλέπεται ανεξάρτητα από τα αίτια που ώθησαν το δράστη στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, τις

ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε, ή τη σκληρότητα που επέδειξε ή εάν διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών, ανεξάρτητα από όλα τα ανωτέρω, η ποινή που θα επιβάλλεται θα είναι μια, η ισόβια κάθειρξη. Αυτή η αξιολογική αντινομία δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί ούτε με συστολή του γράμματος του κανόνα δικαίου έτσι ώστε μετά από τελολογική στάθμιση, αυτό να εναρμονισθεί προς τον άλλον κανόνα και προς το γενικότερο σύστημα του δικαίου. Γι΄αυτό και πρέπει να παραμείνει η διάταξη ως έχει. 13) ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ Το άρθρο 465 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής : «Άρθρο 465 Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 του προϊσχύσαντος ΠΚ ή Ειδικών Ποινικών Νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν σχηματίζεται συνολική ποινή κατά το άρθρο 96 ΠΚ.»
2. «Για τους μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019) καταδικασθέντες αμετακλήτως σε πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, για τις οποίες καθορίστηκε, κατ' άρθρο 94 παρ. 1 και 2 ΠΚ, συνολική ποινή υπερβαίνουσα τα είκοσι (20) ή δεκαπέντε (15) έτη πρόσκαιρης κάθειρξης, καθώς και τα οχτώ (8) ή πέντε (5) έτη φυλάκισης αντίστοιχα, ως εκτιτέα ποινή για την απόλυση υπό όρο αυτών λογίζονται τα είκοσι (20), δεκαπέντε (15), οχτώ (8) και πέντε (5) έτη αντίστοιχα.».3. «Τυχόν επιβληθείς μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου ποινικός σωφρονισμός σε νεαρούς ενήλικες που δεν είχαν συμπληρώσει το 25ο έτος της ηλικίας τους μετατρέπεται με απόφαση του δικαστηρίου σε μειωμένη ποινή κατά το άρθρο 133.». 4. «Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί.».5. Το άρθρο 10 ν. 2447/1996 καταργείται. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ επί των μεταβατικών διατάξεων του Σχεδίου: Κατά το άρθρο 2 παρ. 1 ΠΚ, που προβλέπει την αναδρομική ισχύ του ηπιότερου νόμου, αν από την τέλεση της πράξης ως την αμετάκλητη εκδίκασή της ίσχυσαν περισσότερες διατάξεις νόμων, εφαρμόζεται αυτή που στη συγκεκριμένη περίπτωση οδηγεί στην ευμενέστερη μεταχείριση του κατηγορουμένου, ενώ σύμφωνα με την διάταξη της παρ. 2 του άρ. 2 ΠΚ, αν μεταγενέστερος νόμος χαρακτήρισε την πράξη μη αξιόποινη (ανέγκλητη), παύει η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε καθώς και τα ποινικά επακόλουθά της, όπως και η εκτέλεση των μέτρων ασφαλείας. Η διάταξη αυτή αναφέρεται στους ουσιαστικούς ποινικούς νόμους και όχι στους δικονομικούς, καθόσον οι δικονομικοί νόμοι έχουν αναδρομική ισχύ και ρυθμίζουν τις εκκρεμείς δίκες κατά το ατέλεστο, κατά το χρόνο της έκδοσής τους, μέρος αυτών, εκτός αν ορίζουν διαφορετικά (Ολ.ΑΠ 1/2014).
Κατά την έννοια της ίδιας διάταξης, ως επιεικέστερος νόμος θεωρείται εκείνος που περιέχει τις ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις, δηλαδή εκείνος, ο οποίος με την εφαρμογή του, με βάση τις προβλεπόμενες στη συγκεκριμένη περίπτωση προϋποθέσεις, επιφέρει την ευνοϊκότερη για τον κατηγορούμενο ποινική μεταχείριση. Προς τούτο γίνεται σύγκριση των περισσοτέρων σχετικών διατάξεων στο σύνολο των προϋποθέσεων, που προβλέπονται από καθεμιά από αυτές. Αν από τη σύγκριση αυτή προκύψει ότι ο κατηγορούμενος, όπως κατηγορείται, επιβαρύνεται το ίδιο από όλους τους νόμους, τότε εφαρμοστέος είναι ο νόμος που ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης, διαφορετικά εφαρμόζεται ο

νεότερος επιεικέστερος νόμος. Ειδικότερα, επιεικέστερος είναι ο νόμος, που προβλέπει το χαμηλότερο ανώτατο όριο του είδους της ποινής, αν δε το ανώτατο όριο είναι το ίδιο, επιεικέστερος είναι αυτός που προβλέπει το μικρότερο κατώτατο όριο. Για το χαρακτηρισμό ενός νόμου ως επιεικέστερου ή μη λαμβάνεται κατ' αρχήν υπόψη το ύψος της απειλούμενης στερητικής της ελευθερίας ποινής, που θεωρείται βαρύτερη της χρηματικής, επί ίσων δε στερητικών της, ελευθερίας ποινών λαμβάνεται υπόψη και η χρηματική ποινή, προδήλως δε είναι ευμενέστερος για τον κατηγορούμενο ο νόμος, ο οποίος καταργεί επιβαρυντική περίπτωση ή μετατρέπει κακούργημα σε πλημμέλημα, αφού στις περιπτώσεις αυτές η προβλεπόμενη ποινή είναι μικρότερη. Από το συνδυασμό των διατάξεων των δύο παραγράφων του άρθρου 2 του νέου Ποινικού Κώδικα σαφώς προκύπτει, ότι ο νεότερος νομοθέτης επέλεξε να εμμείνει στην καθιερούμενη με την πρώτη παράγραφο πρόβλεψη της εφαρμογής των επιεικέστερων διατάξεων για τον κατηγορούμενο, που ίσχυσαν μέχρι την αμετάκλητη εκδίκαση της υπόθεσης, εισάγοντας με τη δεύτερη παράγραφο μία μοναδική εξαίρεση, δηλαδή εκείνη, κατά την οποία η πράξη καθίσταται μετά το αμετάκλητο μη αξιόποινη, ορίζοντας ότι ειδικώς σ' αυτή την περίπτωση παύει και η εκτέλεση της επιβληθείσας, έστω και με αμετάκλητη απόφαση, ποινής.
Διάταξη για τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι προβλεπόμενες ποινές κατέστησαν με νεότερες διατάξεις νόμου ηπιότερες μετά την αμετάκλητη εκδίκαση των πράξεων και ενώ ακόμη εκτίεται η ποινή που επιβλήθηκε γι' αυτές, δεν περιελήφθη στο νέο Ποινικό Κώδικα, όπως δεν περιλαμβανόταν και στον προϊσχύσαντα κώδικα (ΟλΑΠ 4/2021). Η μόνη διαφοροποίηση μεταξύ των αντίστοιχων νομοθετικών κειμένων είναι η σημαντική από άποψη αποτελεσμάτων αναφορά της παρ. 1 του νέου κώδικα σε επιεικέστερες διατάξεις νόμων και όχι σε επιεικέστερο νόμο, του οποίου οι διατάξεις αντιμετωπίζονταν υπό το προϊσχύσαν δίκαιο ως ενιαίο όλον, προκειμένου να κριθεί αν αυτός ήταν ηπιότερος (ΟλΑΠ 1/2020). Και υπό την ισχύ του όμοιου κατά τα λοιπά άρθρου 2 του ισχύσαντος μέχρι την 30η-6-2019 Ποινικού Κώδικα, είχε απασχολήσει τη θεωρία και τη νομολογία το ερώτημα, αν η παράγραφος 2 αυτού έπρεπε να εφαρμοσθεί αναλογικώς και στις περιπτώσεις θέσπισης επιεικέστερων ποινών για τις πράξεις, για τις οποίες καταδικάσθηκε κατηγορούμενος, μετά το αμετάκλητο της καταδίκης του κατά το στάδιο έκτισης των ποινών, που του επιβλήθηκαν. Επ' αυτού είχε επικρατήσει η άποψη, ότι μετά την αμετάκλητη εκδίκαση της πράξης αναδρομική ισχύ προσδίδεται μόνο στο νόμο, που καθιστά την πράξη μη αξιόποινη (ανέγκλητη), γι' αυτό και ο νομοθέτης περιόρισε τη ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ποινικού Κώδικα μόνο σε αυτή την περίπτωση, ηθελημένα δε δεν προέβλεψε την κατά τον ίδιο χρόνο αναδρομική ισχύ νεότερου νόμου, που καθιστούσε το αξιόποινο απλώς ηπιότερο (απλώς επιεικέστερου νόμου), με συνέπεια να μην είναι δυνατή ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 2 μετά το αμετάκλητο της καταδικαστικής απόφασης, αφού επρόκειτο για εκούσιο και όχι ακούσιο νομοθετικό κενό (ΟλΑΠ 643/1985). Σύμφωνα όμως με τα προεκτιθέμενα, οι αλληλοσυμπληρούμενες διατάξεις των δύο παραγράφων του άρθρου 2 και του παλαιού και του νέου Ποινικού Κώδικα δεν καταλείπουν κενό ως προς αυτό το ζήτημα (έτσι η ΟλΑΠ 4/2021), αφού με την πρώτη καθορίζεται ρητώς ως έσχατο όριο εφαρμογής της επιεικέστερης ρύθμισης το αμετάκλητο της καταδικαστικής δικαστικής απόφασης, που επιβάλλει ποινή, ενώ «με τη δεύτερη εισάγεται απλώς, ως μοναδική συγκεκριμένη εξαίρεση από τον κανόνα της πρώτης παραγράφου, η κατάργηση, με μεταγενέστερο της επέλευσης του αμετακλήτου νόμο, του αξιοποίνου της πράξης μέχρι την ολοκλήρωση έκτισης της ποινής» (έτσι η ΟλΑΠ 4/2021). Αν ο νομοθέτης επιθυμούσε εφαρμογή των επιεικέστερων διατάξεων μέχρι του πέρατος έκτισης της ποινής θα αρκούσε να απαλείψει από την πρώτη

παράγραφο την πρόβλεψη «ως την αμετάκλητη εκδίκασή της», οπότε και η δεύτερη παράγραφος θα παρίστατο πλεοναστική. Ο νεότερος νομοθέτης, ο οποίος προέβη κατά την εισαγωγή του νέου Ποινικού Κώδικα σε επιεικέστερες σε αρκετές περιπτώσεις ρυθμίσεις, έχοντας υπόψη του και τον προαναφερόμενο παλαιότερο προβληματισμό και τα Διεθνή Σύμφωνα που δεσμεύουν τη χώρα μας (βλ. αναφορά στην αιτιολ. έκθεση του νέου ΠΚ ως προς το προϊσχύσαν άρθρο 3, ότι αυτό καταργείται επειδή έρχεται σε αντίθεση με τους υπέρτερης τυπικής ισχύος κανόνες του άρθρου 15 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του ΟΗΕ και 49 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.), ουδόλως απέστη (έτσι η ΟλΑΠ 4/2021) από την προγενέστερη πρόβλεψη ως προς το εξεταζόμενο ζήτημα, δεχόμενος προδήλως, ότι αυτή δεν αντίκειται στις διατάξεις των Συμφώνων αυτών και επιλέγοντας το σεβασμό του δεδικασμένου. Στην αιτιολογική έκθεση του Ποινικού Κώδικα (Ν. 4619/2019), υπό τον τίτλο «Γ. ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΑΛΛΑΓΕΣ, Ι. ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΜΕΡΟΥΣ», αναφέρεται, υπ' αριθμόν 2, ως ουσιώδης η τροποποίηση του άρθρου 2 ΠΚ ως προς την εφαρμογή της επιεικέστερης διάταξης και όχι του νόμου ως ενιαίου «όλου», ενώ και η αναλυτικότερη αιτιολόγηση των νέων διατάξεων του άρθρου 2 ΠΚ, που ακολουθεί (Αιτιολ. Έκθ. Πρώτο Κεφάλαιο του Γενικού Μέρους, Ι. Βασικές αρχές), επικεντρώνεται στην ίδια τροποποίηση, χωρίς οποιαδήποτε περαιτέρω αναφορά στο τιθέμενο στην παράγραφο 1 όριο του αμετακλήτου, που εξακολουθεί να ισχύει. Ως προς την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου αναφέρονται στην αιτιολογική έκθεση τα εξής: » (γ) Τέλος στην ίδια διάταξη προβλέπεται ότι αν μεταγενέστερος νόμος χαρακτήρισε την πράξη μη αξιόποινη, παύει η εκτέλεση της ποινής που επιβλήθηκε καθώς και τα ποινικά επακόλουθά της, όπως και η εκτέλεση των μέτρων ασφαλείας. Η προσθήκη στη διάταξη αυτή και των μέτρων ασφαλείας, εκτός από τις παρεπόμενες ποινές, στηρίχθηκε στη σκέψη ότι και τα μέτρα ασφαλείας δεν παύουν να είναι μέτρα του ποινικού δικαίου. Όταν επομένως η πράξη χαρακτηρίζεται πλέον ως ανέγκλητη και επομένως κανένα ποινικής φύσης μέτρο δεν μπορεί να επιβληθεί γι' αυτήν, δεν θα πρέπει επίσης να εκτελούνται και τα μέτρα ασφαλείας.» Στην ως άνω αιτιολογική έκθεση δεν αναφέρεται ο,τιδήποτε για αναλογική εφαρμογή της παρ. 2 και για εκ νέου προσδιορισμό της ποινής στην περίπτωση ισχύος, μεταγενέστερου του αμετακλήτου, επιεικέστερου νόμου, παρότι ήταν γνωστό πως σ' αυτήν την κατηγορία θα ενέπιπταν πολλές περιπτώσεις αμετάκλητων καταδικαστικών αποφάσεων, ενώ ουδέν σχετικό προβλέπεται και σε οποιαδήποτε διάταξη του νέου Ποινικού Κώδικα ή του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή στις μεταβατικές διατάξεις τους (βλ. και ΟλΑΠ 643/1985), όπως ασφαλώς θα συνέβαινε, εάν ο νομοθέτης επιθυμούσε διαφορετική από την προγενέστερη αντιμετώπιση του συγκεκριμένου ζητήματος. Σύμφωνα με το ενδιαφέρον σκεπτικό της ΟλΑΠ 4/2021, σύμφωνα με την ως άνω σαφή διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 του νέου Ποινικού Κώδικα, απώτατο χρονικό σημείο εφαρμογής και αυτών των επιεικέστερων για τον κατηγορούμενο διατάξεων καθορισμού της συνολικής ποινής σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων είναι εκείνο της αμετάκλητης εκδίκασης της πράξης. Εάν γινόταν δεκτή η αντίθετη άποψη, η αναπροσαρμογή της ποινής θα ήταν, κατά λογική ακολουθία, επιβεβλημένη όχι μόνον ως προς το ανώτατο όριο της καθορισθείσας με την αμετάκλητη δικαστική απόφαση συνολικής εκτιτέας ποινής, αλλά και για όλες τις ποινές που επιβλήθηκαν αμετακλήτως χωρίς να υπερβαίνουν αυτό το όριο, συγχωνεύτηκαν όμως με βάση τις παλαιότερες αυστηρότερες σχετικές ρυθμίσεις. Θα ήταν επίσης επιβεβλημένη και σε όλες τις περιπτώσεις, κατά τις οποίες επιβλήθηκε ποινή έστω και για μία αξιόποινη πράξη, η οποία όμως τιμωρείται ηπιότερα βάσει του νέου Ποινικού Κώδικα, και μάλιστα ακόμη κι αν αναγνωρίσθηκε ελα-

φρυντικό, για το οποίο προβλέπεται στις νεότερες διατάξεις ευνοϊκότερη μείωση της ποινής (όπως πχ. συμβαίνει με την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, η μείωση της οποίας επί αναγνωρίσεως ελαφρυντικού θα έπρεπε κατά την προϊσχύσασα διάταξη του άρθρου 83 ΠΚ να είναι κατώτερη μεν από το τότε προβλεπόμενο ανώτατο όριο της πρόσκαιρης κάθειρξης των είκοσι ετών και θα μπορούσε να μειωθεί μόνον μέχρι τα δέκα έτη κάθειρξης, ενώ, σύμφωνα με την αντίστοιχη νεότερη διάταξη η ποινή μπορεί, επί αναγνωρίσεως ελαφρυντικού, να κυμανθεί από πέντε έως δεκαπέντε έτη), ακόμη δε περισσότερο, αν αναγνωρίσθηκαν περισσότερα του ενός ελαφρυντικά στον καταδικασθέντα ή άλλοι λόγοι μείωσης της ποινής του, διότι οι παλαιότερες διατάξεις του άρθρου 85 ΠΚ προέβλεπαν μία μόνο μείωση της επιβαλλόμενης ποινής, συνεκτιμωμένων όλων των λόγων μειώσεώς της, ενώ οι νεότερες διατάξεις του ίδιου άρθρου προβλέπουν περαιτέρω μείωση σ' αυτές τις περιπτώσεις, καθορίζοντας γι' αυτές νέα κατώτατα όρια (άρθρ. 85 νέου ΠΚ). Και αυτό, διότι, εάν γινόταν δεκτό ότι θα ήταν επιτρεπτό τα δικαστήρια να επανακαθορίσουν τις αμετακλήτως επιβληθείσες ποινές, λόγω μεταγενέστερης ηπιότερης αντιμετώπισης των αδικημάτων, οποιοσδήποτε απλουστευμένος περιορισμός στον επανακαθορισμό τους, όπως π.χ. ότι αυτός πρέπει να εφαρμοσθεί μόνον επί συνολικής εκτιτέας ποινής (μικρότερης και υπό το προϊσχύσαν δίκαιο από την αρχικώς επιμετρούμενη) ή δια της έκτισης του maximum της νεότερης ηπιότερης στερητικής της ελευθερίας ποινής (βλ. σχετική πρόταση Εισαγγελέως ΑΠ Φαφούτη στην ΟλΑΠ 643/1985), ακόμη κι όταν κατά την επιβολή της αμετακλήτως επιβληθείσας ποινής θα είχαν συνεκτιμηθεί ενδεχομένως και ελαφρυντικές περιστάσεις, με συνέπεια την επιβολή ποινής χαμηλότερης από το νεότερο ανώτατο όριο για τη συγκεκριμένη πράξη, θα παρίστατο αυθαίρετος και θα αντέβαινε στην καθιερούμενη με το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, επιφυλάσσοντας ευμενέστερη μεταχείριση μόνον σε όσους καταδικασμένους έχουν επιβληθεί οι βαρύτερες ποινές. Αυτό αποτελεί ένα επιπλέον λόγο, για τον οποίο ο νεότερος νομοθέτης, πέραν του ότι μια διαφορετική αντιμετώπιση του κρινόμενου ζητήματος θα ανέτρεπε κάθε έννοια δεδικασμένου των αμετάκλητων αποφάσεων, έχοντας υπόψη του και ότι οι διαφοροποιήσεις ως προς τις επιβλητέες ποινές μεταξύ των παλαιότερων διατάξεων και των ηπιότερων νεότερων διατάξεων δεν είναι τέτοιες, ώστε να μπορούν οι ήδη επιβληθείσες αμετακλήτως υπό το αμέσως προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς ποινές να θεωρηθούν υπέρμετρες, συνειδητώς επέλεξε να διατηρήσει αναλλοίωτη τη σχετική σαφή διατύπωση του άρθρου 2 ΠΚ, ενώ και η διαπνέουσα το ποινικό δίκαιο αρχή της επιεικείας δεν μπορεί να εφαρμόζεται από τα δικαστήρια αυθαιρέτως χωρίς νομικό έρεισμα (ΟλΑΠ 643/1985), αλλά εντός των πλαισίων που ορίζουν οι νόμοι. Σημειωτέον, ότι η έννομη σχέση που δημιουργείται μεταξύ πολιτείας και δράστη αξιόποινης πράξης διαμορφώνεται σε τρία διακριτά πεδία, που αντιπροσωπεύουν αλληλοδιαδοχικά διακριτά στάδια: α) το γενικό και αφηρημένο πεδίο, που πραγματώνεται με τη θέσπιση από τη νομοθετική εξουσία των κυρωτικών ποινικών νόμων, οι οποίοι πρέπει να ισχύουν ήδη κατά την τέλεση της αξιόποινης πράξης (άρθρα 7 του Συντάγματος, 1 ΠΚ). β) το ειδικό και συγκεκριμένο εξατομικευμένο πλέον πεδίο, που πραγματώνεται δια της εκδίκασης της υπόθεσης και έκδοσης απόφασης από τα ποινικά δικαστήρια μέχρι να καταστεί αυτή αμετάκλητη, κατά τη διάρκεια του οποίου δημιουργείται και περατούται η έννομη σχέση της ποινικής διαγνωστικής κύριας δίκης, γ)το πεδίο της εκτέλεσης της απόφασης (ποινικού σωφρονισμού), η οποία υλοποιείται από το κράτος (άρθρ. 552 ΚΠοινΔ) και εποπτεύεται απλώς από τους Εισαγγελείς (άρθρ. 567 ΚΠοινΔ). Κατά το δεύτερο στάδιο τα δικαστήρια εφαρμόζουν, κρίνοντας τη συγκεκριμένη εξατομικευμένη περίπτωση, τους νόμους, που ψηφίζονται από τη νομοθετική εξουσία (Βουλή των Ελλήνων), εντός των ορίων

που προβλέπονται επίσης από το νόμο, ενώ κατά το τρίτο στάδιο η κρατική (εκτελεστική) εξουσία είναι υποχρεωμένη να υλοποιήσει τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Καταφανής στη διαδρομή αυτού του φαινομένου είναι η θεμελιώδης για κάθε δημοκρατικό πολίτευμα αρχή της διάκρισης των εξουσιών, η οποία κατοχυρώνεται συνταγματικώς δια του άρθρου 26 του Συντάγματος της χώρας μας (ΟλΑΠ 3/2016) και χαρακτηρίζει τη λειτουργία κάθε κράτους δικαίου (ΔΕΕ 2-3/2021, C-824/2018 επί αιτήματος προδικαστικής απόφασης του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου της Πολωνίας, ΔΕΕ 19-11/2019, C-585,624,625/2018 επί αιτήματος προδικαστικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, τμήματος εργατικών διαφορών, της Πολωνίας, ΔΕΕ 10-11/2016, Poltorak, C-452/2016). Σύμφωνα με αυτά, η έννομη σχέση μεταξύ πολιτείας και δράστη αξιόποινης πράξης, στην οποία εμπλέκονται και οι τρεις πολιτειακές εξουσίες σε διαφορετικά στάδια και με διαφορετικές αρμοδιότητες, είναι ευρύτερη από την έννομη σχέση της διαγνωστικής κύριας ποινικής δίκης. Η τελευταία αποτελεί μόνον ένα διακριτό περιορισμένο μέρος της έννομης σχέσης μεταξύ πολιτείας και δράστη, το οποίο αρχίζει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και τελειώνει με το αμετάκλητο της αθωωτικής ή, της ενδιαφέρουσας στην κρινόμενη περίπτωση, καταδικαστικής απόφασης, που παράγει δεδικασμένο κατά τα ισχύοντα στο ποινικό και ποινικό δικονομικό δίκαιο. Η καταδικαστική δε απόφαση καθίσταται, σε κάθε περίπτωση, εκτελεστή μόλις γίνει αμετάκλητη (άρθρ. 545 νέου ΚΠοινΔ), δηλαδή αν κατ' αυτής δεν επιτρέπεται (τακτικό) ένδικο μέσο ή δεν ασκήθηκε μέσα στη νόμιμη προθεσμία το επιτρεπόμενο ένδικο μέσο ή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και απορρίφθηκε (άρθρ. 546 νέου ΚΠοινΔ), οπότε και περατούται η έννομη σχέση της ποινικής δίκης, κατά τη διάρκεια της οποίας λογίζεται, όπως γίνεται δεκτό από το ποινικό δικονομικό δίκαιο, ότι υφίσταται εκκρεμοδικία ως προς την κατηγορία (έστω και αν δεν βρίσκεται σε εξέλιξη δίκη ενώπιον δικαστηρίου, αλλά υφίσταται ακόμη προθεσμία για άσκηση ένδικου μέσου). Η νομοθετική εξουσία διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιεί τους ποινικούς νόμους, καθιστώντας τους είτε αυστηρότερους είτε ευνοϊκότερους ως προς την ποινική μεταχείριση του δράστη αξιόποινης πράξης. Στην τελευταία περίπτωση τα δικαστήρια υποχρεούνται να εφαρμόσουν τον επιεικέστερο για τον κατηγορούμενο νόμο, ήδη δε κατά τον νέο Ποινικό Κώδικα τις επιεικέστερες γι' αυτόν διατάξεις νόμου, οι οποίες ίσχυσαν από την τέλεση της αξιόποινης πράξης μέχρι να καταστεί αμετάκλητη η απόφασή τους, όπως αντιστοίχως η πολιτεία υποχρεούται να διασφαλίζει την εκτέλεση των αμετάκλητων ποινικών δικαστικών αποφάσεων (πρβλ και ΕΔΔΑ 26-3/2020, αναφερόμενη στην υποχρέωση της εκτελεστικής εξουσίας προς εφαρμογή των αμετάκλητων και δεσμευτικών δικαστικών αποφάσεων επί πολιτικής δίκης). Η άποψη όμως ότι τα δικαστήρια υποχρεούνται να επανεξετάζουν κατά το στάδιο της εκτέλεσης τις αμετακλήτως επιβληθείσες από αυτά ποινές, επαναπροσδιορίζοντάς τες, επειδή μετά το αμετάκλητο της απόφασής τους θεσπίσθηκαν από τη νομοθετική εξουσία ηπιότερες ποινές για το αδίκημα που δικάσθηκε, πέραν του ότι αντιβαίνει στο νόμο κατά τα προεκτιθέμενα, θα οδηγούσε ουσιαστικά και σε ανεπίτρεπτη, βάσει της αρχής της διάκρισης των εξουσιών, επέμβαση στο αποτέλεσμα της αμετακλήτως περατωθείσας δικαστικής διαδρομής. Σε αυτή την περίπτωση υφίσταται η δυνατότητα εφαρμογής του προβλεπόμενου από το άρθρο 564 περ. β' και του νέου ΚΠοινΔ θεσμού της χάρης, προκειμένου να μετριασθεί στο πλαίσιο του νεότερου νόμου η εκτελούμενη ποινή.

Σύμφωνα με την ΟλΑΠ 4/2021 στο νομοθετικό σώμα εναπομένουν και άλλες λύσεις, μη παραβιάζουσες την ανωτέρω αρχή, εάν υπάρχει βούληση ευνοϊκότερης μεταχείρισης των καταδικασμένων σ' αυτές τις περιπτώσεις, όπως π.χ. η εισαγωγή με το νεότερο νομοθέτημα μεταβατικών διατάξεων, που προβλέπουν μείωση και των ποινών, οι οποίες επιβλήθηκαν

αμετακλήτως βάσει του προϊσχύσαντος νόμου, ή η πρόβλεψη δυνατότητας ασκήσεως του έκτακτου ένδικου μέσου της επανάληψης διαδικασίας και στις ανωτέρω περιπτώσεις ή η θέσπιση διατάξεων, που καθιστούν υπό ελαστικότερες προϋποθέσεις δυνατή την υπό όρους απόλυση όλων όσων εκτίουν στερητικές της ελευθερίας ποινές για αδικήματα, που, μετά την έκδοση αμετάκλητης δικαστικής απόφασης, τιμωρούνται πλέον με μικρότερα όρια στερητικών της ελευθερίας ποινών. Μόνον όταν υπάρχει συγκεκριμένη νομοθετική πρόβλεψη, επεμβαίνουν τα δικαστήρια στο προαναφερόμενο τρίτο στάδιο της έκτισης των ποινών, μεταβάλλοντας διατάξεις (ενδεχομένως και) αμετάκλητης απόφασης, όπως π.χ. συμβαίνει επί παραδοχής του έκτακτου ένδικου μέσου επανάληψης της διαδικασίας (άρθρ. 525 επ. ΚΠοινΔ), επί άρσης ή ανάκλησης της αναστολής (άρθρ. 101, 102 ΠΚ), όταν τίθεται εκ νέου προς δικαστική κρίση το ζήτημα της συγχώνευσης των ποινών, επειδή συναντώνται περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις στο στάδιο της εκτέλεσης, οπότε δημιουργείται νέα ενώπιον των δικαστηρίων περιορισμένου αντικειμένου δίκη επί του συγκεκριμένου ζητήματος, κατά την οποία εφαρμόζονται οι κανόνες του άρθρου 551 ΚΠοινΔ. Αλλά και αντιστρόφως, εφόσον από το νομοθέτη δεν παρέχεται με σχετική ρύθμιση οποιαδήποτε εξουσία στα δικαστήρια προς μεταβολή της καταδικαστικής απόφασης λόγω της θέσπισης ηπιότερης ποινής μετά το αμετάκλητο και δη κατά το στάδιο έκτισης της ποινής, η τυχόν επέμβαση των δικαστηρίων με μεταβολή των διατάξεων της απόφασης αυτής, κατά το στάδιο αυτό, θα αποτελούσε ανεπίτρεπτη προσβολή της αρχής της διάκρισης των εξουσιών εις βάρος της νομοθετικής εξουσίας. Σύμφωνα με την ΟλΑΠ 4/2021, το θέμα δεν επιλύεται ούτε κατά το στάδιο των αντιρρήσεων εκτελεστότητας, σύμφωνα με το άρθρο 562 του νέου ΚΠοινΔ, όπου κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση του καταδικασθέντος σχετικά με την εκτελεστότητα της απόφασης και το είδος ή τη διάρκεια της ποινής λύεται από τον αρμόδιο κατ' άρθρο 549 του ίδιου κώδικα εισαγγελέα, ο οποίος αποφαίνεται αμελλητί με αιτιολογημένη διάταξή του (άρθρ. 562 εδ. α' ΚΠοινΔ), ενώ στα δικαστήρια και συγκεκριμένα στο δικαστήριο των Πλημμελειοδικών του τόπου, όπου εκτίεται η ποινή, απονέμεται μόνον η αρμοδιότητα να επιληφθεί του ανωτέρω θέματος σε περίπτωση αμφιβολίας του εισαγγελέα ή αντίρρησης του καταδικασθέντος κατά της διάταξης του εισαγγελέα (άρθρ. 562 εδ. β' ΚΠοινΔ). Ειδικότερα, κατά την ΟλΑΠ 4/2021, το Πλημμελειοδικείο, το οποίο επιλαμβάνεται αντιρρήσεων του καταδικασμένου ή αμφιβολιών του Εισαγγελέα, περιορίζεται στην εξέταση ζητημάτων σχετικών με την εκτελεστότητα αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης, τα οποία προέκυψαν μετά το αμετάκλητο αυτής κατά την εκτέλεσή της, ενδεικτικώς δε τέτοιες είναι οι αμφιβολίες ή αντιρρήσεις αναφορικά με: α) την εκτελεστότητα της απόφασης, όταν προβάλλεται ότι αυτή δεν έχει καταστεί αμετάκλητη, β) το είδος της ποινής που επιβλήθηκε και γ) τη διάρκεια της ποινής, εάν ο καταδικασμένος επικαλείται εσφαλμένο προσδιορισμό του χρόνου λήξης της (άρθρο 554 νέου ΚΠΔ), δ) την ύπαρξη λόγων που συνεπάγονται παύση της έκτισης ή εξάλειψη της ποινής, όπως η απονομή χάριτος (άρθρο 564 περ. β' ΚΠοινΔ) ή η παραγραφή της ποινής (άρθρο 565 περ. α' νέου ΚΠΔ), αντιστοίχως, ή ο χαρακτηρισμός της πράξης ως μη αξιόποινης με μεταγενέστερο νόμο κατ' εφαρμογή του άρθρου 2 παρ. 2 ΠΚ.

Για να είναι δε παραδεκτές οι αντιρρήσεις του καταδικασθέντος, που απευθύνονται αρχικώς στον Εισαγγελέα και μπορούν να εισαχθούν ακολούθως προς κρίση στο Πλημμελειοδικείο ως αμφιβολίες ή αντιρρήσεις, πρέπει να μην προσκρούουν στο αμετάκλητο της εκτελούμενης καταδικαστικής απόφασης και να υποβληθούν ενόσω διαρκεί ακόμη η εκτέλεση της απόφασης, να μην έχει δηλαδή καθ' ολοκληρία αποτιθεί η ποινή, που επιβλήθηκε

με την καταδικαστική απόφαση, διότι μετά την απότιση της ποινής εξαντλείται η εκτελεστότητα της απόφασης και δεν υπάρχει στάδιο εκτέλεσης. Σύμφωνα με αυτά, δεν παρέχεται, βάσει των ως άνω διατάξεων του άρθρου 562 του νέου ΚΠοινΔ, δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητας της εκτελούμενης απόφασης ως προς την επιβολή της ποινής, που απαγγέλθηκε αμετακλήτως από το αρμόδιο για την εκδίκαση της αξιόποινης πράξης δικαστήριο μετά από έρευνα της κατηγορίας, ή δυνατότητα επανακαθορισμού της ποινής αυτής λόγω τυχόν ηπιότερης αντιμετώπισης του αξιοποίνου της πράξης, για την οποία επιβλήθηκε, καθόσον αυτό θα προσέκρουε στο άρθρο 2 ΠΚ και στο αμετάκλητο και θα οδηγούσε σε κατάλυση του δεδικασμένου. Ακριβώς επειδή οι αντιρρήσεις ή αμφιβολίες αφορούν αποκλειστικώς τυπικά ζητήματα σε σχέση με την έκτιση της αμετακλήτως επιβληθείσας ποινής, τα οποία πρέπει να επιλύονται ταχέως, προβλέφθηκε με το νέο άρθρο 562 ΚΠΔ κατ' αρχήν εξουσία του οριζόμενου στο άρθρο 549 του νέου ΚΠοινΔ Εισαγγελέα να αποφανθεί επ' αυτών (μη προβλεπόμενη από το προϊσχύσαν αντίστοιχο άρθρο 565 του παλαιού ΚΠοινΔ, κατά το οποίο απαιτείτο απευθείας προσφυγή στο Πλημμελειοδικείο) και δυνατότητα προσφυγής στο Πλημμελειοδικείο του τόπου της εκτέλεσης στη συνέχεια, εάν εκείνος διατηρεί αμφιβολίες ως προς το ζήτημα, που προκύπτει, ή, αν υφίστανται αντιρρήσεις του καταδικασμένου ως προς τη διάταξη του Εισαγγελέα, που κατ' αρχήν το επιλύει. Θα ήταν δε και δικονομικώς άτοπο να υποτεθεί ότι ανατέθηκε (μόνο) στον Εισαγγελέα και στη συνέχεια στο Πλημμελειοδικείο, το οποίο ενδεχομένως θα είναι κατώτερο δικαστήριο από αυτό που επέβαλε αμετακλήτως την ποινή, τυχόν επανακαθορισμός αυτής, ο οποίος θα συνιστούσε ανεπίτρεπτη υπέρβαση εξουσίας του Πλημμελειοδικείου σε περίπτωση παραδοχής τέτοιας φύσεως αντιρρήσεων.

Ακόμη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη της 16ης-12-1966, που κυρώθηκε στην Ελλάδα με το νόμο 2462/1997, «1. Κανείς δεν καταδικάζεται για πράξεις ή παραλείψεις, οι οποίες δεν ήταν αξιόποινες κατά το εσωτερικό ή το διεθνές δίκαιο τη στιγμή της διάπραξής τους. Επίσης δεν επιβάλλεται βαρύτερη ποινή από εκείνην που προβλεπόταν κατά τη χρονική στιγμή της διάπραξης του ποινικού αδικήματος. Εάν, μετά τη διάπραξή του ο νόμος προβλέπει την επιβολή ελαφρύτερης ποινής, ο δράστης επωφελείται από αυτήν.» Οι διατάξεις αυτές, οι οποίες έχουν υπερνομοθετική ισχύ, κατά το άρθρο 28 του Συντάγματος, αποσκοπούν, όπως καθίσταται σαφές από το περιεχόμενό τους, κατ' αρχήν στην εφαρμογή από τα συμβαλλόμενα κράτη της αρχής του «nullum crimen nulla poena sine lege» και δη τη μη ύπαρξη εγκλήματος και συνακόλουθα ποινής άνευ νόμου, που προβλέπει το αξιόποινο αδικήματος κατά το χρόνο, κατά τον οποίο αυτό διαπράττεται (εδ.α'). Στο δεύτερο εδάφιο, που αποτελεί ουσιαστικά επεξηγηματική συμπλήρωση του πρώτου, προβλέπεται η μη αναδρομική εφαρμογή νόμων που προβλέπουν ποινές αυστηρότερες από τις ισχύουσες κατά το χρόνο τέλεσης του εγκλήματος (διότι σ' αυτή την περίπτωση η τυχόν αργότερα θεσπισθείσα βαρύτερη ποινή θα επιβαλλόταν ουσιαστικά «sine lege» υφισταμένου κατά το χρόνο διάπραξής του), ενώ με το τρίτο εδάφιο προβλέπεται η εφαρμογή του μεταγενέστερου της διάπραξης του εγκλήματος νόμου, ο οποίος προβλέπει επιβολή ηπιότερης ποινής. Στο τελευταίο εδάφιο δεν διαλαμβάνεται μεν ρητώς η προϋπόθεση του μη αμετακλήτου της καταδίκης για την εφαρμογή του ηπιότερου νόμου, πλην όμως αυτό σαφώς αναφέρεται σε στάδιο, κατά το οποίο επιβάλλεται η ποινή και, επομένως, σε στάδιο της δικαστικής διαδρομής της κύριας δίκης επί της κατηγορίας, η οποία στη χώρα μας ολοκληρώνεται με το αμετάκλητο της καταδικαστικής απόφασης. Η διάταξη του τρίτου εδαφίου του ανωτέρω άρθρου του ΔΣΑΠΔ δεν αναφέρεται στο στάδιο

έκτισης ποινής, η οποία έπεται χρονικά της επιβολής της.
Βάσει αυτής ουδόλως επιβάλλεται στα συμβαλλόμενα κράτη αναπροσδιορισμός της ποινής, εάν ο νόμος καταστεί ηπιότερος μετά το πέρας της παραπάνω κύριας δικαστικής διαδρομής, κατά την οποία λαμβάνει χώρα η επιβολή της ποινής από τα δικαστήρια, καθόσον αυτό θα προσέκρουε, κατά τα προεκτιθέμενα, και στη θεμελιώδη για κάθε δημοκρατικό πολίτευμα αρχή της διάκρισης των εξουσιών. Παρόμοιο δε περιεχόμενο με το ως άνω άρθρο έχουν και το άρθρο 7 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος της χώρας μας, σύμφωνα με το οποίο «έγκλημα δεν υπάρχει ούτε ποινή επιβάλλεται χωρίς νόμο που να ισχύει πριν από την τέλεση της πράξης και να ορίζει τα στοιχεία της. Ποτέ δεν επιβάλλεται ποινή βαρύτερη από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης», καθώς και το άρθρο 7 παρ. 1 της ΕΣΔΑ, σύμφωνα με το οποίο «ουδείς δύναται να καταδικασθή δια πράξιν ή παράλειψιν η οποία, καθ' ην στιγμήν διεπράχθη, δεν απετέλει αδίκημα συμφώνως προς το εθνικόν ή διεθνές δίκαιον. Ούτε και επιβάλλεται βαρυτέρα ποινή από εκείνην η οποία επεβάλλετο κατά την στιγμήν της διαπράξεως του αδικήματος». Κατά την ερμηνεία των Διεθνών Συμβάσεων, από τις οποίες δεσμεύεται και η χώρα μας, γίνεται μεν δεκτό ότι η καταδικαστική ποινική απόφαση εκτείνεται και στο στάδιο έκτισης της ποινής, αυτό όμως έχει την έννοια της εφαρμογής σε αυτό το στάδιο των όρων έκτισης της απαγγελθείσας από τα δικαστήρια ποινής, χωρίς να είναι επιτρεπτή η επανεξέταση της απόφασης, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, όπως ακριβώς δημοσιεύθηκε (βλ. σχετ. ΔΕΕ 21-9/2017, C-171/2016).
Περαιτέρω και η θέση, ότι ο όρος «ελαφρύτερη ποινή» στο άρθρο 15 παρ. 1 εδ. γ' του ανωτέρω ΔΣΑΠΔ δεν καταλαμβάνει μόνον το πλαίσιο της ποινής αλλά πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως, ώστε να εμπίπτει σ' αυτό και ο τρόπος έκτισής της, αναφέρεται καταφανώς σε ευμενέστερες μεταβολές των εθνικών δικαίων ως προς τον τρόπο έκτισης συγκεκριμένων ποινών, που επιβλήθηκαν, και όχι σε μεταβολές της αμετακλήτως καθορισθείσας ποινής, «ο τρόπος έκτισης της οποίας μπορεί να παρουσιάζει κατά τα εθνικά δίκαια ελαστικότητα και να υπόκειται σε μεταβολές σύμφωνα με σχετικές νομοθετικές ρυθμίσεις, όπως συμβαίνει και στη χώρα μας (με τις προβλέψεις της απόλυσης υπό τον όρο της ανάκλησης, κατ' άρθρ. 105Β ΠΚ, οπότε εκτίεται μέρος μόνο της ποινής και, εφόσον δεν χωρήσει ανάκληση ή άρση της απόλυσης, θεωρείται πως έχει εκτιθεί και το υπόλοιπό της, παρότι ο καταδικασμένος δεν κρατείται πλέον, ή της απόλυσης υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης με ηλεκτρονική επιτήρηση, κατ' άρθρ. 110Α ΠΚ, ή του ευεργετικού υπολογισμού των ημερών εργασίας κλπ), οι δε καταδικασμένοι ασφαλώς επωφελούνται από τυχόν ευμενέστερες σχετικές διατάξεις, ακόμη και όταν αυτές θεσπίζονται μετά το αμετάκλητο.» Ευμενέστερος είναι ο νόμος που προβλέπει τις ελαφρότερες ποινικές συνέπειες από απόψεως είδους και μέτρου ποινής (ΑΠ 1704/2003, ΠοινΛ 2003, 1923, ΑΠ 1125/1998, ΠΧ ΜΘ 653,, ΑΠ 1278/1995, ΠΧ ΜΣΤ 391, ΑΠ 725/1988, ΠΧ ΛΗ 849, ΑΠ 853/1986, ΛΣΤ 799), όπως λ.χ. όταν με το νέο νόμο η πράξη γίνεται πλημμέλημα από κακούργημα. Ως ανέγκλητη, δηλαδή ατιμώρητη, πρέπει να θεωρηθεί η πράξη, όταν δεν τιμωρείται καθόλου και όχι όταν τιμωρείται απλώς επιεικέστερα (ΑΠ 442/84, ΠΧ ΛΔ 859, ΑΠ 1390/84, ΠΧ ΛΕ 388). Σε περίπτωση που ο νέος νόμος τιμωρεί επιεικέστερα την πράξη, μένουμε στο ισχύον δεδικασμένο, υπάρχει όμως η διέξοδος της προσωρινής απόλυσης με όρο (Μαγκάκης, ΣυστΕρΠοινΚ, άρθρο 2, αρ. 20). Με την προτεινόμενη μεταβατική διάταξη του άρ. 465 παρ. 2 ΠΚ, προβλέπεται ότι «Για τους μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019) καταδικασθέντες αμετακλήτως σε πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, για τις οποίες καθορίστηκε, κατ' άρθρο 94 παρ. 1 και 2 ΠΚ, συνολική ποινή υπερβαίνουσα τα είκοσι (20) ή δεκαπέντε

(15) έτη πρόσκαιρης κάθειρξης, καθώς και τα οχτώ (8) ή πέντε (5) έτη φυλάκισης αντίστοιχα, ως εκτιτέα ποινή για την απόλυση υπό όρο αυτών λογίζονται τα είκοσι (20), δεκαπέντε (15), οχτώ (8) και πέντε (5) έτη αντίστοιχα».
Με την συγκεκριμένη ρύθμιση πράγματι ανατρέπεται το δεδικασμένο αμετάκλητων καταδικαστικών αποφάσεων, έστω και εάν η μειωμένη αυτή εκτιτέα ποινή ισχύει μόνον για την απόλυση υφ΄όρον, δεν επιλύει το βασικό ζήτημα της έκτισης λόγω αμετάκλητης καταδίκης ποινής, που πλέον δεν προβλέπει ο νόμος για την πράξη που καταδικάσθηκε αμετάκλητα ο καταδικασθείς. Όπως εύστοχα επισημαίνει η Συμεωνίδου – Καστανίδου (Νομοθετική πρωτοβουλία μετά την ΟλΑΠ 4/2021, ΠοινΔικ 8-9/2021), δεν λαμβάνεται καμία πρόνοια ούτε για τις μικρότερες συνολικές ποινές ούτε για άλλες, ακόμα πιο προβληματικές περιπτώσεις, όπως λ.χ. η έκτιση κάθειρξης 20 ετών για ένα έγκλημα, όταν σήμερα δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 15 έτη, ή η έκτιση κάθειρξης όταν το έγκλημα έχει μετατραπεί σε πλημμέλημα. Ορθά προτείνει η Συμεωνίδου, θέση που μας βρίσκει σύμφωνους και εδώ, είτε θα πρέπει να απλουστευθεί η διαδικασία χορήγησης της χάρης για τις περιπτώσεις αυτές, είτε θα πρέπει να θεσπισθεί μια σειρά επιεικέστερων ρυθμίσεων κατά την εφαρμογή των άρθρων 105 έως 110Α ΠΚ, που θα επιτρέπει λ.χ. την έκτιση της ποινής στην κατοικία και για ποινές μεγαλύτερες των 15 ετών ή την απόλυση υπό όρους μετά την έκτιση στη φυλακή ενός μικρότερου μέρους ποινής από τα προβλεπόμενα στο ισχύον άρθρο 105Β ΠΚ. Συμπερασματικά, με όσα ορίζει ανωτέρω η ΟλΑΠ 4/2021 καθίσταται άμεση και επιτακτική ανάγκη η νομοθετική αντιμετώπιση από το νομοθέτη της ρυθμίσεως των ελαφρότερων ποινικών συνεπειών από απόψεως είδους και μέτρου ποινής σε περιπτώσεις που έχουν εκδοθεί ήδη αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις και εκτίονται βαρύτερες ποινές. Με εκτίμηση.
8 Οκτωβρίου 2021, 17:08 :
Σχόλιο στο άρθρο 191.Η προτεινόμενη διάταξη αυστηροποιεί από πολλές απόψεις το ισχύον πλαίσιο για τη διασπορά ψευδών ειδήσεων. Ειδικά για τα ζητήματα διασποράς ψευδών ειδήσεων για το περιβάλλον και την κλιματική κρίση, που δυστυχώς είναι αρκετά έντονη, θεωρούμε πως η ποινικοποίηση θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα, ενώ τυχόν κακή εφαρμογή της μπορεί να καταφέρει καίρια πλήγματα στο δικαίωμα των πολιτών για συμμετοχή στα κοινά. Η προτεινόμενη διάταξη εισάγει περισσότερες αξιολογικές, δυσερμήνευτες και ασαφείς κρίσεις, που σε αρκετές περιπτώσεις είναι δυνατόν να προκαλέσουν την άνιση και επιλεκτική εφαρμογή της.
Σε αρκετές περιπτώσεις περιβαλλοντικών εγκλημάτων (όπως χαρακτηριστικά όσα αφορούν χημική ρύπανση), η επιστημονική τεκμηρίωση είναι εργαλείο προσβάσιμο κυρίως από τους οικονομικά ισχυρούς (διότι οι ειδικές, κατά παραγγελία μελέτες είναι ακριβές). Έτσι, η διάταξη μπορεί εύκολα να τύχει κακής εφαρμογής, επιτρέποντας σε μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες – γενικά σε φορείς ή πρόσωπα με οικονομική ισχύ – να καταδιώκουν απηνώς πολίτες που εκφράζουν ενοχλητικές για τα συμφέροντά τους απόψεις. Εάν η τεκμηρίωση αυτή ήταν δημόσια διαθέσιμη – σε εφαρμογή των αρχών της «ανοιχτής επιστήμης» – τα πράγματα ίσως να ήταν διαφορετικά: ωστόσο, με ευθύνη της πολιτείας, αυτό δεν συμβαίνει, ακόμα και σε κρίσιμους τομείς για μία σύγχρονη δημοκρατία – περιβάλλον, κλίμα, δημόσια υγεία, οικονομία, χρηματοπιστωτικός τομέας, τεχνική ασφάλεια, ασφάλεια των τροφίμων και των προϊόντων. Η διάταξη θα πλήξει καίρια τη δημόσια συμμετοχή για τα περιβαλλοντικά θέματα. Προκαταρκτικά, όσον αφορά το νομικό πλαίσιο, σημειώνεται ότι η Σύμβαση του Άαρχους απαγορεύει ρητά τις κυρώσεις και τις διώξεις εναντίον οποιουδήποτε προσώπου ασκεί δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν (άρθρο 3 παρ. 8): συνεπώς, οποιαδήποτε εφαρμογή του Π.Κ. 191 εναντίον προσώπου που συμμετέχει για παράδειγμα σε δημόσια

διαβούλευση για περιβαλλοντικά θέματα, παραβιάζει το διεθνές δίκαιο. Δεύτερον, σημειώνεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση ετοιμάζει Σύσταση για την απαγόρευση των «στρατηγικών» αγωγών, μηνύσεων ή εγκλήσεων που στοχεύουν δημοσιογράφους (μεταξύ άλλων, και «άτυπους» δημοσιογράφους) και υπερασπιστών των δικαιωμάτων (μεταξύ άλλων, και περιβαλλοντικών δικαιωμάτων): πρόκειται για το φαινόμενο που είναι γνωστό ως Strategic Litigation Against Public Participation (SLAPP) [εδώ: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13194-EU-action-against-abusive-litigation-SLAPP-targeting-journalists-and-rights-defenders-Recommendation_en]. Μολονότι η Σύσταση δεν είναι δεσμευτική, οποιαδήποτε απόπειρα εφαρμογής του Π.Κ. 191 εναντίον των προσώπων αυτών θα εδραιώσει την αντίληψη ότι η χώρα ολισθαίνει προς τον αυταρχισμό.

Όπως έχει παρατηρήσει ο αείμνηστος Γιώργος Παπαδημητρίου (Το Περιβαλλοντικό Σύνταγμα: Περιεχόμενο, Θεμελίωση και Λειτουργία, 1994), το δικαίωμα στο περιβάλλον συμπληρώνεται από την αρχή της συμμετοχικής δημοκρατίας, το οποίο εμπλουτίζει και συμπληρώνει το δικαίωμα στο περιβάλλον (24 Σ). Έκφανση της αρχής αυτής είναι η συμμετοχή των πολιτών στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων που αφορούν το περιβάλλον: σήμερα, η συμμετοχή αυτή επιβάλλεται από τη Σύμβαση του Άαρχους (άρθ. 3 παρ. 1- 2, 3 παρ. 5-6, 6-8), το ενωσιακό δίκαιο (ενδεικτικά, Οδηγίες 2011/92, 2001/42, 92/43, 2000/60, 2010/75, 2013/30, κ.α.), και πολλές ακόμα διατάξεις του εθνικού δικαίου. Η συμμετοχή των πολιτών αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της αρχής της αειφορίας, ενώ ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης προστατεύει το την ελευθερία της έκφρασης, η οποία περιλαμβάνει «το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει … και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς την ανάμειξη δημοσίων αρχών και αδιακρίτως συνόρων…» (άρθρο 11 παρ. 1 εδ. α’). Στο πλαίσιο του ψηφιακού μετασχηματισμού της δημόσιας διοίκησης, η συμμετοχή λαμβάνει χώρα κατά κύριο λόγο μέσω του διαδικτύου: κατά συνέπεια, μπορεί να εμπίπτει καταρχήν στο πεδίο αναφοράς του Π.Κ. 191, ακόμα και αν ληφθεί υπόψη ότι το Π.Κ. 367 αίρει τον άδικο χαρακτήρα ορισμένων δυσμενών κρίσεων, εκφράσεων και εκδηλώσεων.

Ιδιαίτερα σημαντικό στοιχείο είναι το γεγονός ότι τα ανοιχτά ερωτήματα για το περιβάλλον, τη βιοποικιλότητα, το κλίμα, κρίνονται βάσει «σταθμίσεων» (π.χ., μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικής προστασίας) ή αξιολογήσεων (π.χ. αν υπάρχει «υποβάθμιση»). Επίσης, βρίσκονται συχνά στην αιχμή της επιστημονικής έρευνας, αντιμετωπίζονται με βάση την αρχή της πρόληψης (όπου, εξ’ ορισμού, δεν υπάρχει πλήρης τεκμηρίωση). Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, η αντίθεση «ψέμα» – «(επιστημονική) αλήθεια» δεν έχει νόημα: παρόλα αυτά, η διάταξη μπορεί να εφαρμοστεί καταχρηστικά ως εργαλείο δίωξης ή παρενόχλησης με δικαστικές ενέργειες κατά όσων οι γνώμες ενοχλούν. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η λύση είναι η ενθάρρυνση της δημόσιας συζήτησης, έτσι ώστε μην δημιουργούνται οι προϋποθέσεις ποινικοποίησης της «αποκλίνουσας» ή ενοχλητικής άποψης, με την άνιση και ευκαιριακή εφαρμογή της διάταξης. Ενδεικτική υποθετική περίπτωση κατάχρησης της προτεινόμενης διάταξης το εξής: Με ανάρτηση στο Facebook, χρήστης του διαδικτύου αναφέρει ότι ορισμένα φυτοφάρμακα εξαφανίζουν τα πουλιά, καθώς πιστεύει ότι τα πουλιά εξαφανίστηκαν όταν οι συγχωριανοί άρχισαν να χρησιμοποιούν αγροχημικά. Μία εταιρεία εμπορίας φυτοφαρμάκων υποβάλλει έγκληση, ισχυριζόμενη ότι πρόκειται για ψευδή είδηση που κλονίζει την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία (γεωργία) και τη δημόσια υγεία. Η εταιρεία επικαλείται έκθεση, που έχει ιδιωτικά συνταχθεί, ότι τα προϊόντα της είναι ασφαλή. Και στις δύο περιπτώσεις, υπάρχει (α) μία έντονη ανισότητα

στα αποδεικτικά μέσα (β) μία αποτροπή της συμμετοχής σε μελλοντικές δημόσιες συζητήσεις για το θέμα και (γ) ανάμειξη του εισαγγελέα, των ανακριτικών υπαλλήλων και του ποινικού δικαστή στο ζήτημα αν υπάρχει «ψέμα» («ψευδής» είδηση). Και τα τρία είναι πολύ κακά και για την δικαιοσύνη, την δημόσια συμμετοχή και για την δημοκρατία. Και δεν προστατεύουν καθόλου την σύννομη χρήση φυτοφαρμάκων (το αντίθετο). Σχόλιο στο άρθρο 265 Η οριακή αυστηροποίηση των ποινών σε σχέση με τον ισχύοντα Π.Κ. (2019) θα πρέπει καταρχήν να αξιολογηθεί θετικά: ενδεικτικά, το ισχύον άρθρο (άρθ. 265 παρ. 1 δ) του Π.Κ., όπως έχει κυρωθεί ο τελευταίος με τον ν. 4619/2019) προβλέπει «κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών», αν η πρόκληση πυρκαγιάς «είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου», ενώ η προτεινόμενη διάταξη θεσπίζει ισόβια κάθειρξη. Μία μικρή αυστηροποίηση εισάγεται επίσης και στην πολύ σημαντική πρακτικά περίπτωση της πρόκλησης πυρκαγιάς από αμέλεια: η ισχύουσα διάταξη δεν προβλέπει την επιβαρυντική περίσταση της πρόκλησης κινδύνου για τον άνθρωπο, για την οποία η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει φυλάκιση «τουλάχιστον ενός έτους». Θετική είναι και η εισαγωγή της επιβαρυντικής περίστασης της πυρκαγιάς που «είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή» – αν και η διατύπωση εγείρει ερμηνευτικά προβλήματα, ειδικά για φωτιές που δεν έχουν εξαπλωθεί σε μεγάλη έκταση (η εξάπλωση σε μεγάλη έκταση είναι διακριτή επιβαρυντική περίσταση). Εμφανής είναι και η βελτίωση της διάταξης για την πρόκληση από πρόθεση πυρκαγιάς που προκάλεσε θάνατο: η προτεινόμενη διάταξη προβλέπει «ισόβια κάθειρξη», ενώ η ισχύουσα «κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών» (με «δυνατότητα» του δικαστηρίου να επιβάλλει ισόβια καθειρξη, στην περίπτωση θανάτου μεγάλου αριθμού ανθρώπων). Τέλος, η αναδιατύπωση του στοιχείου β) της 1ης παραγράφου («κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο», ενώ στην ισχύουσα διάταξη προβλέπεται «κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο») ενισχύει την άποψη ότι εφεξής ο εμπρησμός δασών είναι έγκλημα αφηρημένης, και όχι συγκεκριμένης διακινδύνευσης (πρβλ. και τις παρατηρήσεις στην ΓνΕισΑΠ 16/2021). Τα παραπάνω συνιστούν μικρές, αλλά αξιοσημείωτες βελτιώσεις της ισχύουσας διάταξης. Ωστόσο, μετά από ένα καλοκαίρι όπου η καταστροφή δασών και δασικών εκτάσεων ξεπέρασε κάθε προηγούμενο, η διάταξη παραμένει ανεπαρκής. Ιστορικά, τραγικά γεγονότα όπως οι φωτιές του περασμένου καλοκαιριού, ωθούσαν τον νομοθέτη στη θέσπιση ή γενναία τροποποίηση των ποινικών διατάξεων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αξιοσημείωτη είναι η αδυναμία διαμόρφωσης των κατάλληλων νομικών απαντήσεων στη γενικευμένη καταστροφή του περασμένου καλοκαιριού, αλλά και στην τεράστια πρόκληση που θέτουν οι «μεγαφωτιές» στα πλαίσια της κλιματικής αλλαγής. Πράγματι, στις συνθήκες της κλιματικής κρίσης, ο εμπρησμός γίνεται ένα έγκλημα που μπορεί να προκαλέσει κίνδυνους ευρύτατης οικολογικής και οικονομικής καταστροφής, περιφερειακού επιπέδου. Δεν είναι αυτές οι περιπτώσεις τις οποίες προσπαθούσε να αντιμετωπίσει το αρχικό ΠΚ 265.

Πρώτα από όλα, θα πρέπει να σημειωθεί μία διαχρονική τάση ελάφρυνσης της ποινικής μεταχείρισης: στη «γενική» περίπτωση του εμπρησμού από πρόθεση χωρίς επιβαρυντικές περιστάσεις, περάσαμε από την «κάθειρξη μέχρι 10 έτη» και «χρηματική ποινή» χωρίς μετατροπή ή αναστολή (άρθ. 116 παρ. 1 ν. 1892/1990, Π.Κ. 1985), και φυλάκιση για προπαρασκευαστικές ενέργειες (άρθ. 58 ν. 4249/2014), στην «φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή» (Π.Κ. 2019). Με το νομοσχέδιο, προβλέπεται «κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή» – μία αντιστροφή της τάσης, αλλά όχι στα επίπεδα του ν. 1892/1990. Η «τάση» αυτή, ενώ το πρόβλημα διογκώνεται, θα πρέπει να αιτιολογηθεί καλύτερα. Στη

συνέχεια, οι ποινές για την πρόκληση πυρκαγιάς από αμέλεια σε δάσος και δασική έκταση ήταν, και παραμένουν με την προτεινόμενη διάταξη, εξαιρετικά μικρές: «φυλάκιση» και, με το νομοσχέδιο, «φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους». Οι δασικές πυρκαγιές έχουν προκαλέσει, την τελευταία δεκαετία, εκατοντάδες θανάτους και ανυπολόγιστες υλικές και οικολογικές ζημιές: πόσο επιτρεπτή είναι, πλέον, αυτή η επιείκεια προς τους «αμελείς» εμπρηστές; Μεταξύ άλλων, οι ήπιες διατάξεις για τους εμπρησμούς από αμέλεια επιτρέπουν τη συνεχή παραβατικότητα διάφορων νομικών προσώπων, που μολονότι εγκαθιστούν τις οικονομικές τους δραστηριότητες μέσα (ή κοντά) σε δάση και δασικές εκτάσεις, δεν λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα πυρασφάλειας που επιτρέπει η τεχνική εξέλιξη (π.χ., πρβλ. τις περιπτώσεις κακοτεχνιών στα δίκτυα μεταφοράς ή διανομής, ή εργασιών δόμησης). Δεύτερον, με τη στενή ερμηνεία που επιβάλλεται σε ποινικές διατάξεις, η διάταξη δεν αντιμετωπίζει την πρόκληση εμπρησμού σε φυσικές ή ημιφυσικές εκτάσεις που δεν είναι δάση, δασικές, δασωτέες ή αναδασωτέες: έτσι, δεν φαίνεται να εμπίπτει στο άρθρο αυτό ο εμπρησμός χορτολιβαδικών, μεικτών, πυκνόφυτων αγροτικών εκτάσεων που δεν εμπίπτουν στην δασική νομοθεσία ή υγροτοπικών εκτάσεων, παρά την πιθανή πρόκληση ευρείας οικολογικής ζημιάς, την ευαλωτότητα σε «μεγαφωτιές» ή τους ευρύτατους κινδύνους για την ανθρώπινη ζωή. Είναι γεγονός ότι οι περιπτώσεις αυτές μπορεί να εμπίπτουν (ανάλογα με την ευρηματικότητα του εφαρμοστή) σε άλλες διατάξεις του γενικού ή ειδικού ποινικού δικαίου (π.χ., 28 ν. 1650/1986, ΠΚ 264, ΠΚ 378§2, 69 ν. 998/1979): σε κάθε περίπτωση, ενόψει των νέων προκλήσεων, θα χρειαζόταν μία επανεξέταση και αυστηροποίηση συνολικά και των διατάξεων αυτών. Τρίτον, για αδιευκρίνιστους λόγους, η επιβαρυντική περίσταση της «σημαντικής βλάβης σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας» δεν φαίνεται να καλύπτει την πρόκληση σημαντικής βλάβης σε (άλλες) ιδιωτικές επιχειρήσεις, κοινόχρηστους χώρους ή υποδομές, ή οικίες.
Τέταρτον, ούτε η προτεινόμενη ούτε η ισχύουσα διάταξη είναι εναρμονισμένη με το άρθ. 28 ν. 1650/1986 [όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθ. 7 παρ.1 και 2 και 6 παρ. 1 του ν. 4042/2012 (Α' 24), και την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2008/99 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου]: έτσι, υπάρχει κίνδυνος να εφαρμοστούν, ως lex mitior (ευνοϊκότερος νόμος) ή lex praevia (προηγούμενος νόμος), οι ευμενέστερες για τον κατηγορούμενο διατάξεις. Για παράδειγμα, η προτεινόμενη διάταξη μπορεί να τιμωρεί την πρόκληση «σοβαρής ή ευρείας ρύπανσης ή υποβάθμισης ή σοβαρής ή ευρείας οικολογικής και περιβαλλοντικής διατάραξης ή καταστροφής» με κάθειρξη, αλλά η lex praevia του άρθ. 28 ν. 1650/1986 προβλέπει φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους για την «πρόκληση ρύπανσης ή υποβάθμισης του περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του ν. 1650/1986 (ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ` εξουσιοδότηση του)». Αν συμβεί αυτό, είναι αμφίβολο αν τηρείται η υποχρέωση της Οδηγίας 2008/99 για «αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις» (άρθ. 7). Και πάλι, για να αποτραπεί ο κίνδυνος αυτός, θα χρειαζόταν μία συνολική επανεκτίμηση του νομικού καθεστώτος, που είναι προφανές ότι δεν έχει γίνει. Σχόλιο στο άρθρο 268 Όπως και το άρθρο 265, έτσι και το άρθρο 268 θα έπρεπε συνολικά να επανεξεταστεί στις συνθήκες που δημιουργεί η κλιματική αλλαγή. Τα δύο άρθρα έχουν παρόμοια διατύπωση, και ορισμένα σχόλια για το άρθρο 265 ισχύουν και εδώ: για παράδειγμα, η επιβαρυντική περίσταση της πρόκλησης σημαντικής βλάβης σε «εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας» είναι υπερβολικά περιοριστική, ωσάν να μην είναι σημαντική η βλάβη σε ιδιωτικές εγκαταστάσεις, κοινόχρηστες υποδομές, οικίες ή άλλα στοιχεία του φυσικού ή οικιστικού περιβάλλοντος. Ωστόσο, σε αντίθεση με το άρθρο 265, θα πρέπει εδώ να σημειωθεί η διαχρονική

μείωση των προβλεπόμενων ποινών: η πιο γενική περίπτωση της πρόκλησης «κοινού κινδύνου» τιμωρείται από το νομοσχέδιο με «φυλάκιση», ενώ η ισχύουσα διάταξη (Π.Κ. 2019) προβλέπει «φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους», και ο Π.Κ. 1985 προέβλεπε «φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών». Και στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εξηγηθεί τι αιτιολογεί την τάση αυτή, ενώ το πρόβλημα διογκώνεται και θα συνεχίσει να διογκώνεται. Επίσης, είναι δυσδιάκριτοι οι λόγοι για τους οποίους το νομοσχέδιο προβλέπει «ισόβια κάθειρξη» στην περίπτωση της πρόκλησης από πρόθεση πυρκαγιάς που προκάλεσε θάνατο, αλλά «κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών» στην παρόμοια περίπτωση της πρόκλησης από πρόθεση πλημμύρας που προκάλεσε θάνατο. Η ανάγκη προστασίας της ανθρώπινης ζωής είναι εξίσου επιτακτική και στις δύο περιπτώσεις. Η σύγχυση επιδεινώνεται και από ορισμένες «περίεργες» νομοθετικές επιλογές των τελευταίων ετών, όπως την απαγόρευση υπαγωγής των αυθαίρετων σε ρέματα, αλλά μόνο εάν «απαγορευόταν η εκτέλεση κάθε οικοδομικής εργασίας κατά το χρόνο εκτέλεσης της αυθαίρετης κατασκευής ή η χρήση κατά την εγκατάσταση της αυθαίρετης χρήσης»: μόλις το 2019 διευκρινίστηκε τι ακριβώς συμβαίνει με τα μη οριοθετημένα ρέματα (πρβλ. την τροποποίηση του άρθ. 89 παρ. 2 ιγ) ν. 4495/2017 από το άρθ. 65 περ. 8 ν. 4602/2019), αλλά και πάλι υπάρχουν εξαιρέσεις, όπως τα αυθαίρετα ακίνητα δημόσιου ενδιαφέροντος (άρθ. 114 ν. 4495/2017) – τα οποία, όπως φαίνεται, μπορούν ατιμωρητί να εκθέτουν οικισμούς σε πλημμυρικούς κινδύνους. Οι περισσότερες περιπτώσεις που ανακύπτουν στην πράξη αφορούν οικοδομικές εργασίες σε ρέματα και χειμάρρους (π.χ., έμφραξη χειμάρρων), κακή διαχείριση φραγμάτων και εγγειοβελτιωτικών έργων, και κακό σχεδιασμό της χωροθέτησης, κατασκευής και λειτουργίας μεγάλων δημόσιων και ιδιωτικών έργων, ο οποίος προκαλεί πλημμύρες στις γύρω εκτάσεις. Η ελάφρυνση των ποινών αποτελεί πραγματικά μία ανεπίτρεπτη προς τους τεχνικούς και διοικητικούς υπεύθυνους των επεμβάσεων αυτών, οι οποίοι έχουν, και οφείλουν να έχουν, τις απαραίτητες γνώσεις για την εκτίμηση των πλημμυρικών κινδύνων. Σε αντίθεση με παλαιότερες εποχές, θα πρέπει να σημειωθεί ότι υπάρχει εκτενές νομικό πλαίσιο για τα θέματα αυτά, το οποίο ρυθμίζει θέματα όπως η διαχείριση των πλημμυρικών κινδύνων, η οριοθέτηση και προστασία των χειμάρρων, η διατήρηση των υδάτων σε καλή οικολογική και χημική κατάσταση, η περιβαλλοντική αδειοδότηση, η τεχνική αρτιότητα των κατασκευών, και η ενσωμάτωση των ρεμάτων στον πολεοδομικό σχεδιασμό. Συνεπώς, η επιείκεια προς όσους και όσες είναι σε θέση να προβλέψουν και να αποτρέψουν επικίνδυνα πλημμυρικά φαινόμενα δεν δικαιολογείται. Αν μάλιστα ληφθεί υπόψη η ένταση των ακραίων φαινομένων που προκαλεί η κλιματική αλλαγή, επιβάλλεται η αυστηροποίηση, και όχι η ελάφρυνση των ποινών.

8 Οκτωβρίου 2021, 13:59 : Η Πανελλαδική Οργάνωση Γυναικών «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΗ» που εκπροσωπεί 8.000 γυναίκες και έχει 35 παραρτήματα σε όλη την Ελλάδα και στο Εξωτερικό, είναι μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών που εκπροσωπεί 50 Γυναικείες Οργανώσεις σε εθνικό και 2.000 σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, εκφράζει την ικανοποίησή της για την αυστηροποίηση σημαντικών διατάξεων του Π. Κ. και του Κ. Ποιν.Δ.και στα εγκλήματα ενδοοικογενειακής και σεξουαλικής βίας και κακοποίησης ιδίως των ανηλίκων. Στα πλαίσια αυτά διατυπώνουμε την ανάγκη προσθήκης στο άρθρο 3 και στο άρθρο 79 παράγραφος 5 του Π.Κ. ως περίπτωση στ' η τέλεση αδικήματος λόγω φύλου καθώς και παρ. ζ όταν το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην συζύγου ή συντρόφου με αυξημένη ποινή όταν το αδίκημα διαπράττεται κατά ή ενώπιον παιδιού. Να προστεθεί η στοιχειοθέτηση εγκλήματος σε περιπτώσεις αδιαφορίας από τα αρμόδια όργανα όταν τους καταγγέλονται απειλές και ενδοοικογενειακές κακοποιήσεις. Δεν είναι δυνατόν να μην μπορεί να επέμβει ο νόμος προληπτικά και να είναι μόνο κατασταλτικός με αποτέλεσμα να

έχουμε πληθώρα γυναικοκτονιών οι οποίες ήταν προδιαγεγραμμένες και θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Να θεσπιστούν μέσα για να αλλάξει η νοοτροπία των αρμοδίων οργάνων (με εκπαίδευση; με ποινές;) και να προσδιοριστεί σε νέα βαση ως έγκλημα μίσους που βασίζεται στο φύλο και συνδέεται με στερεότυπα του φύλου. Να επιμυκηνθεί ο χρόνος παραγραφής των σεξουαλικών εγκλημάτων κατά ανηλίκων μέχρι του 25ου έτους της ηλικίας τους (άρθρο 26) όπως σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες που τα ηλικιακά όρια είναι αυξημένα, ενώ σε άλλες το αδίκημα είναι απαράγραπτο.Να αυστηροποιηθεί η ποινή και να μην είναι μόνο χρηματική.
Να ενσωματωθεί στο άρθρο 68, για το βιασμό, το αντίστοιχο άρθρο της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, καθώς και οι επιβαρυντικές περιστάσεις για τα αδικήματα της ενδοοικογενειακής βίας και να μην αφήνεται στην διακριτική ευχέρεια του Δικαστή. Ζητούμε στο γενικότερο πλαίσο της αυστηροποίησης των ποινών να αφαιρεθούν όλα τα προνόμια άδειες, μείωση ποινής λόγω εργασίας κλπ, στους καταδικασθέντες για σοβαρά εγκλήματα κατά της ειρήνης της χώρας (τρομοκράτες, έμποροι ναρκωτικών κλπ),κατά ανηλίκων, κατά γυναικών, . Η εργασία να είναι υποχρέωση οχι να προσφέρει προνομια.
Ζητούμε την επαναφορά των διατάξεων του άρθρου 349, παράγραφος γ για τη Μαστροπεία και του 250 για την Εκμετάλλευση Πόρνης του Π.Κ., οι οποίες σύμφωνα με το νόμο 4619/11.06.2019 αφαιρέθηκαν και των οποίων η αφαίρεση παραβιάζει βάναυσα τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.
8 Οκτωβρίου 2021, 13:41 :Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ.) στο πλαίσιο της δημόσιας ηλεκτρονικής διαβούλευσης «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας», λαμβάνοντας υπόψη:α) τον ν. 4074/2012, με τον οποίο η Ελληνική Βουλή κύρωσε τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες μαζί με το Προαιρετικό Πρωτόκολλο, β) τις Τελικές Παρατηρήσεις και Συστάσεις (Concluding Observations and Recommendations) της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες, και πιο συγκεκριμένα τις συστάσεις όπως αναφέρονται στη παράγραφο: «6. Η Επιτροπή συνιστά στο συμβαλλόμενο Κράτος, σε στενή διαβούλευση και με την ενεργό συμμετοχή των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία: α) Να εναρμονίσει το νομικό και διοικητικό πλαίσιο για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία…με την πλήρη ένταξη του δικαιωματικού μοντέλου της αναπηρίας στους νόμους, τους κανονισμούς και τις πρακτικές του, σε όλα τα επίπεδα κυβέρνησης και όλη την επικράτεια, σύμφωνα με τη Σύμβαση …γ) Να εξαλείψει στη νομοθεσία του την υποτιμητική γλώσσα που αναφέρεται στα άτομα με αναπηρία. Με το παρόν σας υποβάλει τις προτάσεις της. Οι προτάσεις μας έχουν ανά άρθρο ως ακολούθως:1. Άρθρο 63 – Βαριά σωματική βλάβη – Αντικατάσταση άρθρου 310 ΠΚ . Στο άρθρο 63, το οποίο αφορά στην αντικατάσταση του άρθρου 310 του Ποινικού Κώδικα, η παράγραφος 3 χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας καθώς η χρησιμοποιούμενη ορολογία (π.χ. αρρώστια ή διάνοια) δεν συνάδει με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.2. Άρθρο 70 – Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη – Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 338 ΠΚ. Στο άρθρο 70, το οποίο αφορά στην τροποποίηση των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 338 του Ποινικού Κώδικα, η παράγραφος 1 χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας καθώς η χρησιμοποιούμενη ορολογία αναπαράγει και διαιωνίζει την ιδεολογία του αρτιμελισμού/εξιδανικευμένη ικανότητα ή/και κανονικότητα και δεν είναι συμβατή με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας. Επιπρόσθετα, ο όρος «διανοητική» αναπηρία πρέπει να αντικατασταθεί από τον

όρο «νοητική» αναπηρία.3. Άρθρο 73 – Κατάχρηση ανηλίκων – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 342 ΠΚ . Στο άρθρο 73, το οποίο αφορά στην τροποποίηση της παραγράφου 1 του άρθρου 342 του Ποινικού Κώδικα, και δη στην παράγραφο 1ζ αυτού, ο όρος «διανοητική» αναπηρία πρέπει να αντικατασταθεί από τον όρο «νοητική» αναπηρία.4. Άρθρο 77 – Πορνογραφία ανηλίκων – Πλαίσιο ποινής – Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 348Α ΠΚ. Στο άρθρο 77, το οποίο αφορά την τροποποίηση της παραγράφου 4 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα, η παράγραφος 4β χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας καθώς η χρησιμοποιούμενη ορολογία δεν είναι συμβατή με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.5. Άρθρο 93 Τοκογλυφία – Πλαίσιο ποινής – Τροποποίηση άρθρου 404 ΠΚ. Στο άρθρο 93, το οποίο αφορά στην τροποποίηση του άρθρου 404 του Ποινικού Κώδικα, η παράγραφος 1 χρήζει περαιτέρω επεξεργασίας καθώς η ορολογία που χρησιμοποιείται (π.χ. πνευματική αδυναμία) δεν είναι συμβατή με τη δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας.

8 Οκτωβρίου 2021, 13:24 : Η ΕΝΩΣΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΡΗΤΗΣ είναι μια Μη Κερδοσκοπική Οργάνωση Γυναικών, που εκπροσωπεί 3.000 γυναίκες και είναι μέλος της Ελληνικής Αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών που εκπροσωπεί 50 Γυναικείες Οργανώσεις σε εθνικό και 2.000 σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, εκφράζει την ικανοποίησή της για την αυστηροποίηση σημαντικών διατάξεων του Π. Κ. και του Κ.Ποιν.Δ. και στα εγκλήματα ενδοοικογενειακής και σεξουαλικής βίας και κακοποίησης ιδίως των ανηλίκων. Στα πλαίσια αυτά διατυπώνουμε την ανάγκη προσθήκης στο άρθρο 3 και στο άρθρο 79 παράγραφος 5 του Π.Κ. ως περίπτωση στ' η τέλεση αδικήματος λόγω φύλου καθώς και παρ. ζ όταν το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην συζύγου ή συντρόφου με αυξημένη ποινή όταν το αδίκημα διαπράττεται κατά ή ενώπιον παιδιού. Να προστεθεί η στοιχειοθέτηση εγκλήματος σε περιπτώσεις αδιαφορίας από τα αρμόδια όργανα όταν τους καταγγέλονται απειλές και ενδοοικογενειακές κακοποιήσεις. Δεν είναι δυνατόν να μην μπορεί να επέμβει ο νόμος προληπτικά και να είναι μόνο κατασταλτικός με αποτέλεσμα να έχουμε πληθώρα γυναικοκτονιών οι οποίες ήταν προδιαγεγραμμένες και θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Να θεσπιστούν μέσα για να αλλάξει η νοοτροπία των αρμοδίων οργάνων (με εκπαίδευση; με ποινές;) και να προσδιοριστεί σε νέα βαση ως έγκλημα μίσους που βασίζεται στο φύλο και συνδέεται με στερεότυπα του φύλου. Να επιμυκηνθεί ο χρόνος παραγραφής των σεξουαλικών εγκλημάτων κατά ανηλίκων μέχρι του 25ου έτους της ηλικίας τους (άρθρο 26) όπως σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες που τα ηλικιακά όρια είναι αυξημένα, ενώ σε άλλες το αδίκημα είναι απαράγραπτο. Να αυστηροποιηθεί η ποινή και να μην είναι μόνο χρηματική. Να ενσωματωθεί στο άρθρο 68, για το βιασμό, το αντίστοιχο άρθρο της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, καθώς και οι επιβαρυντικές περιστάσεις για τα αδικήματα της ενδοοικογενειακής βίας και να μην αφήνεται στην διακριτική ευχέρεια του Δικαστή. Ζητούμε στο γενικότερο πλαίσο της αυστηροποίησης των ποινών να αφαιρεθούν όλα τα προνόμια άδειες, μείωση ποινής λόγω εργασίας κλπ, στους καταδικασθέντες για σοβαρά εγκλήματα κατά της ειρήνης της χώρας (τρομοκράτες, έμποροι ναρκωτικών κλπ),κατά ανηλίκων, κατά γυναικών, . Η εργασία να είναι υποχρέωση οχι να προσφέρει προνομια. Ζητούμε την επαναφορά των διατάξεων του άρθρου 349, παράγραφος γ για τη Μαστροπεία και του 250 για την Εκμετάλλευση Πόρνης του Π.Κ., οι οποίες σύμφωνα με το νόμο 4619/11.06.2019 αφαιρέθηκαν και των οποίων η αφαίρεση παραβιάζει βάναυσα τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

8 Οκτωβρίου 2021, 12:47 : Είναι αναγκαίο στο άρθρο 3 της διαβούλευσης αναφερόμενο στο άρθρο 79 παρ.5, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης οι οποίες ανταποκρίνονται στα αδικήματα

ενδοοικογενειακής βίας και συγκεκριμένα να θεωρείται επιβαρυντική η περίσταση που το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συγκατοικούσε με το θύμα η άτομο που είχε προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του,το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών,το αδίκημα διαπράχθηκε κατά η ενώπιον παιδιού. Θα πρέπει δε να αξιολογηθεί το σύνολο των επιβαρυντικών περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και η ενσωμάτωση τους στον ποινικό κώδικα .Επίσης η προθεσμία της παραγραφής των αδικημάτων γενετήσιας ελευθερίας κατά ανηλίκων θα πρέπει να ξεκινάει από το 30ο έτος της ηλικίας του θύματος. Θυμίζουμε ότι σε πολλές χώρες του δυτικού κόσμου τα όρια αυτά είναι αυξημένα και το αδίκημα του βιασμού ανηλίκου σε πολλές χώρες απαράγραπτο.

8 Οκτωβρίου 2021, 12:34 : Σ το άρθρο 3 της διαβούλευσης αναφερόμενο στο άρθρο 79 παρ.5, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης οι οποίες ανταποκρίνονται στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας.

8 Οκτωβρίου 2021, 12:14 : Οι πολύ πρόσφατες συγκλονιστικές εξελίξεις στο ζήτημα των γυναικοκτονιών στην χώρα μας , φρονούμε ότι έχουν καταδείξει την αναγκαιότητα της εξατομίκευσης του αδικήματος της γυναικοκτονίας ως ιδιαίτερης περίπτωσης ανθρωποκτονίας με έμφυλα χαρακτηριστικά. Συνακόλουθα και ανεξαρτήτως του ζητήματος της γυναικοκτονίας, στα άρθρα 79 παρ. 5 και 82Α του ποινικού Κώδικα επιβάλλεται η ένταξη της υποπεριπτώσεως <> ώστε να φωτιστούν γενικά τα αδικήματα βίας κατά γυναικών ως αδικήματα με έμφυλο πρόσημο.Η ανθρωποκτονία λόγω φύλου και τα αδικήματα βίας με έμφυλα και ρατσιστικά χαρακτηριστικά δεν τελούνται εν βρασμώ ψυχικής ορμής. Ο θύτης δεν διαλέγει το θύμα του σε παρόρμηση στιγμής. Η πράξη του αποτελεί την έκφραση βαθιά ριζωμένων έμφυλων και σεξιστικών συνδρόμων με βάση τα οποία έχει διανύσει τον μέχρι τούδε βίο του, θα έπρεπε επομένως η γυναικοκτονία και τα αδικήματα του άρθρου 82 Α να οδηγούν στον αποκλεισμό της επίκλησης του βρασμού ψυχικής ορμής της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 299 αφού τα αδικήματα με έμφυλα ή ρατσιστικά χαρακτηριστικά διαπράττονται κατά κανόνα εξαιτίας των πεποιθήσεων του θύτη και έμφυλων ή ρατσιστικών στερεοτύπων και όχι εν βρασμώ ψυχικής ορμής.

8 Οκτωβρίου 2021, 10:08 : Στο άρθρο 3 της διαβούλευσης αναφερόμενο στο άρθρο 79 παρ.5, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης οι οποίες ανταποκρίνονται στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας και συγκεκριμένα να θεωρείται επιβαρυντική η περίσταση που ζ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συγκατοικούσε με το θύμα η άτομο που είχε προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του, η)το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών, θ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά η ενώπιον παιδιού. Θα πρέπει δε να αξιολογηθεί το σύνολο των επιβαρυντικών περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και η ενσωμάτωση τους στον ποινικό κώδικα.

8 Οκτωβρίου 2021, 10:35 : Κρίνεται άμεση η ένταξη των άρθρων 36 και 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην εθνική μας νομοθεσία (κάτι που αποτελεί άλλωστε και υποχρέωση της χώρας μας), και με μεγάλη μας λύπη διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμη φορά πολύ απέχουμε από την ενσωμάτωση των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική μας

νομοθεσία παρότι η σύμβαση έχει ψηφιστεί πριν 10 έτη και έχει κυρωθεί με νόμο από την χώρα μας ήδη από το έτος 2018.
8 Οκτωβρίου 2021, 10:35 : Κρίνεται άμεση η ένταξη των άρθρων 36 και 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην εθνική μας νομοθεσία (κάτι που αποτελεί άλλωστε και υποχρέωση της χώρας μας), και με μεγάλη μας λύπη διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμη φορά πολύ απέχουμε από την ενσωμάτωση των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική μας νομοθεσία παρότι η σύμβαση έχει ψηφιστεί πριν 10 έτη και έχει κυρωθεί με νόμο από την χώρα μας ήδη από το έτος 2018.
8 Οκτωβρίου 2021, 10:08 : Στο άρθρο 3 της διαβούλευσης αναφερόμενο στο άρθρο 79 παρ.5, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης οι οποίες ανταποκρίνονται στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας και συγκεκριμένα να θεωρείται επιβαρυντική η περίσταση που ζ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συγκατοικούσε με το θύμα η άτομο που είχε προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του, η)το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών, θ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά η ενώπιον παιδιού. Θα πρέπει δε να αξιολογηθεί το σύνολο των επιβαρυντικών περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και η ενσωμάτωση τους στον ποινικό κώδικα.
8 Οκτωβρίου 2021, 09:28 : Σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας λόγω της τεράστιας αύξησης των περιστατικών ,να μην ευνοούνται οι πράττοντες ενδοοικογενειακή βία σε οποιαδήποτε μορφή της ,από τις ευνοικές ρυθμίσεις του νόμου και να παύει η ποινική δίωξη υφ’όρον. Θα πρέπει τέτοια εγκλήματα να εξαιρούνται απο ευνοϊκές ρυθμίσεις υπέρ τπυ θύτη είτε αυτό έχει να κάνει με ΚΥΑ λόγω covid ,είτε με το ύψος της ποινής. Τα αποτελέσματα είναι εμφανή στη σημερινή κοινωνία.
8 Οκτωβρίου 2021, 09:31 : ΜΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ ΟΚΤΑΕΤΙΑ,ΛΟΓΩ COVID ΚΑΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ,ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΘΥΤΕΣ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΜΗ ΤΙΜΩΡΗΘΟΥΝ ΠΟΤΕ ΔΙΟΤΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ 2015-2016 ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΔΙΚΑΣΤΕΙ ΟΥΤΕ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΣ!ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΝΑ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΑΧΥΤΕΡΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ ΛΟΓΩ ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ.
8 Οκτωβρίου 2021, 09:54 : Σε περίπτωση καταδίκης για ενδοοικογενειακή βία η δυνατότητα του να κυκλοφορούν οι θύτες με αναστολή έχουμε όλοι δει που οδηγεί από πρόσφατα παραδείγματα δολοφονιών γυναικών. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες κυκλοφορούν με βραχιολάκι .Είναι μάστιγα ειδικά τα 2 τελευταία χρόνια! Αυστηροποίηση ποινών!
8 Οκτωβρίου 2021, 01:31 : ΚΥΡΙΟΙ , ΟΣΟ ΕΙΝΑΙ ΝΩΡΙΣ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ , ΟΠΟΤΕ ΤΟΤΕ ΕΞ ΑΝΑΓΚΗΣ ΘΑ ΥΠΟΧΡΕΩΘΕΙΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΕΤΕ ΤΗΝ ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ, ΑΦΟΥ ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΝΕΙ ΤΟΝ Η ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΑ Η -ΝΤΕΣ , ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΗΣΕΤΕ ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΙΝΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗΣ [ΗΘΕΛΗΜΕΝΑ Η ΟΧΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΛΕΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑ] ΤΗΣ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. , ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΕΝΝΟΜΟ ΤΑΞΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΚΥΡΩΘΕΙ ΜΕ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ

ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟ 1997 , ΤΗΣ ΥΠΕΡΙΣΧΥΣΗΣ ΔΗΛΑΔΗ ΤΩΝ ΗΠΙΟΤΕΡΩΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ , ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΟΥΝ ΤΑ ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ [ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ] ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ Η ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. [01/07/2019].ΕΤΣΙ ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ ΚΑΙ ΛΙΑΝ ΕΠΙΕΙΚΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ ΣΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΔΥΟ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ ΓΙΑ ΤΑ ΙΔΙΑ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ , ΠΟΥ ΟΜΩΣ Ο ΝΕΟΣ Π.Κ. ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΚΑΤΗΡΓΗΣΕ [Π.Χ. ΤΗΣ ΚΑΤ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ Η ΣΥΝΗΘΕΙΑΣ ΔΙΑΠΡΑΞΗΣ] ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΙΘ. 4/21 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Α.Π. ΚΑΙ ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΘΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ Α.Π.ΩΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΚΑΠΟΙΟΙ ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΥΝΟΗΘΟΥΝ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ . Η ΜΟΝΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ , ΠΟΥ ΤΩΝ ΜΕΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΤΩΝ ΔΕ ΑΛΛΩΝ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΝ ΠΡΩΤΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ ΜΕ ΠΟΙΝΕΣ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΟΙ ΔΕ ΑΛΛΟΙ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΙΚΗΣ , ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΑΔΙΚΙΑ ΔΗΛΑΔΗ ΑΔΙΑΝΟΗΤΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΙΝΙΚΑ-ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ . ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ ΚΥΡΙΟΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΜΕΣΩ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΝΑ ΔΙΟΡΘΩΣΕΤΕ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ Η ΜΕ ΣΧΕΤΙΚΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2, ΩΣΤΕ Η ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡ.1 ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΡΘΡΟΥ ΝΑ ΔΩΘΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡ.2 Η ΜΕ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΝΑΛΟΓΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ ΣΙΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΑ ΑΡΘΡΟΥ 94 ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ.

7 Οκτωβρίου 2021, 23:51 : Τέλος θεωρούμε αναγκαίο να περιληφθούν στο υπό διαβούλευση σχέδιο νόμου και τα εγκλήματα της μαστροπείας και εκμετάλλευσης πόρνης τα οποία προβλέπονταν στον ποινικό κώδικα στο παρελθόν στα άρθρα 349 περίπτωση γ και 350 αντιστοίχως . Δυστυχώς τα εγκλήματα αυτά που προσβάλλουν ευθέως την γυναικεία αξιοπρέπεια αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα εν γένει αφαιρέθηκαν από τον ποινικό κώδικα κατά την τροποποίηση του με το νόμο 4619 / 2019 και μάλιστα χωρίς να συνοδεύεται η αφαίρεση αυτή από την απαιτούμενη αιτιολογική έκθεση.

7 Οκτωβρίου 2021, 23:45 : Πιστεύουμε ότι η ανθρωποκτονία λόγω φύλου και τα αδικήματα βίας με έμφυλα και ρατσιστικά χαρακτηριστικά δεν τελούνται εν βρασμώ ψυχικής ορμής. Ο θύτης δεν διαλέγει το θύμα του σε παρόρμηση στιγμής. Η πράξη του αποτελεί την έκφραση βαθιά ριζωμένων έμφυλων και σεξιστικών συνδρόμων με βάση τα οποία έχει διανύσει τον μέχρι τούδε βίο του, θα έπρεπε επομένως η γυναικοκτονία και τα αδικήματα του άρθρου 82 Α να οδηγούν στον αποκλεισμό της επίκλησης του βρασμού ψυχικής ορμής της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 299 αφού τα αδικήματα με έμφυλα ή ρατσιστικά χαρακτηριστικά διαπράττονται κατά κανόνα εξαιτίας των πεποιθήσεων του θύτη και έμφυλων ή ρατσιστικών στερεοτύπων και όχι εν βρασμώ ψυχικής ορμής.

7 Οκτωβρίου 2021, 23:21 : Οι πολύ πρόσφατες συγκλονιστικές εξελίξεις στο ζήτημα των γυναικοκτονιών στην χώρα μας , φρονούμε ότι έχουν καταδείξει την αναγκαιότητα της εξατομίκευσης του αδικήματος της γυναικοκτονίας ως ιδιαίτερης περίπτωσης ανθρωποκτονίας με έμφυλα χαρακτηριστικά.Συνακόλουθα και ανεξαρτήτως του ζητήματος της γυναικοκτονίας, στα άρθρα 79 παρ. 5 και 82Α του ποινικού Κώδικα επιβάλλεται η ένταξη της υποπεριπτώσεως <> ώστε να φωτιστούν γενικά τα αδικήματα βίας κατά γυναικών ως αδικήματα με έμφυλο χαρακτήρα.

7 Οκτωβρίου 2021, 23:55: Β.Αναφορικά με την επικείμενη τροποποίηση του ποινικού κώδικα (σχέδιο νόμου του οποίου έχει ήδη αναρτηθεί για δημόσια διαβούλευση) θεωρούμε ότι αποτελεί εξαιρετική ευκαιρία ένταξης των άρθρων 36 και 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην εθνική μας νομοθεσία (κάτι που αποτελεί άλλωστε και υποχρέωση της χώρας μας), και με μεγάλη μας λύπη διαπιστώνουμε ότι για μια ακόμη φορά πολύ απέχουμε από την ενσωμάτωση των διατάξεων της σύμβασης στην εσωτερική μας νομοθεσία παρότι η σύμβαση έχει ψηφιστεί πριν 10 έτη και έχει κυρωθεί με νόμο από την χώρα μας ήδη από το έτος 2018.Συνεπώς προς τα ανωτέρω στο άρθρο 68 της διαβούλευσης το αναφερόμενο στο αδίκημα του βιασμού, θα πρέπει να ενσωματωθεί το αντίστοιχο άρθρο 36 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης που και πολύ πιο συγκεκριμένο είναι σε ότι αφορά τις πράξεις του βιασμού και αποσαφηνίζει το ζήτημα της συναίνεσης ορίζοντας ότι η συγκατάθεση πρέπει να παρέχεται εκουσίως ως αποτέλεσμα ελεύθερης βούλησης του ατόμου η οποία αξιολογείται στο πλαίσιο των συνοδών περιστάσεων. Στο ίδιο πλαίσιο θα έπρεπε να έχει αξιολογηθεί και η ενσωμάτωση στο ποινικό μας δίκαιο των άρθρων 40 και 54 της συμβάσεως της Κωνσταντινούπολης. Ακολούθως στο άρθρο 336, παρ.4 για το αδίκημα του βιασμού δεν θωρούμε εύστοχη την προτεινόμενη αντικατάσταση της λέξεως «τελεί» με την λέξη «επιχειρεί» καθόσον η υπάρχουσα έκφραση είναι ακριβέστερη αφού αναφέρεται ευθέως και στην απόπειρα βιασμού και η αντικατάσταση της γεννά εύλογο προβληματισμό σε σχέση με την αντιμετώπιση της απόπειρας βιασμού.
Επίσης στο άρθρο 3 της διαβούλευσης αναφερόμενο στο άρθρο 79 παρ.5, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης οι οποίες ανταποκρίνονται στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας και συγκεκριμένα να θεωρείται επιβαρυντική η περίσταση που ζ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συγκατοικούσε με το θύμα η άτομο που είχε προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του, η)το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών, θ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά η ενώπιον παιδιού. Θα πρέπει δε να αξιολογηθεί το σύνολο των επιβαρυντικών περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 46 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και η ενσωμάτωση τους στον ποινικό κώδικα .
7 Οκτωβρίου 2021, 23:54 : Α. Το άρθρο 64 του φερόμενου προς ψήφιση νομοσχεδίου για την τροποποίηση του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορά την αναγκαστική εκτέλεση αποφάσεων για παράδοση ή απόδοση τέκνου και για παρεμπόδιση του δικαιώματος της προσωπικής επικοινωνίας, καταργεί την δυνατότητα βεβαίωσης της τυχόν παραβίασης από το Δικαστήριο και την αντικαθιστά από έκθεση δικαστικού επιμελητή. Ο δικαστικός επιμελητής δεν είναι δικαστικός λειτουργός αμείβεται από τον εντολέα ιδιώτη και σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποκτά αρμοδιότητα να βεβαιώσει γεγονότα και να αποφασίσει αν συνιστούν ή όχι αδικήματα αντικαθιστώντας τον φυσικό Δικαστή, ο οποίος είναι ο μόνος αρμόδιος να κρίνει και βεβαιώσει χρηματικές ποινές ή προσωποκράτηση.Μάλιστα οι συγκεκριμένες διατάξεις δεν προχωρούν στην διάκριση δικαιολογημένης ή αδικαιολόγητης παρεμπόδισης της επικοινωνίας και φυσικά παραβιάζουν το δικαίωμα να ακούγεται η φωνή του παιδιού ανεξαρτήτου ηλικίας σε όλες τις διαδικασίες που το αφορούν όπως αυτό ορίζεται με το υπ.αριθμ Β90164/2021 της 11/3/2021 ψήφισμα της ΕΕ και για την εφαρμογή του οποίου μάλιστα θα ελέγχεται ανά εξάμηνο η κυβέρνηση.Η ως άνω τροποποίηση βρίσκεται σε πλήρη νομική αντίφαση με τον κανονισμό της ΕΕ 1111/2019 την εφαρμογή του οποίου επικαλείται το Υπ. Δικαιοσύνης και είναι συνεπής μόνον προς την δημιουργία κλίματος απειλής και εκφοβισμού σε βάρος γυναικών και ανηλίκων παιδιών. Επί πλέον η ως

άνω τροποποίηση αντίκειται στη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και στο Σύνταγμα της χώρας μας.Για τον λόγο αυτό ζητάμε 1) την κατάργηση της διαπιστωτικής έκθεσης δικαστικών επιμελητών στις περιπτώσεις των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων μη παρεμπόδισης επικοινωνίας με το τέκνο για την εναρμόνιση της νομοθεσίας με την κοινοτική οδηγία 1111/2019 2) την διάκριση των παραβιάσεων σε δικαιολογημένες ή αδικαιολόγητες ώστε να υπάρχει και εναρμόνιση με την κοιν. οδηγία 1111/2019 3)την μη εφαρμογή της πιλοτικής δίκης στις υποθέσεις οικογενειακού δίκαιου.

7 Οκτωβρίου 2021, 21:24 : Η Ελληνική Αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Λόμπυ Γυναικών που εκπροσωπεί 50 Γυναικείες Οργανώσεις σε εθνικό και 2.000 σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εκφράζει την ικανοποίησή της για την συμπλήρωση και τροποποίηση ορισμένων σημαντικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ιδιαίτερα για τα ζητήματα αυστηροποίησης των ποινών στα εγκλήματα ενδοοικογενειακής και σεξουαλικής βίας και κακοποίησης, ιδίως των ανηλίκων.

Διατυπώνουμε την ανάγκη προσθήκης του εγκλήματος της Γυναικοκτονίας, το οποίο αναφέρεται ευρέως και στα ευρωπαϊκά νομικά κείμενα. Πρέπει κάτω από τις παρούσες συνθήκες αύξησης της εγκληματικότητας εναντίον των γυναικών να προσδιοριστεί ως έγκλημα μίσους που βασίζεται στο φύλο και συνδέεται με στερεότυπα του φύλου.Ζητούμε την επιμήκυνση του χρόνου παραγραφής των εγκλημάτων κατά ανηλίκων μέχρι του 25ου έτους της ηλικίας τους (άρθρο 26 της διαβούλευσης).Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες τα ηλικιακά όρια είναι αυξημένα, ενώ σε άλλες το αδίκημα είναι απαράγραπτο. Επίσης, στις περιπτώσεις σεξουαλικής βίας, η ποινή να μην είναι χρηματική εκτός και αν είναι και χρηματική.Θα πρέπει να ενσωματωθεί στο άρθρο 68 της διαβούλευσης, στη δεύτερη παράγραφο, για το βιασμό, το αντίστοιχο άρθρο της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, η οποία έχει καταστεί εσωτερικό δίκαιο. Επισημαίνουμε την ανάγκη προληπτικής πολιτικής, η οποία να αντικατοπτρίζεται στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα στα θέματα της ενδοοικογενειακής βίας και της σεξουαλικής κακοποίησης. Καταγγέλλουμε και πάλι την απαράδεκτη αφαίρεση από τον προηγούμενο Ποινικό Κώδικα του άρθρου 349, παράγραφος γ για τη Μαστροπεία και του 250 για την Εκμετάλλευση Πόρνης, οι οποίες σύμφωνα με το νόμο 4619/11.06.2019 δεν τιμωρούνται πλέον. Ζητούμε την επαναφορά των διατάξεων αυτών, των οποίων η αφαίρεση παραβιάζει βάναυσα τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Στο άρθρο 3 της διαβούλευσης και ειδικότερα στο άρθρο 79 παράγραφος 5 του Ποινικού Κώδικα θα πρέπει να προστεθεί ως περίπτωση στ' η τέλεση αδικήματος λόγω φύλου.Επίσης, να προστεθούν ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αναφερόμενες στο άρθρο 46 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, οι οποίες αναφέρονται στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας. Να προστεθεί, επίσης, η παράγραφος ζ όταν το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας που συγκατοικούσε με το θύμα ή με κατάχρηση της εξουσίας του. Επίσης, όταν το αδίκημα διαπράττεται κατά ή ενώπιον παιδιού. Τέλος, θα πρέπει να διαμορφωθεί ιδιαίτερο άρθρο στον Ποινικό Κώδικα για την ευθύνη του πελάτη στην περίπτωση «αγοράς» σεξουαλικών υπηρεσιών, το οποίο συνδέεται ευθέως με την παράνομη εμπορία ανθρώπων (trafficking).

7 Οκτωβρίου 2021, 20:25 : Άρθρο 36Διασπορά ψευδών ειδήσεων – Αντικατάσταση άρθρου 191 ΠΚ[1] Η προτεινόμενη αλλαγή της παραγράφου από « Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις «με αποτέλεσμα να προκαλέσει φόβο» »σε« Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή δια-

σπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις «που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο» »έχει ως αποτέλεσμα την εισαγωγή ασάφειας και υποκειμενικότητας στην ερμηνεία του νόμου, κάτι που μπορεί να καταλήξει σε αντίθεση απόψεων.[2] « που αναγκάζονται έτσι να προβούν σε μη προγραμματισμένες πράξεις ή σε ματαίωσή τους »Το συγκεκριμένο κομμάτι της παραγράφου προτείνεται να παραμείνει ως εχει, καθώς διευκρινίζει την προυπόθεση που θα πρέπει να υπάρξει για να αιτιολογήσει την χρήση του συγκεκριμένου νόμου.[3] « Όποιος από αμέλεια γίνεται υπαίτιος της πράξης της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με «χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.» »Όσον αφορά την δεύτερη παράγραφο του συγκεκριμένου άρθρου, πιστεύω πως θα πρέπει να παραμείνει ίδια καθώς η ποινή ειναι ανάλογη της πράξης.[4] Θεωρώ, πως η κάτωθι αλλαγή είναι η καλύτερη δυνατή, καθώς προστατεύει τον πολίτη απο πιθανή "πολιτικοποίηση" του νόμου, καθώς επίσης, παραμένει αντικειμενικός.1. « Οποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις «με σκοπό να προκαλέσει φόβο» σε αόριστο αριθμό ανθρώπων ή σε ορισμένο κύκλο ή κατηγορία προσώπων που αναγκάζονται έτσι να προβούν σε μη προγραμματισμένες πράξεις ή σε ματαίωσή τους, με κίνδυνο να προκληθεί ζημία στην οικονομία, στον τουρισμό ή στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή να διαταραχθούν οι διεθνείς της σχέσεις, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. »2. « Όποιος από αμέλεια γίνεται υπαίτιος της πράξης της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. »

7 Οκτωβρίου 2021, 19:29 : ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 ΚΠΔΣτην παράγραφο 2 του άρθρο 38 του ΚΠΔ προστίθενται τα εξής:«Οι σχετικές αναφορές αυτές προς την Εισαγγελία συνοδεύονται απαραιτήτως από την σύμφωνη γνώμη της οικείας μονάδας εσωτερικού ελέγχου της δημόσιας υπηρεσίας».Προστίθεται παράγραφος με αριθμό 4 στο άρθρο 38 του ΚΠΔ ως εξής:«Ενδεχόμενες ποινικές διώξεις που έγιναν με βάση αναφορές ή σημειώματα δημοσίων υπαλλήλων και που δεν συνοδεύονται από την σύμφωνη γνώμη της οικείας μονάδας εσωτερικού ελέγχου της υπηρεσίας παύουν να ισχύουν».Το άρθρο 38 διαμορφώνεται ως εξής:«Άρθρο 38. – Υποχρέωση για την ανακοίνωση αξιόποινης πράξης.1. Οι ανακριτικοί υπάλληλοι οφείλουν να ανακοινώσουν χωρίς χρονοτριβή στον αρμόδιο εισαγγελέα ο,τιδήποτε πληροφορούνται με κάθε τρόπο για αξιόποινη πράξη που διώκεται αυτεπαγγέλτως. 2. Οι υπόλοιποι δημόσιοι υπάλληλοι, καθώς και εκείνοι στους οποίους ανατέθηκε προσωρινά δημόσια υπηρεσία, έχουν την ίδια υποχρέωση για τις αξιόποινες πράξεις της παρ. 1, αν πληροφορήθηκαν γι' αυτές κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.
Οι σχετικές αυτές ανακοινώσεις και αναφορές προς την Εισαγγελία συνοδεύονται απαραιτήτως από την σύμφωνη γνώμη της οικείας μονάδας εσωτερικού ελέγχου της δημόσιας υπηρεσίας.3. Η ανακοίνωση γίνεται γραπτώς και πρέπει να περιέχει όλα τα στοιχεία που υπάρχουν και αφορούν την αξιόποινη πράξη, τους δράστες και τις αποδείξεις.
4.Ενδεχόμενες ποινικές διώξεις που ασκήθηκαν στο παρελθόν με βάση ανακοινώσεις, αναφορές ή υπηρεσιακά σημειώματα δημοσίων υπαλλήλων και που δεν συνοδεύονται από την σύμφωνη γνώμη της οικείας μονάδας εσωτερικού ελέγχου της δημόσιας υπηρεσίας, παύουν να ισχύουν. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟ.Εχει παρατηρηθεί το φαινόμενο της αποστολής πληθώρας αναφορών στην Εισαγγελία, χωρίς την εμπλοκή της αρμόδιας υπηρεσίας εσωτερικού ελέγχου, κυρίως για λόγους εμπάθειας και κακεντρέχειας από δημοσίους υπαλλήλους κατά συναδέλφων τους.Ακολουθούν άσκοπες πολυετείς διαδικασίες επί αβασίμων καταγγελιών, διώξεος, ανακρίσεις, χιλιάδες σελίδες, βουλεύματα, παραπομπές, κοκ. Προς αποφυγήν ανάλογων περιστατικών στο μέλλον προτείνονται οι ανωτέρω αλλαγές στον ΚΠΔ ώστε

να πάψει η κατάχρηση εξουσίας από διάφορους κακοήθεις και να γίνονται σεβαστές οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών εσωτερικού ελέγχου.
7 Οκτωβρίου 2021, 14:33 :ΣΧΟΛΙΟ ΣΤΟ ΝΕΟ ΑΡΘΡΟ Π.Κ. 191 (ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΨΕΥΔΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΜΕΣΩ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ)Η ισχύουσα διάταξη είναι κάκιστη, αλλά η προτεινόμενη διάταξη καταφέρνει να την κάνει χειρότερη. Ενδεικτικά: (α) η ισχύουσα διάταξη [Π.Κ. 191 (2019)] κολάζει όποιον διαδίδει «ψευδείς ειδήσεις…με αποτέλεσμα να προκαλεί φόβο», ενώ για την προτεινόμενη διάταξη αρκεί όχι το πραγματικό αποτέλεσμα, αλλά η απλή «δυνατότητα» πρόκλησης φόβου. (β) Ακόμα χειρότερα, δεν πρόκειται πια μόνο για την «δυνατότητα» πρόκλησης φόβου, αλλά αρκεί και η δυνατότητα πρόκλησης ακόμα και απλής «ανησυχίας». (γ) Η ισχύουσα διάταξη απαιτεί τον «κίνδυνο πρόκλησης ζημίας» (στην οικονομία, στον τουρισμό ή στην αμυντική ικανότητα της χώρας), ενώ η προτεινόμενη διάταξη ποινικοποιεί απλώς τον «κλονισμό της εμπιστοσύνης» (στην εθνική οικονομία, στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή στη δημόσια υγεία). Έτσι, η προτεινόμενη διάταξη εισάγει περισσότερες αξιολογικές, δυσερμήνευτες και ασαφείς κρίσεις, που εγγυούνται την ανόμοια, άνιση και επιλεκτική εφαρμογή της. (δ) Τέλος, οι ποινές επίσης αυστηροποιούνται: από φυλάκιση «έως 3 έτη», προτείνεται φυλάκιση «τουλάχιστον 6 μηνών», χωρίς ανώτατο όριο. Παράλληλα, αν κάποιος διαδώσει την είδηση από αμέλεια – π.χ., μέσω των «αναδημοσιεύσεων», που είναι τόσο εύκολες και διαδεδομένες στα social media (π.χ., μέσω retweets)-, τιμωρείται με «με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή» (με το ισχύοντα Π.Κ., μόνο «χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας», Π.Κ. 191§2).Η δρακόντεια αυτή αυστηροποίηση παραγνωρίζει επίσης βασικές σταθερές του ελληνικού και ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού. Όπως έχει παρατηρήσει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η ελευθερία της έκφρασης δεν προστατεύει μόνο ανώδυνες απόψεις, αλλά και απόψεις που προσβάλλουν, συγκλονίζουν ή ανησυχούν (“offend, shock, or disturb”) το κοινό ή τις όποιες κρατικές αρχές (π.χ., έτσι ρητά, Handyside v. UK, §§49): συνεπώς, κριτήρια όπως η «δυνατότητα» πρόκλησης ανησυχίας στους πολίτες, ή ο «κλονισμός της εμπιστοσύνης» του κοινού απλώς δεν συμβιβάζονται με το άρθρο 10 της ΕΔΔΑ. Σε κάθε περίπτωση, το άρθρο 5Α του Συντάγματος δεν προβλέπει την δυνατότητα περιορισμού του δικαιώματος στην πληροφόρηση όταν κλονίζεται η εμπιστοσύνη στην οικονομία ή την δημόσια υγεία.Για τους λόγους αυτούς, η μόνη και αποκλειστική χρησιμότητα της διάταξης είναι η δημιουργία ενός εργαλείου παρενόχλησης και εξουθένωσης (μέσω μυνήσεων και εγκλήσεων) όσων εκφράζουν «ενοχλητικές απόψεις». Είναι σαφές ότι αυτές οι μυνήσεις και οι εγκλήσεις δεν θα οδηγήσουν πουθενά από νομική άποψη. Απλώς είναι ένα εργαλείο στα χέρια των οικονομικά ισχυρών για «δολοφονίες χαρακτήρα» και οικονομική εξουθένωση των αντιφρονούντων. Η ποινικοποίηση αυτή ΔΕΝ είναι απαραίτητη για την αντιμετώπιση των λεγόμενων “fake news”. Για παράδειγμα , σε μία εποχή που ξοδεύονται μεγάλα ποσά – και μάλιστα, με μεγάλη αδιαφάνεια – για την μετάδοση μηνυμάτων που αφορούν την δημόσια υγεία, θα ήταν ευχερέστερη η αντιμετώπιση κάποιων “fake news” με την έγκυρη, επιστημονική αντιπληροφόρηση, ή την «σήμανση» των αναρτήσεων ή δημοσιευμάτων που περιέχουν ψευδείς ειδήσεις με πιθανώς σοβαρές συνέπειες για κρίσιμα έννομα αγαθά (όπως η δημόσια υγεία). Για πιο σοβαρές περιπτώσεις, αρκούν διοικητικές κυρώσεις. Σε κάθε περίπτωση, το κρίσιμο συστατικό στοιχείο των “fake news” είναι η ξεκάθαρη πρόθεση του διαδίδοντα την ψευδή είδηση να προκαλέσει βλάβη σε κάποια έννομα αγαθά. Η προτεινόμενη διάταξη, ωστόσο, αδιαφορεί για το κρίσιμο αυτό βουλητικό στοιχείο: αντιθέτως, ποινικοποιεί επίσης: (α) όσους αμελώς (αλλά ειλικρινά και καλόβουλα) πιστεύουν ότι η είδηση είναι αληθινή (β) όσους αμελούν (ή δεν ξέρουν πώς) να την επιβεβαιώσουν (γ) όσους επιδιώκουν

την ευαισθητοποίηση για ένα ευρύτερο θέμα (ακόμα και με μία αμφισβητούμενη, «υπερβολική» ή ψευδή είδηση) (δ) όσους επιδιώκουν την φάρσα, την σάτυρα ή την παρωδία (ε) όσους (ανα-) μεταδίδουν ειδήσεις που το «ψεύδος» τους συνίσταται στην μονομέρεια, στην μεροληψία, στην έλλειψη πληρότητας ή στην παρουσίασή τους σε ένα διαστρεβλωτικό πλαίσιο. Ακόμα και αν δεν συντρέχουν οι περιπτώσεις αυτές, και μόνο η ύπαρξη της διάταξης θα αποτρέψει την δημόσια συμμετοχή σε όσους δεν ξέρουν πώς να αποφύγουν τους σκόπελους αυτούς (chilling effect): και αυτή θα είναι η μεγαλύτερη ζημιά στην δημοκρατία. Τέλος σημειώνεται η αδυναμία υποβολής σχολίων για κάθε άρθρο χωριστά στην παρούσα διαβούλευση: ένα ακόμα βήμα υποβάθμισης της δημόσιας συμμετοχής, και μάλιστα σε κρίσιμα για την δημοκρατία θέματα.

7 Οκτωβρίου 2021, 11:16 : ποινές που αναφέρονται στα άρθρα 61 (τροποποίηση άρθρου 309) και 63 (αντ/ση άρθρου 310) θεωρούνται υπερβολικά μικρές. Ειδικότερα, στα περί βαριάς σωματικής βλάβης (άρθρο 63): ο κίνδυνος ζωής , η αναπηρία , η μόνιμη παραμόρφωση δεν είναι λογικό να έχουν ελάχιστη ποινή φυλάκισης μόνο τα δύο έτη. Δεν ενισχύεται σε καμία περίπτωση το κοινό αίσθημα δικαίου, δεν μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά , αλλά αντίθετα μπορεί κάλλιστα να χρησιμοποιηθεί εκφοβιστικά εναντίον των θυμάτων. Η απαξία της ζωής του θύματος χρονικά λ.χ. σε μία μόνιμη παραμόρφωσή του , δεν μπορεί να συγκριθεί χρονικά και ποιοτικά με μία ελάχιστη (και πρακτικά επιβαλλόμενη) ποινή φυλάκισης 2 ετών του θύτη. Επίσης, δεν μπορεί να θεωρηθεί αναλογική σε σχέση με την ελάχιστη ποινή ισοβίων (και την τροποποιημένη), αν σκεφτούμε μάλιστα ότι οι περισσότερες ανθρωποκτονίες , στατιστικά, προέρχονται από «ατυχείς» βαριές σωματικές βλάβες και ότι ο τυχαίος παράγοντας παίζει αρκετά μεγάλο ρόλο στο αποτέλεσμα. Σε αυτό το πλαίσιο, σε οποιαδήποτε βαριά σωματική βλάβη (και όχι μόνο στην περίπτωση ληστείας , όπως προβλέπεται με το προτεινόμενο άρθρο 85) , θα πρέπει να επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη. Κατ επέκταση, η ποινή για την απλή σωματική βλάβη , θα πρέπει να εξεταστεί αναλογικά με την ποινή της βαριάς σωματικής βλάβης.

7 Οκτωβρίου 2021, 11:07 : > Άρθρο 17 > Έκτιση της ποινής στην κατοικία – Τροποποίηση άρθρου 105 ΠΚ.> Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει, ανεξαρτήτως ποινής, και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Ισχύει επίσης, χωρίς τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, ό γεροντική άνοια ή από κακοήθη νεοπλάσματα τελικού σταδίου. Αντικατάσταση του όρου μητέρες απο γονείς. >Ενδοοικογενειακή βία: (330 ΠΚ) Όποιος με σωματική βία ή απειλή σωματικής βίας ή άλλης παράνομης πράξης ήτοι να εμποδίζει την επικοινωνία του βιολογικού γονέα με το ανήλικο τέκνο του όπως επιβάλλεται απο δικαστική απόφαση ή παράλειψης εξαναγκάζει ανήλικο σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή για τις οποίες ο παθών δεν έχει υποχρέωση επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών. Η ίδια ποινή επιβάλλεται όταν η πράξη τελείται σε βάρος συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου ή σε βάρος συντρόφου κατά τη διάρκεια της συμβίωσης.Ενδοοικογενειακή απειλή: (333 ΠΚ) Όποιος προκαλεί σε ανήλικο τρόμο ή ανησυχία απειλώντας αυτόν με βία ή άλλη παράνομη πράξη όπως με σκοπό την παρεμπόδιση επικοινωνίας με τον γονέα που δεν διαμένει μάζι του κατα παράβαση δικαστικής απόφασης με σκοπό να το αποξενενώσει ψυχικά και ή παράλειψη, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται όταν η πράξη τελείται σε βάρος συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου ή σε βάρος συντρόφου κατά τη διάρκεια της συμβίωσης. Νομοθετήστε ισότητα φύλλων στον Π.Κ. σύμφωνα με το Σύνταγμα Αρθρο 4 παρ 2.Δεν θα γίνει ανεκτή απο τον Ελληνικό Λαό η καθ έξιν και συνάμα

υποκριτική προστασία αρρώστων ψυχοσωματικά γονέων που ποντάρουν στην αγραμματοσύνη ή ανικανότητα του Νομοθέτη.

7 Οκτωβρίου 2021, 11:01 : «Άρθρο 92 Αλιεία σε χωρικά ύδατα» Η επαναφορά της ποινικοποίησης της αλιείας από αλλοδαπούς εντός ΕΧΥ είναι σαφώς μια θετική εξέλιξη αλλά η επανάληψη της παρωχημένης και ανεπαρκούς πρότερης διατύπωσης του παλαιού άρθρου 401 Π.Κ. δεν θα επιφέρει κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Πιο συγκεκριμένα, τα τελευταία 20 χρόνια η παράνομη αλιεία έχει γίνει αντικείμενο μελέτης από πολλούς Διεθνείς Οργανισμούς όπως η INTERPOL και το Γραφείο των Ηνωμένων Εθνών για τα ναρκωτικά και το έγκλημα (UNODC), λαμβανομένων υπόψη των καταστροφικών συνεπειών για τα κράτη, της διασυνοριακής φύσης της και της σύνδεσης με το οργανωμένο έγκλημα, όπως προκύπτει από την έκθεση του UNODC για το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα στον κλάδο της αλιείας (https://www.unodc.org/documents/human-trafficking/Issue_Paper_-_TOC_in_the_Fishing_Industry.pdf) καθώς και την έκθεση της INTERPOL για την διεθνή συνεργασία επιβολής του νόμου στον κλάδο της αλιείας. (https://www.interpol.int/Crimes/Environmental-crime/Fisheries-crime). Επιπρόσθετα, με το Ν. 3875/2010 (Α' 158) η χώρα μας κύρωσε την Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος («Σύμβαση του Παλέρμο») με σύνολο 190 συμβαλλόμενων μερών. Επισημαίνεται ότι η εν λόγω Σύμβαση δύναται να εφαρμοστεί για το αδίκημα της παράνομης αλιείας από αλλοδαπό, διότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 της Σύμβασης, υπό την απαραίτητη προϋπόθεση να εμπίπτει στον ορισμό του «σοβαρού εγκλήματος» του άρθρου 2, δηλαδή να τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τεσσάρων ετών.Είναι εξαιρετικά σημαντικό η χώρα μας να μπορεί να εφαρμόσει τις διατάξεις της Σύμβασης του Παλέρμο για την παράνομη αλιεία, επισημαίνοντας ιδιαίτερα την υποχρέωση για αμοιβαία δικαστική συνδρομή μεταξύ των συμβαλλόμενων μερών (άρθρο 18). Επομένως, είναι προς όφελος της χώρας μας να αυστηροποιήσει τις κυρώσεις για το συγκεκριμένο αδίκημα ώστε να εφαρμόζονται οι διατάξεις της Σύμβασης και δικαιολογείται απόλυτα, αν ληφθούν υπόψη οι συνέπειες στο θαλάσσιο περιβάλλον και στην οικονομική ζωή της χώρας μας. Εξάλλου, η αυστηρή ποινικοποίηση της παράνομης αλιείας είναι απολύτως σύμφωνη και με το ενωσιακό δίκαιο και συγκεκριμένα με το άρθρο 44 παρ.3 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008, σύμφωνα με το οποίο «Τα κράτη μέλη μπορούν επιπλέον ή εναλλακτικά να επιβάλλουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις». Προκειμένου λοιπόν να είναι δυνατή η εφαρμογή των προνοιών της Σύμβασης για το αδίκημα της παράνομης αλιείας από αλλοδαπό, προτείνεται η κάτωθι διατύπωση:«Άρθρο 92 Παράνομη αλιεία στην αιγιαλίτιδα ζώνηΜε φυλάκιση τουλάχιστον τεσσάρων ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος αλλοδαπός αλιεύει επαγγελματικά χωρίς δικαίωμα στην αιγιαλίτιδα ζώνη του ελληνικού κράτους.»

6 Οκτωβρίου 2021, 20:14 :. ΑΡΘΡΟ 92 Αλιεία σε χωρικά ύδατα. 1. Αλλοδαπός που ψαρεύει χωρίς δικαίωμα στην αιγιαλίτιδα ζώνη του ελληνικού κράτους τιμωρείται αυτεπάγγελτα με χρηματική ποινή ή με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. 2. Αν ο υπαίτιος ασκεί παράνομη αλιεία κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια τιμωρείται με κατάσχεση των αλιευτικών εργαλείων και με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. Προς τούτο καταπλέει συνοδευόμενο από σκάφος της Ελληνικής ακτοφυλακής στον πλησιέστερο Ελληνικό λιμένα.

6 Οκτωβρίου 2021, 17:18 : Αν και επαναδιατυπώνεται για 3η φορά μέσα σε λιγότερο από 3 χρόνια με επουσιώδεις αλλαγές κάθε φορά, στο άρθρο 290Α παραμένουν τουλάχιστον δύο σημεία που το κάνουν εμφανώς προβληματικό: α) εξαιρείται η παραβίαση των ορίων

ταχύτητας από τις παραβάσεις που αντιμετωπίζονται αυστηρότερα. Αυτό ενώ είναι γνωστό ότι παγκόσμια η ταχύτητα αποτελεί το πρώτο αίτιο πρόσκλησης τροχαίων συγκρούσεων, θανάτων και τραυματισμών και ότι στη χώρα μας σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΑΣ η υπερβολική ταχύτητα αποτελεί με μεγάλη διαφορά την συχνότερη παράβαση του ΚΟΚ με τις ανάλογες συνέπειες. Πως είναι δυνατόν να νομοθετούμε την αυστηρότερη ποινική αντιμετώπιση για σπάνιες, επικίνδυνες παραβάσεις και να «τιμωρούμε» πολύ ηπιότερα την συχνότερη επικίνδυνη παράβαση ιδίως όταν απ αυτή προκαλείται θάνατος η βαριά σωματική βλάβη; Η παραβίαση του ορίου ταχύτητας πρέπει να προστεθεί στις παραβάσεις που περιλαμβάνει το 290Α.β) η διατύπωση στην αρχή του άρθρου: «Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης» είναι τουλάχιστον αμφιλεγόμενη και αφήνει στην κρίση του δικαστηρίου το αν ο εκάστοτε παραβάτης – χρήστης αλκοόλ ή ουσιών (ή και των δύο) ήταν σε θέση να οδηγήσει… Η πρωτότυπη αυτή θεώρηση έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το άρθρο 42 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Ν.2696/23.03.1999 ΦΕΚ.57α & Ν.3542/02.03.2007/ΦΕΚ.50Α’ & Ν.4530/30.03.2018/ΦΕΚ.59Α’) που ορίζει ότι: «Ο ελεγχόμενος οδηγός θεωρείται ότι βρίσκεται υπό την επίδραση οινοπνεύματος όταν το ποσοστό αυτού στον οργανισμό είναι από 0,50 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος (0,50 g/l) και άνω, μετρούμενο με τη μέθοδο της αιμοληψίας ή από 0,25 χιλιοστά του γραμμαρίου ανά λίτρο εκπνεόμενου αέρα και άνω, όταν η μέτρηση γίνεται στον εκπνεόμενο αέρα με αντίστοιχη συσκευή αλκοολομέτρου». Η εναπόθεση στην κρίση του δικαστηρίου αν ο παραβάτης οδηγός υπό την επήρεια αλκοόλ ή ουσιών είναι σε θέση να οδηγήσει με ασφάλεια αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία που προφανώς και θα λειτουργήσει σε πολλές περιπτώσεις υπέρ των παραβατών – δραστών τροχαίων εγκλημάτων. Το άρθρο όπως είναι διατυπωμένο συγκρούεται επίσης μετωπικά με το άρθρο 25 του Νόμου 4139/2013 –Περί Εξαρτησιογόνων ουσιών, που ορίζει: «1. Με φυλάκιση τουλάχιστον πέντε (5) μηνών και με χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ μέχρι δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, καθώς και με στέρηση από δύο έως πέντε έτη της άδειας οδήγησης ή του οικείου διπλώματος ή του πτυχίου ή του αποδεικτικού ναυτικής ικανότητας τιμωρείται όποιος οδηγεί ή κυβερνά οποιοδήποτε πλωτό, χερσαίο ή εναέριο μεταφορικό μέσο υπό την επίδραση ναρκωτικών.Αν από την πράξη αυτή προκλήθηκε απλή σωματική βλάβη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.Αν προκλήθηκε βαριά σωματική βλάβη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών.Αν από την πράξη αυτή προκλήθηκε θάνατος επιβάλλεται ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης μέχρι δέκα ετών.»Εκτός όμως της χρήσης αλκοόλ και των ναρκωτικών ουσιών είναι προφανές και επιστημονικά δεδομένο ότι οδηγός σε κατάσταση σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης ΔΕΝ είναι δυνατόν να οδηγεί ασφαλώς άρα και γι αυτές τις περιπτώσεις είναι απορίας άξιο τι πρόκειται να διερευνήσει το δικαστήριο.Ζητάμε να επαναδιατυπωθεί η πρόταση ξεκάθαρα: «Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα υπό την επίδραση αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών ή όντας σε κατάσταση σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης» ώστε το δικαστήριο να κρίνει αντικειμενικά και όχι με διαβεβαιώσεις ότι ο κατηγορούμενος αντέχει το ποτό, τα ναρκωτικά ή ότι δεν τον επηρεάζει η αυπνία. Τέλος αλλά όχι τελευταίο. Το άρθρο 306 του ΠΚ – Έκθεση έρχεται σε μετωπική σύγκρουση με το άρθρο 43 του Κ.Ο.Κ. για την εγκατάλειψη θύματος τροχαίου.Για το ίδιο αδίκημα προβλέπεται διαφορετική Ποινική αντιμετώπιση σε πολίτες με διαφορετικές ιδιότητες. Οι μη οδηγοί θα τιμωρηθούν σύμφωνα με τον ΠΚ άρθρο 306.2. «Αν η πράξη προκάλεσε στον παθόντα: α) βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον

τριών ετών, β) θάνατο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη.»Ενώ οι οδηγοί με τον ΚΟΚ – άρθρο 43.4 … Αν από τη συμπεριφορά του ο παθών περιήλθε σε κίνδυνο ζωής ή επήλθε θάνατος ή βαριά σωματική βλάβη αυτού, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη στις δύο πιο πάνω περιπτώσεις και με αφαίρεση της αδείας ικανότητας οδηγού για χρονικό διάστημα τριών (3) έως έξι (6) μηνών, η οποία επιβάλλεται υποχρεωτικά από το δικαστήριο.Μετά από επανειλημμένες επιστολές προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης σχετικά με το άρθρο 43 του Κ.Ο.Κ αγνοείται το γεγονός της συλλογής άνω των 3.700 υπογραφών από πολίτες που έχουν συγκεντρωθεί μέχρι σήμερα και ζητούν:– Άμεση κατάργηση του άρθρου 43 του Κ.Ο.Κ. που θεσπίζει την ατιμωρησία στους οδηγούς που εγκαταλείπουν τα θύματά τους. – Όχι στη διπλή νομοθεσία για την εγκατάλειψη.– Όχι ευνοϊκή μεταχείριση στους οδηγούς που εγκαταλείπουν τα θύματα τους. -Την εκδίκαση των υποθέσεων της εγκατάλειψης θυμάτων με βάση το άρθρο 306 του Ποινικού Κώδικα.https://secure.avaaz.org/community_petitions/el/eythyta_paratiritirio_odikis_asfaleias_rodoy_amesi_katargisi_toy_arthroy_43_toy_kok_egkataleipsi_ton_thymaton_apo_odigoys.

6 Οκτωβρίου 2021, 12:52 : ΠΗΓΗ Κοινή επιστολή ΠΟΕΣΥ-ΕΣΗΕΜΘ-ΕΣΗΕΘΣτΕΕ-ΕΣΗΕΠΗΝ για το άρθρο 191.ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ (ΠΟΕΣΥ) https://www.poesy.gr/koini-epistoli-poesy-esiemth-esiethste. ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ-ΘΡΑΚΗΣ (ΕΣΗΕΜ-Θ)ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ και ΕΥΒΟΙΑΣ (ΕΣΗΕΘΣτΕΕ) ΕΝΩΣΗ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΗΣΣΟΥ, ΗΠΕΙΡΟΥ και ΝΗΣΩΝ (ΕΣΗΕΠΗΝ)Τα Διοικητικά Συμβούλια της ΠΟΕΣΥ και των Ενώσεων Συντακτών της Ελληνικής Περιφέρειας (ΕΣΗΕΜΘ, ΕΣΗΕΠΗΝ, ΕΣΗΕΘΣΤΕ-Ε) ζητούν από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, την άμεση απόσυρση του κειμένου για την τροποποίηση του άρθρου 191 Π.Κ. που αφορά στην διάδοση και την διασπορά ψευδών ειδήσεων.Το συγκεκριμένο προτεινόμενο άρθρο, δημιουργεί σοβαρότερα προβλήματα από αυτά που διατείνονται οι συντάκτες του ότι θα λύσει. Και τούτο διότι με τη γενικόλογη, αόριστη και παντελώς ασαφή περιγραφή δίνει το δικαίωμα αυθαίρετων ερμηνειών, θέτοντας σε κίνδυνο βασικά ζητήματα που αφορούν τη Δημοκρατία, την ελευθεροτυπία, την ελευθερία του λόγου και εν τέλει τη δημοσιογραφία. Θεωρούμε ότι το υπάρχον νομικό πλαίσιο είναι επαρκές για να αντιμετωπίσει τις ψευδείς ειδήσεις (fake news). Αυτό που απαιτείται άμεσα -και θεωρούμε ότι μπορεί να αποτελέσει τη βασική συνταγή αντιμετώπισης των ψευδών ειδήσεων- είναι η λειτουργία ενός ανεξάρτητου φορέα που θα λειτουργεί με βάση την ΠΟΕΣΥ και τις Ενώσεις Συντακτών, κάτι που αποτελεί τη βέλτιστη πρακτική στην Ευρώπη.Ο ανεξάρτητος φορέας θα είναι σε θέση να εντοπίζει τις ψευδείς ειδήσεις, θα τις αναφέρει σε μία δημόσια πλατφόρμα αποκαλύπτοντας και τους «διακινητές της ψευδούς είδησης». Και αυτό χωρίς να εμπλέκονται ιδιωτικά μορφώματα, τα οποία με αμφιβόλου αξιοπιστίας κριτήρια, παράγουν αμφισβητούμενα αποτελέσματα, όπως δυστυχώς συμβαίνει σήμερα στη χώρα μας.ΤΑ Δ.Σ. ΤΗΣ ΠΟΕΣΥΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ, ΕΣΗΕΜΘ, ΕΣΗΕΠΗΝ, ΕΣΗΕΘΣΤΕ-Ε

6 Οκτωβρίου 2021, 11:16 : ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ,1. Το προβλεπόμενο ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ (120.000€) στις παρακάτω, υπό στ. (α) έως (θ) διατάξεις των άρθρων Π.Κ. : (α) των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 216,(β) των παραγράφων 3, 4 και 5 του άρθρου 242,(γ) της παραγράφου 2 του άρθρου 243,(δ) της παραγράφου 4 του άρθρου 292Α,(ε) των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 375,(στ) των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 386,(ζ) της παραγράφου 1 (περ. ε) του άρθρου 386Α,(η) των παραγράφων 1 και 2 του

άρθρου 390,(θ) ως επίσης της παραγράφου 1 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αναπροσαρμόζεται στο ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ (150.000,00€). 2. Για υποθέσεις ευρισκόμενες στο στάδιο εκδίκασης εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε βαθμίδα με την έναρξη ισχύος η νεώτερη ρύθμιση. Για αποφάσεις που έχουν καταστεί αμετάκλητες πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος παρέχεται η δυνατότητα ασκήσεως του εκτάκτου ένδικου μέσου της επανάληψης της διαδικασίας (άρθρο 525 επ., Κ.Ποιν.Δ.) με αντίστοιχη εφαρμογή της νεώτερης ρύθμισης. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ. Το προβλεπόμενο χρηματικό όριο ποσού διαχωρισμού των πράξεων σε πλημμελήματα και κακουργήματα, εν όψει της παρόδου μεγάλου χρονικού διαστήματος από την τελευταία αναπροσαρμογή του Ν.4055/2012, χρήζει εκ νέου προσαρμογής ώστε να ευρίσκεται σε αντιστοιχία με τα σημερινά οικονομικά δεδομένα των συναλλαγών.Συνιστά αναγκαίο μέτρο ποινικού ορθολογισμού, αφού με τα ισχύοντα χρηματικά όρια παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας, καθώς πράξεις χωρίς ανάλογο περιουσιακό αντικείμενο καθίστανται αντικείμενο κακουργηματικού ποινικού κολασμού.Με την αναπροσαρμογή επιτυγχάνεται η ελάφρυνση της κυρίας ανάκρισης και των εφετείων κακουργημάτων, που σήμερα είναι εξαιρετικά επιβαρυμένα, ιδιαίτερα λόγω της πανδημίας κατά τα έτη 2020-2021, με αποτέλεσμα αφενός να κινδυνεύουν με παραγραφή άλλα σοβαρότερα κακουργήματα που αφορούν βαρύτερες αξιόποινες πράξεις , αφετέρου να επέρχεται ως αποτέλεσμα η ακύρωση στην πράξη της ταχείας απονομής δικαιοσύνης, που απαιτείται σε τέτοια αδικήματα και ένεκα του αστικού σκέλους πολλάκις κατά την εκδίκαση αυτών των υποθέσεων. Εξάλλου και σε ζητήματα φορολογικών – διοικητικών θεμάτων και παραβάσεων τα χρηματικά όρια έχουν τεθεί υψηλότερα από ότι στο Π.Κ. Σε συνέχεια της τροποποίησης του Π.Κ. του έτους 2019 κατέστη ουσιαστικά αυστηρότερο το πλαίσιο για την τιμωρία των πλημμεληματικών πράξεων, αφού έπαψε η χρηματική μετατροπή των ποινών, ενώ και η μετατροπή στερητικής της ελευθερίας ποινών σε προσφορά κοινωνικής εργασίας έχει ανασταλεί, τουλάχιστον έως σήμερον, αορίστως δια του Ν. 4623/2019. Περαιτέρω, συμβάλλει στην ενίσχυση της επιχειρηματικής δράσης επαγγελματιών χαμηλής οικονομικής δραστηριότητας, καθότι αποτρέπει μηνύσεις παρελκυστικές ή εκβιαστικές για απλούστερης μορφής και αξίας συναλλαγές, εργασίες, αναθέσεις ή συμβάσεις, γεγονός που είναι σύνηθες φαινόμενο της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας με την κατά κόρον προσπάθεια ποινικοποίησης της (οικονομικής επιχειρηματικής) δραστηριότητας, που ταλαιπωρεί με πολύπλοκες, πολυδάπανες και χρονοβόρες διαδικασίες, και λόγω φόρτου των δικαστικών εργασιών (προκαταρκτική, προανάκριση-ανάκριση , συμβούλια, ακροατήρια) εμπλεκόμενους συναλλασομένους και το νομικό σύστημα της χώρας. Σημειώνεται ότι σύμφωνα με την αρχική εισαγωγική έκθεση του άρθρου 25 Ν. 4055/2012, της προγενέστερης αναπροσαρμογής, είχε προταθεί ο καθορισμός του ποσού σε τριακόσιες χιλιάδες ευρώ (300.000€) . Τέλος, δεν απαιτείται για την προτεινόμενη τροποποίηση έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καθόσον δεν προκύπτει δαπάνη για το Δημόσιο.

6 Οκτωβρίου 2021, 09:34 : Για το δραστικό περιορισμό των αξιόποινων πράξεων που διαπράττονται με τη χρήση βίας και την απαλλαγή της κοινωνίας από τις συνέπειες που προκαλούν αυτές οι μορφές εγκληματικότητας θα πρέπει, στα πλαίσια στοχοποιημένης δράσης και ολιστικής αντιμετώπισης αυτών των φαινομένων:α) Σε όσες περιπτώσεις προκαλείται από την πράξη θάνατος ή βαριά σωματική βλάβη του παθόντος να εκτίεται ολόκληρη η επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή, χωρίς καμία απολύτως έκπτωση που προβλέπεται από τον ποινικό ή σωφρονιστικό κώδικα.β) Στις υπόλοιπες περιπτώσεις σωματικών βλαβών να μετατρέπεται υποχρεωτικά η στερητική της ελευθερίας ποινή σε χρηματική

και μόνο σε περίπτωση μη καταβολής αυτής να εκτίεται, με τις τυχόν εκπτώσεις που προβλέπονται από τον ποινικό ή σωφρονιστικό κώδικα και οι οποίες θα αναγνωρισθούν αρμοδίως, η αρχικώς επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή. Σε περίπτωση υποτροπής σωματικών βλαβών τέτοιας διαβάθμισης, να εκτίεται ολόκληρη η νέα επιβληθείσα στερητική της ελευθερίας ποινή, χωρίς καμία απολύτως έκπτωση που προβλέπεται από τον ποινικό ή σωφρονιστικό κώδικα.

6 Οκτωβρίου 2021, 08:10 : Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα πρέπει να εισαχθεί διαφοροποίηση στον τρόπο με τον οποίον αντιμετωπίζονται δικονομικά οι πολίτες τρίτων χωρών που διαμένουν παράνομα στη χώρα μας, σε βάρος των οποίων επιβάλλονται περιοριστικοί όροι με διάταξη του ανακριτή, επειδή έχουν διαπράξει αξιόποινες πράξεις που διώκονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος. Ειδικότερα, με την επιβολή των περιοριστικών όρων της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα ή/και της εμφάνισης των παραπάνω αλλοδαπών στο αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας τους, ουσιαστικά αφενός νομιμοποιείται εμμέσως η παραμονή των συγκεκριμένων ατόμων στη χώρα μας, για όσο χρόνο διαρκούν οι εν λόγοι περιοριστικοί όροι, και αφετέρου αποκλείεται η επιβολή σε βάρος τους από την αστυνομική αρχή του διοικητικού μέτρου της απέλασης ή επιστροφής με κράτηση.Επειδή όμως τα ανωτέρω πρόσωπα δεν διαθέτουν τους αναγκαίους προς επιβίωσή τους πόρους, λόγω του ότι δεν μπορούν να εργασθούν νόμιμα, στην πράξη συνεχίζουν, στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων, τις εγκληματικές τους δραστηριότητες, στη διάπραξη των οποίων εξάλλου έχουν πλέον εκπαιδευθεί και εθιστεί, μέσω των οποίων εξασφαλίζουν όχι μόνο τους παραπάνω πόρους αλλά και πρόσθετο κέρδος, με το οποίο θα επιχειρήσουν τελικά, λίγο πριν την εκδίκαση της υπόθεσης, για την οποία έχουν επιβληθεί οι προαναφερόμενοι περιοριστικοί όροι, να διαφύγουν παράνομα από τη χώρα μας.

6 Οκτωβρίου 2021, 00:39 : Με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα πρέπει να προβλεφθούν ποινικές κυρώσεις κατά των προσώπων που δεν έχουν την ιδιότητα του διαδίκου ή του μάρτυρα και αρνούνται να δηλώσουν ή δηλώνουν ψευδή στοιχεία ταυτότητας σε αρχή ή εξουσιοδοτημένο όργανό της, καθόσον οι εν λόγω συμπεριφορές έπαψαν να θεωρούνται αξιόποινες με βάση το Ν. 4619/2019 «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα». Επί του θέματος, αναφέρονται τα ακόλουθα: Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν.Δ/τος 1088/1942 «Περί διώξεως αδικημάτων τινων στρεφομένων κατ’ οργάνων Δημοσίας Ασφαλείας», όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 του Ν.Δ/τος 624/1948 «Περί εκκαθαρίσεως των ποινικού και σωφρονιστικού περιεχομένου νομοθετημάτων της περιόδου της εχθρικής κατοχής», ορίζεται ότι: «Με φυλάκισιν μέχρις ενός έτους τιμωρείται όστις προσκληθείς προφορικώς ή εγγράφως αρνείται να δηλώση ή δηλοί ψευδώς εις τα όργανα Δημοσίας Ασφαλείας την ταυτότητα αυτού ή ετέρου γνωστού αυτώ προσώπου».Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν.Δ/τος 624/1948, ορίζεται ότι: «Οι διά των άρθρων 7-13 και 15 18 του παρόντος Νόμου τροποποιούμενοι Νόμοι και Νομ. Διατάγματα επικυρούνται διά το χρονικόν διάστημα κατά το οποίον ίσχυσαν, διατηρούνται δ’ εν ισχύϊ εφεξής ως τροποποιούνται». Σύμφωνα με το άρθρο 225 παρ. 2 εδάφ. πρώτο του Ν. 1492/1950 «Περί κυρώσεως του Ποινικού Κώδικος», οριζόταν ότι: «Με φυλάκισιν μέχρις ενός έτους ή με χρηματικήν ποινήν τιμωρείται όστις κατά πάσαν άλλην περίπτωσιν, εξεταζόμενος υπό τινος αρχής ή εντεταλμένου οργάνου αυτής ή αναφερόμενος εις αυτήν, εκθέτει εν γνώσει ψευδή πράγματα ή αρνείται ή αποκρύπτει τα αληθή».Σύμφωνα με το άρθρο 473 παρ. 2 εδάφ. τελευταίο του Ν. 1492/1950, ορίζεται ότι: «Εν γένει δε καταργείται πάσα διάταξις περιεχομένη εις ειδικούς νόμους, αφορώσα εις θέματα, άτινα ρυθμίζει ο Ποινικός Κώδιξ εν τω ειδικώ αυτού μέρει».Σύμφωνα με το άρθρο 115 παρ. 1 του Ν.Δ/τος 3365/1955 «Περί Κώδικος του Σώματος της Ελληνικής

Βασιλικής Χωροφυλακής», ορίζεται ότι: «Τιμωρείται με την ποινήν του άρθρου 225 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικος πας όστις καλούμενος υπό των οργάνων της Χωροφυλακής να δηλώση την ταυτότητά του αρνείται ή δηλοί ψευδή τοιαύτην. Με την ιδίαν ποινήν τιμωρείται πας όστις κατά τας αυτάς περιπτώσεις καίτοι γνωρίζων αρνείται ερωτώμενος να δηλώση ή δηλοί ψευδώς την ταυτότητα ετέρου προσώπου εις όργανον της Χωροφυλακής».Σύμφωνα με το άρθρο 157 παρ. 1 & 2 του από 31-12-1957/20-01-1958 Β.Δ/τος «Περί κωδικοποιήσεως διατάξεων αφορωσών το Σώμα της Αστυνομίας Πόλεων», ορίζεται ότι: «1. Τιμωρείται με την ποινήν του άρθρου 225 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικος, πας όστις προσκαλούμενος υπό αστυνομικού, αρνείται να δηλώση την ταυτότητά του ή δηλοί ψευδή τοιαύτην. 2. Με την ιδίαν ποινήν τιμωρείται πας όστις, καίτοι γνωρίζων, αρνείται να δηλώση ή δηλοί ψευδώς την ταυτότητα ετέρου προσώπου εις αστυνομικόν όργανον».Σύμφωνα με το άρθρο 461 του Ν. 4619/2019 «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα», ορίζεται ότι: «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Ποινικού Κώδικα καταργείται ο Ποινικός Κώδικας που ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1951, καθώς και κάθε διάταξη που τροποποιούσε τον νόμο αυτόν». Με βάση τις ανωτέρω αναφερόμενες διατάξεις, η διάταξη του άρθρου 5 του Ν.Δ/τος 1088/1942, την εφαρμογή της οποίας υπέδειξε με έγγραφό του ο διευθύνων την Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, για την περίπτωση δήλωσης ψευδών στοιχείων ταυτότητας από πολίτη σε αστυνομικούς, θα πρέπει να θεωρηθεί σιωπηρώς καταργημένη με βάση το άρθρο 473 παρ. 2 εδάφ. τελευταίο του Ν. 1492/1950, καθόσον με το άρθρο 225 παρ. 2 του τελευταίου νόμου ρυθμίζονταν, μεταξύ άλλων περιπτώσεων, και η προαναφερόμενη ως άνω περίπτωση. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 5 του Ν.Δ/τος 1088/1942, θα πρέπει επίσης να θεωρηθεί σιωπηρώς καταργημένη και με βάση τις νεότερές της διατάξεις του άρθρου 115 παρ. 1 του Ν.Δ/τος 3365/1955 και του άρθρου 157 παρ. 1 & 2 του από 31-12-1957/20-01-1958 Β.Δ/τος, που ουδέποτε καταργήθηκαν, είτε ρητά είτε σιωπηρά, με βάση το άρθρο 62 του Ν. 1481/1984, το άρθρο 30 του Ν. 2800/2000 και το άρθρο 125 του Ν. 4249/2014, διατάξεις οι οποίες παραπέμπουν, ως προς την ποινική κύρωση της συγκεκριμένης αξιόποινης συμπεριφοράς, στο άρθρο 225 παρ. 2 του Ν. 1492/1950, ο οποίος ωστόσο καταργήθηκε, στο σύνολό του, με το άρθρο 461 του Ν. 4619/2019 «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα». Σημειώνεται ότι, με βάση το άρθρο 224 του Ν. 4619/2019 «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα», τιμωρούνται πλέον ποινικά μόνο ο διάδικος (δηλαδή ο κατηγορούμενος και αυτός που παρίσταται για την υποστήριξη της κατηγορίας σε βάρος του κατηγορουμένου) ή ο μάρτυρας (δηλαδή μόνο τα πρόσωπα που έχουν τις συγκεκριμένες ιδιότητες) που, κατά την εξέτασή τους στα πλαίσια συγκεκριμένης υπόθεσης, εν γνώσει τους καταθέτουν ψευδή στοιχεία σχετικά με την υπόθεση αυτή ή αρνούνται ή αποκρύπτουν την αλήθεια.

5 Οκτωβρίου 2021, 23:15 :Με το προβλεπόμενο νομοσχέδιο θα πρέπει να προβλεφθούν ποινικές κυρώσεις: α) Κατά των πολιτών τρίτων χωρών που παραβιάζουν τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε βάρος τους, με σκοπό την αποφυγή του κινδύνου διαφυγής τους, είτε με αποφάσεις επιστροφής με οικειοθελή αναχώρηση (άρθρο 22 παρ. 3 του Ν. 3907/2011) είτε με αποφάσεις αναβολής απομάκρυνσης (άρθρο 24 παρ. 3 του Ν. 3907/2011) είτε με αποφάσεις αναστολής απέλασης (άρθρο 78 του Ν. 3386/2005).Από την έναρξη της ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα (Ν. 4619/2019), καταργήθηκε η διάταξη του άρθρου 182 παρ. 1 του παλαιού Ποινικού Κώδικα (Ν. 1492/1950), με βάση την οποία εδιώκετο και ετιμωρείτο όποιος παραβίαζε τους περιορισμούς που είχαν τεθεί στην ελευθερία της διαμονής του και τις σχετικές υποχρεώσεις του, με συνέπεια να μην τιμωρούνται πλέον ποινικά οι παραβιάσεις των αντίστοιχων υποχρεώσεων που περιλαμβάνονται στις προαναφερόμενες διοικητικές αποφάσεις. Επίσης, τα διοικητικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 37 παρ. 4 του

Ν. 3907/2011, στην πράξη δεν κατορθώνουν, πολλές φορές, να αποτρέψουν τις συγκεκριμένες παραβιάσεις, πέραν του ότι προκαλούν δυσανάλογη επιβάρυνση στη λειτουργία των διοικητικών υπηρεσιών. Με τα ίδια ως άνω μέτρα, δεν αντιμετωπίζεται παραδόξως ο καθ' υποτροπή παραβιάζων τις υποχρεώσεις που του έχουν επιβληθεί, ο οποίος συγχρόνως έχει συμπληρώσει το ανώτατο όριο της επιτρεπόμενης διοικητικής κράτησής του.β) Κατά των πολιτών τρίτων χωρών που εξακολουθούν να διαμένουν παράνομα στη χώρα μας, παρόλο που έχουν εφαρμοστεί σε βάρος τους, χωρίς επιτυχία, οι διαδικασίες επιστροφής του Ν. 3907/2011 και δεν υφίσταται λόγος που να δικαιολογεί τη μη επιστροφή τους, κυρώσεις που δεν απαγορεύονται με βάση την οδηγία περί επιστροφής, σύμφωνα με την ενότητα 4 της υπ' αριθ. 2017/2338 Σύστασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής «Εγχειρίδιο περί επιστροφής».γ) Κατά των πολιτών τρίτων χωρών που εξακολουθούν να διαμένουν παράνομα στη χώρα μας, παρόλο που έχουν εφαρμοστεί σε βάρος τους, χωρίς επιτυχία, οι διαδικασίες απέλασης του Ν. 3386/2005 και δεν υφίσταται λόγος που να δικαιολογεί τη μη απέλασή τους.Η θεσμοθέτηση των παραπάνω κυρώσεων αφενός θα αποθαρρύνει τις παραβιάσεις των υποχρεώσεων που έχουν τεθεί με διοικητικές αποφάσεις σε βάρος πολιτών τρίτων χωρών, ιδίως σε ότι αφορά την υποχρέωση μη μετάβασή τους σε συγκεκριμένες περιοχές της χώρας μας, και αφετέρου θα αποτελέσει το ύστατο μέσο καταναγκασμού, σε βάρος των συγκεκριμένων προσώπων, προς συμμόρφωσή τους με την υποχρέωση της επιστροφής ή απέλασης.

5 Οκτωβρίου 2021, 23:51 : Με το προβλεπόμενο νομοσχέδιο θα πρέπει να προβλεφθούν ποινικές κυρώσεις κατά των προσώπων που αρνούνται να υποστούν εγκληματολογική σήμανση, με βάση τις διατάξεις του Π.Δ/τος 342/1977, καθόσον η διάταξη του άρθρου 225 παρ. 2 του προηγούμενου Ποινικού Κώδικα (Ν. 1492/1950), στην οποία παρέπεμπε η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 4 του προαναφερόμενου Π.Δ/τος, για τη δίωξη και τιμωρία των εν λόγω ατόμων, καταργήθηκε από την έναρξη της ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα (Ν. 4619/2019).Η παραπάνω συμπεριφορά δεν δύναται να διωχθεί και να τιμωρηθεί με βάση το άρθρο 169 του νέου Ποινικού Κώδικα (Ν. 4619/2019), επειδή δεν υφίσταται ρητή και εξειδικευμένη νομική διάταξη που να υποχρεώνει τον πολίτη να υποστεί τη συγκεκριμένη σήμανση, ώστε να τύχει εφαρμογής το άρθρο 169 του νέου Ποινικού Κώδικα (Ν. 4619/2019).Η επιβολή ποινικών κυρώσεων σε βάρος των εν λόγω προσώπων, προς αποθάρρυνση τέτοιων συμπεριφορών, κρίνεται επιβεβλημένη διότι η εγκληματολογική σήμανση είναι αναγκαία για την ταυτοποίηση των δραστών αξιόποινων πράξεων.

5 Οκτωβρίου 2021, 00:11 : ΑΡΘΡΟ 56. Παρατηρήσεις του Πανελλαδικού συλλόγου SOS Τροχαία εγκλήματα για τις αλλαγές στο άρθρο 290Α και για την εγκατάλειψη θυμάτων τροχαίων.Αν και επαναδιατυπώνεται για 3η φορά μέσα σε λιγότερο από 3 χρόνια με επουσιώδεις αλλαγές κάθε φορά, στο άρθρο 290Α παραμένουν τουλάχιστον δύο σημεία που το κάνουν εμφανώς προβληματικό:α) εξαιρείται η παραβίαση των ορίων ταχύτητας από τις παραβάσεις που αντιμετωπίζονται αυστηρότερα. Αυτό ενώ είναι γνωστό ότι παγκόσμια η ταχύτητα αποτελεί το πρώτο αίτιο πρόσκλησης τροχαίων συγκρούσεων, θανάτων και τραυματισμών και ότι στη χώρα μας σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΑΣ η υπερβολική ταχύτητα αποτελεί με μεγάλη διαφορά την συχνότερη παράβαση του ΚΟΚ με τις ανάλογες συνέπειες.Πως είναι δυνατόν να νομοθετούμε την αυστηρότερη ποινική αντιμετώπιση για σπάνιες, επικίνδυνες παραβάσεις και να «τιμωρούμε» πολύ ηπιότερα την συχνότερη επικίνδυνη παράβαση ιδίως όταν απ αυτή προκαλείται θάνατος η βαριά σωματική βλάβη; Η παραβίαση του ορίου ταχύτητας πρέπει να προστεθεί στις παραβάσεις που περιλαμβάνει το 290Α. β) η διατύπωση στην αρχή του άρθρου: «Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους

ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης» είναι τουλάχιστον αμφιλεγόμενη και αφήνει στην κρίση του δικαστηρίου το αν ο εκάστοτε παραβάτης – χρήστης αλκοόλ ή ουσιών (ή και των δύο) ήταν σε θέση να οδηγήσει… Η πρωτότυπη αυτή θεώρηση έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με το άρθρο 42 του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (Ν.2696/23.03.1999 ΦΕΚ.57α & Ν.3542/02.03.2007/ΦΕΚ.50Α' & Ν.4530/30.03.2018/ΦΕΚ.59Α') που ορίζει ότι: «Ο ελεγχόμενος οδηγός θεωρείται ότι βρίσκεται υπό την επίδραση οινοπνεύματος όταν το ποσοστό αυτού στον οργανισμό είναι από 0,50 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος (0,50 g/l) και άνω, μετρούμενο με τη μέθοδο της αιμοληψίας ή από 0,25 χιλιοστά του γραμμαρίου ανά λίτρο εκπνεόμενου αέρα και άνω, όταν η μέτρηση γίνεται στον εκπνεόμενο αέρα με αντίστοιχη συσκευή αλκοολομέτρου». Η εναπόθεση στην κρίση του δικαστηρίου αν ο παραβάτης οδηγός υπό την επήρεια αλκοόλ ή ουσιών είναι σε θέση να οδηγήσει με ασφάλεια αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία που προφανώς και θα λειτουργήσει σε πολλές περιπτώσεις υπέρ των παραβατών – δραστών τροχαίων εγκλημάτων. Το άρθρο όπως είναι διατυπωμένο συγκρούεται επίσης μετωπικά με το άρθρο 25 του Νόμου 4139/2013 –Περί Εξαρτησιογόνων ουσιών, που ορίζει: «1. Με φυλάκιση τουλάχιστον πέντε (5) μηνών και με χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ μέχρι δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, καθώς και με στέρηση από δύο έως πέντε έτη της άδειας οδήγησης ή του οικείου διπλώματος ή του πτυχίου ή του αποδεικτικού ναυτικής ικανότητας τιμωρείται όποιος οδηγεί ή κυβερνά οποιοδήποτε πλωτό, χερσαίο ή εναέριο μεταφορικό μέσο υπό την επίδραση ναρκωτικών.
Αν από την πράξη αυτή προκλήθηκε απλή σωματική βλάβη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.Αν προκλήθηκε βαριά σωματική βλάβη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών.Αν από την πράξη αυτή προκλήθηκε θάνατος επιβάλλεται ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης μέχρι δέκα ετών.» .Εκτός όμως της χρήσης αλκοόλ και των ναρκωτικών ουσιών είναι προφανές και επιστημονικά δεδομένο ότι οδηγός σε κατάσταση σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης ΔΕΝ είναι δυνατόν να οδηγεί ασφαλώς άρα και γι αυτές τις περιπτώσεις είναι απορίας άξιο τι πρόκειται να διερευνήσει το δικαστήριο.
Ζητάμε να επαναδιατυπωθεί η πρόταση ξεκάθαρα: «Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα υπό την επίδραση αλκοόλ ή ναρκωτικών ουσιών ή όντας σε κατάσταση σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης» ώστε το δικαστήριο να κρίνει αντικειμενικά και όχι με διαβεβαιώσεις ότι ο κατηγορούμενος αντέχει το ποτό, τα ναρκωτικά ή ότι δεν τον επηρεάζει η αυπνία.Τέλος αλλά όχι τελευταίο. Το άρθρο 306 του ΠΚ – Έκθεση έρχεται σε μετωπική σύγκρουση με το άρθρο 43 του Κ.Ο.Κ. για την εγκατάλειψη θύματος τροχαίου. Για το ίδιο αδίκημα προβλέπεται διαφορετική Ποινική αντιμετώπιση σε πολίτες με διαφορετικές ιδιότητες. Οι μη οδηγοί θα τιμωρηθούν σύμφωνα με τον ΠΚ άρθρο 306.2. «Αν η πράξη προκάλεσε στον παθόντα: α) βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, β) θάνατο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη.» Ενώ οι οδηγοί με τον ΚΟΚ – άρθρο 43.4 … Αν από τη συμπεριφορά του ο παθών περιήλθε σε κίνδυνο ζωής ή επήλθε θάνατος ή βαριά σωματική βλάβη αυτού, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη στις δύο πιο πάνω περιπτώσεις και με αφαίρεση της αδείας ικανότητας οδηγού για χρονικό διάστημα τριών (3) έως έξι (6) μηνών, η οποία επιβάλλεται υποχρεωτικά από το δικαστήριο. Είναι απίστευτο να διαιωνίζεται επι δεκαετίες η καταπάτηση της ισονομίας με τη θέσπιση ειδικής νομοθεσίας προστασίας μιας κάστας, των οδηγών που εγκαταλείπουν τα θύματα τους. Ζητάμε να ισχύσει το άρθρο 306 του ΠΚ για όλους όσους ζουν ή

βρίσκονται στη χώρα και να σταματήσει να υπάρχει προνομιακή μεταχείριση των οδηγών που εγκαταλείπουν/εκθέτουν τα θύματα τους.
4 Οκτωβρίου 2021, 23:30 : Ως ένας πολίτης χωρίς νομικές γνώσεις θέλω να σας μεταφέρω το μέρος της κοινής γνώμης που αντιστοιχεί σ' εμένα και στον κύκλο μου:1. Ισόβια στην πράξη και όχι κατ' όνομα. Είναι αδιανόητο η ζωή του δολοφόνου να αξίζει περισσότερο από αυτή ενός ή περισσοτέρων θυμάτων.Συμμορίες αλλοδαπών ληστών έχουν σκοτώσει 3 και 4 ανυπεράσπιστους γέροντες και εσείς τους αποφυλακίζετε σε 25 χρόνια (το πολύ).2. Σταματήστε να «ανακυκλώνετε» τους εγκληματίες. Δεν γίνεται π.χ. να συλλαμβάνονται επανειλημμένως συμμορίες αλλοδαπών πορτοφολάδων και να κυκλοφορούν ελεύθεροι. Ο αλλοδαπός εγκληματίας πρέπει να μην αποφυλακίζεται μέχρι να απελαθεί και να χάνει την ελληνική υπηκοότητα.3. Αυστηρή τιμωρία στους υποτρόπους. Έτσι, πέρα από την πρόληψη, μπορεί να αποδοθεί τελικά δικαιοσύνη και για προηγούμενα
παραπτώματα που έπεσαν στα μαλακά με ευνοϊκές διατάξεις π.χ. νόμοι αποσυμφόρησης των φυλακών.4. Δώστε το δικαίωμα στον πολίτη να προστατέψει την σωματική του ακεραιότητα και την περιουσία του με όποιο μέσο επιλέξει,χωρίς να ταλαιπωρείται επειδή πυροβόλησε ή πλάκωσε στο ξύλο τον ληστή που εισέβαλε στην οικία του.5. Η εργασία στη φυλακή πρέπει να είναι υποχρέωση και όχι τρόπος πρόωρης αποφυλάκισης.6. Απόπειρα απόδρασης, ασχέτως της έκβασης, πρέπει να σημαίνει και οριστική απώλεια όλων των προνομίων, π.χ. αδειών, πρόωρης αποφυλάκισης κλπ.7. Η ψευδής καταγγελία ή μαρτυρία να τιμωρείται με την ποινή του «εγκλήματος» που προσπαθεί να φορτώσει στον αθώο κατηγορούμενο. Έχουμε ένα χρεοκοπημένο κράτος και πρέπει επιτέλους να σταματήσουμε να σπαταλάμε εκατομμύρια ευρώ και χιλιάδες ώρες εργασίας, για να είμαστε τελικά η γη της επαγγελίας των εγκληματιών όλου του κόσμου.Ο πιο εύκολος και οικονομικός τρόπος είναι με ένα νομοσχέδιο που την επομένη της ψήφισής του θα κάνει τους εγκληματίες (Έλληνες και ξένους) να εγκαταλείψουν τη χώρα τρέχοντας.Τρόποι υπάρχουν αλλά δυστυχώς ούτε αυτή η κυβέρνηση έχει την θέληση ή το θάρρος.
4 Οκτωβρίου 2021, 14:28 : Σχετικά με την αντικατάσταση του άρθρου 191 (άρθρο 36).Μήπως θα έπρεπε πρώτα να οριστεί τι ακριβώς σημαίνει «ψευδής είδηση» και πώς αυτή ορίζεται στο ποινικό δίκαιο ως ποινικώς κολάσιμη πράξη, ώστε να ξέρουμε ακριβώς τι πάει , ελέγχει και τιμωρεί το συγκεκριμένο άρθρο; Διότι τόσο στην προηγούμενη έκδοση όσο και σε αυτή, ο ορισμός «ψευδείς ειδήσεις» δεν ορίζεται με κάποιο συγκεκριμένο τρόπο , ούτε έχει τεθεί κάποιο αντικειμενικό κριτήριο στο πώς ακριβώς θα ελέγχεται οτι όντως είναι «ψευδείς» και δεν είναι απλά «γνώμη». Το συγκεκριμένο άρθρο βαδίζει οριακά στην ελευθερία έκφρασης που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη. Θα ήταν ίσως θεμιτό, λοιπόν, να υπάρξει ορισμός του τι εστί «ψευδής είδηση», όπως γίνεται για παράδειγμα σε δημόσιες τοποθετήσεις με προσβολή επί προσωπικού (συκκοφαντία.Είναι προφανές πως ο ηλεκτρονικός χώρος αποτελεί ένα χώρο έκφρασης πολλών φυσικών και νομικών προσώπων , οπότε η αόριστη ερμηνεία μιας έκφρασης που θα ισχυρίζεται κάτι αντίθετο από την επικρατούσα κατάσταση/αντίληψη, εφόσον εμπεριέχει ορθή επιχειρηματολογία, θα μπορεί να θεωρηθεί «ψευδής είδηση»;
3 Οκτωβρίου 2021, 11:55 : Καλημέρα Σας επι Συνέχεια των Παρατηρήσεων επί του Σχεδίου Ποινικου Δικαίου- Ποινικής Δικονωμίας έχω να παρατηρήσω τα Ακόλουθα: 1) Για Τα Ιδεχθή εγκληματα(Ανθρωποκτονίες, Παιδεραστεία διακορεσμος ανηλίκων, Εφήφων Παίδων εκτός από τη Κύρια Ποινή(καταδίκη του καταδικασθέντα μέχρι το τέλος της προσωπικότητας του ατόμου(θάνατο του ατόμου) να υπάρχει και Παρεπόμενη ποινή(Χημικος ευνουχισμός του ατόμου- χορήση συνδυασμών φάρμάκων στο άτομό ώστε να μειώνονται οι ορμές

του ατόμου μέχρι την οριστικη καταστολή τους . 2) Για Ιδεχθή εγκήματα(ανθροπωκτονίες, Βιασμός) Να μήν υπάγονται για εκδίκαση της υποθέσεως στα Μ.Ο. Δ.(Μικτά Ορκωτά Δικαστηρια) αλλά στα Τριμελή Εφετεία Καρκουργημάτων ώστε να κλήρώνονται μόνο τακτικοί Δικαστες.

2 Οκτωβρίου 2021, 23:09 : Απολύτως απαράδεκτο ο υπουργός υγείας να δηλώνει ότι όποιος αλλοδαπός εμβολιάζεται γλυτώνει την απέλαση και ο ποινικός κώδικας να μην έχει καμία πρόβλεψη απελάσεων για αλλοδαπούς που τελούν εγκλήματα.Αν οι αλλοδαποί γνώριζαν ότι θα είχαν σίγουρη την απέλαση, θα το σκεφτόντουσαν και δυο και τρείς φορές πριν κάνουν οποιαδήποτε παραβατική πράξη.

2 Οκτωβρίου 2021, 23:58 : Να επανέλθει ΑΜΕΣΑ η Διοικητική Απέλαση που κατήργησε η προηγούμενη κυβέρνηση. Παρακαλώ μην κάνετε μισές κι αποσπασματικές δουλειές. Είναι απολύτως απαραίτητο για να αισθανθούν ασφάλεια οι πολίτες. Με το ισχύον καθεστώς δεν απελαύνονται ούτε καν οι παραβατικοί αλλοδαποί που έχουν κάνει εγκλήματα στη χώρα μας, ούτε φυσικά οι παρανόμως εισελθόντες…. δηλαδή σχεδόν όλοι. Οι πολίτες αναρωτιόμαστε μέχρι που θα πάει αυτό.Το ελάχιστο που μπορείτε να κάνετε είναι να απελάσετε άμεσα όλους τους παραβατικούς κάτι για το οποίο έχουν πρόβλεψη άλλες χώρες παράδειγμα η Δανία.

2 Οκτωβρίου 2021, 23:35 : Σήμερα διάβασα ότι συλληφθείς καταζητούμενος ληστής αρνήθηκε να δώσει δακτυλικά αποτυπώματα κι έτσι στις κατηγορίες που τον βαρύνουν απλά προστέθηκε το : «άρνηση δακτυλοσκόπησης»Θα έπρεπε ο ποινικός κώδικας να έχει την πρόβλεψη της υποχρεωτικότητας δακτυλοσκόπησης και δείγματος DNA σε κάθε ύποπτο είτε σε προσαγωγή είτε ή σύλληψη.

2 Οκτωβρίου 2021, 21:54 : ποινή για ψευδή καταγγελία βιασμού είναι αστεία. Η ζωή ενός άνδρα μπορεί να καταστραφεί με μια απλή ψευδή καταγγελία ουσιαστικά χωρίς καμία συνέπεια για όσες καταγγέλουν ψευδώς με σκοπό την εκδίκηση.

2 Οκτωβρίου 2021, 14:36 :–Παρατήρεις επι του Σχεδίου Ποινικού Δικαίου- Ποινικης Δικονομίας . 1) Εγώ Προτείνω Για τα ιδεχθή εγκλήματα(Ανθρωποκτονία, Παιδοκτονια(Φόνος νεογνού 48 ώρες μετα του τοκετου Ισόβια Κάθειρξη(Καταδίκη του ατομου χωρίς τις ευαιργετικές διατάξεις τουΝόμου(υφ’όρον απόλυση του Καταδικασθέντα ακόμα και με τις τωρινές διατάξεις (απο 3/5 σε 4/5). 2)Για Ανθρωποκτονίες να μην υπάρχουν ευεργετικές διατάξεις του Νόμου(υφ’ απόλυση του Καταδικασθέντα). 3) Για ιδεχθή εγκλήματα(Ανθρωποκτονιες, Παιδοκτονίες,Παιδεραστία,Λήστείες, Που Υπάγονται στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων) τα Δικαστήρια που είναι αρμόδια για την εκδικασή τους να κλήρωνονται μόνο Τακτικοί Δικαστές .

1 Οκτωβρίου 2021, 15:19 : ΠΛΗΡΩΣ ΑΔΙΚΗ Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΒΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΨΕΥΔΟΥΣ ΚΑΚΟΒΟΥΛΗΣ ΚΑΤΑΜΗΝΥΣΗΣ ΒΙΑΣΜΟΥ. Ο δρόμος για εκβιαστική τρομοκράτηση των ανδρών απο κακόβουλες γυναίκες είναι ορθάνοιχτος! Απαιτούμε ΕΞΙΣΩΣΗ των ποινών βιασμού και κακόβουλης καταγγελίας βιασμού.Εκανες ψευδη καταγγελια βιασμου; ΟΛΑ ΚΑΛΑ ΒΡΕ … 4 ΜΗΝΕΣ με αναστολη = πηγαινε Λονδινο να κανεις ζωαρα, δεσποινις. Συγνώμη και για την ταλαιπωρια!https://www.kathimerini.gr/world/1059058/kypros-tesseris-mines-me-anastoli-sti-19chroni-vretanida-gia-tin-pseydi-kataggelia-gia-omadiko-viasmo/αν ομως ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΣΕ ΠΙΣΤΕΥΕ;ΒΙΑΣΜΟΣ (336 ΠΚ): Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών. Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της

παρ. 1, επιχειρεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη.»

1 Οκτωβρίου 2021, 13:24 : Μετά την κατάργηση του Κεφ. Η΄του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα (Εγκλήματα που ανάγονται στην στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση για στράτευση, άρ. 202-206), η περ. β΄του άρ. 8 του νέου Π.Κ. προφανώς στερείται πλέον πεδίου εφαρμογής.Ως εκ τούτου, φρονώ ότι απαιτείται η απάλειψή της, δεδομένου ότι τα σχετικα αδικήματα του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα καλύπτονται από την οικουμενική δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων που καθιερώνεται με το άρ. 2 αυτού.Επιπλέον, με το άρ. 3 του Ν. 3948/11 «Προσαρμογή των διατάξεων του εσωτερικού δικαίου στις διατάξεις του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου» (ΦΕΚ Α΄71), καθιερώνεται το απαράγραπτο των ποινών που επιβάλλονται για τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρ. 7-15 του νόμου αυτού (γενοκτονία, εγκλήματα πολέμου και κατά της ανθρωπότητας).Με την ευκαιρία της εκτεταμένης τροποποίησης των διατάξεων του Π.Κ., νομίζω πως σκόπιμη θα ήταν και η συμπερίληψη της παρ. 1 του άρ. 118 αυτού, προς άρση τυχόν ερμηνευτικών δυσχερειών.

1 Οκτωβρίου 2021, 12:51 : Με τον νέο ΠΚ (Ν.4619/2019) καταργήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 88 – 93, που διαφοροποιούσαν (προς το αυστηρότερο) την ποινική μεταχείριση των υπότροπων εγκληματιών. Η αυστηρότερη ποινική μεταχείριση εκείνων που συστηματικά παραβιάζουν τον ποινικό νόμο συνάδει με το κοινό περί δικαίου αίσθημα, συμβάλλει στην ορθή απονομή της δικαιοσύνης καθόσον επιτρέπει την επιβολή ποινής ανάλογης με την ποινική απαξία όχι μόνο της εκδικαζόμενης πράξης αλλά και της όλης συμπεριφοράς, του δράστη και συνακόλουθα εξυπηρετεί την ειδική και γενική πρόληψη του εγκλήματος. Οι παραπάνω ανάγκες δεν καλύπτονται απόλυτα από τα κριτήρια επιμέτρησης της ποινής που καθορίζονται στο άρθρο 79 ΠΚ, δοθέντος ότι τα κριτήρια αυτά λειτουργούν αποκλειστικά εντός του πλαισίου ποινής που προβλέπεται για την συγκεκριμένη αξιόποινη πράξη που αφορά η επιμετρούμενη ποινή, χωρίς δυνατότητα υπέρβασής του. Ως εκ τούτου, νομίζω ότι η επαναφορά του θεσμού της υποτροπής, στα πλαίσια του οποίου ορίζεται επαύξηση της προβλεπόμενης για συγκεκριμένη πράξη, ποινής, όταν ο δράστης είναι υπότροπος εγκληματίας, είναι απολύτως αναγκαία, με τον απαραίτητο εκσυγχρονισμό των σχετικών διατάξεων, ως προς τις προϋποθέσεις κατάφασης της υποτροπής και τα όρια επαύξησης του πλαισίου ποινής.

1 Οκτωβρίου 2021, 10:24 : Άρθρο 358 – Ποινικός Κώδικας (Νόμος 4619/2019) – Παραβίαση της υποχρέωσης διατροφής. Όποιος κακόβουλα παραβιάζει την υποχρέωση διατροφής που την επιβάλει σε αυτόν ο νόμος και έχει αναγνωριστεί, έστω προσωρινά, με εκτελεστό τίτλο, με τρόπο τέτοιο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις ή να αναγκαστεί να δεχτεί την βοήθεια άλλων, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.Προσδιορισμός του κακόβουλου***, δεν θεωρείται κακοβουλία η μη απόδοση διατροφής μέρους ή εν συνόλω απο :1)Ανεργο,2)Εργαζόμενο σε αναστολή (λογω Πανδημίας),3)Απο άρρωστο,4)Απο εργαζόμενο του οποίου οι αποδοχές δεν υπερβαίνουν το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα διαβίωσης όπως προσδιορίζεται απο το ΥΠΕΘΟ την στιγμή της έγκλησης.Στις ανωτέρω περιπτώσεις με επίκληση του καθ ου αναστέλλεται το Διαρκές αυτόφωρο.

1 Οκτωβρίου 2021, 09:05 : Άρθρο 17Έκτιση της ποινής στην κατοικία – Τροποποίηση άρθρου 105 ΠΚ. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει, ανεξαρτήτως ποινής, και για τις μητέρες ***τους γονείς*** που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Ισχύει επίσης, χωρίς τις προϋποθέσεις

της παραγράφου 1, ό γεροντική άνοια ή από κακοήθη νεοπλάσματα τελικού σταδίου.να αντικατασταθεί άμεσα ο σεξιστικός όρος μητέρες απο γονείς, στην Ελλάδα και πατεράδες (λίγοι μεν) έχουν την επιμέλεια ανηλίκων. Η τιμωρία γονέων που αποξενώνουν βιαίως γονείς απο παιδιά και σε αυτό το Νομοσχέδιο δεν έχει εφαρμογή. Δεν εντάσσεται στην οικογενειακή βία η γονεική αποξένωση με δόλο.Οι ήδη ισχύουσες ποινές για παραβίαση δικαστικών αποφάσεων γονέων που έχουν την επιμέλεια ανηλίκων μέχρι τώρα στην πράξη δεν έβρισκαν εφαρμογή. Συνεχίζουν να μην βρίσκουν και όχι μόνο αυτό αλλά ο ποινικός κώδικας τιμωρεί και βάσει φύλλου όπως στην περίπτωση του Αρθρου 17.Πρέπει να γίνει κατανοητό απο τον Υπουργό ότι αυτοί που τον έκαναν Κυβέρνηση για να φέρει ισότητα γονέων ώς ήταν υποχρέωση του απο Ενωσιακές και Διεθνείς συμβάσεις, που δεν έγινε πράξη για χάρη του ΜΩΒ και των χριστιανών Νεανίδων, δεν θα γίνει ανεκτή απο 1.500.000 γονείς. Δεν τελείωσε τίποτα με ένα Νομοσχέδιο Κοροιδία που δεν άλλαξε τίποτα στην καθημερινότητα γονέων και τέκνων. Οχι μόνο δεν άλλαξε τίποτα με την συνεπιμέλεια του 1/3 αλλά τα πράγματα έγιναν τρίς χειρότερα. Κύριε Υπουργέ δεν κατηγορούμε εσάς αλλα την Κυβέρνηση εν συνόλω διότι η παράσταση με τις αντάρτισσες βουλευτίνες φυσικά και δεν έγινε πιστευτή στο παραμικρό. Ας είναι, θα δοθεί απάντηση απο εμάς στις εκλογές.Είμαστε πάρα πολλοί για να μας αγνοείτε.

30 Σεπτεμβρίου 2021, 17:57 : ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'[ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ] ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 94 ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ,ΜΕ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙΤΑΙ, ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 465 ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΙΘΕΝΤΑΙ ΠΑΡ.2,3 ΚΑΙ4 ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ ,ΟΡΘΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ,ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΕΠΕΛΘΕΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΚΑΙ ΙΣΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ, ΔΗΛΑΔΗ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ Η ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΠΡΙΝ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΣΕ ΙΣΧΥ Ο ΝΕΟΣ Π.Κ.[01/07/2019] ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΟΙ ΝΕΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΑΘΕΙΡΞΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ,ΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΑΝ ΜΟΝΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΟ ΟΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΩΝ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΝ ΕΞΑΙΡΕΤΟ ΚΑΙ ΔΙΑΠΡΕΠΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ κ.ΛΑΜΠΡΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ, ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟ ΘΑΡΡΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΛΜΗ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΕΙΠΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΠΕΡΙ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΟΤΗΤΑΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΟΥ ΗΠΙΟΤΕΡΟΥ ΝΟΜΟΥ,ΠΟΥ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΕΙΧΕ ΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΝ ΑΡΙΘ.4/21 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Α.Π.,ΠΟΥ ΝΑΙ ΜΕΝ ΣΕΒΑΣΤΗ ΑΛΛΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΧΘΟΥΜΕ, ΟΤΙ ΕΚΡΙΝΕ ΑΥΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΘΑΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ Π.Κ.,ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΥΠΗΡΧΑΝ ΔΥΟ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΜΕ ΑΥΤΗ ΘΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Α.Π.ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΕΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΨΗ,ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟΥ,ΟΤΙ ΔΗΛΑΔΗ ΑΥΤΟ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΣ ΑΔΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΟΛΟ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΘΕΣΟΥΝ ,ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ,ΜΙΑ ΠΕΜΠΤΗ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 94 ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ,ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΟΙ ΗΠΙΟΤΕΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΝΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ Η ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΣΕ ΙΣΧΥ Ο ΝΕΟΣ Π.Κ. ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΚΑΘΕΙΡΞΗΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ, ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ

ΜΕ ΟΡΟΥΣ,ΟΠΩΣ ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ ΑΛΛΩΣΤΕ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ,ΟΤΙ ΔΗΛΑΔΗ ΑΥΤΗ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΟΣ Π.Κ.ΑΛΛΑ ΝΑ ΙΣΧΥΣΕΙ ΚΑΙ ΓΙ ΑΥΤΑ ΚΑΘ ΕΑΥΤΑ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΤΟΥΣ ΔΗΛΑΔΗ ΑΝΑΛΟΓΑ ΩΣ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ Η ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ,ΑΦΟΥ,ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ,ΟΤΙ ΜΕ ΤΟΝ ΝΕΟ Π.Κ. ΑΛΛΑΞΕ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΣΕ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ Η ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΤ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ Η ΚΑΤΑ ΣΥΝΗΘΕΙΑ,ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΓΙΑ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΕΓΚΛΕΙΣΤΩΝ ΣΗΜΕΡΑ ΣΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΠΟΛΙΤΩΝ,ΕΝΩ ,ΕΑΝ ΓΙΝΟΝΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ Η ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΚΑΣΘΟΥΝ,ΘΑ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΝ ΓΙΑ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑ.ΕΤΣΙ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΑΔΙΚΙΑΣ,ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΩΣ ΠΑΡΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΩΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΥΟ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΑΠΟΔΕΚΤΗΣ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΝΟΜΟ ΤΑΞΗ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΕΝΗ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ ,ΤΗΣ ΥΠΕΡΙΣΧΥΣΗΣ ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΥ ΗΠΙΟΤΕΡΟΥ ΝΟΜΟΥ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ.

30 Σεπτεμβρίου 2021, 16:42 : Διαφωνώ με την πρόταση για χρήση του νεολογισμού «γυναικοκτονίας». Ο επίσημος ορισμός του όρου ειναι «δολοφονίες γυναικών και κοριτσιών εξαιτίας του φύλου τους.» (Πηγή europa.eu). Δηλαδή ο ορισμός μιλάει για δολοφονία γυναικών με ΑΙΤΙΑ της δολοφονίας το φυλο τους, άρα ξεκάθαρα κάνει αναφορά σε μισογυνισμό. Όπως οι φόνοι μαύρων απο ρατσιστές είναι εγκλήματα ΕΞΑΙΤΙΑΣ του χρώματος.Όμως μία δολοφονία σε ένα ζευγάρι, ένα ερωτικό έγκλημα δηλαδή, δεν εμπεριέχει κατ ανάγκη μισογυνισμό ή μισανδρισμό, δηλαδή έμφυλο μίσος. Για παράδειγμα, αν σε ένα gay ζευγάρι ανδρών, ο ένας φονεύσει τον αλλο λογω ερωτικής ζήλιας, ένα τέτοιο έγκλημα δε συμβαίνει με κίνητρο το μσανδρισμό (δηλαδή ενα παθολογικό μίσος για όλο τον ανδρικό πληθυσμο), και ως εκ τουτου δεν αποτελει ανδροκτονία. Ένα τέτοιο εγκλημα ταιριάζει όμως μία χαρά στον ορισμό του ερωτικού εγκλήματος.Οσοι ομως προωθουν τη μισανδρική ατζέντα, εργαλειοποιούν τον όρο της «γυναικοκτονίας» εσφαλμένα και σκόπιμα, προκειμενου να φυτέψουν σε ερωτικά εγκλήματα το κίνητρο του μισογυνισμού, στα οποία δεν υφίσταται κατι τέτοιο, και έτσι να δείξουν – διαστρεβλώνοντας φριχτά την πραγματικότητα – ότι ταχα ζούμε σε μία κοινωνία όπου υπάρχει ένα κλίμα μίσους κατά των γυναικών. Προκειμένου μετά να αξιοποιήσουν την εργαλειοποίηση αυτή, ζητώντας προνόμια υπέρ των γυναικών στη νομοθεσία και στην κοινωνία, κατα τρόπο άδικο και μεροληπτικό.Καταλήγω συμπερασματικά και εμφατικά ότι χρησιμοποιείται επίτηδες ο όρος της γυναικοκτονίας με σκοπό την υποδαύλιση του εμφυλου μίσους μέσα στην κοινωνία και την διατάραξη των σχέσεων των δύο φύλων και της κοινωνικής συνοχής. Και συγχαίρω τον υπουργό που αρνείται να τον συμπεριλάβει. Η χρήση του όρου «γυναικοκτονία» συνδέεται με ρητορική μίσους κατά των ανδρών εν συνόλω.

30 Σεπτεμβρίου 2021, 11:18 : Σχετικά με το άρθρο 323Α στην πρώτη παράγραφο πρέπει να τοποθετηθεί και το ρήμα απασχολεί, για να περιλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις. Άλλωστε στην 6 παράγραφο υπάρχει ήδη η φράση «προσλαμβάνει ή δέχεται υπηρεσίες χωρίς τη χρήση εξαναγκαστικών μέσων» οπότε η προσθήκη αυτή στην πρώτη παράγραφο θα καλύψει και την απασχόληση με τη χρήση εξαναγκαστικών μέσων (η οποία μπορεί να συμβεί και να μη καλύπτεται από ρήματα όπως στρατολογεί, παραλαμβάνει ή κατακρατεί παράνομα). Επίσης θα μπορούσε να επαναφερθεί μία πρόβλεψη για τη γενετήσια εκμετάλλευση

ενηλίκων προσώπων χωρίς τη χρήση εξαναγκαστικών μέσων, με μία ποινή φυλάκισης (μαστροπεία ενηλίκων), όπως στην παράγραφο 4 που αναφέρεται στους ανηλίκους. Διαφορετικά, αν η οικονομική εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής (χωρίς εξαναγκασμό) δεν είναι αξιόποινη πράξη διότι δε προστατεύει έννομο αγαθό αλλά αποτελεί μία απλή δραστηριότητα τότε περιμένουμε να φορολογηθεί αυτή η δραστηριότητα (λαμβάνοντας σχετική άδεια, ΚΑΔ, κατάσταση εργασίας, δικαιώματα απασχολούμενων, κλπ), να τιμωρείται αυστηρά άνευ αδείας και όχι να είναι αόρατη. Διαφορετικά δε διασφαλίζονται τα δικαιώματα των sexworkers και είναι αόρατα τα πιθανά θύματα εμπορίας.
30 Σεπτεμβρίου 2021, 10:40 : Άρθρο 36 περι ψευδών ειδήσεων.Μου φαινεται προβληματικό, διοτι η «ατομικη ευθυνη» που τόσο διατυμπανιζεται, προυποθετει μια υποχρεωση του πολίτη να ψαχνει και να ξεχωρίζει τις ψευδεις ειδησεις.αλλιως φοβαμαι πως θα καταληξουμε σε ενα κινέζικο σύστημα που ο αφεντης-κρατος θα ειναι ο μονος υπευθυνος να παιρνει αποφασεις για τους πολίτες του!Τώρα, εαν θελουμε να τιμωρουμε τους κατα συρροήν και με δολο εμπνευστες ψευδων ειδησεων, ειναι θεμιτο να το κανουμε,αλλα δεν φαινεται κατι τετοιο στο σρθρο αν αυτη ειναι οντως η προθεση του νομοθετη!
29 Σεπτεμβρίου 2021, 18:44 | Οχι πισωγυρισματα Δεν γινετε να εχουμε εναν πκ του 1950 αν ειναι δυνατον πρεπει να ερθουμε στο 2021 και ο εγκλησμος να ειναι μονο για μεγαλα εγκληματα29 Σεπτεμβρίου 2021, 18:52 | Αλλαγη του νομουΤο οικονομικο εγκλημα πρεπει να διαχωρηστη απο τα αλλα πρεπει να γινει πιο λαιτ γιατι οι καιρη ειναι δυσκολοι και ο κοσμος ζορηζετε σας παρακσλω δειτε το σοβαρα αυτο το θεμα29 Σεπτεμβρίου 2021, 11:43 | Διονύσιος ΒραχάτηςΗ επιχειρούμενη κατάργηση του ηλικιακού ορίου των 15 ετών στο άρθρο 360 ΠΚ (παραμέληση εποπτείας ανηλίκου) και η επαναφορά του αξιόποινου για τους ασκούντες εποπτεία (με επαυξημένη ποινική ευθύνη και τιμωρία για τα πρόσωπα της 360 §2 ΠΚ) στις περιπτώσεις ανηλίκων 16, 17 και 17 ½ ετών παραγνωρίζει την προφανή κοινωνική πραγματικότητα για τη λειτουργική αυτονομία των ανηλίκων, οι οποίοι δικαιούνται κατά νόμο να οδηγούν μοτοποδήλατα 50 κ.εκ. και να μετέχουν των κυκλοφοριακών συνθηκών, να εργάζονται και γενικώς να μετέχουν ενεργά της κοινωνικής ζωής αυτόνομα. Είναι βέβαιο ότι η κατάργηση του ηλικιακού ορίου θα οδηγήσει σε προδήλως αυστηρές και κοινωνικά ασύμβατες ποινικές διώξεις σε βάρος ασκούντων επιμέλεια ανηλίκων που πλέον κατά τα εδραιωμένα κοινωνικά κριτήρια δεν αντιμετωπίζονται ως τέτοιοι.29 Σεπτεμβρίου 2021, 11:52 | Αργυρόπουλος ΣτέφανοςΣτο άρθρο 19 που αφορά το άρθρο 105Β «απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης» και στο άρθρο 25 που αφορά το άρθρο 110Α «απόλυση υπό τον όρο της κατ’οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση» θα πρέπει να προβλεφθούν ευνοϊκότερες ρυθμίσεις για τα οικονομικά εγκλήματα.Δεν γίνεται να εξομοιώνονται οι σκληροί ποινικοί των ειδεχθών εγκλημάτων με τους παραβάτες οικονομικών εγκλημάτων.Όπως αυστηροποιήσατε τους όρους απόλυσης για κάποια αδικήματα βίας έτσι θα πρέπει να ελαφρύνετε και τους όρους απόλυσης για κάποια άλλα.Δεν βλέπω καμία ρύθμιση ούτε για τις φυλακές όπου κρατούνται ούτε για τις συνθήκες κράτησης οπότε κάντε ένα θαραλλέο βήμα προόδου και μειώστε τις ελάχιστες εκτιώμενες ποινές για την απόλυση υπό όρους. Ευχαριστώ.
29 Σεπτεμβρίου 2021, 10:30 : Το Κοινοβούλιο πρέπει να νομοθετήσει τη διάκριση της ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑΣ (FEMICIDE ή FEMINICIDE) από τις άλλες μορφές εγκλημάτων. Οι πολλές γυναικοκτονίες στην Ελλάδα και την Ευρώπη το επιβάλουν, η κοινωνία ανησυχεί, οι γυναικείες οργανώσεις το απαιτούν, ενώ οι ειδικοί επιστήμονες αποσαφηνίζουν, τεκμηριώνουν και εισηγούνται… ΕΓΙΝΑΝ ΠΟΛΛΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ και ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ. ΛΙΓΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΙΟ ΚΑΤΩ:M. Dawson and M. Carrigan, “Identifying

femicide locally and globally: Understanding the utility and accessibility of sex/gender-related motives and indicators," Current Sociology, vol.69,no. 5, pp. 682–704, Sep. 2021, doi: 0.1177/0011392120946359.https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0011392120946359 Expert group meeting on gender-motivated killings of women Organized by the UN Special Rapporteur on Violence against Women, its causes and consequences, Ms. Rashida Manjoo .(New York, 12 October 2011) https://www.cpcjalliance.org/wp-content/uploads/2014/08/6a.-SPINELLI-B_EXPERT-PAPER_DEF.pdfRESEARCH AND PREVENTION OF FEMICIDE ACROSS EUROPE Theory, research and prevention SHALVA WEIL, CONSUELO CORRADI AND MARCELINE NAUDI (Eds), POLICY PRESS POLICY & PRACTICE, COST (European Cooperation in Science and Technology). https://library.oapen.org/bitstream/handle/20.500.12657/28243/9781447347163.pdf?sequence=1#page=16S. Weil, "Making femicide visible," Current Sociology, vol. 64, no. 7, pp. 1124–1137, Nov. 2016, doi: 10.1177/0011392115623602. https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/0011392115623602?casa_token=-SMjsiDcQAAAAA%3AgHJv- Ih5vK_sbn36KdtVDA26SSMM_J45PfZ1L_qp7wLrQ3Pl8UL-tyXVCDgif_oCCmeIIHBqwQMnMM. Caicedo-Roa, T. Pereira, and R. Carlos Cordeiro, "PROTOCOL: Risk factors for femicide," Campbell Systematic Reviews, vol. 16, no. 4, Dec. 2020, doi: 10.1002/cl2.1123.
https://onlinelibrary.wiley.com/doi/pdf/10.1002/cl2.1123

29 Σεπτεμβρίου 2021, 08:32 : Σχετικά με το άρ. 71 του νομοσχεδίου, η νέα και νεοηθικιστική αυστηροποίηση των γενετησίων σχέσεων με ανηλίκους 12-15 ετών δεν συνάδει με το επίπεδο της ψυχοσωματικής τους ανάπτυξης. Οι σημερινοί έφηβοι είναι συχνά σεξουαλικά ενεργοί και αποζητούν ενεργά την γενετήσια απόλαυση, ιδίως μεταξύ τους. Η διάταξη καθιστά ένοχο πράξης που θα ήταν κακούργημα αν την τελούσε ανήλικος τον 16χρονο που διατηρεί γενετήσιες σχέσεις με μια σχεδόν 15χρονη. Τέτοιου είδους εγκληματοποιήσεις είναι εκτός κοινωνικής πραγματικότητας. Πέραν τούτου, η παλαιά διατύπωση του ΠΚ αναγνώριζε μια εύλογη αποκλιμάκωση των ποινών, σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, που συμβάδιζε με την εν γένει ανάπτυξη του εφήβου: βαρύ κακούργημα, ελαφρό κακούργημα, πλημμέλημα. Η νέα διατύπωση απεναντίας συμπεριφέρεται σαν να γυρνά ένας γενετήσιος διακόπτης ακριβώς στα 15α γενέθλια, που καθιστά μόλις τότε έγκυρη την γενετήσια συναίνεση. Κάτι τέτοιο όμως δεν συμβαίνει στην πράξη.

29 Σεπτεμβρίου 2021, 04:45 : ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 Π.Κ. Η ΑΡΧΙΚΗ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΑΡΘΡ.2 ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΘΕΤΕΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΣΑΦΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΙΣ Η ΕΝΑΡΞΗ ΚΑΙ Η ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΟΤΗΤΑΣ , ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙ Η ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗ ΙΣΧΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΔΗΛΑΔΗ ΤΩΝ ΗΠΙΟΤΕΡΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ, ΟΠΩΣ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡ.1 ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΡΘΡΟΥ, ΕΙΧΕ ΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ Α.Π.ΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ 4/21 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΝΑ ΘΕΩΡΗΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΕΙ, ΟΤΙ ΟΙ ΗΠΙΟΤΕΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ Η ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ ΠΡΙΝ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΣΕ ΙΣΧΥ Ο ΝΕΟΣ Π.Κ.[01/07/2019]. ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΑΥΤΗ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΝ ΣΤΗΡΙΞΕ ΣΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ, ΟΤΙ,ΕΝΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡ.1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ. Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΕΘΕΣΕ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ,ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΣ ΔΗΛΑΔΗ,ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΕΧΕΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΩΣ ΤΗΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΑΟΡΙΣΤΑ ΤΗΝ ΦΡΑΣΗ, ΑΝ ΕΝΑΣ

ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΙ ΕΠΑΚΡΙΒΩΣ, ΟΠΩΣ ΚΑΝΕΙ ΣΤΗ ΠΑΡ.1, ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΥ ΝΟΜΟΥ,ΔΗΛΑΔΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ,Η ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ Η ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΚ Κ.Λ.Π. ΠΑΡΟΛΑ ΑΥΤΑ ΝΑΙ ΜΕΝ ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΘΟΛΑ Η ΩΣ ΑΝΩ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Α.Π. ΠΛΗΝ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΒΛΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΗΣΣΟΝΟΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΑΠΟΨΗ ΚΑΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ ΑΡΘΡΟΥ ΤΟΥ Π.Κ.,Η ΟΠΟΙΑ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΕΥΡΕΩΣ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΣΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΚΟΣΜΟ,ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ [ΔΥΟ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ Α.Π.,ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ,ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ Κ.Λ.Π.]ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΣ [ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.]-ΚΥΡΩΣΗ ΜΕ Ν.2462/1997 ΑΡΘΡ.15 ΠΑΡ.1 ΕΔ.Γ' ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ,Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΟΥ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΑΝ ΕΠΕΛΘΕΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ,ΟΙ ΝΕΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΣ,ΣΤΟ ΜΕΤΡΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΥΝΟΙΚΟΤΕΡΕΣ ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ, ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΡΟ ΟΤΙ ΔΕΝ ΟΔΗΓΟΥΝ ΣΕ ΕΠΑΝΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ ΚΡΙΘΕΙ.ΕΞΑΛΛΟΥ Η ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ,Η ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΟΥΣΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΠΟΨΗ ΔΕΝ ΠΕΡΑΤΩΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ, ΑΦΟΥ Η ΕΝΝΟΜΗ ΣΧΕΣΗ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ, ΕΠΙΖΕΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ,ΟΠΩΣ ΑΥΤΟ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΑΝΑΘΕΤΕΙ ΣΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΚΥΠΤΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ.ΣΥΝΕΠΩΣ Η ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ Π.Κ., ΕΧΕΙ ΑΝΑΛΟΓΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ ΙΣΧΥΣΕ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ, ΠΡΙΝ ΟΜΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙΣΑΣ ΠΟΙΝΗΣ [Α.Π.1729/2019] ΕΝΟΨΕΙ ΤΟΥ ΟΤΙ, ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΕΚΤΕΘΕΝΤΑ, Η ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΝΝΟΜΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΔΡΑΣΤΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ ΛΗΓΕΙ ΔΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΠΟΥ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΕ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΑ[Α.Π.1169/2009].ΕΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ,ΕΑΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΒΟΛΗ ΕΛΑΦΡΥΤΕΡΗΣ ΠΟΙΝΗΣ, Ο ΔΡΑΣΤΗΣ ΕΠΩΦΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ. ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΣΑ ΠΡΟΑΝΑΦΕΡΘΗΚΑΝ ΜΗΠΩΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ Η ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.,ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΑΡΧΙΚΑ ΔΕΝ ΣΥΜΠΕΡΙΕΛΑΒΕ ΣΤΙΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 2, ΝΑ ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΒΕΙ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ Η ΜΕ ΤΗΝ ΜΟΡΦΗ ΜΙΑΣ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΔΕΚΤΗ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΑΛΛΑ ΟΜΟΦΩΝΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ,ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΙ ΜΙΑ ΑΔΙΚΙΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΓΚΛΕΙΣΤΩΝ ΣΗΜΕΡΑ ΣΕ ΦΥΛΑΚΕΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΕ ΑΝΙΣΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΕΝΑΝΤΙ ΚΑΠΟΙΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΟΥ ΕΠΩΦΕΛΗΘΗΚΑΝ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΗΠΙΟΤΕΡΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΕΜΦΑΝΕΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΟΥ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΟΙ ΔΡΑΣΤΕΣ ΕΙΧΑΝ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΕΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ ΜΕ ΠΟΙΝΗ ΚΑΘΕΙΡΞΗΣ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ ΕΙΧΑΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΘΕΙ ΚΑΚΟΥΡ-

ΓΗΜΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ , ΕΠΕΙΔΗ ΕΓΙΝΑΝ ΚΑΤ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΝΗΘΕΙΑ,ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΟΜΩΣ, ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ ΣΤΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΩΣ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ.

28 Σεπτεμβρίου 2021, 21:51 : Σχετικά με το άρθρο 348 παρ. 4. Και πάλι στις επιβαρυντικές περιπτώσεις με κάθειρξη, παραμένει και η απλή κατοχή πορνογραφικού υλικού έστω και μόνον αν εμφανίζεται ανήλικος κάτω των 15 ετών (ποιος κρίνει οπτικά την ηλικία αναμφίβολα;). Ήδη πανευρωπαϊκά και στην Ελλάδα στη θεωρία και εν μέρει στη νομολογία, κρίνεται, ότι απαιτείται να υπάρχουν κάποια επιπλέον στοιχεία, όπως χρήσης πέραν του κατόχου, ή διακίνησης κατόπιν επεξεργασίας ή μη, που να αναβαθμίζουν σε κακούργημα την πράξη. Η τιμωρία ενός απλού κατόχου με κάθειρξη ως κακούργημα αντιβαίνει στην συνταγματικά κατοχυρωμένη αναλογικότητα ποινών, αφού ένας απλός κάτοχος δε μπορεί, να θεωρείται, ότι τελεί ιδίας βαρύτητας αδίκημα με έναν έμπορο διακινητή, ή με έναν βιαστή κ.λ.π. αν αναφερθούμε στα εγκλήματα γενετήσιας ελευθερίας.Είναι δε αντιφατικό, ότι στο άρθρο 348Γ ΠΚ, ο θεατής ζωντανής ενώπιον του πράξης μεταξύ ανηλίκων τιμωρείται για πλημμέλημα!!! Δεν είναι ορθή επιλογή μόνον η «αυστηροποίηση» των ποινών, αλλά και ο εξορθολογισμός τους ΑΝΑΛΟΓΙΚΑ. Δε μπορεί να επαφίεται στους Δικαστές η κρίση αν είναι πλημμέλημα ή κακούργημα μία πράξη, αφού οι πεποιθήσεις διαφέρουν. Αλλά ο ειδικότερος επιμέρους προσδιορισμός θα πρέπει να γίνεται από το Νόμο, δηλαδή των κριτηρίων διαφοροποίησης, όπως εδώ, γιατί ίδιες περιπτώσεις κρίνονται διαφορετικά, αναλόγως των πεποιθήσεων των δικαζόντων. Άντε να δούμε θα ληφθεί υπόψη, για να έχει νόημα η διαβούλευση. Τρίτη τέταρτη φορά κανείς δε το θίγει, ίσως για πολιτικούς λόγους.

28 Σεπτεμβρίου 2021, 16:06 : Θέμα: «Η ποινική ευθύνη όσων παραβιάζουν τις διατάξεις προφύλαξης από τη φωτιά»Δυνάμει του άρθρου 24 του Συντάγματος «η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους και δικαίωμα του καθενός. Για τη διαφύλαξή του το Κράτος έχει υποχρέωση να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα στο πλαίσιο της αρχής της αειφορίας. Νόμος ορίζει τα σχετικά με την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων. Η σύνταξη δασολογίου συνιστά υποχρέωση του Κράτους. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός αν προέχει για την Εθνική Οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον». Σύμφωνα με τον τομέα β παρ. 22 του άρθρου 75 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων προβλέπεται ότι υπάγεται στις αρμοδιότητες των Δήμων: «Η μέριμνα, σύμφωνα με τις ισχύουσες πυροσβεστικές διατάξεις, για την τήρηση των υποχρεώσεων καθαρισμού, από τους ιδιοκτήτες, νομείς, και επικαρπωτές, των οικοπεδικών και λοιπών ακάλυπτων χώρων, που βρίσκονται εντός πόλεων, κωμοπόλεων και οικισμών και σε απόσταση μέχρι 100 μέτρων από τα όριά τους, καθώς και η υποχρέωση αυτεπάγγελτου καθαρισμού από τους δήμους, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των υπόχρεων. Σε βάρος εκείνων που δεν συμμορφώνονται επιβάλλεται πρόστιμο πενήντα (50) λεπτών, ανά τετραγωνικό μέτρο του οικείου χώρου, το οποίο και αποτελεί έσοδο του οικείου δήμου, βεβαιούται εις βάρος τους η ισόποση σχετική δαπάνη του δήμου προς καθαρισμό και υποβάλλεται μήνυση για το αδίκημα του άρθρου 433 του Ποινικού Κώδικα». Όμως, σύμφωνα με το ισχύοντα Ποινικό Κώδικα (Ν.4619/2019 έναρξη ισχύος από 1.7.2019) το άρθρο 433 καταργήθηκε! Δηλαδή, δεν ισχύει ως ποινικό αδίκημα η παράβαση των διατάξεων για την προφύλαξη από τη φωτιά, παρά μόνον ως διοικητική κύρωση. Σύμφωνα με τον προισχύοντα Ποινικό Κώδικα, τιμωρείτο με κράτηση ή πρόστιμο το συγκεκριμένο αδίκημα (πταίσμα). Σήμερα οι συνθήκες επιβάλλουν την πρόβλεψη αυτοτελούς ποινικού αδικήματος σε όσους παραβιάζουν τις διατάξεις των αρμόδιων διοικητικών αρχών για την

προφύλαξη από τη φωτιά. Η χώρα μας βίωσε τραγικές καταστάσεις. Χιλιάδες στρέμματα δάσους κάηκαν, εκατοντάδες οικίες καταστράφηκαν, περιουσίες εξαφανίσθηκαν και εκατομμύρια πολιτών αναστατώθηκαν από τις απαραίτητες προληπτικές εκκενώσεις. Παρόλα αυτά η πολιτεία δεν έχει εκείνα τα εργαλεία να πετύχει την πραγματική απονομή δικαιοσύνης, αλλά και τις πρόληψης – αποτροπής τέλεσης τέτοιου είδους αντικοινωνικών συμπεριφορών, μέσω της ποινικής διαδικασίας. Εν όψει του πραγματικού κινδύνου επανάληψης πυρκαγιών, οφείλουν άπαντες να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Το ελάχιστο που πρέπει να κάνουν οι πολίτες είναι να αναλάβουν την ευθύνη στο μέτρο που τους αναλογεί. Από την ιδιοκτησία οικοπέδων απορρέουν και υποχρεώσεις, όπως ο καθαρισμός, η αποψίλωση επικίνδυνων δένδρων, η απομάκρυνση ξερών κλαδιών και η λήψη προσωπικών μέτρων αυτοπροστασίας των ιδιοκτητών ή νομέων τους είναι η ελάχιστη προσφορά στην πρόληψη των πυρκαγιών. Μια κατά τα φαινόμενα πράξη προστασίας προσωπικής περιουσίας, από ύψιστο κοινωνικό καθήκον. Μετά τις καταστροφικές δασικές πυρκαγιές, κυρίως όμως, από το γεγονός ότι τις πυρκαγιές βοήθησαν να επεκταθούν και τα μη καθαρισμένα οικόπεδα, πρέπει το καθήκον να μετατραπεί σε υποχρέωση, η παράλειψη της οποίας να διώκεται ποινικά. Για να μην ζήσουμε ανάλογες καταστάσεις καταστροφών περιουσιών και οικιών, παρακαλούμε όπως εξετάσετε τη θέσπιση ως αυτοτελούς ποινικού αδικήματος (πλημμέλημα) για όσους παραβιάζουν τις διατάξεις για την προφύλαξη από τη φωτιά, δηλαδή για όσους: α) κάνουν απερίσκεπτη και αμελή χρήση της φωτιάς ή των μέσων φωτισμού, κατά τρόπο που να μπορεί να προκύψει από αυτήν βλάβη σε άνθρωπο ή σε ξένο πράγμα και β) παραβαίνουν τις διατάξεις που εκδίδει η αρμόδια αρχή, και ιδίως η αστυνομική, για την αποτροπή του κινδύνου εμπρησμού.Αθήνα, 28.9.2021.

28 Σεπτεμβρίου 2021, 16:35 : Καλημέρα σας. Θα πρότεινα να υπάρχει προβλεψη για αυστηρές ποινές σε περίπτωση ψευδούς καταγγελίας για βιασμό και σεξουαλική παρενόχληση. Είμαι σίγουρος πως καταλαβαίνετε ,πως οι ψευδώς καταγγελοντες τέτοιων εγκλημάτων καταστρέφουν τη ζωή θυμάτων τους, τα οποία φτάνουν μέχρι και στην αυτοκτονία. Και επειδή στην εποχή μας υπάρχει πληθώρα τέτοιων περιπτώσεων καλό είναι να συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο μια τέτοια ποινή. Ευχαριστώ.

28 Σεπτεμβρίου 2021, 08:23 : Κρίνεται σκόπιμο, στο άρθρο 265 ΠΚ, να προστεθεί παράγραφος στην οποία να περιληφθεί το ίδιο περιεχόμενο της παρ. 3 του άρθρου 265 του προισχύσαντος ΠΚ (η οποία είχε προστεθεί με το άρθρο 58 Ν. 4249/2014), για την τυποποίηση των προπαρασκευαστικών πράξεων του εμπρησμού σε δάση, ως αξιόποινης συμπεριφοράς τιμωρουμένης ως πλημμέλημα.27 Σεπτεμβρίου 2021, 19:09 | ΣΟΛΩΝ ΝΟΜΙΚΟΣΕΙΝΑΙ ΓΕΓΟΝΟΣ ,ΟΤΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.[Ν.4619/19] ΩΣ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΣΕ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ [Ν.4637/19],ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ,ΑΣΤΟΧΙΕΣ,ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ,ΔΥΣΑΡΜΟΝΙΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ΜΕ ΣΟΒΑΡΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΥΘΜΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ[ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ,ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ,ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ Κ.Λ.Π] ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΔΥΟ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ. ΕΤΣΙ ΣΗΜΕΡΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ Η ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟ ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΔΙΚΗΜΑΤΟΣ,ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΠΑΡΑΠΕΜΦΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ.ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΒΗ,ΕΠΕΙΔΗ Η ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.[01/07/2019],ΕΝΩ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ,ΠΟΥ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΛΟΓΟ ΝΑ ΑΝΑΒΛΗΘΗΚΕ ΚΑΙ Η ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΧΡΟΝΙΚΑ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΩΣ

ΑΝΩ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΔΙΚΗΜΑ,ΠΟΥ ΟΜΩΣ ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΤΡΑΠΗΚΕ ΑΠΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ ΣΕ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑ,ΝΑ ΕΧΕΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΚΟΤΕΡΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΙΝΗ.ΑΥΤΟ ΟΜΩΣ ΠΡΟΣΒΑΛΕΙ ΚΑΤΑΦΟΡΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΑΙΣΘΗΜΑ,ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΜΕΝΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΟΠΩΣ ΤΗΣ ΙΣΟΝΟΜΙΑΣ,ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΤΗΣ ΙΣΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ,ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΛΛΩΣΤΕ ΠΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΥΝ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ,ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΑΙ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΑΥΤΟ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΘΗΚΕ ΚΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Α.Π.[ΑΠΟΦΑΣΗ 4/21],ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ ΔΥΟ[2] ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ ΘΕΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ Α.Π.[928/20 ΚΑΙ929/20],ΜΕ ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΕΣ ΟΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΥΠΕΒΑΛΑΝ ΟΙ ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΟΝΤΕΣ,ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΙΣΧΥΣΟΥΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΕΥΝΟΙΚΟΤΕΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΙΝΗ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΙΧΕ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ,ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ Η ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΓΙ ΑΥΤΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΗΤΑΝ ΠΡΙΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ Π.Κ.ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΩΝ ΔΥΟ ΩΣ ΑΝΩ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΤΗΡΙΧΘΗΚΕ ΣΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ <> ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΑΛΛΩΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΩΣ ΑΝΩ ΑΠΟΨΗ ΕΧΕΙ ΚΑΙ Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.,ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΥΠΕΡΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ,ΠΟΥ ΚΥΡΩΘΗΚΕ ΜΕ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ[Ν.2462/1997],ΟΠΟΥ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 15 ΠΑΡ.1 ΕΔ.Γ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΟΤΙ<>,ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΘΕΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 28 ΠΑΡ.1 ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΒΕΒΑΙΟ,ΟΤΙ,ΕΑΝ ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ ΣΤΟ ΕΥΡΩΠΑΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ,ΘΑ ΔΙΚΑΙΩΘΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ,Η ΟΠΟΙΑ ΤΟΤΕ ΠΛΕΟΝ ΘΑ ΥΠΟΧΡΕΩΘΕΙ ΝΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΘΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΕΙ ΑΝΑΛΟΓΑ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ. ΠΡΙΝ ΣΥΜΒΕΙ ΑΥΤΟ ΟΜΩΣ ΜΗΠΩΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΛΑΒΟΥΜΕ ΚΑΙ ΜΗΠΩΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΣΤΙΓΜΗ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΣΥΖΥΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΑ ΕΠΙΛΥΘΕΙ ΤΟ ΟΛΟ ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΜΕ ΜΙΑ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ Η ΜΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ2 ΤΟΥ Π.Κ.,ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΔΩΘΕΙ Η ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΟΤΗΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΤΩΝ ΕΠΙΕΙΚΕΣΤΕΡΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ,ΟΠΩΣ ΑΛΛΩΣΤΕ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΗ ΠΑΡ 1 ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ Η ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΓΙΝΕ ΠΡΙΝ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΣΕ ΙΣΧΥ Ο ΝΕΟΣ Π.Κ.ΣΥΜΦΩΝΑ ΑΛΛΩΣΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ Α.Π. ΠΟΥ ΝΑΙ ΜΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΑ ΜΕ ΣΤΕΝΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 Π.Κ.,ΠΛΗΝ ΟΜΩΣ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΣΚΕΠΤΙΚΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ,ΟΤΙ,<<…..ΕΑΝ Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΕ Η ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡ.1 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ Π.Κ.ΝΑ ΔΩΘΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΘΑ ΤΟ ΕΙΧΕ ΣΑΦΩΣ ΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙ,ΟΠΩΣ ΤΟ ΔΙΑΤΥΠΩΝΕΙ ΣΤΗ ΠΑΡ.1.ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΣΑΦΩΣ ΠΛΗΝ ΕΜΜΕΣΩΣ Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ Α.Π. ΑΦΗΝΕΙ ΝΑ ΕΝΝΟΗΘΕΙ ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ ΩΣ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ,ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ ΝΑ ΕΠΙΛΥΣΟΥΝ ΤΟ ΟΛΟ ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ.ΑΥΤΟ ΦΥΣΙΚΑ ΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΑΔΙΚΙΑΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ-ΗΘΕΛΗΜΕΝΑ Η ΜΗ-ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΛΕΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑ.

27 Σεπτεμβρίου 2021, 15:36 : Να προβλέψει ό νέος Π.Κ. σε όσους επιβάλει ή δικαιοσύνη ποινή άνω των 6 μηνών αλλοδαπός ή ημεδαπός και οδηγείται για εγκλεισμό σε σωφρονι-

στικό κατάστημα αυτόματα να μην δικαιούται επιδομάτων ή σύνταξης ή μισθού δημοσίου…Από την στιγμή που στον έγκλειστο παρέχονται όλα απο το δημοσιο…Επισεις Από ποινής 2 ετών και άνω στέρησης πολιτικών δικαιωμάτων…αίσχος να ψηφίζουν κακοποιοί..το οποίο ό ΣΥΡΙΖΑ το είχε επιτρέψει…απαράδεκτο

27 Σεπτεμβρίου 2021, 15:04 : Όχι απαγόρευση εξόδου από την χώρα και να δίνουν το παρόν στην αστυνομία μετά την φυλακή οί αλλοδαποί…ΑΠΈΛΑΣΗ μετά την αποφυλακιση αλλοδαπών Αφού Δεν σεβάστηκαν την χώρα φιλοξενίας και παρανόμησαν…επαναφορά τής φυλάκισης όσων παράνομων ψαράδων ή μεταναστών παραβιάζουν τα σύνορα και κατάσχεση σε ό,τι φέρουν…Αυτό ειχε καταργηθηθει επί ΣΥΡΙΖΑ..όχι σε Αυτό πού επιχειρεί ό ΠΛΈΥΡΗΣ ώς υπουργος υγείας όποιος αλλοδαπος εμβολιαζεται να γλυτώνει απέλασης.

27 Σεπτεμβρίου 2021, 13:44 : Για ποιο λογο εχουμε αυτη την εμφυλη διακριση για μαναδες μεχρι ηικιας τεκνου 8 ετων, και οχι και για πατεραδες; Αναφερομαι στην εκτιση ποινης κατ οικον. Απαραδεκτη μεροληπτικη και σεξιστικη η διαταξη. Μη γινεστε αναχρονιστικοι, απαλειψτε τις εμφυλες διακρισεις.

27 Σεπτεμβρίου 2021, 13:39 : Ο νεος νομος αυστηροποιεί τις ποινές για βιασμο, και καλά κάνει. Ως γνωστόν η αυστηρότητα παντα οδηγεί στην αποτροπή των εγκλημάτων. Ομως ξεχάσατε να αυστηρηποιήσετε τις ποινές για εκείνες που ψευδώς κακόβουλα και εκδικητικά καταγγέλλουν εναν άντρα για βιασμό, είτε για να εισπράξουν την ασφάλεια απο την πατρίδα τους (τουριστριες) είτε για να εκδικηθούν έναν άνδρα, ή ακομα και απο μισανδρισμό. Εαν ο νομοθέτης θέλει να είναι δίκαιος και όχι να υπερασπιστεί τη μισανδρική λαίλαπα των ημερών, θα πρέπει να επιβάλλει στις ψευδώς καταγγέλλουσες, ίση καταδίκη με αυτη που θα επιβάλλοταν στον υποτιθέμενο θύτη. Μονο έτσι μπορείτε να μιλάτε για πραγματική δικαιοσύνη και προστασία των αθώων.Θα γνωρίζετε βέβαια πώς ήδη με την ψευδή καταγγελία για βιασμό, η ζωή ενός άντρα μπορεί να καταστραφεί ολοσχερώς, να χάσει δουλειά, σύζυγο, να βρεθεί προφυλακισμένος μέχει 18 μηνες. Εχουμε μπολικα τέτοια παραδείγματα. Είναι λοιπόν δίκαιο να εισπράξει την ποινή του κακουργήματος εκείνη που ψευδώς και κακόβουλα καταγγέλλει βιασμό. Κάντε αυτη την αλλαγή στο νομο. Αν θέλετε να είστε δίκαιοι, και όχι υποχείρια των μισανδρικών κινημάτων, και να περάσετε στην ιστορία ως μισανδρική κυβέρνηση.

27 Σεπτεμβρίου 2021, 06:32 : Όπως αναφέρουν πολλοί συμπολίτες μου θα ήθελα να παρακινήσω τους νομοθέτες να αυξήσουν περαιτέρω τα έτη της κάθειρξης για ειδεχθή εγκλήματα. Θα ήθελα επίσης να τονίσω την ανάγκη της θέσπισης και εφαρμογής ενός συστήματος αυξημένης τιμωρίας για κατά συρροή εγκληματίες, ανεξαρτήτως αν τα αδικήματα που διαπράττουν είναι κακουργήματα ή πλημμελήματα. Για παράδειγμα ένας νόμος τύπου three-strikes σύμφωνα με το Αμερικανικό μοντέλο. Τέλος, πιστεύω πως πρέπει να τροποποιηθεί το Άρθρο 22 του Ποινικού Κώδικα περί άμυνας ώστε να κατοχυρώνει το δικαίωμα της αυτοάμυνας εντός της οικίας στο βαθμό και με το μέσο το οποίο κρίνει ο αμυνόμενος απαραίτητο.

27 Σεπτεμβρίου 2021, 00:30 : 1. Να αναβαθμιστεί ο ρόλος του εισαγγελέα στα καθημερινά προβλήματα του πολίτη να παρεμβαίνει στα κακά κείμενα π.χ. να χαρακτηρίζει ακατάλληλο το οδόστρωμα σε περιοχές που ο δρόμος δεν είναι σε καλή κατάσταση και σκοτώνονται τόσα άτομα. Θα προτιμούσα να υπήρχε μία ανοιχτή γραμμη επικοινωνίας πολιτων με τον εισαγγελέα που να καταγγέλλουν τα καθημερινά προβλήματα του τόπου μας .γιατί οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες δεν κάνουν τίποτα. 2. Να υπάρξει μία ελαστικότητα προς τα φυσικά πρόσωπα υπερχρεωμένων νοικοκυριών και να μπαίνουν κριτήρια υπέρ του δανειο-

λήπτη.3. Να υπάρχει και μία ελαστικότητα στον πατέρα που πρέπει να καταβάλει τη διατροφή του ανήλικου τέκνου .αν μία φορά αδυνατεί να πληρώσει τη διατροφή ή το ποσό πληρωμης ας μην υπερβαίνει τις δυνατότητες του.Πατεράδες που είναι συνεπής στις υποχρεώσεις της καταβολής διατροφής ανήλικου τέκνου, να έχουν φοροελαφρύνσεις ,και μία επιδότηση από τον οπεκα να στηρίξουμε τα παιδιά μας της Ελλάδας.

27 Σεπτεμβρίου 2021, 00:54 : .Άρθρο 40. Διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 216 ΠΚΗ παρ. 3 του άρθρου 216 του ΠΚ τροποποιείται νομοτεχνικά και ως προς το πλαίσιο της ποινής ανάλογα με τον βαθμό της ζημίας και το άρθρο 216 διαμορφώνεται ως εξής: Άρθρο 216 . Πλαστογραφία. Στο θέμα της πλαστογραφίας Θέλω να κάνω μία παρέμβαση. Ο διορισμένος υπάλληλος άδικος κατηγορείται για πλαστογραφία .Γιατι θα πρέπει να επανεξετάζεται ο φάκελος προσκόμισης των δικαιολογητικών του και από τις δημόσιες αρχές για τα έγγραφα του, πριν προσληφθεί. Όταν γίνεται ανάκληση του διορισμού και πηγαίνει η υπόθεση στο δικαστήριο και αποφασιζει η Εισαγγελία Εφετών για οριστική παραγραφη του αδικήματος. Να δίνεται μία δεύτερη ευκαιρία στον πρώην υπάλληλο να έχει δικαίωμα να ξανά επιστρέψει στην εργασία του ,ασχέτως αν δεν προσέφυγε στο διοικητικό Πρωτοδικείο στην συγκεκριμένη προθεσμία που είχε Όταν έγινε η ανάκληση του διορισμού του. Όταν κάποιος υπάλληλος προσλαμβάνεται με πλαστό τίτλο θα πρέπει να έχει ευθύνη και το κράτος ,όπως έχει την εποπτεία το ΑΣΕΠ και το γραφείο προσωπικού του εκάστοτε φορέα που διορίζεται Ο υπάλληλος να γίνεται έλεγχος πριν προσληφθεί. Όλοι μας στη ζωή αξίζουμε μία δεύτερη ευκαιρία και εφόσον η Εισαγγελία Εφετών αποφασίζει οριστική παραγραφή του αδικήματος ,να έχει δικαίωμα να ξανά προσληφθεί στην υπηρεσία του Ο υπάλληλος. Εφόσον αποδεικνύεται και οτι ο υπάλληλος δεν είχε καμία σχέση με την πλαστογραφία για αυτό υπάρχει και η οριστική παραγραφή του αδικήματος. Υπάρχουν υπάλληλοι που δεν γνωρίζουν ότι έπρεπε να προσφύγουν στο διοικητικό πρωτοδικείο και έτσι χάνουν το δικαίωμα της επαναπρόσληψης για αυτό επιμένω να τους δίνεται μία δεύτερη ευκαιρία.

26 Σεπτεμβρίου 2021, 20:29 : Προτείνω όπως επαναφέρετε ως ποινικό αδίκημα την καθύβριση θρησκεύματος. Επίσης παρακαλώ όπως εξετασθεί η επαναφορά της κακόβουλης βλασφημίας.

26 Σεπτεμβρίου 2021, 20:10 : Θα είναι τουλάχιστον εγκληματικό εάν δεν επανέλθει η δικαστική απέλαση. Είναι εξωφρενικό να μην επανέρχεται στον Π.Κ

26 Σεπτεμβρίου 2021, 19:13 : 191 ΠΚ: Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού . Ας αναλύσουμε τι μας λέει ο νομοθέτης. Κατ΄ αρχήν εναπόκειται στον κάθε δικαστή να αποφασίσει όσον αφορά το τι σημαίνει ψευδής είδηση. Ψευδής είδηση στην πραγματικότητα, είναι η παρουσίαση γεγονότων που δεν συνέβησαν, ως αληθινών. Το να πούμε ότι έπεσε ένα αεροπλάνο ενώ δεν έπεσε, είναι μία ψευδής είδηση. Το να πούμε όμως ότι τα μέτρα που έλαβε η κυβέρνηση για τον κορωνοϊό είναι σωστά, ή ότι είναι λάθος, εξαρτάται από αυτό που λέμε “οπτική γωνία”, υπό την οποία βλέπει κανείς τα γεγονότα. Αν δεν κάνουμε δεκτή αυτή την παραδοχή, τότε θα πρέπει τα κόμματα της αντιπολίτευσης να μην έχουν διαφορετική άποψη από την εκάστοτε κυβέρνηση και οι πολίτες να μην εκφράζουν την τυχόν δυσαρέσκειά τους ποτέ απέναντι στις πολιτικές που ακολουθεί η κάθε κυβέρνηση, που όπως είναι αυτονόητο, θεωρεί ότι πάντοτε τα έχει όλα καλώς καμωμένα. Παραδείγματα: Αν παραγγείλουμε νέες φρεγάτες και κάποιος διαφωνεί με τον τύπο που επέλεξε η κυβέρνηση και το πει δημόσια, κλονίζει την εμπιστοσύνη του κόσμου στην Εθνική Άμυνα και πρέπει να

πάει φυλακή;;.Αμέτρητες φορές επιφανείς σεισμολόγοι είπαν δημόσια ότι περιμένουν πολύ μεγάλο σεισμό σε κάποια περιοχή της Ελλάδος. Μας ανησύχησαν και μας φόβισαν και πέρασαν χρόνια και σεισμός δεν έγινε. Θα τιμωρηθούν; ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙθα πρέπει να αλλάξει η διατύπωση και να γίνει σαφής διευκρίνιση για το ότι θα πρέπει να υπάρχει σαφής προτροπή του κοινού προς κάτι το επικίνδυνο και όχι απλώς διαφωνία ατομική ή κομματική με κάποιες κυβερνητικές θέσεις ή πρακτικές, ή ακόμη και έντονη κριτική που αφορά κάποια γεγονότα.Ευχαριστώ

26 Σεπτεμβρίου 2021, 15:46 : Τροποποιήσεις σε μερικά άρθρα. Για το άρθρο 1 που τροποποιεί το άρθρο 8 προτείνω την εξής τροποποίησηΓια τους Έλληνες πολίτες οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι να εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης για όλα ανεξαιρέτως τα εγκλήματα με εξαίρεση τις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης όπου δύναται να επιλέγει με ποιους νόμους επιλέγει να δικαστεί.Αυτό το προτείνω μετά από τις πρόσφατες εξελίξεις στο Αφγανιστάν πχ για να μην μπορούν οι Ταλιμπάν να δικάζουν Έλληνες πολίτες δηλαδή να μην έχουν καμία δικαιοδοσία στους Έλληνες πολίτεςΓια τα άρθρα που αφορούν τους τις προκλήσεις ναυαγίων, τις πλημμύρες, των παραβιάσεων κανόνων οικοδομικής και ότι άλλο έχει σχέση που μετά την τέλεση του επιφέρει τον θάνατο τουλάχιστον ενός ανθρώπου να μην προβλέπεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών να προβλέπεται ΜΟΝΟ ΙΣΟΒΙΑ ΚΑΘΕΙΡΞΗ όπως και στον εμπρησμό που προτείνετε μία από τα ίδια.Το προτείνω αυτό γιατί η ανθρώπινη ζωή όσο και αν ο χαρακτήρας κάποιου είναι άσχημος έχει μεγάλη αξίαΓια αυτό ανεξάρτητα από όπου και αν προκλήθηκε ο θάνατος κάποιου είτε από πλημμύρα, είτε από δηλητηρίαση κτλ να προβλέπεται μόνο ισόβια κάθειρξη όχι χαμηλότερη ποινή.

26 Σεπτεμβρίου 2021, 12:16 : ΙΣΟΒΙΑ κύριοι νομοθέτες να είναι πραγματικά ισόβια, δηλαδή έως το τέλος του βίου και οπωσδήποτε να μην αποφυλακίζονται πριν να συμπληρώσουν τα 70 χρόνια τους, ώστε να μειωθούν οι πιθανότητες να επαναλάβουν την εγκληματική συμπεριφορά τους και επιτέλους να αισθανθεί ασφάλεια ο πολίτης.Αλλιώς να τα μετονομάστε όπως θέλετε, γιατί είναι σκέτη κοροϊδία να τα λέτε ισόβια.Κάνει ο άλλος το έγκλημα 30 χρονών και + 18, δηλαδή 48 χρονών…. θα είναι ελεύθερος !!!! Και αυτό μάλιστα αν δεν υπάρξουν άλλες μειώσεις μέσω ελαφρυντικών, εργασία στις φυλακές κλπΒαρεθήκαμε να διαβάζουμε στις ειδήσεις ότι διέπραξαν ξανά εγκλήματα λίγες μέρες μετά την αποφυλάκισή τους……Αλήθεια εργαστήκατε ΔΥΟ ολόκληρα χρόνια για να …κάνετε τα 16 χρόνια που εκτίονται στα ισόβια … 18 χρόνια !!!!!Σιγά την αυστηροποίηση…. Σιγά μην τρομάξουν οι παραβατικοί….Σιγά μην παταχθεί το έγκλημα……Σιγά την ασφάλεια που θα νιώσουν οι πολίτες με το 16 που γίνεται 18…..Σιγά τα λάχανα.

26 Σεπτεμβρίου 2021, 01:17 : Στο 133ΠΚΝα αποσύρετε την ρύθμιση που αποκλείει τους νεαρούς ενήλικες από την έκτιση σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων. Είναι εξαιρετικά ύποπτη η ρύθμιση αυτή και μας γυρίζει στο 1950.Θα πρέπει να υπάρχει ως επιλογή κι ας κρίνει ο δικαστής.Οι 18-25 είναι δηλαδή καλύτερο να βρεθούν δίπλα σε μεγαλύτερους και πιο έμπειρους εγκληματίες?

26 Σεπτεμβρίου 2021, 01:49 : Στο 336ΠΚΊσως θα ήταν νομοτεχνικά αρτιότερο να γίνεται αναφορά σε συγκατάθεση κι όχι σε συναίνεση διότι η συναίνεση παραπέμπει σε λ.α.α. Εξάλλου, γενικά το 336ΠΚ είναι έγκλημα για το οποίο απαιτείται συγκατάθεση κι όχι συναίνεση

26 Σεπτεμβρίου 2021, 01:56 : Στο 105ΚΠΔΝα προστεθεί ρητά στα δικαιώματα που περιγράφονται στο 105 παρ 1 ΚΠΔ το δικαίωμα του 99ΚΠΔ.Δεν είναι δυνατόν ακόμα να υπάρχουν περιπτώσεις που, επειδή δεν αναφέρεται ρητά στο 105ΚΠΔ το 99ΚΠΔ, να ακούμε ότι

ο εξεταζόμενος στην αυτεπάγγελτη προανάκριση δεν έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο στην εξέταση του.Πρέπει να καταγράφει ρητά!

26 Σεπτεμβρίου 2021, 00:08 : Σχετικά με το άρθρο 211ΚΠΔΕπειδή η προτεινόμενη ρύθμιση φαίνεται ότι θα μπορούσε να παρερμηνευθεί, θα πρέπει να διευκρινιστεί ρητά στην αιτιολογική έκθεση εάν η προτεινόμενη ρύθμιση αποτυπώνει αυτό που προτείνει και ο Καρράς, δηλαδή ότι: «η μοναδική ορθή λύση είναι η αποδοχή της θέσης -τουλάχιστον εδώ- ότι το δικαστήριο της ουσίας οφείλει να εκθέτει στην απόφασή του ποια είναι εκείνα τα συγκεκριμένα αποδεικτικά μέσα, τα οποία ενισχύουν την απολογία ή τη μαρτυρική κατάθεση άλλου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη εις βάρος του κατηγορουμένου που κρίθηκε ένοχος, ώστε να καθίσταται εφικτός ο αναιρετικός έλεγχος» Επιπλέον, αφού γίνεται η αλλαγή αυτή, να προστεθούν και οι μαρτυρίες άλλων προσώπων που όμως ως πηγή πληροφοριών τους είχαν τον συγκατηγορούμενο. Αφού είναι να γίνει, ας γίνει σωστά, δηλαδή. Η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη ή ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΛΛΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΠΟΥ ΜΟΝΗ ΠΗΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΕΙΧΕ ΤΟΝ ΣΥΓΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατανομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.»

25 Σεπτεμβρίου 2021, 23:11 : Όπως είναι γνωστό ο Πανελλήνιος Σύλλογος Φυσικοθεραπευτών (ΠΣΦ) έχει συσταθεί δυνάμει των διατάξεων του Νόμου 3599/2007 ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου σωματειακής μορφής. Μεταξύ των θεσμοθετημένων σκοπών του συμπεριλαμβάνεται η λήψη όλων των απαραίτητων μέτρων για την καταπολέμηση και την εξάλειψη της αντιποίησης άσκησης του φυσικοθεραπευτικού επαγγέλματος.Στο πλαίσιο αυτό ο ΠΣΦ, ενόψει του νομοθετικού κενού που είχε ανακύψει, εισηγήθηκε την εισαγωγή ειδικών ποινικών διατάξεων για τον κολασμό του αδικήματος της αντιποίησης. Αποτέλεσμα της εισήγησης ήταν η θέσπιση των διατάξεων του άρθρου 118 του Νόμου 4600/2019 (Εκσυγχρονισμός και Αναμόρφωση Θεσμικού Πλαισίου Ιδιωτικών Κλινικών, Σύσταση Εθνικού Οργανισμού Δημόσιας Υγείας, Σύσταση Εθνικού Ινστιτούτου Νεοπλασιών και λοιπές διατάξεις, ΦΕΚ Α΄ 43/09-03-2019).Ωστόσο, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, η ποινή που προβλέφθηκε δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος φυλάκισης. Αποτέλεσμα αυτής της επιλογής είναι η παραγραφή αξιόποινων πράξεων, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των ως άνω διατάξεων, ενόψει ιδίως των ρυθμίσεων του άρθρου 63 παρ. 1 του Νόμου 4689/2020, σύμφωνα με τις οποίες «Παραγράφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη των πλημμελημάτων, που έχουν τελεσθεί μέχρι και την 30η.04.2020, κατά των οποίων ο νόμος, ως κύρια ποινή, απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι ένα (1) έτος ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή σωρευτικά κάποιες από τις παραπάνω ποινές», σε συνδυασμό με εκείνες της παραγράφου 3 του ιδίου ως άνω άρθρου, σύμφωνα με τις οποίες «Οι δικογραφίες που αφορούν στις παραπάνω αξιόποινες πράξεις, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα». Συνεπεία των ανωτέρω είναι, όπως προειπώθηκε, η παραγραφή αξιόποινων πράξεων και η εν τοις πράγμασι ατιμωρησία προσώπων, που αντιποιούνται του φυσικοθεραπευτικού επαγγέλματος. Το γεγονός αυτό έχει άμεση επίδραση στη δημόσια υγεία, δοθέντος ότι πρόσωπα που στερούνται των ελαχίστων τυπικών προσόντων παρέχουν υπηρεσίες φυσικοθεραπείας με άμεσο κίνδυνο για την υγεία των ασθενών. Ως εκ τούτου και προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο παραγραφής των συγκεκριμένων αδικημάτων, προτείνεται η μεταρρύθμιση των διατάξεων του άρθρου 118 παρ. 1 του Νόμου 4600/2019, ώστε η εκεί προβλεπόμενη ποινή να προσδιοριστεί στους 14 μήνες φυλάκισης, αντί του ενός (1) έτους που είναι σήμερα.Κατά συνέπεια προτείνεται η εισαγωγή

διάταξης ως εξής :«Η παράγραφος 1 του άρθρου 118 του Νόμου 4600/2019 αντικαθίσταται ως εξής : Με φυλάκιση μέχρι εικοσιτέσσερις (24) μήνες και με χρηματική ποινή μέχρι είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ τιμωρείται το πρόσωπο, το οποίο με σκοπό την αποκόμιση παράνομου περιουσιακού οφέλους χρησιμοποιεί τον τίτλο του φυσικοθεραπευτή, χωρίς να διαθέτει άδεια άσκησης επαγγέλματος φυσικοθεραπευτή».

25 Σεπτεμβρίου 2021, 22:02 : Η ελάχιστη διάρκεια πραγματικής έκτισης των ισοβίων πρέπει να είναι τουλάχιστον 25 χρόνια. Το να αυξάνεται μόλις κατα 2 χρόνια είναι κοροϊδία. Εχουμε βαρεθεί πια να αποφυλακίζονται μετά από 10-15 χρόνια στυγνοί εγκληματίες που είχαν καταδικαστεί σε «ισόβια». Ο Charles Manson είχε καταδικαστεί για 9-10 δολοφονίες και έμεινε στην φυλακή 45 χρόνια μέχρι τον θάνατό του. Στην Ελλάδα ο Κουφοντίνας που καταδικάστηκε για περισσότερες κοντεύει να βγει από τη φυλακή μετά από μόλις 19 χρόνια!Πέρα από τα παραπάνω θεωρώ ότι πρέπει να επανέλθει οπωσδήποτε το άρθρο 74 του προηγούμενου ΠΚ που όριζε τα της δικαστικής απέλασης αλλοδαπών.Στην Μεγάλη Βρετανία υπάρχει ο 2007 UK Borders Act ο οποίος προβλέπει μεταξύ άλλων ότι όλοι οι αλλοδαποί που βρίσκονται στην φυλακή με κάθειρξη άνω των 12 μηνών, πρέπει να απελαύνονται μετά την έκτιση της ποινής. Γιατί δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο και στην Ελλάδα;

25 Σεπτεμβρίου 2021, 20:35 : Έκτιση της ποινής στην κατοικία – Τροποποίηση άρθρου 105 ΠΚ Η κατ' οίκον εκτιση της ποινής του 105 ΠΚ για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων θα πρέπει να αφορά ανήλικα μέχρις το 15ο ή έστω το 12ο έτος της ηλικίας και όχι το 8ο που υπάρχει η πρόταση. Το 8ο έτος της ηλικίας είναι ελάχιστο και δεν μπορεί το παιδί να αυτοεξυπηρετηθεί. άλλως το αφού μετά , τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Άρθρο 133. Νεαροί ενήλικες. Το 25ο έτος της ηλικίας θα πρέπει να μειωθεί στο 23ο έτος δεδομένης της συνειδητής ηθικής και πνευματικής έκπτωσης της κοινωνίας στην οποία και η εκκλησία και το σχολείο αδιαφορεί. Η μείωση θα μπορεί να γίνεται μέχρις δύο φορές στο βίο του δράστη. Άρθρο 191. Διασπορά ψευδών ειδήσεων.Να προστεθεί } 3 που να προβλέπει την αυτεπάγγελτη ποινική δίωξη και την εντός 3μηνου εκδίκαση της υπόθεσης ακόμη και χωρίς προδικασία διότι εάν η εκδίκαση επιτευχθεί μετά αρκετό χρόνο χάνεται η ratio της διάταξης.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 20:02 : Άρθρο 8 ΠΚ. Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους . Να προστεθεί }} Ιβ που να αφορά την υποβάθμιση περιβάλλοντος. Αρθρο 99 παρ. 3 εδ β ΠΚ Η αίτηση του καταδικασθέντος θα πρέπει να μπορεί να υποβληθεί οποτεδήποτε και εφόσον αποδεδειγμένα έχουν αλλάξει οι συνθήκες για τον καταδικασθέντα και όχι μετά πάροδο τριμήνου. Άρθρο 100 . Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής . Ορθή η πρόβλεψη εφόσον θα υπάρχει η δυνατότητα φυλάκισης σε πτέρυγα και κατάστημα κράτησης που ΜΟΝΟΝ παρόμοια εγκλήματα οι τρόφιμοι θα έχουν τελέσει διότι ο προαυλισμός καταδικασθέντων για εγκλήματα ήσσονος σημασίας με καταδικασθέντες για βαριά εγκλήματα θα έχει κακές συνέπειες. Μέχρι τότε να ΑΝΑΣΤΑΛΛΈΙ η εφαρμογή της.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 20:00 : Σχετικά με το άρθρο 36. Πώς μπορεί να κλονιστεί η δημόσια υγεία από την διασπορά ψευδών ειδήσεων; Οι πρακτικές της δημόσιας υγείας καθιερώνονται από τους κυβερνώντες, σύμφωνα με τα δικά τους πρέπει και θέλω. Κάθε γνώμη δηλαδή που αμφισβητεί τις κυρίαρχες απόψεις που όπως προανέφερα καθορίζουν οι κυβερνώντες με διάφορους τρόπους, θα θεωρείται ως ψεύτης και θα διώκεται; Υπάρχουν δηλαδή «αυθεντίες» στον τομέα των επιστημών υγείας που δεν επιδέχονται αμφισβήτησης και όλως τυχαίως θα συντάσσονται με την βούληση των κυβερνώντων; Τουλάχιστον τρα-

γικό. Το πρόσθεσα ήδη στην αναφορά μου στην επιτροπή αναφορών του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και στην καταγγελία μου που εξετάζει η Ευρωπαϊκή επιτροπή για το ότι η Ελλάδα μας διολισθαίνει ταχύτατα προς μια δικτατορία.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 19:45 : ΠΚ 43 Στην απρόσφορη απόπειρα προβλέπεται «Όποιος επιχείρησε τέτοια απρόσφορη απόπειρα από ευήθεια παραμένει ατιμώρητος» τούτο θα πρέπει να αλλάξει και να δοθεί η ευχέρεια στον Δικαστή να απαλλάξει από κάθε ποινή τον δράστη εκτιμώντας, κάθε φορά, τις περιστάσεις και όχι μόνον την ευήθεια, αφού δεν θα πρέπει κάποιος να είναι ηλίθιος για να απαλλαγεί της ποινής.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 17:56 : ποινή για εγκλήματα κατά ανηλίκων δεν πρέπει να ορίζεται με βάση την ηλικία των θυμάτων. Οι πράξεις ε’ιναι αξιόποινες και από τις πλέον κατακριτέες είτε το θύμα ειναι κατω των 12,ειτε 12 με 15 ετών, ειτε ανω των 15 και θα επρεπε να ειναι ισοβια ανεξαρτητα αν ο θυτης ειναι ενηλικος ή ανήλικος. Επίσης τα ισοβια πρεπει να ειναι ισοβια στα ειδεχθή εγκληματα και ειδικοτερα στα εγκληματα προσβολης γενετησιας αξιοπρεπειας.Ο βιασμός ειναι βιασμος και δεν γινεται να τιμωρείτε με 15 ετη αν το θυμα ζήσει και με ισοβια αν το θυμα πεθανει. Η κοινωνια οφείλει να δινει δευτερες ευκαιριες αλλα σε καποια εγκληματα αυτό δεν μπορεί να συμβεί.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 17:10 : Επαναφορά της Δικαστικής Απέλασης αλλοδαπού133 Νεαροί ενήλικες. Υπερβολικά μεγάλο το όριο των 25 ετών. Να κατέβει στα 20 ή 22 έτη.372 ΚΛΟΠΗ. Διατήρηση της διάταξης για κλοπή με διάρρηξη.386 ΑΠΑΤΗ. Επαναφορά του άρθρου προ των αλλαγών του 2019, και μετατροπή σε χαμηλό κακούργημα της απάτης που γίνεται με ιδιαίτερα τεχνάσματα του δράστη, διαδίκτυο, κάρτες, κλπ εάν το όφελος ή η ζημία είναι άνω των 30.000 ευρώ. Ομοίως για το 386Α201 DNA. Κατάργηση της διάταξης για λήψη DNA από τον κατηγορούμενο με διάταξη Εισαγγελέα και η λήψη να γίνεται όπως και του υπόπτου.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 15:08 : Προκειμένου να έχει νόημα η δημόσια διαβούλευση, θα ήταν σκόπιμο να υπάρχει η δυνατότητα κατ΄ άρθρον σχολιασμού. Είναι αδύνατο να εξαχθεί συμπέρασμα ως προς την ορθότητα των διατάξεων, όταν «τσουβαλιάζονται» όλα τα σχόλια επί 162 άρθρων σε μία σελίδα. Παρακαλώ να αναθεωρήσετε άμεσα τον τρόπο σχολιασμού.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 14:07 : ΣΕ ΣΧΈΣΗ ΜΕ ΤΟ 36.Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΕΝ ΕΊΝΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΣΊΑ, ΣΥΝΕΧΩΣ ΕΞΕΛΊΣΣΕΤΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΊ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΊΑ ΛΌΓΟΥ ΓΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΗΣ.. Ο ΆΝΘΡΩΠΟΣ ΌΣΟ ΘΑ ΖΕΙ ΘΑ ΑΝΑΚΑΛΎΠΤΕΙ ΝΈΕΣ ΤΕΧΝΙΚΈΣ ΝΈΕΣ ΜΕΘΌΔΟΥΣ ΝΑ ΒΕΛΤΊΏΝΟΝΤΑΣ ΈΤΣΙ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ..ΠΆΝΤΑ ΜΈΣΑ ΑΠΌ ΕΡΕΥΝΑ ΣΟΒΑΡΉ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝΕΡΓΊΑ ΚΑΙ ΈΚ ΤΟΥ ΑΠΟΤΈΛΕΣΜΑΤΟΣ ΚΡΊΝΟΥΜΕ.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 14:18 : Σχετικά με το άρθρο 111 να μην ασκείται ποινική δίωξη μόνο με απολογία,εξηγήσεις,η μαρτυρική κατάθεση συγκατηγορουμένου για την ίδια υποθεση

25 Σεπτεμβρίου 2021, 13:45 : ΣΧΕΤΙΚΆ ΜΕ ΤΟ 36 ΆΡΘΡΟ ΠΟΙΟΙ ΙΑΤΡΟΊ ΘΑ ΚΡΊΝΟΥΝ ΤΟ ΕΆΝ Η ΔΙΑΣΠΟΡΆ ΕΙΔΉΣΕΩΝ ΑΠΌ ΜΜΕ Η ΙΣΤΟΣΕΛΊΔΕΣ ΣΧΌΛΙΑ ΑΛΛΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΚΛΠ ΚΛΠ ΕΊΝΑΙ ΣΩΣΤΉ Η ΛΑΘΟΣ. .ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΠΙΣΤΉΜΗ ΣΥΝΕΧΩΣ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΣΤΟΙΧΕΊΑ ΚΑΙΝΟΎΡΓΙΑ ΠΟΥ ΑΛΛΆΖΟΥΝ ΤΑ ΥΠΆΡΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΈΣΩ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΡΊΝΕΤΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΈΛΕΣΜΑ…ΌΧΙ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΕΞΈΤΑΣΗ ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΏ ΠΟΛΎ

25 Σεπτεμβρίου 2021, 12:27 : Καλημέρα σας. Ξεκινώ με το άρθρο 67: «Όποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική ….. απαιτείται έγκληση» .Εδώ δεν μπορεί να έχει το ακαταλόγιστο και να είναι άμοιρος ευθυνών κάποιος που ασκεί την αξίωση μόνος του. Επειδή πρώτον δεν αντιστοιχίζεται στην αντικειμενική πραγματικότητα. Εάν πάρω έναν γύρο και δεν τον πληρώσω δεν μπορεί να ισχυριστεί το fast-food το ότι δεν υπάρχουν δικαστήρια να βρει το

δίκιο του και να προβεί σε χειροδικία ή και σωματική βλάβη. Τα δικαστικά μέγαρα υφίστανται σε κάθε πόλη και είναι ορατά. Και δεύτερον μπορεί να προκαλέσει ζημιά μεγαλύτερη από την αξία του γύρου. Προτείνω η αυτοδικία που και στον αστικό κώδικα είναι στο ίδιο κεφάλαιο με την κατάσταση άμυνας, να περιορίζεται μόνο σε αμυντική κατάσταση. Αυτό έχει ως επακόλουθο να διαχωριστεί η οπλοκατοχή και η οπλοφορία. Η πρώτη κατάσταση στην οποία θα έχεις το όπλο στο σπίτι , είσαι αμυνόμενος και καταργεί την αξίωση του επιτιθέμενου η οποία είτε είναι παράλογη είτε λογική πρέπει να ακολουθήσει την δικαστική οδό. Εάν ο επιτιθέμενος έχει άδεια οπλοφορίας μπορεί να είναι και παράλογη η αξίωση του και πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη στον επιτιθέμενο άσχετα αν ο αμυνόμενος του χρωστάει έναν γύρο ή ένα εκατομμύριο ευρώ. Άρθρο 17. Σε αυτό χρειάζεται να προστεθεί το πολιτικό έγκλημα με την έννοια της μη τροφοδότησης εμφυλιακού μίσους και απορρύθμισης των δημοκρατικών λειτουργιών. Τι θέλω να πω :Ο ναζισμός είναι εγκληματικός επειδή όχι μόνο στρέφεται εναντίον της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, αλλά και επειδή εκφράζει ρατσισμό , επίδειξη δύναμης μόνο στο εσωτερικό της χώρας και την τάχα φυλετική ανωτερότητα (η λευκή φυλή είναι πιο έξυπνη , η κίτρινη και η μαύρη είναι χαζοί και δεν παίρνουν τα γράμματα). Τα μιλιταριστικά καθεστώτα στις αρχές του 20ου αιώνα και μέχρι τα μέσα του, δεν εκφράζαν τέτοιου είδους ιδεολογία , αλλά συνδέθηκαν περισσότερο με τον πόλεμο και την εμπόλεμη κατάσταση μιας χώρας και για την τύχη της (Ιαπωνία).Δεν αχολούνταν πολύ με ναζιστικές ιδεολογίες και δεν εκμεταλεύονταν συγκυρίες. Το λέω επειδή η δίκη της Νυρεμβέργης καλά έκανε και έγινε αλλά στην δεύτερη περίπτωση όταν υπάρχει λαϊκό αίσθημα και έρεισμα , καλό είναι να μπούν σε κατ' οίκον περιορισμό, ηγέτες που βρέθηκαν μέσα σε περιδίνηση πολέμων, πολέμου και σαν κίνητρο είχαν την σωτηρία της χώρας και όχι προσωπική αυτοεπίδειξη ή να φανούν στα μάτια κάποιου καλοί, είτε να ζουν χλιδάτη ζωή. Θα είναι παράλογο εάν ηγέτης πολιτικός ή στρατιωτικός είτε υποκειμενικά είτε αντικειμενικά λειτουργήσει έτσι και μπει φυλακή.ΆΡΘΡΟ 75 : Μπορεί να γίνει κεκλεισμένω των θυρών η δίκη και εκτός αυτού αν το θύμα είναι διαταραγμένο ψυχικά και δεν μπορεί να αντιληφθεί το συμφέρον του, να μείνει ατιμώρητος ο θύτης.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 12:30 : Τα ΙΣΟΒΙΑ να είναι ισόβια και όχι μερικά χρονάκια. Αν δεν σταματήσει να παρερμηνεύεται η λέξη ισόβια, κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα δεν θα υπάρξει.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 11:41 : Άρθρο 30 .Νεαροί ενήλικες.Να καταργηθεί διότι είσαι ενηλικος. Οι περισσότεροι μπουκαδόροι στα σπίτια είναι κάτω των 25. Οι περισσότεροι πολλαπλώς μικροεγκληματίες είναι κάτω των 25.Άρθρο 84.Δηλαδή αν κάποιος μπεί στο μαντρί μου σφάξει ένα πρόβατο για άμεση κατανάλωση (το ψήνει επιτόπου) ο Δικαστής μπορεί να τον απαλλάξει έαν έχει συλληφθεί από την Αστυνομία που για να έρθει στο μαντρί μπορεί να κάνε και 5 ώρες. Αν έρθει. Η συνταγματική μου προστασία στην περιουσία μου που βρίσκεται ?? Πάει περίπατο !!Γενικά δεν διαβάζω κάτι για το δικαίωμα στην αυτομάνυμα μου όταν κάποιος εισέλθει στο σπίτι μου χωρίς την συγκαταθεσή μου. Παρακαλώ να προστεθί κάποιο άρθρο για την παραβίαση της οικογενιακής στέγης με λεπτομέρειες ως προς το τρόπο έννομης αντίδρασης του διαμένοντος διότι η Αστυνομία και δεν επαρκεί και δεν μπορεί να βρεθεί άμμεσα εκεί εφόσον ο διαμένον καταφέρει να την ειδοποιήσει.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 09:49 : Σχετικά με το άρθρο 18 να ισχύει για όλα τα μη βίαια εγκλήματα η κοινωφελής εργασία ανεξάρτητου ποινής όπως μεταφορά παράνομων μεταναστών κατοχή και πώληση ναρκωτικών μέχρι 100 γραμμάρια που επιβαρύνουν με χιλιάδες κρατούμενους τα σωφρονιστικά καταστήματα και με τεράστιο οικονομικό κόστος το κράτος.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 08:24 : Σχετικά με το άρθρο 68 ισόβια κάθειρξη πρέπει να επιβάλεται μόνο σε περιπτώσεις ανθρωποκτονίας.η επιβολή της σε άλλα εγκλήματα θα αναγκάσει κάποιους δράστες να σκοτώνουν τα θύματα τους για να μειώσουν τις πιθανότητες σύλληψης και καταδίκης όπως γίνεται με το νόμο τρία χτυπήματα στις Ηνωμένες πολιτείες της Αμερικης

25 Σεπτεμβρίου 2021, 08:47 : Σχετικά με το άρθρο 24 να καταργηθεί η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα σε περίπτωση υφ όρων απόλυσης για να βρουν εργασία στην ευρωπαϊκή Ένωση η άλλου.το ίδιο ισχύει σε αλλοδαπούς που μετά την αποφυλάκιση ακολουθεί απέλαση.

25 Σεπτεμβρίου 2021, 07:06 : Σχετικά με το άρθρο 27 οι τελεσίδικες και αμετακλητες ποινές πρόσκαιρης κάθειρξης να παραγράφονται στα 15 έτη εφόσον μείνουν ανεκτελεστες αντί στα 20.

ΣΤ. ΈΚΘΕΣΗ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑΣ

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις
	- παρ. 1 άρθρου 2 (ανθρωποκεντρικός χαρακτήρας του Συντάγματος) - παρ. 1 άρθρου 5 (ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας) - παρ. 2 άρθρου 5 (προστασία της ζωής, της τιμής και της ελευθερίας) - παρ. 3 άρθρου 5 και άρθρο 6 (προσωπική ελευθερία εν στενή εννοία) - παρ. 5 άρθρου 5 (ατομική προστασία της υγείας)- Άρθρο 7 (νομιμότητα της ποινής) - Άρθρο 8 (δικαίωμα στον φυσικό δικαστή) - Άρθρο 9 (άσυλο κατοικίας) - παρ. 1 άρθρου 14 (γενική ελευθερία της έκφρασης) - παρ. 2 άρθρου 14 (εγγυήσεις του Τύπου) - Άρθρο 15 (εγγυήσεις της ραδιοτηλεοράσης) - παρ. 1 άρθρου 16 (ελευθερία επιστημονικής κίνησης) - Άρθρο 17 (προστασία της ιδιοκτησίας) - Άρθρο 19 (θεσμική εγγύηση για το απόρρητο των επιστολών και της επικοινωνίας) - Άρθρο 20 (δικαίωμα σε έννομη προστασία) - παρ. 3 άρθρου 21 (προστασία της δημόσιας υγείας και της νεότητας) - παρ. 1 άρθρου 24 (προστασία φυσικού περιβάλλοντος) - Άρθρο 25 (εγγυοκρατικός ρόλος του Κράτους – αρχή αναλογικότητας) - Άρθρο 93 (διάρθρωση και οργάνωση δικαστικής λειτουργίας) - Άρθρα 96, 97 (διάρθρωση της ποινικής δικαιοδοσίας)

25.	Ενωσιακό δίκαιο	
	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	Συνθήκη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης: - Άρθρο 81 (δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις) - Άρθρα 82-85 (δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις)

		- Άρθρο 85 (Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας) Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Άρθρο 1 (ανθρώπινη αξιοπρέπεια) - Άρθρο 2 (δικαίωμα στη ζωή) - Άρθρο 3 (δικαίωμα στη σωματική και διανοητική ακεραιότητα) - Άρθρο 6 (δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια) - Άρθρο 7 (προστασία ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής) - Άρθρο 11 (ελευθερία της έκφρασης) - Άρθρο 13 (ελευθερία της επιστήμης) - Άρθρο 17 (δικαίωμα ιδιοκτησίας) - Άρθρο 24 (δικαιώματα του παιδιού) - Άρθρο 35 (προστασία της υγείας) - Άρθρο 37 (προστασία του περιβάλλοντος) - Άρθρο 47 (αποτελεσματική δικαστική προστασία) - Άρθρο 48 (δικαιώματα υπεράσπισης)
	Κανονισμός	Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1727 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 2018 σχετικά με τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης (Eurojust) και την αντικατάσταση και την κατάργηση της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 295)
	Οδηγία	
	Απόφαση	Προσχώρηση της ΕΕ στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας [P8_TA(2017)0329]
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	- Άρθρο 2 (το δικαίωμα στη ζωή) - Άρθρο 5 (δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία και ασφάλεια) - Άρθρο 6 (δικαίωμα στη χρηστή απονομή δικαιοσύνης) - Άρθρο 7 (νομιμότητα της ποινής) - Άρθρο 8 (δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής) - Άρθρο 9 (ελευθερία συνείδησης) - Άρθρο 10 (ελευθερία έκφρασης)

	- Άρθρο 13 (αποτελεσματική δικαστική προστασία) - Άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (προστασία της ιδιοκτησίας)
Διεθνείς συμβάσεις	- Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, που κατατέθηκε προς υπογραφή στις 11 Μαΐου 2011 στην Κωνσταντινούπολη - Διεθνής Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (CRC), της 20ής Νοεμβρίου 1989

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	Άρθρο 2: ΑΠ 683/2018, ΠοινΧρον 2019, σελ. 732. Ήδη ο Άρειος Πάγος έχει δεχτεί ότι ληστές που εισήλθαν ένοπλοι στην κατοικία άλλου και αποχώρησαν άπρακτοι επειδή δεν βρήκαν τα χρήματα που αναζητούσαν, τέλεσαν απρόσφορη απόπειρα ληστείας. Άρθρο 160: Σύμφωνη προς το πνεύμα του νομοθέτη είναι και η υπ΄αρ. 4/2021 απόφαση Ολομέλειας του ΑΠ.
	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	Άρθρο 26 : Βαμβακάς 2 κατά Ελλάδας , αρ. προσφυγής 2870/11, απόφαση της 9-4-2015 Άρθρο 112 : Λούλη- Γεωργοπούλου κατά Ελλάδας, αρ. προσφυγής 22756/09, απόφαση της 16-3-2017 Άρθρο 138 : Ευαγγέλου κατά Ελλάδας, αρ. προσφυγής 44078/07, απόφαση της 13-1-2011,

	Καλλέργης κατά Ελλάδας, αρ. προσφυγής 37349/07, Α-πόφαση της 2-4-2009 Λούλη κατά Ελλάδας, αρ. προσφυγής 43374/06, απόφαση της 3172008, Σικ κατά Ελλάδας, αρ. προσφυγής 28157/09, απόφαση της 29-12015
Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ Η ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	*Υφιστάμενες διατάξεις*
	Άρθρο 1 **Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους - Μετονομασία του αδικήματος της ψευδορκίας σε ψευδή κατάθεση – Τροποποίηση περ. ε' άρθρου 8 ΠΚ** Στην περ. ε΄ του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) η λέξη «ψευδορκία» αντικαθίσταται από τις λέξεις «ψευδή κατάθεση» και το άρθρο 8 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 8 Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης, για τις εξής πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή: α) εσχάτη προδοσία ή «προσβολές της διεθνούς υπόστασης της χώρας σε βάρος του ελληνικού κράτους, β) εγκλήματα που αφορούν τη στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση στράτευσης στην Ελλάδα, γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους, ή οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα,	«Άρθρο 8 Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης, για τις εξής πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή: α) εσχάτη προδοσία ή «προσβολές της διεθνούς υπόστασης της χώρας» σε βάρος του ελληνικού κράτους, β) εγκλήματα που αφορούν τη στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση στράτευσης στην Ελλάδα, γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους, ή οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα, δ) πράξη που στρέφεται εναντίον υπαλλήλου του ελληνικού κράτους ή Έλληνα υπαλλήλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απευθύνεται προς αυτούς, εφόσον τελείται κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους, ε) ψευδορκία σε διαδικασία που εκκρεμεί στις ελληνικές αρχές, στ) τρομοκρατικές πράξεις, ζ) πειρατεία, η) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα, θ) παράνομη εμπορία ναρκωτικών, ι) εμπορία ανθρώπων,

δ) πράξη που στρέφεται εναντίον υπαλλήλου του ελληνικού κράτους ή Έλληνα υπαλλήλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή απευθύνεται προς αυτούς, εφόσον τελείται κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους, ε) ψευδή κατάθεση σε διαδικασία που εκκρεμεί στις ελληνικές αρχές, στ) τρομοκρατικές πράξεις, ζ) πειρατεία, η) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα, θ) παράνομη εμπορία ναρκωτικών, ι) εμπορία ανθρώπων, ια) κάθε άλλο έγκλημα, για το οποίο ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις υπογραμμένες και επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος προβλέπουν την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων.».	ια) κάθε άλλο έγκλημα, για το οποίο ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις υπογραμμένες και επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος προβλέπουν την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων.».
Άρθρο 3 **Δικαστική επιμέτρηση της ποινής – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 79 ΠΚ** Στην παρ. 2 του άρθρου 79 του ΠΚ, α) η λέξη «του εγκλήματος» αντικαθίσταται με τη λέξη «της πράξης», β) στην περ. α' μετά από τις λέξεις «τη βλάβη που» προστίθεται η λέξη «αυτή» και το άρθρο 79 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 79 Δικαστική επιμέτρηση της ποινής 1. Με την επιμέτρηση της ποινής καθορίζεται η ανάλογη και δίκαιη τιμωρία του εγκλήματος με βάση τη βαρύτητα της πράξης και το βαθμό ενοχής του υπαιτίου γι` αυτή. Το δικαστήριο σταθμίζει τα στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου και συνεκτιμά τις συνέπειες της ποινής για τον ίδιο και τους οικείους του. 2. Για την εκτίμηση της βαρύτητας της πράξης το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του: α) τη βλάβη που αυτή προξένησε ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, β) τη φύση, το είδος και το αντικείμενο της πράξης, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή της.	«Άρθρο 79 Δικαστική επιμέτρηση της ποινής 1. Με την επιμέτρηση της ποινής καθορίζεται η ανάλογη και δίκαιη τιμωρία του εγκλήματος με βάση τη βαρύτητα της πράξης και το βαθμό ενοχής του υπαιτίου γι` αυτή. Το δικαστήριο σταθμίζει τα στοιχεία που λειτουργούν υπέρ και σε βάρος του υπαιτίου και συνεκτιμά τις συνέπειες της ποινής για τον ίδιο και τους οικείους του. 2. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του: α) τη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή τον κίνδυνο που προκάλεσε, β) τη φύση, το είδος και το αντικείμενο του εγκλήματος, καθώς επίσης όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή του. 3. Για την εκτίμηση του βαθμού ενοχής του υπαιτίου, το δικαστήριο εξετάζει: α) την ένταση του δόλου ή το βαθμό της αμέλειάς του, β) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, γ) τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, δ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, ε) τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, στ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και

3. Για την εκτίμηση του βαθμού ενοχής του υπαιτίου, το δικαστήριο εξετάζει: α) την ένταση του δόλου ή το βαθμό της αμέλειάς του, β) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και τον σκοπό που επιδίωξε, γ) τον χαρακτήρα του και τον βαθμό της ανάπτυξής του που επηρέασαν την πράξη, δ) τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του στο μέτρο που σχετίζονται με την πράξη, ε) τον βαθμό της δυνατότητας και της ικανότητάς του να πράξει διαφορετικά, στ) τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξης και μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του. 4. Στοιχεία που λειτουργούν υπέρ του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) το ότι αυτός διαδραμάτισε έναν σαφώς υποδεέστερο ρόλο σε πράξη που τελέστηκε από πολλούς, β) το ότι τέλεσε την πράξη σε δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση, γ) το ότι έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση των αρχών χωρίς σημαντική καθυστέρηση, ενώ μπορούσε να διαφύγει, δ) το ότι διευκόλυνε ουσιωδώς την εξιχνίαση του εγκλήματος. 5. Στοιχεία που λειτουργούν σε βάρος του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) η κατ` επάγγελμα τέλεση της πράξης, β) η ιδιαίτερη σκληρότητα, γ) η εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης του θύματος, δ) το γεγονός ότι το θύμα δεν μπορούσε να προστατεύσει τον εαυτό του, ε) το ότι ο υπαίτιος διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών. 6. Στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρησή της. 7. Στην απόφαση αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε.».	μετά την πράξη και ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξης του. 4. Στοιχεία που λειτουργούν υπέρ του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) το ότι αυτός διαδραμάτισε έναν σαφώς υποδεέστερο ρόλο σε πράξη που τελέστηκε από πολλούς, β) το ότι τέλεσε την πράξη σε δικαιολογημένη συναισθηματική φόρτιση, γ) το ότι έθεσε τον εαυτό του στη διάθεση των αρχών χωρίς σημαντική καθυστέρηση, ενώ μπορούσε να διαφύγει, δ) το ότι διευκόλυνε ουσιωδώς την εξιχνίαση του εγκλήματος. 5. Στοιχεία που λειτουργούν σε βάρος του υπαιτίου θεωρούνται ιδίως: α) η κατ` επάγγελμα τέλεση της πράξης, β) η ιδιαίτερη σκληρότητα, γ) η εκμετάλλευση της εμπιστοσύνης του θύματος, δ) το γεγονός ότι το θύμα δεν μπορούσε να προστατεύσει τον εαυτό του, ε) το ότι ο υπαίτιος διαδραμάτισε ιθύνοντα ρόλο σε πράξη που τελέστηκε με συμμετοχή πολλών. 6. Στοιχεία που έχουν αξιολογηθεί από τον νομοθέτη για τον προσδιορισμό της απειλούμενης ποινής δεν λαμβάνονται από το δικαστήριο επιπροσθέτως υπόψη κατά την επιμέτρησή της. 7. Στην απόφαση αναφέρονται ρητά οι λόγοι που δικαιολογούν την κρίση του δικαστηρίου για την επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε.».
Άρθρο 4	Άρθρο 80 Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής

Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής - Τροποποίηση παρ. 4 και αντικατάσταση παρ. 5 και 6 άρθρου 80 ΠΚ Στο άρθρο 80 του ΠΚ, α) στην παρ. 4 προστίθενται οι λέξεις «, και αυτεπαγγέλτως,» μετά τη φράση «το δικαστήριο καθορίζει» και οι λέξεις «ή εφάπαξ» μετά τη φράση «να καταβάλει σε δόσεις», β) οι παρ. 5 και 6 αντικαθίστανται και το άρθρο 80 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 80 Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής 1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο ορίζει στην απόφαση τόσο τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων όσο και το ύψος τους. 2. Κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των ημερήσιων μονάδων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του μόνο τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι` αυτή. 3. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας με βάση την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο. 4. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει, και αυτεπαγγέλτως, προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις ή εφάπαξ την ποινή του. 5. Αν η αδυναμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή των δόσεων αυτής οφείλεται σε ουσιώδη αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του κα-	1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο ορίζει στην απόφαση τόσο τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων όσο και το ύψος τους. 2. Κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των ημερήσιων μονάδων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του μόνο τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι` αυτή. 3. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας με βάση την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο. 4. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις την ποινή του. 5. Αν η αδυναμία καταβολής των δόσεων της χρηματικής ποινής οφείλεται σε ουσιώδη αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του καταδικασθέντος μετά την επιμέτρηση της ποινής, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση: α) διεύρυνση της προθεσμίας καταβολής της χρηματικής ποινής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα πέντε έτη, β) μείωση του ύψους της ημερήσιας μονάδας ή γ) αντικατάσταση της χρηματικής ποινής από την προσφορά κοινωφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει το δικαστήριο. «Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά.» 6. Μαζί με τη χρηματική ποινή το δικαστήριο ορίζει τη στερητική της ελευθερίας ποινή που θα πρέπει να εκτίσει ο καταδικασθείς σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής, η διάρκεια της οποίας δεν μπορεί να

ταδικασθέντος μετά την επιβολή της ποινής, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση: α) προθεσμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή επέκταση αυτής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα πέντε (5) έτη, β) μείωση του ύψους της ημερήσιας μονάδας ή γ) αντικατάσταση της χρηματικής ποινής από την προσφορά κοινωφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει το δικαστήριο. Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά. 6. Σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής σύμφωνα με τα παραπάνω αυτή ή το μη καταβληθέν μέρος, βεβαιώνεται κατά το άρθρο 553 ΚΠΔ.».	υπερβαίνει τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων της χρηματικής ποινής. Στην περίπτωση αυτή δεν έχει εφαρμογή η διάταξη του άρθρου 99.
Άρθρο 5 **Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας – Τροποποίηση παρ. 4 και αντικατάσταση παρ. 5 άρθρου 81 ΠΚ** Στο άρθρο 81 του ΠΚ, α) στην παρ. 4 απαλείφονται οι λέξεις «η φυλάκιση ή» και οι λέξεις «μία μέρα φυλάκισης ή», η λέξη «εκτελέσει» αντικαθίσταται από τη λέξη «παρέχει» β) αντικαθίσταται η παρ. 5 και το άρθρο 81 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 81 Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας 1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του υπαιτίου, καθώς και οι επαγγελματικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις. 2. Στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις μήνες. 3. Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των	Άρθρο 81 Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας 1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του υπαιτίου, καθώς και οι επαγγελματικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις. 2. Στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις μήνες. 3. «Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών.» Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του. Με την ίδια απόφαση ορίζονται επίσης η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. 4. Στην απόφαση καθορίζεται και η φυλάκιση ή η χρηματική ποινή που θα πρέπει να εκτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν εκτελέσει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες

κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών. Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του. Με την ίδια απόφαση ορίζονται επίσης η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. 4. Στην απόφαση καθορίζεται και η χρηματική ποινή που θα πρέπει να αποτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν παρέχει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν προς μια ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. 5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το Δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί: α) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα (1) επιπλέον έτος, β) να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτιθείσα ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε δύο (2) ώρες εργασίας μία ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.».	κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν προς μία ημέρα φυλάκισης ή μία ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. 5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, τον βαθμό της υπαιτιότητάς του και το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, μπορεί να: α) προβεί σε προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε, β) παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα επιπλέον έτος, γ) επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτελεσθείσα ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε τέσσερις ώρες εργασίας μία ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής, δ) διατάσσει την έκτιση μέρους της φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, διάρκειας δέκα ημερών έως ενός μηνός, ε) διατάσσει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε τέσσερεις ώρες εργασίας μία ημέρα φυλάκισης.
Άρθρο 6 **Προσθήκη της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας για τον υπολογισμό του χρόνου προσωρινής κράτησης - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 82 ΠΚ**	Άρθρο 82 Υπολογισμός του χρόνου της προσωρινής κράτησης

Στην παρ. 4 του άρθρου 82 του ΠΚ μετά από τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «ή ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας» και το άρθρο 82 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 82 Υπολογισμός του χρόνου της προσωρινής κράτησης 1. Όταν επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, αφαιρείται ο χρόνος κράτησης μετά τη σύλληψη, ο χρόνος της προσωρινής κράτησης, καθώς και ο χρόνος παραμονής σε θεραπευτικές μονάδες για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 2. Στην περίπτωση συρροής εγκλημάτων που συνεκδικάζονται, αφαιρείται από την επιβληθείσα συνολική ποινή ο χρόνος της κράτησης που διατάχθηκε για οποιοδήποτε από αυτά, ακόμη και όταν η απόφαση κήρυξε τον καταδικασθέντα αθώο για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί. Αν ο κρατηθείς αθωωθεί για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί και γι' αυτά που συνεκδικάσθηκαν, ο χρόνος κράτησης αφαιρείται από άλλες ποινές, εφόσον επιβάλλονται για εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν από την κράτηση. 3. Η αρμόδια αρχή για την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων αφαιρεί από την ποινή τον χρόνο κράτησης που μεσολάβησε από την έκδοση της απόφασης έως τότε που αυτή έγινε αμετάκλητη. 4. Όταν επιβάλλεται μόνο χρηματική ποινή ή ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας για το έγκλημα για το οποίο ο καταδικασθείς είχε κρατηθεί, αφαιρούνται από την ποινή που του επιβλήθηκε οι ημερήσιες μονάδες που αντιστοιχούν στον χρόνο κράτησης.».	1. Όταν επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, αφαιρείται ο χρόνος κράτησης μετά τη σύλληψη, ο χρόνος της προσωρινής κράτησης, καθώς και ο χρόνος παραμονής σε θεραπευτικές μονάδες για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 2. Στην περίπτωση συρροής εγκλημάτων που συνεκδικάζονται, αφαιρείται από την επιβληθείσα συνολική ποινή ο χρόνος της κράτησης που διατάχθηκε για οποιοδήποτε από αυτά, ακόμη και όταν η απόφαση κήρυξε τον καταδικασθέντα αθώο για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί. Αν ο κρατηθείς αθωωθεί για το έγκλημα για το οποίο είχε κρατηθεί και γι αυτά που συνεκδικάσθηκαν, ο χρόνος κράτησης αφαιρείται από άλλες ποινές, εφόσον επιβάλλονται για εγκλήματα που διαπράχθηκαν πριν από την κράτηση. 3. Η αρμόδια αρχή για την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων αφαιρεί από την ποινή τον χρόνο κράτησης που μεσολάβησε από την έκδοση της απόφασης έως τότε που αυτή έγινε αμετάκλητη. 4. Όταν επιβάλλεται μόνο χρηματική ποινή για το έγκλημα για το οποίο ο καταδικασθείς είχε κρατηθεί, αφαιρούνται από την ποινή που του επιβλήθηκε οι ημερήσιες μονάδες που αντιστοιχούν στον χρόνο της κράτησης.
Άρθρο 7 **Μειωμένη ποινή - Τροποποίηση άρθρου 83 ΠΚ** Στο άρθρο 83 του ΠΚ προστίθεται περ. γ΄, αναριθμούνται οι περ. γ' και δ' σε περ. δ' και ε' και το άρθρο 83 διαμορφώνεται ως εξής:	Άρθρο 83 Μειωμένη ποινή Όπου στον νόμο προβλέπεται μειωμένη ποινή χωρίς άλλο προσδιορισμό, το πλαίσιό της καθορίζεται ως εξής: α) αντί για την ποινή

«Άρθρο 83 Μειωμένη ποινή Όπου στον νόμο προβλέπεται μειωμένη ποινή χωρίς άλλο προσδιορισμό, το πλαίσιό της καθορίζεται ως εξής: α) αντί για την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη, β) αντί για την ποινή της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών ή κάθειρξη έως οκτώ έτη, γ) αντί για την ποινή της κάθειρξης επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξη έως οκτώ έτη, δ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξη έως έξι έτη, ε) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο δικαστής μειώνει την ποινή ελεύθερα έως το ελάχιστο όριό της. Αν ο νόμος προβλέπει σωρευτικά ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, μπορεί να επιβληθεί και μόνο η τελευταία.».	της ισόβιας κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη, β) αντί για την ποινή της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών ή κάθειρξη έως οκτώ έτη, γ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξη έως έξι έτη, δ) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο δικαστής μειώνει την ποινή ελεύθερα έως το ελάχιστο όριό της. Αν ο νόμος προβλέπει σωρευτικά ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, μπορεί να επιβληθεί και μόνο η τελευταία.
Άρθρο 8 **Συνολική ποινή στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή -Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 94 ΠΚ** Στην παρ. 2 του άρθρου 94 του ΠΚ προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 94 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 94 Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών 1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνο-	Άρθρο 94 Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών 1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση. 2. Αν τα εγκλήματα που συρρέουν τελέστηκαν με μία πράξη, το δικαστήριο επαυξάνει ελεύθερα τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές, αλλά όχι πέρα από το ανώτατο όριο του είδους της ποινής.

λική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση. 2. Αν τα εγκλήματα που συρρέουν τελέστηκαν με μία πράξη, το δικαστήριο επαυξάνει ελεύθερα τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές, αλλά όχι πέρα από το ανώτατο όριο του είδους της ποινής. Στην περίπτωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, το δικαστήριο σε εξαιρετικές περιπτώσεις δύναται να επιβάλει συνολική ποινή σύμφωνα με την παρ. 1. 3. Αν χορηγήθηκε αμνηστία, χάρη, αναστολή δίωξης, απόλυση υπό όρο ή επήλθε παραγραφή ή αφέθηκε οπωσδήποτε η ποινή για ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που συρρέουν και των οποίων οι ποινές προσμετρήθηκαν κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εξακολουθεί η εκτέλεση των υπόλοιπων ποινών και, αν συντρέχει περίπτωση, ο εισαγγελέας προκαλεί νέα προσμέτρηση γι` αυτές, αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του καταδικασθέντος. 4. Ποινές στερητικές της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.».	3. Αν χορηγήθηκε αμνηστία, χάρη, αναστολή δίωξης, απόλυση υπό όρο ή επήλθε παραγραφή ή αφέθηκε οπωσδήποτε η ποινή για ένα ή περισσότερα από τα εγκλήματα που συρρέουν και των οποίων οι ποινές προσμετρήθηκαν κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, εξακολουθεί η εκτέλεση των υπόλοιπων ποινών και, αν συντρέχει περίπτωση, ο εισαγγελέας προκαλεί νέα προσμέτρηση γι` αυτές, αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του καταδικασθέντος. 4. Ποινές στερητικές της ελευθερίας ανώτερες του ενός έτους που επιβάλλονται για κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο το οποίο τέλεσε κρατούμενος κατά τη διάρκεια της αδείας του εκτίονται ολόκληρες μετά την έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε ή θα επιβληθεί για την πράξη για την οποία ήταν κρατούμενος.
Άρθρο 9 **Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο - Αντικατάσταση παρ. 1 και 4 άρθρου 99 ΠΚ** Οι παρ. 1 και 4 του άρθρου 99 του ΠΚ αντικαθίστανται και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 99 Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο 1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για εγκλήματα δόλου σε στερητική της ελευθερίαςποινή μεγαλύτερη από τρία (3) έτη με μία ή με περισσότερες αποφάσεις, που οι ποινές τους δεν υπερβαίνουν συνολικά το πιο πάνω όριο, κατα-	Άρθρο 99 Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο 1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από ένα έως τρία έτη, εκτός αν κρίνει, με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Ο χρόνος αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής και αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης που χο-

δικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα (1) και ανώτερο από τρία (3) έτη. Αν το δικαστήριο κρίνει, με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία της απόφασης στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, εφαρμόζει το άρθρο 104Α ΠΚ, εκτός αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του, οπότε διατάσσει την εκτέλεση μέρους ή ολόκληρης της ποινής. Το δικαστήριο μπορεί με ειδική αιτιολογία να χορηγήσει την αναστολή και εφόσον οι προηγούμενες καταδίκες δεν υπερβαίνουν συνολικά τα πέντε (5) έτη φυλάκισης, εκτός αν συντρέχει η εξαίρεση της απόλυτης αναγκαιότητας εκτέλεσης της ποινής. Ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής, και αρχίζει από τότε που η απόφαση η οποία την χορηγεί καθίσταται εκτελεστή. 2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινης πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωφελείς σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αρωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα.	ρηγεί την αναστολή, εάν ο καταδικασθείς είναι παρών, άλλως από την επίδοση της απόφασης. 2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινης πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωφελείς σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αρωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα. 3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης. 4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του άρθρου 81 παρ. 5.

3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης. 4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί κατά την κρίση του σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Το τελευταίο, με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει τη μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ, γ) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 100 ΠΚ ή την έκτιση ολόκληρης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.».	
Άρθρο 10 **Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής - Αντικατάσταση άρθρου 100 ΠΚ** Το άρθρο 100 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 100 Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής 1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο, εφόσον κρίνει ότι η μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ δεν θα είναι επαρκής για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων και ότι για τον σκοπό αυτό είναι απολύτως αναγκαία η έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής, μπορεί να	Άρθρο 100 Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής 1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, το δικαστήριο, εφόσον κρίνει ότι είναι αναγκαία η έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής για να τον αποτρέψει από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων, μπορεί να διατάξει την εκτέλεση του μέρους αυτού, η διάρκεια του οποίου δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δέκα ημερών ούτε ανώτερη των τριών μηνών και την αναστολή εκτέλεσης του υπολοίπου. 2. Οι παράγραφοι 2 έως 4 του προηγούμενου άρθρου έχουν και εδώ ανάλογη εφαρμογή.

διατάξει την πραγματική εκτέλεση του μέρους αυτού, η διάρκεια του οποίου δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δέκα ημερών ούτε ανώτερη των τριών μηνών, και την αναστολή εκτέλεσης του υπολοίπου. Στην περίπτωση αυτή αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 105Β ΠΚ. Ο χρόνος δοκιμασίας για το αναστελλόμενο μέρος της ποινής αρχίζει μετά την ολοκλήρωση της έκτισης του μέρους της ποινής που δεν ανεστάλη. 2. Οι παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου έχουν και εδώ ανάλογη εφαρμογή. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων μετά την έκτιση μέρους της ποινής το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των παραβιάσεων, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες, γ) να διατάξει την έκτιση του υπολοίπου της ποινής που ανεστάλη. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.».	
Άρθρο 11 **Ανάκληση της αναστολής - Αντικατάσταση άρθρου 101 ΠΚ** Το άρθρο 101 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 101 Ανάκληση της αναστολής 1. Αν μετά τη χορήγηση της αναστολής, αλλά κατά τη διάρκειά της, αποδειχθεί ότι αυτός που την έλαβε είχε προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα σε στερητική της ελευθερίας ποινή για κάποια από τις πράξεις που ορίζει το άρθρο 99, το δικαστήριο με αίτηση του εισαγγελέα ανακαλεί την αναστολή που χορηγήθηκε. 2. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής, καταστεί αμετάκλητη καταδίκη για έγκλημα δόλου που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η ποινή που επιβλήθηκε με	Άρθρο 101 Ανάκληση της αναστολής Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής, καταστεί αμετάκλητη καταδίκη για πράξη που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η συνολική ποινή που επιβάλλεται κατά το άρθρο 97 υπερβαίνει τα τρία έτη, η αναστολή θεωρείται ότι δε χορηγήθηκε ποτέ, εκτός αν το δικαστήριο, απαγγέλλοντας τη νέα καταδίκη, ρητά διατάξει με την ίδια απόφαση να διατηρηθεί η αναστολή, λόγω της ελαφράς φύσης του πλημμελήματος για το οποίο απαγγέλθηκε η νέα καταδίκη.

μια ή περισσότερες αποφάσεις υπερβαίνει συνολικά τα τρία έτη, η αναστολή θεωρείται ότι δεν χορηγήθηκε ποτέ, εκτός αν το δικαστήριο, απαγγέλλοντας τη νέα καταδίκη, ρητά διατάξει με την ίδια απόφαση να διατηρηθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.».	
Άρθρο 12 **Άρση της αναστολής - Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 102 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 102 του ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 102 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 102 Άρση της αναστολής 1. Αν κατά τον χρόνο της αναστολής ο καταδικασθείς καταδικαστεί και πάλι σε στερητική της ελευθερίας ποινή για έγκλημα δόλου που τελέστηκε κατά τη διάρκεια της αναστολής, η αναστολή αίρεται μόλις καταστεί αμετάκλητη η νέα καταδίκη. Η ποινή που επιβλήθηκε με τη νέα καταδίκη εκτελείται στη συνέχεια μετά την ποινή που είχε ανασταλεί, εκτός αν το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ρητά διατάξει να μην αρθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.». 2. Αν η αναστολή δεν ανακληθεί και δεν αρθεί, η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί.».	Άρθρο 102 Άρση της αναστολής 1. Αν κατά τον χρόνο της αναστολής ο καταδικασθείς καταδικαστεί και πάλι για έγκλημα που τελέστηκε κατά τη διάρκεια της αναστολής, το δικαστήριο διατάσσει την άρση της αναστολής μόλις καταστεί αμετάκλητη η νέα καταδίκη. Η ποινή που επιβλήθηκε με τη νέα καταδίκη εκτελείται στη συνέχεια μετά την ποινή που είχε ανασταλεί, εκτός αν λόγω της ελαφράς φύσης του πλημμελήματος που αφορά η νέα καταδίκη, το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ρητά διατάξει να μην αρθεί η αναστολή. 2. Αν η αναστολή δεν ανακληθεί και δεν αρθεί, η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί.
Άρθρο 13 **Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης - Τροποποίηση άρθρου 103 ΠΚ** Στο άρθρο 103 του ΠΚ, α) τροποποιούνται τα άρθρα του ΠΚ στα οποία γίνεται παραπομπή, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 103 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 103 Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης Αν η καταδίκη που ορίζουν τα άρθρα 99, 101, 102 επήλθε με απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου, η ενέργειά της όσον αφορά τη χορήγηση, την ανάκληση και την άρση της αναστολής κρίνεται ελεύθερα από το	Άρθρο 103 Ενέργεια αλλοδαπής απόφασης Αν η καταδίκη που ορίζει το προηγούμενο άρθρο επήλθε με απόφαση αλλοδαπού δικαστηρίου, η ενέργειά της όσον αφορά την άρση της αναστολής κρίνεται ελεύθερα από το δικαστήριο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε διατάξεις διεθνών ή ευρωπαϊκών κειμένων που δεσμεύουν τη χώρα.

δικαστήριο, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε διατάξεις διεθνών ή ευρωπαϊκών κειμένων που δεσμεύουν τη χώρα. Σε περίπτωση άρσης της αναστολής, αρμόδιο είναι το δικαστήριο που χορήγησε την αναστολή.».	
Άρθρο 14 **Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 104 ΠΚ** Στο άρθρο 104 του ΠΚ, α) τροποποιείται ο τίτλος με τη διαγραφή της λέξης «αποζημιώσεις», β) τροποποιείται η παρ. 1 με την απαλοιφή των περιπτώσεων πληρωμής αστικής αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης και το άρθρο 104 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 104 Δικαστικές δαπάνες και παρεπόμενες ποινές 1. Η αναστολή της ποινής δεν απαλλάσσει τον καταδικασθέντα από την πληρωμή των δικαστικών εξόδων. 2. Οι παρεπόμενες ποινές αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή. Αν όμως πρόκειται για αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων κατά το άρθρο 60, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη μη αναστολή.».	Άρθρο 104 Δικαστικές δαπάνες, αποζημιώσεις και παρεπόμενες ποινές 1. Η αναστολή της ποινής δεν απαλλάσσει τον καταδικασθέντα από την πληρωμή των δικαστικών εξόδων, την αστική αποζημίωση ή τη χρηματική ικανοποίηση. 2. Οι παρεπόμενες ποινές αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή. Αν όμως πρόκειται για αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων κατά το άρθρο 60, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη μη αναστολή.
Άρθρο 15 **Διάρκεια κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 104Α ΠΚ** Στο άρθρο 104Α του ΠΚ, α) στην παρ. 1 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο με την απαλοιφή της αναφοράς στο άρθρο 100 του ΠΚ, β) στην παρ. 1 τροποποιούνται το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο με τη μείωση των ωρών κοινωφελούς εργασίας, γ) προστίθεται νέα παρ. 4 και το άρθρο 104Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 104Α Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία 1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 99, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι	Άρθρο 104Α Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία 1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής των άρθρων 99 και 100, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από τρεις ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δύο χιλιάδες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών.

αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από δύο ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες ώρες, ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών. 2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. 3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παραγράφου 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. 4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 1.».	2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. 3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παραγράφου 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. .
Άρθρο 16 **Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 104Β ΠΚ** Στην παρ. 1 του άρθρου 104Β του ΠΚ, α) αντικαθίστανται οι περ. α', γ' και δ', β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 104Β διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 104Β Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής	Άρθρο 104Β Λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής 1. Το δικαστήριο μπορεί να μην επιβάλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος αν: α) αυτός έχει πληγεί τόσο σοβαρά από το αποτέλεσμα της πράξης του, ώστε η επιβολή της ποι-

1. Το δικαστήριο μπορεί να μην επιβάλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος αν: α) η βλάβη ή ο κίνδυνος που προκλήθηκαν από την πράξη του ήταν ιδιαιτέρως μικρής βαρύτητας, β) ο υπαίτιος έχει αποκαταστήσει στο μέτρο του δυνατού την προσβολή που έχει προκαλέσει στον παθόντα, δείχνοντας ειλικρινή μετάνοια, γ) ο υπαίτιος έχει πληγεί ιδιαίτερα σοβαρά από το αποτέλεσμα της πράξης του, ή δ) έχει περάσει ασυνήθιστα μεγάλο χρονικό διάστημα από την τέλεση του εγκλήματος. Για να κρίνει το δικαστήριο αν δεν θα επιβάλλει ποινή ελέγχει αν αυτή, εξαιτίας μίας των ανωτέρω περιστάσεων, δεν εμφανίζεται πλέον αναγκαία ή εμφανίζεται δυσανάλογα επαχθής. 2. Το δικαστήριο δεν επιβάλλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος, αν έχει ολοκληρωθεί επιτυχώς διαδικασία αποκαταστατικής δικαιοσύνης μεταξύ αυτού και του παθόντος.».	νής να εμφανίζεται πλέον δυσανάλογα επαχθής, β) έχει αποκαταστήσει στο μέτρο του δυνατού την προσβολή που έχει προκαλέσει στον παθόντα, δείχνοντας ειλικρινή μετάνοια, ώστε η ποινή να μην κρίνεται πλέον αναγκαία, γ) η βλάβη ή ο κίνδυνος που προκλήθηκαν από την πράξη του ήταν ιδιαιτέρως μικρής βαρύτητας ή δ) έχει περάσει ασυνήθιστα μεγάλο χρονικό διάστημα από την τέλεση του εγκλήματος, ώστε η επιβολή της ποινής να μην εμφανίζεται πλέον αναγκαία, σε συνδυασμό και με τη μικρή βαρύτητα της πράξης. 2. Το δικαστήριο δεν επιβάλλει ποινή στον υπαίτιο πλημμελήματος, αν έχει ολοκληρωθεί επιτυχώς διαδικασία αποκαταστατικής δικαιοσύνης μεταξύ αυτού και του παθόντος.
Άρθρο 17 **Έκτιση της ποινής στην κατοικία - Τροποποίηση άρθρου 105 ΠΚ** Στο άρθρο 105 του ΠΚ, α) στην παρ. 1 τροποποιείται το πρώτο εδάφιο ως προς την προϋπόθεση καταδίκης σε πρόσκαιρη ποινή στέρησης της ελευθερίας και προστίθεται τέταρτο εδάφιο, β) στην παρ. 2 τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο με την προσθήκη ως προϋπόθεσης για την εξουσιοδοτική διάταξη της γνώμης του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕ.Σ.Υ.), γ) στην παρ. 3, τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς τις προϋποθέσεις για την ανάκληση της έκτισης της ποινής στην κατοικία και προστίθεται τρίτο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 105 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 105 Έκτιση της ποινής στην κατοικία 1. Όποιος καταδικάστηκε σε πρόσκαιρη στερητική της ελευθερίας ποινή και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας εκτίει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, εκτός αν το δικαστήριο, με ειδική αιτιολογία, κρίνει ότι η έκτιση της ποινής σε κατάστημα κράτησης είναι	Άρθρο 105 Έκτιση της ποινής στην κατοικία 1. Όποιος καταδικάστηκε σε ποινή στερητική της ελευθερίας έως δεκαπέντε έτη και έχει υπερβεί το εβδομηκοστό έτος της ηλικίας εκτίει την ποινή ή το υπόλοιπο της ποινής στην κατοικία του, εκτός αν το δικαστήριο, με ειδική αιτιολογία, κρίνει ότι η έκτιση της ποινής σε κατάστημα κράτησης είναι απολύτως αναγκαία για να αποτραπεί από την τέλεση άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. Αν το πιο πάνω όριο ηλικίας έχει συμπληρωθεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, αποφασίζει το δικαστήριο που επιβάλλει την ποινή. Σε κάθε άλλη περίπτωση αποφασίζει το συμβούλιο πλημμελειοδικών της περιοχής που εδρεύει το δικαστήριο αυτό, μετά από αίτηση του καταδικασθέντος. 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει, ανεξαρτήτως ποινής, και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Ισχύει επίσης, χωρίς τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, για εκείνους που νοσούν από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας τελικού

απολύτως αναγκαία για να αποτραπεί από την τέλεση άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. Αν το πιο πάνω όριο ηλικίας έχει συμπληρωθεί κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, αποφασίζει το δικαστήριο που επιβάλλει την ποινή. Σε κάθε άλλη περίπτωση αποφασίζει το συμβούλιο πλημμελειοδικών της περιοχής που εδρεύει το δικαστήριο αυτό, μετά από αίτηση του καταδικασθέντος. Το βούλευμα που απορρίπτει την αίτηση υπόκειται σε έφεση. 2. Η διάταξη της προηγούμενης παραγράφου ισχύει, ανεξαρτήτως ποινής, και για τις μητέρες που έχουν την επιμέλεια ανήλικων τέκνων, τα οποία δεν έχουν συμπληρώσει το όγδοο έτος της ηλικίας τους. Ισχύει επίσης, χωρίς τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, για εκείνους που νοσούν από σύνδρομο επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας τελικού σταδίου, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλονται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικοί, από κίρρωση του ήπατος με αναπηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%), από γεροντική άνοια ή από κακοήθη νεοπλάσματα τελικού σταδίου. Για τη διακρίβωση των προϋποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται γνωμάτευση δύο ιατρών δημόσιου νοσοκομείου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Υγείας μπορεί, ύστερα από γνώμη του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας (ΚΕΣΥ), να προστίθενται και άλλα είδη ασθενειών ανάλογης βαρύτητας. 3. Το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο εάν κατά τις προηγούμενες παραγράφους αντικαταστήσει την στερητική της ελευθερίας ποινή με έκτισή της στην κατοικία, μπορεί να επιβάλει στον καταδικασθέντα κατάλληλους κατά την κρίση του όρους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 99 παρ. 2 περιπτώσεις δ` έως στ`, με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, ή έκτιση με ηλεκτρονική επιτήρηση. Το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να ανακαλέσει την έκτιση της ποινής στην κατοικία, αν διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παρ. 1 και 2 ή ότι ο καταδικασθείς αδικαιολογήτως δεν	σταδίου, από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια και υποβάλλονται σε τακτική αιμοκάθαρση, από ανθεκτική φυματίωση ή είναι τετραπληγικοί, από κίρρωση του ήπατος με αναπηρία άνω του εξήντα επτά τοις εκατό (67%), από γεροντική άνοια ή από κακοήθη νεοπλάσματα τελικού σταδίου. Για τη διακρίβωση των προϋποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου απαιτείται γνωμάτευση δύο ιατρών δημόσιου νοσοκομείου. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας μπορεί να προστίθενται και άλλα είδη ασθενειών ανάλογης βαρύτητας. 3. Το δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο εάν κατά τις προηγούμενες παραγράφους αντικαταστήσει την στερητική της ελευθερίας ποινή με έκτισή της στην κατοικία, μπορεί να επιβάλει στον καταδικασθέντα κατάλληλους κατά την κρίση του όρους από εκείνους που αναφέρονται στο άρθρο 99 παρ. 2 περιπτώσεις δ` έως στ`, με ανάλογη εφαρμογή της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, ή έκτιση με ηλεκτρονική επιτήρηση. Το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να ανακαλέσει την έκτιση της ποινής στην κατοικία αν διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

εκτίει πραγματικά την ποινή στην κατοικία. Για την ανάκληση εφαρμόζεται ανάλογα η παρ. 3 του άρθρου 110 ΠΚ. 4. Ο αρμόδιος για την έκτιση της ποινής εισαγγελέας δύναται: α) να χορηγεί άδεια εξόδου από την κατοικία για αποδεδειγμένα σοβαρούς λόγους, β) να παραγγέλλει το αρμόδιο Αστυνομικό Τμήμα του τόπου κατοικίας του καταδικασθέντος να ελέγχει την πραγματική κατ' οίκον έκτιση της ποινής.».	
Άρθρο 18 **Παροχή κοινωφελούς εργασίας - Αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 105Α ΠΚ** Η παρ. 4 του άρθρου 105Α του ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 105Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 105Α Παροχή κοινωφελούς εργασίας 1. Ο καταδικαζόμενος σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει συνολικά τα πέντε έτη, μπορεί να δηλώσει προς το δικαστήριο ότι επιθυμεί να μετατραπεί το υπόλοιπο της ποινής του έως τον χρόνο της υπό όρο απόλυσης, κατά το επόμενο άρθρο, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, αφού θα έχει εκτίσει πραγματικά το ένα δέκατο αυτής. Το Δικαστήριο, μετατρέπει την ποινή, εν όλω ή εν μέρει, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει ότι η βαρύτητα της πράξης, οι συνθήκες τέλεσής της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καταδικασθέντος, καθιστούν απολύτως αναγκαία την έκτιση της ποινής στο κατάστημα κράτησης για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. 2. Για τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, κάθε μήνας φυλάκισης αντιστοιχεί σε σαράντα ώρες κοινωφελούς εργασίας, η οποία πρέπει να εκτελεστεί εντός του οριζόμενου στην προηγούμενη παράγραφο χρόνου. 3. Η μετατροπή δεν προϋποθέτει αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. 4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή	Άρθρο 105Α Παροχή κοινωφελούς εργασίας 1. Ο καταδικαζόμενος σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει συνολικά τα πέντε έτη, μπορεί να δηλώσει προς το δικαστήριο ότι επιθυμεί να μετατραπεί το υπόλοιπο της ποινής του έως τον χρόνο της υπό όρο απόλυσης, κατά το επόμενο άρθρο, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, αφού θα έχει εκτίσει πραγματικά το ένα δέκατο αυτής. Το Δικαστήριο, μετατρέπει την ποινή, εν όλω ή εν μέρει, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει ότι η βαρύτητα της πράξης, οι συνθήκες τέλεσής της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καταδικασθέντος, καθιστούν απολύτως αναγκαία την έκτιση της ποινής στο κατάστημα κράτησης για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. 2. Για τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, κάθε μήνας φυλάκισης αντιστοιχεί σε σαράντα ώρες κοινωφελούς εργασίας, η οποία πρέπει να εκτελεστεί εντός του οριζόμενου στην προηγούμενη παράγραφο χρόνου. 3. Η μετατροπή δεν προϋποθέτει αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. 4. Οι παράγραφοι 3 και 5, περιπτώσεις α` και ε` του άρθρου 81 ισχύουν και στην περίπτωση αυτή.

πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ.2.».	
Άρθρο 19 **Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης - Τροποποίηση παρ. 1, 4 και 6 άρθρου 105Β ΠΚ** Στο άρθρο 105Β του ΠΚ, α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη νέας περ. γ) και την αναρίθμηση της περ. γ) σε περ. δ), β) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 ως προς τις διακριβούμενες ασθένειες, γ) το δεύτερο εδάφιο της παρ. 6 αντικαθίσταται από δύο εδάφια και το άρθρο 105Β διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 105Β Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης 1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινής μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης, τα δύο πέμπτα αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης, τα τρία πέμπτα αυτής, γ) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6, τα τέσσερα πέμπτα αυτής και δ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι έτη. 2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη.	Άρθρο 105Β Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης 1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινή μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης, τα δύο πέμπτα αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης, τα τρία πέμπτα αυτής και γ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι έτη. 2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. 3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος,

3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παράγραφο 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλάσματα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατουμένους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατουμένους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατουμένους που συμμετέχουν σε θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το άρθρο 51 του ν. 4139/2013 οργανισμού και ζ) κρατουμένους για όσο διάστημα	νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλάσματα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατουμένους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατουμένους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατουμένους που συμμετέχουν σε θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το **<u>άρθρο 51</u>** του ν. **<u>4139/2013</u>** οργανισμού και ζ) κρατουμένους για όσο διάστημα διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση της αναπηρίας στις περιπτώσεις α` και β` γίνεται με τη διαδικασία της παραγράφου 2 του άρθρου 105. 5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παράγραφο είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό. 6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Το χρονικό διάστημα των δύο πέμπτων ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δεκαέξι ετών, προσαυξάνεται

διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου καθώς και της αναπηρίας στις περ. α΄ και β΄ γίνεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 105. 5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παράγραφο είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό. 6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι έτη. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ' και δ' της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, των άρθρων 323Α, 324, 380, 385, καθώς και γι' αυτά του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε έτη.».	κατά το ένα τρίτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε έτη.
Άρθρο 20 **Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 106 ΠΚ** Στο άρθρο 106 του ΠΚ α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τη λέξη «καθιστά» διαγράφεται η λέξη «απολύτως»,	Άρθρο 106 Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης 1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μη χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση

β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τις λέξεις «μόνη η» προστίθεται η λέξη «αναιτιολόγητη», γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 το στοιχείο «στ'» αντικαθίσταται από το στοιχείο«ζ'», δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «, όπως και αυτές που επιβάλλονται από τον νόμο,» και το άρθρο 106 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 106 Προϋποθέσεις για τη χορήγηση της απόλυσης 1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μην χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Μόνη η αναιτιολόγητη επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής δεν αρκεί για τη μη χορήγηση της απόλυσης. 2. Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, με ανάλογη εφαρμογή των περιπτώσεων δ` έως ζ` της παραγράφου 2 του άρθρου 99. Οι υποχρεώσεις αυτές, όπως και αυτές που επιβάλλονται από τον νόμο, μπορούν πάντοτε να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν με αίτηση εκείνου που απολύθηκε. 3. Η εποπτεία για την τήρηση των κατά την προηγούμενη παράγραφο υποχρεώσεων μπορεί να ανατεθεί και σε εταιρεία προστασίας αποφυλακιζομένων.».	της ποινής του, καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Μόνη η επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής δεν αρκεί για τη μη χορήγηση της απόλυσης. 2. Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, με ανάλογη εφαρμογή των περιπτώσεων δ` έως στ` της παραγράφου 2 του άρθρου 99. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορούν πάντοτε να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν με αίτηση εκείνου που απολύθηκε. 3. Η εποπτεία για την τήρηση των κατά την προηγούμενη παράγραφο υποχρεώσεων μπορεί να ανατεθεί και σε εταιρεία προστασίας αποφυλακιζομένων.
Άρθρο 21 **Ανάκληση της απόλυσης - Τροποποίηση άρθρου 107 ΠΚ** Στο άρθρο 107 του ΠΚ, α) τροποποιείται η παρ. 1 με την προσθήκη περαιτέρω προϋπόθεσης για την ανάκληση απόλυσης, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τη δυνατότητα που απολείπεται στον κατάδικο να ζητήσει εκ νέου την υπό όρο απόλυσή του και το άρθρο 107 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 107 Ανάκληση της απόλυσης	Άρθρο 107 Ανάκληση της απόλυσης 1. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν εκείνος που απολύθηκε δε συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν κατά την απόλυση. 2. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στη διάρκεια της ποινής.

1. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν εκείνος που απολύθηκε δεν συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν κατά την απόλυση ή εφόσον ασκήθηκε σε βάρος του δίωξη για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους, το οποίο τελέστηκε στο χρονικό διάστημα του άρθρου 109. 2. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στη διάρκεια της ποινής, ο κατάδικος όμως δεν εμποδίζεται να ζητήσει εκ νέου την υπό όρο απόλυσή του.».	
Άρθρο 22 **Άρση της απόλυσης - Τροποποίηση άρθρου 108 ΠΚ** Στο άρθρο 108 του ΠΚ, α) τα δύο πρώτα εδάφια αριθμούνται ως παρ. 1, β) στο πρώτο εδάφιο προστίθενται οι λέξεις «από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη», γ) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 108 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 108 Άρση της απόλυσης 1. Η απόλυση αίρεται αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το επόμενο άρθρο, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα με δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από ένα έτος. Στην περίπτωση αυτή εκτίει αθροιστικά, από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη, και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο όφειλε να εκτίσει κατά τον χρόνο της απόλυσης. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης για καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη εκτίει δέκα επιπλέον έτη και επί σωρευτικής συνδρομής ισοβίων καθείρξεων δεκαπέντε επιπλέον έτη. 2. Η άρση της απόλυσης δεν εμποδίζει τη χορήγηση νέας υπό όρο απόλυσης.».	Άρθρο 108 Άρση της απόλυσης Η απόλυση αίρεται αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το επόμενο άρθρο, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα με δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από ένα έτος. Στην περίπτωση αυτή εκτίει αθροιστικά και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο όφειλε να εκτίσει κατά τον χρόνο της απόλυσης.
Άρθρο 23 **Συνέπειες της μη ανάκλησης - Τροποποίηση άρθρου 109 ΠΚ** Στο άρθρο 109 του ΠΚ στο τίτλο και στα δύο εδάφια μετά από τη λέξη «ανάκληση»	Άρθρο 109 Συνέπειες της μη ανάκλησης και άρσης

διαγράφονται οι λέξεις «ή άρση» και το άρθρο 109 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 109 Συνέπειες της μη ανάκλησης Αν από την απόλυση περάσει το χρονικό διάστημα της ποινής το οποίο υπολειπόταν για έκτιση, σε όσες περιπτώσεις αυτό είναι ανώτερο από τρία έτη, ή αν περάσουν τρία έτη χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε. Η ισόβια κάθειρξη θεωρείται ότι εκτίθηκε, αν περάσουν δέκα έτη από την απόλυση χωρίς να γίνει ανάκληση της απόλυσης.».	Αν από την απόλυση περάσει το χρονικό διάστημα της ποινής το οποίο υπολειπόταν για έκτιση, σε όσες περιπτώσεις αυτό είναι ανώτερο από τρία έτη, ή αν περάσουν τρία έτη χωρίς να γίνει ανάκληση ή άρση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε. Η ισόβια κάθειρξη θεωρείται ότι εκτίθηκε, αν περάσουν δέκα έτη από την απόλυση χωρίς να γίνει ανάκληση ή άρση της απόλυσης.
Άρθρο 24 **Χορήγηση της υπό όρο απόλυσης - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 110 ΠΚ** Στο άρθρο 110 του ΠΚ προστίθεται παρ. 5 και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 110 Διαδικασία για τη χορήγηση και την ανάκληση της απόλυσης 1. Για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο αποφασίζει το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από τον διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές. 2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο καταδικασθείς. Η αίτηση υποβάλλεται δύο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που προβλέπει το άρθρο 105Β. Αν η διεύθυνση του καταστήματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για τη μη χορήγηση της απόλυσης, υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο. 3. Για την ανάκληση αποφασίζει το ίδιο δικαστικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση	Άρθρο 110 Διαδικασία για τη χορήγηση και την ανάκληση της απόλυσης 1. Για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο αποφασίζει το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από τον διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές. 2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο καταδικασθείς. Η αίτηση υποβάλλεται δύο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που προβλέπει το άρθρο 105Β. Αν η διεύθυνση του καταστήματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για τη μη χορήγηση της απόλυσης, υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο. 3. Για την ανάκληση αποφασίζει το ίδιο δικαστικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση των αρχών που εποπτεύουν αυτόν που απολύθηκε. Το εδάφιο β` της πρώτης παραγράφου εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή. 4. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, για να προληφθεί κίνδυνος της δημόσιας τάξης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής εκείνου που απολύθηκε μπορεί να διατάξει την προσωρινή σύλληψή του ύστερα

των αρχών που εποπτεύουν αυτόν που απολύθηκε. Το εδάφιο β` της πρώτης παραγράφου εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή. 4. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, για να προληφθεί κίνδυνος της δημόσιας τάξης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής εκείνου που απολύθηκε μπορεί να διατάξει την προσωρινή σύλληψή του ύστερα από την οποία προκαλείται αμέσως με τη νόμιμη διαδικασία η απόφαση για την ανάκληση. Αν αποφασιστεί η ανάκληση, θεωρείται ότι αυτή επήλθε την ημέρα της σύλληψης. 5. Κατά του βουλεύματος που κρίνει τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης επιτρέπεται έφεση από τονεισαγγελέα και τον καταδικασθέντα για οποιοδήποτε λόγο με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 473 έως 476 ΚΠΔ.».	από την οποία προκαλείται αμέσως με τη νόμιμη διαδικασία η απόφαση για την ανάκληση. Αν αποφασιστεί η ανάκληση, θεωρείται ότι αυτή επήλθε την ημέρα της σύλληψης.
Άρθρο 25 **Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση – Τροποποίηση παρ. 6, 7 και 8 και προσθήκη παρ. 11 άρθρου 110Α ΠΚ** Στο άρθρο 110Α του ΠΚ, α) τροποποιείται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 6 με την προσθήκη αναφοράς στην παρ. 3 του άρθρου 106 του ΠΚ, β) στην παρ. 7 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, γ) στην παρ. 8 προστίθεται τέταρτο εδάφιο, δ) προστίθεται παρ. 11 και το άρθρο 110Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 110Α Απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση 1. Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν, με αίτησή τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 1, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει: α) προκειμένου για φυλάκιση, το ένα πέμπτο αυτής, β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα δύο πέμπτα αυτής και	Άρθρο 110Α Απόλυση υπό τον όρο της κατ` οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση  1. Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν, με αίτησή τους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 1, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει: α) προκειμένου για φυλάκιση, το ένα πέμπτο αυτής, β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα δύο πέμπτα αυτής και γ) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον δεκατέσσερα έτη. 2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 3. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας.

γ) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη, τουλάχιστον δεκατέσσερα έτη. 2. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς πρέπει να έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην προηγούμενη παράγραφο. Σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί, αν έχει εκτίσει είκοσι δύο έτη, ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 3. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. 4. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά την προηγούμενη παράγραφο. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, για δώδεκα έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός πέμπτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δώδεκα ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι έτη. 5. Για την απόλυση του καταδικασθέντος κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. 6. Ο απολυθείς σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ` οίκον περιορισμού του αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης	4. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά την προηγούμενη παράγραφο. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, για δώδεκα έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός πέμπτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δώδεκα ετών, προσαυξάνεται κατά το ένα πέμπτο των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα δεκατέσσερα έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι έτη. 5. Για την απόλυση του καταδικασθέντος κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. 6. Ο απολυθείς σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου επιτρέπεται να ευρίσκεται προκαθορισμένες ώρες της ημέρας εκτός του τόπου του κατ` οίκον περιορισμού του αποκλειστικά για λόγους εργασίας, εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης, συμμετοχής του σε εγκεκριμένο πρόγραμμα συντήρησης ή απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί. Οι ώρες απουσίας του καταδικασθέντος από τον τόπο του κατ` οίκον περιορισμού του και το σύνολο των υποχρεώσεών του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε μετά τη χορηγηθείσα απόλυση, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Με διάταξή του, ο ίδιος εισαγγελέας είτε κατόπιν αίτησης του καταδικασθέντος είτε αυτεπαγγέλτως, αποφασίζει για την αλλαγή του τόπου του κατ` οίκον περιορισμού, την τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδικασθέντος από αυτόν και την επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 2.

από ναρκωτικές ουσίες ή αλκοόλ ή και εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που του έχουν επιβληθεί. Οι ώρες απουσίας του καταδικασθέντος από τον τόπο του κατ` οίκον περιορισμού του και το σύνολο των υποχρεώσεών του καθορίζονται είτε με το βούλευμα που διέταξε την απόλυσή του είτε μετά τη χορηγηθείσα απόλυση, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Με διάταξή του, ο ίδιος εισαγγελέας είτε κατόπιν αίτησης του καταδικασθέντος είτε αυτεπαγγέλτως, αποφασίζει για την αλλαγή του τόπου του κατ` οίκον περιορισμού, την τροποποίηση του προγράμματος των ωρών απουσίας του καταδικασθέντος από αυτόν και την επιβολή ή τροποποίηση των υποχρεώσεων του τελευταίου. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα οριζόμενα στο άρθρο 106 παρ. 2 και 3. 7. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να μη χορηγηθεί, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 106. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 110 εφαρμόζεται αναλόγως. 8. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν ο καταδικασθείς δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς διατηρεί πάντως το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 105Β. Οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 110 εφαρμόζονται αναλόγως. 9. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αίρεται, όταν ο καταδικασθείς, κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παράγραφο 10, τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης, ο χρόνος από την από-	7. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου μπορεί να μη χορηγηθεί, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 106. 8. Η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, αν ο καταδικασθείς δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν και πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών του, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέστηκε, δεν παρέχει την προσδοκία ότι θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του στο μέλλον. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς διατηρεί πάντως το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 105Β. 9. Η απόλυση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αίρεται, όταν ο καταδικασθείς, κατά το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παράγραφο 10, τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα με δόλο που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι μηνών, για το οποίο καταδικάστηκε αμετακλήτως. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς στην περίπτωση αυτή δικαιούται να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 105Β, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105Β παρ. 1. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί απόλυση κατ` άρθρο 105Β, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 109. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση υπό όρο κατ` άρθρο 105Β, χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση να θεωρείται ότι έχει ήδη εκτιθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 109. 10. Η με το παρόν άρθρο χορηγούμενη απόλυση εκτείνεται μέχρι του χρονικού σημείου της χορήγησης στον καταδικασθέντα της απόλυσης υπό όρο κατ` άρθρο 105Β.

λυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο καταδικασθείς στην περίπτωση αυτή δικαιούται να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 105Β, αφού παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 105Β παρ. 1. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί απόλυση κατ' άρθρο 105Β, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 109. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί στον καταδικασθέντα η απόλυση υπό όρο κατ` άρθρο 105Β, χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση να θεωρείται ότι έχει ήδη εκτιθεί κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 109. 10. Η με το παρόν άρθρο χορηγούμενη απόλυση εκτείνεται μέχρι του χρονικού σημείου της χορήγησης στον καταδικασθέντα της απόλυσης υπό όρο κατ' άρθρο 105Β. 11. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ΄ και δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, 323Α, 324, 380, 385 καθώς και γι' αυτά του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, δεν επιτρέπεται απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση.».	
Άρθρο 26 **Αναστολή της παραγραφής - Τροποποίηση παρ. 2 και αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 113 ΠΚ** Στο άρθρο 113 του ΠΚ α) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «ή της παρ. 4^{A} του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α' 24)», β) η παρ. 4 αντικαθίσταται και το άρθρο 113 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 113 Αναστολή της παραγραφής 1. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρόνο, σύμφωνα με διάταξη	Άρθρο 113 Αναστολή της παραγραφής 1. Η προθεσμία της παραγραφής αναστέλλεται για όσο χρόνο, σύμφωνα με διάταξη νόμου, δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη, καθώς και για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση. 2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αναστολή δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από πέντε έτη για τα κακουργήματα και τρία έτη για τα πλημμελήματα. Ο χρονικός περιο-

νόμου, δεν μπορεί να αρχίσει ή να εξακολουθήσει η ποινική δίωξη, καθώς και για όσο χρόνο διαρκεί η κύρια διαδικασία και έως ότου γίνει αμετάκλητη η καταδικαστική απόφαση. 2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αναστολή δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από πέντε έτη για τα κακουργήματα και τρία έτη για τα πλημμελήματα. Ο χρονικός περιορισμός της αναστολής δεν ισχύει όταν η αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης, ή η αναβολή της δίκης, λαμβάνει χώρα κατ' εφαρμογή των άρθρων 29, 59 και 61 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ή της παρ. 4Α του άρθρου 7 του ν. 3226/2004 (Α' 24). 3. Αν για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, η έλλειψή της δεν αναστέλλει την παραγραφή. 4. Η προθεσμία της παραγραφής των κακουργημάτων που στρέφονται κατά ανηλίκου αρχίζει από την ενηλικίωση του θύματος. Η προθεσμία της παραγραφής των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 323Α, 324 και στο 19ο Κεφάλαιο του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, όταν αυτά στρέφονται κατά ανηλίκου, αρχίζει ένα έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.».	ρισμός της αναστολής δεν ισχύει όταν η αναβολή ή αναστολή της ποινικής δίωξης, ή η αναβολή της δίκης, λαμβάνει χώρα κατ` εφαρμογή των άρθρων 29, 59 και 61 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 3. Αν για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, η έλλειψή της δεν αναστέλλει την παραγραφή. 4. Η προθεσμία παραγραφής των κακουργημάτων που στρέφονται κατά ανηλίκου, αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος.
Άρθρο 27 **Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών - Τροποποίηση άρθρου 119 ΠΚ** Στο άρθρο 119 του ΠΚ προστίθεται η επιφύλαξη σε άλλες διατάξεις και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 119 Έναρξη της παραγραφής του χρόνου των ποινών Η παραγραφή των ποινών αρχίζει από την ημέρα που η απόφαση έγινε αμετάκλητη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.».	Άρθρο 119 Έναρξη του χρόνου παραγραφής των ποινών Η παραγραφή των ποινών αρχίζει από την ημέρα που η απόφαση έγινε αμετάκλητη.
Άρθρο 28 **Απόλυση υπό όρο - Τροποποίηση παρ. 3 και 6 άρθρου 129 ΠΚ** Στο άρθρο 129 του ΠΚ, α) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, β) τροποποιεί-	Άρθρο 129 Απόλυση υπό όρο

ται η παρ. 6 ως προς την αναφορά στο τελούμενο έγκλημα και την ποινή του και το άρθρο 129 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 129 Απόλυση υπό όρο 1. Το δικαστήριο απολύει υπό όρο τον ανήλικο μετά τη λήξη του ενός δευτέρου του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων και ορίζει τον χρόνο της δοκιμασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το υπόλοιπο της ποινής. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως περιορισμός που εκτίθηκε θεωρείται και αυτός που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. 2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του ανηλίκου κατά την έκτιση του περιορισμού καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. 3. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, η διεύθυνση του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο ανήλικος υποβάλλει αίτηση προς το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων στο Πλημμελειοδικείο του τόπου όπου εκτίεται ο περιορισμός μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος δύο μήνες πριν συμπληρωθεί η έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε. Ο ανήλικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του δικαστηρίου, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή να εκπροσωπηθεί από συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο, ως προς το γνήσιο της υπογραφής, από το διευθυντή του καταστήματος κράτησης, από δικηγόρο ή από τις αρμόδιες αρχές. Το δικαστήριο συνεδριάζει υποχρεωτικά μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από τη συμπλήρωση τηςέκτισης του ημίσεος του περιορισμού που επιβλήθηκε. Αν η αίτηση για απόλυση υπό όρο δε γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά δύο μήνες από την απόρριψη, εκτός αν υπάρξουν νέα στοιχεία.	1. Το δικαστήριο απολύει υπό όρο τον ανήλικο μετά τη λήξη του ενός δευτέρου του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων και ορίζει τον χρόνο της δοκιμασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το υπόλοιπο της ποινής. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως περιορισμός που εκτίθηκε θεωρείται και αυτός που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. 2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του ανηλίκου κατά την έκτιση του περιορισμού καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. 3. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, η διεύθυνση του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο ανήλικος υποβάλλει αίτηση προς το Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων στο Πλημμελειοδικείο του τόπου όπου εκτίεται ο περιορισμός μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος δύο μήνες πριν συμπληρωθεί η έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε. Ο ανήλικος κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση του δικαστηρίου, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή να εκπροσωπηθεί από συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο, ως προς το γνήσιο της υπογραφής, από το διευθυντή του καταστήματος κράτησης, από δικηγόρο ή από τις αρμόδιες αρχές. Αν η αίτηση για απόλυση υπό όρο δε γίνει δεκτή, νέα αίτηση μπορεί να υποβληθεί μετά δύο μήνες από την απόρριψη, εκτός αν υπάρξουν νέα στοιχεία. 4. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να χορηγηθεί και πριν από την έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε, μόνο για σπουδαίους λόγους και εφόσον έχει εκτιθεί πραγματικά το ένα τρίτο αυτού. 5. Στον απολυόμενο μπορεί να επιβληθούν κατά τη διάρκεια του χρόνου δοκιμασίας υποχρεώσεις που αφορούν στον τρόπο ζωής του και ιδίως στον τόπο διαμονής, στη διαπαιδαγώγηση ή την παρακολούθηση εγκεκριμένου από το νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης από ναρκωτικές ή άλλες ουσίες. Αν ο απολυόμενος παραβιάσει τους όρους

4. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να χορηγηθεί και πριν από την έκτιση του ενός δευτέρου του περιορισμού που επιβλήθηκε, μόνο για σπουδαίους λόγους και εφόσον έχει εκτιθεί πραγματικά το ένα τρίτο αυτού. 5. Στον απολυόμενο μπορεί να επιβληθούν κατά τη διάρκεια του χρόνου δοκιμασίας υποχρεώσεις που αφορούν στον τρόπο ζωής του και ιδίως στον τόπο διαμονής, στη διαπαιδαγώγηση ή την παρακολούθηση εγκεκριμένου από το νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης από ναρκωτικές ή άλλες ουσίες. Αν ο απολυόμενος παραβιάσει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, όταν πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέσθηκε, δεν παρέχει ο ανήλικος την προσδοκία ότι στο μέλλον θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. 6. Αν ο απολυθείς κατά το χρόνο της δοκιμασίας καταδικασθεί για κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο σε ποινή άνω του ενός έτους, η απόλυση αίρεται και εφαρμόζεται το άρθρο 132. 7. Αν μετά την απόλυση παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας τον οποίο όρισε η απόφαση χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε.».	που του έχουν επιβληθεί, η απόλυση μπορεί να ανακληθεί, όταν πιθανολογείται ότι ενόψει της βαρύτητας της παράβασης των υποχρεώσεών, του τρόπου και των εν γένει συνθηκών που αυτή συντελέσθηκε, δεν παρέχει ο ανήλικος την προσδοκία ότι στο μέλλον θα τηρήσει τις υποχρεώσεις του. Σε περίπτωση ανάκλησης, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. 6. Αν ο απολυόμενος κατά το χρόνο δοκιμασίας καταδικασθεί για πράξη που αν τελούσε ενήλικος θα χαρακτηριζόταν ως κακούργημα ή πλημμέλημα από δόλο, η απόλυση αίρεται και εφαρμόζεται το άρθρο 132. 7. Αν μετά την απόλυση παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας τον οποίο όρισε η απόφαση χωρίς να γίνει ανάκληση, η ποινή θεωρείται ότι εκτίθηκε.
Άρθρο 29 **Απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση – Τροποποίηση παρ. 5 και 6 άρθρου 129Α ΠΚ** Στο άρθρο 129Α του ΠΚ, α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 ως προς τις προϋποθέσεις άρσης της απόλυσης υπό όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση του ανηλίκου, β) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 ως προς τις προϋποθέσεις άρσης της απόλυσης υπό όρο του απολυθέντος ανηλίκου και το άρθρο 129Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 129Α	Άρθρο 129Α Απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση  1. Ανήλικοι οι οποίοι καταδικάσθηκαν σε ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, μπορούν, μετά από αίτησή τους, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει το ένα τρίτο της ποινής τους. Η αίτηση συνοδεύεται από έκθεση της Κοινωνικής Υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης και έκθεση της Υπη-

Απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση  1. Ανήλικοι οι οποίοι καταδικάσθηκαν σε ποινή περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, μπορούν, μετά από αίτησή τους, να απολυθούν υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εφόσον έχουν εκτίσει το ένα τρίτο της ποινής τους. Η αίτηση συνοδεύεται από έκθεση της Κοινωνικής Υπηρεσίας του καταστήματος κράτησης και έκθεση της Υπηρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων, όπου γίνεται ειδική μνεία στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον του καταδικασθέντος, με ιδιαίτερη αναφορά στις σχέσεις του με τα πρόσωπα με τα οποία ενδέχεται να συνοικήσει εάν του χορηγηθεί η απόλυση. Οι παρ. 2 και 3 εδ. β` και γ` του άρθρου 129 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. 2. Ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί πάντως να χορηγηθεί, αν ο ανήλικος δεν έχει παραμείνει στο κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής του. 3. Η παρ. 6 του άρθρου 110 Α έχει και στην περίπτωση αυτή εφαρμογή. 4. Το ίδιο ισχύει και για την παρ. 5 του άρθρου 129. Αν η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ανακληθεί, ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 129. 5. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται, αν ο απολυθείς κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση τέλεσε, ως ενήλικος, πλημμέλημα με δόλο για το οποίο καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους. Στην περίπτωση αυτή, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα	ρεσίας Επιμελητών Ανηλίκων, όπου γίνεται ειδική μνεία στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον του καταδικασθέντος, με ιδιαίτερη αναφορά στις σχέσεις του με τα πρόσωπα με τα οποία ενδέχεται να συνοικήσει εάν του χορηγηθεί η απόλυση. Οι παρ. 2 και 3 εδ. β` και γ` του άρθρου 129 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. 2. Ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί πάντως να χορηγηθεί, αν ο ανήλικος δεν έχει παραμείνει στο κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα πέμπτο της ποινής του. 3. Η παρ. 6 του άρθρου 110 Α έχει και στην περίπτωση αυτή εφαρμογή. 4. Το ίδιο ισχύει και για την παρ. 5 του άρθρου 129. Αν η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ανακληθεί, ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 129. 5. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται αν ο ανήλικος, κατά το χρονικό διάστημα που διαρκεί η εν λόγω απόλυση, τελέσει με δόλο πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν πλημμέλημα, για την οποία καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Στην περίπτωση αυτή, ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή. Ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 129. 6. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται αν ο ανήλικος, όσο διαρκεί η εν λόγω απόλυση τελέσει πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα, για την οποία καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή και ο ανήλικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 129, αφού παραμείνει στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 1 και 4. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ` άρθρο 129, χωρίς όμως να

ποινή. Ο ανήλικος διατηρεί το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ' άρθρο 129. 6. Η απόλυση υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση αίρεται αν ο απολυθείς, όσο διαρκεί η εν λόγω απόλυση, τέλεσε, ως ενήλικος, κακούργημα ή ως ανήλικος, πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα, για την οποία και καταδικάστηκε οποτεδήποτε αμετακλήτως. Στην περίπτωση αυτή ο χρόνος από την απόλυση έως τη νέα σύλληψη δεν υπολογίζεται στην εκτιθείσα ποινή και ο ανήλικος αποκτά το δικαίωμα να απολυθεί υπό όρο κατ` άρθρο 129, αφού παραμείνει στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ένα επιπλέον έτος σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 1 και 4. Το ίδιο ισχύει αν, κατά το χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ` άρθρο 129, χωρίς όμως να έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 129 παρ. 7. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν κατά τον χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ` άρθρο 129 χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα να θεωρείται η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση ήδη εκτιθείσα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 7. 7. Η παρ. 7 του άρθρου 129 ισχύει και στην περίπτωση αυτή.».	έχει παρέλθει το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στο άρθρο 129 παρ. 7. Δεν εφαρμόζεται το προηγούμενο εδάφιο, αν κατά τον χρόνο που κατέστη η καταδίκη αμετάκλητη, είχε ήδη χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο κατ` άρθρο 129 χωρίς να έχει ανακληθεί, με αποτέλεσμα να θεωρείται η ποινή για την οποία χορηγήθηκε η απόλυση ήδη εκτιθείσα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 129 παρ. 7. 7. Η παρ. 7 του άρθρου 129 ισχύει και στην περίπτωση αυτή.
Άρθρο 30 **Νεαροί ενήλικες - Τροποποίηση άρθρου 133 ΠΚ** Στο άρθρο 133 του ΠΚ α) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται ως προς την κατάργηση της δυνατότητας περιορισμού του δράστη σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, β) στο δεύτερο εδάφιο γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 133 διαμορφώνεται ως εξής : «Άρθρο 133 Νεαροί ενήλικες Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει μειωμένη	Άρθρο 133 Νεαροί ενήλικες Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, το δικαστήριο μπορεί: α) να διατάξει τον περιορισμό του σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων (άρθρο 54) εφόσον κρίνει ότι η τέλεση της πράξης οφείλεται στην ελλιπή ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, λόγω της νεαρής ηλικίας και ότι ο περιορισμός αυτός θα είναι αρκετός για να αποφευχθεί η τέλεση άλλων εγκλημάτων, ή β) να επιβάλει μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 3 εδ. β` του άρθρου 130.

ποινή (άρθρο 83). Στηνπερίπτωση αυτή εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 130.».	
Άρθρο 31 **Εσχάτη προδοσία - Αναμόρφωση της ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 134 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 134 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την προβλεπόμενη ποινή και το άρθρο 134 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 134 Εσχάτη προδοσία 1. Όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσκαίρως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού ή να αποστερήσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή αυτόν που ασκεί την προεδρική εξουσία, τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση ή τη Βουλή από την εξουσία που έχουν κατά το Σύνταγμα, τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και: α) όποιος επιχειρεί να τελέσει την πράξη της προηγούμενης παραγράφου με κατάχρηση της ιδιότητάς του ως οργάνου του κράτους ή με σφετερισμό της ιδιότητας αυτής, καθώς και β) όποιος ασκεί την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό. 3. Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο Κεφάλαιο αυτό: α) η ανάδειξη του Αρχηγού του Κράτους με εκλογή, β) το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τη Βουλή με γενικές, άμεσες, ελεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ) το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης, δ) η αρχή του πολυκομματισμού, ε) η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής λειτουργίας από το Σύνταγμα και τους νόμους, ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και η) η γενική ισχύς και	Άρθρο 134 Εσχάτη προδοσία 1. Όποιος επιχειρεί με βία ή απειλή βίας να καταλύσει, να μεταβάλει, να αλλοιώσει ή να καταστήσει ανενεργό, διαρκώς ή προσκαίρως, το δημοκρατικό πολίτευμα που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος αυτού ή να αποστερήσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ή αυτόν που ασκεί την προεδρική εξουσία, τον Πρωθυπουργό, την Κυβέρνηση ή τη Βουλή από την εξουσία που έχουν κατά το Σύνταγμα, τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και: (α) όποιος επιχειρεί να τελέσει την πράξη της προηγούμενης παραγράφου με κατάχρηση της ιδιότητάς του ως οργάνου του κράτους ή με σφετερισμό της ιδιότητας αυτής, καθώς και (β) όποιος ασκεί την εξουσία που ο ίδιος ή άλλος κατέλαβε με τους τρόπους και τα μέσα που προβλέπει το άρθρο αυτό. 3. Θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του πολιτεύματος θεωρούνται στο Κεφάλαιο αυτό: α) η ανάδειξη του Αρχηγού του Κράτους με εκλογή, β) το δικαίωμα του λαού να εκλέγει τη Βουλή με γενικές, άμεσες, ελεύθερες, ίσες και μυστικές ψηφοφορίες μέσα στα συνταγματικά χρονικά πλαίσια, γ) το κοινοβουλευτικό σύστημα διακυβέρνησης, δ) η αρχή του πολυκομματισμού, ε) η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, όπως προβλέπεται στο Σύνταγμα, στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής λειτουργίας από το Σύνταγμα και τους νόμους, ζ) η αρχή της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και η) η γενική ισχύς και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.

προστασία των ατομικών δικαιωμάτων που προβλέπει το Σύνταγμα.».	
Άρθρο 32 **Δωροληψία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 159 ΠΚ** Στην παρ. 4 του άρθρου 159 του ΠΚ, α) στο δεύτερο εδάφιο διασαφηνίζεται η εφαρμογή της διάταξης στην περίπτωση τέλεσης της πράξης στην αλλοδαπή από ημεδαπό, β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 159 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 159 Δωροληψία πολιτικών προσώπων 1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιοσδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά. 2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο. 3. Σε περίπτωση καταδίκης για τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλεται και έκπτωση από τη δημόσια θέση που κατέχει ο καταδικασθείς. 4. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδαείναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Ε-	Άρθρο 159 Δωροληψία πολιτικών προσώπων 1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παράγραφος 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιοσδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθή κοντά τους ή αντίκειται σε αυτά. 2. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο. 3. Σε περίπτωση καταδίκης για τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλεται και έκπτωση από τη δημόσια θέση που κατέχει ο καταδικασθείς. 4. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε. 5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263Α παρ. 2 έως 5 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.

πιτροπής. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελέστηκε στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης όταν η πράξη τελείται από τον Πρωθυπουργό, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό άλλου κράτους, καθώς και από μέλη του κοινοβουλίου ή συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. 5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263Α παρ. 2 έως 5 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.».	
Άρθρο 33 **Δωροδοκία πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση περ. γ' παρ. 4 άρθρου 159Α ΠΚ** Η περ. γ' της παρ. 4 του άρθρου 159Α του ΠΚ τροποποιείται με τη διεύρυνση του κύκλου των πολιτικών προσώπων και το άρθρο 159Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 159Α Δωροδοκία πολιτικών προσώπων 1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος σχετικά με εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή, ή το κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή τους, υπόσχεται ή παρέχει σε μέλος των πιο πάνω σωμάτων ή των επιτροπών τους οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται, για τον εαυτό του ή για άλλον, για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.	Άρθρο 159Α Δωροδοκία πολιτικών προσώπων «1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθή-κοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος σχετικά με εκλογή ή ψηφοφορία που διενεργείται από τη Βουλή, ή το κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβούλιο τοπικής αυτοδιοίκησης ή επιτροπή τους, υπόσχεται ή παρέχει σε μέλος των πιο πάνω σωμάτων ή των επιτροπών τους οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται, για τον εαυτό του ή για άλλον, για να μην λάβει μέρος στην εκλογή ή στην ψηφοφορία ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο. 3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολέςτου ή υπόκει-

3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγουμένων παραγράφων. 4. Οι παρ. 1 έως 3 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται προς: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γ) τον Πρωθυπουργό, μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό άλλου κράτους, καθώς και μέλη του Κοινοβουλίου ή οποιουδήποτε συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε. 5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263 Α έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.».	ται στον έλεγχο του από τηντέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης των προηγουμένων παραγράφων. 4. Οι προηγούμενες παράγραφοι (1-3) εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται προς: α) μέλη κοινοβουλευτικών συνελεύσεων διεθνών ή υπερεθνικών οργανισμών στους οποίους η Ελλάδα είναι μέλος, β) μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, γ) μέλη του Κοινοβουλίου ή οποιουδήποτε συμβουλίου τοπικής αυτοδιοίκησης άλλου κράτους. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε. 5. Οι διατάξεις των άρθρων 238 και 263 Α έχουν ανάλογη εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.
Άρθρο 34 **Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 168 ΠΚ** Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 168 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την προσθήκη της διαζευκτικής δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 168 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 168 Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας 1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού	Άρθρο 168 Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας 1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας ή παραμένει στους χώρους αυτούς παρά τη ρητή εναντίωση της υπηρεσίας που τους χρησιμοποιεί, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. 2. Όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, προκαλεί διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας τιμωρείται με φυλάκιση

προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας ή παραμένει στους χώρους αυτούς παρά τη ρητή εναντίωση της υπηρεσίας που τους χρησιμοποιεί, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. 2. Όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, προκαλεί διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διαταράξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τη λειτουργία συλλογικού ή μονοπρόσωπου οργάνου των φορέων του προηγούμενου εδαφίου». 3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Με φυλάκιση έως έξι (6) μηνών ή χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμού με σκοπό την παρακώλυση αυτού.».	και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διαταράξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τη λειτουργία συλλογικού ή μονοπρόσωπου οργάνου των φορέων του προηγούμενου εδαφίου. 3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Μεφυλάκιση έως έξι (6) μηνών τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμοΰ με σκοπό την παρακώλυση αυτού.
Άρθρο 35 **Αξιόποινη υποστήριξη - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 187Β ΠΚ** Η παρ. 3 του άρθρου 187Β του ΠΚ τροποποιείται ως προς την παραπομπή σε άρθρο του ΠΚ και το άρθρο 187Β διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 187Β Αξιόποινη υποστήριξη 1. Όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε με-	Άρθρο 187Β Αξιόποινη υποστήριξη 1. Όποιος παρέχει κάθε είδους περιουσιακά στοιχεία, υλικά ή άυλα, κινητά ή ακίνητα ή κάθε είδους χρηματοοικονομικά μέσα, ανεξάρτητα από τον τρόπο κτήσης τους, σε τρομοκρατική οργάνωση ή σε μεμονωμένο τρομοκράτη ή για τη συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από τη διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται η

μονωμένο τρομοκράτη ή για τη συγκρότηση τρομοκρατικής οργάνωσης ή για να καταστεί κάποιος τρομοκράτης ή τα εισπράττει, συλλέγει ή διαχειρίζεται χάριν των ανωτέρω, ανεξάρτητα από τη διάπραξη οποιουδήποτε εγκλήματος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί ή σκοπείται να συσταθεί μόνο για την τέλεση πλημμελημάτων. Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεί να τελέσει μόνο πλημμελήματα. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησής τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε κακουργήματος. 3. Με κάθειρξη ως δέκα έτη τιμωρείται όποιος, με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διερμηνέων, ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων, ματαιώνει την αποκάλυψη, τη δίωξη ή την τιμωρία των εγκλημάτων των άρθρων 187 παρ. 1 και 187Α καθώς και των κακουργημάτων που τελέστηκαν από εγκληματικές ή τρομοκρατικές οργανώσεις, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ' άλλη διάταξη. 4. Κατά την επιμέτρηση της ποινής των εγκλημάτων της παραγράφου 1 λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών - μερών της Σύμβασης της Βαρσοβίας της 16ης Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.».	πράξη του προηγούμενου εδαφίου, όταν η τρομοκρατική οργάνωση έχει συσταθεί ή σκοπείται να συσταθεί μόνο για την τέλεση πλημμελημάτων. «Το ίδιο ισχύει όταν ο μεμονωμένος τρομοκράτης τελεί ή σκοπεί να τελέσει μόνο πλημμελήματα. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών τιμωρείται και όποιος, εν γνώσει της μελλοντικής αξιοποίησής τους, παρέχει ουσιώδεις πληροφορίες για να διευκολύνει ή να υποβοηθήσει την τέλεση από τρομοκρατική οργάνωση ή από μεμονωμένο τρομοκράτη οποιουδήποτε κακουργήματος. 3. Με κάθειρξη ως δέκα έτη τιμωρείται όποιος, με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ενόρκων, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων ή διερμηνέων, ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων, ματαιώνει την αποκάλυψη, τη δίωξη ή την τιμωρία των εγκλημάτων των άρθρων 187 παρ. 1 εδ. β` και 187Α καθώς και των κακουργημάτων που τελέστηκαν από εγκληματικές ή τρομοκρατικές οργανώσεις, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα κατ` άλλη διάταξη. 4. Κατά την επιμέτρηση της ποινής των εγκλημάτων της παραγράφου 1 λαμβάνονται υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις οι αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδίδουν δικαστήρια άλλων κρατών - μερών της Σύμβασης της Βαρσοβίας της 16ης Μάίου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη νομιμοποίηση, ανίχνευση, κατάσχεση και δήμευση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας.
Άρθρο 36 **Διασπορά ψευδών ειδήσεων - Αντικατάσταση άρθρου 191 ΠΚ**	Άρθρο 191 Διασπορά ψευδών ειδήσεων

Το άρθρο 191 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 191 Διασπορά ψευδών ειδήσεων Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις που είναι ικανές να προκαλέσουν ανησυχίες ή φόβο στους πολίτες ή να κλονίσουν την εμπιστοσύνη του κοινού στην εθνική οικονομία, στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή στη δημόσια υγεία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Εάν η πράξη τελέστηκε επανειλημμένα μέσω του τύπου ή μέσω διαδικτύου, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και ο πραγματικός ιδιοκτήτης ή εκδότης του μέσου με το οποίο τελέστηκαν οι πράξεις των προηγούμενων εδαφίων.».	1. Όποιος δημόσια ή μέσω του διαδικτύου διαδίδει ή διασπείρει με οποιονδήποτε τρόπο ψευδείς ειδήσεις με αποτέλεσμα να προκαλέσει φόβο σε αόριστο αριθμό ανθρώπων ή σε ορισμένο κύκλο ή κατηγορία προσώπων, που αναγκάζονται έτσι να προβούν σε μη προγραμματισμένες πράξεις ή σε ματαίωσή τους, με κίνδυνο να προκληθεί ζημία στην οικονομία, στον τουρισμό ή στην αμυντική ικανότητα της χώρας ή να διαταραχθούν οι διεθνείς της σχέσεις, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. 2. Όποιος από αμέλεια γίνεται υπαίτιος της πράξης της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.
Άρθρο 37 **Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 207 ΠΚ** Η παρ. 3 του άρθρου 207 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την απαλοιφή της δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 207 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 207 Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής 1. Όποιος παραποιεί ή νοθεύει νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από το χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς, με σκοπό να το θέσει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο, ή κατέχει πλαστό νόμισμα με τον ίδιο σκοπό, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, με τον ίδιο σκοπό, παραποιεί ή νοθεύει κάθε άλλο ενσώματο μέσο, εκτός από το νόμισμα, που λόγω της ιδιαίτερης φύσης του, μόνο του ή σε συνδυασμό με	Άρθρο 207 Παραχάραξη νομίσματος και άλλων μέσων πληρωμής 1. Όποιος παραποιεί ή νοθεύει νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από το χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς, με σκοπό να το θέσει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο, ή κατέχει πλαστό νόμισμα με τον ίδιο σκοπό, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, με τον ίδιο σκοπό, παραποιεί ή νοθεύει κάθε άλλο ενσώματο μέσο, εκτός από το νόμισμα, που λόγω της ιδιαίτερης φύσης του, μόνο του ή σε συνδυασμό με άλλο μέσο πληρωμής, επιτρέπει στον κάτοχο ή στο χρήστη του να μεταφέρει χρήματα ή νομισματική αξία και προστατεύεται από την απομίμηση ή τη δόλια χρήση μέσω σχεδιασμού, κωδικού ή υπογραφής ή άλλου πρόσφορου τρόπου, όπως πιστωτικές κάρτες, κάρτες των ευρωεπιταγών, λοιπές κάρτες εκδιδόμενες από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ταξιδιωτικές επιταγές, ευρωεπιταγές, λοιπές επιταγές και συναλλαγματικές.

άλλο μέσο πληρωμής, επιτρέπει στον κάτοχο ή στο χρήστη του να μεταφέρει χρήματα ή νομισματική αξία και προστατεύεται από την απομίμηση ή τη δόλια χρήση μέσω σχεδιασμού, κωδικού ή υπογραφής ή άλλου πρόσφορου τρόπου, όπως πιστωτικές κάρτες, κάρτες των ευρωεπιταγών, λοιπές κάρτες εκδιδόμενες από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ταξιδιωτικές επιταγές, ευρωεπιταγές, λοιπές επιταγές και συναλλαγματικές. 3. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους, οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	3. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους, οι πράξεις των παραγράφων 1 και 2 τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 38 **Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής** **- Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 208 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 208 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το είδος της ποινής με την απαλοιφή της δυνατότητας επιβολής χρηματικής ποινής και το άρθρο 208 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 208 Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής 1. Όποιος, εν γνώσει της πλαστότητας, θέτει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο πλαστό νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από τον χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς, ή άλλο μέσο πληρωμής, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη. 2. Αν ο υπαίτιος ή αντιπρόσωπός του είχε δεχτεί το πλαστό νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται, αν ο υπαίτιος ενήργησε εκτελώντας εντολή εκείνου στον οποίο δόθηκε το νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, όταν βρίσκεται σε	Άρθρο 208 Κυκλοφορία πλαστών νομισμάτων και άλλων μέσων πληρωμής 1. Όποιος, εν γνώσει της πλαστότητας, θέτει σε κυκλοφορία σαν γνήσιο πλαστό νόμισμα οποιουδήποτε κράτους ή εκδοτικής αρχής, είτε κατά είτε πριν από τον χρόνο νόμιμης κυκλοφορίας του είτε κατά το διάστημα κατά το οποίο γίνεται δεκτό προς ανταλλαγή από τους αρμόδιους φορείς, ή άλλο μέσο πληρωμής, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Σε ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις μικρού αριθμού πλαστών ή μικρής φερόμενης αξίας τους επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 2. Αν ο υπαίτιος ή αντιπρόσωπός του είχε δεχτεί το πλαστό νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται, αν ο υπαίτιος ενήργησε εκτελώντας εντολή εκείνου στον οποίο δόθηκε το νόμισμα ή άλλο μέσο πληρωμής σαν γνήσιο, όταν βρίσκεται σε σχέση εξάρτησης με τον εντολέα ή ζει μαζί του στην ίδια κατοικία.

σχέση εξάρτησης με τον εντολέα ή ζει μαζί του στην ίδια κατοικία.».	
Άρθρο 39 **Προπαρασκευαστικές πράξεις – Τροποποίηση άρθρου 211 ΠΚ** Στο άρθρο 211 του ΠΚ τροποποιείται η υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, ώστε οι πράξεις που περιγράφονται να είναι άδικες, αν με αυτές προετοιμάζεται η τέλεση των αδικημάτων των άρθρων 207, 208Α και 208Β και το άρθρο 211 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 211 Προπαρασκευαστικές πράξεις Όποιος προετοιμάζοντας τη διάπραξη κάποιου από τα εγκλήματα των άρθρων 207, 208Α και 208Β, κατασκευάζει ή κατέχει εργαλεία, αντικείμενα, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστώνή άλλα μέσα ειδικά προσαρμοσμένα, κατάλληλα γι' αυτόν το σκοπό, καθώς και ολογραφήματα ή λοιπά συστατικά στοιχεία του νομίσματος, τα οποία χρησιμεύουν για την προστασία από την παραχάραξη, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	Άρθρο 211 Προπαρασκευαστικές πράξεις Όποιος με σκοπό να διαπράξει κάποιο από τα εγκλήματα των άρθρων 207, 208Α και 208Β κατασκευάζει ή κατέχει εργαλεία, αντικείμενα, προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών ή άλλα μέσα ειδικά προσαρμοσμένα, χρήσιμα γι` αυτόν το σκοπό, καθώς και ολογραφήματα ή λοιπά συστατικά στοιχεία του νομίσματος, τα οποία χρησιμεύουν για την προστασία από την παραχάραξη, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 40 **Διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 216 ΠΚ** Η παρ. 3 του άρθρου 216 του ΠΚ τροποποιείται νομοτεχνικά και ως προς το πλαίσιο της ποινής ανάλογα με τον βαθμό της ζημίας και το άρθρο 216 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 216 Πλαστογραφία 1. Όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο. 3. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των παρ. 1 και 2 σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του	Άρθρο 216 Πλαστογραφία 1. Όποιος καταρτίζει πλαστό ή νοθεύει έγγραφο με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση του άλλον σχετικά με γεγονός που μπορεί να έχει έννομες συνέπειες τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος για τον παραπάνω σκοπό εν γνώσει χρησιμοποιεί πλαστό ή νοθευμένο έγγραφο. 3. Αν ο υπαίτιος αυτών των πράξεων (παράγραφοι 1-2) σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, και το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τις 120.000 ευρώ τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.

ή σε άλλον περιουσιακό όφελος βλάπτοντας τρίτον ή σκόπευε να βλάψει άλλον, τιμωρείται: α) εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή, β) εάν το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει τις 120.000 ευρώ, με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 4. Αν οι πράξεις των παρ. 1 και 2 στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού Δημοσίου, των νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και το συνολικό περιουσιακό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει συνολικά τις 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι έτη.».	4. Αν οι πράξεις των παραγράφων 1 και 2 στρέφονται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού Δημοσίου, των νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και το συνολικό περιουσιακό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνει συνολικά τις 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Οι πράξεις αυτές παραγράφονται μετά είκοσι έτη.
Άρθρο 41 **Ψευδής κατάθεση - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 224 ΠΚ** Στο άρθρο 224 ΠΚ προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 224 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 224 Ψευδής κατάθεση 1. Όποιος, ενώ εξετάζεται ως διάδικος ή μάρτυρας σε δικαστήριο ή ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση για την κρινόμενη υπόθεση, εν γνώσει του καταθέτει ψευδή στοιχεία σχετικά με την υπόθεση αυτή ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών έως τρία έτη και χρηματική ποινή. 2. Όποιος εμφανίζεται ως μάρτυρας ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση και αρνείται να δώσει τη μαρτυρία του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 3. Αν ο υπαίτιος τέλεσε τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων για να αποφύγει ποινική ευθύνη είτε δική του είτε κάποιου από τους οικείους του, χωρίς να	«Άρθρο 224 Ψευδής κατάθεση 1. Όποιος, ενώ εξετάζεται ως διάδικος ή μάρτυρας σε δικαστήριο ή ενώπιον αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση για την κρινόμενη υπόθεση, εν γνώσει του καταθέτει ψευδή στοιχεία σχετικά με την υπόθεση αυτή ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών έως τρία έτη και χρηματική ποινή. 2. Όποιος εμφανίζεται ως μάρτυρας ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρχής αρμόδιας να ενεργεί εξέταση και αρνείται να δώσει τη μαρτυρία του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 3. Αν ο υπαίτιος τέλεσε τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων για να αποφύγει ποινική ευθύνη είτε δική του είτε κάποιου από τους οικείους του, χωρίς να ενοχοποιήσει ψευδώς άλλον, το δικαστήριο μπορεί να τον απαλλάξει από κάθε ποινή.

ενοχοποιήσει ψευδώς άλλον, το δικαστήριο μπορεί να τον απαλλάξει από κάθε ποινή. 4.Όποιος , σε κάθε άλλη περίπτωση, όταν εξετάζεται από κάποια αρχή ή από εξουσιοδοτημένο όργανό της ή όταν αναφέρεται σε αυτήν, εκθέτει εν γνώσει του ψέματα ή αρνείται ή αποκρύπτει την αλήθεια τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	
Άρθρο 42 **Δωροληψία υπαλλήλου - Αντικατάσταση παρ. 5 άρθρου 235 ΠΚ** Η παρ. 5 του άρθρου 235 του ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 235 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 235 Δωροληψία υπαλλήλου 1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. 3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη. 4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με	Άρθρο 235 Δωροληψία υπαλλήλου 1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ` επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. 3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητα του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη. 4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έωςτρία έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια

φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων. 5. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους που απασχολούνται με οποιαδήποτε συμβατική σχέση σε: α) όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) κάθε δημόσιο διεθνή ή υπερεθνικό οργανισμό ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και από κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν οι πράξεις των περ. α' και β' δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από υπάλληλο ξένης χώρας.».	πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από τηντέλεση πράξηςτων προηγούμενων παραγράφων.» 5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση, οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος ή φορέας αυτού, καθώς και από κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν.
Άρθρο 43 **Δωροδοκία υπαλλήλου - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 236 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 236 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 236 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 236 Δωροδοκία υπαλλήλου 1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή. 3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική	Άρθρο 236 Δωροδοκία υπαλλήλου 1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή. 3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από τηντέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων.

ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων. 4. Οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παραγράφου 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παράγραφος 3 έγκληση ή αίτηση.».	4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παραγράφου 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παράγραφος 3 έγκληση ή αίτηση.
Άρθρο 44 **Ευνοϊκά μέτρα - Κατάργηση παρ. 1 και τροποποίηση παρ. 2, 3, 4 άρθρου 263Α ΠΚ** Στο άρθρο 263Α του ΠΚ, α) καταργείται η παρ. 1 περί του θεσμού της έμπρακτης μετάνοιας για το αδίκημα της δωροδοκίας και δωροδοκίας δικαστή, β) τροποποιούνται οι παρ. 2, 3 και 4 ως προς τις παραπεμπόμενες διατάξεις του ΠΚ και το άρθρο 263Α του ΠΚ διαμορφώνεται εξής: «Άρθρο 263Α Ευνοϊκά μέτρα 1. [Καταργείται] 2. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3 και 237 παρ. 2 και 3 ή ο συμμέτοχος στις πράξεις των άρθρων 235 παρ. 1, 2 και 3, 237 παρ. 1 και 239 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται	Άρθρο 263Α Ευνοϊκά μέτρα 1. Οι πράξεις των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3 και 237 παρ. 2 και 3 και 396 παρ. 1 μένουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν εξετασθεί ως ύποπτος ή κατηγορούμενος για την πράξη του, την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση. 2. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 236 παρ. 1, 2 και 3 και 237 παρ. 2 και 3 ή ο συμμέτοχος στις πράξεις των άρθρων 235 παρ. 1, 2 και 3, 237 παρ. 1 και 239 έως 261, καθώς και του άρθρου 390, όταν τελείται από υπάλληλο, συμβάλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή,

από υπάλληλο, συμβάλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής υπαλλήλου στις πράξεις αυτές, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 99. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμοδίου εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των εισφερόμενων στοιχείων. Την αναστολή της δίωξης μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί. Αν μετά την αναστολή της ποινικής δίωξης προκύψει ότι τα εισφερθέντα από τον υπαίτιο στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του υπαλλήλου, το σχετικό βούλευμα ή απόφαση ανακαλείται και συνεχίζεται κατά του υπαιτίου η ανασταλείσα ποινική δίωξη. 3. Υπάλληλος, υπαίτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 260, καθώς και του άρθρου 390, ή συμμέτοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση ανώτερη της δικής του και ο ίδιος έχει μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των παραπάνω εγκλημάτων. Αν κατ` εξαίρεση η μεταβίβαση αυτή δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι το στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, το δικαστήριο μπορεί να επιφυλαχθεί ως προς την επί ποινής κρίση του, διακόπτοντας προς τούτο τη διαδικασία για ορισμένη ημερομηνία και χωρίς το χρονικό	στην αποκάλυψη της συμμετοχής υπαλλήλου στις πράξεις αυτές, τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, ανεξάρτητα αν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 99. Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του αρμοδίου εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας ποινικής δίωξης κατά του υπαιτίου για ορισμένο χρονικό διάστημα, προκειμένου να επιβεβαιωθεί η αλήθεια των εισφερόμενων στοιχείων. Την αναστολή της δίωξης μπορεί να διατάξει και το δικαστήριο, εφόσον τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί. Αν μετά την αναστολή της ποινικής δίωξης προκύψει ότι τα εισφερθέντα από τον υπαίτιο στοιχεία δεν ήσαν επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του υπαλλήλου, το σχετικό βούλευμα ή απόφαση ανακαλείται και συνεχίζεται κατά του υπαιτίου η ανασταλείσα ποινική δίωξη. 3. Υπάλληλος, υπαίτιος για την τέλεση των πράξεων των άρθρων 235 έως 261, καθώς και του άρθρου 390, ή συμμέτοχος στις πράξεις αυτές, ο οποίος συμβάλλει ουσιωδώς, με αναγγελία στην αρχή, στην αποκάλυψη της συμμετοχής στις πράξεις αυτές άλλων υπαλλήλων, τιμωρείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, εφόσον το πρόσωπο που καταγγέλλεται κατέχει θέση ανώτερη της δικής του και ο ίδιος έχει μεταβιβάσει στο Δημόσιο όλα τα περιουσιακά στοιχεία που έχει αποκτήσει, αμέσως ή εμμέσως, από την τέλεση ή τη συμμετοχή στην τέλεση των παραπάνω εγκλημάτων. Αν κατ` εξαίρεση η μεταβίβαση αυτή δεν έχει ολοκληρωθεί μέχρι το στάδιο της επιμέτρησης της ποινής, το δικαστήριο μπορεί να επιφυλαχθεί ως προς την επί ποινής κρίση του, διακόπτοντας προς τούτο τη διαδικασία για ορισμένη ημερομηνία και χωρίς το χρονικό περιορισμό του άρθρου 352 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή ορίζει και τις συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ή άλλες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί ο δράστης για

περιορισμό του άρθρου 352 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή ορίζει και τις συγκεκριμένες μεταβιβάσεις ή άλλες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβεί ο δράστης για να τύχει του σχετικού ευεργετήματος. Με την απόφαση περί διακοπής της δίκης το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την άρση ή την αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί. 4.α) Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 260, 390 και 396 ή πράξεων νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται άμεσα από τις συγκεκριμένες εγκληματικές δραστηριότητες, εισφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές προσώπων που διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης και την αμελλητί παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει το δικαστήριο και όταν τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν ταχθεί. β) Αν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταδίκης από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμέτοχος που εισέφερε τα αποδεικτικά στοιχεία τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.	να τύχει του σχετικού ευεργετήματος. Με την απόφαση περί διακοπής της δίκης το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την άρση ή την αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν επιβληθεί. 4. α) Αν κάποιος από τους υπαιτίους των εγκλημάτων των άρθρων 235 έως 261, 390 και 396 ή πράξεων νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται άμεσα από τις συγκεκριμένες εγκληματικές δραστηριότητες, εισφέρει αποδεικτικά στοιχεία για τη συμμετοχή στις πράξεις αυτές προσώπων που διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, το δικαστικό συμβούλιο, με βούλευμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα, διατάσσει την αναστολή της ασκηθείσας σε βάρος του ποινικής δίωξης και την αμελλητί παραπομπή της δικογραφίας στη Βουλή. Την παραπάνω αναστολή μπορεί να διατάξει το δικαστήριο και όταν τα στοιχεία εισφέρονται μέχρι την έκδοση απόφασης σε δεύτερο βαθμό. Με το ίδιο βούλευμα ή απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η άρση ή η αντικατάσταση των μέτρων δικονομικού καταναγκασμού που έχουν ταχθεί. β) Αν η Βουλή κρίνει, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ότι τα στοιχεία δεν είναι επαρκή για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού, το βούλευμα ή η απόφαση ανακαλείται και η ανασταλείσα ποινική δίωξη συνεχίζεται. Αν η Βουλή αποφασίσει την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος Υπουργού ή Υφυπουργού κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, σε περίπτωση καταδίκης από το Ειδικό Δικαστήριο, ο κατά το προηγούμενο εδάφιο συμμέτοχος που εισέφερε τα αποδεικτικά στοιχεία τιμωρείται με ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2. 5. Αν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω εξάλειψης του αξιόποινου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. β` του Συντάγματος, στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της

5. Αν η κίνηση της ποινικής διαδικασίας δεν είναι δυνατή λόγω εξάλειψης του αξιόποινου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. β' του Συντάγματος, στον κατηγορούμενο επιβάλλεται ποινή μειωμένη στο μέτρο του άρθρου 44 παρ. 2. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής αυτής, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.».	ποινής αυτής, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.
Άρθρο 45 **Εμπρησμός - Αντικατάσταση άρθρου 264 ΠΚ** Το άρθρο 264 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 264 Εμπρησμός 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται: α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περίπτωση της περ. β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	Άρθρο 264 Εμπρησμός 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 46 **Εμπρησμός σε δάση - Αντικατάσταση άρθρου 265 ΠΚ** Το άρθρο 265 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 265 Εμπρησμός σε δάση 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική	Άρθρο 265 Εμπρησμός σε δάση 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή

ποινή, αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή, δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περ. β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση, και αν από αμέλεια προκαλεί μια τέτοια πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.».	β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Αν ο υπαίτιος σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 3. Όποιος στις περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση.
Άρθρο 47 **Πλημμύρα - Τροποποίηση άρθρου 268 ΠΚ** Στο άρθρο 268 του ΠΚ, α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 268 του ΠΚ διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 268 Πλημμύρα 1. Όποιος προξενεί πλημμύρα τιμωρείται:	Άρθρο 268 Πλημμύρα 1. Όποιος προξενεί πλημμύρα τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την

α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πλημμύρα από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	πλημμύρα από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 48 **Έκρηξη - Τροποποίηση άρθρου 270 ΠΚ** Στο άρθρο 270 του ΠΚ, α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο της ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 270 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 270 Έκρηξη 1. Όποιος προξενεί έκρηξη με οποιοδήποτε τρόπο, και ιδίως με την χρήση εκρηκτικών υλών, τιμωρείται: α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,	Άρθρο 270 Έκρηξη 1. Όποιος προξενεί έκρηξη με οποιοδήποτε τρόπο, και ιδίως με την χρήση εκρηκτικών υλών, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την έκρηξη από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.

γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την έκρηξη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωποτιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	
Άρθρο 49 **Κοινώς επικίνδυνη βλάβη - Τροποποίηση άρθρου 273 ΠΚ** Στο άρθρο 273 του ΠΚ, α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α΄ ως προς το πλαίσιο της ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο» και το άρθρο 273 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 273 Κοινώς επικίνδυνη βλάβη 1. Όποιος καταστρέφει ή προξενεί βλάβη σε πράγμα δικό του ή ξένο, κινητό ή ακίνητο, όπως ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, οικοδομικά ή άλλα έργα για την προστασία από φυσικές και άλλες καταστροφές, τιμωρείται: α) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο,	Άρθρο 273 Κοινώς επικίνδυνη βλάβη 1. Όποιος καταστρέφει ή προξενεί βλάβη σε πράγμα δικό του ή ξένο, κινητό ή ακίνητο, όπως ηλεκτρικές εγκαταστάσεις, οικοδομικά ή άλλα έργα για την προστασία από φυσικές και άλλες καταστροφές, τιμωρείται: α) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή ή τη βλάβη από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.

γ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, ή τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή ή τη βλάβη από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	
Άρθρο 50 **Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 275 ΠΚ** Η παρ. 2 του άρθρου 275 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή, η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει» και το άρθρο 275 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 275 Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων 1. Όποιος σε μεταλλεία, σε εργοστάσια ή σε άλλες εργασίες που η λειτουργία τους είναι επικίνδυνη για τη ζωή των εργαζομένων, καταστρέφει ή με οποιονδήποτε τρόπο αχρηστεύει εγκαταστάσεις που ασφαλίζουν από αυτόν τον κίνδυνο ή διακόπτει τη λειτουργία τους, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή, την αχρήστευση ή	Άρθρο 275 Άρση ασφαλιστικών εγκαταστάσεων 1. Όποιος σε μεταλλεία, σε εργοστάσια ή σε άλλες εργασίες που η λειτουργία τους είναι επικίνδυνη για τη ζωή των εργαζομένων, καταστρέφει ή με οποιονδήποτε τρόπο αχρηστεύει εγκαταστάσεις που ασφαλίζουν από αυτόν τον κίνδυνο ή διακόπτει τη λειτουργία τους, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την καταστροφή, την αχρήστευση ή τη διακοπή της λειτουργίας ασφαλιστικής εγκατάστασης από την οποία προέκυψε κίνδυνος, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.

τη διακοπή λειτουργίας ασφαλιστικής εγκατάστασης από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	
Άρθρο 51 **Πρόκληση ναυαγίου - Τροποποίηση άρθρου 277 ΠΚ** Στο άρθρο 277 του ΠΚ, α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η περ. α' ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην περ. β' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», β) στην παρ. 2: βα) οι λέξεις «προέκυψε κίνδυνος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος», ββ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τις λέξεις «για άνθρωπο», βγ) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 277 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 277 Πρόκληση ναυαγίου 1. Όποιος προκαλεί τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου τιμωρείται: α) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	Άρθρο 277 Πρόκληση ναυαγίου 1. Όποιος προκαλεί τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των στοιχείων α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 52	Άρθρο 279

Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό από αμέλεια – Αντικατάσταση παρ. 3 άρθρου 279 ΠΚ Η παρ. 3 του άρθρου 279 του ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 279 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 279 Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό 1. Όποιος δηλητηριάζει: α) πηγές, πηγάδια, βρύσες ή άλλες διοχετεύσεις ή δεξαμενές νερού, β) τρόφιμα, ποτά ή άλλα πράγματα που είναι προορισμένα για πώληση ή για χρήση από το κοινό των οποίων η χρήση μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος εισάγει σε κάποιο από αυτά άλλες ύλες που μπορούν να προκαλέσουν το ίδιο αποτέλεσμα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται επίσης όποιος κατέχει προς πώληση, πωλεί ή θέτει με οποιοδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία τα υπό στοιχείο β` πράγματα. 2. Οι πράξεις της παρ. 1 τιμωρούνται α) με κάθειρξη αν είχαν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, β) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 3. Αν στις περιπτώσεις της παρ. 1 η πράξη τελείται από αμέλεια και από αυτήν μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη.».	Δηλητηρίαση πραγμάτων προορισμένων για χρήση από το κοινό 1. Όποιος δηλητηριάζει: α) πηγές, πηγάδια, βρύσες ή άλλες διοχετεύσεις ή δεξαμενές νερού, β) τρόφιμα, ποτά ή άλλα πράγματα που είναι προορισμένα για πώληση ή για χρήση από το κοινό των οποίων η χρήση μπορεί να προκαλέσει κίνδυνο για άνθρωπο, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος εισάγει σε κάποιο από αυτά άλλες ύλες που μπορούν να προκαλέσουν το ίδιο αποτέλεσμα. Με την ίδια ποινή τιμωρείται επίσης όποιος κατέχει προς πώληση, πωλεί ή θέτει με οποιοδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία τα υπό στοιχείο β` πράγματα. 2. Οι πράξεις της παραγράφου 1 τιμωρούνται α) με κάθειρξη αν είχαν ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, β) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 3. Όποιος στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 πράττει από αμέλεια και προκαλεί τον κίνδυνο ή προκαλεί από αμέλεια τη δυνατότητα κινδύνου, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 53 **Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών από αμέλεια - Αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 285 ΠΚ** Η παρ. 4 του άρθρου 285 του ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 285 Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών 1. Όποιος παραβιάζει τα μέτρα που έχει διατάξει ο νόμος ή η αρμόδια αρχή για να	Άρθρο 285 Παραβίαση μέτρων για την πρόληψη ασθενειών 1. Όποιος παραβιάζει τα μέτρα που έχει διατάξει ο νόμος ή η αρμόδια αρχή για να αποτραπεί η εισβολή ή η διάδοση μιας μεταδοτικής ασθένειας τιμωρείται: α) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ζώα, β) με φυλάκιση και χρηματική ποινή

αποτραπεί η εισβολή ή η διάδοση μιας μεταδοτικής ασθένειας τιμωρείται: α) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ζώα, β) με φυλάκιση και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων. 2. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα μεταδοθεί η ασθένεια σε ζώα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, και αν είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθεί σε άνθρωπο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη. 3. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και αν προκλήθηκε ο θάνατος, μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλλει ισόβια κάθειρξη. 4. Όποιος στις περιπτώσεις της παρ. 1 από αμέλεια παραβιάζει τα μέτρα και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει: α) κοινός κίνδυνος για ζώα, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, και β) κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος μετάδοσης της ασθένειας σε αόριστο αριθμό ανθρώπων. 2. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα μεταδοθεί η ασθένεια σε ζώα, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή, και αν είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθεί σε άνθρωπο, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη. 3. Αν η παραβίαση είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 4. Όποιος στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 παραβιάζει τα μέτρα από αμέλεια, τιμωρείται: α) στην περίπτωση του στοιχείου α` με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας και β) στην περίπτωση του στοιχείου β` με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 54 **Παραβίαση κανόνων οικοδομικής από αμέλεια - Τροποποίηση άρθρου 286 ΠΚ** Στην παρ. 2 του άρθρου 286 του ΠΚ προστίθεται η φράση «και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο» και το άρθρο 286 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 286 Παραβίαση κανόνων οικοδομικής 1. Όποιος κατά την εκπόνηση μελέτης ή τη διεύθυνση ή την εκτέλεση οικοδομικού ή άλλου ανάλογου έργου ή κατεδάφισης ενεργεί παρά τους κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά	Άρθρο 286 Παραβίαση κανόνων οικοδομικής 1. Όποιος κατά την εκπόνηση μελέτης ή τη διεύθυνση ή την εκτέλεση οικοδομικού ή άλλου ανάλογου έργου ή κατεδάφισης ενεργεί παρά τους κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, β) με κάθειρξη αν στην περίπτωση του στοιχείου α` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου παραβιάζει από αμέλεια τους

σωματική βλάβη, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν στην περίπτωση του στοιχείου α΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου παραβιάζει από αμέλεια τους κοινώςαναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες και από την παραβίαση μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 3. Η παραγραφή των εγκλημάτων της παραγράφου 1 στοιχεία β΄ και γ΄ αρχίζει από την επέλευση του θανάτου ή της βαριάς σωματικής βλάβης και πάντως δεν μπορεί να υπερβεί τα τριάντα έτη από την παραβίαση των κανόνων.».	κοινώς αναγνωρισμένους τεχνικούς κανόνες τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 3. Η παραγραφή των εγκλημάτων της παραγράφου 1 στοιχεία β` και γ` αρχίζει από την επέλευση του θανάτου ή της βαριάς σωματικής βλάβης και πάντως δεν μπορεί να υπερβεί τα τριάντα έτη από την παραβίαση των κανόνων.
Άρθρο 55 **Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 289 ΠΚ** Στην παρ. 1 του άρθρου 289 του ΠΚ η αναφορά στην παρ. 3 του άρθρου 265 αντικαθίσταται από την αναφορά στην παρ. 2 του ιδίου άρθρου και το άρθρο 289 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 289 Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής 1. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 των άρθρων 264, 265, 268, 270, 273, 275, 277 και 286, της παρ. 3 του άρθρου 279, και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του. 2. Στις περιπτώσεις των εγκλημάτων του παρόντος κεφαλαίου το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη αν ο υπαίτιος με τη θέλησή του αποτρέψει την εξέλιξη του κινδύνου ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή της.».	Άρθρο 289 Έμπρακτη μετάνοια και δικαστική άφεση της ποινής 1. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 2 των άρθρων 264, 268, 270, 273, 275, 277 και 286 και της παραγράφου 3 του άρθρων 265, και 279 και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του. 2. Στις περιπτώσεις των εγκλημάτων του παρόντος κεφαλαίου το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη αν ο υπαίτιος με τη θέλησή του αποτρέψει την εξέλιξη του κινδύνου ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή της.
Άρθρο 56	Άρθρο 290

Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία - Τροποποίηση άρθρου 290 ΠΚ Στο άρθρο 290 του ΠΚ, α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η υποπερ. αα΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», αβ) στην υποπερ. ββ΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. γγ' προστίθεται η λέξη «σημαντική» πριν από τη λέξη «βλάβη», β) στην παρ. 2: βα) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», ββ) μετά από τις λέξεις «ξένα πράγματα ή» προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» και το άρθρο 290 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 290 Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία 1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα	Επικίνδυνες παρεμβάσεις στην οδική συγκοινωνία 1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας στους δρόμους: α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή οχημάτων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή δ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, τιμωρείται: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη άλλου ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας από την οποία προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.

ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	
Άρθρο 57 **Επικίνδυνη οδήγηση - Τροποποίηση άρθρου 290Α ΠΚ** Στο άρθρο 290Α του ΠΚ, α) στην παρ. 1: αα) τροποποιείται η υποπερ. αα΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αβ) στην υποπερ. ββ' η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. γγ' πριν τη λέξη «βλάβη» προστίθεται η λέξη «σημαντική», β) στην παρ. 2: βα) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει», ββ) μετά από τις λέξεις «ξένα πράγματα ή» προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» και το άρθρο 290Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 290Α Επικίνδυνη οδήγηση 1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης, ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως α-	Άρθρο 290Α Επικίνδυνη οδήγηση 1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης, ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου οδηγεί επικίνδυνα από αμέλεια και από την πράξη του αυτή προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.

ποτέλεσμα το θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου οδηγεί επικίνδυνα από αμέλεια καιαπό την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	
Άρθρο 58 **Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών** **- Τροποποίηση άρθρου 291 ΠΚ** Στο άρθρο 291 του ΠΚ, α) στην παρ. 1 αα) προστίθεται περ. ε΄ και η υφιστάμενη περ. ε’ αναριθμείται σε περ. στ’, αβ) τροποποιείται η υποπερ. αα΄ ως προς το πλαίσιο ποινής και η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αγ) στην υποπερ. ββ΄ η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τις λέξεις «μπορεί να προκύψει», αδ) στην υποπερ. γγ’ πριν τη λέξη «βλάβη» προστίθεται η λέξη «σημαντική», β) στην παρ. 2 μετά από τη λέξη «αεροπλάνο» προστίθενται οι λέξεις «ή χειρίζεται εξ αποστάσεως σύστημα μη επανδρωμένου αεροσκάφους», γ) στην παρ. 3: γα) τροποποιείται το πλαίσιο ποινής, γβ) η λέξη «προέκυψε» αντικαθίσταται από τη φράση «μπορεί να προκύψει» και γγ) προστίθεται η λέξη «κίνδυνος» πριν από τη φράση «για άνθρωπο» και το άρθρο 291 του ΠΚ διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 291 Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών 1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων,	Άρθρο 291 Επικίνδυνες παρεμβάσεις στη συγκοινωνία μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων και αεροσκαφών 1. Όποιος διαταράσσει την ασφάλεια της συγκοινωνίας μέσων σταθερής τροχιάς, πλοίων ή αεροσκαφών α) με καταστροφή, βλάβη ή μετακίνηση εγκαταστάσεων ή συγκοινωνιακών μέσων, β) με τοποθέτηση ή διατήρηση εμποδίων, γ) με αλλοίωση σημείων ή σημάτων ή με τοποθέτηση ή διατήρηση εσφαλμένων σημείων ή σημάτων, ή δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων, ε) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις τιμωρείται: αα) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους αν από την πράξη προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη προέκυψε κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων,το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Με τις ίδιες ποινές κατά τις διακρίσεις των στοιχείων α` έως δ` της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται, εάν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις, όποιος οδηγεί όχημα σταθερής τροχιάς ή κυβερνά πλοίο ή αεροπλάνο χωρίς να είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της

δ) με παραβίαση των κανόνων τεχνικού ελέγχου ή ασφαλούς φόρτωσης των συγκοινωνιακών μέσων, ε) με παραβίαση των κανόνων λειτουργίας συστημάτων μη επανδρωμένων αεροσκαφών, στ) με άλλες, εξίσου επικίνδυνες, για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις τιμωρείται: αα) με φυλάκιση αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, ββ) με κάθειρξη έως δέκα έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη. 2. Με τις ίδιες ποινές κατά τις διακρίσεις των στοιχείων αα΄ έως δδ΄ της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται, εάν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις, όποιος οδηγεί όχημα σταθερής τροχιάς ή κυβερνά πλοίο ή αεροπλάνο ή χειρίζεται εξ αποστάσεως σύστημα μη επανδρωμένου αεροσκάφους χωρίς να είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης. 3. Όποιος στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων από αμέλεια προκαλεί τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας ή οδηγεί επικίνδυνα και από την πράξη του αυτή μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης. 3. Όποιος στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων από αμέλεια προκαλεί τη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας ή οδηγεί επικίνδυνα και έτσι προέκυψε κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 59 **Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 292Α ΠΚ** Στην παρ. 1 του άρθρου 292Α του ΠΚ προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 292Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 292Α Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών	Άρθρο 292Α Εγκλήματα κατά της ασφάλειας των τηλεφωνικών επικοινωνιών 1. Όποιος χωρίς δικαίωμα αποκτά πρόσβαση σε σύνδεση ή σε δίκτυο παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ή σε σύστημα υλικού ή λογισμικού, που χρησιμοποιείται για την παροχή τέ-

1. Όποιος χωρίς δικαίωμα αποκτά πρόσβαση σε σύνδεση ή σε δίκτυο παροχής υπηρεσιών τηλεφωνίας ή σε σύστημα υλικού ή λογισμικού, που χρησιμοποιείται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, και με τον τρόπο αυτόν θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος της πράξης του προηγούμενου εδαφίου είναι ο εργαζόμενος ή συνεργάτης του παρόχου υπηρεσιών τηλεφωνίας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. Με την ποινή του προηγουμένου εδαφίου τιμωρείται και ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπός του ο οποίος αθέμιτα θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών. 2. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού, ο οποίος παραβιάζει διάταξη κανονισμού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) ή όρο της Γενικής Άδειας ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνότητας ή του δικαιώματος χρήσης αριθμού, που αναφέρονται στην ασφάλεια των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. 3. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού ή ο κατά τον νόμο υπεύθυνος για τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών, που παραλείπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή πράξης της παραγράφου 1, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη τελέστηκε ή έγινε απόπειρα τέλεσής της, ανεξάρτητα αν θα τιμωρηθεί ο υπαίτιος. 4. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να προκαλέσει περιουσιακή ζημία σε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. Εφόσον το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα	τοιων υπηρεσιών, και με τον τρόπο αυτόν θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των τηλεφωνικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος της πράξης του προηγούμενου εδαφίου είναι ο εργαζόμενος ή συνεργάτης του παρόχου υπηρεσιών τηλεφωνίας, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. 2. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού, ο οποίος παραβιάζει διάταξη κανονισμού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ) ή όρο της Γενικής Άδειας ή του δικαιώματος χρήσης ραδιοσυχνότητας ή του δικαιώματος χρήσης αριθμού, που αναφέρονται στην ασφάλεια των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. 3. Ο πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας ή ο νόμιμος εκπρόσωπος αυτού ή ο κατά τον νόμο υπεύθυνος για τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών, που παραλείπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή πράξης της παραγράφου 1, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη τελέστηκε ή έγινε απόπειρα τέλεσής της, ανεξάρτητα αν θα τιμωρηθεί ο υπαίτιος. 4. Αν ο υπαίτιος των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να προκαλέσει περιουσιακή ζημία σε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. Εφόσον το συνολικό όφελος ή η συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των 120.000 ευρώ, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. Αν από τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να τεθούν σε κίνδυνο θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του Πολιτεύματος, όπως μνημονεύονται στο «άρθρο 134» του Ποινικού Κώδικα ή απόρρητο που αναφέρεται στην ασφάλεια του κράτους ή στην ασφάλεια εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, επιβάλλεται κάθειρξη. 5. Όποιος αθέμιτα διαθέτει στο εμπόριο ή με άλλον τρόπο προσφέρει προς εγκατάσταση ειδικά τεχνικά μέσα για την τέλεση των πρά-

έτη και χρηματική ποινή. Αν από τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να τεθούν σε κίνδυνο θεμελιώδεις αρχές και θεσμοί του Πολιτεύματος, όπως μνημονεύονται στο άρθρο 134 του Ποινικού Κώδικα ή απόρρητο που αναφέρεται στην ασφάλεια του κράτους ή στην ασφάλεια εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, επιβάλλεται κάθειρξη. 5. Όποιος αθέμιτα διαθέτει στο εμπόριο ή με άλλον τρόπο προσφέρει προς εγκατάσταση ειδικά τεχνικά μέσα για την τέλεση των πράξεων της παραγράφου 1 ή δημόσια διαφημίζει ή προσφέρει τις υπηρεσίες του για την τέλεσή τους τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.».	ξεων της παραγράφου 1 ή δημόσια διαφημίζει ή προσφέρει τις υπηρεσίες του για την τέλεσή τους τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 60 **Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 293 ΠΚ** Στην παρ. 1 του άρθρου 293 του ΠΚ, α) μετά από τη λέξη «όποιος» προστίθενται οι λέξεις «αθέμιτα με οποιοδήποτε τρόπο», β) στην περ. β΄ διαγράφονται οι λέξεις «με αθέμιτη παρέμβαση σε πράγμα ή σε σύστημα πληροφοριών ή σε ηλεκτρονικά δεδομένα που εξυπηρετούν τη λειτουργία της εγκατάστασης» και το άρθρο 293 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 293 Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων 1. Όποιος αθέμιτα με οποιοδήποτε τρόπο παρεμποδίζει ή διαταράσσει σε μεγάλη έκταση ή γιαμεγάλο χρονικό διάστημα τη λειτουργία εγκατάστασης που εξυπηρετεί την παροχή στο κοινό: α) ταχυδρομικών υπηρεσιών, β) νερού, φωτισμού, φυσικού αερίου, θερμότητας ή κινητήριας δύναμης, τιμωρείται μεφυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.». 2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 292Β εφαρμόζεται και για την πράξη της παραγράφου 1. 3. Αν από την πράξη προκλήθηκε κατάσταση κοινής ανάγκης, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη.	Άρθρο 293 Παρακώλυση της λειτουργίας άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων 1. Όποιος παρεμποδίζει ή διαταράσσει σε μεγάλη έκταση ή για μεγάλο χρονικό διάστημα τη λειτουργία εγκατάστασης που εξυπηρετεί την παροχή στο κοινό: α) ταχυδρομικών υπηρεσιών, β) νερού, φωτισμού, φυσικού αερίου, θερμότητας ή κινητήριας δύναμης με αθέμιτη παρέμβαση σε πράγμα ή σε σύστημα πληροφοριών ή σε ηλεκτρονικά δεδομένα που εξυπηρετούν τη λειτουργία της εγκατάστασης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 292Β εφαρμόζεται και για την πράξη της παραγράφου 1. 3. Αν από την πράξη προκλήθηκε κατάσταση κοινής ανάγκης, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη. 4. Αν η πράξη τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή.

4. Αν η πράξη τελέστηκε από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή.».	
Άρθρο 61 **Ανθρωποκτονία με δόλο - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 299 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 299 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 299 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 299 Ανθρωποκτονία με δόλο 1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη. 2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη.».	Άρθρο 299 Ανθρωποκτονία με δόλο 1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη.
Άρθρο 62 **Σωματική βλάβη - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 308 ΠΚ** Στο άρθρο 308 του ΠΚ, α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 ως προς το πλαίσιο της ποινής, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς την ιδιότητα του παθόντος και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 308 Σωματική βλάβη 1. Όποιος προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. Αν η κάκωση ή βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι εντελώς ελαφρά, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. 2. Για τη δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της ή υπάλληλος του πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και η πράξη τελέσθηκε με αφορμή τον πλειστηριασμό, οπότε η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη. 3. Η σωματική βλάβη της παραγράφου 1 δεν είναι άδικη, όταν επιχειρείται με τη συναίνεση του παθόντος και δεν προσκρούει στα χρηστά ήθη.	Άρθρο 308 Σωματική βλάβη 1. Όποιος προξενεί σε άλλον σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. Αν η κάκωση ή βλάβη της υγείας που του προξένησε είναι εντελώς ελαφρά, τιμωρείται με παροχή κοινωφελούς εργασίας. 2. Για τη δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι δημόσιος υπάλληλος και η πράξη τελέστηκε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του ή για λόγους σχετικούς με την εκτέλεσή της «ή υπάλληλος του πλειστηριασμου κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης και η πράξη τελέσθηκε με αφορμή τον πλειστηριασμό», οπότε η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη. 3. Η σωματική βλάβη της παραγράφου 1 δεν είναι άδικη, όταν επιχειρείται με τη συναίνεση του παθόντος και δεν προσκρούει στα χρηστά ήθη. 4. Ο υπαίτιος της πράξης της παραγράφου 1 είναι δυνατό να απαλλαγεί από κάθε ποινή αν παρασύρθηκε στην πράξη από δικαιολογημένη αγανάκτηση, εξαιτίας μιας αμέσως προηγούμενης πράξης που τέλεσε ο παθών εναντίον του ή ενώπιόν του και που ήταν ιδιαίτερα σκληρή ή βάναυση.

4. Ο υπαίτιος της πράξης της παραγράφου 1 είναι δυνατό να απαλλαγεί από κάθε ποινή αν παρασύρθηκε στην πράξη από δικαιολογημένη αγανάκτηση, εξαιτίας μιας αμέσως προηγούμενης πράξης που τέλεσε ο παθών εναντίον του ή ενώπιόν του και που ήταν ιδιαίτερα σκληρή ή βάναυση.».	
Άρθρο 63 **Επικίνδυνη σωματική βλάβη - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση άρθρου 309 ΠΚ** Το άρθρο 309 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 309 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 309 Επικίνδυνη σωματική βλάβη Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε με τρόπο που μπορούσε να προκαλέσειστον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη.».	Άρθρο 309 Επικίνδυνη σωματική βλάβη Αν η πράξη του προηγούμενου άρθρου τελέστηκε με τρόπο που μπορούσε να προκαλέσει στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 64 **Βαριά σωματική βλάβη - Αντικατάσταση άρθρου 310 ΠΚ** Το άρθρο 310 του ΠΚ αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 310 Βαριά σωματική βλάβη 1. Αν η πράξη του άρθρου 308 είχε ως επακόλουθο τη βαριά σωματική βλάβη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. 2. Όποιος προκαλεί σε άλλον βαριά σωματική βλάβη τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν επιδίωκε την πρόκληση της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Βαριά σωματική βλάβη υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αναπηρία ή μόνιμη παραμόρφωση ή αν τον εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του.».	Άρθρο 310 Βαριά σωματική βλάβη 1. Όποιος προκαλεί σε άλλον βαριά σωματική βλάβη τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αν επεδίωκε την πρόκληση της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. 2. Βαριά σωματική βλάβη υπάρχει ιδίως αν η πράξη προξένησε στον παθόντα κίνδυνο ζωής ή βαριά και μακροχρόνια αρρώστια ή σοβαρό ακρωτηριασμό ή αν τον εμπόδισε σημαντικά και για πολύ χρόνο να χρησιμοποιεί το σώμα ή τη διάνοιά του.
Άρθρο 65 **Σωματική βλάβη από αμέλεια - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 314 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 314 του ΠΚ τροποποιείται ως προς α) τη σειρά των προβλεπόμενων ποινών, β) την προσθήκη της	Άρθρο 314 Σωματική βλάβη από αμέλεια 1. Όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται

περίπτωσης προκληθείσας βαριάς σωματικής βλάβης και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 314 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 314 Σωματική βλάβη από αμέλεια 1. Όποιος από αμέλεια προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας άλλου τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι βαριά, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη, καιαν αυτή είναι εντελώς ελαφρά, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. 2. Για την ποινική δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση. Η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη αν ο υπαίτιος ήταν οδηγός οχήματος ή υπόχρεος λόγω της υπηρεσίας ή του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια ή προσοχή. Όταν ο υπαίτιος οδηγός οχήματος δεν μεταφέρει επιβάτες ή πράγματα με σκοπό βιοπορισμού, η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως με διάταξή του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν.».	με παροχή κοινωφελούς εργασίας ή χρηματική ποινή ή φυλάκιση έως δύο έτη. Αν η σωματική βλάβη που προκλήθηκε είναι εντελώς ελαφρά, επιβάλλεται παροχή κοινωφελούς εργασίας ή χρηματική ποινή. 2. Για την ποινική δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση. Η δίωξη είναι αυτεπάγγελτη αν ο υπαίτιος ήταν οδηγός οχήματος ή υπόχρεος λόγω της υπηρεσίας ή του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια ή προσοχή. Όταν ο υπαίτιος οδηγός οχήματος δεν μεταφέρει επιβάτες ή πράγματα με σκοπό βιοπορισμού, η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας όμως με διάταξή του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν.
Άρθρο 67 **Εμπορία ανθρώπων - Τροποποίηση παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 323Α ΠΚ** Στις παρ. 1 και 3 του άρθρου 323Α του ΠΚ τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 323Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 323Α Εμπορία ανθρώπων 1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής βίας ή άλλων εξαναγκαστικών μέσων ή με επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας, στρατολογεί, απάγει, μεταφέρει, κατακρατεί παράνομα, υποθάλπει, παραδίδει ή παραλαμβάνει άλλον με σκοπό την εκμετάλλευσή	Άρθρο 323Α Εμπορία ανθρώπων 1. Όποιος με τη χρήση βίας, απειλής βίας ή άλλων εξαναγκαστικών μέσων ή με επιβολή ή κατάχρηση εξουσίας, στρατολογεί, απάγει, μεταφέρει, κατακρατεί παράνομα, υποθάλπει, παραδίδει ή παραλαμβάνει άλλον με σκοπό την εκμετάλλευσή του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος και αν, για να επιτύχει τον ίδιο σκοπό, τελεί τις

του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος και αν, για να επιτύχει τον ίδιο σκοπό, τελεί τις πράξεις της προηγούμενης παραγράφου αποσπώντας τη συναίνεση άλλου με τη χρήση απατηλών μέσων ή παρασύροντάς τον εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση στην οποία βρίσκεται. 3. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη των προηγούμενων παραγράφων όταν: α) τελείται κατ` επάγγελμα, β) τελείται από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, γ) συνδέεται με την παράνομη είσοδο, παραμονή ή έξοδο του παθόντος από τη χώρα ή δ) είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος. Επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο. 4. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται η πράξη των παραγράφων 1 και 2 όταν στρέφεται κατά ανηλίκου, ακόμα κι όταν τελείται χωρίς τη χρήση των μέσων που αναφέρονται σε αυτές. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος, με τα μέσα των παραγράφων 1 και 2 στρατολογεί ανήλικο με σκοπό τη χρησιμοποίησή του σε ένοπλες επιχειρήσεις. 5. Η έννοια της εκμετάλλευσης στις προηγούμενες παραγράφους περιλαμβάνει τον πορισμό παράνομου περιουσιακού οφέλους από: α) την υπαγωγή του σε καθεστώς δουλείας ή σε παρεμφερείς προς τη δουλεία πρακτικές, β) την υπαγωγή του σε καθεστώς ειλωτείας, γ) την εργασία ή την επαιτεία του θύματος (εργασιακή εκμετάλλευση), δ) την τέλεση εγκληματικών πράξεων από αυτό, ε) την αφαίρεση κυττάρων, ιστών ή οργάνων του σώματός του, στ) την τέλεση από αυτό γενετήσιων πράξεων, πραγματικών ή προσποιητών, ή την παροχή εργασίας ή υπηρεσιών που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη γενετήσια διέγερση (γενετήσια εκμετάλλευση) ή ζ) τον εξαναγκασμό του σε τέλεση γάμου.	πράξεις της προηγούμενης παραγράφου αποσπώντας τη συναίνεση άλλου με τη χρήση απατηλών μέσων ή παρασύροντάς τον εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση στην οποία βρίσκεται. 3. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη των προηγούμενων παραγράφων όταν: α) τελείται κατ` επάγγελμα, β) τελείται από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, γ) συνδέεται με την παράνομη είσοδο, παραμονή ή έξοδο του παθόντος από τη χώρα ή δ) είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος. Επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο. 4. Με τις ποινές της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται η πράξη των παραγράφων 1 και 2 όταν στρέφεται κατά ανηλίκου, ακόμα κι όταν τελείται χωρίς τη χρήση των μέσων που αναφέρονται σε αυτές. Με τις ίδιες ποινές τιμωρείται και όποιος, με τα μέσα των παραγράφων 1 και 2 στρατολογεί ανήλικο με σκοπό τη χρησιμοποίησή του σε ένοπλες επιχειρήσεις. 5. Η έννοια της «εκμετάλλευσης» στις προηγούμενες παραγράφους περιλαμβάνει τον πορισμό παράνομου περιουσιακού οφέλους από: α) την υπαγωγή του σε καθεστώς δουλείας ή σε παρεμφερείς προς τη δουλεία πρακτικές, β) την υπαγωγή του σε καθεστώς ειλωτείας, γ) την εργασία ή την επαιτεία του θύματος (εργασιακή εκμετάλλευση), δ) την τέλεση εγκληματικών πράξεων από αυτό, ε) την αφαίρεση κυττάρων, ιστών ή οργάνων του σώματός του, στ) την τέλεση από αυτό γενετήσιων πράξεων, πραγματικών ή προσποιητών, ή την παροχή εργασίας ή υπηρεσιών που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη γενετήσια διέγερση (γενετήσια εκμετάλλευση) ή ζ) τον εξαναγκασμό του σε τέλεση γάμου. 6. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος εν γνώσει, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2, προσλαμβάνει στην εργασία του πρόσωπο που είναι θύμα εμπορίας, δέχεται τις υπηρεσίες του προσώπου αυτού, τελεί

6. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος εν γνώσει, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2, προσλαμβάνει στην εργασία του πρόσωπο που είναι θύμα εμπορίας, δέχεται τις υπηρεσίες του προσώπου αυτού, τελεί μαζί του γενετήσια πράξη ή δέχεται τα έσοδα από την εκμετάλλευσή του. 7. Τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή όποιος, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2, εξωθεί σε επαιτεία ανηλίκους, με σκοπό την εκμετάλλευση των εσόδων τους. 8. Για όποιον καταγγέλλει αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν σε βάρος του από υπαιτίους των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, εφόσον η καταγγελία πιθανολογείται βάσιμη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων, καθώς και για παραβάσεις λόγω συμμετοχής τους σε εγκληματικές δραστηριότητες, εφόσον η συμμετοχή αυτή ήταν άμεση συνέπεια του γεγονότος ότι ήταν παθόντες των αδικημάτων των προηγούμενων παραγράφων, ώσπου να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέλθηκαν. Αν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη, η αποχή από την ποινική δίωξη γίνεται οριστική.».	μαζί του γενετήσια πράξη ή δέχεται τα έσοδα από την εκμετάλλευσή του. 7. Τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή όποιος, χωρίς να χρησιμοποιεί τα μέσα των παραγράφων 1 και 2, εξωθεί σε επαιτεία ανηλίκους, με σκοπό την εκμετάλλευση των εσόδων τους. 8. Για όποιον καταγγέλλει αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν σε βάρος του από υπαιτίους των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, εφόσον η καταγγελία πιθανολογείται βάσιμη, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων, καθώς και για παραβάσεις λόγω συμμετοχής τους σε εγκληματικές δραστηριότητες, εφόσον η συμμετοχή αυτή ήταν άμεση συνέπεια του γεγονότος ότι ήταν παθόντες των αδικημάτων των προηγούμενων παραγράφων, ώσπου να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέλθηκαν. Αν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη, η αποχή από την ποινική δίωξη γίνεται οριστική.
Άρθρο 68 **Αυτοδικία - Τροποποίηση άρθρου 331 ΠΚ** Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 331 του ΠΚ τροποποιείται ως προς τη σειρά των προβλεπόμενων εναλλακτικών ποινών και το άρθρο 331 τροποποιείται ως εξής: «Άρθρο 331 Αυτοδικία Όποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική με δικαίωμα που ή το έχει πραγματικά ή από πεποίθηση το οικειοποιείται τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.».	Άρθρο 331 Αυτοδικία Όποιος ασκεί αυθαίρετα αξίωση σχετική με δικαίωμα που ή το έχει πραγματικά ή από πεποίθηση το οικειοποιείται τιμωρείται με παροχή κοινωφελούς εργασίας ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.
Άρθρο 69	Άρθρο 336

Βιασμός - Τροποποίηση παρ. 3 και 4 άρθρου 336 ΠΚ Στο άρθρο 336 του ΠΚ, α) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της περίπτωσης του ανήλικου θύματος και ως προς το πλαίσιο ποινής, β) στην παρ. 4 η λέξη «επιχειρεί» αντικαθίσταται από τη λέξη «τελεί» και το άρθρο 336 διαμορφώνεται ως εξής : «Άρθρο 336 Βιασμός 1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις. 3. Αν η πράξη της παραγράφου 1 έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού ή είχε ως συνέπεια τον θάνατο του παθόντος ή αν ο παθών είναι ανήλικος, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη. 4. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1, τελεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη.».	Βιασμός 1. Όποιος με σωματική βία ή με απειλή σοβαρού και άμεσου κινδύνου ζωής ή σωματικής ακεραιότητας εξαναγκάζει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Γενετήσια πράξη είναι η συνουσία και οι ίσης βαρύτητας με αυτήν πράξεις. 3. Αν η πράξη της παραγράφου 1 έγινε από δύο ή περισσότερους δράστες που ενεργούσαν από κοινού ή είχε ως συνέπεια τον θάνατο του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών. 4. Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παραγράφου 1, επιχειρεί γενετήσια πράξη χωρίς τη συναίνεση του παθόντος, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη.
Άρθρο 70 **Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας - Τροποποίηση παρ. 1 και 4 άρθρου 337 ΠΚ** Στο άρθρο 337 του ΠΚ, α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη της περίπτωσης του ανήλικου παθόντος, β) τροποποιείται η παρ. 4 ως προς τον αποδέκτη των πράξεων και το πλαίσιο ποινής και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 337 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 337 Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας 1. Όποιος με χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα, με προτάσεις που αφορούν γενετήσιες πράξεις, με γενετήσιες πράξεις που τελούνται ενώπιον άλλου ή με επίδειξη των γεννητικών του οργάνων, προσβάλλει βάναυσα την τιμή άλλου, τιμω-	Άρθρο 337 Προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας 1. Όποιος με χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα, με προτάσεις που αφορούν γενετήσιες πράξεις, με γενετήσιες πράξεις που τελούνται ενώπιον άλλου ή με επίδειξη των γεννητικών του οργάνων, προσβάλλει βάναυσα την τιμή άλλου, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση. 2. Με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγουμένης παραγράφου, αν ο παθών είναι νεότερος των δώδεκα ετών. 3. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλων μέσων ή τεχνολογιών πληροφορικής αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δέκα πέντε έτη και με χειρονομίες ή προτάσεις, προσβάλλει την τιμή του ανηλίκου

ρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση, εκτός αν ο παθών είναι ανήλικος. 2. Με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγουμένης παραγράφου, αν ο παθών είναι νεότερος των δώδεκα ετών. 3. Ενήλικος, ο οποίος μέσω διαδικτύου ή άλλων μέσων ή τεχνολογιών πληροφορικής αποκτά επαφή με πρόσωπο που δεν συμπλήρωσε τα δέκα πέντε έτη και με χειρονομίες ή προτάσεις, προσβάλλει την τιμή του ανηλίκου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν επακολούθησε συνάντηση ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών. 4. Όποιος προβαίνει σε χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα ή διατυπώνει προτάσεις για τέλεση γενετήσιων πράξεων σε πρόσωπο που εξαρτάται εργασιακά από αυτόν ή εκμεταλλευόμενος τη θέση προσώπου που έχει ενταχθεί σε διαδικασία αναζήτησης θέσης εργασίας, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη.».	στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Αν επακολούθησε συνάντηση ο ενήλικος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών. 4. Όποιος προβαίνει σε χειρονομίες γενετήσιου χαρακτήρα ή διατυπώνει προτάσεις για τέλεση γενετήσιων πράξεων σε πρόσωπο που εξαρτάται εργασιακά από αυτόν ή εκμεταλλευόμενος την ανάγκη ενός προσώπου να εργαστεί, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.
Άρθρο 71 **Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 338 ΠΚ** Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 338 του ΠΚ τροποποιούνται ως προς την ποινή και το άρθρο 338 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 338 Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη 1. Όποιος με κατάχρηση της διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας άλλου ή της από οποιαδήποτε αιτία ανικανότητάς του να αντισταθεί ενεργεί με αυτόν γενετήσια πράξη τιμωρείται με κάθειρξη. 2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δύο ή περισσότερους που ενεργούσαν από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.».	Άρθρο 338 Κατάχρηση ανικάνου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη 1. Όποιος με κατάχρηση της διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας άλλου ή της από οποιαδήποτε αιτία ανικανότητάς του να αντισταθεί ενεργεί με αυτόν γενετήσια πράξη τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη. 2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου έγινε από δύο ή περισσότερους που ενεργούσαν από κοινού, επιβάλλεται κάθειρξη.
Άρθρο 72 **Γενετήσιες πράξεις με ανηλίκους ή ενώπιόν τους - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 339 ΠΚ**	Άρθρο 339 Γενετήσιες πράξεις με ανηλίκους ή ενώπιόν τους

Στην παρ. 1 του άρθρου 339 του ΠΚ, α) τροποποιείται το εισαγωγικό εδάφιο ως προς τα άρθρα του ΠΚ στα οποία γίνεται παραπομπή, β) αντικαθίσταται η περ. α', γ) αντικαθίσταται η περ. β΄, δ) διαγράφεται η περ. γ' και το άρθρο 339 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 339 Γενετήσιες πράξεις με ανηλίκους ή ενώπιόν τους 1. Όποιος ενεργεί γενετήσια πράξη με πρόσωπο νεότερο των δεκαπέντε ετών ή το παραπλανά με αποτέλεσμα να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη τιμωρείται, αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα με τα άρθρα 342 και 351Α, ως εξής: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη. 2. Οι γενετήσιες πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, οπότε μπορούν να επιβληθούν μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα. 3. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, να παρίσταται σε γενετήσια πράξη μεταξύ άλλων, χωρίς να συμμετέχει σε αυτήν, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή αν ο ανήλικος είναι μικρότερος των δεκατεσσάρων ετών και με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του.».	1. Όποιος ενεργεί γενετήσια πράξη με πρόσωπο νεότερο των δεκαπέντε ετών ή το παραπλανά με αποτέλεσμα να ενεργήσει ή να υποστεί τέτοια πράξη τιμωρείται, αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί βαρύτερα με το άρθρο 351Α, ως εξής: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη έως δέκα έτη και γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. 2. Οι γενετήσιες πράξεις μεταξύ ανηλίκων κάτω των δεκαπέντε ετών δεν τιμωρούνται, εκτός αν η μεταξύ τους διαφορά ηλικίας είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, οπότε μπορούν να επιβληθούν μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα. 3. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, να παρίσταται σε γενετήσια πράξη μεταξύ άλλων, χωρίς να συμμετέχει σε αυτήν, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή αν ο ανήλικος είναι μικρότερος των δεκατεσσάρων ετών και με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του.
Άρθρο 74 **Κατάχρηση ανηλίκων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 342 ΠΚ** Στην παρ. 1 του άρθρου 342 του ΠΚ, α) στο πρώτο εδάφιο αα) τροποποιούνται οι περ. α΄ και β' ως προς την αναπροσαρμογή των ηλικιακών ορίων και ως προς την επιβαλλόμενη ποινή, αβ) διαγράφεται η περ. γ΄, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 342 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 342	Άρθρο 342 Κατάχρηση ανηλίκων 1. Ο ενήλικος ο οποίος ενεργεί γενετήσιες πράξεις με ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται ως εξής: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών,

Κατάχρηση ανηλίκων 1. Ο ενήλικος ο οποίος ενεργεί γενετήσιες πράξεις με ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται ως εξής : α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή. Συνιστά επιβαρυντική περίσταση η τέλεση της πράξης της παρ. 1: α) από οικείο, β) από πρόσωπο που συνοικεί με τον ανήλικο ή διατηρεί φιλικές σχέσεις με τους οικείους του, γ) από εκπαιδευτικό, παιδαγωγό, γυμναστή ή άλλο πρόσωπο που παραδίδει μαθήματα στον ανήλικο, δ) από πρόσωπο που δέχεται τις υπηρεσίες του ανηλίκου, ε) από κληρικό με τον οποίο ο ανήλικος διατηρεί πνευματική σχέση, στ) από ψυχολόγο, ιατρό, νοσοκόμο ή από ειδικό επιστήμονα που παρέχει τις υπηρεσίες του στον ανήλικο, ζ) από πρόσωπο που καταχράται τη διανοητική ή σωματική αναπηρία του ανηλίκου. 2. Ο ενήλικος ο οποίος απευθύνει χειρονομίες, προτάσεις ή εξιστορεί ή απεικονίζει ή παρουσιάζει πράξεις γενετήσιου χαρακτήρα σε ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.».	β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη, γ) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη ως δέκα έτη. 2. Ο ενήλικος ο οποίος απευθύνει χειρονομίες, προτάσεις ή εξιστορεί ή απεικονίζει ή παρουσιάζει πράξεις γενετήσιου χαρακτήρα σε ανήλικο, τον οποίον του έχουν εμπιστευθεί για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.
Άρθρο 75 **Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη προσώπου που αναζητά εργασία - Αντικατάσταση περ. β' άρθρου 343 ΠΚ** Η περ. β' του άρθρου 343 του ΠΚ αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 343 Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τιμωρούνται: α) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, με κατάχρηση σχέσης εργασιακής εξάρτησης οποιασδήποτε φύσης, β) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επι-	Άρθρο 343 Κατάχρηση σε γενετήσια πράξη Με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή τιμωρούνται: α) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, με κατάχρηση σχέσης εργασιακής εξάρτησης οποιασδήποτε φύσης, β) όποιος υποχρεώνει άλλον σε επιχείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, εκμεταλλευόμενος την άμεση ανάγκη του να εργασθεί, γ) οι διορισμένοι ή οπωσδήποτε εργαζόμενοι σε φυλακές ή άλλα κρατητήρια, σε αστυνομικές υπηρεσίες, σε σχολές, παιδαγωγικά ιδρύματα, νοσοκομεία,

χείρηση ή ανοχή γενετήσιας πράξης, εκμεταλλευόμενος την θέση του παθόντος, ως προσώπου, το οποίο αναζητά εργασία, γ) οι διορισμένοι ή οπωσδήποτε εργαζόμενοι σε φυλακές ή άλλα κρατητήρια, σε αστυνομικές υπηρεσίες, σε σχολές, παιδαγωγικά ιδρύματα, νοσοκομεία, κλινικές ή κάθε είδους θεραπευτικά καταστήματα ή σε άλλα ιδρύματα προορισμένα να περιθάλπουν πρόσωπα που έχουν ανάγκη από βοήθεια αν, με κατάχρηση της θέσης τους, υποχρεώσουν σε γενετήσια πράξη πρόσωπο που έχει εισαχθεί σε αυτά τα ιδρύματα.».	κλινικές ή κάθε είδους θεραπευτικά καταστήματα ή σε άλλα ιδρύματα προορισμένα να περιθάλπουν πρόσωπα που έχουν ανάγκη από βοήθεια αν, με κατάχρηση της θέσης τους, υποχρεώσουν σε γενετήσια πράξη πρόσωπο που έχει εισαχθεί σε αυτά τα ιδρύματα.
Άρθρο 76 **Έγκληση - Τροποποίηση άρθρου 344 ΠΚ** Το άρθρο 344 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την παραπομπή σε άρθρο του ΠΚ, στο τέλος του άρθρου προστίθεται η φράση «εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει συνέπεια τον σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του» και το άρθρο 344 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 344 Έγκληση Στην περίπτωση του άρθρου 336 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, αλλά αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη ή, αν αυτή έχει ασκηθεί, να εισαγάγει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη εκτιμώντας τη δήλωση του θύματος ότι η δημοσιότητα από την ποινική δίωξη θα έχει συνέπεια τον σοβαρό ψυχικό τραυματισμό του.».	Άρθρο 344 Έγκληση Στις περιπτώσεις του άρθρου 343 στοιχεία α` και β` για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση του παθόντος. Στις περιπτώσεις των άρθρων 336 και 343 στοιχείο γ` η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, αλλά αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη ή, αν αυτή έχει ασκηθεί, να εισαγάγει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, το οποίο μπορεί να παύ-σει οριστικά την ποινική δίωξη.
Άρθρο 77 **Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 345 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 345 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 345 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 345 Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών	Άρθρο 345 Γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών 1. Η γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών εξ αίματος ή από υιοθεσία, ανιούσας και κατιούσας γραμμής και μεταξύ αμφιθαλών ή ετεροθαλών αδελφών τιμωρείται: α) ως προς τους ανιόντες με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, β) ως προς τους κατιόντες με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή και γ) μεταξύ

1. Η γενετήσια πράξη μεταξύ συγγενών εξ αίματος ή από υιοθεσία, ανιούσας και κατιούσας γραμμής και μεταξύ αμφιθαλών ή ετεροθαλών αδελφών τιμωρείται: α) ως προς τους ανιόντες με κάθειρξη έως δέκα ετών, β) ως προς τους κατιόντες με φυλάκιση και γ) μεταξύ αδελφών με φυλάκιση έως δύο έτη. 2. Συγγενείς κατιούσας γραμμής ή αδελφοί μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ποινή, αν κατά τον χρόνο της πράξης δεν είχαν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος.»	αδελφών με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 2. Συγγενείς κατιούσας γραμμής ή αδελφοί μπορούν να απαλλαγούν από κάθε ποινή, αν κατά τον χρόνο της πράξης δεν είχαν συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος.
Άρθρο 78 **Πορνογραφία ανηλίκων - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 348Α ΠΚ** Η παρ. 4 και το δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 348Α του ΠΚ τροποποιούνται ως προς τις επιβαλλόμενες ποινές και το άρθρο 348Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 348Α Πορνογραφία ανηλίκων 1. Όποιος με πρόθεση παράγει, διανέμει, δημοσιεύει, επιδεικνύει, εισάγει στην Επικράτεια ή εξάγει από αυτήν, μεταφέρει, προσφέρει, πωλεί ή με άλλον τρόπο διαθέτει, αγοράζει, προμηθεύεται, αποκτά ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει ή μεταδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Όποιος με πρόθεση παράγει, προσφέρει, πωλεί ή με οποιονδήποτε τρόπο διαθέτει, διανέμει, διαβιβάζει, αγοράζει, προμηθεύεται ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. 3. Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή η εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα των γεννητικών οργάνων ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενε-	Άρθρο 348Α Πορνογραφία ανηλίκων 1. Όποιος με πρόθεση παράγει, διανέμει, δημοσιεύει, επιδεικνύει, εισάγει στην Επικράτεια ή εξάγει από αυτήν, μεταφέρει, προσφέρει, πωλεί ή με άλλον τρόπο διαθέτει, αγοράζει, προμηθεύεται, αποκτά ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει ή μεταδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Όποιος με πρόθεση παράγει, προσφέρει, πωλεί ή με οποιονδήποτε τρόπο διαθέτει, διανέμει, διαβιβάζει, αγοράζει, προμηθεύεται ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων, μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή. 3. Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή η εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα των γεννητικών οργάνων ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και της πραγματικής ή εικονικής γενετήσιας πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο. 4. Οι πράξεις των παραγράφων 1 και 2 τιμωρούνται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή: α. αν τελέσθηκαν κατ` επάγγελμα,

τήσια διέγερση, καθώς και της πραγματικής ή εικονικής γενετήσιας πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο. 4. Οι πράξεις των παρ. 1 και 2 τιμωρούνται με κάθειρξη και χρηματική ποινή: α. αν τελέσθηκαν κατ' επάγγελμα, β. αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή της σωματικής δυσλειτουργίας, λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος ή αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας εξέθεσε τη ζωή του ανηλίκου σε σοβαρό κίνδυνο και γ. αν δράστης της παραγωγής του υλικού παιδικής πορνογραφίας είναι πρόσωπο στο οποίο έχουν εμπιστευθεί ανήλικο για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά. 5. Αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δωδέκατο έτος της ηλικίας του, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται αν η πράξη των περιπτώσεων β` και γ` της προηγούμενης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, αν δε αυτή είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη. 6. Όποιος εν γνώσει αποκτά πρόσβαση σε υλικό παιδικής πορνογραφίας μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.».	β. αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή της σωματικής δυσλειτουργίας, λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος ή αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας εξέθεσε τη ζωή του ανηλίκου σε σοβαρό κίνδυνο και γ. αν δράστης της παραγωγής του υλικού παιδικής πορνογραφίας είναι πρόσωπο στο οποίο έχουν εμπιστευθεί ανήλικο για να τον επιβλέπει ή να τον φυλάσσει, έστω και προσωρινά. 5. Αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δωδέκατο έτος της ηλικίας του, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή. Η ίδια ποινή επιβάλλεται αν η πράξη των περιπτώσεων β` και γ` της προηγούμενης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, αν δε αυτή είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή. 6. Όποιος εν γνώσει αποκτά πρόσβαση σε υλικό παιδικής πορνογραφίας μέσω πληροφοριακών συστημάτων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 79 **Μαστροπεία - Τροποποίηση άρθρου 349 ΠΚ** Στο άρθρο 349 του ΠΚ προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 349 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 349 Μαστροπεία 1. Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή	Άρθρο 349 Μαστροπεία 1. Όποιος, για να εξυπηρετήσει την ακολασία άλλων, προάγει ή εξωθεί στην πορνεία ανήλικο ή υποθάλπει ή εξαναγκάζει ή διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.

διευκολύνει ή συμμετέχει στην πορνεία ανηλίκων, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος αν το έγκλημα τελέστηκε: α) εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών, β) με απατηλά μέσα, γ) από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ) από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, ε) με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, στ) με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος. 3. Εκτός των περιπτώσεων του άρθρου 323 Α, όποιος κατ` επάγγελμα ή από κερδοσκοπία προάγει ή εξωθεί ή εξαναγκάζει άλλον στην πορνεία ή εκμεταλλεύεται τα έσοδα από την πορνεία άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δεκαοκτώ μηνών και με χρηματική ποινή. Η τέλεση της πράξης από υπάλληλο, ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, συνιστά επιβαρυντική περίσταση.».	2. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή τιμωρείται ο υπαίτιος αν το έγκλημα τελέστηκε: α) εναντίον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών, β) με απατηλά μέσα, γ) από τον ανιόντα συγγενή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή από θετό γονέα, σύζυγο, επίτροπο ή από άλλον στον οποίο έχουν εμπιστευθεί τον ανήλικο για ανατροφή, διδασκαλία επίβλεψη ή φύλαξη, έστω και προσωρινή, δ) από υπάλληλο ο οποίος κατά την άσκηση της υπηρεσίας του ή επωφελούμενος από την ιδιότητά του αυτή διαπράττει ή συμμετέχει με οποιονδήποτε τρόπο στην πράξη, ε) με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας, στ) με προσφορά ή υπόσχεση πληρωμής χρημάτων ή οποιουδήποτε άλλου ανταλλάγματος.
Άρθρο 80 **Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής - Τροποποίηση άρθρου 351Α ΠΚ** Στο άρθρο 351Α του ΠΚ, α) τροποποιούνται οι περ. β΄ και γ΄ της παρ. 1 ως προς τα ηλικιακά όρια, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 351Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 351Α Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής 1. Η γενετήσια πράξη με ανήλικο που τελείται από ενήλικο με αμοιβή ή με άλλα υλικά ανταλλάγματα ή η γενετήσια πράξη	Άρθρο 351Α Γενετήσια πράξη με ανήλικο έναντι αμοιβής 1. Η γενετήσια πράξη με ανήλικο που τελείται από ενήλικο με αμοιβή ή με άλλα υλικά ανταλλάγματα ή η γενετήσια πράξη μεταξύ ανηλίκων που προκαλείται από ενήλικο με τον ίδιο τρόπο και τελείται ενώπιον αυτού ή άλλου ενηλίκου τιμωρείται: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα, όχι όμως και τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή και

μεταξύ ανηλίκων που προκαλείται από ενήλικο με τον ίδιο τρόπο και τελείται ενώπιον αυτού ή άλλου ενηλίκου τιμωρείται: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα, όχι όμως και τα δεκαπέντε έτη, με κάθειρξη και χρηματική ποινή και γ) αν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.».	γ) αν συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο του παθόντος επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή.
Άρθρο 81 **Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 353 ΠΚ** Η παρ. 2 του άρθρου 353 του ΠΚ τροποποιείται με την αναφορά στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και το άρθρο 353 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 353 Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας 1. Όποιος εν γνώσει προσβάλλει βάναυσα τη γενετήσια ευπρέπεια άλλου με πράξη γενετήσιου χαρακτήρα που ενεργείται ενώπιόν του τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου ενεργείται ενώπιον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. 2. Για την ποινική δίωξη της πράξης του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 απαιτείται έγκληση.».	Άρθρο 353 Προσβολή γενετήσιας ευπρέπειας 1. Όποιος εν γνώσει προσβάλλει βάναυσα τη γενετήσια ευπρέπεια άλλου με πράξη γενετήσιου χαρακτήρα που ενεργείται ενώπιόν του τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν η πράξη του προηγούμενου εδαφίου ενεργείται ενώπιον προσώπου νεότερου των δεκαπέντε ετών τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. 2. Για την ποινική δίωξη της πράξης της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται έγκληση.
Άρθρο 82 **Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου - Τροποποίηση άρθρου 360 ΠΚ** Στο άρθρο 360 του ΠΚ, α) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς το ηλικιακό όριο, β) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 360 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 360 Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου	Άρθρο 360 Παραμέληση της εποπτείας ανηλίκου 1. Όποιος, ενώ έχει υποχρέωση εποπτείας ανηλίκου νεότερου από δεκαπέντε έτη παραλείπει να το παρεμποδίσει από την τέλεση αξιόποινης πράξης, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, αν δε συντρέχει περίπτωση να τιμωρηθεί αυστηρότερα με άλλη διάταξη. 2. Αν ο υπαίτιος της παράλειψης είναι πρόσωπο που έχει την επιμέλεια του ανηλίκου

1. Όποιος, ενώ έχει υποχρέωση εποπτείας ανηλίκου παραλείπει να τον παρεμποδίσει από την τέλεση αξιόποινης πράξης, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, αν δεν συντρέχει περίπτωση να τιμωρηθεί αυστηρότερα με άλλη διάταξη. 2. Αν ο υπαίτιος της παράλειψης είναι πρόσωπο που έχει την επιμέλεια του ανηλίκου και ιδίως γονέας ή επίτροπος υπό την υπεύθυνη επιμέλεια του οποίου έχει τεθεί ο ανήλικος σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 123, επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη.».	και ιδίως γονέας ή επίτροπος υπό την υπεύθυνη επιμέλεια του οποίου έχει τεθεί ο ανήλικος σύμφωνα με τα άρθρα 122 και 123, επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή.
Άρθρο 83 **Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 360Α ΠΚ** Η παρ. 2 του άρθρου 360Α του ΠΚ τροποποιείται ως προς την επέκταση του αξιοποίνου σ' εκείνον που υιοθιετεί και το άρθρο 360Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 360Α Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου 1. Όποιος υιοθετεί ανήλικο με σκοπό να τον απασχολήσει σε δραστηριότητες επικίνδυνες για την υγεία του και τον απασχολεί σε αυτές, τιμωρείται, εφόσον δεν συντρέχει άλλη αξιόποινη πράξη που τιμωρείται βαρύτερα, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Με φυλάκιση και χρηματική ποινή τιμωρείται εκείνος που δίνει σε υιοθεσία το παιδί του, εκείνος που υιοθετεί καθώς και εκείνος που μεσολαβεί στην υιοθεσία αποκομίζοντας ο ίδιος ή προσπορίζοντας σε άλλον αθέμιτο όφελος. 3. Εκείνος που τελεί κατ` επάγγελμα τις αξιόποινες πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.».	Άρθρο 360Α Παραβάσεις σχετικά με την υιοθεσία ανηλίκου 1. Όποιος υιοθετεί ανήλικο με σκοπό να τον απασχολήσει σε δραστηριότητες επικίνδυνες για την υγεία του και τον απασχολεί σε αυτές, τιμωρείται, εφόσον δεν συντρέχει άλλη αξιόποινη πράξη που τιμωρείται βαρύτερα, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Με φυλάκιση και χρηματική ποινή τιμωρείται εκείνος που δίνει σε υιοθεσία το παιδί του καθώς και εκείνος που μεσολαβεί στην υιοθεσία αποκομίζοντας ο ίδιος ή προσπορίζοντας σε άλλον αθέμιτο όφελος. 3. Εκείνος που τελεί κατ` επάγγελμα τις αξιόποινες πράξεις των προηγούμενων παραγράφων τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
Άρθρο 84 **Κλοπή - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 372 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 372 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και διαγράφεται η περίπτωση τέλεσης κλοπής με διάρρηξη και το άρθρο 372 διαμορφώνεται ως εξής:	Άρθρο 372 Κλοπή 1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα

«Άρθρο 372 Κλοπή 1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.».	μεγάλης αξίας ή η πράξη τελέστηκε με διάρρηξη, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.
Άρθρο 85 **Υπεξαίρεση - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 375 ΠΚ** Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 375 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής και το άρθρο 375 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 375 Υπεξαίρεση 1. Όποιος ιδιοποιείται παράνομα ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα που περιήλθε στηνκατοχή του με οποιονδήποτε τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη και αν το αντικείμενο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν πρόκειται για αντικείμενο που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω ανάγκης ή λόγω της ιδιότητάς του ως εντολοδόχου, επιτρόπου ή κηδεμόνα του παθόντος ή ως μεσεγγυούχου ή διαχειριστή ξένης περιουσίας, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Αν η αξία του αντικειμένου στην παράγραφο 1 υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 3. Αν η υπεξαίρεση στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η αξία του αντικειμένου της υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή	Άρθρο 375 Υπεξαίρεση 1. Όποιος ιδιοποιείται παράνομα ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα που περιήλθε στην κατοχή του με οποιονδήποτε τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή και αν το αντικείμενο είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν πρόκειται για αντικείμενο που το έχουν εμπιστευθεί στον υπαίτιο λόγω ανάγκης ή λόγω της ιδιότητάς του ως εντολοδόχου, επιτρόπου ή κηδεμόνα του παθόντος ή ως μεσεγγυούχου ή διαχειριστή ξένης περιουσίας, ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Αν η αξία του αντικειμένου στην παράγραφο 1 υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 3. Αν η υπεξαίρεση στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η αξία του αντικειμένου της υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη. 4. Με το ξένο πράγμα εξομοιώνεται και: α) το τίμημα που έλαβε ο υπαίτιος για κινητό πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να το πουλήσει, καθώς και β) το κινητό πράγμα που απέκτησε ο υπαίτιος με χρήματα ή με άλλο πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να αγοράσει ή να ανταλλάξει αντίστοιχα το πράγμα που απέκτησε.

έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη. 4. Με το ξένο πράγμα εξομοιώνεται και: α) το τίμημα που έλαβε ο υπαίτιος για κινητό πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να το πουλήσει, καθώς και β) το κινητό πράγμα που απέκτησε ο υπαίτιος με χρήματα ή με άλλο πράγμα που του είχαν εμπιστευθεί για να αγοράσει ή να ανταλλάξει αντίστοιχα το πράγμα που απέκτησε.».	
Άρθρο 86 **Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας - Τροποποίηση πρώτου εδαφίου άρθρου 377 ΠΚ** Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 377 του ΠΚ απαλείφεται η αναφορά στο άρθρο 374 του ΠΚ και το άρθρο 377 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 377 Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας Αν τα εγκλήματα των άρθρων 372 και 375 παρ. 1 έχουν αντικείμενο πράγμα μικρής αξίας, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν όμως η πράξη τελέστηκε από ανάγκη για άμεση χρήση ή ανάλωση του αντικειμένου της κλοπής ή υπεξαίρεσης, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη.».	Άρθρο 377 Κλοπή και υπεξαίρεση μικρής αξίας Αν τα εγκλήματα των άρθρων 372, 374 παρ. 1 περίπτωση α` και 375 παρ. 1 έχουν αντικείμενο πράγμα μικρής αξίας, επιβάλλεται χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν όμως η πράξη τελέστηκε από ανάγκη για άμεση χρήση ή ανάλωση του αντικειμένου της κλοπής ή υπεξαίρεσης, το δικαστήριο μπορεί να κρίνει την πράξη ατιμώρητη.
Άρθρο 87 **Ληστεία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 380 ΠΚ** Η παρ. 2 του άρθρου 380 του ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 380 τροποποιείται ως εξής: «Άρθρο 380 Ληστεία 1. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή. 2. Αν από την πράξη επήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.	Άρθρο 380 Ληστεία 1. Όποιος με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής αφαιρεί από άλλον ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα ή τον εξαναγκάζει να του το παραδώσει για να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή. 2. Αν από την πράξη επήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή. 3. Οι ποινές των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλονται και σε εκείνον που καταλήφθηκε επ` αυτοφώρω να κλέβει και μεταχειρί-

3. Οι ποινές των προηγούμενων παραγράφων επιβάλλονται και σε εκείνον που καταλήφθηκε επ` αυτοφώρω να κλέβει και μεταχειρίζεται σωματική βία εναντίον προσώπου ή απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής για να διατηρήσει το κλοπιμαίο.».	ζεται σωματική βία εναντίον προσώπου ή απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής για να διατηρήσει το κλοπιμαίο.
Άρθρο 88 **Εκβίαση - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 385 ΠΚ** Στο άρθρο 385 του ΠΚ, α) τροποποιείται η παρ. 1 με την απαλοιφή της αναφοράς στις περιπτώσεις του άρθρου 380 του ΠΚ, β) στην παρ. 2 τροποποιείται το πλαίσιο ποινής και διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 385 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 385 Εκβίαση 1. Όποιος, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή τρίτος παράνομο περιουσιακό όφελος, εξαναγκάζει άλλον με βία ή απειλή σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή από την οποία επέρχεταιζημία στην περιουσία του εξαναγκαζομένου ή άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου, τελέστηκε με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής τιμωρείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 380 του ΠΚ. 3. Η εκβίαση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή αν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε βία ή απειλή βλάβης της επιχείρησης, του επαγγέλματος, του λειτουργήματος ή άλλης δραστηριότητας που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος ή άλλος ή προσφέρθηκε να παρέχει ή παρέχει προστασία για την αποτροπή πρόκλησης τέτοιας βλάβης από τρίτον. Αν την παραπάνω πράξη τέλεσε πρόσωπο που διαπράττει τέτοιες πράξεις κατ` επάγγελμα, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.».	Άρθρο 385 Εκβίαση 1. Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 380, με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος, εξαναγκάζει κάποιον με βία ή απειλή σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή από την οποία επέρχεται ζημία στην περιουσία του εξαναγκαζομένου ή άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή. 2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τελέστηκε με σωματική βία εναντίον προσώπου ή με απειλές ενωμένες με επικείμενο κίνδυνο σώματος ή ζωής επιβάλλεται κάθειρξη και χρηματική ποινή. Αν από την πράξη επήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή. 3. Η εκβίαση τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή αν ο υπαίτιος μεταχειρίστηκε βία ή απειλή βλάβης της επιχείρησης, του επαγγέλματος, του λειτουργήματος ή άλλης δραστηριότητας που ασκεί ο εξαναγκαζόμενος ή άλλος ή προσφέρθηκε να παρέχει ή παρέχει προστασία για την αποτροπή πρόκλησης τέτοιας βλάβης από τρίτον. Αν την παραπάνω πράξη τέλεσε πρόσωπο που διαπράττει τέτοιες πράξεις κατ` επάγγελμα, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή.
Άρθρο 89 **Απάτη - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 386 ΠΚ**	Άρθρο 386 Απάτη

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 386 του ΠΚ τροποποιείται με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενηθείσας ζημίας και του πλαισίου ποινής και το άρθρο 386 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 386 Απάτη 1. Όποιος με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με σκοπό από τη βλάβη αυτής της περιουσίας να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος τιμωρείται με φυλάκιση, και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Αν η απάτη στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημιά που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.».	1. Όποιος με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με σκοπό από τη βλάβη αυτής της περιουσίας να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Αν η απάτη στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημιά που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.
Άρθρο 90 **Απάτη με υπολογιστή - Τροποποίηση περ. ε΄ παρ. 1 άρθρου 386Α ΠΚ** Η περ. ε’ του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 386Α του ΠΚ τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενηθείσας ζημίας και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 386Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 386Α Απάτη με υπολογιστή 1. Όποιος, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία, ε-	Άρθρο 386Α Απάτη με υπολογιστή 1. Όποιος, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος, βλάπτει ξένη περιουσία, επηρεάζοντας το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας επεξεργασίας δεδομένων υπολογιστή: α) με τη μη ορθή διαμόρφωση προγράμματος υπολογιστή, β) με τη χωρίς δικαίωμα παρέμβαση στη λειτουργία προγράμματος ή συστήματος υπολογιστή, γ) με τη χρησιμοποίηση μη ορθών ή ελλιπών δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, δ) με τη χωρίς δικαίωμα εισαγωγή, αλλοίωση, δια-

πηρεάζοντας το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας επεξεργασίας δεδομένων υπολογιστή: α) με τη μη ορθή διαμόρφωση προγράμματος υπολογιστή, β) με τη χωρίς δικαίωμα παρέμβαση στη λειτουργία προγράμματος ή συστήματος υπολογιστή, γ) με τη χρησιμοποίηση μη ορθών ή ελλιπών δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, δ) με τη χωρίς δικαίωμα εισαγωγή, αλλοίωση, διαγραφή ή εξάλειψη δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, ή ε) με τη χωρίς δικαίωμα αξιοποίηση λογισμικού προορισμένου για τη μετακίνηση χρημάτων τιμωρείται με φυλάκιση, και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Όποιος κατασκευάζει, διαθέτει ή κατέχει πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή που προορίζεται για τη διάπραξη του εγκλήματος της παραγράφου 1 τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη και χρηματική ποινή. Απαλλάσσεται από κάθε ποινή όποιος καταστρέφει με δική του θέληση το παραπάνω πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή πριν το χρησιμοποιήσει για τη διάπραξη του εγκλήματος της παρ. 1. 3. Αν η απάτη με υπολογιστή στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.».	γραφή ή εξάλειψη δεδομένων υπολογιστή, ιδίως δεδομένων αναγνώρισης της ταυτότητας, ή ε) με τη χωρίς δικαίωμα αξιοποίηση λογισμικού προορισμένου για τη μετακίνηση χρημάτων τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Όποιος κατασκευάζει, διαθέτει ή κατέχει πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή που προορίζεται για τη διάπραξη του εγκλήματος της παραγράφου 1 τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη και χρηματική ποινή. Απαλλάσσεται από κάθε ποινή όποιος καταστρέφει με δική του θέληση το παραπάνω πρόγραμμα ή σύστημα υπολογιστή πριν το χρησιμοποιήσει για τη διάπραξη του εγκλήματος της παραγράφου 1. 3. Αν η απάτη με υπολογιστή στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.
Άρθρο 91 **Απιστία - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 390 ΠΚ** Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 του ΠΚ τροποποιείται ως προς το	Άρθρο 390 Απιστία 1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώσει βέβαιη ζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας

πλαίσιο ποινής, με την προσθήκη της περίπτωσης ιδιαίτερα μεγάλης προξενηθείσας ζημίας και του αντίστοιχου πλαισίου ποινής και το άρθρο 390 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 390 Απιστία 1. Όποιος κατά παράβαση των κανόνων επιμελούς διαχείρισης προκαλεί εν γνώσει βέβαιηζημία στην περιουσία άλλου, της οποίας βάσει νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.».	βάσει του νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη), τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή. 2. Αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και η ζημία που προκλήθηκε υπερβαίνει συνολικά των ποσό των 120.000 ευρώ επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες. Η πράξη αυτή παραγράφεται μετά είκοσι έτη.
Άρθρο 92 **Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος - Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 394 ΠΚ** Η παρ. 1 του άρθρου 394 ΠΚ τροποποιείται ως προς την ποινή και το άρθρο 394 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 394 Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος 1. Όποιος αποκρύπτει, αγοράζει, λαμβάνει ως ενέχυρο ή με άλλον τρόπο δέχεται στην κατοχή του πράγμα που προήλθε από αξιόποινη πράξη ή μεταβιβάζει σε άλλον την κατοχή τέτοιου πράγματος ή συνεργεί σε μεταβίβαση ή με οποιονδήποτε τρόπο ασφαλίζει την κατοχή του σε άλλον,	Άρθρο 394 Αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος 1. Όποιος αποκρύπτει, αγοράζει, λαμβάνει ως ενέχυρο ή με άλλον τρόπο δέχεται στην κατοχή του πράγμα που προήλθε από αξιόποινη πράξη ή μεταβιβάζει σε άλλον την κατοχή τέτοιου πράγματος ή συνεργεί σε μεταβίβαση ή με οποιονδήποτε τρόπο ασφαλίζει την κατοχή του σε άλλον, τιμωρείται, ανεξάρτητα αν είναι τιμωρητέος ή όχι ο υπαίτιος του εγκλήματος από το οποίο προέρχεται το πράγμα, με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, και αν πρόκειται για πράγμα ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με φυλάκιση και χρηματική ποινή.

τιμωρείται, ανεξάρτητα αν είναι τιμωρητέος ή όχι ο υπαίτιος του εγκλήματος από το οποίο προέρχεται το πράγμα, με φυλάκιση έως τρία έτη, και αν πρόκειται για πράγμα ιδιαίτερα μεγάλης αξίας με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή. 2. Αν το αντικείμενο της πράξης της προηγούμενης παραγράφου είναι μικρής αξίας, ο δράστης τιμωρείται με χρηματική ποινή. 3. Με τα πράγματα που προέρχονται από αξιόποινη πράξη εξομοιώνεται και το τίμημά τους, καθώς επίσης και τα αντικείμενα που αποκτήθηκαν μέσω αυτών.».	2. Αν το αντικείμενο της πράξης της προηγούμενης παραγράφου είναι μικρής αξίας, ο δράστης τιμωρείται με χρηματική ποινή. 3. Με τα πράγματα που προέρχονται από αξιόποινη πράξη εξομοιώνεται και το τίμημά τους, καθώς επίσης και τα αντικείμενα που αποκτήθηκαν μέσω αυτών.
Άρθρο 93 **Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα - Τροποποίηση άρθρου 396 ΠΚ** Στο άρθρο 396 του ΠΚ προστίθεται παρ. 2Α και το άρθρο 396 διαμορφώνεται ως εξής : «Άρθρο 396 Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα 1. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή, τιμωρείται όποιος εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση στον ιδιωτικό τομέα και, κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα για τον ίδιο ή για άλλον ή δέχεται υπόσχεση τέτοιου ωφελήματος ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή του κατά παράβαση των καθηκόντων του, όπως αυτά διαγράφονται από τον νόμο, ή προκύπτουν από τη φύση της θέσης ή της υπηρεσίας του. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, υπόσχεται, προσφέρει ή παρέχει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα σε πρόσωπο που εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα στον ιδιωτικό τομέα, για τον ίδιο ή για τρίτον, για ενέργεια ή για παράλειψη κατά παράβαση των ως άνω καθηκόντων του. 2Α. Οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μένουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος,	Άρθρο 396 Δωροληψία και δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα 1. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή, τιμωρείται όποιος εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση στον ιδιωτικό τομέα και, κατά την άσκηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα για τον ίδιο ή για άλλον ή δέχεται υπόσχεση τέτοιου ωφελήματος ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή του κατά παράβαση των καθηκόντων του, όπως αυτά διαγράφονται από τον νόμο, ή προκύπτουν από τη φύση της θέσης ή της υπηρεσίας του. 2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, υπόσχεται, προσφέρει ή παρέχει, άμεσα ή έμμεσα, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα σε πρόσωπο που εργάζεται ή παρέχει υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα στον ιδιωτικό τομέα, για τον ίδιο ή για τρίτον, για ενέργεια ή για παράλειψη κατά παράβαση των ως άνω καθηκόντων του. 3. Η διάταξη του άρθρου 263Α εφαρμόζεται αναλόγως.

με δική του θέληση και πριν εξετασθεί ως ύποπτος ή κατηγορούμενος για την πράξη του, την αναγγείλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή σε οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο ή άλλη αρμόδια αρχή, εγχειρίζοντας έγγραφη αναφορά ή προφορικά, οπότε συντάσσεται σχετική έκθεση. 3. Η διάταξη του άρθρου 263Α εφαρμόζεται αναλόγως.».	
Άρθρο 95 **Τοκογλυφία - Πλαίσιο ποινής - Τροποποίηση άρθρου 404 ΠΚ** Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 και η παρ. 2 του άρθρου 404 του ΠΚ τροποποιούνται ως προς την ποινή και το άρθρο 404 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 404 Τοκογλυφία 1. Όποιος σε δικαιοπραξία για την παροχή οποιασδήποτε πίστωσης, ανανέωσής της ή παράταση της προθεσμίας πληρωμής εκμεταλλεύεται την οικονομική ανάγκη, την πνευματική αδυναμία, την κουφότητα ή την απειρία εκείνου που παίρνει την πίστωση, συνομολογώντας ή παίρνοντας για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφελήματα, που με βάση τις ειδικές περιστάσεις είναι προφανώς δυσανάλογα προς την παροχή του υπαιτίου ή συνομολογεί ή παίρνει για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφελήματα που υπερβαίνουν το κατά τον νόμο θεμιτό ποσοστό τόκου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή. Αν η πράξη έχει τελεστεί με περισσότερους τρόπους αφορά όμως τα ίδια περιουσιακά ωφελήματα, στον υπαίτιο επιβάλλεται μία μόνο ποινή, κατά την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη η συνολική εγκληματική δράση του. 2. Αν ο υπαίτιος επιχειρεί κατ' επάγγελμα τις τοκογλυφικές πράξεις της παρ. 1 τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ έτη και χρηματική ποινή.».	Άρθρο 404 Τοκογλυφία 1. Όποιος σε δικαιοπραξία για την παροχή οποιασδήποτε πίστωσης, ανανέωσής της ή παράταση της προθεσμίας πληρωμής εκμεταλλεύεται την οικονομική ανάγκη, την πνευματική αδυναμία, την κουφότητα ή την απειρία εκείνου που παίρνει την πίστωση, συνομολογώντας ή παίρνοντας για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφελήματα, που με βάση τις ειδικές περιστάσεις είναι προφανώς δυσανάλογα προς την παροχή του υπαιτίου ή συνομολογεί ή παίρνει για τον εαυτό του ή για τρίτον περιουσιακά ωφελήματα που υπερβαίνουν το κατά τον νόμο θεμιτό ποσοστό τόκου τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. Αν η πράξη έχει τελεστεί με περισσότερους τρόπους αφορά όμως τα ίδια περιουσιακά ωφελήματα, στον υπαίτιο επιβάλλεται μία μόνο ποινή, κατά την επιμέτρηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη η συνολική εγκληματική δράση του. 2. Αν ο υπαίτιος επιχειρεί κατ` επάγγελμα τις τοκογλυφικές πράξεις της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και χρηματική ποινή.
Άρθρο 96 **Γενική διάταξη για την άσκηση της ποινικής δίωξης κατ' έγκληση στο**	Άρθρο 405 Γενική Διάταξη

αδίκημα του άρθρου 394 ΠΚ- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 405 ΠΚ Στην παρ. 1 του άρθρου 405 του ΠΚ, α) στο πρώτο εδάφιο απαλείφεται η αναφορά στο άρθρο 394 και γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο και το άρθρο 405 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 405 1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 386, στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 386Α, στα άρθρα 387 και 389, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 και στα άρθρα 397 και 404 απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 390 παράγραφος 1 εδάφιο β` αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 394, απαιτείται έγκληση, αν το πράγμα προήλθε από πράξη, η οποία διώκεται κατ' έγκληση.	1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 386 παρ. 1,386Α παρ. 1 και 2, 387, 389, 390 παρ. 1 εδάφ. α`, 394, 397 και 404 απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 390 παράγραφος 1 εδάφιο β` αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση. 2. Το αξιόποινο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 386, 386Α, 386Β, 387, 389, 390, 394, 397 και 404 εξαλείφεται αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν από την πρώτη εξέτασή του ως υπόπτου ή κατηγορουμένου ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου. Η μερική μόνο ικανοποίηση εξαλείφει το αξιόποινο κατά το αντίστοιχο μόνο μέρος. 3. Εάν ο υπαίτιος των εγκλημάτων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας, από την ημέρα τέλεσης του εγκλήματος, απαλλάσσεται από κάθε ποινή. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για τα πλημμελήματα που προβλέπονται στα ίδια άρθρα μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

2. Το αξιόποινο των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 386, 386Α, 386Β, 387, 389, 390, 394, 397 και 404 εξαλείφεται αν ο υπαίτιος, με δική του θέληση και πριν από την πρώτη εξέτασή του ως υπόπτου ή κατηγορουμένου ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου. Η μερική μόνο ικανοποίηση εξαλείφει το αξιόποινο κατά το αντίστοιχο μόνο μέρος. 3. Εάν ο υπαίτιος των εγκλημάτων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του στο ακροατήριο ικανοποιήσει εντελώς τον ζημιωθέντα, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας, από την ημέρα τέλεσης του εγκλήματος, απαλλάσσεται από κάθε ποινή. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και για τα πλημμελήματα που προβλέπονται στα ίδια άρθρα μέχρι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.».	
Άρθρο 97 **Δικαιώματα του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου στο πλαίσιο της ανώτατης εποπτείας στην ανάκριση – Τροποποίηση τελευταίου εδαφίου άρθρου 32 ΚΠΔ** Στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 32 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96) προστίθενται τα κακουργήματα του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του ΠΚ και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 32 Ανώτατη εποπτεία στην ανάκριση Η ανώτατη εποπτεία του ανακριτικού έργου ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρ-	Άρθρο 32 Ανώτατη εποπτεία στην ανάκριση. Η ανώτατη εποπτεία του ανακριτικού έργου ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσσει τη διεξαγωγή

κτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα, χωρίς τους περιορισμούς των προηγούμενων εδαφίων, έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης ή επί κακουργημάτων του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα να διατάσσει την διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.».	της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ` απόλυτη προτεραιότητα.
Άρθρο 98 **Προθεσμία περάτωσης προκαταρκτικής εξέτασης και έλεγχος αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 35 ΚΠΔ** Στην αρχή της παρ. 4 του άρθρου 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται δύο νέα εδάφια και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 35 Καθήκοντα εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος 1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης μείζονος ποινικής απαξίας, κατά την κρίση του Προϊσταμένου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία.	«Άρθρο 35 Καθήκοντα εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος 1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης μείζονος ποινικής απαξίας, κατά την κρίση του Προϊσταμένου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρω-

Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α` του άρθρου 13 Π.Κ. και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ίδιων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. 2. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος έχει την εποπτεία, καθοδήγηση και τον συντονισμό των ενεργειών των γενικών κατά την περ. α` της παρ. 1 του άρθρου 31 και ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), της Διεύθυνσης Ερευνών	παϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α` του άρθρου 13 Π.Κ. και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ίδιων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου. 2. Με την επιφύλαξη της παρ. 3, ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος έχει την εποπτεία, καθοδήγηση και τον συντονισμό των ενεργειών των γενικών κατά την περ. α` της παρ. 1 του άρθρου 31 και ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων, ιδίως δε υπαλλήλων του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.), της Διεύθυνσης Ερευνών Οικονομικού Εγκλήματος

Οικονομικού Εγκλήματος (Δ.Ε.Ο.Ε.) και της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, σε σχέση με τις υποθέσεις, των οποίων οι ως άνω υπάλληλοι έχουν επιληφθεί ως ανακριτικοί υπάλληλοι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες ή πληροφορίες που περιέρχονται στις υπηρεσίες του προηγούμενου εδαφίου για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη σχετική είδηση που περιέρχεται σε γνώση του με οποιονδήποτε τρόπον και μέσο προτάσσοντας εκείνες τις υποθέσεις που βλάπτουν σοβαρά τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιλύοντας ζητήματα σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος και των κατά τόπους εισαγγελέων πλημμελειοδικών. Αν η καταγγελία, πληροφορία ή είδηση δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, τη θέτει στο αρχείο. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης παραγγέλλεται αποκλειστικά και μόνο στους τελωνειακούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων και μόνο για υποθέσεις που εμπίπτουν στις ελεγκτικές τους αρμοδιότητες. Οι λοιποί υπάλληλοι της Α.Α.Δ.Ε. που έχουν προανακριτικά καθήκοντα σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας που εκδίδεται μόνο μετά από αίτημα της ελεγκτικής υπηρεσίας της Α.Α.Δ.Ε. στην οποία ανήκουν προς τον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος και οι λοιποί εισαγγελείς δεν παραγγέλλουν στις υπηρεσίες και το προσωπικό της Α.Α.Δ.Ε. τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ούτε διαβιβάζουν με οποιαδήποτε διαδικασία εντολές ή αιτήματα διενέργειας φορολογικών ελέγχων.	(Δ.Ε.Ο.Ε.) και της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας, σε σχέση με τις υποθέσεις, των οποίων οι ως άνω υπάλληλοι έχουν επιληφθεί ως ανακριτικοί υπάλληλοι, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους. Ο Προϊστάμενος Εισαγγελέας του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος ενημερώνεται για όλες τις καταγγελίες ή πληροφορίες που περιέρχονται στις υπηρεσίες του προηγούμενου εδαφίου για εγκλήματα της αρμοδιότητάς του, αξιολογεί και διερευνά τις πληροφορίες αυτές, καθώς και κάθε άλλη σχετική είδηση που περιέρχεται σε γνώση του με οποιονδήποτε τρόπον και μέσο προτάσσοντας εκείνες τις υποθέσεις που βλάπτουν σοβαρά τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επιλύοντας ζητήματα σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος και των κατά τόπους εισαγγελέων πλημμελειοδικών. Αν η καταγγελία, πληροφορία ή είδηση δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, τη θέτει στο αρχείο. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.) η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης παραγγέλλεται αποκλειστικά και μόνο στους τελωνειακούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους της Διεύθυνσης Εσωτερικών Υποθέσεων και μόνο για υποθέσεις που εμπίπτουν στις ελεγκτικές τους αρμοδιότητες. Οι λοιποί υπάλληλοι της Α.Α.Δ.Ε. που έχουν προανακριτικά καθήκοντα σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας που εκδίδεται μόνο μετά από αίτημα της ελεγκτικής υπηρεσίας της Α.Α.Δ.Ε. στην οποία ανήκουν προς τον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος. Με την επιφύλαξη του προηγούμενου εδαφίου, οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος και οι λοιποί εισαγγελείς δεν παραγγέλλουν στις υπηρεσίες και το προσωπικό της Α.Α.Δ.Ε. τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ούτε διαβιβάζουν με οποιαδήποτε διαδικασία εντολές ή αιτήματα διενέργειας φορολογικών ελέγχων. Η εκτέλεση των ανωτέρω εισαγγελικών παραγγελιών ανατίθεται σε υπηρεσία εκτός της

Η εκτέλεση των ανωτέρω εισαγγελικών παραγγελιών ανατίθεται σε υπηρεσία εκτός της Α.Α.Δ.Ε. με ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους, που εποπτεύονται από εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και με αρμοδιότητα την έρευνα τέλεσης εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή λοιπών οικονομικών αδικημάτων. 4. Οι εισαγγελείς οφείλουν να περατώσουν την προκαταρκτική εξέταση μέσα σε έξι μήνες, αφότου η δικογραφία περιέλθει σ΄ αυτούς, εκτός εάν η φύση της υπόθεσης ή των πράξεων που πρέπει να διερευνηθούν επιβάλλει την υπέρβαση της προθεσμίας αυτής. Αρμόδιος για να κρίνει το δικαιολογημένο της υπέρβασης της παραπάνω προθεσμίας είναι ο Προϊστάμενος του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, ο οποίος σε περίπτωση αδικαιολόγητης υπέρβασης αυτής εξετάζει, εάν συντρέχει περίπτωση ορισμού άλλου εισαγγελέα για τον χειρισμό της υπόθεσης. Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος είτε παραγγέλλει στον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών την κίνηση ποινικής δίωξης είτε αρχειοθετεί την υπόθεση. 5. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος υποστηρίζονται στο έργο τους από αριθμό ειδικών επιστημόνων που κρίνεται αναγκαίος για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης. Οι ειδικοί αυτοί επιστήμονες συνεπικουρούν με κάθε πρόσφορο τρόπο τους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, καθώς και τους γενικούς και ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους για την ακριβέστερη διάγνωση και κρίση γεγονότων για τα οποία απαιτούνται ειδικές γνώσεις επιστήμης και τέχνης. Ο ορισμός των προσώπων αυτών γίνεται με πράξη του προϊσταμένου εισαγγελέα του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος μεταξύ αυτών που υπηρετούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις και από τον ιδιωτικό τομέα, εφόσον στο Δημόσιο δεν υπηρετούν πρόσωπα με τις γνώσεις αυτές, εφαρμόζονται δε αναλόγως ως προς αυτούς τα άρθρα 188 έως 193.».	Α.Α.Δ.Ε. με ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους, που εποπτεύονται από εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος και με αρμοδιότητα την έρευνα τέλεσης εγκλημάτων φοροδιαφυγής ή λοιπών οικονομικών αδικημάτων. 4. Μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος είτε παραγγέλλει στον αρμόδιο εισαγγελέα πρωτοδικών την κίνηση ποινικής δίωξης είτε αρχειοθετεί την υπόθεση. 5. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος υποστηρίζονται στο έργο τους από αριθμό ειδικών επιστημόνων που κρίνεται αναγκαίος για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης. Οι ειδικοί αυτοί επιστήμονες συνεπικουρούν με κάθε πρόσφορο τρόπο τους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, καθώς και τους γενικούς και ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους για την ακριβέστερη διάγνωση και κρίση γεγονότων για τα οποία απαιτούνται ειδικές γνώσεις επιστήμης και τέχνης. Ο ορισμός των προσώπων αυτών γίνεται με πράξη του προϊσταμένου εισαγγελέα του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος μεταξύ αυτών που υπηρετούν στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, σε εξαιρετικές δε περιπτώσεις και από τον ιδιωτικό τομέα, εφόσον στο Δημόσιο δεν υπηρετούν πρόσωπα με τις γνώσεις αυτές, εφαρμόζονται δε αναλόγως ως προς αυτούς τα άρθρα 188 έως 193.».

Άρθρο 99 **Κίνηση ποινικής δίωξης επί ανηλίκων για πράξεις που αν τις διέπραττε ο ανήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 43 ΚΠΔ** Στην παρ. 1 του άρθρου 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, στο τέταρτο εδάφιο επικαιροποιούνται τα αρμόδια όργανα και το άρθρο 43 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 43 Έναρξη ποινικής δίωξης - Τρόποι κίνησης - Αρχειοθέτηση 1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και επί ανηλίκων, για πράξεις που αν τις διέπραττε ενήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε. ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση ελέγχου. 2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά	Άρθρο 43 Έναρξη ποινικής δίωξης. Τρόποι κίνησης. Αρχειοθέτηση. 1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ή του Σώματος ή Υπηρεσίας Επιθεώρησης και Ελέγχου των φορέων της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3074/2002 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση ελέγχου. 2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων του άρθρου 111 παρ. 6, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών «διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού.

το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων του άρθρου 111 παρ. 6, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού. 3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει υποχρέωση να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαι-	3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει υποχρέωση να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις «προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. «Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκτο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσεται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. 6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον

ολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκτο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσεται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. 6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.».	μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.
Άρθρο 100 **Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος με πράξεις του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος- Τροποποίηση άρθρου 47 ΚΠΔ** Στο άρθρο 47 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιούνται οι παρ. 1, 2 και 3 ως προς τα αρμόδια όργανα, β) τροποποιείται η παρ. 2 με την απαλοιφή του εγκλήματος της ψευδούς κατάθεσης και το άρθρο 47 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 47 Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος 1. Σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α ΠΚ και τις συναφείς με αυτές πράξεις, είναι δυνατόν, μετά από έγκριση του προϊσταμένου εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος να χαρακτηρίζεται ως μάρτυρας δημοσίου συμφέρο-	Άρθρο 47. - Αποχή από την ποινική δίωξη μαρτύρων δημοσίου συμφέροντος. 1. Σε υποθέσεις σχετικές με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α, 235, 236, 237 και 237Α ΠΚ και τις συναφείς με αυτές πράξεις, είναι δυνατόν, μετά από έγκριση του αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που εποπτεύει και συντονίζει το έργο των εισαγγελέων εγκλημάτων διαφθοράς, να χαρακτηρίζεται ως μάρτυρας δημοσίου συμφέροντος με πράξη του κατά τόπον αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή του εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς όποιος, χωρίς να εμπλέκεται καθ` οιονδήποτε τρόπο στις εν λόγω πράξεις και χωρίς να αποβλέπει σε ίδιον όφελος, συμβάλλει ουσιωδώς, με τις πληροφορίες που παρέχει στις διωκτικές αρχές, στην αποκάλυψη και δίωξή τους. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο πράξη του εισαγγελέα μπορεί να ανακαλείται με τον ίδιο τρόπο και σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης, αν ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι που τον οδήγησαν στην έκδοσή της. 2. Αν έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση για τα εγκλήματα της ψευδούς κατάθεσης, της ψευ-

ντος με πράξη των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος ή των αναπληρωτών τους ή των επίκουρων εισαγγελέων του οικονομικού εγκλήματος όποιος, χωρίς να εμπλέκεται καθ΄ οιονδήποτε τρόπο στις εν λόγω πράξεις και χωρίς να αποβλέπει σε ίδιον όφελος, συμβάλλει ουσιωδώς, με τις πληροφορίες που παρέχει στις διωκτικές αρχές, στην αποκάλυψη και δίωξή τους. Η κατά το προηγούμενο εδάφιο πράξη του εισαγγελέα μπορεί να ανακαλείται με τον ίδιο τρόπο και σε οποιοδήποτε στάδιο της ποινικής δίκης, αν ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι που τον οδήγησαν στην έκδοσή της. 2. Αν έχει υποβληθεί έγκληση ή μήνυση για τα εγκλήματα της ψευδούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμησης ή της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου του ποινικού κώδικα ή για τις πράξεις των παρ. 4 ή 8 του άρθρου 22 του ν. 2472/1997 σε υπόθεση σχετική με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ο αρμόδιος για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια, ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο εισαγγελέα του τμήματος οικονομικού εγκλήματος. 3. Αν ο προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος, κρίνει μετά από την κατά την προηγούμενη παράγραφο ενημέρωσή του ότι η ποινική δίωξη των εγκλημάτων της προηγούμενης παραγράφου δεν είναι απαραίτητη για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος , μπορεί να παραγγείλει στον αρμόδιο για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέα την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις. Αν ανακληθεί η πράξη χαρακτηρισμού μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος ο αρμόδιος προϊστάμενος εισαγγελέας του τμήματος οικονομικού εγκλήματος ανακαλεί την παραγγελία του για την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη.».	δούς καταμήνυσης, της συκοφαντικής δυσφήμησης ή της παραβίασης υπηρεσιακού απορρήτου του ποινικού κώδικα ή για τις πράξεις των παρ. 4 ή 8 του άρθρου 22 του ν. 2472/1997 σε υπόθεση σχετική με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ο αρμόδιος για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια, ενημερώνει σχετικά τον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου που εποπτεύει και συντονίζει το έργο των εισαγγελέων εγκλημάτων διαφθοράς. 3. Αν ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου κρίνει μετά από την κατά την προηγούμενη παράγραφο ενημέρωσή του ότι η ποινική δίωξη των εγκλημάτων της προηγούμενης παραγράφου δεν είναι απαραίτητη για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος, μπορεί να παραγγείλει στον αρμόδιο για την άσκηση της ποινικής δίωξης εισαγγελέα την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη για τις εν λόγω πράξεις. Αν ανακληθεί η πράξη χαρακτηρισμού μάρτυρα δημοσίου συμφέροντος, ο αρμόδιος αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου ανακαλεί την παραγγελία του για την οριστική αποχή από την ποινική δίωξη.
Άρθρο 101 **Κήρυξη απαράδεκτης νέας δίωξης για την ίδια πράξη λόγω εκκρεμοδικίας - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 57 ΚΠΔ**	Άρθρο 57. Κώλυμα για νέα δίωξη.

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 57 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαγράφεται η φράση «εφόσον δεν προηγούνται διαδικαστικά» και το άρθρο 57 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 57 Κώλυμα για νέα δίωξη 1. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει παύσει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σε αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός. 2. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 58, 81 παρ. 2, 525 και 527. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου. 3. Αν σε βάρος του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη ασκήθηκαν περισσότερες διώξεις, κηρύσσονται απαράδεκτες λόγω εκκρεμοδικίας εκείνες οι οποίες ασκήθηκαν μεταγενέστερα. 4. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να απόσχει από τη δίωξη συγκεκριμένου προσώπου, εάν ύστερα από τη διενέργεια ευρωπαϊκής δικαστικής συνδρομής προκύψει ότι έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σε βάρος του για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.».	1. Αν κάποιος έχει καταδικαστεί αμετάκλητα ή αθωωθεί ή έχει παύσει ποινική δίωξη εναντίον του, δεν μπορεί να ασκηθεί και πάλι εις βάρος του δίωξη για την ίδια πράξη, ακόμη και αν δοθεί σε αυτή διαφορετικός χαρακτηρισμός. 2. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις των άρθρων 58, 81 παρ. 2, 525 και 527. Αν παρά την πιο πάνω απαγόρευση ασκηθεί ποινική δίωξη, κηρύσσεται απαράδεκτη λόγω δεδικασμένου. 3. Αν σε βάρος του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη ασκήθηκαν περισσότερες διώξεις, κηρύσσονται απαράδεκτες λόγω εκκρεμοδικίας εκείνες οι οποίες ασκήθηκαν μεταγενέστερα, εφόσον δεν προηγούνται διαδικαστικά. 4. Ο εισαγγελέας μπορεί επίσης να απόσχει από τη δίωξη συγκεκριμένου προσώπου, εάν ύστερα από τη διενέργεια ευρωπαϊκής δικαστικής συνδρομής προκόψει ότι έχει ήδη ασκηθεί δίωξη σε βάρος του για τα ίδια πραγματικά περιστατικά σε άλλο κράτος -μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
Άρθρο 102 **Αναβολή με πράξη του εισαγγελέα κάθε ενέργειας κατά του θύματος για την περίπτωση διάπραξης του εγκλήματος του άρθρου 351Α ΠΚ - Τροποποίηση παρ. 2,3 και 4 άρθρου 59 ΚΠΔ** Στο άρθρο 59 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τις περιπτώσεις αναβολής κάθε ενέργειας κατά του θύματος, β) επικαιροποιείται η παρ. 3 ως προς τα αρμόδια όργανα, γ) το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 τροποποιείται ως προς την αντικατάσταση του εγκλήματος του άρθρου 351 ΠΚ με εκείνο του άρθρου 351Α ΠΚ και το άρθρο 59 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 59	Άρθρο 59. Προδικαστικά ζητήματα στην ποινική δίκη. 1. Όταν η απόφαση σε ποινική δίκη εξαρτάται από άλλη υπόθεση για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η πρώτη αναβάλλεται ωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στη δεύτερη δίκη. 2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 **ΠΚ**, αν για το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 243, 43 παρ. 1 εδ. β`), αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.

Προδικαστικά ζητήματα στην ποινική δίκη 1. Όταν η απόφαση σε ποινική δίκη εξαρτάται από άλλη υπόθεση για την οποία έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, η πρώτη αναβάλλεται ωσότου εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση στη δεύτερη δίκη. 2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 ΠΚ, αν για το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη ή διενεργείται προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση της παρ. 2 του άρθρου 245, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 243, 43 παρ. 1 εδ. β`), αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. 3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλεται μήνυση ή έγκληση σε βάρος των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας για παράβαση των άρθρων 224, 229, 242, 259, 362, 363 ΠΚ, που τέλεσαν με πόρισμα, έκθεση ή κατάθεση κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή ελέγχου ή εξαιτίας αυτών, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την ένορκη διοικητική εξέταση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης που ασκήθηκε κατά του υπαιτίου με βάση την έκθεση, το πόρισμα ή την κατάθεση των ανωτέρω, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. 4. Στις περιπτώσεις οποιασδήποτε από τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης εισόδου στη χώρα και εξόδου από αυτή, της κατοχής και της χρήσης ταξιδιωτικών εγγράφων ή δελτίων ταυτοτήτων ή αδειών διαμονής ή άλλων εγγράφων πλαστών ή γνησίων, που εκδόθηκαν για άλλο πρόσωπο, της παράνομης εργασίας και της πορνείας ή άλλης πράξης διευκόλυνσής τους, που φέρεται ότι διαπράχθηκε από θύμα εγκλήματος των άρθρων 323Α, 348 παρ. 2, 348Α, 348Β, 348Γ, 349 και 351Α ΠΚ, του άρθρου 29 παρ. 5 και 6 και του άρθρου 30 του ν. 4251/2014, εξαιτίας της σε	3. Στις περιπτώσεις που υποβάλλεται μήνυση ή έγκληση σε βάρος ειδικών επιθεωρητών ή επιθεωρητών - ελεγκτών του γενικού επιθεωρητή δημόσιας διοίκησης και όλων των σωμάτων και υπηρεσιών επιθεώρησης και ελέγχου των φορέων της παρ. 2 του **<u>άρθρου 1</u>** του ν. **<u>3074/2002</u>** για παράβαση των άρθρων 224, 229, 242, 259, 362, 363 **<u>ΠΚ</u>**, που τέλεσαν με πόρισμα, έκθεση ή κατάθεση κατά τη διάρκεια επιθεώρησης ή ελέγχου ή εξαιτίας αυτών, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την ένορκη διοικητική εξέταση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης που ασκήθηκε κατά του υπαιτίου με βάση την έκθεση, το πόρισμα ή την κατάθεση των ανωτέρω, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. 4. Στις περιπτώσεις οποιασδήποτε από τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης εισόδου στη χώρα και εξόδου από αυτή, της κατοχής και της χρήσης ταξιδιωτικών εγγράφων ή δελτίων ταυτοτήτων ή αδειών διαμονής ή άλλων εγγράφων πλαστών ή γνησίων, που εκδόθηκαν για άλλο πρόσωπο, της παράνομης εργασίας και της πορνείας ή άλλης πράξης διευκόλυνσής τους, που φέρεται ότι διαπράχθηκε από θύμα εγκλήματος των άρθρων 323Α, 348 παρ. 2, 348Α, 348Β, 348Γ, 349 και 351 **<u>ΠΚ</u>**, του άρθρου 29 παρ. 5 και 6 και του **<u>άρθρου 30</u>** του ν. **<u>4251/2014</u>**, εξαιτίας της σε βάρος του συμπεριφοράς του δράστη των ανωτέρω πράξεων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την αυτεπάγγελτη προανάκριση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια κατά του θύματος έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιουδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, δεν ασκείται ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Ο εισαγγελέας, ωστόσο, μπορεί με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα εφετών να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη, ακόμα κι αν η απόφαση δεν είναι κα-

βάρος του συμπεριφοράς του δράστη των ανωτέρω πράξεων, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση ή την αυτεπάγγελτη προανάκριση, αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια κατά του θύματος έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιουδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, δεν ασκείται ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Ο εισαγγελέας, ωστόσο, μπορεί με τη σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα εφετών να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη, ακόμα κι αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική ή αν η καταγγελία τεθεί στο αρχείο αγνώστων δραστών, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων. 5. Αν έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του θύματος των αξιόποινων πράξεων της παρ. 4, το δικαστήριο αναστέλλει τη δίκη έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιουδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, παύει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Επίσης, το δικαστήριο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, ακόμα και αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.».	ταδικαστική ή αν η καταγγελία τεθεί στο αρχείο αγνώστων δραστών, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων. 5. Αν έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του θύματος των αξιόποινων πράξεων της παρ. 4, το δικαστήριο αναστέλλει τη δίκη έως το τέλος της ποινικής δίωξης για το έγκλημα που τελέσθηκε σε βάρος του. Μετά την αμετάκλητη εκδίκαση οποιουδήποτε από τα παραπάνω εγκλήματα που τελέσθηκαν σε βάρος του θύματος, αν η απόφαση είναι καταδικαστική, παύει οριστικά η ποινική δίωξη κατά του τελευταίου για τις προαναφερόμενες πράξεις του. Επίσης, το δικαστήριο μπορεί να παύσει οριστικά την ποινική δίωξη, ακόμα και αν η απόφαση δεν είναι καταδικαστική, αν από τα στοιχεία της δικογραφίας κρίνει ότι η τέλεση της αξιόποινης πράξης ήταν συνέπεια του γεγονότος ότι ο φερόμενος ως δράστης ήταν θύμα εμπορίας ανθρώπων.
Άρθρο 103 Δικαίωμα παράστασης του κατηγορούμενου ανηλίκου με συνήγορο - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 99 ΚΠΔ	

Στην παρ. 3 του άρθρου 99 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 99 Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου με συνήγορο 1. Ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα στην απολογία του, ακόμη και σ` αυτήν που γίνεται σε αντιπαράσταση με μάρτυρες ή άλλους κατηγορουμένους, να παρίσταται με συνήγορο. Γι` αυτό το σκοπό καλείται εικοσιτέσσερις ώρες πριν από κάθε ανακριτική ενέργεια. 2. Επιτρέπεται σύντμηση της προθεσμίας αυτής, αν από την αναβολή δημιουργείται κίνδυνος που η ύπαρξή του βεβαιώνεται ειδικά με έκθεση του ανακριτή ή του ανακριτικού υπαλλήλου. 3. Ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο στον κατηγορούμενο για κακούργημα, εκτός αν ο τελευταίος δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμά του αυτό. Την ίδια υποχρέωση έχει και στα πλημμελήματα, αν το ζητήσει ρητά ο κατηγορούμενος. Αν ο κατηγορούμενος για κακούργημα ή πλημμέλημα είναι ανήλικος, ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να του διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο, χωρίς τη δυνατότητα παραίτησης από το δικαίωμα αυτό. 4. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να απαγορευθεί η επικοινωνία του κατηγορουμένου με τον συνήγορό του. Η επικοινωνία αυτή είναι απολύτως απόρρητη.».	Άρθρο 99. Δικαίωμα παράστασης του κατηγορουμένου με συνήγορο. 1. Ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα στην απολογία του, ακόμη και σ` αυτήν που γίνεται σε αντιπαράσταση με μάρτυρες ή άλλους κατηγορουμένους, να παρίσταται με συνήγορο. Γι` αυτό το σκοπό καλείται εικοσιτέσσερις ώρες πριν από κάθε ανακριτική ενέργεια. 2. Επιτρέπεται σύντμηση της προθεσμίας αυτής, αν από την αναβολή δημιουργείται κίνδυνος που η ύπαρξή του βεβαιώνεται ειδικά με έκθεση του ανακριτή ή του ανακριτικού υπαλλήλου. 3. Ο ανακριτής έχει την υποχρέωση να διορίσει αυτεπαγγέλτως συνήγορο στον κατηγορούμενο για κακούργημα «, εκτός αν ο τελευταίος δηλώσει ρητά και ανέκκλητα ότι παραιτείται από το δικαίωμά του αυτό». Την ίδια υποχρέωση έχει και στα πλημμελήματα, αν το ζητήσει ρητά ο κατηγορούμενος. 4. Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να απαγορευθεί η επικοινωνία του κατηγορουμένου με τον συνήγορό του. Η επικοινωνία αυτή είναι απολύτως απόρρητη.
Άρθρο 104 **Αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου επί εγκλημάτων του Δασικού Κώδικα και του νόμου περί προστασίας των δασών - Τροποποίηση περ. β' άρθρου 110 ΚΠΔ** Η περ. β΄ του άρθρου 110 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη της αναφοράς σε δασικά κακουργήματα και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 110 Μονομελές εφετείο	Άρθρο 110. Μονομελές εφετείο Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν: α) Η εκδίκαση των κακουργημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης. β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακουργημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 Π Κ), της ληστείας (άρθρο

Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν: α) Η εκδίκαση των κακουργημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης. β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακουργημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μετανάστευσης (ν. 4251/2014), του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. 4139/2013), των περ. β' έως και ε' της παρ. 1 και της παρ. 3 του άρθρου 268 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α' 7), και της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979 «περί προστασίας δασών» (Α' 289), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου. γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.».	380 Π Κ), της παράτυπης μετανάστευσης (ν. **4251/2014**) και του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. **4139/2013**), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου. γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.
Άρθρο 105 **Αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου επί κακουργημάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου- Τροποποίηση περ. 5 και 6 παρ. Α άρθρου 111 ΚΠΔ** Στην παρ. Α του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στην περ. 5 απαλείφεται η αναφορά στο αδίκημα της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979, β) η περ. 6 τροποποιείται με την προσθήκη των κακουργημάτων αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και το άρθρο 111 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 111 Τριμελές και πενταμελές εφετείο Α. Το τριμελές εφετείο δικάζει: 1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακουργήματα της ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και	Άρθρο 111. Τριμελές και πενταμελές εφετείο. Α. Το τριμελές εφετείο δικάζει: 1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακουργήματα της ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ.

της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. 2. Τα κακουργήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235, 236 και 237 ΠΚ καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 ΠΚ. 3. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους. 4. Τα κακουργήματα τα οποία τελούμενα υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις και τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους. 5. Τα κακουργήματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ, των άρθρων 66 του ν. 2121/1993, 52 του ν. 4002/2011, καθώς και τα κακουργήματα των ν. 4139/2013, 3028/2002, 2960/2001, 2725/1999, 4174/2013, 4251/2014 και 2168/1993 και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων. 6. Τα κακουργήματα αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και τα πλημμελήματα των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του	2. Τα κακουργήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235, «236» και 237 **ΠΚ** καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 **ΠΚ**. 3. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους. 4. Τα κακουργήματα τα οποία τελούμενα υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις και τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους. 5. Τα κακουργήματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ, των άρθρων 71 παρ. 1 του ν. 998/1979, 66 του ν. 2121/1993, 52 του ν. 4002/2011, καθώς και τα κακουργήματα των νόμων 4139/2013, 3028/2002, 2960/2001, 2725/1999, 4174/2013, 4251/2014 και 2168/1993 και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων. 6. Τα πλημμελήματα των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. 7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου.

γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, καθώς και του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. 7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου. Β. Το πενταμελές εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς εφετείου.».	Β. Το πενταμελές εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς εφετείου.
Άρθρο 106 **Αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου επί των αδικημάτων του άρθρου 57 του ν. 4497/2017 και της παρ. 1 του άρθρου 372 ΠΚ - Τροποποίηση άρθρου 115 ΚΠΔ** Στο άρθρο 115 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται η περ. δ' της παρ. 1 με την απαλοιφή των εγκλημάτων του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 235 και της παρ. 1 του άρθρου 236 του ΠΚ, β) στην παρ. 2 προστίθενται περ. η' και θ' και το άρθρο 115 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 115 Μονομελές πλημμελειοδικείο 1. Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στον νόμο φυλάκιση έως τριών ετών ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή συνδυασμός των ανωτέρω ποινών, εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται διά του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 167 παρ. 1, 172 παρ. 1, 173 παρ. 2 εδ. α`, 224, 259 και 397 ΠΚ. 2. Τα δασικά, τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος, τα αγορανομικά αδικήματα, τα πλημμελήματα του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, καθώς και τα εγκλήματα: α)	Άρθρο 115. Μονομελές πλημμελειοδικείο. Το μονομελές πλημμελειοδικείο δικάζει: 1. Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στον νόμο φυλάκιση έως τριών ετών ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή συνδυασμός των ανωτέρω ποινών, εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται διά του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 167 παρ. 1, 172 παρ. 1, 173 παρ. 2 εδ. α`, 224, 235 παρ. 1 εδ. α`, 236 παρ. 1,259 και 397 ΠΚ. 2. Τα δασικά, τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος, τα αγορανομικά αδικήματα, τα πλημμελήματα του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 «περί επιταγής», β) του άρθρου 1 και 2 του α.ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως»,γ) «του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις» δ) των άρθρων 82 παρ. 4 και 83 παρ. 1 του ν. 3386/2005 και του άρθρου 29 παρ. 7 του ν. 4251/2014, ε) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, στ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011 και ζ) τα πλημμελήματα του άρθρου 66 του ν. 4174/2013.

του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 «περί επιταγής», β) του άρθρου 1 και 2 του α.ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως», γ) του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις, δ) των άρθρων 82 παρ. 4 και 83 παρ. 1 του ν. 3386/2005 και του άρθρου 29 παρ. 7 του ν. 4251/2014, ε) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990, στ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011, ζ) τα πλημμελήματα του άρθρου 66 του ν. 4174/2013, η) του άρθρου 57 του ν. 4497/2017 και θ) του άρθρου 372 παρ. 1 ΠΚ.».	
Άρθρο 107 **Εφαρμογή των διατάξεων του Κώδικα περί Δικηγόρων επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου - Αντικατάσταση τίτλου και τροποποίηση άρθρου 117 ΚΠΔ** Στο άρθρο 117 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 117 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 117 Δικαιοδοσία επί πλημμελήματος σε βάρος μελών δικαστηρίου Αν το πλημμέλημα έχει τελεστεί σε βάρος μέλους του δικαστηρίου, η τυχόν απαιτούμενη κατά τον νόμο έγκληση από μέρους του υποβάλλεται με δήλωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν ο δράστης του πλημμελήματος είναι συνήγορος του διαδίκου, αφού ολοκληρωθεί η άσκηση των καθηκόντων του, εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Κώδικα περί δικηγόρων.».	Άρθρο 117. Δικαιοδοσία επί εξύβρισης ή δυσφήμησης δικαστηρίου. Αν το πλημμέλημα έχει τελεστεί σε βάρος μέλους του δικαστηρίου, η τυχόν απαιτούμενη κατά τον νόμο έγκληση από μέρους του υποβάλλεται με δήλωσή του που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν ο δράστης του πλημμελήματος είναι συνήγορος του διαδίκου, η διαδικασία των άρθρων 417 κ.ε. μπορεί να εφαρμοστεί, αφού ολοκληρώσει την άσκηση των καθηκόντων του.
Άρθρο 108 **Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Τροποποίηση περ. β' άρθρου 119 ΚΠΔ** Στο τέλος της περ. β' του άρθρου 119 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται	Άρθρο 119. Κατ` εξαίρεση αρμοδιότητα.  Το δικαστήριο είναι κατ` εξαίρεση αρμόδιο να δικάσει και α) όταν προκύπτει από τη συζήτηση ότι το έγκλημα ανήκει στην αρμοδιότητα

η φράση «και το δικαστήριο είναι ανώτερο από το καθ' ύλη αρμόδιο» και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 119 Κατ' εξαίρεση αρμοδιότητα Το δικαστήριο είναι κατ' εξαίρεση αρμόδιο να δικάσει και α) όταν προκύπτει από τη συζήτηση ότι το έγκλημα ανήκει στην αρμοδιότητα κατώτερου δικαστηρίου ή β) αν συντρέχει περίπτωση οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης ή κήρυξης της ποινικής δίωξης απαράδεκτης κατά το άρθρο 368 περ. β' και γ' και το δικαστήριο είναι ανώτερο από το καθ' ύλη αρμόδιο.».	κατώτερου δικαστηρίου ή β) αν συντρέχει περίπτωση οριστικής παύσης της ποινικής δίωξης ή κήρυξης της ποινικής δίωξης απαράδεκτης κατά το άρθρο 368 περ. β` και γ`.
Άρθρο 109 **Εξαίρεση από την παραπομπή στον εισαγγελέα σε περίπτωση αναρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου - Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 120 ΚΠΔ** Στο άρθρο 120 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 120 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 120 Αναρμοδιότητα 1. Το δικαστήριο οφείλει και αυτεπαγγέλτως να εξετάσει την καθ` ύλη αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης. 2. Το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αντίστοιχο αρμόδιο. Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυνητικά τις εξουσίες του άρθρου 315. 3. Κατ` εξαίρεση το δικαστήριο που χαρακτηρίζει εαυτό αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα, αν κρίνει ότι η πράξη, όπως χαρακτηρίζεται από αυτό, είναι κακούργημα. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας παραγγέλλει κυρία ανάκριση. 4. Παραπομπή στον εισαγγελέα δεν γίνεται εάν διενεργήθηκε κύρια ανάκριση ή ο χαρακτήρας της πράξης ως κακουργήματος προέκυψε από την αποδεικτική διαδικασία στο ακροατήριο.».	Άρθρο 120. Αναρμοδιότητα. 1. Το δικαστήριο οφείλει και αυτεπαγγέλτως να εξετάσει την καθ` ύλη αρμοδιότητά του σε κάθε στάδιο της δίκης.  2. Το δικαστήριο, όταν κρίνει ότι είναι αναρμόδιο, παραπέμπει με απόφασή του την υπόθεση στο αντίστοιχο αρμόδιο. «Σε αυτήν την περίπτωση έχει δυνητικά τις εξουσίες του άρθρου 315.  3. Κατ` εξαίρεση το δικαστήριο που χαρακτηρίζει εαυτό αναρμόδιο, παραπέμπει την υπόθεση στον εισαγγελέα, αν κρίνει ότι η πράξη, όπως χαρακτηρίζεται από αυτό, είναι κακούργημα. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας παραγγέλλει κυρία ανάκριση.

Άρθρο 110 **Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως - Αντικατάσταση άρθρου 121 ΚΠΔ** Το άρθρο 121 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 121 Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως Το δικαστήριο που δικάζει κατ' έφεση, αν κρίνει ότι το δικαστήριο που δίκασε σε πρώτο βαθμό ήταν αναρμόδιο, επειδή το έγκλημα υπαγόταν σε κατώτερο από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ακυρώνει την απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και δικάζει ανέκκλητα το ίδιο την υπόθεση στην ουσία (άρθρο 502 παρ. 3). Εάν το δευτεροβάθμιο είναι το αρμόδιο δικαστήριο σε πρώτο βαθμό, ακυρώνει την απόφαση, κρατεί και δικάζει την υπόθεση σε πρώτο βαθμό. Σε κάθε άλλη περίπτωση καθ' ύλην αναρμοδιότητας το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ακυρώνει την απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, ενεργώντας ταυτόχρονα όσα προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 120.».	Άρθρο 121. Αναρμοδιότητα του δικαστηρίου που δίκασε πρωτοδίκως. Το δικαστήριο που δικάζει κατ` έφεση, αν κρίνει ότι το δικαστήριο που δίκασε σε πρώτο βαθμό ήταν αναρμόδιο, ακυρώνει την απόφαση που προσβάλλεται με έφεση και είτε δικάζει το ίδιο σε πρώτο βαθμό, αν το έγκλημα υπαγόταν σε αυτό, είτε παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, ενεργώντας ταυτόχρονα όσα προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 120.
Άρθρο 111 **Αρμοδιότητα προϊσταμένου οικονομικού εγκλήματος επί της εποπτείας και του συντονισμού των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 132 ΚΠΔ** Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 132 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαγράφεται και το άρθρο 132 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 132 Κανονισμός της αρμοδιότητας 1. Αν μεταξύ πολλών δικαστηρίων εξίσου αρμοδίων που δεν υπάγονται το ένα στο άλλο ή μεταξύ ανακριτικών υπαλλήλων αμφισβητείται η αρμοδιότητα για το ίδιο έγκλημα είτε για συναφή εγκλήματα, ή αν με βουλεύματα του ίδιου ή διαφορετικών συμβουλίων αποφασίστηκε η παραπομπή για το ίδιο έγκλημα στο ακροατήριο δύο ή	Άρθρο 132. - Κανονισμός της αρμοδιότητας. 1. Αν μεταξύ πολλών δικαστηρίων εξίσου αρμοδίων που δεν υπάγονται το ένα στο άλλο ή μεταξύ ανακριτικών υπαλλήλων αμφισβητείται η αρμοδιότητα για το ίδιο έγκλημα είτε για συναφή εγκλήματα, ή αν με βουλεύματα του ίδιου ή διαφορετικών συμβουλίων αποφασίστηκε η παραπομπή για το ίδιο έγκλημα στο ακροατήριο δύο ή περισσοτέρων εξίσου αρμόδιων δικαστηρίων, η αρμοδιότητα καθορίζεται ως εξής: Το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγονται τα δικαστήρια μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε αμφισβήτηση, ή ο Άρειος Πάγος, αν υπάγονται σε διαφορετικά εφετεία ή αν ένα από τα δικαστήρια αυτά είναι το εφετείο ή αν η σύγκρουση δημιουργήθηκε μεταξύ των κοινών ποινικών δικαστηρίων και των στρατιωτικών, προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο με αίτηση του κατηγορουμένου, του παριστάμενου για την υποστήριξη της κατηγορίας ή του εισαγγελέα [ή του επιτρόπου] ενός από τα

περισσοτέρων εξίσου αρμόδιων δικαστηρίων, η αρμοδιότητα καθορίζεται ως εξής: Το συμβούλιο εφετών, στην περιφέρεια του οποίου υπάγονται τα δικαστήρια μεταξύ των οποίων δημιουργήθηκε αμφισβήτηση, ή ο Άρειος Πάγος, αν υπάγονται σε διαφορετικά εφετεία ή αν ένα από τα δικαστήρια αυτά είναι το εφετείο ή αν η σύγκρουση δημιουργήθηκε μεταξύ των κοινών ποινικών δικαστηρίων και των στρατιωτικών, προσδιορίζει το αρμόδιο δικαστήριο με αίτηση του κατηγορουμένου, του παριστάμενου για την υποστήριξη της κατηγορίας ή του εισαγγελέα ενός από τα πολλά αρμόδια δικαστήρια. Η αίτηση πρέπει να είναι νομότυπη και να απευθύνεται στον εισαγγελέα εφετών ή του Αρείου Πάγου. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει την αίτηση στο συμβούλιο εφετών ή στον Άρειο Πάγο που συνέρχεται σε συμβούλιο. 2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της αρμοδιότητας μεταξύ εισαγγελέων αυτή κανονίζεται από τον εισαγγελέα εφετών όταν η αμφισβήτηση ανακύπτει μεταξύ εισαγγελέων της περιφέρειάς του, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αν όσο διαρκεί η διαδικασία της παρ. 1 του άρθρου αυτού ανακύψουν ζητήματα που αφορούν μέτρα δικονομικού καταναγκασμού, επιλαμβάνεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου όπου διενεργήθηκε η κύρια ανάκριση.».	πολλά αρμόδια δικαστήρια. Η αίτηση πρέπει να είναι νομότυπη και να απευθύνεται στον εισαγγελέα εφετών ή του Αρείου Πάγου. Ο αρμόδιος εισαγγελέας εισάγει την αίτηση στο συμβούλιο εφετών ή στον Άρειο Πάγο που συνέρχεται σε συμβούλιο. 2. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της αρμοδιότητας μεταξύ εισαγγελέων, αυτή κανονίζεται από τον εισαγγελέα εφετών όταν η αμφισβήτηση ανακύπτει μεταξύ εισαγγελέων της περιφέρειάς του, ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου του άρθρου 33 παρ. 2 επιλύει κάθε διαφωνία ή σύγκρουση αρμοδιοτήτων μεταξύ των εισαγγελέων που εποπτεύει, καθώς και μεταξύ αυτών και των υπολοίπων εισαγγελέων. Αν όσο διαρκεί η διαδικασία της παρ. 1 του άρθρου αυτού ανακύψουν ζητήματα που αφορούν μέτρα δικονομικού καταναγκασμού, επιλαμβάνεται το συμβούλιο πλημμελειοδικών του τόπου όπου διενεργήθηκε η κύρια ανάκριση.
Άρθρο 112 **Ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ως λόγος διόρθωσης και συμπλήρωσης της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 145 ΚΠΔ** Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 145 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς τους λόγους διόρθωσης και συμπλήρωσης και το άρθρο 145 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 145	Άρθρο 145. 1. Όταν στην απόφαση, στην ποινική διαταγή ή στην διάταξη υπάρχουν λάθη ή παραλείψεις που δεν δημιουργούν ακυρότητα ο δικαστής που τις εξέδωσε διατάσσει αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του εισαγγελέα ή κάποιου από τους διαδίκους τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή τους, εφόσον δεν επέρχεται ουσιώδης μεταβολή στην απόφαση ή στη διάταξη και δεν αλλοιώνεται η αληθινή εικόνα αυτών που πράγματι συνέβησαν στο ακροατήριο. Ουσιώδης μεταβολή υπάρχει ιδίως όταν εκφέρεται νέα δικαιοδοτική κρίση, επιβάλλεται κύρια ποινή, παρεπόμενη ποινή ή μέτρο ασφαλείας.

Διόρθωση και συμπλήρωση της απόφασης, της ποινικής διαταγής, της διάταξης και των πρακτικών 1. Όταν στην απόφαση, στην ποινική διαταγή ή στην διάταξη υπάρχουν λάθη ή παραλείψεις που δεν δημιουργούν ακυρότητα ο δικαστής που τις εξέδωσε διατάσσει αυτεπαγγέλτως ή με αίτηση του εισαγγελέα ή κάποιου από τους διαδίκους τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή τους, εφόσον δεν επέρχεται ουσιώδης μεταβολή στην απόφαση ή στη διάταξη και δεν αλλοιώνεται η αληθινή εικόνα αυτών που πράγματι συνέβησαν στο ακροατήριο. Ουσιώδης μεταβολή υπάρχει ιδίως όταν εκφέρεται νέα δικαιοδοτική κρίση, επιβάλλεται κύρια ποινή, παρεπόμενη ποινή ή μέτρο ασφαλείας. 2. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση μπορεί να αφορά, εκτός από τις άλλες παραλείψεις και τα όσα αναφέρονται ως προς την ταυτότητα του κατηγορουμένου, την ιδιότητα του παριστάμενου στην ποινική διαδικασία προς υποστήριξη της κατηγορίας ιδίως όταν αυτή προκύπτει χωρίς αμφιβολία από τα στοιχεία του φακέλου, την απάλειψη προφανών παραδρομών του αιτιολογικού και τη διευκρίνιση του διατακτικού της απόφασης όταν αυτό έχει ασάφειες ή είναι διαφορετικό από εκείνο που απαγγέλθηκε στο ακροατήριο ή που σημειώθηκε στα πρακτικά. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση διατάσσεται με απόφαση ή διάταξη, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που εμφανίστηκαν. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, στην περίπτωση που έληξε η σύνοδος κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση, διατάσσεται από το δικαστήριο των εφετών στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το μικτό ορκωτό δικαστήριο. Αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ένδικο μέσο, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή της τη διατάσσει το δικαστήριο που την εξέδωσε, αν το ένδικο μέσο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο. Σε αντίθετη περίπτωση, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει το δικαστήριο που αποφασίζει για το ένδικο μέσο.	2. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση μπορεί να αφορά, εκτός από τις άλλες παραλείψεις, και τα όσα αναφέρονται ως προς την ταυτότητα του κατηγορουμένου, την απάλειψη προφανών παραδρομών του αιτιολογικού και τη διευκρίνιση του διατακτικού της απόφασης όταν αυτό έχει ασάφειες ή είναι διαφορετικό από εκείνο που απαγγέλθηκε στο ακροατήριο ή που σημειώθηκε στα πρακτικά. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση διατάσσεται με απόφαση ή διάταξη, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που εμφανίστηκαν. Η διόρθωση ή η συμπλήρωση απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, στην περίπτωση που έληξε η σύνοδος κατά την οποία εκδόθηκε η απόφαση, διατάσσεται από το δικαστήριο των εφετών στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το μικτό ορκωτό δικαστήριο. Αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ένδικο μέσο, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωσή της τη διατάσσει το δικαστήριο που την εξέδωσε, αν το ένδικο μέσο απορρίφθηκε ως απαράδεκτο. Σε αντίθετη περίπτωση, τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει το δικαστήριο που αποφασίζει για το ένδικο μέσο. 3. Μέσα σε είκοσι ημέρες από την, κατά το άρθρο 142 παρ. 2 εδάφιο τελευταίο, καταχώριση στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων των πρακτικών, είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διαδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή η διόρθωση λαθών, που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1. Τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που ήταν παρόντες, όποιος διευθύνει τη συνεδρίαση, και σε περίπτωση άρνησής του το δικαστήριο που δίκασε αποτελούμενο από τους ίδιους, αν είναι δυνατόν, δικαστές.

3. Μέσα σε είκοσι ημέρες από την, κατά το άρθρο 142 παρ. 2 εδάφιο τελευταίο, καταχώριση στο ειδικό βιβλίο καθαρογραμμένων των πρακτικών, είναι δυνατό να ζητηθεί από τους διαδίκους και τον εισαγγελέα ή να προκληθεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή η διόρθωση λαθών, που υπάρχουν στα πρακτικά ή η συμπλήρωση των ελλείψεων, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1. Τη διόρθωση ή τη συμπλήρωση τη διατάσσει, ύστερα από κλήτευση και ακρόαση των διαδίκων που ήταν παρόντες, όποιος διευθύνει τη συνεδρίαση, και σε περίπτωση άρνησής του το δικαστήριο που δίκασε αποτελούμενο από τους ίδιους, αν είναι δυνατόν, δικαστές.».	
Άρθρο 113 **Ανάλυση DNA επί αυτοφώρων εγκλημάτων - Εποπτεία του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων - Καταστροφή στοιχείων - Τροποποίηση παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 201 ΚΠΔ** Στο άρθρο 201 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη εξαίρεσης από την εφαρμοζόμενη διαδικασία ανάλυσης DNA των αυτόφωρων εγκλημάτων, β) τροποποιείται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 ως προς το εποπτευόμενο όργανο επί του ειδικού αρχείου γενετικών τύπων του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας και διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο, γ) αντικαθίσταται η παρ. 3 και το άρθρο 201 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 201 Ανάλυση DNA 1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον	Άρθρο 201. Ανάλυση D.N.A. 1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα, που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους, οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προκειμένου να διαπιστωθεί η ταυτότητα του δράστη του εγκλήματος αυτού. Τη λήψη γενετικού υλικού από τον ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεια του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος, είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για την διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. 2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό. Αυτό έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων

ίδιο τον κατηγορούμενο διατάσσει ο αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής και πρέπει να διεξάγεται με απόλυτο σεβασμό στην αξιοπρέπεια του. Σε περίπτωση λήψης γενετικού υλικού από απόκρυφα μέρη του σώματος, είναι υποχρεωτική η παρουσία εισαγγελικού λειτουργού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για την διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος για την υπεράσπισή του. Σε κάθε περίπτωση, πλην εκείνης που αφορά αυτόφωρα εγκλήματα, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. 2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό. Αυτό έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης, με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας**,** εποπτευόμενο από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσης της υπόθεσης στο αρχείο κατ` άρθρο 43 παρ. 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με αταυτοποίητα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την	204 έως 208. Το δικαίωμα επανάληψης της ανάλυσης έχει και ο ανακριτής ή ο εισαγγελέας σε κάθε περίπτωση. Μετά την ολοκλήρωση της ανάλυσης το γενετικό υλικό καταστρέφεται αμέσως, ενώ τα γενετικά αποτυπώματα του προσώπου, στο οποίο αποδίδεται η πράξη, τηρούνται σε ειδικό αρχείο γενετικών τύπων που συνιστάται και λειτουργεί στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, εποπτευόμενο από τον εισαγγελικό λειτουργό του **άρθρου 4** του ν. **2265/1994**, μέχρι την έκδοση αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσης της υπόθεσης στο αρχείο κατ` άρθρο 43 παρ. 2 και 3, εκτός αν η σύγκρισή τους με αταυτοποίητα όμοια αποτυπώματα, που τηρούνται στο ίδιο αρχείο, αποβεί θετική, οπότε η τήρησή τους παρατείνεται μέχρι την αμετάκλητη αθώωση των προσώπων που αφορούν οι οικείες υποθέσεις. Τα στοιχεία αυτά τηρούνται για την αξιοποίηση στην διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. Η λειτουργία του αρχείου εποπτεύεται από αντεισαγγελέα ή εισαγγελέα εφετών, ο οποίος ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, κατά τις κείμενες διατάξεις, με θητεία δύο (2) ετών. 3. Η κατά την παρ. 2 καταστροφή του γενετικού υλικού και των γενετικών αποτυπωμάτων γίνεται παρουσία του δικαστικού λειτουργού που εποπτεύει το αρχείο. Στην καταστροφή καλείται να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό. 4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις D.N.A στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παρ. 2.

αξιοποίηση στην διερεύνηση και εξιχνίαση άλλων εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 και καταστρέφονται σε κάθε περίπτωση μετά το θάνατο του προσώπου που αφορούν. 3. Στην καταστροφή ειδοποιείται με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά) να παραστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο ελήφθη το γενετικό υλικό. Την ειδοποίηση ενεργεί ο αρμόδιος υπάλληλος της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών του αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας πέντε (5) τουλάχιστον ημέρες πριν από την καταστροφή, συντάσσοντας για αυτή σχετική βεβαίωση. 4. Όλα τα κρατικά και πανεπιστημιακά εργαστήρια, που διεξάγουν αναλύσεις D.N.A στο πλαίσιο πραγματογνωμοσύνης κατόπιν παραγγελιών δικαστικών ή ανακριτικών αρχών, κοινοποιούν τα πορίσματα των αναλύσεών τους στο ειδικό αρχείο δεδομένων γενετικών τύπων της παρ. 2.».	
Άρθρο 114 **Μαρτυρία συγκατηγορουμένου ως μόνο αποδεικτικό μέσο- Τροποποίηση άρθρου 211 ΚΠΔ** Στο άρθρο 211 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας α) διαγράφεται η λέξη «μόνη», β) μετά από τη λέξη «κατηγορουμένου» προστίθεται η αναφορά και σε άλλα ρητά κατονομαζόμενα στην απόφαση αποδεικτικά μέσα και το άρθρο 211 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 211 Μαρτυρία συγκατηγορουμένου Η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατανομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.».	Άρθρο 211. Μαρτυρία συγκατηγορουμένου. Μόνη η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου.
Άρθρο 115 **Προστασία μαρτύρων μέσω μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα -**	Άρθρο 218. Προστασία μαρτύρων.

Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 218 ΚΠΔ Το πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 218 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη του μέτρου της μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα και το άρθρο 218 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 218 Προστασία μαρτύρων 1. Κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση της παρ. 1 του άρθρου 187 ΠΚ ή σε τρομοκρατική οργάνωση της παρ. 2 του άρθρου 187Α ΠΚ και για συναφείς πράξεις, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιωδών μαρτύρων, των προσώπων που κατά το άρθρο 187Γ ΠΚ βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων ή των οικείων τους. 2. Κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις εμπορίας ανθρώπων κατά τα άρθρα 323Α και 348 παρ. 2 ΠΚ, καθώς και για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης διακίνησης μεταναστών κατά τα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό του θύματος αυτών των πράξεων, όπως αυτό χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων ι` και ια` της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4251/2014, των οικείων του θύματος ή των ουσιωδών μαρτύρων, ακόμη και όταν οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις δεν έχει τελεσθεί στο πλαίσιο οργανωμένου εγκλήματος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 ΠΚ. 3. Σε υποθέσεις σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α ΠΚ, ακόμα κι αν δεν τελέσθηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ` άρθρο 47,	1. Κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση της παρ. 1 του άρθρου 187 **ΠΚ** ή σε τρομοκρατική οργάνωση της παρ. 2 του άρθρου 187Α **ΠΚ** και για συναφείς πράξεις, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιωδών μαρτύρων, των προσώπων που κατά το άρθρο 187Γ **ΠΚ** βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων ή των οικείων τους. 2. Κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις εμπορίας ανθρώπων κατά τα άρθρα 323Α και «348 παρ.2 ΠΚ», καθώς και για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης διακίνησης μεταναστών κατά τα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. **4251/2014**, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα «στην παρ. 4» για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό του θύματος αυτών των πράξεων, όπως αυτό χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περιπτώσεων ι` και ια` της παρ. 1 του **άρθρου 1** του ν. **4251/2014**, των οικείων του θύματος ή των ουσιωδών μαρτύρων, ακόμη και όταν οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις δεν έχει τελεσθεί στο πλαίσιο οργανωμένου εγκλήματος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 **ΠΚ**. 3. Σε υποθέσεις σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α **ΠΚ**, ακόμα κι αν δεν τελέσθηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ` άρθρο 47, στους ιδιώτες κατ` άρθρο 255 και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποίνων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη «στην παρ. 4» προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης. 4. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση

στους ιδιώτες κατ` άρθρο 255 και σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποίνων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη στην παρ. 4 προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης. 4. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας του, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητας, η μετεγκατάσταση σε άλλη χώρα, καθώς και η μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις από τους αρμόδιους Υπουργούς, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η υπουργική απόφαση μπορεί να προβλέπει τη μη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και άλλους τρόπους διασφάλισης της μυστικότητας της πράξης. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για την επιτυχία τους. 5. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν τούτο ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο ή και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το	εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας του, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητάς, καθώς και η μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις από τους αρμόδιους Υπουργούς, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η υπουργική απόφαση μπορεί να προβλέπει τη μη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και άλλους τρόπους διασφάλισης της μυστικότητας της πράξης. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για την επιτυχία τους. 5. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν τούτο ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο ή και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354. 6. Αν δεν έχουν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.

δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354. 6. Αν δεν έχουν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.».	
Άρθρο 116 **Κατάθεση μάρτυρα χωρίς αναφορά της πηγής πληροφοριών-Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 224 ΚΠΔ** Η παρ. 2 του άρθρου 224 τροποποιείται με την προσθήκη ειδικής πρόβλεψης για την περίπτωση της ύπαρξης άλλου ρητά κατονομαζόμενου στην απόφαση αποδεικτικού μέσου και το άρθρο 224 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 224 Πώς έμαθε ο μάρτυρας όσα καταθέτει 1. Ο μάρτυρας πρέπει να αποκαλύπτει πώς έμαθε όσα καταθέτει. Αν πρόκειται για γεγονότα που άκουσε από άλλους, πρέπει σε κάθε περίπτωση να κατονομάσει ταυτόχρονα και εκείνους από τους οποίους τα άκουσε, εκτός αν στον νόμο ορίζεται διαφορετικά. 2. Αν ο μάρτυρας δεν κατονομάζει την πηγή των πληροφοριών του, η κατάθεση του δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατονομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.».	Άρθρο 224. - Πώς έμαθε ο μάρτυρας όσα καταθέτει. 1. Ο μάρτυρας πρέπει να αποκαλύπτει πώς έμαθε όσα καταθέτει. Αν πρόκειται για γεγονότα που άκουσε από άλλους, πρέπει σε κάθε περίπτωση να κατονομάσει ταυτόχρονα και εκείνους από τους οποίους τα άκουσε, εκτός αν στον νόμο ορίζεται διαφορετικά. 2. Αν ο μάρτυρας δεν κατονομάζει την πηγή των πληροφοριών του, η κατάθεσή του απαγορεύεται να ληφθεί υπόψη.
Άρθρο 117 **Εξέταση ανήλικων μαρτύρων θυμάτων προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας - Τροποποίηση παρ. 1 και αντικατάσταση παρ. 7 άρθρου 227 ΚΠΔ** Στο άρθρο 227 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 ως προς τη διαδικασία διεξαγωγής της εξέτασης ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος, β) αντικαθίσταται η παρ. 7 και το άρθρο 227 διαμορφώνεται ως εξής:	Άρθρο 227. - Ανήλικοι μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας. 1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3, 338, 339, 342, 343, 345, 348, 348Α, 348Β, 348Γ, 349, «351Α» **ΠΚ**, καθώς και στα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. **4251/2014**, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ειδικά εκπαιδευμένος παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, που υπηρετεί

«Άρθρο 227 Ανήλικοι μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας. 1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3, 338, 339, 342, 343, 345, 348, 348Α, 348Β, 348Γ, 349, 351Α ΠΚ, καθώς και στα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ειδικά εκπαιδευμένος παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, που υπηρετεί στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων ή που περιλαμβάνεται στον πίνακα πραγματογνωμόνων, όπου αυτά δεν λειτουργούν. Η εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος διενεργείται στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανηλίκων Θυμάτων της Εφετειακής Περιφέρειας ή, όπου αυτά δεν λειτουργούν, σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για τον σκοπό αυτόν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και με όσο το δυνατόν περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων. 2. Ο παιδοψυχολόγος ή ο παιδοψυχίατρος προετοιμάζει τον ανήλικο για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και με τους τυχόν διορισμένους τεχνικούς συμβούλους του κατηγορουμένου, μη εφαρμοζομένου κατά τα λοιπά του άρθρου 207 ως προς το θέμα της προσωπικής επαφής αυτών με τον ανήλικο. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαίνεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση, που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Η εξέταση του ανηλίκου διενεργείται από τους προανακριτικούς υπαλλήλους και τους δικαστικούς λειτουργούς διά του παρισταμένου παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου. Κατά την εξέταση ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από τον νόστα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων ή που περιλαμβάνεται στον πίνακα πραγματογνωμόνων, όπου αυτά δεν λειτουργούν. Η εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος διενεργείται υποχρεωτικά στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων της Εφετειακής Περιφέρειας ή, όπου αυτά δεν λειτουργούν, σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για το σκοπό αυτόν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και με όσο το δυνατόν περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων. 2. Ο παιδοψυχολόγος ή ο παιδοψυχίατρος προετοιμάζει τον ανήλικο για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και με τους τυχόν διορισμένους τεχνικούς συμβούλους του κατηγορουμένου, μη εφαρμοζομένου κατά τα λοιπά του άρθρου 207 ως προς το θέμα της προσωπικής επαφής αυτών με τον ανήλικο. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαίνεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση, που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Η εξέταση του ανηλίκου διενεργείται από τους προανακριτικούς υπαλλήλους και τους δικαστικούς λειτουργούς διά του παρισταμένου παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου. Κατά την εξέταση ο ανήλικος μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφασή του για σπουδαίο λόγο, ιδίως, σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. 3. Οι συνήγοροι των διαδίκων έχουν δικαίωμα να ζητήσουν να υποβληθούν στον ανήλικο από τον ανακρίνοντα ερωτήσεις, τις οποίες έχουν προηγουμένως διατυπώσει εγγράφως, εκτός αν κατά την κρίση του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου οι ερωτήσεις αυτές είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου.

μιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφασή του για σπουδαίο λόγο, ιδίως, σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. 3. Οι συνήγοροι των διαδίκων έχουν δικαίωμα να ζητήσουν να υποβληθούν στον ανήλικο από τον ανακρίνοντα ερωτήσεις, τις οποίες έχουν προηγουμένως διατυπώσει εγγράφως, εκτός αν κατά την κρίση του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου οι ερωτήσεις αυτές είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου. 4. Η κατάθεση του ανηλίκου συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας. 5. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου, η γραπτή κατάθεσή του αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο. Αν ο ανήλικος κατά την ακροαματική διαδικασία έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος, μπορεί να παρίσταται αυτοπροσώπως, εφόσον κρίνεται απολύτως αναγκαίο. 6. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του ανηλίκου, αν δεν έχει εξετασθεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξετασθεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του ανηλίκου γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. Οι ερωτήσεις τίθενται από το δικαστήριο μετά από ακρόαση του εισαγγελέα και των παριστάμενων διαδίκων και υποβάλλονται στον ανήλικο, εκτός αν κατά την κρίση του παι-	4. Η κατάθεση του ανηλίκου συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας. 5. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του ανηλίκου, η γραπτή κατάθεσή του αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο. Αν ο ανήλικος κατά την ακροαματική διαδικασία έχει συμπληρώσει το δέκατο όγδοο έτος, μπορεί να παρίσταται αυτοπροσώπως, εφόσον κρίνεται απολύτως αναγκαίο. 6. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του ανηλίκου, αν δεν έχει εξετασθεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξετασθεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του ανηλίκου γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. Οι ερωτήσεις τίθενται από το δικαστήριο μετά από ακρόαση του εισαγγελέα και των παριστάμενων διαδίκων και υποβάλλονται στον ανήλικο, εκτός αν κατά την κρίση του παιδοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου. 7. Η διάταξη του άρθρου 239 παρ. 2 εφαρμόζεται ανάλογα και επί ανηλίκων θυμάτων των αναφερόμενων στην παρ. 1 πράξεων. Στην περίπτωση αυτή η κοινωνική έρευνα μπορεί να διεξαχθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς δήμων ή νομαρχιών.

δοψυχολόγου ή του ψυχιάτρου είναι δυνατόν να επηρεάσουν την ψυχική κατάσταση του ανηλίκου. 7. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 εφαρμόζονται και στα ανήλικα θύματα των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων.»	
Άρθρο 118 **Μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής - Τροποποίηση παρ. 1 και 6 άρθρου 228 ΚΠΔ** Στο άρθρο 228 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) προστίθενται επιπλέον αδικήματα στην παρ. 1, β) το πρώτο εδάφιο της παρ. 6 τροποποιείται ως προς την αναφορά των εφαρμοζόμενων διατάξεων και το άρθρο 228 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 228 Μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων 1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α, 336, στην παρ. 4 του άρθρου 337, στα άρθρα 338, 343, 345 και στην παρ. 3 του άρθρου 349 ΠΚ διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, χωρίς να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά τα άρθρα 204 έως 208. 2. Ο ψυχολόγος ή ο ψυχίατρος προετοιμάζει τον παθόντα για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαίνεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του παθόντα και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Κατά την εξέταση παρίσταται ο ψυχίατρος ή ο ψυχολόγος και ο παθών μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπό του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφαση του για σπουδαίο λόγο,	Άρθρο 228. - Μάρτυρες θύματα εμπορίας ανθρώπων. 1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 323Α **ΠΚ**, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, χωρίς να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. 2. Ο ψυχολόγος ή ο ψυχίατρος προετοιμάζει τον παθόντα για την εξέταση, συνεργαζόμενος προς τούτο με τους προανακριτικούς υπαλλήλους και με τους δικαστικούς λειτουργούς. Για το σκοπό αυτόν χρησιμοποιεί κατάλληλες διαγνωστικές μεθόδους, αποφαίνεται για την αντιληπτική ικανότητα και την ψυχική κατάσταση του παθόντα και διατυπώνει τις διαπιστώσεις του σε γραπτή έκθεση που αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της δικογραφίας. Κατά την εξέταση παρίσταται ο ψυχίατρος ή ο ψυχολόγος και ο παθών μπορεί να συνοδεύεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του, εκτός αν ο ανακριτής απαγορεύσει την παρουσία του προσώπου αυτού με αιτιολογημένη απόφαση του για σπουδαίο λόγο, ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως. 3. Η κατάθεση του παθόντα συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο, όταν αυτό είναι δυνατόν. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του παθόντα αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας. 4. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της, η γραπτή κατάθεση του παθόντα αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο.

ιδίως σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων ή ανάμειξης του προσώπου αυτού στην ερευνώμενη πράξη. Η παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως. 3. Η κατάθεση του παθόντα συντάσσεται εγγράφως και καταχωρίζεται και σε ηλεκτρονικό οπτικοακουστικό μέσο, όταν αυτό είναι δυνατόν. Η ηλεκτρονική προβολή της κατάθεσης του παθόντα αντικαθιστά τη φυσική παρουσία του στα επόμενα στάδια της διαδικασίας. 4. Αν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική προβολή της, η γραπτή κατάθεση του παθόντα αναγιγνώσκεται στο ακροατήριο. 5. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του παθόντα, αν δεν έχει εξεταστεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξεταστεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του παθόντα γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. 6. Οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 68 του ν. 4478/2017 εφαρμόζονται αναλόγως και επί ενήλικων θυμάτων των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων. Στην περίπτωση αυτή η κοινωνική έρευνα μπορεί να διεξαχθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς δήμων ή περιφερειών.».	5. Μετά την εισαγωγή της υπόθεσης που αφορά σε πράξεις της παρ. 1 στο ακροατήριο, ο εισαγγελέας ή οι διάδικοι μπορούν να ζητήσουν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου την εξέταση του παθόντα, αν δεν έχει εξεταστεί στην ανάκριση ή πρέπει να εξεταστεί συμπληρωματικά. Αν η αίτηση γίνει δεκτή, η εξέταση του παθόντα γίνεται με βάση ερωτήσεις που έχουν τεθεί σαφώς, χωρίς την παρουσία των διαδίκων, στον τόπο όπου αυτός βρίσκεται, από ανακριτικό υπάλληλο που τον διορίζει ο δικαστής που διέταξε την εξέταση. Οι παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις αυτές. 6. Η διάταξη του άρθρου 239 παρ. 2 εφαρμόζεται αναλόγως και επί ενήλικων θυμάτων των αναφερομένων στην παρ. 1 πράξεων. Στην περίπτωση αυτή η κοινωνική έρευνα μπορεί να διεξαχθεί και από κοινωνικούς λειτουργούς δήμων ή περιφερειών.
Άρθρο 119 **Χωρισμός της υπόθεσης επί συναφών εγκλημάτων και εισαγωγή της στο δικαστικό συμβούλιο - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 245 ΚΠΔ** Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται νέο εδάφιο και το άρθρο 245 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 245	Άρθρο 245. - Πότε και από ποιον ενεργείται. 1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. "Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του εδαφίου δ της παρ. 3 του παρόντος άρθρου καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 43 παρ.

Πότε και από ποιον ενεργείται 1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του εδαφίου δ της παρ. 3 του παρόντος άρθρου καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 43 παρ. 2 εδάφιο β`, 322 παρ. 3 εδάφιο α΄ περίπτωση γ΄ και 323 εδάφιο γ` περίπτωση γ΄. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδάφιο α` είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγείλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. 2. Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι τελέστηκε αδίκημα και από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος απώλειας των αποδεικτικών στοιχείων ή υπάρχει δυσχέρεια πραγματοποίησης συγκεκριμένης ανακριτικής πράξης ή κτήσης αποδεικτικού στοιχείου στο μέλλον ή	2 εδάφιο β`, 322 παρ. 3 εδάφιο α` περίπτωση γ` και 323 εδάφιο γ` περίπτωση γ`. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδάφιο α` είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιον του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγείλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. 2. Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι τελέστηκε αδίκημα και από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος απώλειας των αποδεικτικών στοιχείων ή υπάρχει δυσχέρεια πραγματοποίησης συγκεκριμένης ανακριτικής πράξης ή κτήσης αποδεικτικού στοιχείου στο μέλλον ή

φόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και επί συναφών εγκλημάτων, είτε πρόκειται για έναν είτε για περισσότερους κατηγορούμενους. 2. Αν υπάρχουν ενδείξεις ότι τελέστηκε αδίκημα και από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος απώλειας των αποδεικτικών στοιχείων ή υπάρχει δυσχέρεια πραγματοποίησης συγκεκριμένης ανακριτικής πράξης ή κτήσης αποδεικτικού στοιχείου στο μέλλον ή αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, οι κατά το άρθρο 31 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις ανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονοτριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε.. 3. Αν από την προανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, η δικογραφία τίθεται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στο αρχείο. Το ίδιο μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας και αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά από προκαταρκτική εξέταση. Στην περίπτωση αυτήν η κατά το άρθρο 43 ποινική δίωξη θεωρείται ότι ασκήθηκε με την έκδοση της πιο πάνω πράξης του εισαγγελέα, η οποία πρέπει να περιέχει και τον χαρακτηρισμό του αδικήματος και τον χρόνο τέλεσής του. Αν ακολούθως αποκαλυφθεί ο δράστης, η δικογραφία ανασύρεται από το αρχείο και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία.	αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, οι κατά το άρθρο 31 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις ανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονοτριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε.. 3. Αν από την [αυτεπάγγελτη] προανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, η δικογραφία τίθεται με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα στο αρχείο. Το ίδιο μπορεί να πράξει ο εισαγγελέας και αν ο δράστης παραμένει άγνωστος μετά από προκαταρκτική εξέταση. Στην περίπτωση αυτήν η κατά το άρθρο 43 ποινική δίωξη θεωρείται ότι ασκήθηκε με την έκδοση της πιο πάνω πράξης του εισαγγελέα, η οποία πρέπει να περιέχει και τον χαρακτηρισμό του αδικήματος και τον χρόνο τέλεσής του. Αν ακολούθως αποκαλυφθεί ο δράστης, η δικογραφία ανασύρεται από το αρχείο και συνεχίζεται η ποινική διαδικασία. Αν οι κατηγορούμενοι είναι περισσότεροι, η αρχειοθέτηση γίνεται μόνον ως προς αυτόν που παρέμεινε άγνωστος.

Αν οι κατηγορούμενοι είναι περισσότεροι, η αρχειοθέτηση γίνεται μόνον ως προς αυτόν που παρέμεινε άγνωστος.».	
Άρθρο 120 **Λόγοι επιβολής περιοριστικών όρων - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 282 ΚΠΔ** Η παρ. 3 του άρθρου 282 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται και το άρθρο 282 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 282 Σκοπός και γενικές προϋποθέσεις επιβολής προσωρινής κράτησης, κατ` οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων  1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι ή κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να επιβληθεί προσωρινή κράτηση, υπό τις προϋποθέσεις των επόμενων άρθρων. 2. Ο σκοπός των περιοριστικών όρων, του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και της προσωρινής κράτησης είναι να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης. 3. Περιοριστικοί όροι επιβάλλονται εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι για την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 2 και αν αυτοί δεν επαρκούν επιβάλλεται κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση και αν αυτό το μέτρο κρίνεται ανεπαρκές τότε μόνο εκδίδεται ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης.».	Άρθρο 282. - Σκοπός και γενικές προϋποθέσεις επιβολής προσωρινής κράτησης, κατ` οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων.  1. Όσο διαρκεί η προδικασία, αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου, είναι δυνατό να διαταχθούν περιοριστικοί όροι ή κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να επιβληθεί προσωρινή κράτηση, υπό τις προϋποθέσεις των επόμενων άρθρων. 2. Ο σκοπός των περιοριστικών όρων, του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και της προσωρινής κράτησης είναι να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλημάτων και να εξασφαλιστεί ότι εκείνος στον οποίο επιβλήθηκαν θα παραστεί οποτεδήποτε στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και θα υποβληθεί στην εκτέλεση της απόφασης. 3. Οι περιοριστικοί όροι επιβάλλονται εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι για την εκπλήρωση των σκοπών της παρ. 2 και αν αυτοί δεν επαρκούν επιβάλλεται κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση και αν και αυτό το μέτρο κρίνεται ανεπαρκές τότε μόνο εκδίδεται ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης.
Άρθρο 121 **Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση – Διάρκεια του κατ΄ οίκον περιορισμού για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή - Τροποποίηση παρ. 2 και 4 άρθρου 284 ΚΠΔ**	Άρθρο 284. - Ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση.  1. Ως κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση νοείται η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο στην

Στο άρθρο 284 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 διαγράφεται η λέξη «άλλοι» πριν από τις λέξεις «περιοριστικοί όροι», β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 οι λέξεις «του περιοριστικού όρου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «του κατ΄οίκον περιορισμού» και το άρθρο 284 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 284 Ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση 1. Ως κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση νοείται η επιβολή στον κατηγορούμενο της υποχρέωσης να μην εξέρχεται από συγκεκριμένο και ειδικά ορισμένο στην διάταξη του ανακριτή κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων, που αποδεδειγμένα συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Η διάταξη που επιβάλλει τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση μπορεί να ορίζει την ευρύτερη περιοχή γύρω από τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του κατηγορουμένου, στην οποία θα μπορεί αυτός να κινείται για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών του. Για τον σκοπό αυτόν ο κατηγορούμενος επιτηρείται με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων. Ο κατηγορούμενος υποχρεούται να μην επεμβαίνει ή επιδρά καθ` οιονδήποτε τρόπο στα ηλεκτρονικά μέσα και στα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αρμόδια υπηρεσία παρακολουθεί και καταγράφει μέσω συστήματος γεωεντοπισμού, μόνο την γεωγραφική θέση του κατηγορούμενου και τηρεί σχετικό αρχείο. 2. Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση επιβάλλεται μόνον εφόσον προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα και κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν για την επίτευξη των σκοπών της παρ. 2 του άρθρου 282, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος έχει γνωστή διαμονή στην χώρα και α) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή	διάταξη του ανακριτή κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων, που αποδεδειγμένα συνιστά τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του. Η διάταξη που επιβάλλει τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση μπορεί να ορίζει την ευρύτερη περιοχή γύρω από τον τόπο διαμονής ή κατοικίας του κατηγορουμένου, στην οποία θα μπορεί αυτός να κινείται για την κάλυψη βασικών βιοτικών αναγκών του. Για τον σκοπό αυτόν ο κατηγορούμενος επιτηρείται με τη χρήση πρόσφορων ηλεκτρονικών μέσων. Ο κατηγορούμενος υποχρεούται να μην επεμβαίνει ή επιδρά καθ` οιονδήποτε τρόπο στα ηλεκτρονικά μέσα και στα συναφή με την επιτήρηση δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Αρμόδια υπηρεσία παρακολουθεί και καταγράφει μέσω συστήματος γεωεντοπισμού, μόνο την γεωγραφική θέση του κατηγορούμενου και τηρεί σχετικό αρχείο.  2. Κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση επιβάλλεται μόνον εφόσον προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα και κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι άλλοι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν για την επίτευξη των σκοπών της παρ. 2 του άρθρου 282, υπό την προϋπόθεση ότι ο κατηγορούμενος έχει γνωστή διαμονή στη χώρα και: α) έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από την συνδρομή ενός εκ των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή β) κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του για ομοειδή αξιόποινη πράξη, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. 3. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη ή αν το έγκλημα τελέσθηκε κατ` εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος

φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή για παραβίαση περιορισμών διαμονής και από την συνδρομή ενός εκ των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής του, ή β) κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενη αμετάκλητη καταδίκη του για ομοειδή αξιόποινη πράξη, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. 3. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη ή αν το έγκλημα τελέσθηκε κατ` εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ` οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα. 4. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβληθεί κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση του κατηγορουμένου και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην παρ. 2 και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 2. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο διαρκείας του κατ΄ οίκον περιορισμού είναι έξι μήνες. 5. Μόνο η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν διατάσσεται χωρίς να προηγηθεί σχετικό αίτημα του κατηγορουμένου. Μόνο το γεγονός της μη υποβολής τέτοιου αιτήματος από τον τελευταίο δεν τον καθιστά δίχως άλλο ύποπτο φυγής ή διάπραξης νέων εγκλημάτων και αυτό δεν αρκεί για την επιβολή της προσωρινής κράτησης.	αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ` οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα. 4. Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβληθεί κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση του κατηγορουμένου και για το πλημμέλημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, αν προκύπτει σκοπός φυγής του με βάση τα κριτήρια που αναφέρονται στην παρ. 2 και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις της παρ. 2. Στην περίπτωση αυτή, το ανώτατο όριο διάρκειας του περιοριστικού όρου είναι έξι μήνες. 5. Μόνο η κατά νόμο βαρύτητα της πράξης δεν αρκεί για την επιβολή του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση. Κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν διατάσσεται χωρίς να προηγηθεί σχετικό αίτημα του κατηγορουμένου. Μόνο το γεγονός της μη υποβολής τέτοιου αιτήματος από τον τελευταίο δεν τον καθιστά δίχως άλλο ύποπτο φυγής ή διάπραξης νέων εγκλημάτων και αυτό δεν αρκεί για την επιβολή της προσωρινής κράτησης. 6. Αν ο κατηγορούμενος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 296. Σε περίπτωση όμως τέλεσης από τον κατηγορούμενο του εγκλήματος του άρθρου 173Α ΠΚ, ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση αντικαθίσταται με προσωρινή κράτηση. 7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην πε-

6. Αν ο κατηγορούμενος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση κατά το άρθρο 296. Σε περίπτωση όμως τέλεσης από τον κατηγορούμενο του εγκλήματος του άρθρου 173Α ΠΚ, ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση αντικαθίσταται με προσωρινή κράτηση. 7. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται και για ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 294. Το αίτημα για κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση υποβάλλεται σωρευτικά από τον ανήλικο κατηγορούμενο και από εκείνον που έχει την επιμέλειά του. Αν ο ανήλικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή τελέσει το έγκλημα του άρθρου 173Α ΠΚ, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση.».	ρίπτωση αυτή ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι μήνες και μπορεί να παρατείνεται μόνο για τρεις μήνες από το δικαστήριο, στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 294. Το αίτημα για κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση υποβάλλεται σωρευτικά από τον ανήλικο κατηγορούμενο και από εκείνον που έχει την επιμέλειά του. Αν ο ανήλικος δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που του επιβλήθηκαν σχετικά με τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή τελέσει το έγκλημα του άρθρου 173Α ΠΚ, είναι δυνατή η αντικατάστασή του με προσωρινή κράτηση.
Άρθρο 122 **Ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων περί αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης μετά από παραπεμπτικό βούλευμα επί του κατ΄οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση σε σχέση με τη διάρκεια, άρση, εξακολούθηση ή παράτασή του - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 285 ΚΠΔ** Η παρ. 1 του άρθρου 285 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη της αναλογικής εφαρμογής του άρθρου 294 και το άρθρο 285 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 285	Άρθρο 285. - Διάρκεια του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και προκαταβολή εξόδων.  1. Ως προς τη διάρκεια ισχύος του μέτρου του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τη διαδικασία άρσης, εξακολούθησης ή παράτασής του εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στα άρθρα 292 και 293. 2. Το κόστος των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης φέρει ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3. Για τον σκοπό αυτόν με τη διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται η υποχρέωση προκαταβολής των εξόδων επιτήρησης για χρονικό διάστημα που δεν υπερ-

Διάρκεια του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και προκαταβολή εξόδων 1. Ως προς τη διάρκεια ισχύος του μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και τη διαδικασία άρσης, εξακολούθησης ή παράτασής του εφαρμόζονται αναλόγως τα οριζόμενα στα άρθρα 292, 293 και 294. 2. Το κόστος των ηλεκτρονικών μέσων επιτήρησης φέρει ο κατηγορούμενος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3. Για τον σκοπό αυτόν με τη διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται η υποχρέωση προκαταβολής των εξόδων επιτήρησης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Σε περίπτωση παράτασης της διάρκειας του μέτρου κατά το άρθρο 292, επιβάλλεται με το σχετικό βούλευμα η προκαταβολή των επιπλέον εξόδων. Αν για οποιονδήποτε λόγο αρθεί ή αντικατασταθεί το μέτρο πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού διαστήματος για το οποίο έχουν προκαταβληθεί τα έξοδα, τότε με την σχετική απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσεται η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που τα προκατέβαλε. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί, καταδικασθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, εφαρμόζεται ως προς τη διαφορά αντίστοιχα το άρθρο 299. 3. Σε περίπτωση μη προκαταβολής των εξόδων εντός της χορηγηθείσας από τον ανακριτή προθεσμίας, ο τελευταίος, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, επιβάλλει προσωρινή κράτηση, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι ο κατηγορούμενος στερείται την οικονομική δυνατότητα να τα καταβάλει, οπότε τα έξοδα επιβάλλονται στο δημόσιο. 4. Εκείνος σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το μέτρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση κρατείται μέχρι να προκαταβληθούν τα σχετικά έξοδα που του επιβλήθηκαν. Αφού καταβληθούν αυτά, οδηγείται στο αρμόδιο όργανο για την προσαρμογή του τεχνικού μέσου επιτήρησης, μαζί με την σχετική διάταξη του ανακριτή. Αν στην δικαστική περιφέρεια,	βαίνει τους έξι μήνες. Σε περίπτωση παράτασης της διάρκειας του μέτρου κατά το άρθρο 292, επιβάλλεται με το σχετικό βούλευμα η προκαταβολή των επιπλέον εξόδων. Αν για οποιονδήποτε λόγο αρθεί ή αντικατασταθεί το μέτρο πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού διαστήματος για το οποίο έχουν προκαταβληθεί τα έξοδα, τότε με την σχετική απόφαση, διάταξη ή βούλευμα διατάσσεται η απόδοση της διαφοράς σε εκείνον που τα προκατέβαλε. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί, καταδικασθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, εφαρμόζεται ως προς τη διαφορά αντίστοιχα το άρθρο 299. 3. Σε περίπτωση μη προκαταβολής των εξόδων εντός της χορηγηθείσας από τον ανακριτή προθεσμίας, ο τελευταίος, μετά από πρόταση του εισαγγελέα, επιβάλλει προσωρινή κράτηση, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι ο κατηγορούμενος στερείται την οικονομική δυνατότητα να τα καταβάλει, οπότε τα έξοδα επιβάλλονται στο δημόσιο. 4. Εκείνος σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το μέτρο του κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση κρατείται μέχρι να προκαταβληθούν τα σχετικά έξοδα που του επιβλήθηκαν. Αφού καταβληθούν αυτά, οδηγείται στο αρμόδιο όργανο για την προσαρμογή του τεχνικού μέσου επιτήρησης, μαζί με την σχετική διάταξη του ανακριτή. Αν στην δικαστική περιφέρεια, στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο, δεν είναι αυτό δυνατόν, ο κατηγορούμενος οδηγείται χωρίς αναβολή στην πλη-σιέστερη δικαστική περιφέρεια, στην οποία λειτουργεί αρμόδιο όργανο. Αφού προσαρμοσθεί και ενεργοποιηθεί ο τεχνικός εξοπλισμός για την ηλεκτρονική επιτήρηση, οδηγείται στο προκαθορισμένο κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων και συντάσσεται έκθεση, αντίγραφο της οποίας εντάσσεται στη δικογραφία. Η διάρκεια του κατ` οίκον περιορισμού αρχίζει από την ημέρα έκδοσης της διάταξης επιβολής του.

στην οποία επιβλήθηκε το μέτρο, δεν είναι αυτό δυνατόν, ο κατηγορούμενος οδηγείται χωρίς αναβολή στην πλησιέστερη δικαστική περιφέρεια, στην οποία λειτουργεί αρμόδιο όργανο. Αφού προσαρμοσθεί και ενεργοποιηθεί ο τεχνικός εξοπλισμός για την ηλεκτρονική επιτήρηση, οδηγείται στο προκαθορισμένο κτίριο ή σύμπλεγμα κτιρίων και συντάσσεται έκθεση, αντίγραφο της οποίας εντάσσεται στη δικογραφία. Η διάρκεια του κατ` οίκον περιορισμού αρχίζει από την ημέρα έκδοσης της διάταξης επιβολής του.».	
Άρθρο 123 **Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων - Τροποποίηση άρθρου 287 ΚΠΔ** Στο άρθρο 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας α) η υφιστάμενη παράγραφος αριθμείται ως παρ. 1, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 287 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 287 Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων 1. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και σε ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, υπό τους όρους του προηγούμενου άρθρου και εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση. Το ένταλμα προσωρινής κράτησης πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου. 2. Εάν ο ανήλικος τέλεσε πράξη που για τον ενήλικο είναι κακούργημα, εκτός των περιπτώσεων της παρ. 1, ο ανακριτής	Άρθρο 287. - Η προσωρινή κράτηση ανηλίκων. Προσωρινή κράτηση μπορεί να επιβληθεί και σε ανήλικο κατηγορούμενο που έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του, υπό τους όρους του προηγούμενου άρθρου και εφόσον κατηγορείται για πράξη από τις αναφερόμενες στο άρθρο 127 **ΠΚ**. Στην περίπτωση αυτή η προσωρινή κράτηση δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Η παραβίαση των περιοριστικών όρων που έχουν επιβληθεί στον ανήλικο δεν επιτρέπεται να οδηγήσει από μόνη της σε προσωρινή κράτηση. Το ένταλμα προσωρινής κράτησης πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή, λαμβανομένων κατά περίπτωση υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου.

μπορεί να επιβάλει αναμορφωτικά μέτρα των περ. α' έως ια' της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ.».	
Άρθρο 124 **Έναρξη υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης προσφυγής του κατηγορουμένου- Δυνατότητα άρσης των περιοριστικών όρων - Τροποποίηση τίτλου και παρ. 1 και 4 άρθρου 290 ΚΠΔ** Στο άρθρο 290 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στον τίτλο διαγράφεται η λέξη «προσωρινώς», β) στην παρ. 1 τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς την αφετηρία του χρόνου υπολογισμού της προθεσμίας άσκησης της προσφυγής, γ) τροποποιείται η παρ. 4 με την προσθήκη της δυνατότητας άρσης των περιοριστικών όρων και το άρθρο 290 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 290 Προσφυγή του κρατουμένου 1. Κατά του εντάλματος για την προσωρινή κράτηση και της διάταξης του ανακριτή που επέβαλε περιοριστικούς όρους επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να προσφύγει στο συμβούλιο των πλημμελειοδικών. Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την έκδοση του εντάλματος προσωρινής κράτησης ή από την κοινοποίηση της διάταξης επιβολής περιοριστικών όρων και συντάσσεται έκθεση δήλωσης ή εγχείρισης δικογράφου από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1. Η προσφυγή διαβιβάζεται στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών και εισάγεται από αυτόν χωρίς χρονοτριβή μαζί με την πρότασή του στο συμβούλιο, το οποίο και αποφασίζει αμετάκλητα. 2. Η προσφυγή δεν έχει ανασταλτική δύναμη. 3. Αν το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκδόθηκε ύστερα από βούλευμα δικαστικού συμβουλίου που έκρινε σε σχετική	Άρθρο 290. - Προσφυγή του προσωρινώς κρατουμένου. 1. Κατά του εντάλματος για την προσωρινή κράτηση και της διάταξης του ανακριτή που επέβαλε περιοριστικούς όρους επιτρέπεται στον κατηγορούμενο να προσφύγει στο συμβούλιο των πλημμελειοδικών. Η προσφυγή γίνεται μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την προσωρινή κράτηση και συντάσσεται έκθεση δήλωσης ή εγχείρισης δικογράφου από τον γραμματέα των πλημμελειοδικών ή από εκείνον που διευθύνει τις φυλακές, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στο άρθρο 474 παρ. 1. Η προσφυγή διαβιβάζεται στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών και εισάγεται από αυτόν χωρίς χρονοτριβή μαζί με την πρότασή του στο συμβούλιο, το οποίο και αποφασίζει αμετάκλητα. 2. Η προσφυγή δεν έχει ανασταλτική δύναμη. 3. Αν το ένταλμα προσωρινής κράτησης εκδόθηκε ύστερα από βούλευμα δικαστικού συμβουλίου που έκρινε σε σχετική διαφωνία του ανακριτή και του εισαγγελέα, δεν επιτρέπεται προσφυγή. 4. Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν ασχολείται με την προσφυγή μπορεί να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με τους περιοριστικούς όρους που επιβάλλονται κατά την κρίση του ή να αντικαταστήσει με άλλους τους όρους που έχουν τεθεί. 5. Και μετά την άσκηση της προσφυγής ο ανακριτής εξακολουθεί την ανάκριση χωρίς διακοπή.

διαφωνία του ανακριτή και του εισαγγελέα, δεν επιτρέπεται προσφυγή. 4. Το Συμβούλιο των πλημμελειοδικών όταν ασχολείται με την προσφυγή μπορεί να άρει την προσωρινή κράτηση ή να την αντικαταστήσει με τους περιοριστικούς όρους που επιβάλλονται κατά την κρίση του ή να άρει ή να αντικαταστήσει με άλλους τους όρους που έχουν τεθεί. 5. Και μετά την άσκηση της προσφυγής ο ανακριτής εξακολουθεί την ανάκριση χωρίς διακοπή.».	
Άρθρο 125 **Επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση -Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 292 ΚΠΔ** Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 292 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι λέξεις «ή άλλων όρων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή κατ΄ οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση» και το άρθρο 292 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 292 Διάρκεια της προσωρινής κράτησης 1. Αν η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι μήνες, ή στην εντελώς εξαιρετική περίπτωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή τους τρεις μήνες, το δικαστικό συμβούλιο αποφαίνεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, αν πρέπει να απολυθεί ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του. Για το σκοπό αυτόν: α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει αμέσως στο συμβούλιο πλημμελειοδικών με έγγραφη αιτιολογημένη πρότασή του. Ο γραμματέας του συμβουλίου ειδοποιεί με οποιοδήποτε μέσο (έγγραφο, τη-	Άρθρο 292. - Διάρκεια της προσωρινής κράτησης. 1. Αν η προσωρινή κράτηση διαρκέσει έξι μήνες, ή στην εντελώς εξαιρετική περίπτωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή τους τρεις μήνες, το δικαστικό συμβούλιο αποφαίνεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, αν πρέπει να απολυθεί ο κατηγορούμενος από τις φυλακές ή να εξακολουθήσει η προσωρινή κράτησή του. Για το σκοπό αυτόν: α) Αν η ανάκριση συνεχίζεται, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του χρονικού αυτού διαστήματος ο ανακριτής αναφέρει στον εισαγγελέα εφετών με αιτιολογημένη έκθεσή του τους λόγους για τους οποίους δεν περατώθηκε η ανάκριση και διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει αμέσως στο συμβούλιο πλημμελειοδικών με έγγραφη αιτιολογημένη πρότασή του. Ο γραμματέας του συμβουλίου ειδοποιεί με οποιοδήποτε μέσο (έγγραφο, τηλεγράφημα, τηλετύπημα ή τηλεομοιοτυπία) τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του για να διατυπώσει τις απόψεις του με έγγραφο υπόμνημα, μέσα σε προθεσμία που καθορίζει ο πρόεδρος του συμβουλίου και η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 48 ωρών από την υποβολή της πρότασης στο συμβούλιο. Ο κατηγορούμενος, έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης. Ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του δεν εμφανίζονται ενώπιον του συμβουλίου, μπορεί όμως το συμβούλιο, αν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, να διατά-

λεγράφημα, τηλετύπημα ή τηλεομοιοτυπία) τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του για να διατυπώσει τις απόψεις του με έγγραφο υπόμνημα, μέσα σε προθεσμία που καθορίζει ο πρόεδρος του συμβουλίου και η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των 48 ωρών από την υποβολή της πρότασης στο συμβούλιο. Ο κατηγορούμενος, έχει δικαίωμα να λάβει γνώση και αντίγραφο της εισαγγελικής πρότασης. Ο εισαγγελέας, ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του δεν εμφανίζονται ενώπιον του συμβουλίου, μπορεί όμως το συμβούλιο, αν κρίνει ότι τούτο είναι αναγκαίο, να διατάξει την ενώπιόν του εμφάνιση του κατηγορουμένου, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας. Μετά ταύτα, το συμβούλιο αποφαίνεται αμετάκλητα αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος ή να εξακολουθήσει η προσωρινή του κράτηση. Αν η ανάκριση ενεργείται από εφέτη, κατά το άρθρο 28, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο εφετών. β) Αν η ανάκριση έχει περατωθεί, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου, στο οποίο θα δικαστεί η υπόθεση ή ο εισαγγελέας εφετών, αν έχει ασκηθεί έφεση κατά βουλεύματος, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρονικού διαστήματος εισάγει τη δικογραφία με αιτιολογημένη πρότασή του στο αρμόδιο κατά την επόμενη παράγραφο συμβούλιο. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη περίπτωση α` για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου. 2. Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογη-	ξει την ενώπιόν του εμφάνιση του κατηγορουμένου, οπότε καλείται και ο εισαγγελέας. Μετά ταύτα, το συμβούλιο αποφαίνεται αμετάκλητα αν πρέπει να απολυθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος ή να εξακολουθήσει η προσωρινή του κράτηση. Αν η ανάκριση ενεργείται από εφέτη, κατά το άρθρο 28, αρμόδιο να αποφανθεί είναι το συμβούλιο εφετών. β) Αν η ανάκριση έχει περατωθεί, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου, στο οποίο θα δικαστεί η υπόθεση ή ο εισαγγελέας εφετών, αν έχει ασκηθεί έφεση κατά βουλεύματος, πέντε ημέρες πριν από τη συμπλήρωση του παραπάνω χρονικού διαστήματος εισάγει τη δικογραφία με αιτιολογημένη πρότασή του στο αρμόδιο κατά την επόμενη παράγραφο συμβούλιο. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη περίπτωση α` για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου. 2. Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα: α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετείου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, και β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παρ. 1, ο ανακριτής τριάντα ημέρες πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτή την παράγραφο, διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, ο οποίος μέσα σε δεκαπέντε ημέρες την εισάγει

μένο βούλευμα: α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετείου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, και β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παρ. 1, ο ανακριτής τριάντα ημέρες πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτή την παράγραφο, διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, ο οποίος μέσα σε δεκαπέντε ημέρες την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, είκοσι πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτή την παράγραφο ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, υποβάλλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου. 3. Αν δεν διαταχθεί η εξακολούθηση της προσωρινής κράτησης μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών μετά τη συμπλήρωση των τριών (3) ή των έξι (6) μηνών που προβλέπονται στην παρ. 1, το ένταλμα ή το βούλευμα με το οποίο είχε διαταχθεί παύει να ισχύει και ο αρμόδιος εισαγγελέας διατάσσει την απόλυση του προσωρινώς κρατουμένου. Αν το βούλευμα με το οποίο παρατείνεται η προσωρινή κράτηση δεν εκδοθεί πριν την παρέλευση του έτους, ο κατηγορούμενος απολύεται. 4. Όσα αναφέρονται στην παρ. 5 του άρθρου 290 και στα άρθρα 283 και 284 για την επιβολή περιοριστικών όρων ή κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις	με πρότασή του στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, είκοσι πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτή την παράγραφο ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, υποβάλλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης. Κατά τα λοιπά ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου. 3. Αν δεν διαταχθεί η εξακολούθηση της προσωρινής κράτησης μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών μετά τη συμπλήρωση των τριών (3) ή των έξι (6) μηνών που προβλέπονται στην παρ. 1, το ένταλμα ή το βούλευμα με το οποίο είχε διαταχθεί παύει να ισχύει και ο αρμόδιος εισαγγελέας διατάσσει την απόλυση του προσωρινώς κρατουμένου. Αν το βούλευμα με το οποίο παρατείνεται η προσωρινή κράτηση δεν εκδοθεί πριν την παρέλευση του έτους, ο κατηγορούμενος απολύεται. 4. Όσα αναφέρονται στην παρ. 5 του άρθρου 290 και στα άρθρα 283 και 284 για την επιβολή περιοριστικών ή άλλων όρων, εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις του άρθρου αυτού. Μετά την παύση ισχύος του εντάλματος ή του βουλεύματος, με το οποίο διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, μπορεί να του επιβληθούν περιοριστικοί όροι. 5. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση ως προς την παράταση ή τη συμπλήρωση των ανώτατων ορίων της προσωρινής κράτησης επιλύεται από το κατά την παρ. 2 αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, εφαρμόζονται δε και στην περίπτωση αυτήν όσα ορίζονται στην παρ. 1 στοιχ. α` για την ακρόαση του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα.

του άρθρου αυτού. Μετά την παύση ισχύος του εντάλματος ή του βουλεύματος, με το οποίο διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου, μπορεί να του επιβληθούν περιοριστικοί όροι. 5. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση ως προς την παράταση ή τη συμπλήρωση των ανώτατων ορίων της προσωρινής κράτησης επιλύεται από το κατά την παρ. 2 αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, εφαρμόζονται δε και στην περίπτωση αυτήν όσα ορίζονται στην παρ. 1 στοιχ. α` για την ακρόαση του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα.».	
Άρθρο 126 **Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων - Αντικατάσταση τίτλου άρθρου 293 ΚΠΔ** Ο τίτλος του άρθρου 293 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 293 Ανώτατα όρια προσωρινής κράτησης σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων»	Άρθρο 293. - Προκειμένου για έγκλημα που συρρέει κατ` ιδέαν ή τελέστηκε κατ` εξακολούθηση. 1. `Οταν το έγκλημα για το οποίο διατάχθηκε η προσωρινή κράτηση συρρέει κατ` ιδέαν με άλλο έγκλημα ή αν το έγκλημα τελέστηκε κατ` εξακολούθηση, η προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 292 υπολογίζεται από τότε που για πρώτη φορά κρατήθηκε ο κατηγορούμενος είτε για ένα από τα εγκλήματα που συρρέουν κατ` ιδέαν είτε για μια από τις μερικότερες πράξεις που απαρτίζουν το κατ` εξακολούθηση έγκλημα. 2. Από την επιβολή της προσωρινής κράτησης έως την έκδοση οριστικής απόφασης δεν μπορεί να διαταχθεί νέα προσωρινή κράτηση του ίδιου κατηγορουμένου για άλλη πράξη για την οποία, με βάση τα στοιχεία της δικογραφίας, ήταν δυνατό να ασκηθεί ποινική δίωξη ή να απαγγελθεί κατηγορία, ταυτόχρονα με την ποινική δίωξη συνεπεία της οποίας επιβλήθηκε η προηγούμενη προσωρινή κράτηση ή μέσα σε εύλογο διάστημα από αυτήν. Κατ` εξαίρεση μπορεί να διαταχθεί νέα προσωρινή κράτηση για άλλη πράξη, αν η ποινική δίωξη γι` αυτήν δεν μπορούσε να ασκηθεί παρά μόνο μέσα στους τρεις τελευταίους μήνες πριν από την πάροδο του χρονικού ορίου της διάρκειας της προηγούμενης προσωρινής κράτησης ή την τυχόν απόλυση του κρατουμένου. Στην περίπτωση αυτή η νέα προσωρινή κράτηση δεν μπορεί να διαρκέσει περισσότερο από ένα έτος και δεν παρατείνεται.

Άρθρο 127 **Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου - Αντικατάσταση τίτλου και παρ. 1 άρθρου 294 ΚΠΔ** Ο τίτλος και η παρ. 1 του άρθρου 294 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίστανται και το άρθρο 294 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 294 Άρση ή αντικατάσταση προσωρινής κράτησης, κατ' οίκον περιορισμού και περιοριστικών όρων μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου 1. Αν η προσωρινή κράτηση τ κατηγορουμένου συνεχίστηκε και μετά τ παραπομπή του σε δίκη, το αρμόδ συμβούλιο οποτεδήποτε, ή το δικαστήρ κατά την διάρκεια της εκδίκασης τ υπόθεσης ή σε περίπτωση που θα αναβληθ για οποιονδήποτε λόγο η εκδίκαση, μπορ ύστερα από αίτηση του κατηγορουμένου, τ εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως να άρει τ προσωρινή κράτηση ή τον κατ΄ οίκ περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή αντικαταστήσει τα προηγούμενα μέτρα περιοριστικούς όρους ή να άρει ή αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρο που έχουν τεθεί με άλλους. Το δικαστήρ που αποφασίζει την αναβολή ή ακυρώνει τ εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο εκδικάζει την υπόθεση αποφαίνεται και γ την παράταση ή μη της προσωριν κράτησης, αν στις επόμενες τριάντα ημέρ συμπληρώνεται το ανώτατο όριο τ προσωρινής κράτησης και εφόσον είν παρών ο κατηγορούμενος. 2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με τ προηγούμενη παράγραφο είναι το συμβο λιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλη μελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την πρ σωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρ μεί στο πλημμελειοδικείο. 3. Για να γίνει τυπικά παραδεκτή η αίτησ δεν χρειάζεται να υποβληθεί προηγουμένω	Άρθρο 294. - Αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και μετά το παραπεμπτικό βούλευμα. 1. Αν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου συνεχίστηκε και μετά την παραπομπή του σε δίκη, το αρμόδιο συμβούλιο οποτεδήποτε, ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της εκδίκασης της υπόθεσης ή σε περίπτωση που θα αναβληθεί για οποιονδήποτε λόγο η εκδίκαση, μπορεί ύστερα από αίτηση του κατηγορουμένου, του εισαγγελέα ή αυτεπαγγέλτως «να άρει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ`οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση με κατ`οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση ή να αντικαταστήσει τα προηγούμενα μέτρα με περιοριστικούς όρους ή να άρει ή να αντικαταστήσει τους περιοριστικούς όρους που έχουν τεθεί με άλλους». Το δικαστήριο που αποφάσισε την αναβολή αποφαίνεται και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν, στις επόμενες τριάντα ημέρες από την αναβολή, συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος. 2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο είναι το συμβούλιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλημμελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την προσωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο. 3. Για να γίνει τυπικά παραδεκτή η αίτηση, δεν χρειάζεται να υποβληθεί προηγουμένως ο αιτών στην εκτέλεση του βουλεύματος ή της απόφασης.

ο αιτών στην εκτέλεση του βουλεύματος της απόφασης.».	
Άρθρο 128 **Προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης – Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη παρ. 3 άρθρου 299 ΚΠΔ** Στο άρθρο 299 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας α) τροποποιείται η παρ. 1 ως προς τις προϋποθέσεις απόδοσης της εγγύησης, β) προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 299 αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 299 Απόδοση της εγγύησης 1. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή δεν γίνει σε βάρος του κατηγορία ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, ή αυτή κηρυχθεί απαράδεκτη, η εγγύηση επιστρέφεται άμεσα, ανεξάρτητα αν ασκήθηκε κατά της απόφασης ή του βουλεύματος ένδικο μέσο. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση ή το συμβούλιο με το ίδιο βούλευμα. 2. Αν καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο διατάσσει την απόδοση της εγγύησης. Η απόδοση εκτελείται από τον εισαγγελέα, μόλις ο αμετάκλητα καταδικασμένος φυλακιστεί για να εκτίσει την ποινή του, εκτός αν διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Από το ποσό της εγγύησης που επιστρέφεται και όταν ακόμη έχει κατατεθεί από τρίτους, αφαιρούνται τα δικαστικά έξοδα και οι χρηματικές ποινές. 3. Αν το δικαστήριο ή το συμβούλιο των παρ. 1 και 2 παρέλειψε να αποφανθεί, εφαρμόζεται η παρ. 1 του άρθρου 145.».	Άρθρο 299. - Απόδοση της εγγύησης. 1. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, η εγγύηση επιστρέφεται άμεσα. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση. Διαφορετικά τη διατάσσει το συμβούλιο πλημμελειοδικών, κατά του βουλεύματος του οποίου επιτρέπεται έφεση στον κατηγορούμενο και στον τρίτο που είχε καταθέσει την εγγύηση. 2. Αν καταδικαστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο ή το συμβούλιο της προηγούμενης παραγράφου διατάσσει την απόδοση της εγγύησης. Η απόδοση εκτελείται από τον εισαγγελέα, μόλις ο αμετάκλητα καταδικασμένος φυλακιστεί για να εκτίσει την ποινή του, εκτός αν διατάχθηκε η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Από το ποσό της εγγύησης που επιστρέφεται και όταν ακόμη έχει κατατεθεί από τρίτους, αφαιρούνται τα δικαστικά έξοδα και οι χρηματικές ποινές. Στον κατηγορούμενο και στον τρίτο που κατέθεσε την εγγύηση επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος του συμβουλίου
Άρθρο 129 **Περάτωση της κύριας ανάκρισης σε υποθέσεις ανηλίκων κατηγορουμένων, πλημμελημάτων και αγνώστου δράστη- Τροποποίηση παρ. 1, 3 και 5 άρθρου 308 ΚΠΔ** Στο άρθρο 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στην παρ. 1 διαγράφεται το τε-	Άρθρο 308. - Περάτωση της κύριας ανάκρισης. 1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για το σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει

λευταίο εδάφιο, β) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, γ) τροποποιείται η παρ. 5 ως προς τις αναλογικά εφαρμοζόμενες διατάξεις και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 308 Περάτωση της κύριας ανάκρισης 1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα. Για το σκοπό αυτόν, τα έγγραφα διαβιβάζονται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη στον εισαγγελέα, ο οποίος, αν κρίνει ότι δεν χρειάζεται να τα επιστρέψει στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο μήνες ή, αν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Ο εισαγγελέας, εφόσον στη δικογραφία που του διαβιβάστηκε από τον ανακριτή μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης υπάρχουν κατηγορούμενοι κατά των οποίων έχει εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης, οφείλει εντός μηνός να υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο, για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. 2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας καταρτίσει τη σχετική πρόταση, πριν την υποβάλει στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφό της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους. 3. Η κύρια ανάκριση στα πλημμελήματα περατώνεται και με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου με διαταγή του εισαγγελέα, εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ανακριτή. Σε αυτήν την περί-	στον ανακριτή για να συμπληρωθεί η ανάκριση, μέσα σε δύο μήνες ή, αν η φύση της υπόθεσης το επιβάλλει, μέσα σε τρεις μήνες υποβάλλει πρόταση στο συμβούλιο για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Ο εισαγγελέας, εφόσον στη δικογραφία που του διαβιβάστηκε από τον ανακριτή μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης υπάρχουν κατηγορούμενοι κατά των οποίων έχει εκδοθεί ένταλμα προσωρινής κράτησης, οφείλει εντός μηνός να υποβάλει πρόταση στο συμβούλιο, για να παύσει οριστικά ή προσωρινά η δίωξη ή για να παραπεμφθεί ο κατηγορούμενος στο ακροατήριο ή για να μην απαγγελθεί κατηγορία εναντίον του. Σε περίπτωση πράξης ανηλίκου κατηγορουμένου που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα και για το οποίο προβλέπεται η ποινή του περιορισμού σε σωφρονιστικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 **ΠΚ**, η κύρια ανάκριση περατώνεται σύμφωνα με τη διαδικασία του εδ. α` της παραγράφου αυτής. 2. Από τη στιγμή που ο εισαγγελέας καταρτίσει τη σχετική πρόταση, πριν την υποβάλει στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο, έχει υποχρέωση να ενημερώσει αμέσως, έστω και τηλεφωνικά, τους διαδίκους, προκειμένου να λάβουν αντίγραφό της και να ασκήσουν το δικαίωμα ακρόασης, υποβάλλοντας υπόμνημα με τις απόψεις τους.Στην περίπτωση «αυτή», η δικογραφία διαβιβάζεται στο δικαστικό συμβούλιο, αφού παρέλθουν δέκα ημέρες από την ειδοποίηση, η οποία αποδεικνύεται με βεβαίωση του αρμόδιου γραμματέα της εισαγγελίας, που επισυνάπτεται στη δικογραφία. 3. Η κύρια ανάκριση στα πλημμελήματα περατώνεται και με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου με διαταγή του εισαγγελέα, εφόσον υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του ανακριτή. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 322. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα, αν δεχτεί την προσφυγή, να διατάξει είτε να υποβληθεί η προσφυγή

πτωση εφαρμόζεται και η διάταξη του άρθρου 322. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα, αν δεχτεί την προσφυγή, να διατάξει είτε να υποβληθεί η προσφυγή στο συμβούλιο είτε να συμπληρωθεί η ανάκριση, που περατώνεται με βούλευμα του συμβουλίου. Η παρ. 1 του άρθρου 245 εφαρμόζεται αναλόγως. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαίνεται για την συνέχιση ή όχι της προσωρινής κράτησης, καθώς και για την διατήρηση ή όχι των περιοριστικών όρων. 4. Στην περίπτωση της παρ. 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 100, 107 και 108. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να διορίσουν αντίκλητο δικηγόρο από τους διορισμένους στην έδρα του ανακριτή, και σε αυτόν γίνεται η γνωστοποίηση. Αν όμως οι διάδικοι κατοικούν έξω από την έδρα του ανακριτή, η γνωστοποίηση γίνεται μόνο αν έχουν διορίσει αντίκλητο. 5. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια πρώτο, τέταρτο και πέμπτο της παρ. 3 του άρθρου 245.».	στο συμβούλιο είτε να συμπληρωθεί η ανάκριση, που περατώνεται με βούλευμα του συμβουλίου. Το συμβούλιο πλημμελειοδικών αποφαίνεται για την συνέχιση ή όχι της προσωρινής κράτησης, καθώς και για την διατήρηση ή όχι των περιοριστικών όρων. 4. Στην περίπτωση της παρ. 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα «100», 107 και 108. Οι διάδικοι έχουν το δικαίωμα να διορίσουν αντίκλητο δικηγόρο από τους διορισμένους στην έδρα του ανακριτή, και σε αυτόν γίνεται η γνωστοποίηση. Αν όμως οι διάδικοι κατοικούν έξω από την έδρα του ανακριτή, η γνωστοποίηση γίνεται μόνο αν έχουν διορίσει αντίκλητο. 5. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των εδ. α`, γ` και δ` της παρ. 3 του άρθρου 245.
Άρθρο 130 Υποχρεωτικός διορισμός δικηγόρου για πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 340 ΚΠΔ Στην παρ. 1 του άρθρου 340 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς τον υποχρεωτικό διορισμό συνηγόρου για πλημμελήματα που επισύρουν ποινή φυλάκισης τριών τουλάχιστον ετών, β) στο τελευταίο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «του κακουργήματος» και το άρθρο 340 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 340	Άρθρο 340. - Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου. 1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για το σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακριβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνηγόρου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις

Προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου 1. Ο κατηγορούμενος οφείλει να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στο ακροατήριο κατά τη συζήτηση, μπορεί επίσης να διορίζει δικηγόρο ως συνήγορο για την υπεράσπισή του. Στα κακουργήματα και στα πλημμελήματα για τα οποία ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει υποχρεωτικά συνήγορο σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν από πίνακα που καταρτίζει τον Ιανουάριο κάθε έτους το διοικητικό συμβούλιο του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Την ίδια υποχρέωση έχει και ο δικαστής ανηλίκων, όταν ο ανήλικος κατηγορείται για πράξη που αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Για το σκοπό αυτόν κατά την έναρξη της συνεδρίασης ο πρόεδρος του δικαστηρίου διακριβώνει για το σύνολο των υποθέσεων, αν οι κατηγορούμενοι στερούνται συνηγόρου υπεράσπισης. Οι υποθέσεις στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικάζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης χωρίς διορισμό συνηγόρου. 2. Σε δίκες για κακούργημα, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου	στις οποίες διορίζεται συνήγορος κατά τα παραπάνω, εκδικά-ζονται υποχρεωτικά σε συνεδρίαση μετά από διακοπή, προκειμένου να προετοιμαστεί κατάλληλα ο διορισθείς συνήγορος. Η δικάσιμος μετά από τη διακοπή αυτή δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από τριάντα (30) ημέρες. Ο συνήγορος μπορεί να διορίζεται και πριν από τη συνεδρίαση, αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος, ακόμα και με απλή επιστολή προς τον εισαγγελέα. Αν κρατείται στις φυλακές, το αίτημά του διαβιβάζεται από τον διευθυντή του καταστήματος κράτησης. Ο εισαγγελέας διορίζει συνήγορο από τον πίνακα και θέτει στη διάθεσή του τη δικογραφία. Αν ο κατηγορούμενος αρνηθεί την υπεράσπισή του από το διορισμένο συνήγορο, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει σε αυτόν άλλο συνήγορο από τον ίδιο πίνακα. Σε περίπτωση νέας άρνησης του κατηγορουμένου, το δικαστήριο προβαίνει στην εκδίκαση της υπόθεσης του κακουργήματος χωρίς διορισμό συνηγόρου. 2. Σε δίκες για κακούργημα, οι οποίες λόγω της σοβαρότητας και του αντικειμένου τους πρόκειται να έχουν μακρά διάρκεια, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει με την ίδια, διαδικασία στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο δύο (2) ή τρεις (3) συνηγόρους από τον ίδιο πίνακα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός (1) μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από ένας. Σε δίκες για κακούργημα με μακρά διάρκεια η μη εμφάνιση ή μη παράσταση ή με οποιονδήποτε τρόπο μη εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από πληρεξούσιο δικηγόρο στις επόμενες της εναρκτήριας συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Σε περίπτωση δικαιολογημένης παραίτησης του πληρεξουσίου δικηγόρου ή ανάκλησης της προς αυτόν

νου τους πρόκειται να έχουν μακρά διάρκεια, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διορίζει με την ίδια, διαδικασία στον κατηγορούμενο που δεν έχει συνήγορο δύο (2) ή τρεις (3) συνηγόρους από τον ίδιο πίνακα. Ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να αρνηθεί την υπεράσπισή του από τον συνήγορο ή τους συνηγόρους που διορίστηκαν από τον πρόεδρο, μπορεί όμως με αιτιολογημένη αίτησή του να ζητήσει από το δικαστήριο την ανάκληση του διορισμού ενός (1) μόνο συνηγόρου, οπότε η υπεράσπιση συνεχίζεται από τους λοιπούς, εφόσον είχαν διοριστεί περισσότεροι από ένας. Σε δίκες για κακούργημα με μακρά διάρκεια η μη εμφάνιση ή μη παράσταση ή με οποιονδήποτε τρόπο μη εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από πληρεξούσιο δικηγόρο στις επόμενες της εναρκτήριας συνεδριάσεις του δικαστηρίου δεν εμποδίζει την πρόοδο της δίκης. Σε περίπτωση δικαιολογημένης παραίτησης του πληρεξουσίου δικηγόρου ή ανάκλησης της προς αυτόν εντολής εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια α` και β` της παρούσας παραγράφου. 3. Σε πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι` αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. 4. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνή-	εντολής εφαρμόζονται αναλόγως τα εδάφια α` και β` της παρούσας παραγράφου. 3. Σε πλημμελήματα και κακουργήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του. Η δήλωση γίνεται κατά τις διατάξεις του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι` αυτόν. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση μπορεί να διατάξει την προσωπική εμφάνιση του κατηγορουμένου, όταν κρίνει ότι αυτή είναι απαραίτητη για να βρεθεί η αλήθεια. Αν και μετά το γεγονός αυτό δεν εμφανιστεί ο κατηγορούμενος, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή του, που εκτελείται, αν είναι δυνατό, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης. 4. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης ή μη εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην. Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό. 5. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης και τον καθορισμό συνολικής εκτιτέας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παρ. 3. Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.

γορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί και έχει ενημερωθεί ότι σε περίπτωση μη εμφάνισης ή μη εκπροσώπησής του θα δικαστεί ερήμην. Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής η ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν την έναρξη της διαδικασίας στο ακροατήριο καλύπτει και κάθε επόμενη διαδικαστική φάση μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης σε πρώτο βαθμό. 5. Ο αιτών την ακύρωση της διαδικασίας, την ακύρωση απόφασης, την αναστολή εκτέλεσης απόφασης λόγω ασκηθείσας έφεσης ή αναίρεσης και τον καθορισμό συνολικής εκτιτέας ποινής μπορεί να εκπροσωπηθεί από συνήγορο, διοριζόμενο κατά τους όρους της παρ. 3. Για το παραδεκτό των ως άνω αιτήσεων δεν απαιτείται να υποβληθεί ο αιτών στην εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης.».	
Άρθρο 131 **Ενημέρωση του κατηγορουμένου πριν από την απόφαση για την ενοχή - Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 343 ΚΠΔ** Η παρ. 2 του άρθρου 343 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 343 Θέση επί της κατηγορίας - Ενημέρωση του κατηγορουμένου 1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του ύστερα από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου. 2. Εφόσον το δικαστήριο μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας και πριν από την απόφαση για την ενοχή, προσανατολίζεται σε βελτίωση της κατηγορίας ή	Άρθρο 343. - Θέση επί της κατηγορίας. Ενημέρωση του κατηγορουμένου. 1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του ύστερα από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου. 2. Αν από την αποδεικτική διαδικασία προκύψουν νέες περιστάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να συνδεθούν με επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας, το δικαστήριο, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον κατηγορούμενο, παρέχει σε αυτόν τον κατά την κρίση του αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη μεταβολή της κατηγορίας ουδέποτε συνιστά λόγο αναβολής της δίκης.

ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, οφείλει να ενημερώσει τον κατηγορούμενο και να του δώσει τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη βελτίωση της κατηγορίας ή ο ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός ουδέποτε συνιστούν λόγο αναβολής της δίκης.».	
Άρθρο 132 **Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης εφόσον ο κατηγορούμενος δεν μπορεί να ασκήσει έφεση - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 430 ΚΠΔ** Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 430 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την προϋπόθεση της άσκησης αίτησης ακύρωσης της απόφασης από τον κατηγορούμενο και το άρθρο 430 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 430 Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης 1. Ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από συνήγορο, εφόσον δεν μπορεί να ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης, μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για τον λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαράδεκτη. Η αίτηση γίνεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία οκτώ ημερών από την εκτέλεση της απόφασης ή και πριν από αυτή, με έκθεση που συντάσσεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή του δικαστηρίου του τόπου εκτέλεσης. Στην έκθεση εκείνος που υπέβαλε την αίτηση οφείλει να δηλώσει την τωρινή διαμονή του και να ορίσει αντίκλητο στην έδρα του δικαστηρίου, προς τον οποίο θα γίνονται όλες οι επιδόσεις και οι κοινοποιήσεις που αφορούν τον κατηγορούμενο, διαφορετικά, η αίτησή του είναι απαράδεκτη. Η αίτηση εισάγεται για συζήτηση στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, την πρώτη δικάσιμο ύστερα από τρεις η-	Άρθρο 430. - Αίτηση για την ακύρωση της απόφασης. 1. Ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από συνήγορο, εφόσον η απόφαση είναι εξαρχής ή κατέστη ανέκκλητη, μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για τον λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαράδεκτη. Η αίτηση γίνεται μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία οκτώ ημερών από την εκτέλεση της απόφασης ή και πριν από αυτή, με έκθεση που συντάσσεται από τον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή του δικαστηρίου του τόπου εκτέλεσης. Στην έκθεση εκείνος που υπέβαλε την αίτηση οφείλει να δηλώσει την τωρινή διαμονή του και να ορίσει αντίκλητο στην έδρα του δικαστηρίου, προς τον οποίο θα γίνονται όλες οι επιδόσεις και οι κοινοποιήσεις που αφορούν τον κατηγορούμενο, διαφορετικά, η αίτησή του είναι απαράδεκτη. Η αίτηση εισάγεται για συζήτηση στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, την πρώτη δικάσιμο ύστερα από τρεις ημέρες από τη σύνταξη της σχετικής έκθεσης, χωρίς να προσκαλείται εκείνος που υπέβαλε την αίτηση. Ο αρμόδιος εισαγγελέας οφείλει να κλητεύσει, χωρίς να τηρήσει καμιά προθεσμία, τους μάρτυρες που τυχόν του προτάθηκαν από εκείνον που υπέβαλε την αίτηση. 2. Η αίτηση ακύρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης. Μπορεί όμως ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μόλις πληροφορηθεί ότι ασκήθηκε η αίτηση ακύρωσης, να διατάξει την αναβολή ή την διακοπή της εκτέλεσης.

μέρες από τη σύνταξη της σχετικής έκθεσης, χωρίς να προσκαλείται εκείνος που υπέβαλε την αίτηση. Ο αρμόδιος εισαγγελέας οφείλει να κλητεύσει, χωρίς να τηρήσει καμιά προθεσμία, τους μάρτυρες που τυχόν του προτάθηκαν από εκείνον που υπέβαλε την αίτηση. 2. Η αίτηση ακύρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της απόφασης. Μπορεί όμως ο εισαγγελέας του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μόλις πληροφορηθεί ότι ασκήθηκε η αίτηση ακύρωσης, να διατάξει την αναβολή ή την διακοπή της εκτέλεσης.».	
Άρθρο 133 **Ποια είναι τα ένδικα μέσα - Αντικατάσταση άρθρου 462 ΚΠΔ** Το άρθρο 462 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 462 Ποια είναι τα ένδικα μέσα Τα ένδικα μέσα που προβλέπονται στην ποινική διαδικασία κατά των βουλευμάτων και των αποφάσεων, εκτός από όσα ορίζονται με ειδικές διατάξεις του Κώδικα, είναι: α) η έφεση και β) η αίτηση για αναίρεση.».	Άρθρο 462. - Ποια είναι τα ένδικα μέσα. 1. Τα τακτικά ένδικα μέσα που προβλέπονται στην ποινική διαδικασία κατά των βουλευμάτων και των αποφάσεων, εκτός από όσα ορίζονται με ειδικές διατάξεις του Κώδικα, είναι: α) η έφεση και β) η αίτηση για αναίρεση. 2. Έκτακτο ένδικο μέσο είναι η επανάληψη της διαδικασίας.
Άρθρο 134 **Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα - Τροποποίηση άρθρου 465 ΚΠΔ** Το τρίτο εδάφιο του άρθρο 465 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη των λέξεων «σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας» και το άρθρο 465 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 465 Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα Ο εισαγγελέας εφετών και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, σε όσες περιπτώσεις τους παρέχει ο νόμος ένδικα μέσα, μπορούν να τα ασκήσουν, οποιαδήποτε γνώμη ή πρόταση και αν είχαν διατυπώσει κατά τη συζήτηση ύστερα από την οποία	Άρθρο 465. - Άσκηση ενδίκων μέσων από τον εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας εφετών και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, σε όσες περιπτώσεις τους παρέχει ο νόμος ένδικα μέσα, μπορούν να τα ασκήσουν, οποιαδήποτε γνώμη ή πρόταση και αν είχαν διατυπώσει κατά τη συζήτηση ύστερα από την οποία εκδόθηκε η απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται, είτε οι ίδιοι είτε κατώτερος εκπρόσωπος της εισαγγελικής αρχής. Ο ανώτερος σε βαθμό εισαγγελέας έχει την ίδια δυνατότητα, ακόμη και αν ο κατώτερος αποδέχτηκε την απόφαση. Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

εκδόθηκε η απόφαση ή το βούλευμα που προσβάλλεται, είτε οι ίδιοι είτε κατώτερος εκπρόσωπος της εισαγγελικής αρχής. Ο ανώτερος σε βαθμό εισαγγελέας έχει την ίδια δυνατότητα, ακόμη και αν ο κατώτερος αποδέχτηκε την απόφαση. Η κρίση εκφέρεται μία μόνο φορά σε κάθε βαθμό δικαιοδοσίας από τον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.».	
Άρθρο 135 **Παραδεκτή άσκηση ενδίκου μέσου ως προϋπόθεση αναστολής - Χορήγηση αναστολής από το τριμελές ή πενταμελές εφετείο - Τροποποίηση άρθρου 471 ΚΠΔ** Στο άρθρο 471 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 ως προς την αποτύπωση της άσκησης παραδεκτού ενδίκου μέσου, β) στην παρ. 2: βα) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, ββ) στην αρχή του τελευταίου εδαφίου η λέξη «δεύτερη» αντικαθίσταται από τη λέξη «νέα» και το άρθρο 471 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 471 Ανασταλτική δύναμη των ενδίκων μέσων 1. Το ένδικο μέσο που ασκήθηκε παραδεκτά, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Δεν αναστέλλεται όμως η διάταξη του βουλεύματος που αφορά τη σύλληψη και την προσωρινή κράτηση. Αν το βούλευμα αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές. 2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που	Άρθρο 471. - Ανασταλτική δύναμη των ενδίκων μέσων. 1. Το ένδικο μέσο που ασκήθηκε από εκείνον που έχει το σχετικό δικαίωμα εμπρόθεσμα και νομότυπα, καθώς και η προθεσμία για την άσκηση, αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που προσβάλλονται, όταν ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά. Δεν αναστέλλεται όμως η διάταξη του βουλεύματος που αφορά τη σύλληψη και την προσωρινή κράτηση. «Αν το βούλευμα αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία εναντίον του κατηγορουμένου ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη, ποτέ δεν αναστέλλεται η απόλυσή του από τις φυλακές. 2. Κατ` εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.

εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Αν το εκδόν δικαστήριο είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο ή το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, και εφόσον αυτό δεν συνεδριάζει κατά το άρθρο 377 ΚΠΔ, την αναστολή χορηγεί το Τριμελές ή Πενταμελές Εφετείο αντίστοιχα. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Νέα αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.».	
Άρθρο 136 **Προθεσμία για την άσκηση των ένδικων μέσων σε περίπτωση έκδοσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης – Πότε άρχεται η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης - Τροποποίηση παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 473 ΚΠΔ** Στο άρθρο 473 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 1: αα) μετά τις λέξεις «ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης» προστίθεται η φράση «ή ζητήθηκε η έκδοση», αβ) οι λέξεις «σε εκτέλεση του εντάλματος» διαγράφονται, β) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2, γ) τροποποιείται το τρίτο εδάφιο της παρ. 3 ως προς την έναρξη της προθεσμίας για την άσκηση αναίρεσης και προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο σχετικά με την καθαρογραφή της προσβαλλόμενης απόφασης και το άρθρο 473 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 473 Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων	Άρθρο 473. - Προθεσμία για την άσκηση των ενδίκων μέσων. 1. Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης, η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη, εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για την προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων. Γ ια τον εισαγγελέα η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων είναι ενός μήνα από την έκδοση του βουλεύματος. «Σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, που εκδόθηκε ερήμηντου κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να έχει εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιό του δικηγόρο ή να έχει κλητευθεί αυτοπροσώπως ή να έχει ενημερωθεί με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και με βάση την οποία εκδόθηκε

1. Όπου ειδική διάταξη νόμου δεν ορίζει διαφορετικά, η προθεσμία για την άσκηση ενδίκων μέσων είναι δέκα ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης. Αν ο δικαιούμενος δεν είναι παρών κατά την απαγγελία της απόφασης, η πιο πάνω προθεσμία είναι επίσης δεκαήμερη, εκτός αν αυτός διαμένει στην αλλοδαπή ή είναι άγνωστη η διαμονή του, οπότε η προθεσμία είναι τριάντα ημερών και αρχίζει σε κάθε περίπτωση από την επίδοση της απόφασης. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και για την προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων. Για τον εισαγγελέα η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων είναι ενός μήνα από την έκδοση του βουλεύματος. Σε περίπτωση καταδικαστικής απόφασης, που εκδόθηκε ερήμην του κατηγορουμένου, χωρίς αυτός να έχει εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιό του δικηγόρο ή να έχει κλητευθεί αυτοπροσώπως ή να έχει ενημερωθεί με άλλα μέσα κατά τρόπο ώστε να αποδεικνύεται ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και με βάση την οποία εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης ή ζητήθηκε η έκδοση, η απόφαση επιδίδεται εκ νέου στον κατηγορούμενο αμέσως μετά την παράδοσή του στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός αν αυτή του επιδόθηκε ήδη αυτοπροσώπως ή έχει δηλωθεί ρητά από αυτόν η μη αμφισβήτησή της. Η νέα επίδοση αποτελεί την αφετηρία της ανωτέρω προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της αρχικής και της νέας επίδοσης αναστέλλεται η προθεσμία παραγραφής του εγκλήματος. 2. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3. 3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Ειδικά για τον κατηγορούμενο, ο οποίος αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης γνωστοποίησε με δήλωση του ιδίου ή του	ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, η απόφαση επιδίδεται εκ νέου στον κατηγορούμενο αμέσως μετά την σε εκτέλεση του εντάλματος παράδοσή του στις αρμόδιες ελληνικές αρχές, εκτός αν αυτή του επιδόθηκε ήδη αυτοπροσώπως ή έχει δηλωθεί ρητά από αυτόν η μη αμφισβήτησή της. Η νέα επίδοση αποτελεί την αφετηρία της ανωτέρω προθεσμίας άσκησης ενδίκων μέσων. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της αρχικής και της νέας επίδοσης αναστέλλεται η προθεσμία παραγραφής του εγκλήματος. 2. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον κατηγορούμενο είναι είκοσι ημερών, η οποία αρχίζει σύμφωνα με την παρ. 3. Η αναίρεση μπορεί να ασκηθεί από τον κατηγορούμενο και με δήλωση που περιέχει όσα ορίζονται στην παρ. 4 του επόμενου άρθρου και επιδίδεται στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. 3. Η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει από τότε που η τελεσίδικη απόφαση θα καταχωριστεί καθαρογραμμένη στο ειδικό βιβλίο που τηρείται από τη γραμματεία του ποινικού δικαστηρίου. Ειδικά για τον κατηγορούμενο, ο οποίος αμέσως μετά την έκδοση της απόφασης γνωστοποίησε με δήλωση του ιδίου ή του συνηγόρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθαρογραμμένης. Η καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει την παραγραφή της ποινής. Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρίζονται καθαρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέλθηκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης, το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον

συνηγόρου, η οποία καταχωρίζεται στα πρακτικά, τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου, η προθεσμία για την άσκηση της αναίρεσης αρχίζει μετά τη σχετική ενημέρωση από τον γραμματέα του δικαστηρίου με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αναφορικά με την καταχώριση της απόφασης ως καθαρογραμμένης. Η καταχώριση της καθαρογραμμένης απόφασης στο ειδικό βιβλίο απαιτείται μόνο για την έναρξη της προθεσμίας άσκησης αναίρεσης και τυχόν μη καταχώριση δεν εμποδίζει την παραγραφή της ποινής, η οποία αρχίζει τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση**.** Στο ειδικό αυτό βιβλίο καταχωρίζονται καθαρογραμμένες και οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων, που, όπως απαγγέλθηκαν, προσβάλλονται με έφεση, εφόσον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης, το ζητήσει ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου. Στην περίπτωση αυτή η απόφαση καθαρογράφεται εντός του απολύτως αναγκαίου χρόνου. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει και στην περίπτωση αυτή, από την ως άνω καταχώριση. 4. Οι παραπάνω προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων καθώς και για την άσκηση οιονεί ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου.».	εισαγγελέα αρχίζει και στην περίπτωση αυτή, από την ως άνω καταχώριση. 4. Οι παραπάνω προθεσμίες για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και αποφάσεων καθώς και για την άσκηση οιονεί ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων αναστέλλονται κατά το χρονικό διάστημα από 1ης έως 31ης Αυγούστου.
Άρθρο 137 **Τρόπος άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο – Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2Α στο άρθρο 474 ΚΠΔ** Στο άρθρο 474 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την απαλοιφή της επιφύλαξης της παρ. 2 του άρθρου 473, β) προστίθεται νέα παρ. 2Α και το άρθρο 474 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 474 Τρόποι και λόγοι άσκησης ενδίκου μέσου 1.Το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε	Άρθρο 474. - Έκθεση και λόγοι άσκησης του ενδίκου μέσου. 1. Με την επιφύλαξη της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 473, το ένδικο μέσο ασκείται με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (ή το βούλευμα) ή στον γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Αν αυτός κρατείται στη φυλακή, η δήλωση μπορεί να γίνει και σ` εκείνον που τη διευθύνει. Για τη δήλωση συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από εκείνον που την υποβάλλει ή τον αντιπρόσωπό του (άρθρο 466 παρ. 1) και από κείνον που τη δέχεται. Ο

την απόφαση (ή το βούλευμα) ή στον γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ο δικαιούμενος. Αν αυτός κρατείται στη φυλακή, η δήλωση μπορεί να γίνει και σ` εκείνον που τη διευθύνει. Για τη δήλωση συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από εκείνον που την υποβάλλει ή τον αντιπρόσωπό του (άρθρο 466 παρ. 1) και από κείνον που τη δέχεται. Ο εισαγγελέας μπορεί να δηλώσει την άσκηση του ενδίκου μέσου και με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονική αλληλογραφία, οπότε το ένδικο μέσο θεωρείται ότι ασκήθηκε με την αποδεδειγμένη αποστολή τους. 2. Το ένδικο μέσο μπορεί επίσης να ασκηθεί και με κατάθεση δικογράφου στα παραπάνω πρόσωπα, για την οποία συντάσσεται έκθεση εγχείρησης. 2Α. Η αναίρεση μπορεί να ασκηθεί από τον κατηγορούμενο και με δήλωση που περιέχει όσα ορίζονται στην παρ. 4 και επιδίδεται στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. 3. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλον γραμματέα ή στον διευθυντή των φυλακών, αποστέλλεται αμέσως στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. 4. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται το ένδικο μέσο.».	εισαγγελέας μπορεί να δηλώσει την άσκηση του ενδίκου μέσου και με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονική αλληλογραφία, οπότε το ένδικο μέσο θεωρείται ότι ασκήθηκε με την αποδεδειγμένη αποστολή τους. 2. Το ένδικο μέσο μπορεί επίσης να ασκηθεί και με κατάθεση δικογράφου στα παραπάνω πρόσωπα, για την οποία συντάσσεται έκθεση εγχείρισης. 3. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλον γραμματέα ή στον διευθυντή των φυλακών, αποστέλλεται αμέσως στον γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση. 4. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται το ένδικο μέσο.
Άρθρο 138 **Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο λόγω έλλειψης εννόμου συμφέροντος - Άσκηση ενδίκου μέσου από κρατούμενο αναιρεσείοντα - Παραδεκτό ενδίκου μέσου - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 και προσθήκη νέας παρ. 2Α στο άρθρο 476 ΚΠΔ** Στο άρθρο 476 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 με την προσθήκη της προϋπόθεσης έλλειψης εννόμου συμφέροντος για την κήρυξη απαραδέκτου του ενδίκου μέσου, β) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 αναφορικά με τη δυνατότητα	Άρθρο 476. - Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο. 1 .Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νόμιμα παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να

συμπλήρωσης τυπικών διατυπώσεων που δεν έχουν τηρηθεί, γ) στην παρ. 1 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο, δ) τροποποιείται η παρ. 2 ως προς τον ορισμό της έφεσης ως ενδίκου μέσου, ε) προστίθεται νέα παρ. 2Α και το άρθρο 476 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 476 Όταν το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο 1. Όταν το ένδικο μέσο ασκήθηκε από πρόσωπο που δεν είχε το δικαίωμα ή δεν είχε έννομο συμφέρον ή εναντίον απόφασης ή βουλεύματος για τα οποία δεν προβλέπεται ή όταν ασκήθηκε εκπρόθεσμα ή χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις που ορίζονται από τον νόμο για την άσκησή του, καθώς και όταν έγινε νόμιμα παραίτηση από το ένδικο μέσο ή όταν τούτο ασκείται για δεύτερη φορά ή σε κάθε άλλη περίπτωση που ο νόμος ρητά προβλέπει ότι το ένδικο μέσο είναι απαράδεκτο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο (ως συμβούλιο) που είναι αρμόδιο να κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον συνήγορο αντίκλητό του, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο, εκτός εάν η διατύπωση που δεν έχει τηρηθεί για την άσκησή του είναι τυπική και μπορεί να συμπληρωθεί. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον αντίκλητό του για να προσέλθει στο συμβούλιο και να εκθέσει τις απόψεις του ή να συμπληρώσει την τυπική διατύπωση που δεν έχει τηρηθεί, σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο). Αν ο αναιρεσείων κρατείται, δεν μετάγεται αλλά μπορεί να υποβάλλει υπόμνημα και να εκπροσωπηθεί από συνήγορο. Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή	κρίνει σχετικά, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και αφού ακούσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον συνήγορο αντίκλητό του, κηρύσσει απαράδεκτο το ένδικο μέσο και διατάσσει την εκτέλεση της απόφασης ή του βουλεύματος που έχει προσβληθεί και την καταδίκη στα έξοδα εκείνου που άσκησε το ένδικο μέσο. Ο εισαγγελέας οφείλει να ειδοποιήσει αυτόν που άσκησε το ένδικο μέσο ή τον αντίκλητό του για να προσέλθει στο συμβούλιο και να εκθέσει τις απόψεις του σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες πριν από την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο (συμβούλιο).Την ειδοποίηση ενεργεί ο γραμματέας της εισαγγελίας ή του συμβουλίου με οποιοδήποτε μέσο (εγγράφως ή με τηλεομοιοτυπία ή με ηλεκτρονική αλληλογραφία ή προφορικά ή τηλεφωνικά), η οποία αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωσή του που επισυνάπτεται στη δικογραφία. 2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση. 3. Αν το ένδικο μέσο κηρυχθεί απαράδεκτο, τα αποτελέσματά του παύουν αυτοδικαίως κατά το άρθρο 469.

προφορικά ή τηλεφωνικά), η οποία αποδεικνύεται με σχετική βεβαίωσή του που επισυνάπτεται στη δικογραφία. 2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο της έφεσης ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση. 2Α. Ελλείψεις και σφάλματα της έκθεσης που συντάσσεται κατά τη δήλωση άσκησης ενδίκου μέσου ή της έκθεσης εγχείρισης που συντάσσεται κατά την κατάθεση του σχετικού δικογράφου, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 474, τα οποία αποδίδονται χωρίς αμφιβολία στα αρμόδια για τη σύνταξη της έκθεσης πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 474 και αφορούν στον τύπο ή στο περιεχόμενο της έκθεσης, δεν συνιστούν λόγους απαραδέκτου του ενδίκου μέσου. 3. Αν το ένδικο μέσο κηρυχθεί απαράδεκτο, τα αποτελέσματά του παύουν αυτοδικαίως κατά το άρθρο 469.».	
Άρθρο 139 **Σε ποιους επιτρέπεται έφεση κατά του βουλεύματος - Τροποποίηση άρθρου 477 ΚΠΔ** Στο άρθρο 477 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μετά τις λέξεις «στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων» προστίθενται οι λέξεις «και για οποιονδήποτε λόγο» και το άρθρο 477 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 477 Σε ποιους επιτρέπεται Έφεση κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα, στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων και για οποιονδήποτε λόγο σε όσες άλλες περιπτώσεις ειδικά ορίζει ο νόμος.»	Άρθρο 477. - Σε ποιους επιτρέπεται Έφεση κατά του βουλεύματος επιτρέπεται στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα, στις περιπτώσεις των επόμενων άρθρων και σε όσες άλλες ορίζει ειδικά ο νόμος.
Άρθρο 140 **Άσκηση έφεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών από τον κατηγορούμενο για λόγους εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης – Τροποποίηση περ. β παρ. 1 άρθρου 478 ΚΠΔ** Στην περ. β’ της παρ. 1 του άρθρου 478 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαγράφεται	Άρθρο 478. - Πότε επιτρέπεται στον κατηγορούμενο. 1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α) της απόλυτης ακυρότητας και «β) της εσφαλμένης

η λέξη «ευθείας» και το άρθρο 478 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 478 Πότε επιτρέπεται στον κατηγορούμενο 1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α) της απόλυτης ακυρότητας και β) της εσφαλμένης ερμηνείας ή εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης. 2. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται επίσης στον ανήλικο κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για έγκλημα που, αν το τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και για το οποίο επιβάλλεται η ποινή του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων, σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, και μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος.».	ερμηνείας ή ευθείας εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης». 2. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται επίσης στον ανήλικο κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για έγκλημα που, αν το τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και για το οποίο επιβάλλεται η ποινή του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων, σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 **ΠΚ**, και μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος.
Άρθρο 141 **Προθεσμία άσκησης αίτησης αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 483 ΚΠΔ** Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται και το άρθρο 483 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 483 Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα 1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος, που αφορά κακούργημα, όταν αυτό παραπέμπει τον κατηγορούμενο ή αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη.	Άρθρο 483. - Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα. 1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να ζητήσει την αναίρεση του βουλεύματος, που αφορά κακούργημα, όταν αυτό παραπέμπει τον κατηγορούμενο ή αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη ή την κηρύσσει απαράδεκτη. 2. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας εφετών για τα βουλεύματα του συμβουλίου των εφετών. 3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί, εφόσον δεν έχει ήδη ασκηθεί έφεση από τον εισαγγελέα εφετών, να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εκδίδονται αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 480, το δεύτερο εδάφιο

2. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας εφετών για τα βουλεύματα του συμβουλίου των εφετών. 3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί, εφόσον δεν έχει ήδη ασκηθεί έφεση από τον εισαγγελέα εφετών, να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εκδίδονται αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 480, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει για τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης του εισαγγελέα εφετών και του κατηγορουμένου. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.».	του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Η προθεσμία για την αίτηση αναίρεσης κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας έφεσης του εισαγγελέα εφετών. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.
Άρθρο 142 **Παραδεκτό άσκησης αίτησης αναίρεσης ως προϋπόθεση για την εξέτασή της – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 484 ΚΠΔ** Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 484 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας η φράση «είναι εμπρόθεσμη και νομότυπη» αντικαθίσταται από τη φράση «ασκήθηκε παραδεκτά» και το άρθρο 484 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 484 Λόγοι αναίρεσης 1. Λόγοι για να αναιρεθεί το βούλευμα είναι μόνο: α) η απόλυτη ακυρότητα (άρθρο 171 αριθ. 1), β) η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόστηκε στο βούλευμα, γ) η παραβίαση του δεδικασμένου ή της εκκρεμοδικίας (άρθρο 57), δ) η έλλειψη ειδικής αιτιολογίας (άρθρο 139), ε) η παρά-	Άρθρο 484. - Λόγοι αναίρεσης. 1. Λόγοι για να αναιρεθεί το βούλευμα είναι μόνο: α) η απόλυτη ακυρότητα (άρθρο 171 αριθ. 1), β) η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία της ουσιαστικής ποινικής διάταξης που εφαρμόστηκε στο βούλευμα, γ) η παραβίαση του δεδικασμένου ή της εκκρεμοδικίας (άρθρο 57), δ) η έλλειψη ειδικής αιτιολογίας (άρθρο 139), ε) η παράνομη απόρριψη της έφεσης κατά του βουλεύματος ως απαράδεκτης (άρθρο 476) και στ) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει, όταν το συμβούλιο άσκησε δικαιοδοσία που δεν του δίνει ο νόμος και ιδιαίτερα όταν αποφάνθηκε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του ή έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που με ρητή διάταξη του νόμου υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων ή αποφάνθηκε πέρα από την εξουσία του κατά τα άρθρα 307, 310 και 318 ή, τέλος, παρέπεμψε σε δίκη τον κατηγορούμενο για έγκλημα για τον οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη για την ποινική δίωξη αίτηση

νομη απόρριψη της έφεσης κατά του βουλεύματος ως απαράδεκτης (άρθρο 476) και στ) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει, όταν το συμβούλιο άσκησε δικαιοδοσία που δεν του δίνει ο νόμος και ιδιαίτερα όταν αποφάνθηκε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του ή έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που με ρητή διάταξη του νόμου υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων ή αποφάνθηκε πέρα από την εξουσία του κατά τα άρθρα 307, 310 και 318 ή, τέλος, παρέπεμψε σε δίκη τον κατηγορούμενο για έγκλημα για τον οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη για την ποινική δίωξη αίτηση ή έγκληση (άρθρα 41 και 53) ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 56) ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητά η έκδοση (άρθρο 438). 2. Αν η αίτηση για αναίρεση ασκήθηκε παραδεκτά**,** ο Άρειος Πάγος εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τους πιο πάνω λόγους αναίρεσης. Το άρθρο 318 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.».	ή έγκληση (άρθρα 41 και 53) ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 56) ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητά η έκδοση (άρθρο 438). 2. Αν η αίτηση για αναίρεση είναι εμπρόθεσμη και νομότυπη, ο Άρειος Πάγος εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τους πιο πάνω λόγους αναίρεσης. Το άρθρο 318 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.
Άρθρο 143 **Αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενα ζητήματα επί παραδεκτής έφεσης κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα - Τροποποίηση άρθρου 488 ΚΠΔ** Στο άρθρο 488 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας α) η υφιστάμενη παράγραφος αριθμείται ως παρ. 1, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 488 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 488 Έφεση κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα 1. Στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα επιτρέπεται έφεση κατά της απόφασης με την οποία το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι είναι καθ` ύλη αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο ή στον εισαγγελέα (άρθρο 120), μόνο για παραβίαση των διατάξεων περί αρμοδιότητας. 2. Αν η έφεση είναι παραδεκτή, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο λαμβάνει υπόψη	Άρθρο 488. - Έφεση κατά της απόφασης που κηρύσσει αναρμοδιότητα. Στον κατηγορούμενο και στον εισαγγελέα επιτρέπεται έφεση κατά της απόφασης με την οποία το δικαστήριο αποφάνθηκε ότι είναι καθ` ύλη αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο ή στον εισαγγελέα (άρθρο 120), μόνο για παραβίαση των διατάξεων περί αρμοδιότητας.

του αυτεπαγγέλτως το δεδικασμένο, την εκκρεμοδικία, την παραγραφή του αξιοποίνου και την απόλυτη ακυρότητα.».	
Άρθρο 144 **Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφετείου για πλημμελήματα από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα -Τροποποίηση περ. β και κατάργηση περ. δ' άρθρου 489 ΚΠΔ** Στο άρθρο 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται η περ. β' ως προς την ιδιότητα του κατηγορουμένου, β) καταργείται η περ. δ' και το άρθρο 489 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 489 Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από δύο μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από δύο χιλιάδες ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από δύο μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παρ. 6), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσιδικίας ή συμμέτοχος ή δράστης συναφούς πλημμελήματος, σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις (4) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από τρεις χιλιάδες ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις μήνες, γ) κατά της απόφασης του	Άρθρο 489. - Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα. Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από δύο μήνες ή σε χρηματική ποινή «πάνω από δύο χιλιάδες ευρώ» ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από δύο μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παρ. 6), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσιδικίας ή συμμέτοχος, σε ποινή φυλάκισης πάνω από τέσσερις (4) μήνες ή σε χρηματική ποινή «πάνω από τρεις χιλιάδες ευρώ» ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις μήνες, γ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) κατά της απόφασης του μονομελούς ή τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία ο ανήλικος που κατά την τέλεση της πράξης είχε συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο (15ο) έτος, δικάστηκε όμως μετά την συμπλήρωση του δέκατου όγδοου (18ου) έτους της ηλικίας του, καταδικάστηκε κατά το άρθρο 130 **ΠΚ** σε ποινή στερητική της ελευθερίας, ε) «κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου» με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας

μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) (καταργείται), ε) κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.».	διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.

Άρθρο 145 **Έφεση στην περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής – Αντικατάσταση τίτλου και άρθρου 490 ΚΠΔ** Στον τίτλο του άρθρου 490 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι λέξεις «ειδικές περιπτώσεις» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής», η φράση «της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή» διαγράφεται και το άρθρο 490 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 490 Έφεση σε περίπτωση μη καταβολής χρηματικής ποινής Στην περίπτωση του άρθρου 80 παρ. 6 του ΠΚ, το δικαίωμα για την άσκηση έφεσης ρυθμίζεται από το ύψος της χρηματικής ποινής που προσδιορίστηκε σύμφωνα με αυτό, αν εξαιτίας του ύψους αυτού μπορεί η απόφαση να προσβληθεί με έφεση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο.».	Άρθρο 490. - Έφεση σε ειδικές περιπτώσεις. Στην περίπτωση των άρθρων «80 παρ.6» και 81 παρ. 4 ΠΚ, το δικαίωμα για την άσκηση έφεσης ρυθμίζεται από το ύψος της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή της χρηματικής ποινής που προσδιορίστηκε σύμφωνα με αυτά, αν εξαιτίας του ύψους αυτού μπορεί η απόφαση να προσβληθεί με έφεση σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο (489).

Άρθρο 146 **Άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα εφετών κατά καταδικαστικής απόφασης του μονομελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 491 ΚΠΔ**	Άρθρο 491. - Ιδίως από τον εισαγγελέα. 1. Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 489, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλει με έφεση κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών πλημμελειοδικείων

Η παρ. 1 του άρθρου 491 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς το αντικείμενο της έφεσης κατά καταδικαστικής απόφασης που ασκείται από τον εισαγγελέα εφετών και το άρθρο 491 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 491 Ιδίως από τον εισαγγελέα 1. Εκτός από τις περιπτώσεις του άρθρου 489, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλει με έφεση κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών πλημμελειοδικείων της περιφέρειάς του και ο εισαγγελέας εφετών κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών και τριμελών πλημμελειοδικείων και των δικαστηρίων ανηλίκων, του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς και του τριμελούς εφετείου της περιφέρειας του εφετείου του, είτε υπέρ είτε εναντίον εκείνου που καταδικάστηκε. 2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατά τα άρθρα 489 και 490, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.».	της περιφέρειάς του και ο εισαγγελέας εφετών κάθε καταδικαστική απόφαση των μονομελών και τριμελών πλημμελειοδικείων και των δικαστηρίων ανηλίκων, του μικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου της περιφερείας του εφετείου του, είτε υπέρ είτε εναντίον εκείνου που καταδικάστηκε. 2. Για όλες τις περιπτώσεις έφεσης του παρόντος άρθρου, αλλά και για τις ασκούμενες από τον εισαγγελέα εφέσεις κατά τα άρθρα 489 και 490, απαιτείται η από το άρθρο 487 ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, εφόσον αυτές ασκούνται κατά του κατηγορουμένου προς χειροτέρευση της θέσης του.
Άρθρο 147 **Ανασταλτική δύναμη της έφεσης επί περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων – Τροποποίηση παρ. 3 και αντικατάσταση παρ. 4 άρθρου 497 ΚΠΔ** Στο άρθρο 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας α) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της ποινής του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, β) αντικαθίσταται η παρ. 4 και το άρθρο 497 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 497 Ανασταλτική δύναμη της έφεσης 1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της. 2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έως τριών ετών,	Άρθρο 497. - Ανασταλτική δύναμη της έφεσης. 1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της. 2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης έως τριών ετών, η έφεση έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα. 3. Αν η επιβληθείσα ποινή φυλάκισης είναι μεγαλύτερη των τριών ετών, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει αλλιώς.

η έφεση έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα. 3. Αν η ποινή που επιβλήθηκε είναι φυλάκιση μεγαλύτερη των τριών ετών ή περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει αλλιώς. 4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση. 5. Το δικαστήριο μπορεί στις περιπτώσεις των παρ. 3, 4 και 7 να επιβάλει περιοριστικούς όρους. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295. 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε. 7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες	4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης ή «περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων», η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8 του παρόντος άρθρου, καθώς και, στις αντίστοιχες περιπτώσεις, λαμβάνοντας πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του ανηλίκου, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση. 5. Το δικαστήριο μπορεί στις περιπτώσεις των παρ. 3, 4 και 7 να επιβάλει περιοριστικούς όρους. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295. 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε. 7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση «, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο

από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παράγραφο 1 του τελευταίου άρθρου. 8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης. 9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό. 10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.».	κατ` οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παράγραφο 1 του τελευταίου άρθρου. 8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης. 9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό. 10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.
Άρθρο 148	Άρθρο 498. - Διατυπώσεις της έφεσης.

Επιδόσεις επί έφεσης σε περίπτωση μη διορισμού αντικλήτου ή μη ακριβούς δηλωθείσας διεύθυνσης – Τροποποίηση άρθρου 498 ΚΠΔ Στο άρθρο 498 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται νέο τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 498 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 498 Διατυπώσεις της έφεσης Η έφεση ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 474. Ο διάδικος που ασκεί την έφεση οφείλει στην έκθεση αυτή να διορίσει αντίκλητο έναν από τους δικηγόρους που υπηρετούν στην έδρα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή που δικάζει σε δεύτερο βαθμό. Στον αντίκλητο αυτόν μπορούν να γίνονται οι επιδόσεις οι οποίες αφορούν τον διάδικο που τον διόρισε, εκτός από την κλήση για τη συζήτηση της έφεσης. Ο διάδικος αυτός οφείλει επίσης στην ίδια έκθεση να δηλώσει την κατοικία του, ορίζοντας ακριβώς τη διεύθυνσή του (πόλη, χωριό, οδό, αριθμό) και να δηλώνει κάθε μεταβολή της μέσα σε πέντε ημέρες στον εισαγγελέα εφετών. Αν δεν διοριστεί αντίκλητος ή αν δεν δηλωθεί με ακρίβεια η κατοικία ή κάθε μεταβολή αυτής, οι επιδόσεις γίνονται κατά την παρ. 4 του άρθρου 156 ΚΠΔ.».	Η έφεση ασκείται σύμφωνα με το άρθρο 474. Ο διάδικος που ασκεί την έφεση οφείλει στην έκθεση αυτή να διορίσει αντίκλητο έναν από τους δικηγόρους που υπηρετούν στην έδρα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση ή που δικάζει σε δεύτερο βαθμό. Στον αντίκλητο αυτόν μπορούν να γίνονται οι επιδόσεις οι οποίες αφορούν τον διάδικο που τον διόρισε, εκτός από την κλήση για τη συζήτηση της έφεσης. Ο διάδικος αυτός οφείλει επίσης στην ίδια έκθεση να δηλώσει την κατοικία του, ορίζοντας ακριβώς τη διεύθυνσή του (πόλη, χωριό, οδό, αριθμό) και να δηλώνει κάθε μεταβολή της μέσα σε πέντε ημέρες στον εισαγγελέα εφετών
Άρθρο 149 **Παραδεκτό της έφεσης - Απουσία του εκκαλούντος κατά τη νέα συζήτηση μετά από διακοπή ή αναβολή - Τροποποίηση παρ. 2 και 3 και προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 501 ΚΠΔ** Στο άρθρο 501 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στην παρ. 2 η λέξη «προσώπου» αντικαθίσταται από τη λέξη «διαδίκου», β) τροποποιείται η παρ. 3 με την προσθήκη της προϋπόθεσης του παραδεκτού της έφεσης, γ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 501 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 501 Κύρια συζήτηση α) Όταν απουσιάζει ο εκκαλών 1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή	Άρθρο 501. - Κύρια συζήτηση. α) Όταν απουσιάζει ο εκκαλών. 1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή διά συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, εκτός αν έχει προηγηθεί παραίτηση, οπότε κηρύσσεται απαράδεκτη. Διατάσσεται επίσης με την ίδια απόφαση του εφετείου να καταπέσει η εγγύηση η οποία δόθηκε κατά το άρθρο 497. Η απόφαση που απορρίπτει την έφεση μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση. Η διάταξη του άρθρου 349 για αναβολή της συζήτησης εφαρμόζεται και υπέρ του εκκαλούντος. Εφαρμόζονται επίσης ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 341 και 435.

διά συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη, εκτός αν έχει προηγηθεί παραίτηση, οπότε κηρύσσεται απαράδεκτη. Διατάσσεται επίσης με την ίδια απόφαση του εφετείου να καταπέσει η εγγύηση η οποία δόθηκε κατά το άρθρο 497. Η απόφαση που απορρίπτει την έφεση μπορεί να προσβληθεί μόνο με αναίρεση. Η διάταξη του άρθρου 349 για αναβολή της συζήτησης εφαρμόζεται και υπέρ του εκκαλούντος. Εφαρμόζονται επίσης ανάλογα οι διατάξεις των άρθρων 341 και 435. 2. Η απόρριψη της έφεσης εκείνου που την άσκησε και απουσιάζει δεν εμποδίζει την κατά το άρθρο 502 συζήτηση της έφεσης άλλου διαδίκου που εμφανίστηκε ή της έφεσης του εισαγγελέα. 3. Αν η έφεση ασκήθηκε παραδεκτά και συντρέχει περίπτωση του άρθρου 368 εδ. β` και γ` ή η πράξη κατέστη ανέγκλητη, το δικαστήριο παρά την απουσία του εκκαλούντος προχωρεί στην έκδοση σχετικής απόφασης. 4. Αν μετά την έναρξη της συζήτησης της έφεσης λάβει χώρα διακοπή ή αναβολή αυτής και κατά τη νέα συζήτηση ο εκκαλών κατηγορούμενος αν και κλητεύθηκε νομίμως, δεν εμφανιστεί όπως ορίζεται στη παρ. 1 δικάζεται σαν να ήταν παρών. Τα άρθρα 341 και 435 εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση αυτή.».	2. Η απόρριψη της έφεσης εκείνου που την άσκησε και απουσιάζει δεν εμποδίζει την κατά το άρθρο 502 συζήτηση της έφεσης άλλου «προσώπου» που εμφανίστηκε ή της έφεσης του εισαγγελέα. 3. Αν η έφεση ασκήθηκε νομίμως και εμπροθέσμως και συντρέχει περίπτωση του άρθρου 368 εδ. β` και γ` ή η πράξη κατέστη ανέγκλητη, το δικαστήριο παρά την απουσία του εκκαλούντος προχωρεί στην έκδοση σχετικής απόφασης.
Άρθρο 150 **Αρμόδιο δικαστήριο για την τύχη της εγγύησης - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 503 ΚΠΔ** Η παρ. 2 του άρθρου 503 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς το αρμόδιο δικαστήριο και το άρθρο 503 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 503 Τύχη της εγγύησης 1. Με την απόφαση που εκδίδει για την έφεση, το δικαστήριο αποφασίζει ταυτόχρονα και για την απόδοση της εγγύησης που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497, αν η κατάπτωσή της δεν έχει διαταχθεί σύμφωνα με τα άρθρα 501 και 298 παρ. 1.	Άρθρο 503. - Τύχη της εγγύησης. 1. Με την απόφαση που εκδίδει για την έφεση, το δικαστήριο αποφασίζει ταυτόχρονα και για την απόδοση της εγγύησης που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497, αν η κατάπτωσή της δεν έχει διαταχθεί σύμφωνα με τα άρθρα 501 και 298 παρ. 1. 2. Αν ο εκκαλών καταδικάστηκε χωρίς να είναι παρών όταν απαγγέλθηκε η απόφαση του εφετείου, προσκαλείται από τον εισαγγελέα εφετών, είτε ο ίδιος είτε με τον αντίκλητό του, να εμφανιστεί μέσα σε οκτώ ημέρες στον εισαγγελέα που ορίζεται στην πρόσκληση και να υποβληθεί με τη θέλησή του στην εκτέ-

2. Αν ο εκκαλών καταδικάστηκε χωρίς να είναι παρών όταν απαγγέλθηκε η απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, προσκαλείται από τον εισαγγελέα αυτού, είτε ο ίδιος είτε με τον αντίκλητό του, να εμφανιστεί μέσα σε οκτώ ημέρες στον εισαγγελέα του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου που ορίζεται στην πρόσκληση και να υποβληθεί με την θέλησή του στην εκτέλεση της απόφασης. Αν δεν εμφανιστεί, η εγγύηση που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497 καταπίπτει με απόφαση του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, στο οποίο κλητεύεται και ο κατηγορούμενος και εκείνος που έδωσε την εγγύηση, εκτός αν αυτή είχε προηγουμένως καταπέσει σύμφωνα με το άρθρο 501 παρ. 1.».	λεση της απόφασης. Αν δεν εμφανιστεί, η εγγύηση που δόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 497 καταπίπτει με απόφαση του εφετείου, στο οποίο κλητεύεται και ο κατηγορούμενος και εκείνος που έδωσε την εγγύηση, εκτός αν αυτή είχε προηγουμένως καταπέσει σύμφωνα με το άρθρο 501 παρ. 1.
Άρθρο 151 **Προθεσμία αναίρεσης για τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου – Τροποποίηση άρθρου 507 ΚΠΔ** Στο άρθρο 507 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται η προθεσμία άσκησης αναίρεσης από τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και το άρθρο 507 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 507 Προθεσμία αναίρεσης για τους εισαγγελείς Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώριση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και για μεν τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι ενός μηνός, για δε τους λοιπούς εισαγγελείς είκοσι ημερών, από την καταχώριση αυτή.»	Άρθρο 507. - Προθεσμία αναίρεσης για τους εισαγγελείς. Η προθεσμία για την άσκηση αναίρεσης από τον εισαγγελέα αρχίζει από την καταχώρηση καθαρογραμμένης της απόφασης στο ειδικό βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και για μεν τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου είναι τριάντα ημερών, για δε τους λοιπούς εισαγγελείς είκοσι ημερών, από την καταχώριση αυτή.
Άρθρο 152 **Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως - Αυτεπάγγελτη εφαρμογή του επιεικέστερου νόμου που ισχύει μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου – Τροποποίηση άρθρου 511 ΚΠΔ** Στο άρθρο 511 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στο τρίτο εδάφιο μετά από τη λέξη «δεδικασμένο» προστίθενται οι λέξεις «και την εκκρεμοδικία», β) στο τέλος	Άρθρο 511. - Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως. Αν εμφανιστεί ο αναιρεσείων και κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, όλους τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 510, εκτός από τον προβλεπόμενο στο στοιχ. Β. Δεν επιτρέπεται όμως να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου.

του τελευταίου εδαφίου προστίθεται οι λέξεις «και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου» και το άρθρο 511 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 511 Λόγοι αναίρεσης που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως Αν εμφανιστεί ο αναιρεσείων και κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης, ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, όλους τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στην παρ. 1 του άρθρου 510, εκτός από τον προβλεπόμενο στο στοιχ. Β. Δεν επιτρέπεται όμως να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και την εκκρεμοδικία και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθαν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της και μέχρι τη δημοσίευση της απόφασης του Αρείου Πάγου.».	«Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθαν μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης.» Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της.
Άρθρο 153 **Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση σημειώματος - Αντικατάσταση άρθρου 513 ΚΠΔ** Το άρθρο 513 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 513 Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση σημειώματος Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει σημείωμα στη γραμματεία του Αρείου Πάγου το αργότερο την προηγούμενη ημέρα της συζήτησης της αναίρεσης. Το ίδιο ισχύει και για τη μετ' αναβολή συζήτηση, αν ο εισαγγελέας της έδρας δεν υιοθετεί το προηγούμενο σημείωμα. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου του σημειώματος.».	Άρθρο 513. - Υποχρέωση του εισαγγελέα για κατάθεση «σημειώματος». Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καταθέτει «σημείωμα» είτε στη γραμματεία του Αρείου Πάγου είτε στον γραμματέα της έδρας μέχρι την έναρξη της συζήτησης της αναίρεσης. Οι διάδικοι δικαιούνται να λάβουν γνώση του περιεχομένου «του σημειώματος».
Άρθρο 154 **Μη δυνατότητα άσκησης δεύτερης αναίρεσης – Τροποποίηση άρθρου 514 ΚΠΔ**	Άρθρο 514. - Συζήτηση α) Μη εμφάνιση του αναιρεσείοντος.

Το τρίτο εδάφιο του άρθρου 514 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαγράφεται και το άρθρο 514 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 514 Συζήτηση α) Μη εμφάνιση του αναιρεσείοντος Αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, η αίτησή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη και μπορεί να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ. Κατά της απορριπτικής απόφασης του Αρείου Πάγου δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο. Κατ' εξαίρεση, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως: α) παραθέτει το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου που εφαρμόστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, αν αυτό δεν έχει παρατεθεί σε αυτή ή έχει παρατεθεί εσφαλμένα και β) εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 511).».	Αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, η αίτησή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη και μπορεί να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ. Κατά της απορριπτικής απόφασης του Αρείου Πάγου δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο. Επίσης δεν επιτρέπεται δεύτερη αίτηση αναίρεσης. Κατ` εξαίρεση, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο αναιρεσείων, ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως: α) παραθέτει το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου που εφαρμόστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, αν αυτό δεν έχει παρατεθεί σε αυτή ή έχει παρατεθεί εσφαλμένα και β) εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον επιεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 511).
Άρθρο 155 **Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής - Αντικατάσταση άρθρου 522 ΚΠΔ** Το άρθρο 522 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 522 Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής Στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση δεν επιτρέπεται να συμμετέχει ένορκος και δικαστής από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως.».	Άρθρο 522. - Σύνθεση του δικαστηρίου της παραπομπής. Στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση δεν επιτρέπεται να συμμετέχει ένορκος και δικαστής από αυτούς που δίκασαν προηγουμένως, εκτός αν η απόφαση αναιρέθηκε μόνο ως προς το σκέλος της ποινής και είναι δυνατή η συγκρότηση από τους ίδιους δικαστές.
Άρθρο 156 **Προθεσμία για την υποβολή της αίτησης για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης – Τροποποίηση άρθρου 523 ΚΠΔ** Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 523 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την προθεσμία άσκησης της αίτησης επανεξέτασης του προταθέντος λόγου αναίρεσης και το άρθρο 523 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 523 Επανεξέταση	Άρθρο 523. - Επανεξέταση. Αν η αίτηση για αναίρεση απορρίφθηκε από παραδρομή ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή αν κάποιος προταθείς λόγος αναίρεσης δεν κρίθηκε, με αίτηση του αναιρεσείοντα ή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή αυτεπαγγέλτως, ο Άρειος Πάγος επανέρχεται για αποκατάσταση της παραδρομής ή κρίση του μη εξετασθέντος λόγου. «Η αίτηση για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε πρέπει να υποβληθεί, με ποινή απαραδέκτου, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την καθαρογραφή της απόφασης του Αρείου Πάγου.»

Αν η αίτηση για αναίρεση απορρίφθηκε από παραδρομή ως ανυποστήρικτη ή απαράδεκτη ή αν κάποιος προταθείς λόγος αναίρεσης δεν κρίθηκε, με αίτηση του αναιρεσείοντα ή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή αυτεπαγγέλτως, ο Άρειος Πάγος επανέρχεται για αποκατάσταση της παραδρομής ή κρίση του μη εξετασθέντος λόγου. Η αίτηση για επανεξέταση προταθέντος λόγου αναίρεσης που δεν κρίθηκε πρέπει να υποβληθεί, με ποινή απαραδέκτου, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την καθαρογραφή της απόφασης του Αρείου Πάγου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται όσα ορίζει το άρθρο 512.».	Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται όσα ορίζει το άρθρο 512.
Άρθρο 157 **Δέσμευση των αποφάσεων της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου κατά τη συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής - Προσθήκη εδαφίου στην παρ. 1 άρθρου 524 ΚΠΔ** Στην παρ. 1 του άρθρου 524 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 524 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 524 Συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής 1. Η συζήτηση στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα. Επίσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 134. Οι αποφάσεις της ολομέλειας και των τμημάτων του Αρείου Πάγου δεσμεύουν τα δικαστήρια που ασχολούνται με την ίδια υπόθεση, ως προς τα νομικά ζητήματα που έλυσαν. 2. Αν η νέα συζήτηση διατάχθηκε ύστερα από αναίρεση που ασκήθηκε μόνο από εκείνον που καταδικάστηκε ή σε όφελός του, το δικαστήριο της παραπομπής δεσμεύεται από την απαγόρευση του άρθρου 470.».	Άρθρο 524. - Συζήτηση στο δικαστήριο της παραπομπής. 1. Η συζήτηση στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα. Επίσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 134. 2. Αν η νέα συζήτηση διατάχθηκε ύστερα από αναίρεση που ασκήθηκε μόνο από εκείνον που καταδικάστηκε ή σε όφελός του, το δικαστήριο της παραπομπής δεσμεύεται από την απαγόρευση του άρθρου 470.
Άρθρο 158 **Αίτηση και προϋποθέσεις για επανάληψη ποινικής διαδικασίας σε όφελος**	Άρθρο 525. - Επανάληψη σε όφελος του καταδικασμένου.

του καταδικασμένου - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 525 ΚΠΔ Στην παρ. 1 του άρθρου 525 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) τροποποιείται η περ. 6 με την προσθήκη της περίπτωσης αναγνώρισης της παραβίασης με μονομερή δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 525 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 525 Επανάληψη σε όφελος του καταδικασμένου 1. Η ποινική διαδικασία που περατώθηκε με αμετάκλητη απόφαση επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για πλημμέλημα ή κακούργημα, μόνο στις εξής περιπτώσεις: 1) αν δύο άνθρωποι καταδικάστηκαν για την ίδια πράξη με δύο διαφορετικές αποφάσεις και γίνεται αναμφισβήτητα φανερό από τη σύγκρισή τους ότι ένας από τους δύο είναι αθώος, 2) αν, ύστερα από την οριστική καταδίκη κάποιου, αποκαλύφθηκαν νέα - άγνωστα στους δικαστές που τον καταδίκασαν - γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προσκομιστεί προηγουμένως, κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε, 3) αν βεβαιωθεί ότι άσκησαν ουσιώδη επιρροή στην καταδίκη του κατηγορουμένου ψευδείς καταθέσεις μαρτύρων ή γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ή πλαστά αποδεικτικά έγγραφα ή πειστήρια, τα οποία είχαν προσαχθεί ή ληφθεί υπόψη στη διαδικασία του ακροατηρίου, 4) αν αποδείχθηκε δωροληψία δικαστή ή ενόρκου που μετείχε στο δικαστήριο που απήγγειλε την καταδίκη ή άλλη από πρόθεση παράβαση του δικαστικού τους καθήκοντος, 5) αν μετά την αμετάκλητη καταδίκη αποδείχθηκε ότι ο καταδικασμένος αθωώθηκε με άλλη αμετάκλητη απόφαση ή βούλευμα, 6) αν διαπιστώνεται με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔ.Δ.Α.) ή α-	1. Η ποινική διαδικασία που περατώθηκε με αμετάκλητη απόφαση επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για πλημμέλημα ή κακούργημα, μόνο στις εξής περιπτώσεις: 1) αν δύο άνθρωποι καταδικάστηκαν για την ίδια πράξη με δύο διαφορετικές αποφάσεις και γίνεται αναμφισβήτητα φανερό από τη σύγκρισή τους ότι ένας από τους δύο είναι αθώος, 2) αν, ύστερα από την οριστική καταδίκη κάποιου, αποκαλύφθηκαν νέα - άγνωστα στους δικαστές που τον καταδίκασαν - γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προσκομιστεί προηγουμένως, κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε, 3) αν βεβαιωθεί ότι άσκησαν ουσιώδη επιρροή στην καταδίκη του κατηγορουμένου ψευδείς καταθέσεις μαρτύρων ή γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ή πλαστά αποδεικτικά έγγραφα ή πειστήρια, τα οποία είχαν προσαχθεί ή ληφθεί υπόψη στη διαδικασία του ακροατηρίου, 4) αν αποδείχθηκε δωροληψία δικαστή ή ενόρκου που μετείχε στο δικαστήριο που απήγγειλε την καταδίκη ή άλλη από πρόθεση παράβαση του δικαστικού τους καθήκοντος, 5) αν μετά την αμετάκλητη καταδίκη αποδείχθηκε ότι ο καταδικασμένος αθωώθηκε με άλλη αμετάκλητη απόφαση ή βούλευμα, 6) αν με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) διαπιστώνεται παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή την ουσιαστική διάταξη που εφαρμόσθηκε. Στην τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται η διαπιστωθείσα από το Ε.Δ.Δ.Α. δικονομική παραβίαση να επηρέασε αρνητικά την κρίση του ποινικού δικαστηρίου. 2. Οι κατά την παρ. 1 αριθ. 3 αξιόποινες πράξεις της ψευδούς κατάθεσης της πλαστογραφίας, της ψευδούς βεβαίωσης, της υφαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης, της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος πρέπει να αποδεικνύονται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκτός αν δεν εκδόθηκε τέτοια απόφαση επειδή υπήρχαν νόμιμοι λόγοι που εμπόδιζαν

ναγνωρίζεται με μονομερή δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του ΕΔΔΑ, η οποία έγινε αποδεκτή με απόφασή του, παραβίαση δικαιώματος που αφορά στον δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή στην ουσιαστική διάταξη που εφαρμόσθηκε. Στη τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται η διαπιστωθείσα από το Ε.Δ.Δ.Α. δικονομική παραβίαση να επηρέασε αρνητικά την κρίση του ποινικού δικαστηρίου. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή από την κοινοποίηση της απόφασης του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία έγινε αποδεκτή μονομερής δήλωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, κατά το άρθρο 62Α του Κανονισμού του και διαγράφηκε η προσφυγή από το πινάκιο. 2. Οι κατά την παρ. 1 αριθ. 3 αξιόποινες πράξεις της ψευδούς κατάθεσης της πλαστογραφίας, της ψευδούς βεβαίωσης, της υφαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης, της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος πρέπει να αποδεικνύονται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκτός αν δεν εκδόθηκε τέτοια απόφαση επειδή υπήρχαν νόμιμοι λόγοι που εμπόδιζαν την εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της ή ανέστειλαν την ποινική δίωξη.».	την εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της ή ανέστειλαν την ποινική δίωξη.
Άρθρο 159 **Αντικατάσταση τίτλου εβδόμου βιβλίου ΚΠΔ** Ο τίτλος του ΕΒΔΟΜΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας «ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ» αντικαθίσταται ως εξής: «ΕΒΔΟΜΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ»	ΕΒΔΟΜΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ Άρθρο 525. - Επανάληψη σε όφελος του καταδικασμένου. 1. Η ποινική διαδικασία που περατώθηκε με αμετάκλητη απόφαση επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για πλημμέλημα ή κακούργημα, μόνο στις εξής περιπτώσεις: 1) αν δύο άνθρωποι καταδικά-

	στηκαν για την ίδια πράξη με δύο διαφορετικές αποφάσεις και γίνεται αναμφισβήτητα φανερό από τη σύγκρισή τους ότι ένας από τους δύο είναι αθώος, 2) αν, ύστερα από την οριστική καταδίκη κάποιου, αποκαλύφθηκαν νέα - άγνωστα στους δικαστές που τον καταδίκασαν - γεγονότα ή αποδείξεις, τα οποία μόνα τους ή σε συνδυασμό με εκείνα που είχαν προσκομιστεί προηγουμένως, κάνουν φανερό ότι αυτός που καταδικάστηκε είναι αθώος ή καταδικάστηκε άδικα για έγκλημα βαρύτερο από εκείνο που πραγματικά τέλεσε, 3) αν βεβαιωθεί ότι άσκησαν ουσιώδη επιρροή στην καταδίκη του κατηγορουμένου ψευδείς καταθέσεις μαρτύρων ή γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων ή πλαστά αποδεικτικά έγγραφα ή πειστήρια, τα οποία είχαν προσαχθεί ή ληφθεί υπόψη στη διαδικασία του ακροατηρίου, 4) αν αποδείχθηκε δωροληψία δικαστή ή ενόρκου που μετείχε στο δικαστήριο που απήγγειλε την καταδίκη ή άλλη από πρόθεση παράβαση του δικαστικού τους καθήκοντος, 5) αν μετά την αμετάκλητη καταδίκη αποδείχθηκε ότι ο καταδικασμένος αθωώθηκε με άλλη αμετάκλητη απόφαση ή βούλευμα, 6) αν με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) διαπιστώνεται παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή την ουσιαστική διάταξη που εφαρμόσθηκε. Στην τελευταία περίπτωση δεν απαιτείται η διαπιστωθείσα από το Ε.Δ.Δ.Α. δικονομική παραβίαση να επηρέασε αρνητικά την κρίση του ποινικού δικαστηρίου. 2. Οι κατά την παρ. 1 αριθ. 3 αξιόποινες πράξεις της ψευδούς κατάθεσης της πλαστογραφίας, της ψευδούς βεβαίωσης, της υφαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης, της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος πρέπει να αποδεικνύονται με αμετάκλητη δικαστική απόφαση εκτός αν δεν εκδόθηκε τέτοια απόφαση επειδή υπήρχαν νόμιμοι λόγοι που εμπόδιζαν την εκδίκαση της υπόθεσης στην ουσία της ή ανέστειλαν την ποινική δίωξη.
Άρθρο 160 **Εκτέλεση περισσοτέρων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα – Τρόπος κλήτευσης του**	Άρθρο 550. - Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα.

καταδικασθέντος στο αρμόδιο δικαστήριο - Τροποποίηση άρθρου 550 ΚΠΔ Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 550 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την εφαρμοζόμενη διάταξη επί αμφιβολίας του δικαστηρίου και το άρθρο 550 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 550 Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για το ίδιο έγκλημα Στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες αμετάκλητες αποφάσεις εναντίον του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη, εκτελείται μόνο εκείνη που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή. Αν υπάρχει αμφιβολία γι' αυτό, αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 563. Με την εκτέλεση της απόφασης που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή, ακυρώνονται αυτοδικαίως όλες οι άλλες αποφάσεις.».	Στην περίπτωση που υπάρχουν περισσότερες αμετάκλητες αποφάσεις εναντίον του ίδιου προσώπου για την ίδια πράξη, εκτελείται μόνο εκείνη που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή. Αν υπάρχει αμφιβολία γι` αυτό, αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο κατά τη διαδικασία του άρθρου 561. Με την εκτέλεση της απόφασης που επιβάλλει την ελαφρότερη ποινή, ακυρώνονται αυτοδικαίως όλες οι άλλες αποφάσεις.
Άρθρο 161 **Αρμόδιο δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής επί καταδικών που απαγγέλθηκαν από δικαστήρια ανηλίκων για διαφορετικά εγκλήματα – Προσθήκη εδαφίων στην παρ. 2 άρθρου 551 ΚΠΔ** Στην παρ. 2 του άρθρου 551 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται νέο δεύτερο και τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 551 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 551 Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για διαφορετικά εγκλήματα 1. Αν πρόκειται να εκτελεστούν κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν, εφαρμόζονται οι ορισμοί του Ποινικού Κώδικα για τη συρροή. 2. Αν στις καταδίκες που απαγγέλθηκαν η κατά την επόμενη παράγραφο ποινή βάσης επιβλήθηκε από το τριμελές ή μονομελές πλημμελειοδικείο, αρμόδιο για να καθορίσει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί είναι το μονομελές πλημμελειοδικείο. Αν οι καταδίκες απαγγέλθηκαν από	Άρθρο 551. - Εκτέλεση περισσότερων αποφάσεων για διαφορετικά εγκλήματα. 1. Αν πρόκειται να εκτελεστούν κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις για διαφορετικά εγκλήματα που συρρέουν, εφαρμόζονται οι ορισμοί του Ποινικού Κώδικα για τη συρροή. 2. Αν στις καταδίκες που απαγγέλθηκαν η κατά την επόμενη παράγραφο ποινή βάσης επιβλήθηκε από το τριμελές ή μονομελές πλημμελειοδικείο, αρμόδιο για να καθορίσει τη συνολική ποινή που πρέπει να εκτιθεί είναι το μονομελές πλημμελειοδικείο. Σε κάθε άλλη περίπτωση αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο. 3. Για τον καθορισμό της συνολικής ποινής, ως ποινή βάσης λαμβάνεται υπόψη η βαρύτερη από αυτές, σε περίπτωση δε ίσης διάρκειας αυτών λαμβάνεται υπόψη η νεότερη απόφαση. Αν μεταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική

το Μονομελές ή Τριμελές Δικαστήριο Ανηλίκων ή και από το Μονομελές ή Τριμελές Πλημμελειοδικείο, αρμόδιο είναι το Μονομελές Δικαστήριο Ανηλίκων. Σε κάθε άλλη περίπτωση αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο. Το ανωτέρω κατά περίπτωση αρμόδιο Δικαστήριο για τον καθορισμό της συνολικής ποινής έχει και τη δικαιοδοσία των παρ. 4 και 5 του άρθρου 80 του ΠΚ. 3. Για τον καθορισμό της συνολικής ποινής, ως ποινή βάσης λαμβάνεται υπόψη η βαρύτερη από αυτές, σε περίπτωση δε ίσης διάρκειας αυτών λαμβάνεται υπόψη η νεότερη απόφαση. Αν μεταξύ των προς εκτέλεση αποφάσεων υπάρχει και απόφαση που αμετάκλητα έχει καθορίσει συνολική ποινή, για τον καθορισμό της νέας συνολικής ποινής λαμβάνεται ως βάση η καθορισθείσα συνολική ποινή, αν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις. Στην περίπτωση αυτή για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παράγραφο αρμοδιότητας λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει την συνολική ποινή. 4. Η αίτηση για καθορισμό συνολικής ποινής υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική εντολή γι` αυτό. Εκείνος που καταδικάστηκε κλητεύεται και αν κρατείται, δεν προσάγεται στο δικαστήριο, μπορεί, όμως, να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο διοριζόμενο κατά τους όρους του άρθρου 42 παρ. 2. 5. Το δικαστήριο αποφαίνεται αφού ακούσει τον καταδικασμένο ή τον συνήγορο του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα. Κατά της απόφασης επιτρέπεται αναίρεση στον καταδικασμένο και τον εισαγγελέα.».	ποινή, αν αυτή είναι βαρύτερη από τις ποινές που επιβλήθηκαν με τις άλλες αποφάσεις. Στην περίπτωση αυτή για τον καθορισμό της κατά την προηγούμενη παράγραφο αρμοδιότητας λαμβάνεται υπόψη και η απόφαση που έχει καθορίσει την συνολική ποινή. 4. Η αίτηση για καθορισμό συνολικής ποινής υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική εντολή γι` αυτό. Εκείνος που καταδικάστηκε κλητεύεται και αν κρατείται, δεν προσάγεται στο δικαστήριο, μπορεί, όμως, να αντιπροσωπευθεί με συνήγορο διοριζόμενο κατά τους όρους του άρθρου 42 παρ. 2. 5. Το δικαστήριο αποφαίνεται αφού ακούσει τον καταδικασμένο ή τον συνήγορο του, αν είναι παρόντες, καθώς και τον εισαγγελέα. Κατά της απόφασης επιτρέπεται αναίρεση στον καταδικασμένο και τον εισαγγελέα.
Άρθρο 162 **Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής επί περισσότερων καταδικαστικών αποφάσεων κατά του ιδίου προσώπου – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 552 ΚΠΔ** Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 552 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται	Άρθρο 552. -«Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής και της δήμευσης. 1. Η έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε με την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών νόμων για την εκτέλεση των ποινών. Για την παράδοση εκεί-

νέο εδάφιο και το άρθρο 552 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 552 Εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής και της δήμευσης 1. Η έκτιση της ποινής που επιβλήθηκε με την αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και των ειδικών νόμων για την εκτέλεση των ποινών. Για την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, προκειμένου να εκτίσει την στερητική της ελευθερίας ποινή, συντάσσεται έκθεση, υπογραφόμενη από το όργανο της δημόσιας δύναμης που τον παραδίδει και από τον διευθυντή της φυλακής που τον παραλαμβάνει. Η έκθεση επισυνάπτεται στη δικογραφία. Όταν εκτελούνται κατά του ίδιου προσώπου περισσότερες καταδικαστικές αποφάσεις, μέχρις ότου καθοριστεί συνολική ποινή θεωρείται ότι εκτίεται η βαρύτερη ποινή. 2. Αν ο καταδικασμένος σε ποινή στερητική της ελευθερίας δεν κρατείται προσωρινά, είναι όμως παρών στην απαγγελία της απόφασης, εκείνος που φροντίζει για την εκτέλεση της απόφασης (άρθρο 549) διατάσσει και προφορικά ακόμη την εκτέλεσή της, όταν αυτή μπορεί να εκτελεστεί αμέσως. Διαφορετικά, μόλις η απόφαση γίνει αμετάκλητη διαβιβάζει στην αρμόδια αστυνομική αρχή έγγραφη εντολή για εκτέλεση, που περιέχει το ονοματεπώνυμο και κάθε άλλο στοιχείο ταυτότητας του καταδικασμένου, τον αριθμό, τη χρονολογία της απόφασης και την ποινή που επιβλήθηκε. 3. Αν η δήμευση αφορά απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου ταμείου, κατ` εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά. 4. Αν η δήμευση αφορά ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού	νου που καταδικάστηκε στη φυλακή, προκειμένου να εκτίσει την στερητική της ελευθερίας ποινή, συντάσσεται έκθεση, υπογραφόμενη από το όργανο της δημόσιας δύναμης που τον παραδίδει και από τον διευθυντή της φυλακής που τον παραλαμβάνει. Η έκθεση επισυνάπτεται στη δικογραφία. 2. Αν ο καταδικασμένος σε ποινή στερητική της ελευθερίας δεν κρατείται προσωρινά, είναι όμως παρών στην απαγγελία της απόφασης, εκείνος που φροντίζει για την εκτέλεση της απόφασης (άρθρο 549) διατάσσει και προφορικά ακόμη την εκτέλεσή της, όταν αυτή μπορεί να εκτελεστεί αμέσως. Διαφορετικά, μόλις η απόφαση γίνει αμετάκλητη διαβιβάζει στην αρμόδια αστυνομική αρχή έγγραφη εντολή για εκτέλεση, που περιέχει το ονοματεπώνυμο και κάθε άλλο στοιχείο ταυτότητας του καταδικασμένου, τον αριθμό, τη χρονολογία της απόφασης και την ποινή που επιβλήθηκε. 3. Αν η δήμευση αφορά απαίτηση, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, επιμελείται της άμεσης λήψης των αναγκαίων αναγκαστικών μέτρων από τον διευθυντή του δημόσιου ταμείου, κατ`εφαρμογή του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, εκτός αν ειδική διάταξη ορίζει διαφορετικά. 4. Αν η δήμευση αφορά ακίνητο, ο εισαγγελέας του δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, κοινοποιεί αντίγραφό τους στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.»

συμβουλίου που εξέδωσε τη σχετική απόφαση ή βούλευμα, αντίστοιχα, κοινοποιεί αντίγραφό τους στον αρμόδιο φύλακα μεταγραφών ή προϊστάμενο του κτηματολογικού γραφείου, ο οποίος υποχρεούται να προβεί την ίδια ημέρα σε σχετική σημείωση στα οικεία βιβλία και να αρχειοθετήσει το έγγραφο που του κοινοποιήθηκε, αν δε η απόφαση ή το βούλευμα είναι αμετάκλητα, να τα μεταγράψει.».	
Άρθρο 163 **Βεβαίωση χρηματικών ποινών - Τροποποίηση άρθρου 553 ΚΠΔ** Στο άρθρο 553 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στην παρ. 1 μετά τις λέξεις «οφείλουν να βεβαιώσουν» προστίθενται οι λέξεις «, μετά από παραγγελία του εισαγγελέα», β) στην παρ. 2 προστίθεται δεύτερο εδάφιο, γ) η παρ. 3 καταργείται και το άρθρο 553 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 553 Βεβαίωση χρηματικών ποινών 1. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν να βεβαιώσουν**,** μετά από παραγγελία του εισαγγελέα, στην αρμόδια ΔΟΥ τα χρηματικά ποσά των χρηματικών ποινών, μαζί με τις υπόλοιπες προσαυξήσεις, μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που έγιναν αμετάκλητες οι αποφάσεις που τις επέβαλαν. 2. Οι σχετικές με την είσπραξη δημοσίων εσόδων διατάξεις εφαρμόζονται και στην προκειμένη περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση δεν επιτρέπεται προσωπική κράτηση. 3. Καταργείται.».	Άρθρο 553. - Βεβαίωση χρηματικών ποινών. 1. Οι γραμματείς των ποινικών δικαστηρίων οφείλουν να βεβαιώσουν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. τα ποσά των χρηματικών ποινών, μαζί με τις υπόλοιπες προσαυξήσεις, μέσα στον επόμενο μήνα από τότε που έγιναν αμετάκλητες οι αποφάσεις που τις επέβαλαν. 2. Οι σχετικές με την είσπραξη δημοσίων εσόδων διατάξεις εφαρμόζονται και στην προκειμένη περίπτωση. 3. Οι παραπάνω παράγραφοι δεν εφαρμόζονται για χρηματικές ποινές που υπολογίζονται σε ημερήσιες μονάδες.
Άρθρο 164 **Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης – Τροποποίηση άρθρου 556 ΚΠΔ** Στο άρθρο 556 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, α) στην παρ. 1: αα) στην περ. γ' διαγράφονται οι λέξεις «μόνο μία φορά», αβ) η περ. ε' καταργείται, αγ) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται, β) στην παρ. 2 μετά από τη λέξη «διατάσσει» προστίθεται η φράση «μέχρι την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή» και το άρθρο 556 διαμορφώνεται ως εξής:	Άρθρο 556. - Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης. 1. Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής μπορεί να αναβληθεί: α) αν η γυναίκα που καταδικάστηκε έχει συμπληρώσει πάνω από τρεις μήνες εγκυμοσύνης ή γέννησε πρόσφατα, ωσότου περάσουν έξι το πολύ μήνες από τον τοκετό, β) στην περίπτωση του άρθρου 430 παρ. 2, γ) αν η υπό εκτέλεση στερητική της ελευθερίας ποινή δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, για αποδεδειγμένες οικογενειακές ή επαγγελματικές ανάγκες και έως έξι το πολύ

«Άρθρο 556 Δυνητική αναβολή της εκτέλεσης 1. Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής μπορεί να αναβληθεί: α) αν η γυναίκα που καταδικάστηκε έχει συμπληρώσει πάνω από τρεις μήνες εγκυμοσύνης ή γέννησε πρόσφατα, ωσότου περάσουν έξι το πολύ μήνες από τον τοκετό, β) στην περίπτωση του άρθρου 430 παρ. 2, γ) αν η υπό εκτέλεση στερητική της ελευθερίας ποινή δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, για αποδεδειγμένες οικογενειακές ή επαγγελματικές ανάγκες και έως έξι το πολύ μήνες, δ) αν εκείνος που καταδικάστηκε πάσχει από σοβαρή ασθένεια και η άμεση εκτέλεση της ποινής εμφανίζεται ως υπέρμετρα σκληρή μεταχείριση. Η αναβολή για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα διατάσσεται, έστω και προφορικά, από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου σύλληψης. 2. Την κατά την προηγούμενη παράγραφο αναβολή διατάσσει, μέχρι την παράδοση εκείνου που καταδικάστηκε στη φυλακή, με αιτιολογημένη διάταξή του ο εισαγγελέας που έχει την επιμέλεια εκτέλεσης της ποινής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε με αίτηση του καταδίκου.».	μήνες, μία μόνο φορά, δ) αν εκείνος που καταδικάστηκε πάσχει από σοβαρή ασθένεια και η άμεση εκτέλεση της ποινής εμφανίζεται ως υπέρμετρα σκληρή μεταχείριση και ε) αν η ποινή έχει μετατραπεί σε χρηματική και δεν καθίσταται δυνατή από τον συλληφθέντα η καταβολή του ποσού της μετατροπής της, λόγω μη λειτουργίας της αρμόδιας προς είσπραξη δημόσιας υπηρεσίας. Η περ. ε` ισχύει και στην περίπτωση του άρθρου 80 παρ. 6 **ΠΚ**. Η αναβολή για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα διατάσσεται, έστω και προφορικά, από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου σύλληψης. 2. Την κατά την προηγούμενη παράγραφο αναβολή διατάσσει με αιτιολογημένη διάταξή του ο εισαγγελέας που έχει την επιμέλεια εκτέλεσης της ποινής, είτε αυτεπαγγέλτως είτε με αίτηση του καταδίκου.
Άρθρο 165 **Μη εξαίρεση από την ιδιάζουσα δωσιδικία δικηγόρων ή δικαστών για τα αδικήματα του α.ν. 86/1967 και α.ν. 690/1945 - Τροποποίηση άρθρου 586 ΚΠΔ** Στο άρθρο 586 προστίθεται νέα περ. θ', η υφιστάμενη περ. θ' αναριθμείται σε περ. ι' και το άρθρο 586 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 586 Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργούνται: α) ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με το ν. 1493/17.8.1950, όπως μεταγλωττίστηκε με το π.δ. 258/1986 και συ-	Άρθρο 562. - Αμφιβολίες σχετικά με το είδος ή τη διάρκεια της ποινής. Κάθε αμφιβολία ή αντίρρηση του καταδικασθέντος σχετικά με την εκτελεστότητα της απόφασης και το είδος ή την διάρκεια της ποινής λύεται από τον αρμόδιο κατ` άρθρο 549 εισαγγελέα, ο οποίος αποφαίνεται αμελλητί με αιτιολογημένη διάταξή του. Σε περίπτωση αμφιβολίας του εισαγγελέα ή αντίρρησης του καταδικασθέντος επιλαμβάνεται το δικαστήριο των πλημμελειοδικών του τόπου όπου εκτίεται η ποινή.

μπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με μεταγενέστερους νόμους, β) οι παρ. 1 έως και 8 του άρθρου 17Α ν. 2523/1997, όπως ισχύουν, γ) το άρθρο 1, το άρθρο 2 παρ. 1, τα άρθρα 3, 4, 5 παρ. 2 και το άρθρο 7 ν. 4022/2011· η παρ. 5 του άρθρου 2 ν. 4022/2011 καταργείται μόνο κατά το μέρος που αφορά στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, δ) κάθε άλλη διάταξη που υπάγει οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στην ιδιάζουσα δωσιδικία της παρ. 6 του άρθρου 111 του καταργούμενου κώδικα ποινικής δικονομίας, ε) το άρθρο μόνο παρ. 3 ν. 2243/1994, «, καθώς και το άρθρο 46 ν. 5060/1931» στ) τα εδάφια β` και γ` της παραγράφου 6 του άρθρου 111 ν. 4055/2012 που αφορούν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών του Πειραιά για τα ποινικά αδικήματα ή εγκλήματα, που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές ή διαπράχθηκαν σε ελληνικά πλοία ή σε πλοία με ξένη σημαία στο εξωτερικό ή σε ανοικτή θάλασσα, ζ) τα άρθρα 1 έως 9 ν. 4312/2014, η) το άρθρο 65 Ν 4356/2015**,** θ) η παρ. 13 του άρθρου 5 του ν. 1738/1987 και ι) κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζει ο παρών Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.».	
Άρθρο 166 **Αναβολή εκτέλεσης επί ποινής που έχει μετατραπεί σε χρηματική - Προσθήκη άρθρου 593 στον ΚΠΔ** Μετά από το άρθρο 592 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 593 ως εξής: «Άρθρο 593 Εάν η ποινή έχει μετατραπεί σε χρηματική και δεν καθίσταται δυνατή από τον συλληφθέντα η καταβολή του ποσού της μετατροπής της, λόγω μη λειτουργίας της αρμόδιας προς είσπραξη δημόσιας υπηρεσίας, ο εισαγγελέας πρωτοδικών του τόπου σύλληψης διατάσσει, έστω και προφορικά, την αναβολή εκτέλεσης για το αναγκαίο προς καταβολή του ποσού της χρηματικής ποινής χρονικό διάστημα.».	Άρθρο 586. - Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργούνται: α) ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας που κυρώθηκε με το ν. 1493/17.8.1950, όπως μεταγλωττίστηκε με το π.δ. 258/1986 και συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με μεταγενέστερους νόμους, β) οι παρ. 1 έως και 8 του άρθρου 17Α ν. 2523/1997, όπως ισχύουν, γ) το άρθρο 1, το άρθρο 2 παρ. 1, τα άρθρα 3, 4, 5 παρ. 2 και το άρθρο 7 ν. 4022/2011· η παρ. 5 του άρθρου 2 ν. 4022/2011 καταργείται μόνο κατά το μέρος που αφορά στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς, δ) κάθε άλλη διάταξη που υπάγει οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο στην ιδιάζουσα δωσιδικία της παρ. 6 του άρθρου 111 του καταργούμενου κώδικα ποινικής δικονομίας, ε) το άρθρο μόνο παρ. 3 ν. 2243/1994, «, καθώς και το άρθρο 46 ν. 5060/1931»

	στ) τα εδάφια β` και γ` της παραγράφου 6 του άρθρου 111 ν. 4055/2012 που αφορούν στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εισαγγελικών και δικαστικών αρχών του Πειραιά για τα ποινικά αδικήματα ή εγκλήματα, που σχετίζονται με ναυτικές διαφορές ή διαπράχθηκαν σε ελληνικά πλοία ή σε πλοία με ξένη σημαία στο εξωτερικό ή σε ανοικτή θάλασσα, ζ) τα άρθρα 1 έως 9 ν. 4312/2014, η) το άρθρο 65 ν. 4356/2015 και θ) κάθε άλλη γενική ή ειδική διάταξη που αναφέρεται σε θέματα που ρυθμίζει ο παρών Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.
Άρθρο 167 **Δέσμευση και απαγόρευση εκποίησης περιουσιακών στοιχείων - Τροποποίηση παρ. 7, 8 και 10 άρθρου 42 ν. 4557/2018** Στο άρθρο 42 του ν. 4557/2018 (Α' 139) επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στην παρ. 7, αα) απαλείφεται το δεύτερο εδάφιο, αβ) στο τρίτο εδάφιο αποσαφηνίζονται τα έγγραφα που υποβάλλονται στην κατά περίπτωση αρμόδια δικαστική αρχή, β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 8, βα) τροποποιείται η αρμόδια αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση, ββ) η παραπομπή της παρ. 7 αντικαθίσταται από εκείνη της παρ. 6, γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 10, γα) καταργείται η εναλλακτική δυνατότητα γνωστοποίησης των διατάξεων, βουλευμάτων ή δικαστικών αποφάσεων, γβ) τροποποιείται η αναφορά σε αρμόδιες εισαγγελικές αρχές που μεριμνούν για τις σχετικές επιδόσεις, γγ) απαλείφεται η δυνατότητα μεταβολής του βουλεύματος με διάταξη του Προέδρου της Αρχής και οι παρ. 7, 8 και 10 διαμορφώνονται ως εξής: «7. Όταν διεξάγεται έρευνα από την Αρχή, η δέσμευση των λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων και του περιεχομένου των θυρίδων, καθώς και η απαγόρευση της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου μπορεί να διαταχθούν σε επείγουσες περιπτώσεις από τον Πρόεδρο της Αρχής, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3, εφόσον συντρέχουν βάσιμες υπόνοιες κατά την περ. δ` της παρ. 2 του άρθρου 48. Το αντίγραφο της διάταξης του Προέδρου της Αρχής διαβιβάζεται αμελλητί στον αρμόδιο εισαγγελέα, χωρίς αυτό	Παρ. 7,8 και 10 του άρθρου 42 του ν. 4557/2018 7. Όταν διεξάγεται έρευνα από την Αρχή, η δέσμευση των λογαριασμών, τίτλων και χρηματοπιστωτικών προϊόντων και του περιεχομένου των θυρίδων, καθώς και η απαγόρευση της μεταβίβασης ή εκποίησης οποιουδήποτε περιουσιακού στοιχείου μπορεί να διαταχθούν σε επείγουσες περιπτώσεις από τον Πρόεδρο της Αρχής, με τους όρους και τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παρ. 1 έως 3, εφόσον συντρέχουν βάσιμες υπόνοιες κατά την περ. δ` της παρ. 2 του άρθρου 48. Τα σχετικά με τη δέσμευση στοιχεία που συλλέγονται νόμιμα από την Αρχή, αποτελούν στοιχεία της τυχόν σχηματισθείσης ποινικής δικογραφίας που σχετίζονται με τα αδικήματα που αναφέρει η Αρχή και λαμβάνονται υπόψιν, κατά παρέκκλιση των διατάξεων περί τραπεζικού, φορολογικού, τηλεπικοινωνιακού, χρηματιστηριακού και κάθε άλλου απορρήτου. Τα σχετικά με τη δέσμευση στοιχεία και αντίγραφο του φακέλου της υπόθεσης διαβιβάζονται στον αρμόδιο εισαγγελέα, χωρίς αυτό να παρακωλύει τη συνέχιση της έρευνας από την Αρχή. Τα πρόσωπα που βλάπτονται από την παραπάνω δέσμευση έχουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στις παρ. 4, 5 και 6. Τα χρονικά όρια διάρκειας των μέτρων δέσμευσης που περιγράφονται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ ισχύουν και για τη δέσμευση ή απαγόρευση μεταβίβασης ή εκποίησης, η οποία διατάσσεται από τον Πρόεδρο της Αρχής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας. Για την εξακολούθηση της ισχύος της διάταξης του Προέδρου της Αρχής πέραν των χρονικών ορίων του προηγούμενου εδαφίου αποφαίνεται, πριν από την παρέλευση

να παρακωλύει την συνέχιση της έρευνας από την Αρχή. Τα πρόσωπα που βλάπτονται από την παραπάνω δέσμευση έχουν τα δικαιώματα που προβλέπονται στις παρ. 4, 5 και 6. Τα χρονικά όρια διάρκειας των μέτρων δέσμευσης που περιγράφονται στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 36 ΚΠΔ ισχύουν και για τη δέσμευση ή απαγόρευση μεταβίβασης ή εκποίησης, η οποία διατάσσεται από τον Πρόεδρο της Αρχής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας. Για την εξακολούθηση της ισχύος της διάταξης του Προέδρου της Αρχής πέραν των χρονικών ορίων του προηγούμενου εδαφίου αποφαίνεται, πριν από την παρέλευση αυτών, ο ανακριτής με διάταξή του, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή το δικαστικό συμβούλιο σε κάθε άλλη περίπτωση, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις των παρ. 1 έως 3.». «8. Κατά την έκδοση της διάταξης ή του βουλεύματος των παρ. 1, 3 και 7 εξαιρούνται τα ποσά που είναι αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας των ενδιαφερόμενων προσώπων ή των οικογενειών τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα, με αίτησή τους που απευθύνεται στην αρμόδια δικαστική αρχή ενώπιον της οποία εκκρεμεί η υπόθεση ή με την προσφυγή ή την αίτηση που προβλέπεται στις παρ. 4, 5 και 6, μπορούν να ζητούν την αποδέσμευση συγκεκριμένων ποσών για τους παραπάνω λόγους. Είναι δυνατόν, επίσης, να εξαιρεθούν από τη δέσμευση, ολικά ή μερικά, τραπεζικοί λογαριασμοί στους οποίους κατατίθενται μισθοί, συντάξεις ή ανάλογες πρόσοδοι εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση.». «10. Κάθε διάταξη, βούλευμα ή δικαστική απόφαση με τα οποία τροποποιείται ή αίρεται επιβληθείσα δέσμευση ή εξακολουθεί η ισχύς της κατά την παρ. 7, καθώς και κάθε παραπεμπτικό βούλευμα με το οποίο διατηρείται η δέσμευση, επιδίδεται εντός είκοσι (20) ημερών από την έκδοσή του, με μέριμνα των κατά περίπτωση αρμοδίων εισαγγελικών αρχών, στους αποδέκτες στους οποίους γνωστοποιείται ή επιδίδεται και η αντίστοιχη διάταξη ή το βούλευμα με τα οποία	αυτών, ο ανακριτής με διάταξή του, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή το δικαστικό συμβούλιο σε κάθε άλλη περίπτωση, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις των παρ. 1 έως 3. 8. Κατά την έκδοση της διάταξης ή του βουλεύματος των παρ. 1, 3 και 7 εξαιρούνται τα ποσά που είναι αναγκαία για την κάλυψη των αναγκών διαβίωσης, συντήρησης ή λειτουργίας των ενδιαφερόμενων προσώπων ή των οικογενειών τους, των εξόδων για τη νομική τους υποστήριξη και των βασικών εξόδων για τη διατήρηση των δεσμευμένων περιουσιακών στοιχείων. Τα ενδια- φερόμενα πρόσωπα, με αίτησή τους που απευθύνεται στην αρχή που αποφάσισε τη δέσμευση ή με την προσφυγή ή την αίτηση που προβλέπεται στις παρ. 4, 5 και 7, μπορούν να ζητούν την αποδέσμευση συγκεκριμένων ποσών για τους παραπάνω λόγους. Είναι δυνατόν, επίσης, να εξαιρεθούν από τη δέσμευση, ολικά ή μερικά, τραπεζικοί λογαριασμοί στους οποίους κατατίθενται μισθοί, συντάξεις ή ανάλογες πρόσοδοι εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση. 10. Κάθε διάταξη, βούλευμα ή δικαστική απόφαση με τα οποία τροποποιείται ή αίρεται επιβληθείσα δέσμευση ή εξακολουθεί η ισχύς της κατά την παρ. 7, καθώς και κάθε παραπεμπτικό βούλευμα με το οποίο διατηρείται η δέσμευση, γνωστοποιείται ή επιδίδεται εντός είκοσι (20) ημερών από την έκδοσή του, με μέριμνα των εισαγγελικών αρχών ή του Προέδρου της Αρχής, εφόσον η μεταβολή επήλθε με διάταξή του, στους αποδέκτες στους οποίους γνωστοποιείται ή επιδίδεται και η αντίστοιχη διάταξη ή το βούλευμα με τα οποία επιβάλλεται το μέτρο αυτό. Οι υπηρεσίες της παρ. 3 οφείλουν, στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, να προβούν σε σχετική σημείωση στα βιβλία τα οποία τηρούν. Οι τρίτοι συγκύριοι του περιουσιακού στοιχείου ή δικαιούχοι δικαιώματος επ` αυτού, καθώς και οι παραπάνω αποδέκτες έχουν δικαίωμα να πληροφορούνται τις παραπάνω μεταβολές από τα στοιχεία της οικείας δικογραφίας και να λαμβάνουν αντίγραφα από τα σχετικά έγγραφα, κατόπιν εγκρίσεως του ανακριτή, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή του εισαγγελέα σε κάθε άλλη περίπτωση. Για κάθε αμφιβολία, ως προς την ισχύ, τη χρονική διάρκεια, την έκταση ή την

επιβάλλεται το μέτρο αυτό. Οι υπηρεσίες της παρ. 3 οφείλουν, στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, να προβούν σε σχετική σημείωση στα βιβλία τα οποία τηρούν. Οι τρίτοι συγκύριοι του περιουσιακού στοιχείου ή δικαιούχοι δικαιώματος επ` αυτού, καθώς και οι παραπάνω αποδέκτες έχουν δικαίωμα να πληροφορούνται τις παραπάνω μεταβολές από τα στοιχεία της οικείας δικογραφίας και να λαμβάνουν αντίγραφα από τα σχετικά έγγραφα, κατόπιν εγκρίσεως του ανακριτή, αν η υπόθεση εκκρεμεί στο στάδιο της ανάκρισης, ή του εισαγγελέα σε κάθε άλλη περίπτωση. Για κάθε αμφιβολία, ως προς την ισχύ, τη χρονική διάρκεια, την έκταση ή την άρση της δέσμευσης αποφαίνεται το αρμόδιο κατά τις περ. α` και β` του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 292 ΚΠΔ δικαστικό συμβούλιο, ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της εκδίκασης κατ` άρθρο 373 ΚΠΔ, κατόπιν αιτήσεως εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση, του τρίτου συγκύριου ή δικαιούχου επί του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου, καθώς και των παραπάνω αποδεκτών. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης άρσης της ισχύος της διάταξης, διαπιστώνεται η παρέλευση των χρονικών ορίων με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση και το αποτέλεσμά της γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο.».	άρση της δέσμευσης αποφαίνεται το αρμόδιο κατά τις περ. α` και β` του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 292 ΚΠΔ δικαστικό συμβούλιο, ή το δικαστήριο κατά τη διάρκεια της εκδίκασης κατ` άρθρο 373 ΚΠΔ, κατόπιν αιτήσεως εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η δέσμευση, του τρίτου συγκύριου ή δικαιούχου επί του δεσμευμένου περιουσιακού στοιχείου, καθώς και των παραπάνω αποδεκτών. Στις περιπτώσεις αυτοδίκαιης άρσης της ισχύος της διάταξης, διαπιστώνεται η παρέλευση των χρονικών ορίων με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα που χειρίζεται την υπόθεση και το αποτέλεσμά της γνωστοποιείται στον ενδιαφερόμενο.
Άρθρο 168 **Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST - Τροποποίηση άρθρου 2 ν. 3663/2008** Στο άρθρο 2 του ν. 3663/2008 (Α' 99), α) τροποποιείται η περ. β' της παρ. 1 ως προς τον Εθνικό Ανταποκριτή αρμόδιο για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και των Κοινών Ομάδων Έρευνας, β) στην παρ. 2 διαγράφονται οι λέξεις «των περιφερειών της αρμοδιότητάς τους», γ) τροποποιείται η παρ. 3 σύμφωνα με την περ. β' της παρ. 1, δ) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και το άρθρο 2 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 2 Εθνικός Ανταποκριτής 1. Εθνικοί ανταποκριτές ορίζονται:	Άρθρο 2 του ν.3663/2008 Εθνικός Ανταποκριτής 1. Εθνικοί ανταποκριτές ορίζονται: α. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα τρομοκρατίας, ο Εισαγγελέας ο οποίος έχει ορισθεί Πρόεδρος του Συμβουλίου Συντονισμού Ανάλυσης και Ερευνών, ειδικά για τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187Α Π.Κ.), που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2265/1994 (Α 209), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2622/ 1998 (Α 138) και με το άρθρο 12 του ν. 3424/2005 (Α 305). β. Ως Εθνικοί Ανταποκριτές της EUROJUST, αρμόδιοι για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Ερευνας, ορίζονται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση

α. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα τρομοκρατίας, ο Εισαγγελέας ο οποίος έχει ορισθεί Πρόεδρος του Συμβουλίου Συντονισμού Ανάλυσης και Ερευνών, ειδικά για τρομοκρατικές πράξεις (άρθρο 187Α Π.Κ.), που προβλέπεται από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 2265/1994 (Α 209), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2622/1998 (Α΄ 138) και με το άρθρο 12 του ν. 3424/2005 (Α 305). β. Ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST, αρμόδιος για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Έρευνας, ορίζεται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και ετήσια, ανανεώσιμη έως δύο (2) φορές, θητεία, ένας Αντεισαγγελέας Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, με αρμοδιότητα στο σύνολο των εφετειακών περιφερειών της χώρας. 2. Οι Εθνικοί Ανταποκριτές συνεπικουρούν το Εθνικό Μέλος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και συνεργάζονται με τους Εισαγγελείς Εφετών για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Έρευνας και για θέματα τρομοκρατίας. 3. Θεσπίζεται Εθνικό Σύστημα Συντονισμού της EUROJUST, βάσει του άρθρου 20 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727, για τη λειτουργία του οποίου αρμόδιος είναι ο Εθνικός Ανταποκριτής της περ. β΄ της παρ. 1. 4. Ο Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST που αναφέρεται στην περ. β΄ της παρ. 1, πρέπει να διαθέτει την ανάλογη εμπειρία για την εκτέλεση των καθηκόντων του και ορίζεται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου.».	και τριετή θητεία, ένας Αντεισαγγελέας Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών, με αρμοδιότητα στις εφετειακές περιφέρειες Αθηνών, Πειραιώς, Πατρών, Ναυπλίου, Αιγαίου, Καλαμάτας, Εύβοιας, Ανατολικής Κρήτης, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας, Δωδεκανήσου, Κρήτης, Λαμίας και ένας Αντεισαγγελέας Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης, με αρμοδιότητα στις εφετειακές περιφέρειες Θεσσαλονίκης, Λάρισας, Θράκης, Ιωαννίνων, Δυτικής Μακεδονίας, Κέρκυρας, Βορείου Αιγαίου. 2. Οι Εθνικοί Ανταποκριτές συνεπικουρούν το Εθνικό Μέλος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του και συνεργάζονται με τους Εισαγγελείς Εφετών των περιφερειών της αρμοδιότητάς τους για θέματα διεθνούς δικαστικής συνδρομής, εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, των Κοινών Ομάδων Ερευνας και θέματα τρομοκρατίας. 3. Θεσπίζεται Εθνικό Σύστημα Συντονισμού της EUROJUST, βάσει του άρθρου 20 του Κανονισμού (ΕΕ) 2018/1727, για τη λειτουργία του οποίου αρμόδιος είναι ο αρχαιότερος Εθνικός Ανταποκριτής. 4. Οι Εθνικοί Ανταποκριτές της EUROJUST που αναφέρονται στην περ. β της παρ. 1, πρέπει να διαθέτουν την ανάλογη εμπειρία για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και ορίζονται με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ρυθμίζονται η έδρα, η στελέχωση, το υπηρεσιακό καθεστώς, η συστέγαση και η από κοινού δράση των Εθνικών Ανταποκριτών και του Εθνικού Συστήματος Συντονισμού της EUROJUST.»
Άρθρο 169 **Αρμόδια Αρχή για κοινή ομάδα έρευνας - Τροποποίηση άρθρου 15 ν. 3663/2008** Η παρ. 2 του άρθρου 15 του ν. 3663/2008 (Α' 99) τροποποιείται προκειμένου να εναρμονισθεί με το άρθρο 169 του παρόντος και το άρθρο 15 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 15 Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας	Παρ. 2 του Άρθρου 15 του Ν.3663/2008 Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας 2. Αρμόδια ελληνική Αρχή για την υποβολή ή την παραλαβή της ανωτέρω αίτησης και τη σύναψη της έγγραφης συμφωνίας είναι ο κατά τόπον αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών. Αν η έρευνα πρόκειται να διεξαχθεί στις περιφέρειες περισσότερων Εφετείων, αρμόδια Αρχή είναι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

1. Ύστερα από αίτηση της αρμόδιας αρχής της Ελλάδας, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος, ή άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιτρέπεται να καταρτιστεί έγγραφη συμφωνία μεταξύ της Ελλάδας και άλλου ή άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύσταση κοινής ομάδας έρευνας. Η ομάδα αυτή διενεργεί έρευνα για τα ποινικά αδικήματα που αναφέρονται στο άρθρο 13 του παρόντος νόμου σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη - μέλη, τα οποία τη συνιστούν. 2. Αρμόδια ελληνική Αρχή για την υποβολή ή την παραλαβή της ανωτέρω αίτησης και τη σύναψη της έγγραφης συμφωνίας είναι ο Εθνικός Ανταποκριτής που αναφέρεται στην περ. β΄ της παρ. 1 του άρθρου 2 3. Η αίτηση για Σύσταση κοινής ομάδας έρευνας πρέπει να περιλαμβάνει: α) την αρχή από την οποία προέρχεται, β) το αντικείμενο και το λόγο για τον οποίο υποβάλλεται η αίτηση, καθώς και τη φύση των προς έρευνα θεμάτων, γ) την ταυτότητα και τη διεύθυνση της αρμόδιας αρχής του κράτους - μέλους στο οποίο απευθύνεται και δ) πρόταση για τα πρόσωπα, τα οποία θα συγκροτήσουν την ομάδα.»	
Άρθρο 170 **Δυνατότητα άρσης του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουργημάτων της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης και του εμπρησμού σε δάση – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 4 ν. 2225/1994** Στην περ. α’ της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2225/1994 (Α’ 121) προστίθεται η αναφορά στο άρθρο 265 και στο άρθρο 310 παρ. 2 εδ. β’, και το άρθρο 4 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 4 Άρση του απορρήτου για διακρίβωση εγκλημάτων 1. Η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από: α) τα άρθρα 134, 135 παράγραφοι 1, 2, 135Α, 137Α, 137Β, 138, 139, 140, 143, 144, 146, 148 παρ. 2, 150, 151, 157 παρ. 1, 159, 159Α, 168 παρ. 1, 187 παράγραφοι 1, 2, 187Α παράγραφοι 1 και 4, 207, 208 παρ. 1, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παράγραφοι 2 και 3β`, 264 περιπτώσεις β` και γ`, 265, 270,	Αρθρο 4 του ν.2225/1994 `Αρση του απορρήτου για διακρίβωση εγκλημάτων «1. Η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από: α) τα άρθρα 134, 135 παράγραφοι 1, 2, 135Α, 137Α, 137Β, 138, 139, 140, 143, 144, 146, 148 παρ. 2, 150, 151, 157 παρ. 1, 159, 159Α, 168 παρ. 1, 187 παράγραφοι 1, 2, 187Α παράγραφοι 1 και 4, 207, 208 παρ. 1, 235 παρ. 2, 236 παρ. 2, 237 παράγραφοι 2 και 3β`, 264 περιπτώσεις β` και γ`, 270, 272, 275 περίπτωση β`, 291 παρ. 1 περιπτώσεις β` και γ`, 292Α παρ. 4 εδάφιο β` και παρ. 5, 299, 322, 323Α παράγραφοι 1, 2, 4, 5 και 6, 324 παράγραφοι 2 και 3, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 παρ. 1 σε βάρος ανηλίκου, 339 παράγραφοι 1 περιπτώσεις α` και β`, 342 παράγραφοι 1 και 2, 348Α παρ. 4, 348Γ παρ. 1 περιπτώσεις α` και β`, 349 παρ. 1 και 2,

272, 275 περίπτωση β`, 291 παρ. 1 περιπτώσεις β` και γ`, 292Α παρ. 4 εδάφιο β` και παρ. 5, 299, 310 παράγραφος 2 εδ. β', 322, 323Α παράγραφοι 1, 2, 4, 5 και 6, 324 παράγραφοι 2 και 3, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 παρ. 1 σε βάρος ανηλίκου, 339 παράγραφοι 1 περιπτώσεις α` και β`, 342 παράγραφοι 1 και 2, 348Α παρ. 4, 348Γ παρ. 1 περιπτώσεις α` και β`, 349 παρ. 1 και 2, 351 παράγραφοι 1, 2, 4 και 5, 351Α παράγραφοι 1 περιπτώσεις α` και β` και 3, 370Α, 370Δ, 374, 380, 385 παρ. 1 περιπτώσεις α` και β` του Ποινικού Κώδικα, β) τα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 46, 47, 59, 140 και 144 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, γ) το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 2168/1993, δ) τα άρθρα 20, 22 και 23 του Ν. 4139/2013, ε) το άρθρο 157 παρ. 1γ του Ν. 2960/2001, στ) το άρθρο 3 περίπτωση ιε` του Ν. 3691/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο δεύτερο του Ν. 2656/1998, ζ) το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 2803/2000, η) το άρθρο 45 παρ. 1 περιπτώσεις α`, β` και γ` του Ν. 3691/2008, θ) το άρθρο 28 του Ν. 1650/1986. Επίσης, επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των προπαρασκευαστικών πράξεων για το έγκλημα της παραχάραξης νομίσματος κατά το άρθρο 211 του Ποινικού Κώδικα, καθώς επίσης και για τα εγκλήματα των παραγράφων 1, 2, 3, 4 εδάφιο α` και 6 του άρθρου 292Α, του άρθρου 292Β, του άρθρου 292Γ, των παραγράφων 1 περίπτωση γ` και 4 του άρθρου 339, της παρ. 3 του άρθρου 342, του άρθρου 348, των παραγράφων 1, 2 και 5 του άρθρου 348Α, του άρθρου 348Β, της παρ. 1 περιπτώσεις γ` και δ` του άρθρου 348Γ και της παρ. 1 περίπτωση γ` του άρθρου 351Α, των άρθρων 370Γ και 370Ε, του άρθρου 381Α, του άρθρου 381Β και του άρθρου 386Α του Ποινικού Κώδικα. Επιπλέον, η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των εγκλημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 11 του Ν. 3917/2011, το άρθρο 15 του Ν. 3471/2006 και το άρθρο 10 του Ν. 3115/2003. 1α. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α' 112).	351 παράγραφοι 1, 2, 4 και 5, 351Α παράγραφοι 1 περιπτώσεις α` και β` και 3, 370Α, 370Δ, 374, 380, 385 παρ. 1 περιπτώσεις α` και β` του Ποινικού Κώδικα, β) τα άρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 28, 29, 30, 46, 47, 59, 140 και 144 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, γ) το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 2168/1993, δ) τα άρθρα 20, 22 και 23 του Ν. 4139/2013, ε) το άρθρο 157 παρ. 1γ του Ν. 2960/2001, στ) το άρθρο 3 περίπτωση ιε` του Ν. 3691/2008, σε συνδυασμό με το άρθρο δεύτερο του Ν. 2656/1998,  ζ) το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 2803/2000,  η) το άρθρο 45 παρ. 1 περιπτώσεις α`, β` και γ` του Ν. 3691/2008, θ) το άρθρο 28 του Ν. 1650/1986. Επίσης, επιτρέπεται η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των προπαρασκευαστικών πράξεων για το έγκλημα της παραχάραξης νομίσματος κατά το άρθρο 211 του Ποινικού Κώδικα, καθώς επίσης και για τα εγκλήματα των παραγράφων 1, 2, 3, 4 εδάφιο α` και 6 του άρθρου 292Α, του άρθρου 292Β, του άρθρου 292Γ, των παραγράφων 1 περίπτωση γ` και 4 του άρθρου 339, της παρ. 3 του άρθρου 342, του άρθρου 348, των παραγράφων 1, 2 και 5 του άρθρου 348Α, του άρθρου 348Β, της παρ. 1 περιπτώσεις γ` και δ` του άρθρου 348Γ και της παρ. 1 περίπτωση γ` του άρθρου 351Α, των άρθρων 370Γ και 370Ε, του άρθρου 381Α, του άρθρου 381Β και του άρθρου 386Α του Ποινικού Κώδικα. Επιπλέον, η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή για τη διακρίβωση των εγκλημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 11 του Ν. 3917/2011, το άρθρο 15 του Ν. 3471/2006 και το άρθρο 10 του Ν. 3115/2003». "1β. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από το ν. 3028/2002 "Για

1β. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση των κακουργημάτων που προβλέπονται από το ν. 3028/2002 "Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (Α' 153), όπως ο νόμος αυτός εκάστοτε ισχύει. 1γ. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α' 250). 1δ. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που τελείται στο διαδίκτυο σε βαθμό κακουργήματος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στο ν. 2121/1993 (Α' 25). 2. Η άρση στις περιπτώσεις αυτές είναι επιτρεπτή μόνο αν αιτιολογημένα το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο διαπιστώσει ότι η διερεύνηση της υπόθεσης ή η εξακρίβωση του τόπου διαμονής του κατηγορουμένου είναι αδύνατη ή ουσιωδώς δυσχερής χωρίς αυτήν. 3. Η άρση στρέφεται μόνο κατά συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων που έχουν σχέση με την υπόθεση που ερευνάται ή για τα οποία, βάσει συγκεκριμένων περιστατικών, προκύπτει ότι λαμβάνουν ή μεταφέρουν συγκεκριμένα μηνύματα που αφορούν ή προέρχονται από τον κατηγορούμενο ή χρησιμοποιούνται ως σύνδεσμοί του. 4. Η άρση του απορρήτου στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου επιβάλλεται με διάταξη του Συμβουλίου Εφετών ή Πλημμελειοδικών στην καθ` ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η διακρίβωση του συγκεκριμένου εγκλήματος με το οποίο σχετίζεται η άρση. 5. Την αίτηση για την άρση υποβάλλει στο Συμβούλιο ο καθ` ύλην και κατά τόπο αρμόδιος εισαγγελέας, ο οποίος εποπτεύει ή ενεργεί προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής, ο οποίος ενεργεί τακτική ανάκριση για τα πιο πάνω εγκλήματα. Το Συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου, με διάταξή του, στην οποία περιέχονται τα κατά την παρ. 2 του άρθρου 5 στοιχεία. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1α και 1γ την άρση μπορεί να ζητήσει και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, με απόφαση της Εκτελεστικής της Επιτροπής, η οποία υποβάλλεται	την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς" (ΦΕΚ 153 Α`), όπως ο νόμος αυτός εκάστοτε ισχύει."  «1γ. Η άρση του απορρήτου είναι επίσης επιτρεπτή για τη διακρίβωση παραβάσεων του άρθρου 93α του ν. 4099/2012. (Α` 250).» «δ. Επιτρέπεται, επίσης, η άρση του απορρήτου για τη διακρίβωση της προσβολής που τελείται στο διαδίκτυο σε βαθμό κακουργήματος δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων που προβλέπονται στο ν. 2121/1993 (Α 25).». 2. Η άρση στις περιπτώσεις αυτές είναι επιτρεπτή μόνο αν αιτιολογημένα το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο διαπιστώσει ότι η διερεύνηση της υπόθεσης ή η εξακρίβωση του τόπου διαμονής του κατηγορουμένου είναι αδύνατη ή ουσιωδώς δυσχερής χωρίς αυτήν. 3. Η άρση στρέφεται μόνο κατά συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων που έχουν σχέση με την υπόθεση που ερευνάται ή για τα οποία, βάσει συγκεκριμένων περιστατικών, προκύπτει ότι λαμβάνουν ή μεταφέρουν συγκεκριμένα μηνύματα που αφορούν ή προέρχονται από τον κατηγορούμενο ή χρησιμοποιούνται ως σύνδεσμοί του. 4. Η άρση του απορρήτου στις περιπτώσεις του παρόντος άρθρου επιβάλλεται με διάταξη του Συμβουλίου Εφετών ή Πλημμελειοδικών στην καθ` ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητα του οποίου υπάγεται η διακρίβωση του συγκεκριμένου εγκλήματος με το οποίο σχετίζεται η άρση.  5. Την αίτηση για την άρση υποβάλλει στο Συμβούλιο ο καθ` ύλην και κατά τόπο αρμόδιος εισαγγελέας, ο οποίος εποπτεύει ή ενεργεί προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής, ο οποίος ενεργεί τακτική ανάκριση για τα πιο πάνω εγκλήματα. Το Συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου, με διάταξή του, στην οποία περιέχονται τα κατά την παρ. 2 του άρθρου 5 στοιχεία.

στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών ή τον ανακριτή, οι οποίοι την υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εφετών. 6. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις την άρση μπορεί να διατάξει ο εισαγγελέας που ενεργεί την προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής που ενεργεί την τακτική ανάκριση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής υποχρεούνται να εισαγάγουν το ζήτημα με σχετική αίτηση τους στο Συμβούλιο μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών. Η ισχύς της διάταξης του Εισαγγελέα ή του ανακριτή για την άρση παύει αυτοδικαίως με τη λήξη της τριήμερης αυτής προθεσμίας ή, αν το ζήτημα εισαχθεί εμπροθέσμως, από την έκδοση της σχετικής διάταξης του Συμβουλίου. 7. Στις περιπτώσεις εγκλημάτων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των στρατιωτικών δικαστηρίων την άρση του απορρήτου επιβάλλει, με απόφασή του, το δικαστικό συμβούλιο του καθ` ύλην και κατά τόπο αρμόδιου στρατιωτικού δικαστηρίου μετά από αίτηση του ασκούντος την ποινική δίωξη ή του ανακριτή που ενεργεί τακτική ανάκριση.».	«Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1α και 1γ την άρση μπορεί να ζητήσει και η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, με απόφαση της Εκτελεστικής της Επιτροπής, η οποία υποβάλλεται στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών ή τον ανακριτή, οι οποίοι την υποβάλλουν στο Συμβούλιο Εφετών.» 6. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις την άρση μπορεί να διατάξει ο εισαγγελέας που ενεργεί την προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση και ο ανακριτής που ενεργεί την τακτική ανάκριση. Σε κάθε περίπτωση, όμως, ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής υποχρεούνται να εισαγάγουν το ζήτημα με σχετική αίτηση τους στο Συμβούλιο μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών. Η ισχύς της διάταξης του Εισαγγελέα ή του ανακριτή για την άρση παύει αυτοδικαίως με τη λήξη της τριήμερης αυτής προθεσμίας ή, αν το ζήτημα εισαχθεί εμπροθέσμως, από την έκδοση της σχετικής διάταξης του Συμβουλίου. 7. Στις περιπτώσεις εγκλημάτων που υπάγονται στην αρμοδιότητα των στρατιωτικών δικαστηρίων την άρση του απορρήτου επιβάλλει, με απόφασή του, το δικαστικό συμβούλιο του καθ` ύλην και κατά τόπο αρμόδιου στρα- τιωτικού δικαστηρίου μετά από αίτηση του ασκούντος την ποινική δίωξη ή του ανακριτή που ενεργεί τακτική ανάκριση.
Άρθρο 171 **Μεταβατικές διατάξεις – Τροποποίηση παρ. 1 και προσθήκη παρ. 2, 3 και 4 στο άρθρο 465 ΠΚ** Στο άρθρο 465 του ΠΚ, α) η ισχύουσα διάταξη τίθεται ως παρ. 1 και το δεύτερο εδάφιο αυτής τροποποιείται ως προς το πλαίσιο ποινής, β) προστίθενται παρ. 2, 3 και 4 και το άρθρο 465 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 465 1. Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του προϊσχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 του ΠΚ ή ειδικών ποινικών νόμων	Άρθρο 465 Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Σε περίπτωση αρχικής ή επιγενόμενης συρροής χρηματικής ποινής του άρθρου 80 του ισχύοντος Ποινικού Κώδικα με χρηματική ποινή του άρθρου 57 του προϊσχύσαντος **ΠΚ** ή ειδικών ποινικών νόμων που εξακολουθούν να ισχύουν, αυτές εκτίονται αθροιστικά.

	που εξακολουθούν να ισχύουν σχηματίζεται συνολική ποινή κατά το άρθρο 96 ΠΚ. 2. Για τους μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου Ποινικού Κώδικα [ν. 4619/2019 (Α' 95)] καταδικασθέντες αμετακλήτως σε πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, για τις οποίες καθορίστηκε, σύμφωνα με της παρ. 1 και 2 του άρθρου 94 του ΠΚ, συνολική ποινή υπερβαίνουσα τα είκοσι (20) ή δεκαπέντε (15) έτη πρόσκαιρης κάθειρξης, καθώς και τα οχτώ (8) ή πέντε (5) έτη φυλάκισης αντίστοιχα, ως εκτιτέα ποινή για την απόλυση υπό όρο αυτών λογίζονται τα είκοσι (20), δεκαπέντε (15), οχτώ (8) και πέντε (5) έτη, αντίστοιχα. 3. Τυχόν επιβληθείς μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος ποινικός σωφρονισμός σε νεαρούς ενήλικες που δεν είχαν συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους μετατρέπεται με απόφαση του δικαστηρίου σε μειωμένη ποινή κατά το άρθρο 133. 4. Υποθέσεις, για τις οποίες μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος έχει γίνει επίδοση κλητήριου θεσπίσματος ή κλήσης στον κατηγορούμενο, εκδικάζονται από το δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί.».	
30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	*Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση*
	Άρθρο 93 Το άρθρο 10 του ν. 2447/1996 (Α΄278) καταργείται.»	Άρθρο 10 1.Εκείνος που έχοντας υιοθετήσει ανήλικο τον μεταχειρίζεται σε ασχολίες ανήθικες ή επικίνδυνες για τη σωματική ή την πνευματική του υγεία ,τιμωρείται εφόσον δεν συντρέχει αξιόποινη πράξη που τιμωρείται βαρύτερα με φυλάκιση τουλάχιστο δυο ετών και με χρηματική ποινή μέχρις ενός (1) εκατομμυρίου δραχμών. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον ενος έτους και με χρηματική ποινή μέχρις ενός εκατομμυρίου δραχμών τιμωρούνται: εκείνος που δίνει σε υιοθεσία το παιδί του καθώς και εκείνος που μεσολαβεί στην υιοθεσία αποκομίζοντας οι ίδιοι ή προσπορίζοντας σε άλλους αθέμιτο όφελος. 3.Εκείνος που τελεί κατ΄επάγγελμα ή πρόθεση κερδοσκοπίας τις αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται απο τις δυο προηγούμενες παραγράφους του παρόντος άρθρου τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή μέχρι (5) εκατομμυρίων δραχμών.

Η. ΈΚΘΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων	
Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας
	Υπουργείο Οικονομικών Υπουργείο Εσωτερικών Υπουργείο Ανάπτυξης και Επενδύσεων Υπουργείο Εξωτερικών Υπουργείο Εθνικής Άμυνας Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη Υπουργείο Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής Υπουργείο Υγείας Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας	

32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων		
Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2021

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS 01.11.2021 18:42

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS 01.11.2021 18:58

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

NIKOLAOS GEORGIOS DENDIAS NIKOLAOS GEORGIOS DENDIAS 01.11.2021 18:42

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

NIKOLAOS PANAGIOTOPOULOS NIKOLAOS PANAGIOTOPOULOS 01.11.2021 20:18

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

KONSTANTINOS CHATZIDAKIS KONSTANTINOS CHATZIDAKIS 01.11.2021 19:15

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ

ATHANASIOS PLEVRIS ATHANASIOS PLEVRIS 01.11.2021 19:39

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

KONSTANTINOS SKREKAS KONSTANTINOS SKREKAS 01.11.2021 19:26

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

PANAGIOTIS THEODORIKAKOS PANAGIOTIS THEODORIKAKOS 01.11.2021 18:27

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΘΕΟΔΩΡΙΚΑΚΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

KONSTANTINOS TSIARAS KONSTANTINOS TSIARAS 01.11.2021 18:26

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

MAVROUDIS VORIDIS MAVROUDIS VORIDIS 01.11.2021 20:04

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

KONSTANTINOS KARAMANLIS KONSTANTINOS KARAMANLIS 01.11.2021 18:53

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

IOANNIS PLAKIOTAKIS IOANNIS PLAKIOTAKIS 01.11.2021 18:26

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

SPYRIDON-PANAGIOTIS LIVANOS SPYRIDON-PANAGIOTIS LIVANOS 01.11.2021 18:42

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΙΒΑΝΟΣ

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

CHRISTOS STYLIANIDIS CHRISTOS STYLIANIDIS 01.11.2021 18:36

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

GEORGIOS GERAPETRITIS GEORGIOS GERAPETRITIS 01.11.2021 18:25

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

KYRIAKOS PIERRAKAKIS KYRIAKOS PIERRAKAKIS 01.11.2021 18:24

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

THEODOROS SKYLAKAKIS THEODOROS SKYLAKAKIS 01.11.2021 19:35

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

MILTIADIS VARVITSIOTIS MILTIADIS VARVITSIOTIS 01.11.2021 18:25

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

STYLIANOS PETSAS STYLIANOS PETSAS 01.11.2021 18:36

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ

STYLIANOS-IOANNIS KOUTNATZIS STYLIANOS-IOANNIS KOUTNATZIS
01.11.2021 20:38

ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθ. 321 / 21 / 2021

Ε Κ Θ Ε Σ Η
Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης»

Α. Με το υπόψη σχέδιο νόμου, προβλέπονται τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Επέρχονται τροποποιήσεις στο Γενικό και Ειδικό Μέρος του Ποινικού Κώδικα (ΠΚ, ν.4619/2019) και συγκεκριμένα, όσον αφορά στις διατάξεις του Γενικού Μέρους ορίζονται τα εξής:

1.α. Προβλέπεται η επιβολή της ποινής του άρθρου 83 μειωμένης στο μισό, για την απρόσφορη απόπειρα τέλεσης εγκλήματος.

β. Επιτρέπεται η καταβολή της χρηματικής ποινής και εφάπαξ εντός προθεσμίας που μπορεί να καθορίζεται και αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο. Σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής, αυτή βεβαιώνεται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. (άρθρο 553 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας), ενώ καταργείται η υποκατάσταση της χρηματικής ποινής με στερητική της ελευθερίας ποινή.

γ. Καταργείται, επίσης, η υποκατάσταση της παροχής κοινωφελούς εργασίας με στερητική της ελευθερίας ποινή, ενώ σε περίπτωση πλημμελούς ή ελλιπούς παροχής της κοινωφελούς εργασίας με υπαιτιότητα του καταδικασθέντος, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής καθορίζοντας για κάθε δύο (2) ώρες εργασίας μια ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής [αντί για κάθε τέσσερις (4) ώρες].

δ. Προβλέπεται η αφαίρεση του χρόνου κράτησης και στην περίπτωση που επιβάλλεται μόνο η ποινή της παροχής κοινωφελούς εργασίας.

ε. Συμπληρώνεται το πλαίσιο περί μειωμένης ποινής κατά το άρθρο 83 (επιβολή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους ή κάθειρξης έως οκτώ έτη, αντί για την ποινή της κάθειρξης).

στ. Επανακαθορίζεται το πλαίσιο αναστολής εκτέλεσης της ποινής (όροι, προϋποθέσεις, χρόνος έναρξης, ανάκληση, άρση της αναστολής κ.λπ.).

ζ. Μειώνεται στις χίλιες πεντακόσιες ώρες (από δύο χιλιάδες ώρες) η ανώτατη διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας, σε περίπτωση μετατροπής της ποινής φυλάκισης (έως τρία έτη) σε κοινωφελή εργασία.

η. Επανακαθορίζονται οι λόγοι δικαστικής άφεσης της ποινής καθώς και οι όροι έκτισης της ποινής στην κατοικία του καταδικασθέντος.

θ. Αυστηροποιούνται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση σε κατάδικο απόλυσης υπό τον όρο της ανάκλησης (αύξηση του απαιτούμενου χρονικού διαστήματος παραμονής σε σωφρονιστικό κατάστημα, για συγκεκριμένα κακουργήματα) και ρυθμίζονται λοιπά ζητήματα (ανάκληση, άρση της απόλυσης, απόλυση ανηλίκων κ.λπ.). Περαιτέρω, ορίζονται ρητά τα αδικήματα για τα οποία δεν επιτρέπεται η απόλυση υπό τον όρο της κατ' οίκον έκτισης της ποινής με ηλεκτρονική επιτήρηση.

ι. Ρυθμίζονται θέματα παραγραφής (αναστολή, έναρξη) συγκεκριμένων αδικημάτων που στρέφονται κατά ανηλίκων και καταργείται η δυνατότητα κράτησης νεαρών ενήλικων σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων. **(άρθρα 1 - 30)**

2. Όσον αφορά στις διατάξεις του Ειδικού Μέρους του ΠΚ, προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

α. Καταργείται η πρόβλεψη για διαζευκτική επιβολή της ποινής της πρόσκαιρης κάθειρξης για τα αδικήματα της εσχάτης προδοσίας, της ανθρωποκτονίας με δόλο, του ομαδικού βιασμού, της πορνογραφίας ανηλίκων και της ληστείας (τιμωρούνται με ισόβια κάθειρξη).

β. Διευρύνεται η έννοια των πολιτικών προσώπων και του υπαλλήλου, όσον αφορά στα αδικήματα της δωροληψίας και δωροδοκίας, ενώ καταργείται ο θεσμός της έμπρακτης μετάνοιας για τη δωροδοκία δικαστή.

γ. Ορίζεται ότι, το αδίκημα της διασποράς ψευδών ειδήσεων αφορά και στον τομέα της δημόσιας υγείας, οι δε προβλεπόμενες ποινές (φυλάκιση και χρηματική ποινή) επιβάλλονται και στον πραγματικό ιδιοκτήτη ή εκδότη του μέσου.

δ. Προβλέπονται τα αδικήματα της ψευδούς κατάθεσης και της αλιείας στην αιγιαλίτιδα ζώνη και στα εσωτερικά ύδατα καθώς και νέα διακεκριμένη περίπτωση πλαστογραφίας και θεσπίζονται οι επιβαλλόμενες ποινές (φυλάκιση, χρηματική ποινή).

ε. Ορίζεται ότι αρκεί η δυνατότητα να προκύψει ο κίνδυνος, προκειμένου να στοιχειοθετούνται εγκλήματα όπως, εμπρησμός, πλημμύρα, έκρηξη κ.α. Επιπλέον, προβλέπονται ποινές κάθειρξης για τα αδικήματα του εμπρησμού και του εμπρησμού σε δάση.

στ. Αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινών για εγκλήματα κατά της σωματικής ακεραιότητας (επικίνδυνη, βαριά σωματική βλάβη, σωματική βλάβη από αμέλεια), για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας καθώς και για εγκλήματα κατά των περιουσιακών αγαθών.

ζ. Καταργούνται οι χρηματικές ποινές που επιβάλλονται σήμερα διαζευκτικά ή σωρευτικά με τις λοιπές προβλεπόμενες ποινές για σειρά αδικημάτων (δωροδοκία υπαλλήλου, εμπρησμός, πλημμύρα, επικίνδυνη οδήγηση, προσβολή γενετήσιας αξιοπρέπειας, κλοπή, υπεξαίρεση, ληστεία, απιστία κ.α.).

η. Προβλέπεται η επιβολή (διαζευκτικά ή σωρευτικά με άλλες ποινές) χρηματικών ποινών για συγκεκριμένα αδικήματα [διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας, σωματική βλάβη (εντελώς ελαφρά), μαστροπεία, απάτη με υπολογιστή]. **(31 - 96)**

<u>ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ</u>

Επέρχονται τροποποιήσεις στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ, ν.4620/20190) κυρίως όσον αφορά στην αποτελεσματική δικονομική προστασία των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων (ανήλικοι, πολίτες τρίτων χωρών, θύματα σεξουαλικής κακοποίησης κ.λπ.). Συγκεκριμένα:

α. Προβλέπεται η κατ' απόλυτη προτεραιότητα εκδίκαση των υποθέσεων που αφορούν σε εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, η οποία επιτυγχάνεται ιδίως μέσω:

- του δικαιώματος του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να διατάσσει την κατ' απόλυτη προτεραιότητα διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο επί των κακουργημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής,
- της υποχρεωτικής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης όταν η πράξη φέρεται να έχει τελεσθεί από ανήλικο,
- του αυτεπάγγελτου διορισμού συνηγόρου από τον ανακριτή, κατά τη διάρκεια της κύριας ανάκρισης, σε ανηλίκους που κατηγορούνται για κακούργημα ή πλημμέλημα.

β. Επανακαθορίζεται ο τρόπος εξέτασης των θυμάτων, ώστε να αποφεύγεται η δευτερογενής θυματοποίησή τους, μέσω ιδίως:

- της δυνατότητας εξέτασης ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος είτε στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανηλίκων της Εφετειακής Περιφέρειας είτε στα αυτοτελή γραφεία επιμελητών ανηλίκων και κοινωνικής αρωγής, σε συνεργασία με τους ειδικούς παιδοψυχολόγους,
- της διεύρυνσης του αριθμού των αδικημάτων, με την προσθήκη αυτών της αρπαγής ανηλίκου, του βιασμού, της προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας σε εργασιακό χώρο, της κατάχρησης σε γενετήσια πράξη, της γενετήσιας πράξης μεταξύ συγγενών, της μαστροπείας, για τα οποία, κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος, παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ψυχολόγος ή ψυχίατρος.

γ. Εισάγονται ρυθμίσεις που αποσκοπούν στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης και στην αποτελεσματική προστασία των διαδίκων και των λοιπών εμπλεκομένων, οι οποίες, μεταξύ άλλων, αναφέρονται κυρίως στην:

- περάτωση της κύριας ανάκρισης στα κακουργήματα που έχουν τελεστεί από ανήλικους δράστες χωρίς τη διαδικασία του συμβουλίου πλημμελειοδικών (έκδοση βουλεύματος),
- προστασία των μαρτύρων κατά την ποινική διαδικασία για τα μνημονευόμενα αδικήματα (συγκρότηση ή συμμετοχή σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση ή σε συναφείς πράξεις), συμπεριλαμβανομένης και της μετεγκατάστασης αυτών σε άλλη χώρα,
- υποχρέωση του προέδρου του δικαστηρίου για διορισμό συνηγόρου σε όσους κατηγορούμενους δεν έχουν, για τα κακουργήματα και τα πλημμελήματα που τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών,
- ενημέρωση του κατηγορούμενου και παροχή του αναγκαίου χρόνου προετοιμασίας αυτού, εφόσον το δικαστήριο προσανατολίζεται σε βελτίωση της κατηγορίας ή ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό.

δ. Τροποποιούνται λοιπές διατάξεις που αφορούν ιδίως στη μη συμπερίληψη του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση στους περιοριστικούς όρους, στην εκτέλεση της ποινής με επιμέλεια του αρμόδιου εισαγγελέα και όχι των γραμματέων των δικαστηρίων, στη δυνατότητα άσκησης αναίρεσης από τον κατηγορούμενο και με δήλωσή του, στην ύπαρξη έννομου συμφέροντος ως προϋπόθεση του παραδεκτού του ένδικου μέσου κ.λπ. **(άρθρα 97 - 166)**

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Ρυθμίζονται λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και ειδικότερα:

1. Τροποποιείται το άρθρο 42 του ν.4557/2018 που αναφέρεται στη διαδικασία δέσμευσης και απαγόρευσης εκποίησης περιουσιακών στοιχείων, στο πλαίσιο πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες (ενέργειες του Προέδρου της Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες, ενέργειες του αρμόδιου εισαγγελέα, στοιχεία της ποινικής δικογραφίας κ.λπ.). **(άρθρο 167)**

2. Τροποποιούνται διατάξεις του ν.3663/2008 που αναφέρονται στον Εθνικό Ανταποκριτή της EUROJUST και συγκεκριμένα:

α. Ορίζεται ένας Αντεισαγγελέας Εφετών που υπηρετεί στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών (αντί δύο που προβλέπεται), ως Εθνικός Ανταποκριτής της EUROJUST για το σύνολο των εφετειακών περιφερειών της χώρας, με θητεία ετήσια (αντί τριετή).

β. Ο ανωτέρω ορίζεται ως η αρμόδια Ελληνική Αρχή για την υποβολή ή την παραλαβή της σχετικής αίτησης και τη σύναψη της έγγραφης συμφωνίας μεταξύ της Ελλάδας και άλλου ή άλλων κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύσταση κοινής ομάδας που διενεργεί έρευνα για τα μνημονευόμενα ποινικά αδικήματα (τρομοκρατικών πράξεων, παραχάραξης, πλαστογραφίας, εμπορίας ανθρώπων, αποπλάνησης ανηλίκων, διακίνησης ναρκωτικών κ.λπ.).

(άρθρα 168, 169)

3. Επιτρέπεται η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών (άρθρο 4 ν.2225/1994) και για τη διακρίβωση των ποινικών αδικημάτων που αφορούν σε εμπρησμό σε δάση και πρόκληση βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης (άρθρα 265 και 310 παράγραφος 2 εδ. β' ΠΚ). **(άρθρο 170)**

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Εισάγονται μεταβατικής ισχύος διατάξεις για την εφαρμογή επιμέρους ρυθμίσεων και παρατίθενται οι καταργούμενες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

(άρθρα 171 - 173)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από: **α)** την κάλυψη των εξόδων μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα (μετάβαση, διαμονή, ενδιαίτηση) των μαρτύρων στα αδικήματα της

συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση ή συναφείς πράξεις, στο πλαίσιο προστασίας αυτών, **(άρθρο 115)**

β) την καταβολή αμοιβής σε ψυχολόγους ή ψυχιάτρους οι οποίοι παρίστανται, ως πραγματογνώμονες, κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος για τα μνημονευόμενα αδικήματα, **(άρθρο 118)**

γ) την κάλυψη του κόστους διορισμού υποχρεωτικά συνηγόρου: **i)** από τον ανακριτή, για ανηλίκους που κατηγορούνται για κακούργημα ή πλημμέλημα, **ii)** από το δικαστήριο, για κατηγορούμενους, στην περίπτωση κακουργημάτων και πλημμελημάτων που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών. **(άρθρα 103 και 130)**

Η ανωτέρω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

II. <u>Επί του κρατικού προϋπολογισμού και επί των προϋπολογισμών του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.) και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Μ.Τ.Σ.) (φορείς της Γενικής Κυβέρνησης)</u>

1. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από την κατάργηση των χρηματικών ποινών που σήμερα επιβάλλονται σωρευτικά ή διαζευκτικά με λοιπές ποινές για σειρά αδικημάτων. **(άρθρα 37, 38, 43, 45, 47, 48, 50, 51, 52, 56, 57, 58, 63, 70, 77, 78, 80, 82, 84, 85, 87, 91, 92)**

2. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την είσπραξη χρηματικών ποινών κατ' εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων του Ποινικού Κώδικα [εκτέλεση χρηματικής ποινής, σε περίπτωση πλημμελούς ή ελλιπούς παροχής της κοινωφελούς εργασίας με υπαιτιότητα του καταδικασθέντος, με αντιστοίχιση μιας ημερήσιας μονάδας χρηματικής ποινής για κάθε δύο (2) ώρες εργασίας, θέσπιση νέων ποινών για συγκεκριμένα αδικήματα]. **(άρθρα 5, 34, 40, 41, 62, 79, 90)**

Το συνολικό οικονομικό αποτέλεσμα εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά.

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2021

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

IOULIA ARMAGOU
01.11.2021 16:41

ΙΟΥΛΙΑ Γ. ΑΡΜΑΓΟΥ

1.11.2021 ΔΙΚΑΙΟΣ τροποποίηση ΠΙΚ ΚΠΔ

STYLIANOS-IOANNIS KOUTNATZIS STYLIANOS-IOANNIS KOUTNATZIS 01.11.2021 20:39

Ε Ι Δ Ι Κ Η Ε Κ Θ Ε Σ Η
(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

Στο σχέδιο νόμου «Τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, λοιπές διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης»

Από τις διατάξεις του υπόψη σχεδίου νόμου, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του κρατικού προϋπολογισμού

Ενδεχόμενη δαπάνη από: **α)** την κάλυψη των εξόδων μετεγκατάστασης σε άλλη χώρα (μετάβαση, διαμονή, ενδιαίτηση) των μαρτύρων στα αδικήματα της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση ή συναφείς πράξεις, στο πλαίσιο προστασίας αυτών, **(άρθρο 115)**

β) την καταβολή αμοιβής σε ψυχολόγους ή ψυχιάτρους οι οποίοι παρίστανται, ως πραγματογνώμονες, κατά την εξέταση ως μάρτυρα του θύματος για τα μνημονευόμενα αδικήματα, **(άρθρο 118)**

γ) την κάλυψη του κόστους διορισμού υποχρεωτικά συνηγόρου: **i)** από τον ανακριτή, για ανηλίκους που κατηγορούνται για κακούργημα ή πλημμέλημα, **ii)** από το δικαστήριο, για κατηγορούμενους, στην περίπτωση κακουργημάτων και πλημμελημάτων που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών. **(άρθρα 103 και 130)**

Η ανωτέρω δαπάνη, το ύψος της οποίας εξαρτάται από πραγματικά περιστατικά, θα αντιμετωπίζεται από τις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού.

ΙΙ. Επί του κρατικού προϋπολογισμού και επί των προϋπολογισμών του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.) και του Μετοχικού Ταμείου Στρατού (Μ.Τ.Σ.) (φορείς της Γενικής Κυβέρνησης)

Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από την κατάργηση των χρηματικών ποινών που σήμερα επιβάλλονται σωρευτικά ή διαζευκτικά με λοιπές ποινές για σειρά αδικημάτων. **(άρθρα 37, 38, 43, 45, 47, 48, 50, 51, 52, 56, 57, 58, 63, 70, 77, 78, 80, 82, 84, 85, 87, 91, 92)**

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών των λοιπών φορέων Γενικής Κυβέρνησης.

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2021

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**
CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS 01.11.2021 18:07	KONSTANTINOS TSIARAS KONSTANTINOS TSIARAS 01.11.2021 18:24
ΧΡ. ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ	**Κ. ΤΣΙΑΡΑΣ**